ACADEMIA DE ȘTIINȚE A URSS PETERSBURG ROMAN ÎN OPPT CAPITOLULE CU PROLOG ȘI EPILOG EDIȚIE PREGĂTITĂ L K DOLGOPOLOV Editura "Pianjen" MOSCOVA ■ S REL A KPIONN BOARD SERIA "MONUMENTE LITERARE* M P Alekseev, N I Balashov, G P Berdnikov, D D Blagoy, I S Braginsky, A S Bushmin, M L Gasparov, A L Grishunin, L A Dmitriev, Ya Ya Dyakonova, B F Egorov (vicepreședinte), D S Likhachev (președinte), A D Mikhailov, D V Oznobishin (secretar academic), D A Olderogge B Ya Purishev, A M Samsonov (vicepreședinte), M, I, Steblin-Kamensky, G, V Stepanov, S, O, Schmidt REDATOR RESPONSABIL Academician D S LIKHACHEK - B Nici un anunt (c) Editura "Nauka", Andrei Bely Fotografie Bruxelles, Muzeul I PЛ DE LA EDITOR Tema "Petersburg" de Andrei Bely a luat naștere din mitologia veche de două sute de ani a Petersburgului, al cărei început datează din momentul înființării orașului În forma sa cea mai ascuțită, "Petersburgul" lui Bely se opune "Călărețului de bronz" al lui Pușkin și, în același timp, parcă, continuă și dezvoltă ideile sale Nu întâmplător Bely, el însuși poet, îi răspunde lui Pușkin cu o lucrare în proză Terorismul de stat și terorismul individual sunt dezamăgiți de Bely, orice urmă de romantism este ruptă din ambele Din punct de vedere istoric, s-a întâmplat ca monumentul lui Petru - Călărețul de bronz - și Senatul să ajungă pe aceeași piață - Senatul: același pe care s-a jucat tragedia răscoalei din decembrie Eroii din "Petersburg" trec într-un sens sau altul pe lângă monumentul lui Petru din Piața Senatului Călărețul de bronz stă chiar în fața fațadei Senatului - Senatul în care slujește vechiul senator oficial Ableukhov - un om nu numai lipsit de orice talent, chiar birocratic, ci și de intelect Ableukhov face parte din volantul gigant al aparatului în continuă mișcare al mașinii de stat țariste Ableukhov este o degenerare a lui Petru Rolul lui Eugene la Petersburg este jucat de teroristul Dudkin și de fiul senatorului Ableukhov, Nikolay Fiul nu este o coincidență Terorismul de stat generează terorismul individual Și dacă Evgeny în Călărețul de bronz îl amenință doar pe Peter - "Tu deja!", atunci Nikolai Ableukhov are deja o bombă împotriva tatălui său Adevărat, nu o bombă, ci o cutie vulgară de tablă Călărețul de bronz, în loc să-l urmărească pe Evgheni prin "pătratul gol", urcă amenințător și comic scările către dulapul teroristului Dudkin - un dulap care amintește de dulapul lui Raskolnikov "Străbunicul" îl vizitează pe "strănepotul" Dacă Evgheni îl amenință pe Peter, apărându-și neputincios dreptul la propria sa mică fericire personală, dacă Raskolnikov ucide un bătrân amanet în numele pregătirii sale de a servi fericirea oamenilor, atunci Bely Dudkin încearcă, nu mai puțin neputincios, să se înfățișeze ca un reprezentant al vointa proletariatului În această dezmințire unică a terorismului se află semnificația mondială a romanului lui Bely Și deși Bely în mod clar nu înțelegea o treabă G Andrey Bely riat, nici revoluția din , o apreciem tocmai pentru această ruptură a vălurilor "nobilimii" și romantismului de orice terorism Petersburg în "Petersburgul" lui Bely nu este între Est și Vest, ci Est și Vest în același timp, adică întreaga lume Așa pune Bely problema Rusiei pentru prima dată în literatura rusă și tocmai din această cauză romanul lui Bely capătă acum cea mai urgentă semnificație mondială Ce se poate spune despre forma neobișnuită a operei lui Bely? Cred că principalul lucru în această formă este căutarea constantă, nemulțumirea față de "scrierea lină", care a fost atât de mult în literatura rusă a secolului al XIX-lea De aici și dorința sa constantă de a sublinia "textura" formei, "textura" limbajului Într-una dintre scrisorile sale nepublicate către B V Tomashevsky (scrisoare din august ; arhiva lui N B Tomashevsky) Bely scria: "Mi-am recunoscut de multă vreme tema;

această temă este legată de limbă, depășită constant de un limbaj fabricat artificial (trebuie întotdeauna, parcă, să vorbesc cu voce tare, tastând pietricele în gură); de aici epuizarea; și căutarea tăcerii interioare Există legarea de limbă a lui Moise și legarea de limbă a unui nebun Bely avea limbă-legarea primului - limba-legată limbă a unui profet Să ne amintim că Demostene și-a învins și limba legată de limbă punându-i pietricele în gură Proza lui Bely este proza unui orator, proza lui Demostene D S Lihaciov PETERSBURG PROLOG Excelențe, onoruri, noblețe, cetățeni! V Ce este Imperiul nostru Rus? Imperiul Rus al Pașa este o unitate geografică, ceea ce înseamnă: parte a unei planete cunoscute Și Imperiul Rus include: în primul rând, Rus mare, mic, alb și roșu; în al doilea rând, regatele georgian, polonez, Kazan și Astrahan; în al treilea rând, conchide Dar - altul, altul, altul Imperiul nostru rus este format din multe orașe: metropolitan, provincial, districtual, provincial; iar mai departe: - din capitala si mama oraselor rusesti Capitala - Moscova; iar mama orașelor rusești este Kiev Petersburg, sau Sankt Petersburg, sau Petru (care este același) aparține cu adevărat Imperiului Rus Iar Țargradul, Constantinogradul (sau, după cum se spune, Constantinopolul), aparține de drept de moștenire Și nu ne vom extinde asupra lui Să răspândim mai multe despre Petersburg: există - Petersburg, sau Sankt Petersburg, sau Peter (care este același) Pe baza acelorași judecăți, Nevsky Prospekt este Petersburg Prospekt Nevsky Prospekt are o proprietate izbitoare: constă dintr-un spațiu pentru circulația publicului; casele numerotate o limitează; numerotarea este în ordinea caselor - iar căutarea casei potrivite este mult facilitată Nevsky Prospekt, ca orice alt bulevard, este un bulevard public; adică: o cale pentru circulația publicului (nu aerian, de exemplu); marginile laterale aoMá care o formează sunt-um da: pentru public Nevsky Prospekt este iluminat cu energie electrică seara În timpul zilei, Nevsky Prospekt nu necesită iluminare Nevsky Prospekt este direct (vorbind între noi) pentru că este o cale europeană; fiecare cale europeană nu este doar o cale, ci (cum am spus deja) o cale europeană, pentru că Da Pentru că Nevsky Prospekt este un bulevard drept Nevsky Prospekt este o stradă importantă în această capitală non-rusă Alte orașe rusești sunt o grămadă de case din lemn Andrei Bely Și Petersburg este izbitor de diferit de toți Dacă vei continua să afirmi cea mai absurdă legendă - existența unei populații de un milion și jumătate Moscova - atunci va trebui să recunoști că Moscova va fi capitala, pentru că doar în capitale există o populație de un și jumătate milion; dar în orașele de provincie nu există un milion și jumătate de locuitori, nu s-a întâmplat, nu va fi niciodată Și conform unei legende absurde, se dovedește că capitala nu este Petersburg Dacă Petersburg nu este capitala, atunci nu există Petersburg Doar pare să existe Oricum ar fi, Petersburg nu numai că ni se pare, ci apare și - pe hărți: sub forma a două cercuri așezate unul în celălalt cu un punct negru în centru; iar din acest punct matematic, care nu are măsura, el declară energic că este: de acolo, din acest punct, se repezi ca un pârâu un roi de carte tipărită; iese rapid din acest punct invizibil, circular CAPITOLUL ÎNTUI, care vorbește despre o persoană demnă, despre jocurile ei mentale și despre efemeritatea ființei A fost o perioadă groaznică Memoria ei este proaspătă Despre ea, prieteni, pentru voi îmi voi începe povestea, - Povestea mea va fi tristă A Puşkin^ APOLLO APOLONOVICH ABLEUHOV Apollon Apollonovich Ableukhov era dintr-o familie foarte respectabilă: l-a avut ca strămoș pe Adam Și nu acesta este principalul lucru: este incomparabil mai important aici că strămoșul născut nobil a fost Shem, adică însuși

progenitorul popoarelor semitice, hesite și cu piele roșie Aici vom face o tranziție către strămoșii unei epoci nu atât de îndepărtate Acești strămoși (așa se pare) au trăit în hoarda Kirghiz-Kaisak , de unde, în timpul împărătesei Anna Ioannovna , Mirza Ab-Lai, stră-străbunicul senatorului , care a primit numele Andrei și porecla Ukhova , a intrat curajos în serviciul rus Astfel, Armorialul Imperiului Rus se răspândește despre acest nativ al tribului mongol Pentru concizie, Ab-Lai-Ukhov a fost transformat mai târziu în Ableukhov simplu Acest stră-străbunic, după cum se spune, s-a dovedit a fi originea familiei Un lacheu cenușiu cu dantelă aurie scutura praful de pe birou cu o pudră de pudră; pălăria bucătarului se uită prin ușa deschisă - "Vezi tu, te-ai trezit " - "Se șterg cu apă de colonie, vor veni în curând la cafea " - "Dimineața poștașul a spus, parcă către maestru - o scrisoare din Gishpania: cu ștampilă Gishpan" - "Îți spun asta: ar trebui să-ți bagi nasul în litere mai puțin, β ^M^ββ- CAPITOLUL DOI, care vorbește despre o anumită dată, plină de consecințe Eu însumi, deși în cărți și verbal mă tachinează frații mei, sunt negustor, după cum știi, Și în acest sens democrat A P u sh k i n Jurnalul accidentelor Onorabilii noștri cetățeni nu citesc ziarul "Jurnalul incidentelor"; în octombrie , Jurnalul Incidentelor nu a fost citit deloc; venerabilii noștri cetățeni trebuie să fi citit editorialele lui Tovarishch, cu excepția cazului în care erau abonați la cele mai actuale ziare fulgerătoare; aceştia din urmă ţineau un jurnal al altor incidente Toți ceilalți locuitori cu adevărat ruși, de parcă nimic nu s-ar fi întâmplat s-a repezit la "Jurnalul incidentelor"; M-am repezit și la "Jurnal"; și citind acest "Jurnal", sunt perfect conștient Ei bine, cine, de fapt, a citit toate relatările despre furturi, despre vrăjitoare, despre spirite în anul amintit nouă sute cinci? Toată lumea, desigur, citește editorialele Probabil că nimeni nu își va aminti mesajele prezentate aici Asta este adevărat Iată tăieturi din ziare din acea vreme (autorul va păstra tăcerea): alături de o sesizare de furt, violență, furt de diamante și dispariția vreunui scriitor (Daryalsky, se pare), alături de diamante în valoare de o sumă respectabilă dintr-un oraș de provincie, avem o serie de știri interesante - fantezie pură, sau așa ceva, din care se va învârti capul oricărui cititor al lui Conan Doyle Într-un cuvânt - acestea sunt tăieturi din ziare Jurnal de incidente " octombrie Potrivit studentului la cursurile superioare de asistent medical N N tipărim despre un incident extrem de misterios Târziu în seara zilei de octombrie, studentul N N la Podul Chernyshev Acolo, lângă pod, studentul N N observat foarte Andrei Bely o priveliște ciudată: deasupra canalului, la balustrada podului, un domino roșu, satinat, dansa în miezul nopții; domino-ul roșu avea pe față o mască de dantelă neagră " " octombrie Potrivit profesorului M M , informăm respectabilul public despre un incident misterios în apropierea uneia dintre școlile suburbane Profesorul de școală M M și-a dat lecția de dimineață la școala orășenească O O ; școala avea vedere la stradă; deodată o coloană prăfuită s-a învârtit în fereastră cu forță violentă, iar învățătoarea M M , împreună cu copiii jucăuși, s-au repezit firesc la ferestrele școlii orășenești O O ; care a fost jena clasei, împreună cu profesorul clasei, când dominoul roșu, aflându-se în mijlocul prafului ridicat de ea, a alergat până la ferestrele școlii orășenești O O și și-a lipit masca de dantelă neagră de fereastră? În școala O O zemstvo, cursurile au încetat " "Al treilea pe cale de a-l face La o ședință desfășurată în apartamentul stimatei baronese RR, duhovnicii care s-au adunat au format un lanț de spirite: dar de îndată ce au făcut un lanț, un domino

a apărut în mijlocul lanțului și a atins vârful nasului a consilierului titular S într-un dans cu faldurile mantalei consilier titular S arsură gravă: vârful nasului, după zvonuri, va fi acoperit cu pete violete Într-un cuvânt, piesele de domino roșii sunt peste tot " În sfârșit: " octombrie Populația așezării de la I a fugit în unanimitate înainte de apariția pieselor de domino: au fost făcute o serie de proteste; O sută de cazaci din SUA au fost chemați la așezare Domino, domino - care este puterea? Cine este elevul NN, cine este M M , profesor de clasă, baronesa RR, și așa mai departe? În , desigur, tu, cititorul, nu ai citit Jurnalul incidentelor Așa că dă vina pe tine, nu pe autor: ci "Jurnalul incidentelor", crede-mă, a fugit în bibliotecă Ce este un angajat al ziarului? El, în primul rând, este o figură în presa periodică; iar ca membru al presei (o șesime din lume) primește pentru o linie - un ban, șapte copeici, o grivnă, o bucată de cinci copeici, o bucată de doi copeici, raportând în rând tot ceea ce este și asta nu sa întâmplat niciodată Dacă ar fi să împăturim liniile de ziar ale oricărei figuri de ziar, atunci o singură linie pliată de linii s-ar înfășura în jurul globului pământesc cu ceea ce a fost și ce nu a fost Acestea sunt venerabilele proprietăți ale majorității colaboratorilor de ziare ale ziarelor de extremă dreaptă, dreapta, mijloc, liberal moderat și în cele din urmă revoluționare, împreună cu un calcul al cantității, calității lor - aceste venerabile proprietăți deschid pur și simplu cheia adevărului din , adevărul "Jurnalului incidentelor" la rubrica "Domino roșu" Iată chestia: un angajat respectabil al unui ziar, fără îndoială, respectabil, care a primit un nichel, a decis brusc să folosească un fapt spus într-o singură casă; în această casă stăpâna era o doamnă Ideea, prin urmare, nu este un angajat respectabil care primește o linie; totul tine de doamna Petersburg Cine este doamna? Deci, să începem cu ea Doamna: hmm! și drăguță Ce este o doamnă? Chiromantul nu a descoperit proprietățile doamnelor; chiromantul stă deznădăjduit în fața unei ghicitori intitulată "doamnă": în acest caz, cum ar trebui un psiholog să abordeze această ghicitoare, sau - fi! Cum să devii scriitor? Ghicitoarea se va agrava dacă doamna este tânără, dacă vor spune despre ea că este bună Deci: era o singură doamnă; și a urmat cursurile pentru femei din plictiseală; iar de plictiseală o înlocuia uneori dimineaţa pe profesorul din şcoala orăşenească O O , decât dacă seara era în cerc spiritualist în zilele libere de baluri; nimic de spus că studentul NN și M M (profesor de clasă) și RR (baroneasă spirituală) au fost doar o doamnă: și o doamnă drăguță Avea un angajat respectabil al ziarului care își petrecea serile Această doamnă odată, râzând, i-a spus că un fel de domino roșu tocmai o întâlnise într-un hol de la intrare neluminat Așa că mărturisirea nevinovată a unei doamne drăguțe a intrat în coloanele ziarelor sub titlul "Jurnalul incidentelor" Și după ce a intrat în "Jurnalul incidentelor", s-a dezlegat într-o serie de evenimente nemaiîntâlnite care amenințau pacea Chgb a fost? Chiar și fum țesut se ridică din foc Care a fost focul acestor fumuri ale unui ziar respectabil, despre care toată Rusia a citit și pe care, spre rușine, probabil nu ați citit-o? SOFIA PETROVNA LIKHUTINA Doamna aceea Dar acea doamnă era Sofia Petrovna; va trebui să ne dea o mulțime de cuvinte deodată Sofia Petrovna Likhutina se distingea, poate, prin vegetația excesivă: și era cumva neobișnuit de flexibilă: dacă Sofia Petrovna Likhutina își lăsa părul negru jos, acest păr negru, care acoperă toată talia, cădea până la gambe; iar Sofia Petrovna Lihutina, vorbind sincer, pur și simplu nu știa ce să facă cu părul ei, atât de negru încât, poate, nu era ceva mai negru; fie din excesul părului ei,

fie din întunericul lor - numai, numai: deasupra buzelor Sofiei Petrovna era un puf care o amenința la bătrânețe cu mustăți adevărate Sofia Petrovna Lihutina avea un ten extraordinar; această culoare era pur și simplu o culoare sidefată, care se distingea prin albul petalelor de măr și apoi printr-un roz delicat; dacă ceva o agita brusc pe Sofia Petrovna, ea deveni brusc purpurie Ochii Sofiei Petrovna Lihutina nu erau ochi, ci erau ochi: dacă nu mi-ar fi frică să cad într-un ton prozaic, aș numi ochii Sofiei Petrovna nu ochi - ochi de întuneric, albastru - albastru închis Andrei Bely culorile sale (să le numim ochi) Ochii aceștia scânteiau acum, apoi s-au înnorat, apoi păreau plictisiți, oarecum șterse, s-au adâncit în orbite eșuate, albăstrui-amenințători: și s-au cosit Buzele ei roșii aprinse erau buzele prea mari, dar dinți (ah, dinți!): dinți de perle! Și, mai mult, râsul copiilor Râsul acesta dădea buzelor proeminente un fel de farmec; iar o tabără flexibilă dădea ceva farmec; și din nou, excesiv de flexibile: toate mișcările acestei tabere și un fel de spate nervos erau fie rapide, fie lenețe - stângace până la disgrație Sofia Petrovna s-a îmbrăcat într-o rochie de lână neagră cu închizătoare la spate, care îi împodobea formele luxoase; dacă spun forme luxoase, înseamnă că vocabularul meu s-a secat, că cuvântul banal "forme luxoase" înseamnă până la urmă pentru Sofia Petrovna și amenințarea: plinătatea prematură până la vârsta de treizeci de ani Dar Sofia Petrovna Likhutina avea douăzeci și trei de ani Ah, Sofia Petrovna! Sofya Petrovna Likhutina locuia într-un apartament mic cu vedere la Moika; acolo, cascade din cele mai strălucitoare, neliniștite culori cădeau din pereți de pretutindeni: strălucitoare de foc - aici și aici - cerească Pe pereți sunt evantai japonezi, dantelă, pandantive, funde, iar pe lămpi: abajururi din satin fluturau din satin și aripi de hârtie, ca fluturii țărilor tropicale; și se părea că un roi de acești fluturi, zburând brusc de pe pereți, își va întinde aripile cerești în jurul Sofiei Petrovna Likhugina (ofițerii pe care îi cunoștea îl numeau pe îngerul Peri, probabil îmbinând cele două concepte "Înger" și "Peri" într-unul singur : îngerul Peri) Sofya Petrovna Likhutina a atârnat pe pereți peisaje japoneze, ilustrând priveliștea Muntelui Fuzi-Yama, - fiecare; nu era deloc perspectivă în peisajele atârnate; dar nici în camerele, înghesuite de fotolii, canapele, puf, ventilatoare și crizanteme japoneze vii, nu exista nici o perspectivă: perspectiva era fie un alcov de satin, din spatele căruia să fluture Sofia Petrovna, fie o trestie zburând din ușa, șoptind ceva, din care flutură toate ei, apoi Fuzi-Yama - fundalul pestriț al părului ei luxos; Trebuie să spun: când Sofya Petrovna Likhutina, în chimonoul ei roz, stătea întinsă dimineața din spatele ușii din alcov, era o adevărată japoneză Nu exista nicio perspectivă Erau camere - camere mici: fiecare era ocupată de un singur obiect imens: într-un pat de dormit minuscul se afla un obiect imens; cadă - într-o baie mică; în sufragerie, un alcov albăstrui; o masă cu bufet - în sala de mese; acel obiect din camera servitorilor era servitoarea; acel obiect din camera soțului era, desigur, soțul Ei bine, de unde vine fuga? Toate cele șase încăperi mici erau încălzite cu încălzire cu abur, ceea ce făcea că căldura umedă a serei să te sufoce în apartament; sticlă Petersburg geamurile transpirau; iar vizitatorul Sofiei Petrovna transpira; transpirație permanentă - atât servitorul, cât și soțul; Sofia Petrovna Likhutina însăși era acoperită de transpirație, ca o crizantemă japoneză cu rouă caldă Ei bine, de unde în această seră pentru a obține o perspectivă? Nu existau perspective VIZITATORI AI SOFIEI PETROVNA Un vizitator al serei Sofiei Petrovna, îngerul Peri (apropo, obligat îngerului să furnizeze

crizanteme), îi lăuda mereu peisajele japoneze, adăugând pe parcurs argumentele sale despre pictură în general; iar, încrețindu-și sprâncenele negre, îngerul Peri a scapat cumva: "Acest peisaj aparține condeiului lui X a d u s a i" Artistul vizitator s-a jignit de acest lucru; iar ulterior, Peri nu s-a adresat îngerului cu curse despre pictură în general: între timp, acest înger a cumpărat peisaje cu ultimii bani de buzunar și le-a admirat mult, mult timp în singurătate Sofia Petrovna nu-l ocupa pe vizitator cu nimic: dacă era un tânăr laic devotat distracțiilor, ea a considerat necesar să râdă de toate glumele lui, și deloc de glume și de cuvintele cele mai serioase; a râs de toate, a devenit purpurie de râs, iar transpirația îi acoperea nasul minuscul; tânărul secular a devenit apoi, din anumite motive, și roșu; transpirația îi acoperea și nasul: tânărul secular era surprins de tânărul ei, dar departe de râsul secular; a fost atât de surprins, încât a dus-o pe Sofia Petrovna Lihutina la demimonde; Între timp, pe masă a apărut o cană cu inscripția "colecție caritabilă", iar Sofya Petrovna Likhutina, îngerul lui Peri, a exclamat în râs: "Mi-ai spus din nou f și f k - plătește-mă" (Sofya Petrovna a înființat recent o colecție caritabilă în favoarea șomerilor pentru fiecare lucru fictiv secular: din anumite motive ea a numit prostii fictive spuse în mod deliberat, derivând acest cuvânt din "phi") Și baronul Ommau-Ommergau, cuirasierul galben al Majestății Sale, și contele Aven, cuirasierul albastru, și Husarul de viață Shporyshev, și funcționarul pentru sarcini speciale din biroul lui Ableukhov, Vergefden (toți tineri laici) au vorbit fifa după fifka, punând două copeici după două copeici într-o cană de tablă De ce avea atât de mulți ofițeri? Doamne, a dansat la bal; și nefiind o doamnă semimond, era o doamnă drăguță; în cele din urmă, a fost ofițer Dacă vizitatorul Sofiei Petrovna s-a dovedit a fi fie un muzician însuși, fie un critic muzical însuși, fie pur și simplu un iubitor de muzică, Sofya * Hokusai Andrei Bely Petrovna i-a explicat că idolii ei sunt Dunkin și eu și kish; în termeni entuziaști, nu atât verbali, cât și gesticulații, ea i-a explicat că ea însăși intenționează să studieze meloplastia pentru a nu mai executa dansul zborului Valchiriilor sau mai puțin decât în Bayreuth; un muzician, critic muzical sau doar un iubitor de muzică, șocat de pronunțarea incorectă a două dintre propriile nume (el însuși a pronunțat Dönkan, Ni kish și nu Dunkyon și Nikit), a ajuns la concluzia că Sofya Petrovna Lihutina era pur și simplu o femeie goală; și a devenit mai jucăuș; Între timp, un servitor foarte drăguț aducea un gramofon în cameră: și din țeava roșie gâtul de tablă al gramofonului a vărsat zborul Valchiriilor spre oaspete Că Sofya Petrovna Likhutina nu a ratat nicio operă la modă, invitatul a uitat această împrejurare: a devenit purpuriu și excesiv de obraznic Un astfel de invitat a fost expus în fața ușii de Sofia Petrovna Lihutina; și, prin urmare, muzicienii care cântau pentru societatea seculară erau rari în seră; reprezentanți ai societății seculare, contele Aven, baronul Ommau-Ommergau, Shporyshev și Vergefden nu și-au permis șmecherii indecente în raport cu un ofițer care purta numele de familie al vechii familii nobiliare a Likhutins: prin urmare, contele Aven și barurile din Ommau-Ommergau, iar Shporyshev și Vergefden au continuat să viziteze Printre ei, la un moment dat, o studentă, Nikolenka Ableukhov, s-a rotit adesea Și apoi a dispărut brusc Vizitatorii Sofiei Petrovna se încadrau cumva în două categorii de la sine: categoria oaspeților din societate și oaspeții, ca să spunem așa Aceștia, ca să spunem așa, oaspeți nu erau deloc oaspeți: toți erau vizitatori bineveniți pentru a lua sufletul; acești vizitatori nu s-au străduit să fie primiți în seră; deloc! Îngerul i-a

târât aproape cu forța; și, târându-l cu forța, le-a făcut imediat o vizită: în prezența lor, îngerul Peri stătea cu buzele strânse: nu râdea, nu era capricios, nu flirta deloc, dând dovadă de o timiditate extremă și de o mutitate extremă, atacuri să spună că oaspeții s-au certat violent între ei Și s-a auzit: "revoluție-evoluție" Și din nou: "revoluție-evoluție" Totul despre un singur lucru, iar aceștia, ca să spunem așa, se certau oaspeții; totul nu era nici aur, nici chiar argint tineret: era arama, tineretul sărac, care primea educație pe banii lor de muncă; într-un cuvânt, erau studenți ai instituțiilor de învățământ superior, etalând o abundență de cuvinte străine: "revoluție socială" Și din nou: "evoluție socială" Angel Peri încurca invariabil acele cuvinte OFIȚER: SERGEI SERGEICH LIKHUTIN Printre alți tineri studenți, o personalitate respectată și strălucitoare din acel cerc i-a vizitat adesea pe Likhutini: o studentă, Varvara Evgrafovna (aici Varvara Evgrafovna l-ar putea întâlni ocazional pe Nicolas Ableukhov) Petersburg Sub influența unei persoane strălucitoare, îngerul Peri s-a luminat odată cu prezența sa - ei bine, imaginați-vă: un miting! Sub influența unei persoane strălucitoare, îngerul Peri și-a pus pe masă propria cană de aramă cu o inscripție vagă: "Colecție de caritate" Desigur, această cană a fost destinată oaspeților; cu toate acestea, personalitățile înrudite cu oaspeții, ca să spunem așa, au fost odată pentru totdeauna scutite de exigențe de către Sofia Petrovna Lihutina; dar contele Aven și baronul Om-mau-Ommergau și Shporyshev și Vergefden au fost, de asemenea, supuși rechizițiilor Sub influența aceleiași persoane strălucitoare, îngerul Peri a început să intre dimineața la școala orășenească O O și a scos fără niciun sens Manifestul lui Karl Marx nu exista niciun risc să o prezinte pe amândouă lui Varvara Evgrafovna (îndrăgostită de Nikolenka)) și cuirasierului galben al Majestății Sale Ableukhov, ca fiu al lui Ableukhov, a fost, desigur, acceptat peste tot Totuși, din momentul în care Nikolenka a încetat brusc să-l mai viziteze pe îngerul Peri, acest înger, pe ascuns de la oaspeți, ca să spunem așa, a zburat brusc la spiritiști, la baroneasă (ei, cum este?), care urma să intre în mănăstire Din acel moment, pe masa din fața Sofiei Petrovna, se afla o cărțiță magnific legată "Omul și trupurile lui" de o doamnă Henri Besancon (Sofya Petrovna din nou confuză: nu Henri Besancon - Annie Besant) Sofia Petrovna și-a ascuns cu sârguință noua pasiune atât de baronul Ommau-Ommergau, cât și de Varvara Evgrafovna; în ciuda râsului ei molipsitor și a frunții minuscule, secretul îngerului Peri a atins proporții incredibile: de exemplu, Varvara Evgrafovna nu l-a întâlnit niciodată pe contele Aven, nici măcar pe baronul Ommau-Ommergau Doar o dată în hol a văzut accidental o șapcă de husar de blană cu un sultan Dar mai târziu nu s-a mai vorbit despre această pălărie de husar de viață cu sultanul Ce era sub toate acestea Dumnezeu stie! Mai era un vizitator la Sofia Petrovna Lihutina; ofițer: Sergey Sergeevich Likhutin; de fapt, era soțul ei; se ocupa undeva de provizii; dis de dimineață a plecat din casă; a apărut acasă nu mai devreme de miezul nopții; i-a întâmpinat pe oaspeți pur și simplu cu egală blândețe și ca să spun așa cu oaspeții, cu aceeași blândețe a vorbit f și f k u pentru decență, aruncând două copeici într-o cană (dacă contele Aven sau baronul Ommau-Ommergau erau prezenți în același timp), sau a dat modest din cap la cuvintele "r evolyutsiya-evolyutsiya", a băut o ceașcă de ceai și a mers în camera lui; tinerii laici l-au numit în tăcere un om al armatei, iar tinerii studenți l-au numit ofițer bourbon (în , Serghei Sergheevici a avut ghinionul să-i apere pe muncitori cu jumătatea sa din podul Nikolaevsky) f o k, și din cuvintele "revoluție -evoluţie" De fapt, nu ar fi fost contrariu să

ajungă la baroneasă pentru o ședință; dar nu a insistat deloc asupra modestei lui dorinţe de soţ, căci deloc Andrei Bely nu era un despot în raport cu Sofia Petrovna: o iubea cu toată puterea sufletului pe Sofia Petrovna; mai mult: în urmă cu doi ani și jumătate s-a căsătorit cu ea împotriva dorinței părinților săi, cei mai bogați proprietari de pământ din Simbirsk; de atunci a fost blestemat de tatăl său și lipsit de avere; de atunci, neașteptat de modest pentru toată lumea, a intrat în regimentul Gr-gori Mai era și un vizitator: micuțul rus și șmecherul Rus Lippanchenko; acesta era foarte voluptuos și o numea pe Sofia Petrovna nu un înger, ci un suflet-can; pentru el însuși, micuțul rus și șmecherul Rus Lippanchenko a numit-o simplu: brankukan, bran-cuc, brankukanchikoiM (acestea sunt cuvintele, până la urmă!) Dar Lippanchenko s-a menținut în limitele decenței; și de aceea a intrat în această casă Cel mai binevoitor soț al Sofiei Petrovna, Serghei Sergheevici Lihutin, sublocotenent al Regimentului Gregorian al Majestății Sale Regele Siam-ului , a tratat cu blândețe cercul revoluționar de cunoștințe al iubitei sale jumătăți; i-a tratat pe reprezentanții cercului secular doar cu o mulțumire accentuată; iar pe Micul Rus Ucrainean, Lippanchenko, doar l-a tolerat: această creastă vicleană, de altfel, nu semăna deloc cu un ucrainean: semăna mai degrabă cu o încrucișare între un semit și un mongol; era și înalt și gras; chipul gălbui al acestui domn plutea neplăcut în propria bărbie, ieșind dintr-un guler amidonat; iar Lippanchenko purta o cravată din satin galben-roșu, prinsă cu un strass, etalând o pereche în dungi galben închis și cizme de aceeași culoare; dar în același timp Lippanchenko și-a vopsit fără rușine părul brunet Lippanchenko și-a spus că exportă porci ruși în străinătate și că va să se îmbogățească cu acest purcel Oricum ar fi, locotenentului Likhutin nu-i plăcea Lippanchenko, el era singurul: erau zvonuri negre despre Lippanchenko Dar ce să întreb, pe care locotenentului Likhutin nu-i plăcea: locotenentul Likhutin, desigur, i-a iubit pe toată lumea: dar pe care l-a iubit în mod special la un moment dat a fost Nikolai Apollonovich Ableukhov: la urma urmei, se cunoșteau încă din primii ani de adolescență: Nikolai Apollonovich a fost, în primul rând, cel mai bun om la nunta lui Lihutin și, în al doilea rând, un vizitator zilnic al apartamentului de pe Moika timp de aproape un an și jumătate Dar apoi a dispărut fără urmă Desigur, nu Serghei Sergheevici este vinovat pentru dispariția fiului senatorial, ci fiul senatorial sau chiar îngerul Peri însuși Ah, Sofia Petrovna, Sofia Petrovna! Într-un cuvânt: doamnă Și ce să întreb de la o doamnă! Cel mai bun om zvelt Chiar și în prima zi a lui, ca să spunem așa, "doamnei", în timpul sacramentului căsătoriei, când Nikolai Apollonovich a ținut asupra soțului ei, Serghei Sergheevici, o coroană extrem de solemnă, Sofya Pet- Petersburg Rața Likh a fost lovită dureros de un bărbat zvelt, un bărbat frumos, de culoarea ochilor lui nepământeni, albastru închis, uriași, albul feței de marmură și divinitatea părului de in alb: la urma urmei, acei ochi nu arătau , ca de multe ori mai târziu, din cauza ochelarilor plictisi de pince-nez, iar fața lui era sprijinită de gulerul auriu al unei uniforme nou-nouțe (nu toți elevii au un astfel de guler) Ei bine, și Nikolai Apollonovich i-a vizitat adesea pe Likhutini la început o dată la două săptămâni; în continuare - o dată pe săptămână; de două, trei, patru ori pe săptămână; in sfarsit, frecventate zilnic Curând, Sofia Petrovna a observat, sub masca vizitelor zilnice, că chipul lui Nikolai Apollonovici, asemănător zeului, sever, s-a transformat într-o mască: strâmbături, frecare fără țintă a mâinilor uneori transpirate, în cele din urmă, o expresie neplăcută ca de broască a unui zâmbet , rezultat

din jocul de toate tipurile posibile care nu i-a părăsit fața, a ascuns pentru totdeauna acea față de ea Și de îndată ce Sofia Petrovna a observat acest lucru, și-a dat seama, cu groază, că era îndrăgostită de acea persoană, de aceea și nu de aceea Angel Peri a vrut să fie o soție exemplară: iar gândul teribil că, fiind credincioasă, a fost deja dusă de un soț, acest gând a rupt-o complet Dar mai departe, mai departe: de sub mască, năzdrăvănii, buze de broască, ea a evocat inconștient dragoste pierdută iremediabil: l-a chinuit pe Ableukhov, l-a copleșit cu jigniri: dar, ascunzându-se de ea însăși, i-a cercetat urmele, i-a recunoscut aspirațiile și gusturile, i-a urmărit inconștient ei , toți sperând să găsească în ei un chip autentic, asemănător lui Dumnezeu; așa că s-a stricat: mai întâi a apărut pe scenă meloplastia, apoi cuirasierul barop Ommau-Ommergau, în cele din urmă, a apărut Varvara Evgrafovna cu o cană de tablă pentru strângerea f și f o c Într-un cuvânt, Sofia Petrovna a devenit confuză: în timp ce ura, iubea; iubitor, urât Din acel moment, adevăratul ei soț, Serghei Sergeyevich Likhutin, s-a transformat în nimic mai mult decât un vizitator al unui apartament de pe Moika: a început să gestioneze, undeva acolo, proviziile; plecat de acasă dimineața devreme; avea să apară de la miezul nopții: pentru decență, spunea f și f k y, aruncând o bucată de doi copeci într-o cană, sau dădea modest din cap la cuvintele "revoluție-evoluție", bea o ceașcă de ceai și mergea la culcare; trebuia să ne trezim cât mai devreme dimineața și să mergem, undeva acolo, să gestionăm proviziile Singurul motiv pentru care Serghei Sergheevici, undeva acolo, a început să gestioneze proviziile a fost că nu a vrut să restrângă libertatea soției sale Dar Sofia Petrovna nu suporta libertatea: la urma urmei, avea o frunte atât de micuță, de minuscul; alături de fruntea ei minusculă, în ea pândeau vulcani ai celor mai profunde sentimente: pentru că era o doamnă; iar la doamne este imposibil să trezești haosul: în acest haos se ascund în doamnă tot felul de cruzimi, crime, căderi, tot felul de furii violente, ca tot felul de eroi de pe pământ care nu au fost încă experimentați; în fiecare doamnă există un criminal: dar dacă se comite o crimă, nimic nu va rămâne în sufletul unei adevărate doamne decât sfințenia Curând, fără îndoială, vom dovedi cititorului împărțirea și sufletul existent al lui Nikolai Apollonovich în două veli independente, Andrey Bely Andrei Bely ranguri; gheață asemănătoare lui Dumnezeu - și doar nămol de broaște; că dualitatea este proprietatea oricărei doamne: dualitatea nu este în esență masculină, ci feminină; numărul doi este simbolul unei doamne; simbolul soțului este unitatea Numai așa se obține o trinitate, fără de care este posibil un cămin? Am remarcat mai sus dualitatea Sofiei Petrovna: nervozitate a mișcărilor - și letargie stângace; insuficiență a frunții și păr excesiv; Fuzi-Yama, Wagner, fidelitatea inimii unei femei - și "Henri Besancon", gramofonul, baronul Ombergau și chiar Lippanchenko Dacă Serghei Serghevici Likhutin sau Nikolai Apollonovich ar fi unități reale, și nu duble, ar exista o trinitate; iar Sofia Petrovna ar fi găsit armonia vieții în unire cu un bărbat; gramofon, meloplastic, Henri Besancon, Lippanchenko, chiar și Ommau-Ommergau s-ar fi dus dracului Dar nu a existat un singur Ableukhov: a fost numărul unu, asemănător unui zeu, și numărul doi, o broască De aceea s-a întâmplat totul Ce s-a întâmplat? În Sofia Petrovna, broasca Nikolai Apollonovich a fost dusă de o inimă adâncă, ridicată deasupra tuturor tam-tamului: nici o frunte minusculă - păr; iar divinitatea lui Nikolai Apollonovich, disprețuind dragostea, se delecta atât de cinic în meloplastie; amândoi se certau în el pe cine să iubească: o fată, un înger? Îngerul Sofia Petrovna, așa cum se

cuvine firesc unui înger, l-a iubit numai pe Dumnezeu: iar fetița s-a încurcat: la început s-a indignat cu un zâmbet neplăcut, apoi s-a îndrăgostit tocmai de această indignare a ei; îndrăgostită de ură, s-a îndrăgostit cu un zâmbet urât, dar cu un fel de iubire ciudată (toată lumea ar spune că depravată): era ceva în toată această nefiresc arzătoare, necunoscută dulce, fatală Este posibil să se fi trezit un criminal în Sofia Petrovna Lihutina? Ah, Sofia Petrovna, Sofia Petrovna! Într-un cuvânt: doamnă și doamnă * Și ce să întreb de la o doamnă! Glumă roșie De altfel, în ultimele luni, Sofia Petrovna se comportase într-o manieră extrem de sfidătoare cu obiectul ei: în fața trâmbiței gramofonului, strigând "Moartea lui Siegfried" , învața să se miște (și ce altceva!), ridicându-și fusta de mătase, aproape până la genunchi, foșnind ; mai departe: piciorul ei de sub masa lui Ableukhov s-a atins de mai multe ori sau de două ori Nu este de mirare că acesta din urmă a încercat de mai multe ori să-l îmbrățișeze pe înger; dar apoi îngerul s-a strecurat, revărsând mai întâi frig asupra admiratorului: iar apoi a căzut înapoi la vechi Dar când într-o zi, apărând arta greacă, și-a propus să formeze un cerc pentru expuneri caste, Nikolai Apollonovich nu a suportat: toate zilele sale Nu intri pasiunea fără speranță i-a năvălit în cap (Nikolai Apollonovich a scăpat-o pe canapea în lupta) Dar Sofia Petrovna și-a mușcat dureros buzele care căutau sânge, iar când Nikolai Apollonovich a fost surprins de durere, palma în față a răsunat a anunţat camera japoneză - "Uu Freak, broasca Ouu - bufon roșu " Nikolai Apolonovici a răspuns calm și rece: - "Dacă sunt un bufon roșu, ești o păpușă japoneză " Cu o demnitate extraordinară se îndreptă la uşă; în acel moment chipul lui a căpătat tocmai acea expresie îndepărtată, odată prinsă de ea, amintindu-și de care, ea s-a îndrăgostit imperceptibil de el; iar când Nikolai Apollonovich a plecat, a căzut la podea, zgâriind și muşcând covorul în lacrimi; deodată a sărit în sus și și-a întins mâinile la ușă: - "Vino, întoarce-te - Doamne!" Dar ca răspuns, ușa de ieșire a lovit-o în ea: Nikolai Apollonovich a fugit pe marele pod din Sankt Petersburg Mai jos vom vedea cum, la pod, a luat o decizie fatală (atunci când face un anumit act, distruge viața însăși) Expresia "Bufonul Roșu" l-a durut extrem de mult Sofia Petrovna Likhutina nu l-a mai văzut niciodată: dintr-un protest sălbatic împotriva entuziasmului lui Ableuhov pentru revoluție-evoluție, îngerul Peri a zburat involuntar de lângă tinerii studenți, zburând la baroneasa RR pentru o ședință Și Varvara Evgrafovna a început să viziteze mai rar Dar din nou au devenit frecvente: contele Aven și baronul Ommau-Ommer-gau și Shporyshev și Vergefden și chiar Lippanchenko: și Lippanchenko mai des decât alții Cu contele Aven, baronul Ommau-Ommergau, cu Spuryshev și Vergefden, chiar și cu Lippanchenko, râdea neobosit; deodată, întrerupându-și râsul, întrebă cu fervoare: " Sunt o păpuşă, nu-i aşa?" Și i-au răspuns cu fifa, au turnat argint într-o cană de tablă cu inscripția "colecție de caritate" Și Lippanchenko i-a răspuns: "Ești un duşkan, brankukan, brankukashka" Și i-a adus în dar o păpușă cu fața galbenă Și când i-a spus același lucru soțului ei, soțul ei, Serghei Sergeevich Likhutin, sublocotenent al lui Grgoriysky, Majestatea Sa regele regimentului Siamez, nu i-a răspuns și a plecat ca și cum ar dormi: el era șeful, undeva acolo, de provizii; dar când a intrat în camera lui, s-a așezat să scrie o scrisoare blândă lui Nikolai Apollonovici: în scrisoare a îndrăznit să-l informeze pe Ableuhov că el, Serghei Serghevici, sublocotenent al regimentului Grigore, cere cu umilință următoarele: nu vrea se amestecă, din motive de principiu, în relația lui Nikolai Apollonovich cu soția sa neprețuită, cu toate

acestea el cere insistent (cuvântul persistent a fost subliniat de trei ori) să părăsească casa lor pentru totdeauna, pentru că nervii neprețuitului lui soție sunt supărați Serghei Sergheevici s-a ascuns despre comportamentul său; comportamentul lui nu s-a schimbat puțin: a plecat și el dimineața devreme; întors la miezul nopții; pentru decență, spunea o fifka dacă îl vedea pe baronul Ommau-Ommergau, se încruntă puțin dacă îl vedea pe Lippanchenko, dădu din cap într-o manieră benignă la cuvintele e v o l yu- Andrei Bely sion-revoluție, a băut o ceașcă de ceai și s-a ascuns în liniște: se ocupa - undeva acolo - de provizii Serghei Sergheevici era înalt, purta o barbă blondă, avea nas, gură, păr, urechi și ochi minunat de strălucitor: dar, din păcate, purta ochelari de culoare albastru închis și nimeni nu știa nici culoarea ochilor, nici expresia minunată a lui acești ochi ticăloșie, răutate și răutate În acele zile reci, de început de octombrie, Sofia Petrovna se afla într-o stare de agitație neobișnuită; lăsată singură, în seră, ea a început deodată să-și încrețească fruntea, și să se aprindă: a devenit purpurie; se duse la fereastră să șteargă geamurile aburite cu o batistă din cambric transparent transparent; paharul a început să scârțâie, deschizând o vedere a canalului cu un domn cu o pălărie de cilindru trecând - nimic mai mult; parcă înșelat de presimțire, îngerul Peri a început să tragă și să sfărâme cu dinții batista umedă, apoi a alergat să-și îmbrace haina neagră de pluș și aceeași pălărie (Sofia Petrovna s-a îmbrăcat foarte modest), încât, apăsând o blană muf la gura ei, târâind agitat de la Moika până la terasament; chiar o dată a mers la Circul Ciniselli și a văzut acolo o minune naturală: o femeie cu barbă; de cele mai multe ori alerga în bucătărie și șoptește cu tânăra servitoare, Mavrushka , o fată drăguță în șorț și șapcă în formă de fluture Și i-au mijit ochii: așa îi mijeau mereu ochii în momentele de neliniște Și odată, în fața lui Lippanchenko, râzând, a luat un ac de păr din pălărie și i-a înfipt în degetul mic: - "Uite: nu doare; și nu există sânge: sunt o păpușă de ceară Dar Lippanchenko nu a înțeles nimic: a râs și a spus: - "Nu ești o păpuşă: Dushkan" Iar el, supărat, a fost alungat de îngerul Peri Luându-și pălăria cu căștile de pe masă, Lippanchenko a plecat Și ea s-a zvârcolit în seră, și-a încrețit fruntea, s-a aprins, a șters paharul; priveliștea canalului se limpede cu o trăsură zburând pe lângă: nu mai mult Ce mai mult? Iată chestia: în urmă cu câteva zile Sofia Petrovna Likhutina se întorcea acasă de la baronesa RR Baronesa RR avea niște tapping în acea seară; scântei albicioase curgeau de-a lungul peretelui; și o dată a sărit până și masa: nimic mai mult; dar nervii Sofiei Petrovna erau încordați până la extrem (după ședință a rătăcit pe străzi), iar intrarea în casă nu era iluminată (pentru apartamentele ieftine intrările nu sunt iluminate);ca o mască neagră; ceva s-a înroșit întuneric sub mască și Sofia Petrovna a tras cu toată puterea clopoțelul Și când ușa s-a deschis și un șuvoi luminos Petersburg lumina de la intrare a căzut pe scări, Mavrushka a strigat și și-a ridicat mâinile: Sofia Petrovna nu a văzut nimic, pentru că a zburat repede în apartament Mavrushka a văzut: în spatele stăpânei, un domino roșu, de satin, își întindea masca neagră, înconjurată dedesubt de un evantai gros de dantelă, desigur, neagră, încât șireturile astea negre au căzut pe umărul Sofiei Petrovna (e bine că a făcut-o) t intoarce si 'inteligent) ; domino-ul roșu îi întinse lui Mavrushka mâneca însângerată, din care ieșea o carte de vizită; iar când ușa s-a închis trântit în fața mâinii ei, Sofia Petrovna a văzut la ușă o carte de vizită (probabil că a zburat prin crăpătura ușii); ce era înscris pe acea carte de vizită? Un craniu cu oase în loc de o coroană nobilă și

chiar cuvintele tastate cu caractere la modă: "Te aștept la mascarada - acolo, așa și așa întâlnire"; iar apoi semnătura: "Red ip y t" Sofia Petrovna a fost teribil de agitată toată seara Cine s-ar putea îmbrăca într-un domino roșu? Desigur, el, Nikolai Apollonovich: la urma urmei, ea a numit odată eró cu acest nume A venit Bufonul Roșu În acest caz, cum să numești un astfel de act cu o femeie fără apărare? Ei bine, nu-i așa o răutate? Rău răutate, răutate și răutate Soțul, ofițerul, avea să se întoarcă cât mai curând: îi va da o lecție obrăznicii Sofia Petrovna s-a înroșit, a cosit, și-a mușcat batista și s-a acoperit cu transpirație Dacă ar veni cineva: chiar și Aven, chiar baronul Ommau-Ommergau, sau IPporyshev, sau chiar Lippanchenko Dar nu a apărut nimeni Ei bine, dacă nu este el? Și Sofia Petrovna se simțea limpede supărată în ea însăși: era păcat cumva să mă despart de gândurile că el era bufonul; în aceste gânduri, împreună cu mânia, s-a țesut același sentiment dulce, familiar, fatal; trebuie să fi vrut ca el să fie un complet ticălos Nu - nu el: nu este un ticălos, nu un băiat! Ei bine, dacă acesta este un bufon roșu? La aceasta nu putea să răspundă clar cine era bufonul roșu: dar, totuși Și inima i se cufunda: nu era el Ea i-a ordonat imediat lui Mavrushka să tacă: s-a dus la mascarada; și pe ascuns de la un soț blând: pentru prima dată a mers la o mascarada Cert este că Serghei Sergeyevich Likhutin i-a interzis cu strictețe să meargă la mascarade Era ciudat: prețuia epoleta, sabia, onoarea ofițerului (nu-i așa bourbon?) Blândețe cu blândețe până la moft, la onoarea ofițerului El va spune doar: "Dau cuvântul de onoare al unui ofițer - să fii așa și așa, dar la asta - să nu fii" Și - nu de pe loc: inflexibilitate, un fel de cruzime Ca odinioară, își ridica ochelarii pe frunte, devenea uscat, neplăcut, lemnos, parcă cioplit din chiparos alb, bătea pe masă cu pumnul de chiparos; îngerul Peri a zburat apoi înspăimântat din camera soțului ei: i s-a încrețit nasul, lacrimile au picurat, ușa dormitorului era încuiată cu furie Andrei Bely Dintre vizitatorii Sofiei Petrovna, dintre oaspeții, ca să spunem așa, care au vorbit despre revoluție-evoluție, a fost un respectabil angajat al ziarului: Neintlpfein; negru, încrețit, cu nasul întors pe dos și cu barba întoarsă în sens invers Sofia Petrovna îl respecta îngrozitor: avea încredere în el; a dus-o la o mascarada, unde tot felul de bufoni de arlechini, italieni, spanioli si orientali de sub masti de catifea neagra straluceau unul la altul cu ochi sclipitori; mână în mână cu Neintelpfein, un respectat angajat al ziarului, Sofia Petrovna s-a plimbat modest pe holuri în dominoul ei negru Și un fel de domino roșu, de satin, se tot repezi pe holuri, totul căuta pe cineva, întinzându-și înainte masca neagră, sub care stropi un evantai gros de dantelă, desigur, neagră Atunci Sofya Petrovna Likhutina i-a povestit credinciosului Neintelpfein despre incidentul misterios, bineînțeles, ascunzând toate firele; micuțul Neintelpfein, un angajat respectabil al ziarului, a primit un ban pe rând: de atunci a mers, și a plecat, că nici o zi - o notă în "Jurnalul incidentelor"; domino roșu, da domino roșu! Au vorbit despre domino, s-au îngrijorat teribil și s-au certat; unii au văzut aici teroare revoluționară; în timp ce alţii au rămas tăcuţi şi au ridicat din umeri Au fost făcute apeluri la departamentul de securitate Au vorbit despre aspectul ciudat al jocurilor de domino pe străzile din Sankt Petersburg, chiar și în seră; și contele Aven și baronul Ommau-Ommergau și husarul de viață Shporyshev și Vergefden au eliberat fifka cu această ocazie și o ploaie continuă de doi copeici a zburat într-o cană de aramă; doar vicleanul creastă Micul Rus Lippanchenko râse cumva strâmb Iar Sofia Petrovna Lihutina însăși, pe lângă ea, s-a făcut violet, s-a palidă, s-a acoperit cu transpirație și

și-a mușcat batista Neintelpfein s-a dovedit a fi doar o fiară, dar Neintelpfein nu s-a arătat: zi de zi scotea cu sârguință rânduri din ziare; iar prostiile din ziar s-au târât și mai departe, acoperind lumea cu cele mai perfecte prostii FATA TOTAL Afumata Nikolai Apollonovich Ableukhov stătea deasupra balustradei scării, în halatul lui pestriț și împrăștia străluciri irizate în toate direcțiile, făcând exact opusul coloanei și coloanei de alabastru, de unde Niobe albă își ridică ochii de alabastru Nikolai Apollonovici, aplecat peste balustradă, a strigat ceva în direcția intrării, dar tăcerea a răspuns la strigăt la început, iar apoi o fistulă neașteptată, de protest, a răspuns cu o claritate excesivă: - "Nikolai Apollonovich, probabil m-ai confundat cu altcineva " - "Eu sunt - eu " Petersburg Acolo jos stătea un străin cu o mustață neagră și o haină cu gulerul răsucit Nikolai Apollonovich a zâmbit apoi de pe balustradă cu un zâmbet neplăcut: - "Tu ești, Alexandru Ivanovici? Extrem de plăcut!" Și apoi a adăugat ipocrit: " Nu am recunoscut fără ochelari " *·"····■···"■ Depășind impresia neplăcută a prezenței unui străin într-o casă lăcuită, Nikolai Apollonovich a continuat să dă din cap din balustradă: - "Trebuie să recunosc, sunt jos din pat: de aceea sunt în halat" (parcă prin această mențiune, întâmplător, Nikolai Apollonovich a vrut să-i clarifice vizitatorului că acesta din urmă și-a făcut vizita la un moment inoportun; vom adăuga de la noi înșine: toate ultimele nopți Nikolai Apollonovich a dispărut) Străinul cu o mustață neagră era o vedere extrem de jalnică în persoană pe fundalul bogat al ornamentului armelor antice; cu toate acestea, străinul s-a îndrăznit, continuând să-l calmeze pe Nikolai Apollonovich cu fervoare - fie batjocoritor, fie fiind cel mai complet simplist: " Nu înseamnă nimic, Nikolai Apollonovich, că ai ieșit direct din pat Este un fleac complet, te asigur: nu ești o domnișoară și nici eu nu sunt o domnișoară La urma urmei, tocmai m-am trezit singur " Nimic de făcut După ce a depășit impresia neplăcută din sufletul său (a fost cauzată de apariția unui străin - aici, într-o casă lăcuită, unde lacheii puteau fi complet perplexi, unde, în cele din urmă, un străin putea fi întâlnit de tata) - depășind un neplăcut impresie în sufletul său, Nikolai Apollonovich și-a propus să se mute în jos, pentru ca cu demnitate, în felul lui Ableuhov, să introducă un oaspete scrupulos în casa lăcuită; dar, spre enervare, papucul de blană i-a alunecat de pe picior; iar piciorul gol se legăna de sub tivul halatului; Nikolai Apollonovici s-a împiedicat de trepte; și în plus, l-a dezamăgit pe străin: presupunând că Nikolai Apollonovich, într-un acces de obsechiozitate obișnuită, se va repezi la el (Nikolai Apollonovich arătase deja toată iuteala gesturilor sale în această direcție), străinul cu o mustață neagră s-a repezit pe rând la Nikolai Apollonovich și și-a lăsat amprenta noroioasă pe treptele cenușii catifelate; acum străinul meu, nedumerit, stătea între anticamera și călare; și în același timp a văzut că păta covorul; străinul meu a zâmbit timid " Dezbracă-te, te rog" O amintire delicată că nu era deloc imposibil să intri în odăile stăpânului într-o haină, a aparținut lacheului, în mâinile căruia, cu o independență disperată, străinul și-a scuturat haina udă; stătea acum într-o pereche gri, în carouri, mâncat de molii Văzând că lacheul intenționează să-și întindă mâna spre mănunchiul umed, străinul meu s-a îmbujorat; izbucnind, era de două ori stânjenit: Andrei Bely - "Nu, nu " - "Da, vă rog, domnule " Nu , o voi lua cu mine " Un străin cu mustață neagră, cu aceeași încăpățânare care făcea cu mâna la toate, călca cu un pantof găurit parchetul alunecos strălucitor; priviri surprinse, trecătoare, pe care le-a aruncat către perspectiva luxoasă din camere Nikolai Apolonovici,

cu o blândețe deosebită, ridicându-și fustele halatului, l-a precedat pe străin Dar amândoi le-au găsit plictisitoare rătăcirea lor tăcută în aceste perspective strălucitoare: amândoi tăceau din păcate; unui străin cu mustață neagră, Nikolai Apollonovich i-a oferit, cu ușurare, nu fața, ci spatele debordant; de aceea, fără îndoială, zâmbetul a fugit de pe buzele lui zâmbitoare nefiresc anterior Din noi înșine, putem observa direct: Nikolai Apollonovich s-a speriat; capul i se învârtea repede: "Probabil un fel de colecție caritabilă - muncitorul rănit; în cazuri extreme - în serviciu "Și în sufletul meu mă durea îngrozitor:" Nu, nu - nu asta, dar asta? În fața ușii de stejar a biroului său, Nikolai Apollonovich se întoarse brusc către străin; un zâmbet le-a pâlpâit pe fețe; amândoi s-au privit brusc unul în ochii celuilalt cu o expresie de așteptare - "Deci, vă rog Alexander Ivanovici " " Nu-ți face griji " - "Cu drag " " Nu, nu, nu " Sala de recepție a lui Nikolai Apollonovich era complet opusul biroului strict: era la fel de colorată ca ca o halat de la Bukhara; Rochia lui Nikolai Apollonovich, ca să spunem așa, a continuat în toate accesoriile camerei: de exemplu, într-o canapea joasă; semăna mai degrabă cu un pat oriental multicolor; halatul Bukhara continua într-un taburet maro închis; era încrustat cu fâșii subțiri de fildeș și sidef; halatul a continuat mai departe într-un scut negru făcut din pielea groasă a unui rinocer căzut cândva și într-o săgeată sudaneză ruginită cu un mâner masiv; din anumite motive l-au atârnat aici pe perete; în sfârşit, era un halat în pielea unui leopard pestriţ, aruncat la picioarele lor cu gura deschisă; pe un taburet stătea un dispozitiv de narghilea de culoare albastru închis și un arzător de tămâie auriu cu trei picioare sub forma unei mingi perforate cu o semilună deasupra; dar cel mai surprinzător era cușca pestriță, în care din când în când papagalii verzi începură să-și bată aripile Nikolai Apollonovich i-a împins oaspetelui său un taburet colorat: un străin cu o mustață neagră s-a cufundat pe marginea scaunului și a scos din buzunar o tavă de țigări ieftină - "Îți vei permite?" - "Fă-mi o favoare" " Tu nu fumezi singur?" Petersburg " Nu, nu sunt obișnuit să " Și imediat, stânjenit, Nikolai Apollonovich a adăugat: " Cu toate acestea, când alții fumează, atunci " - "Deschizi fereastra?" " Ce ești, ce ești! " - "Ventilator?" - "O, nu dimpotrivă - am vrut să spun că fumatul îmi dă mai mult " Nikolai Apollonovich s-a grăbit, dar oaspetele, care nu l-a ascultat, a continuat să întrerupă: " Ieși singur din cameră?" " O, nu, voiam să spun că îmi place mirosul de fum de tutun și în special de trabucuri " - "Degeaba, Nikolai Apollonovich, complet în zadar: după fumători " - "Da? " - "Ar trebui " - "Deci?" " Aerisiți rapid camera " " Ce ești, oh ce ești!" - "Deschiderea atât a ferestrei, cât și a ventilatorului" " Dimpotriva, dimpotriva " - "Nu apăra, Nikolai Apollonovich, tutunul: îți spun asta din experiență Fumul pătrunde în medularul cenușiu Emisferele cerebrale sunt presărate: letargia generală se revarsă în corp " Străinul cu mustața neagră făcu cu ochiul cu semnificație familiară; străinul a văzut de asemenea că gazda încă se îndoia de permeabilitatea medulei cenușii, dar din obiceiul de a fi o gazdă amabilă, nu avea să-l contrazice pe oaspete: atunci străinul cu mustață neagră începu să smulgă aceste mustăți negre cu tristețe: " Uită-te la fața mea " Negăsind ochelari, Nikolai Apollonovich și-a apropiat pleoapele care clipeau de fața străinului - "Vezi fata?" " Da, fata " " Fața palidă " - "Da, puțin palid," - și un joc de tot felul de politețe cu nuanțele lor s-au revărsat pe obrajii lui Ableuhov " Fața perfect verde, fumurie", îl întrerupse străinul, "fața unui fumător O să fumez în camera ta, Nikolai Apollonovich " Nikolai Apollonovici simțise de

multă vreme o greutate neliniștită, de parcă în atmosfera încăperii se revarsa plumb, nu fum; Nikolai Apollonovich a simțit cum îi erau pline emisferele cerebrale și cum letargia generală i se revărsa în corpul său, dar acum nu se gândea la proprietățile fumului de tutun, ci la cum ar putea să iasă cu demnitate Andrei Bely dintr-un caz gâdilat, cum ar fi el, gândi el, să se comporte în acel caz riscant, dacă era un străin, dacă Această greutate de plumb nu ținea deloc de țigara ieftină, care își întindea fluxul albăstrui sus în aer, ci mai degrabă de starea asuprită a spiritului proprietarului În fiecare clipă, Nikolai Apolonovici aștepta ca vizitatorul său agitat să-și întrerupă vorbăria, care se pare că fusese începută doar cu scopul de a-l chinui cu nerăbdare - da: avea să-și întrerupă discuțiile și îi amintea cum el, Nikolai Apolonovici, își făcuse odată dat prin mijlocul unui străin ciudat - cum să fiu mai precis Într-un cuvânt, și-a dat la un moment dat o obligație teribilă pentru sine, pe care nu numai onoarea l-a obligat să o îndeplinească; Nikolai Apollonovich a făcut o promisiune groaznică, poate doar din disperare; eșecul lui lumesc l-a determinat să facă acest lucru; ulterior, acel eșec a dispărut treptat S-ar părea că teribila făgăduință dispare de la sine: dar teribila făgăduință a rămas: a rămas, fie și numai pentru că nu a fost luată înapoi: Nikolai Apollonovich, ca să spun adevărul, a uitat complet de ea; și ea, promisiunea, a continuat să trăiască în conștiința colectivă a unui cerc necugetat, chiar în momentul în care sentimentul de amărăciune de a fi sub influența eșecului a fost șters; Nikolai Apollonovich însuși și-ar fi atribuit fără îndoială promisiunea promisiunilor de natură comică Apariția unui om de rând cu o mustață neagră, pentru prima dată din ultimele două luni, a umplut sufletul lui Nikolai Apollonovich de frică profundă Nikolai Apollonovich și-a amintit destul de clar o circumstanță extrem de tristă Nikolai Apollonovich și-a amintit destul de clar toate cele mai mici detalii ale situației promisiunii sale și a găsit acele detalii deodată fatale pentru el însuși De ce - nu că a făcut o promisiune groaznică, ci că a făcut o promisiune groaznică unui partid frivol? Răspunsul la această întrebare a fost extrem de simplu: Nikolai Apollonovich, care se ocupă de metodologia fenomenelor sociale, a condamnat lumea la foc și sabie Și apoi a devenit palid, a devenit gri și, în cele din urmă, a devenit verde; chiar și cumva fața i s-a făcut brusc albastru; probabil că această ultimă nuanță depindea pur și simplu de atmosfera din încăpere, care era total tutun Străinul s-a ridicat, s-a întins, a aruncat o privire tandru la pachet și deodată a zâmbit ca un copil " Vedeți, Nikolai Apollonovich (Nikolai Apollonovich a tresărit speriat) De fapt, nu am venit la tine pentru tutun, adică nu pentru tutun este vorba despre tutun complet din întâmplare " - "Am inteles " - "Tutunul este tutun: și eu, de fapt, nu vorbesc despre tutun, ci despre afaceri " " Foarte frumos " " Și nici măcar eu nu vorbesc despre afaceri: totul aici este în serviciu - și poți, desigur, să-mi oferi acest serviciu " Petersburg " Ei bine, este foarte frumos " Nikolai Apollonovich a devenit și mai albastru; s-a așezat și a apăsat un buton de canapea; și fără să smulgă nasturii, începu să smulgă părul de cal de pe canapea " Sunt extrem de jenat, dar îmi amintesc " Nikolai Apollonovici se cutremură: o fistulă ascuțită și înaltă a unui străin a tăiat aerul: această fistulă a fost precedată de o secundă de tăcere; dar acea secundă i s-a părut o oră, o oră apoi Și acum, după ce a auzit o fistulă ascuțită pronunțând "amintire", Nikolai Apollonovich aproape că a strigat cu voce tare: - "Despre propunerea mea? " Dar s-a tras imediat la loc; si doar a remarcat: "Deci, sunt la dispoziția dumneavoastră", și, în același timp, a crezut că politețea l-a distrus

" Amintindu-mi simpatia ta, am venit " - "Tot ce pot", a strigat Nikolai Apollonovici și, în același timp, a crezut că este un prost complet " O mică, o, foarte mică favoare " (Nikolai Apollonovich a ascultat cu atenție): " Vinovat îmi lași să am o scrumieră? " certurile de pe străzi au crescut în frecvență Zilele erau cețoase, ciudate: prin Rusia în nord, octombrie otrăvitor a trecut cu o treaptă înghețată; iar în sud atârna neguri putrede Octombrie otrăvitor a suflat șoapta de aur a pădurii, iar șoapta de aur a pădurii s-a întins cu respect pe pământ, iar foșnetul de aspen purpuriu s-a întins cu respect pe pământ pentru a se răsuci și a urmări la picioarele unui pieton trecător și pentru a șopti: împletind din frunze împrăștieri galben-roșii de cuvinte Acel strigăt dulce și albastru care se scaldă în septembrie într-un val de foioase nu s-a scăldat de mult într-un val de foioase: și pițigoiul însuși a sărit acum singuratic într-o plasă neagră de crengi, care, ca mormăitul unui bătrân fără dinți, trimite fluierul ei toată toamna din păduri, păduri goale, grădini din față, parcuri Zilele erau ceață, ciudate; uraganul înghețat se apropia deja în smocuri de nori, cositor și albastru; dar toată lumea credea în primăvară: ziarele scriau despre primăvară, oficialii clasei a patra vorbeau despre primăvară; un ministru popular de atunci arăta spre primăvară; parfumul, ei bine, la fel ca violetele de Mai, a fost suflat în revărsările unei studente din Sankt Petersburg Plugarii au încetat de mult să zgârie pământul putred; plugari abandonati grape, pluguri; plugarii s-au adunat sub colibe în mormanele lor nenorocite pentru o discuție comună despre știrile din ziar; vorbeau și se certau, pentru a se repezi brusc într-o mulțime prietenoasă la conacul cu difuzoare, reflectând Andrei Bely încovoiat în avioanele Volga, Kama sau chiar Nipru; în toate nopțile lungi, strălucirea sângeroasă a incendiilor satelor strălucea peste Rusia, dizolvându-se ziua în întunericul coloanelor de fum Dar apoi, în desișul zburător, se putea vedea un detașament ascuns de cazaci cu capete spațiale, îndreptându-și botnița puștilor spre alarma bâzâit; apoi un detașament de cazaci a zburat cu viteză maximă pe caii lor zdrențuiți: oameni cu barbă albastră, ținând bici, s-au repezit mult, îndelung cu un bum prin lunca toamnei, înainte și înapoi Așa a fost la sate Dar la fel a fost și în orașe În ateliere, tipografii, frizerii, lăctărie, taverne se învârtea neîncetat vreun fel de subiect cu vânt lung; trăgându-și pe frunte o pălărie neagră zdruncinată, adusă, se pare, din câmpurile Manciuriei pătate de sânge; și vârând un Browning care venise de undeva în buzunarul său lateral, subiectul locuitor a înfipt în mod repetat o frunză scrisă prost în mâna primei persoane pe care o întâlnise Toți așteptau ceva, speriați, sperând; la cel mai mic zgomot, ieșiră repede în stradă, adunându-se în mulțime și împrăștiindu-se din nou; în Arhangelsk, laponii, korelei și finlandezii au făcut asta; în Nijne-Kolymsk - Tunguz; pe Nipru - atât evrei cât şi stemuri La Sankt Petersburg, la Moscova, toți au făcut asta: au acționat în instituții de învățământ secundar, superior și inferior: au așteptat, s-au temut, au sperat; la cel mai mic foșnet, ieșiră repede în stradă; strânși în mulțime și împrăștiați din nou Au devenit mai dese certuri pe străzi: cu purtători, paznici, certurile pe străzi cu un trimestrial slăbit au devenit mai dese; portarul, polițistul și mai ales gardianul de district, el a hărțuit prenacial: un muncitor, un bucătar, un negustor Ivan Ivanovici Ivanov cu soția sa Ivanikha, chiar un negustor - primul negustor de breaslă Puzanov, de la care în cel mai bun și recent trecut zilele în care polițistul a pus mâna fie pe sturion, apoi pe semuska, apoi pe caviar granular; dar acum, în loc de somon, sturion, caviar granulat, supraveghetorul de sfert, împreună cu

alți "cu o-loch", s-a răzvrătit brusc prima breaslă, gradul său, negustorul Puzanov, o persoană notorie care fusese la casa guvernatorului de multe ori, pentru că, până la urmă, - pescuitul și apoi compania de transport maritim pe Volga: până la urmă, dintr-un astfel de caz, l-am supus pe polițist Gray însuși, în haina lui gri, trecea acum ca o umbră imperceptibilă, ridicându-și respectuos sabia și ținându-și ochii în jos: iar replici verbale, mustrări, râsete și chiar abuzuri obscene îi erau aruncate în spate; polițistul raional a răspuns la toate acestea: "Dacă nu reușiți să câștigați încrederea populației, demisionați" Ei bine, a câștigat încredere: s-a răzvrătit și împotriva arbitrarului guvernului sau a încheiat un acord special cu locuitorii închisorii de tranzit Așa că în acele vremuri un polițist și-a târât viața undeva în Kem: și-a târât viața asta și în Sankt Petersburg, Moscova, Orenburg, Tașkent, Solvicegodsk, într-un cuvânt, în acele orașe (provinciale, județene, provinciale) Imperiului Petersburg este înconjurat de un inel de plante cu mai multe conducte Petersburg Un roi de mii de oameni rătăcește spre ei dimineața; iar suburbiile sunt pline; și roiesc de oameni Toate fabricile erau atunci îngrozitor de îngrijorate, iar reprezentanții lucrători ai mulțimilor i-au transformat pe fiecare în subiecte tăgălnice; Browning circula printre ei; nimic mai mult Acolo, roiurile obișnuite din aceste zile au crescut excesiv și s-au contopit unele cu altele într-o întuneric uriaș cu multe capete, multe voci; iar inspectorul fabricii se apuca apoi de receptorul telefonului: așa cum obișnuia să apuce receptorul, așa că știți: grindina de piatră va zbura prin ferestrele șanțului împotriva mulțimii Acea emoție care înconjura Sankt Petersburg a pătruns cumva chiar în centrele Sankt-Petersburgului, a cuprins mai întâi insulele, răspândite peste podurile Liteiny și Nikolaevsky; și de acolo s-a revărsat în Nevsky Prospekt: și deși pe Nevsky Prospekt circulația centipedului uman a fost încă aceeași, compoziția centipedului s-a schimbat dramatic; Ochiul experimentat al observatorului a remarcat de multă vreme apariția unei pălării neagră, trasă în jos, adusă aici din câmpurile pătate de sângele Manciuriei: apoi pe Nevsky Prospekt a mers un subiect loquaz și dintr-o dată a scăzut procentul de cilindri care trec; subiectul verborizat și-a dezvăluit aici calitatea primordială: își înfige umerii, îndesându-și degetele mâinilor reci în mâneci; mai apăreau pe Nevsky strigătele neliniştite ale băieţilor antiguvernamentali, năvălind ca naiba de la gară la Amiraalitate şi fluturând reviste roşii În toate celelalte privințe, nu a existat nicio schimbare; o singură dată - au inundat Nevsky Prospekt, însoțiți de cler: au purtat în brațe sicriul unui profesor, îndreptându-se spre gară: în față era o mare de verdeață; fluturau panglici de satin sângeroase Zilele erau cețoase, ciudate: octombrie otrăvitor a trecut cu călcarea înghețată; praful înghețat mătura orașul în vârtejuri maro; și întinde-te cu grijă pe potecile Grădinii de vară o șoaptă aurie de frunze și culcă-te cu respect la picioarele unui roșu care foșnește pentru a se răsuci și a urmări la picioarele unui pieton trecător și a șopti, țesând plasuri galbene-frumoși a cuvintelor din frunze; acel dulce pițiu care a înotat tot august într-un val de frunze, nu se scăldase de mult într-un val de frunze: și pițigoiul grădinii de vară însuși sărea acum singur într-o plasă neagră de crenguțe, de-a lungul unui gard de bronz și de-a lungul acoperișul casei lui Petrovsky ? Acestea au fost zilele Și nopțile - ai ieșit noaptea, te-ai cățărat în pustii surde, suburbane, pentru a auzi nota bântuitoare și rea de pe "u"? Uuuu-uuuu-uuu* suna așa în spațiu; sunet - a fost un sunet? Dacă era un sunet, era fără îndoială sunetul unei alte lumi; acest sunet a

atins o putere și o claritate rară: "uuuu-uuuu-uuu" se auzea în liniște pe câmpurile suburbane ale Moscovei, Sankt Petersburg, Saratov: dar claxonul fabricii nu bâzâia, nu bătea vânt; iar câinele tăcea Ai auzit acest cântec din octombrie ? Acest cântec nu exista înainte; acest cântec nu va fi niciodată Andrei Bely NUMĂ-MĂ DELVIG Draga mea Trecând de-a lungul scărilor roșii ale Instituției, sprijinindu-și mâna pe balustrada rece de marmură, Apollon Apollonovich Ableukhov și-a prins degetul de la pânză și s-a împiedicat; pasul i-a încetinit involuntar; în consecință: este destul de firesc ca ochii săi (fără nicio prejudecată) să zăbovească asupra portretului uriaș al ministrului, care a îndreptat în fața lui o privire tristă și plină de compasiune O piele de găină i-a curs pe coloana vertebrală lui Apollon Apollonovich: nu prea s-au încălzit în Stabiliment Pentru Apollon Apollonovich această cameră albă i se părea o câmpie Îi era frică de spații Se temea de ei mai mult decât de zig-zaguri, decât de linii întrerupte și de sectoare; peisajul rural îl înspăimânta direct: dincolo de zăpada şi gheaţa de acolo în spatele liniei de pieptene de pădure un viscol ridica secțiunea transversală a curenților de aer; acolo, printr-un accident prostesc, aproape că a murit înghețat Asta a fost acum cincizeci de ani În această oră de înghețare singuratică, parcă degetele reci ale cuiva, bătute fără inimă în piept, îi mângâiau aspru inima: o mână de gheață îl conducea; în spatele unei mâini înghețate a urcat treptele carierei sale, în fața ochilor avea aceeași întindere fatidică, incredibilă; acolo, de acolo, - făcu semn o mână înghețată; iar imensitatea a zburat: Imperiul Rus Apollon Apollonovich Ableukhov a stat mulți ani în spatele zidului orașului, urandu-și din toată inima depărtările singuratice ale județului, fumul satelor și copacul așezat pe sperietoare; doar o dată a îndrăznit să reducă aceste distanțe într-un tren expres, mergând într-o misiune responsabilă de la Petersburg la Tokyo Apollon Apollonovich nu a spus nimănui despre șederea sa la Tokyo Da - despre portretul ministrului Îi spunea ministrului: - "Rusia este o câmpie înghețată, peste care lupii rătăcesc de multe sute de ani " Ministrul îl privi cu o privire catifelată și mângâietoare de suflet, mângâindu-și mustața cenușie și moale cu mâna albă; și a tăcut și a oftat Pastorul a acceptat numărul de departamente aflate sub controlul său ca pe o cruce dureroasă, jertfă, răstignitoare; avea de gând, era la sfârșitul serviciului Dar a murit Acum se odihnea într-un sicriu; Apollon Apollonovich Ableukhov este acum complet singur; în spatele lui, veacuri au fugit în nemăsurat; înainte - o mână de gheață deschisă: incomensurabilitate Incomensurabilele zburau spre Rus', Rus'! Te-am văzut, el, tu! Tu ai izbucnit în lacrimi cu vânturile, furtunile de zăpadă, zăpada, ploaie, lapoviță - ai izbucnit în lacrimi cu milioane de voci vii evocatoare! În acel moment senatorului i s-a părut că o voce în spațiu îl chema din același Petersburg vreo movilă de mormânt; crucea singuratică nu se legănă acolo; lampa cu pictogramă nu clipește la vârtejele de zăpadă; numai lupi flămânzi, strânși în haite, răsunând jalnic la vânturi Fără îndoială, senatorul a dezvoltat de-a lungul anilor o teamă de spațiu Boala s-a agravat: de la acea moarte tragică; este adevărat că noaptea îl vizita imaginea unui prieten plecat, pentru a-l privi cu o privire catifelată în nopțile lungi, mângâindu-și mustața gri bine îngrijită cu o mână albă, pentru că imaginea unui prieten plecat era acum combinat în mod constant în mintea lui cu un pasaj poetic: Și s-a dus - și a plecat din Rus', A fost luat cu bine de ei În mintea lui Apollon Apollonovich, acel pasaj s-a ridicat când el, Apollon Apollonovich Ableukhov, a traversat sala În urma pasajului de poezie de mai sus, a existat un pasaj de poezie:

Și cred că e rândul meu Dragul meu Delvig mă cheamă, Tovarăș de tinerețe vie, Tovarăș de tinerețe plictisitoare, Tovarăș de cântece tinere Sărbători și gânduri curate, Acolo, în mulțimea umbrelor rudelor Veșnic plecat de la noi este un geniu Linia de pasaje poetice s-a rupt furios: Și nori noi s-au adunat peste pământ, Și uraganul-i c Amintindu-și pasajele, Apollon Apollonovich a devenit deosebit de uscat; și cu o claritate deosebită a fugit la petiționari să-și dea degetele INTRE TIMP CONVERSAREA CONTINUA Între timp, conversația dintre Nikolai Apollonovich și străin a continuat " Am fost instruit", a spus străinul, acceptând o scrumieră de la Nikolai Apollonovici, "da: am fost instruit să vă predau acest pachet pentru a vă păstra" - "Doar ceva!" exclamă Nikolai Apolonovici, neîndrăznind încă să creadă că înfățișarea unui străin, care-l stânjenise, fără să se atingă deloc de acea îngrozitoare propunere, nu era legată decât de un mănunchi inofensiv; și într-un acces de bucurie distractă era gata să sărute mănunchiul; iar fața lui era acoperită de șocuri, arătând o viață furtunoasă; se ridică repede şi se duse la mănunchi; dar apoi dintr-un motiv oarecare s-a ridicat și străinul și, dintr-un motiv oarecare, și el s-a repezit brusc între mănunchi și Nikolai Apolonovici; iar când mâna fiului senatorial a întins mâna către pre- Andrei Bely cuvântul nod, apoi mâna străinului cu degetele îmbrățișă fără ceremonie degetele lui Nikolai Apollonovich: "Fii atent, pentru numele lui Dumnezeu " Nikolai Apolonovici, beat de bucurie, a mormăit un fel de scuze neclare și iarăși și-a întins distrat mâna spre obiect; și a doua oară obiectul l-a împiedicat să-l ia pe străin, întinzându-i mâna implorând: - "Nu: serios te rog să fii mai atent, Nikolai Apollonovich, mai atent " - "Aa da, da - Nikolai Apollonovich și de data asta nimic nu a auzit: dar de îndată ce a apucat mănunchiul de marginea prosopului, de data aceasta străinul i-a strigat la ureche cu o voce complet furioasă - "Nikolai Apollonovich, îți repet pentru a treia oară: fii mai atent " Nikolai Apollonovich a fost surprins de data aceasta " Probabil literatură? " - "Ei bine, nu " În acest moment, s-a auzit un sunet metalic distinct: ceva s-a auzit; în tăcere se auzi un scârțâit subțire al unui șoarece prins; în aceeași clipă, un taburet moale se răsturnă și pașii străinului pășiră în colț: repede servitorului tău asta asta a face ordine: asta este pentru mine nu pot " Nikolai Apollonovici, lăsând pachetul jos, fu surprins de confuzia străinului: " Ți-e frică de șoareci? " - "Grăbește-te, grăbește-te, ia " Sărind din camera lui și apăsând butonul soneriei, Nikolai Apollonovich a fost, să fiu sincer, o priveliște absurdă; dar cea mai absurdă dintre toate era împrejurarea în care ținea în mână un șoarece care bătea tremurător; șoarecele alerga, e adevărat, într-o capcană de sârmă, dar Nikolai Apollonovich și-a înclinat distrat fața remarcabilă aproape de capcană și acum își cercetă captivul cenușiu cu cea mai mare atenție, trecând o unghie lungă și gălbuie bine îngrijită de-a lungul sârmei de metal " Șoarece", ridică el ochii spre lacheu; iar lacheul repetă respectuos după el: - "Soarecele Ea este cea mai mare " - "Uită-te la tine: alergare, alergare " - "Alerg-cu " " Îi este și frică " - "Dar ce zici de " Un străin se uită acum pe ușa deschisă a sălii de așteptare, părea speriat și se ascunse din nou: " Nu, nu pot " Petersburg - "Le-e frică, domnule? Nimic: șoarecele este o fiară a lui Dumnezeu Cum, domnule Și ea la fel " Câteva clipe atât slujitorul, cât și stăpânul au fost ocupați cu contemplarea captivului; în cele din urmă venerabilul slujitor a luat capcana - "Șoarece " - repetă Nikolai Apollonovich cu o voce mulțumită și se întoarse cu un zâmbet către oaspetele care aștepta Nikolai Apollonovich a tratat șoarecii cu o sensibilitate deosebită

Nikolai Apollonovich a dus în cele din urmă pachetul în camera sa de lucru: cumva a fost lovit pentru scurt timp doar de greutatea mare a mănunchiului; dar nu s-a gândit la asta; trecând în birou, s-a împiedicat de covorul pestriț arab, prinzându-și piciorul de un pliu moale; apoi ceva clinchei cu un sunet metalic în mănunchi, un străin cu o mustață neagră sări în sus la acest clinchet; mâna unui străin din spatele lui Nikolai Apollonovici descria aceeași linie în zig-zag de care senatorul fusese atât de speriat recent Dar nu sa întâmplat nimic: străinul a văzut doar că în camera alăturată, pe un fotoliu masiv, un domino roșu și o mască de satin negru erau așezate magnific; străinul se uită surprins la această mască neagră (l-a lovit, mărturisesc), în timp ce Nikolai Apollonovici își deschise biroul și, după ce făcu suficient spațiu, așeză cu grijă mănunchiul acolo; străinul cu mustața neagră, continuând să privească piesele de domino, începu între timp să-și exprime unul dintre gândurile sale bine gândite: " Știi Singurătatea mă omoară Am uitat complet cum să vorbesc în aceste luni Nu observi, Nikolai Apollonovich, că cuvintele mele sunt confuze Nikolai Apollonovici, expunându-și Buhara înapoi oaspeților, a mormăit doar absent: Ei bine , știi, se întâmplă tuturor " În acel moment, Nikolai Apollonovich acoperea cu grijă micul pachet de dimensiuni de birou cu un portret înfățișând o brunetă; acoperind pachetul cu o brunetă, Nikolai Apollonovich a devenit gânditor, fără să-și ia ochii de la portret; iar pe buzele lui palide trecu pentru o clipă o expresie ca de broască În spate, a auzit cuvintele unui străin " Devin confuz în fiecare frază Vreau să spun un cuvânt și, în schimb, spun cu totul altceva: mă întorc și ocol Sau uit brusc numele, ei bine, cel mai obișnuit obiect; și, amintindu-mi, mă îndoiesc dacă acesta este încă cazul Voi afirma: lampă, lampă și lampă; și apoi deodată pare că nu există un astfel de cuvânt: lampă Și uneori nu există pe cine să întrebe; iar dacă ar fi, atunci ar fi păcat să întrebi pe oricine, știi: îl vor lua de nebun - "Da, ce ești " Andrei Bely Andrei Bely Vorbind despre pachet: dacă Nikolai Apollonovich ar fi aruncat o privire mai atentă la cuvintele vizitatorului său pentru a fi mai atent cu pachetul, atunci probabil că ar fi înțeles că pachetul, care era inofensiv în opinia sa, nu era atât de inofensiv, dar el, repet, era ocupat cu portretul; atât de ocupat încât firul cuvintelor străinului s-a pierdut în capul lui Și acum, prinzând cuvintele, abia le înțelese Fistula trosnitoare încă îi batea pe spate: - "Este greu să trăiești, Nikolai Apollonovich, stins, ca mine, într-un vid Toricelli " - "Toricellieva?" - surprins, fără să se întoarcă cu spatele, Nikolai Apollonovich, care nu a auzit nimic - "Asta e - Torricellieva, și asta, ține seama, în numele publicului; public, societate - și ce fel de societate, pot să întreb, văd? Compania unei anumite persoane pe care nu o cunoști, compania portarului meu, Matvey Morzhov și compania păduchilor gri de lemn: brrr păduchii de lemn au divorțat în podul meu Eh? cum îți place, Nikolai Apollonovich? - "Da stiu " - "Afaceri comune! Da, s-a transformat demult într-o chestiune personală pentru mine, care nu-mi permite să-i văd pe alții: cauza comună, până la urmă, m-a scos de pe lista celor vii Străinul cu mustața neagră pare să fi dat din întâmplare de subiectul său preferat; și, dând din întâmplare subiectul lui preferat, străinul cu părul negru a uitat scopul de a veni, probabil și-a uitat mănunchiul umed, a uitat chiar și numărul de țigări care erau exterminate, ceea ce a crescut duhoarea; ca toți ceilalți să tacă, și un popor forțat și natural vorbăreț, simțea uneori o nevoie inexprimabilă de a comunica oricui rezultatul său mental: un prieten, un dușman, un îngrijitor, un polițist, un copil, chiar un

coafor păpușă expusă în vitrină Noaptea, uneori, un străin vorbea singur În atmosfera unei săli de așteptare luxoase, colorate, această nevoie de a vorbi s-a trezit brusc irezistibil, ca un fel de exces după o lună de abstinență de la vodcă - "Sunt fără glumă: ce fel de glumă există; Trăiesc în această glumă de mai bine de doi ani; este permis să glumiți, voi care sunteți incluși în orice societate; iar societatea mea este o societate de ploșnițe și păduchi de lemn Sunt eu Ma auzi? " Desigur că pot " Nikolai Apollonovich asculta cu adevărat acum " Eu sunt eu: dar ei îmi spun că nu sunt eu, ci un fel de "noi" Dar stai - de ce? Dar memoria era supărată: un semn rău, un semn rău care indică începutul unui fel de tulburare a creierului, "străinul cu mustața neagră plimbându-se din colț în colț", știi, singurătatea mă omoară Și uneori chiar te enervezi: o cauză comună, egalitatea socială, dar " Aici străinul și-a întrerupt brusc discursul, pentru că Nikolai Apol Petersburg Lonovich, care împinsese masa înapoi, se întoarse acum către străin și, văzând că acesta din urmă se plimba deja prin biroul său, împânzind masa cu cenuşă, pe domino-ul roșu satinat; și, văzând toate acestea, Nikolai Apolonovici, dintr-un motiv de neînțeles, s-a înroșit atât de tare și s-a repezit să scoată piesele de domino; făcând acest lucru, el singur a contribuit la o schimbare în câmpul atenției în creierul unui străin: - "Ce domino frumos, Nikolai Apollonovich" Nikolai Apollonovich s-a repezit la domino, de parcă ar fi vrut să-l acopere cu un halat colorat, dar a întârziat: străinul a atins cu mâna mătasea strălucitoare: - "Frumoasă mătase Este foarte scump: probabil îl vizitați, Nikolai Apollonovich, mascarade " Dar Nikolai Apollonovich a roșit și mai mult: - "Da, așa-așa " h Aproape că a smuls dominoul și s-a dus să-l ascundă în dulap, parcă prins într-o crimă; ca un hoț prins, a ascuns frământat piesele de domino; ca un hoț prins, a fugit înapoi după o mască; ascunzând totul, acum s-a liniştit, respirând greu şi privind bănuitor la străin; dar străinul, ca să mărturisesc, uitase deja de domino și se întorcea acum la subiectul lui preferat, continuând în tot acest timp să se plimbe și să depună cenuşă " Ha, ha, ha!" - a trosnit străinul și și-a aprins repede o țigară în timp ce mergea "Te întrebi cum pot fi încă un lider al unor mișcări cunoscute, eliberator pentru unii și foarte jenant pentru alții, ei bine, cel puțin pentru tatăl tău? Eu însumi sunt surprins; e o prostie că mă acționez până la ultima oară după un program strict dezvoltat: este - ascultă: acționez la discreția mea; dar orice vrei să faci, discreția mea duce de fiecare dată în activitatea lor doar o nouă pistă; Strict vorbind, eu nu sunt în Partid, Partidul este în mine Asta te surprinde?" - "Da, mărturisesc: mă surprinde; și să mărturisesc, nu aș acționa deloc cu voi împreună Nikolai Apollonovich a început să asculte mai atent discursurile străinului, care deveneau din ce în ce mai rotunjite, din ce în ce mai sonore " Dar la urma urmei, mi-ai luat pachetul de la mine: iată-ne așadar, acționând împreună " " Ei bine, asta nu poate conta; care este acțiunea Ei bine , desigur, bineînțeles", l-a întrerupt străinul, "am glumit" Și s-a oprit, s-a uitat cu afecțiune la Nikolai Apollonovich și, de data aceasta, a spus destul de deschis: - "Știi, de mult îmi doream să te văd: să vorbesc inimă la inimă; Sunt atât de mult cu care văd Am vrut să vorbesc despre mine La urma urmei, sunt evaziv nu numai pentru adversarii mișcării, ci și pentru insuficienții ei binevoitori Ca să zic așa, chintesența revoluției, dar e ciudat: știi totul despre metodologia fenomenelor sociale, te adâncești în diagrame, în statistici, probabil îl cunoști perfect pe Marx; si aici * Andrei Bely eu - n-am citit nimic; nu te gândi: sunt bine citit și foarte mult, doar că nu vorbesc despre asta,

nu despre statistici " - "Deci despre ce vorbești? Nu, scuză-mă, scuză-mă: am coniac în dulap - vrei?" - "Nu te superi " Nikolai Apollonovich a intrat mâna într-un mic dulap: în curând au apărut în fața oaspetelui un decantor cu fațete și două pahare fațetate Nikolai Apollonovich i-a tratat pe oaspeți cu coniac în timpul unei conversații cu oaspeții În timp ce turna coniac oaspetelui cu cea mai mare distragere (ca toți Abl-Uhovii, era distrat), Nikolai Apollonovich se tot gândi că i s-a oferit acum cea mai convenabilă ocazie de a refuza complet propunerea de atunci; dar când voia să-și exprime verbal gândul, s-a stânjenit: din lașitate, nu a vrut să arate lașitate în fața unui străin; şi de altfel, de bucurie, nu voia să se împovăreze cu cea mai delicată conversaţie, când putea refuza în scris " Îl citesc pe Conan Doyle acum, pentru relaxare", a pocnit străinul, "nu fi supărat - aceasta este o glumă, desigur Cu toate acestea, lasă și nu o glumă; la urma urmei, să fiu sincer, cercul lecturilor mele va fi încă sălbatic pentru tine: am citit istoria gnosticismului, Grigore de Nyssa, Sirianul, Apocalipsa În aceasta, știi, este privilegiul meu; pana la urma - sunt colonel al miscarii, transferat din domeniile de activitate (pentru merit) si la sediu Da, da, da: sunt colonel Pentru vechime, desigur; și iată-te, Nikolai Apollonovich, cu metoda și mintea ta, ești subofițer: ești, în primul rând, subofițer pentru că ești teoretician; iar în ceea ce privește teoria, generalii noștri nu se descurcă bine; la urma urmei, recunoașteți - sunt destul de proaste; și ei sunt tocmai episcopii, episcopii sunt de la călugări; și un tânăr academician care a studiat Harnack, dar care a trecut pe lângă școala experimentală, care nu a vizitat schemnikul, este doar un apendice enervant al bisericii pentru episcop; iată-te cu toate teoriile tale - un apendice; crede-mă, enervant " De ce , în cuvintele tale, aud o aromă de Narodnaya Volya " " Si ce? Puterea este la Narodnaya Volya, nu la marxişti Dar scuze, mă digresez despre ce vorbesc? Da, despre vechime și citire Deci: originalitatea hranei mele mentale este toata din aceeasi excentricitate; Sunt același fanfaron revoluționar ca orice fanfaron al unui războinic cu Georgy: de fanfaron vechi, un mormăit, totul va fi iertat Gândi străinul, turnă un pahar: bău - turnă mai mult " Da, și cum să nu-mi găsesc propria mea, personală, pe cont propriu: se pare că locuiesc deja privat - în patru pereți galbeni; faima mea crește, societatea îmi repetă porecla de partid, iar cercul de oameni care au relații umane cu mine, crede-mă, este zero; prima dată au aflat despre mine în acel moment glorios când m-am așezat într-un îngheț de patruzeci și cinci de grade " - Ai fost exilat, nu-i așa? - "Da, în regiunea Yakutsk" Petersburg Urmă o tăcere stânjenitoare Un străin cu o mustață neagră se uita pe fereastră la întinderea Nevei; Acolo cântărea putrefacția cenușie pal: acolo era sfârșitul pământului și acolo era sfârșitul infiniturilor; acolo, prin cenușie și putreziciune, octombrie otrăvitor deja șoptește ceva, lovind paharul cu lacrimi și vânt; iar lacrimile ploioase de pe geamuri s-au depășit una pe cealaltă, ca să se învârtească în pâraie și să atragă semne agățate de cuvinte; în țevi se auzea scârțâitul dulce al vântului, iar o rețea de țevi negre, de departe, de departe, își trimitea fumul pe sub cer Și fumul cădea în cozi peste apele întunecate Străinul cu mustața neagră și-a atins paharul cu buzele, se uită la umezeala galbenă: mâinile îi tremurau Nikolai Apollonovici, ascultând acum cu atenție, a vorbit cu cineva aproape răutate: " Iu, dar mulțimii, Alexandru Ivanovici, sper că nu spui încă un cuvânt despre visele tale? " " Desigur, atâta timp cât nu spun nimic " " Deci minți; scuze, dar ideea nu este în cuvinte: încă minți și minți odată pentru totdeauna Străinul s-a uitat uluit și a

continuat destul de nepotrivit: " Deocamdată, citesc totul și mă gândesc: și toate acestea sunt exclusiv pentru mine: de aceea l-am citit pe Grigorie de Nyssa " A fost liniște După ce a răsturnat un pahar nou, de sub un nor de fum de tutun, străinul a privit învingător; Desigur, a fumat tot timpul Tăcerea a fost ruptă de Nikolai Apollonovich - "Ei bine, și la întoarcerea din regiunea Yakutsk?" - "Am scăpat cu succes din regiunea Yakutsk; Am fost scos într-un butoi de varză; și acum sunt ceea ce sunt: muncitor din subteran; doar să nu credeți că am acționat în numele utopilor sociale sau în numele gândirii voastre feroviare: categoriile voastre îmi amintesc de șine, iar viața voastră este ca o trăsură care zboară pe șine: la vremea aceea eram un nietzschean disperat Cu toții suntem nietzscheeni: la urma urmei, ești inginerul liniei tale de cale ferată, creatorul schemei - și ești nietzschean; doar că nu o să recunoști niciodată Ei bine, iată-l: pentru noi, nietzscheenii, agitați și agitați de instincte sociale, masa (cum ați spune) se transformă într-un aparat executiv (tot expresia voastră de inginerie), unde oamenii (chiar și oameni ca tine) sunt o tastatură pe care degetele unui bețiv (notă: această expresie este a mea) zboară liber, depășind dificultate cu dificultate; și în timp ce un parterre leneș sub scena concertului ascultă sunetele divine ale lui Beethoven, pentru artist și pentru Beethoven - esența nu este în sunete, ci într-un acord al șaptelea Știi ce este un acord al șaptea? Asta suntem cu toții " - "Adică sportivi de la revoluție" " Ei bine, nu este un atlet un artist? Sunt un atlet din dragoste pură pentru artă: și de aceea sunt artist Din lutul neformat al societății, este bine să modelezi un bust minunat în eternitate Andrei Bely " Dar scuzați-mă, scuzați-mă - cădeți într-o contradicție: o coardă a șaptea, adică o formulă, un termen și un bust, adică ceva viu? Tehnica - și inspirație din creativitate? Înțeleg foarte bine tehnologia " A urmat din nou o tăcere stânjenitoare: Nikolai Apollonovici a smuls furios păr de cal din patul său multicolor; nu a considerat necesar să intre într-o dispută teoretică; era obișnuit să argumenteze corect, să nu se grăbească de la un subiect la altul - "Totul în lume este construit pe contraste: iar beneficiul meu pentru societate m-a condus în spații plictisitoare înghețate; aici, în timp ce ei își aduceau aminte de mine, au uitat cu adevărat și cu desăvârșire că eram acolo singur, în gol: și în timp ce am intrat în gol, falnic deasupra soldaților, chiar deasupra subofițerilor (străinul a zâmbit fără răutate și a smuls mustața lui), - treptat au căzut toate prejudecățile de partid, toate categoriile, așa cum ați spune: știți, am o categorie din regiunea Yakutsk Și știi care? - "Ce?" - "Categoria gheață " " Deci cum e?" Din gânduri sau din vinul băut, doar chipul lui Alexandru Ivanovici căpăta cu adevărat o expresie ciudată; s-a schimbat dramatic atât la culoare, cât și chiar la volumul feței (există astfel de fețe care se schimbă instantaneu); părea complet beat acum - "Categoria de gheață este gheața provinciei Yakutsk; Le port, știi, în inima mea; ei sunt cei care mă despart de toți; gheață pe care o port cu mine; da, da, da: gheața mă desparte; se separă, în primul rând, ca persoană ilegală care trăiește cu un pașaport fals; în al doilea rând, în această gheață, pentru prima dată, s-a maturizat în mine acel sentiment special: de parcă și când eram în public, eram aruncat în imensitate " Un străin cu o mustață neagră s-a strecurat neobservat la fereastră; acolo, în spatele ferestrelor, într-o ceață verzuie, trecea un pluton de grenadier: trecură oameni înalți și toți în paltoane gri Făcându-și brațul stâng, trecură: treceau rând după rând, baionetele înnegrite în ceață Nikolai Apolonovici a simțit o răceală ciudată: a

devenit din nou neplăcut: promisiunea partidului său nu fusese încă luată înapoi; ascultând acum pe străin, Nikolai Apollonovich a devenit laș: lui Nikolai Apollonovich, ca și Apollon Apollonovich, nu-i plăceau spațiile; era și mai îngrozit de întinderile de gheață, care respirau limpede asupra lui din cuvintele lui Alexandru Ivanovici Alexandru Ivanovici era acolo, lângă fereastră, zâmbind " Nu am nevoie de articolul revoluției: acesta este pentru voi, teoreticieni, publiciști, filozofi, articolul " Aici el, privind pe fereastră, a întrerupt brusc vorbirea; sărind de pe pervaz, se încăpățână să se uite în nămolul cețos; treaba era asta: o trăsură s-a rostogolit din nămolul cețos; Alexandru Ivanovici văzu atât ușa trăsurii deschizându-se, cât și Apollon Apol Petersburg Lonovich Ableukhov, într-o haină cenușie și într-o pălărie înaltă și neagră, cu fața de piatră asemănătoare unui presăpahar, sări repede din trăsură, aruncând o privire de moment și înspăimântată spre reflexiile oglinzilor ferestrelor; se repezi repede spre intrare, desfăcându-și mănușa de puști neagră în timp ce mergea Alexandru Ivanovici, la rândul său, acum speriat de ceva, și-a ridicat, pe neașteptate, mâna la ochi, de parcă ar fi vrut să se ascundă de un gând imun O șoaptă înăbușită i-a scăpat din piept - "El " " Ce este?" Nikolai Apollonovici s-a urcat și el la fereastră acum - "Nimic special: tatăl tău a condus cu o trăsură " PEREȚI ZĂPADA, NU PEREȚI! Apollon Apollonovich nu-i plăcea apartamentul său spațios; mobilierul de acolo strălucea atât de obositor, atât de veșnic: și când puneau huse, mobila în huse albe stătea înaintea ochilor ca niște dealuri înzăpezite; răsunător, clar, parchetele de aici dădeau mersul senatorului Sala, care era mai degrabă un coridor de cele mai largi dimensiuni, răsuna limpede, tare și limpede pasului senatorului Din tavanul radiant de ghirlande albe, dintr-un cerc de fructe din stuc, cobora acolo un candelabru cu sticla de cristal de stanca, imbracat intr-un capac de muselina; de parcă un candelabru străpuns, uniform se legăna și tremura cu o lacrimă de cristal Iar parchetul, ca o oglindă, strălucea în pătrate Pereții sunt zăpadă, nu pereți; aceşti pereţi erau peste tot căptuşiţi cu scaune înclinate; picioarele lor înalte albe ieșeau în șanțuri aurii; coloane de alabastru alb se ridicau de pretutindeni între scaunele tapițate cu pluș căpriu; iar din toate coloanele albe se ridică alabastrul Arhimede Nu Arhimede - Arhimede diferit, pentru că numele lor colectiv este vechiul om vorbitor I Sticlă de gheață strictă strălucea rece de pe pereți; dar niște mâini grijulii atârnau rame rotunde pe pereți; sub sticlă apăru un tablou palid; pictura în tonuri palide a imitat frescele din Pompei Apollo Apollonovich aruncă o privire dezinvoltă la frescele pompeiene și își aminti a cui mână grijulie le atârna pe pereți; mâna grijulie îi aparținea Annei Petrovna: Apollon Apollonovici își strânse buzele dezgustat și intră în birou; în biroul său, Apollon Apollonovich obișnuia să se încuie cu o cheie; o melancolie inexplicabilă era evocată de spațiile enfiladei; totul de acolo, se părea, cineva veșnic familiar și ciudat va alerga spre el; Apollon Apollonovich s-ar fi mutat cu mare plăcere din uriașul său local într-unul mai modest; la urma urmei, subalternii lui locuiau în apartamente mai modeste; și iată-l, Apollon Apollonovich Ableukhov, a trebuit să renunțe pentru totdeauna de la strângerea captivantă: înălțimea stâlpului l-a silit să facă asta; la fel şi Apollon Apollonovich a fost nevoit să lânceze cu leneş Andrei Bely într-un apartament rece pe terasament; Își amintea adesea de fostul locuitor al acestor camere strălucitoare: Anna Petrovna Au trecut doi ani de când Anna Petrovna l-a lăsat cu un artist italian INDIVIDUAL Odată cu apariția senatorului, străinul a devenit

nervos; vorbirea lui până atunci lină s-a întrerupt: probabil că alcoolul acționa; În general, starea de sănătate a lui Alexandru Ivanovici a inspirat serioase temeri; conversațiile sale cu sine și cu ceilalți au evocat în el un fel de stare de spirit păcătoasă, s-au reflectat dureros în măduva spinării; un fel de dezgust sumbru a apărut în el în legătură cu conversația lui incitantă; el, în continuare, și-a transferat acea dezgustătoare; aceste conversaţii nevinovate păreau să-l relaxeze îngrozitor, dar cel mai neplăcut lucru era faptul că, cu cât vorbea mai mult, cu atât mai mult se dezvolta în el dorinţa de a vorbi şi mai mult: până la răguşeală, la o senzaţie astringentă în gât; nu se mai putea opri, epuizându-se din ce în ce mai mult: uneori a fost de acord până la punctul în care după aceea a simțit adevărate atacuri de manie de persecuție: apărute în cuvinte, acestea continuau în vise: uneori visele lui extraordinar de amenințătoare deveneau mai dese: somnul urma somnul ; uneori trei coșmaruri pe noapte; în aceste vise era înconjurat de tot felul de Hari (din anumite motive, de cele mai multe ori tătari, japonezi sau răsăriteni în general); aceste hari purtau invariabil aceeași amprentă urâtă; i-au făcut cu toții ochii murdari; dar ceea ce era cel mai surprinzător dintre toate a fost că la vremea aceea își amintea invariabil cel mai lipsit de sens cuvânt, presupus cabalistic, dar în realitate diavolul știe ce: înzestrare; cu ajutorul acestui cuvânt, s-a luptat în vis cu mulțimile de spirite din jur Mai departe: o față fatală a apărut și în realitate pe o bucată de tapet galben închis a locuinței sale; în sfârşit, din când în când au început să apară tot felul de gunoaie: şi părea să fie în plină zi dacă ziua este cu adevărat albă toamna la Petersburg și nu galben-verde cu reflexe sumbre de șofran; și apoi Alexandru Ivanovici a trăit la fel tot ce a trăit ieri senatorul, întâlnindu-și privirea, a lui Alexandru Ivanovici Toate acele manifestări fatale au început în el cu atacuri de angoasă muritoare, cauzate, după toate probabilitățile, de o lungă ședere pe pod: apoi Alexandru Ivanovici a început să alerge speriat în ceața verde-galben (în ciuda pericolului de a fi urmărit) ; alergând pe străzile din Petersburg, a dat peste taverne Așa că alcoolul a intrat în fața locului În spatele alcoolului a existat un sentiment instantaneu și rușinos; la picior, a vina, la ciorapiul piciorului unei eleve simplă, indiferent de ea însăși; au început glume, chicoteli, rânjet cu aspect complet inocent Totul s-a încheiat într-un vis sălbatic și de coșmar, cu o libertate Alexandru Ivanovici și-a amintit de toate acestea și a ridicat din umeri: ca și când odată cu venirea senatorului în această casă, totul s-a ridicat din nou în sufletul lui; Petersburg toate un fel de gând străin nu-i dădeau odihnă; uneori, întâmplător, se apropia de uşă şi asculta bubuitul abia ajuns al paşilor îndepărtaţi; probabil că era senatorul care se plimba prin biroul lui Pentru a-și tăia gândurile, Alexandru Ivanovici a început din nou să reverse aceste gânduri în discursuri plictisitoare: - "Ascultați, Nikolai Apollonovici, vorbăria mea: și între timp și aici: în toate aceste conversații ale mele, de exemplu, în afirmarea personalității mele, s-a amestecat din nou starea de rău Îți spun, mă cert cu tine - nu mă cert cu tine, ci cu mine, doar cu mine Până la urmă, oricum interlocutorul nu înseamnă nimic pentru mine: pot vorbi cu pereți, cu dulapuri, cu idioți desăvârșiți Nu ascult gândurile altora: adică aud doar ceea ce mă privește pe mine, pe al meu Mă lupt, Nikolai Apollonovich: singurătatea mă atacă: stau ore, zile, săptămâni în pod și fumez Apoi începe să mi se pară că totul nu este în regulă Cunoști această stare? " Nu îmi pot imagina clar Am auzit că vine din inimă Aici, la vederea spațiului, când nu este nimic în jur Acest lucru este

mai de înțeles pentru mine - "Ei bine, dar nu: deci, stai singur și spui de ce sunt eu: și se pare că nu sunt eu Și știi, această masă stă în fața mea Și diavolul știe ce este: și masa nu este masă Și atunci îți spui: diavolul știe ce mi-a făcut viața Și mă vreau - am devenit eu Și iată-ne În general, disprețuiesc toate cuvintele cu "era", în chiar sunetul "y" există un fel de tătar, mongol sau ceva, Est Ascultă: s Nicio limbă culturală nu cunoaște "y": ceva prost, cinic, slim " Aici străinul cu mustața neagră și-a amintit de chipul uneia dintre persoanele sale enervante; și i-a amintit de litera "era" Nikolai Apollonovich, ca intenționat, a intrat într-o conversație cu Alexandru Ivanovici - "Tu te referi la măreția individului: spune-mi, nu există niciun control asupra ta; nu ești conectat singur?" - "Tu, Nikolai Apollonovich, ești despre o anumită persoană?" - "Nu vorbesc exact despre nimeni: sunt atât de " - "Da - ai dreptate: o anumită persoană a apărut la scurt timp după zborul meu de pe gheață: ea a apărut în Helsingfors " - "Asta, ce fel de persoană este autoritatea partidului tău?" - "Cel mai înalt: în jurul ei are loc cursul evenimentelor: poate cele mai mari evenimente; cunoști persoana respectivă?" " Nu, nu știu " - "Știu " - "Păi vezi tu: tocmai acum ai spus că nu ești deloc în Partid, dar Partidul era în tine; cum rezultă: prin urmare, tu însuți ești în propria ta persoană Oh , da, își vede centrul în mine " " Și poverile?" Străinul se cutremură Andrei Bely - "Da, da, da: de o mie de ori da; o anumită persoană îmi pune cele mai grele poveri; poverile mă țin în același frig: în frigul provinciei Yakut " Deci", a glumit Nikolai Apollonovich, "câmpia fizică a provinciei nu atât de îndepărtate s-a transformat în câmpia metafizică a sufletului" - "Da, sufletul meu, ca spațiul lumii; iar de acolo, din spațiul lumii, privesc totul " Ascultă, ai " "Spațiul mondial", l-a întrerupt Alexander Ivanovici, "uneori mă deranjează, mă deranjează disperat Știi cum numesc spațiu? Și fără să aștepte un răspuns, Alexandru Ivanovici a adăugat: - "Eu numesc acel spațiu locuința mea de pe insula Vasilyevsky: patru pereți perpendiculari, lipiți cu tapet de culoare galben închis; când stau între aceste ziduri, nimeni nu vine la mine: vine portarul casei, Matvey Morzhov; în plus, o persoană se încadrează în acele limite " Cum ai ajuns acolo?" - "Da - o persoană " - "Din nou o persoană?" - "Totuși: aici-то și ea s-a transformat, ca să zic așa, gardianul pragului meu umed; dacă vrea și din motive de securitate pot sta acolo săptămâni întregi fără ieșire; pentru că apariția mea pe străzi este întotdeauna un pericol " Aici arunci o umbră asupra vieții rusești - umbra lui Evaziv " - "Da, din cei patru pereți galbeni" " Da, ascultă: de unde este libertatea ta, de unde vine ea", a râs Nikolai Apollonovich, ca și cum și-ar fi răzbunat vechile cuvinte, "libertatea ta este doar de la douăsprezece țigări fumate la rând Ascultă, pentru că persoana te-a prins Cât plătiți pentru cameră? - "Doisprezece ruble; nu, lasă-mă - cu jumătate - "Aici-то te delectezi în contemplarea spațiilor lumii?" - "Da, aici: și aici totul nu este la fel - obiectele nu sunt obiecte: aici am ajuns la concluzia că o fereastră nu este o fereastră; fereastra este o tăietură în imensitate - "Probabil, aici ați venit la ideea că vârfurile mișcării știu ce este inaccesibil în partea de jos, pentru că vârful," și-a continuat Nikolai Apollonovici în batjocură, "ce este vârful?" Dar Alexandru Ivanovici a răspuns calm: - "Vârful mișcării este lumea, golul fără fund" " Pentru ce sunt toate celelalte?" Alexander Ivanovici a fost animat - "Da, în numele bolii " Petersburg - "Cât de bolnav?" - "Da, chiar a bolii care mă chinuie atât de mult: numele ciudat al acelei boli îmi este încă necunoscut, dar semnele le cunosc perfect: inconștiența dorului, halucinații, temeri,

vodcă, fumat; din vodcă - durere frecventă și surdă în cap; în sfârșit, o senzație specială a coloanei vertebrale: mă chinuie dimineața Crezi că sunt singurul bolnav? Indiferent cum: și tu, Nikolai Apollonovich - și tu - ești bolnav Aproape toată lumea este bolnavă Ah, pleacă, te rog; Știu, știu totul dinainte, ce vei spune și totuși: ha-ha-ha! - aproape toți angajații ideologici ai partidului - și sunt bolnavi de aceeași boală; trăsăturile ei în mine sunt poate mai proeminente decât gloanțe subliniate Știi: în vremuri străvechi, când mă întâlneam cu un tovarăș de partid, îmi plăcea, știi, să-l studiez; aici era odinioară - multe ore de întâlniri, fapte, fum, conversații și tot despre un asemenea nobil, sublim, iar tovarășul meu clocotește, apoi, știi, tovarășul ăsta mă va chema la restaurant " Deci ce-i cu asta?" - "Ei bine, de la sine înțeles, vodcă; Și așa mai departe; pahar dupa pahar;; si deja caut; dacă, după ce am băut un pahar, buzele acestui interlocutor apăreau un asemenea zâmbet (ce fel de zâmbet, Nikolai Apollonovich, nu vă voi putea spune), atunci știu deja: nu vă puteți baza pe interlocutorul meu ideologic; nici cuvintele lui, nici acțiunile lui nu pot fi de încredere: acest interlocutor al meu este bolnav de lipsă de voință, neurastenie; și nimic, credeți-mă, nu-l garantează împotriva unei înmuiere a creierului: un astfel de interlocutor este capabil nu numai să nu-și îndeplinească promisiunile în vremuri grele (Nikolai Apollonovich se înfioră); el este capabil să fure pur și simplu, să trădeze și să violeze o fată Iar prezența lui în partid este o provocare, o provocare, o provocare teribilă Din acel moment mi s-a dezvăluit tot sensul, știi, a unor astfel de pliuri în jurul buzelor, slăbiciuni, chicoteli, strâmbături; și oriunde îmi întorc ochii, peste tot, oriunde mă întâlnesc o tulburare continuă a creierului, o provocare generală, secretă, subtil dezvoltată, un astfel de chicotit sub o faptă comună - ce, probabil că nu îți voi exprima asta, Nikolai Apollonovich deloc Numai eu știu să ghicesc cu exactitate; l-ai ghicit pe el și tu - "Nu-l ai?" - "De asemenea, am: am încetat de mult să am încredere în orice cauză comună" " Deci, tu ești un provocator Nu vă supărați: vorbesc despre o provocare pur ideologică" - "Eu Da da da Sunt un provocator Dar tot provocatorul meu este în numele unei idei grozave, care atrage în secret undeva; și din nou, nu o idee, ci o tendință - "Care este tendinta?" - "Dacă vorbim despre tendință, atunci nu o pot defini cu ajutorul cuvintelor: o pot numi setea generală de moarte; și mă delectez cu încântare, cu fericire, cu groază " Când ai început, după cum spui, să te bucuri de suflarea morții, probabil că ai avut acea ridă " - "Și a apărut" Andrei Bely " Și ai început să fumezi și să bei " - "Da, da, da: au fost și sentimente voluptoase deosebite: știi, nu eram îndrăgostită de nici una dintre femei: eram îndrăgostită - cum să spun: în părți separate ale corpului feminin, în articole de toaletă, în ciorapi, de exemplu Și bărbații s-au îndrăgostit de mine Ei bine , a apărut o anumită persoană la acel moment?" " Cât de urăsc La urma urmei, știi - da, probabil știi, nu prin voința ta, ci prin voința destinului care m-a înălțat - soarta Evazivului - personalitatea mea, Alexandru Ivanovici, a devenit un anex al propriei mele umbre Shadow of the Elusive - ei știu; eu - Alexander Ivanovich Dudkin, nimeni nu știe; si nu vrea sa stie Dar era foame, era frig și, în general, a experimentat ceva nu Elusive, ci Dudkin Alexander Ivanovici Dudkin, de exemplu, se distingea prin sensibilitate excesivă; Elusive era atât rece, cât și crud Alexander Ivanovici Dudkin se distingea de natură prin sociabilitatea sa pronunțată și nu era împotrivă să trăiască în cea mai mare plăcere Cel evaziv trebuie să tacă din punct de vedere ascetic Într-un cuvânt,

umbra evazivă a lui Dudkin își face acum marșul victorios: în creierul tinerilor, desigur; Eu însumi am ajuns sub influența unei persoane - doar uită-te la cum arăt? " Da, știi " Și amândoi au tăcut din nou " În cele din urmă, Nikolai Apollonovich, s-a strecurat asupra mea o altă boală nervoasă ciudată: sub influența acestei stări de rău, am ajuns la concluzii neașteptate: eu, Nikolai Apollonovich, am înțeles pe deplin că din frigul spațiilor mele lumii am aprins o ură ascunsă nu pentru guvern deloc, ci pentru - o anumită persoană; la urma urmei, această persoană, transformându-mă, Dudkin, în umbra lui Dudkin, m-a alungat din lumea tridimensională, turtindu-mă, ca să zic așa, pe peretele mansardei mele (poziția mea preferată în timpul insomniei, știi, este să stați lângă perete și întindeți-vă, întindeți-vă brațele pe ambele părți) Și așa, într-o poziție întinsă lângă perete (stau inactiv, Nikolai Apollonovich, ore întregi), într-o zi am ajuns la a doua concluzie; această concluzie era oarecum ciudat legată - oarecum ciudat legată de un fenomen de înțeles, dacă luăm în considerare boala mea în curs de dezvoltare Alexandru Ivanovici a considerat că este potrivit să păstreze tăcerea în legătură cu fenomenul Fenomenul a constat într-o halucinație ciudată: o față fantomatică apărea din când în când pe tapetul galben-maroniu al locuinței sale; trăsăturile acestui chip uneori erau compuse dintr-un semit; mai des, în acea față apăreau trăsături mongole: cu toate acestea, fața era acoperită cu o reflexie neplăcută, galben-șofran Fie un semit, fie un mongol se uita la Alexandru Ivanovici cu o privire plină de ură Alexandru Ivanovici și-a aprins apoi o țigară; iar un semit sau un mongol își mișca buzele galbene prin pufurile albăstrui ale fumului de tutun și același cuvânt păru să răsune în Alexandru Ivanovici: Helsingfors, Helsingfors Yeeterburg Alexander Ivanovici a fost la Helsingfors după fuga sa din locuri nu atât de îndepărtate: nu a avut nicio legătură specială cu Helsingfors: acolo s-a întâlnit doar cu o anumită persoană Deci de ce exact Helsingfors? Alexandru Ivanovici a continuat să bea coniac Alcoolul a acționat cu gradualitate planificată; după ce votca (vinul era prea mult pentru el) a urmat un efect uniform: linia ondulată a gândurilor a devenit în zig-zag; zigzagurile ei s-au încrucișat; dacă s-ar bea mai departe, linia gândirii s-ar dezintegra într-o serie de arabescuri fragmentare, ingenioase pentru cei care o gândesc; dar și numai pentru unul dintre ingenioșii săi în acest moment; de îndată ce s-a trezit puțin, sarea geniului a dispărut undeva; iar gândurile strălucitoare păreau doar o mizerie, căci gândul în acel moment depășea fără îndoială atât limbajul, cât și creierul, începând să se rotească cu o viteză frenetică Emoția lui Alexandru Ivanovici i-a fost transmisă lui Ableukhov: șuvoaie albăstrui de tutun și douăsprezece mucuri de țigară mototolite l-au iritat pozitiv; de parcă cineva nevăzut, un al treilea, s-a oprit brusc între ei, ridicat din fum și din acest morman de cenușă; acest al treilea, apărând, acum domina totul - "Stai: poate ies cu tine; ceva îmi trosnește în cap: în sfârșit, acolo, în aer, ne putem continua conversația fără piedici Aștepta Doar mă voi schimba" " Este o idee grozavă " O bătaie puternică în uşă a întrerupt conversaţia; înainte ca Nikolai Apolonovici să se apuce să întrebe cine bătuse acolo, în timp ce un Alexandru Ivanovici, lipsit de minte, pe jumătate beat, deschise repede ușa; din deschiderea ușii, un craniu gol, cu urechi mărite, ieșea spre străin, parcă se repezi; craniul și capul lui Alexandru Ivanovici aproape că se loveau de frunte; Alexandru Ivanovici a zburat nedumerit și s-a uitat la Nikolai Apolonovici și, privindu-l, a văzut doar o păpușă de coafor: un bărbat frumos palid, ceros, cu un zâmbet neplăcut și timid pe buze întins până la urechi Și

a aruncat din nou o privire spre ușă, iar în ușa deschisă stătea Apollo Apollonovich cu un pepene verde enorm sub braț - "Așa-așa, așa-așa " " Se pare că am intervenit " - "Eu, Kolenka, știi, ți-am adus acest pepene verde - aici " Potrivit tradiției, în această perioadă de toamnă, Apollon Apollonovich, întorcându-se acasă, cumpăra uneori pepene Astrahan, căruia el și Nikolai Apollonovich erau amândoi vânători Toți trei au tăcut o clipă; fiecare dintre ei a experimentat în acel moment cea mai sinceră frică pur animală - "Iată, tată, prietenul meu de universitate Alexander Ivanovich Dudkin " - "Deci, domnule Foarte frumos, domnule" Andrei Bely Apollon Apollonovich și-a întins două degete: acei ochi nu păreau groaznic; într-adevăr, dacă un chip îl privea pe stradă: Apollon Apollonovich nu vedea în fața lui decât un om timid, evident schilodit de nevoi Alexandru Ivanovici apucă cu ardoare degetele senatorului; apoi ceva fatal a zburat undeva: Alexandru Ivanovici a văzut în fața lui doar un bătrân nenorocit Nikolai Apollonovich i-a privit pe amândoi cu acel zâmbet neplăcut; dar s-a si linistit; tânărul timid întinse mâna către colibrul obosit Dar inimile a trei băteau; dar ochii celor trei se fereau unul de altul Nikolai Apollonovich a fugit să se îmbrace; se gândi el acum - totul despre asta, despre un singur lucru: cum a rătăcit ieri acolo sub ferestre: înseamnă că îi era dor de casă; dar astăzi ea se așteaptă - ce așteaptă? Gândurile i-au fost întrerupte: Nikolai Apollonovici și-a scos dominoul din dulap și și-a pus-o peste redingotă; podele roșii, din satin, le-a prins cu ace; deja deasupra a tot ce a aruncat pe Nikolaevka lui Între timp, Apollon Apollonovich a intrat într-o conversație cu un străin; dezordine în camera fiului său, țigări, coniac - toate acestea au lăsat în suflet un gust neplăcut și amar; liniștit doar de răspunsurile lui Alexandru Ivanovici: răspunsurile erau incoerente Alexander Ivanovici se înroși și răspunse nepotrivit În fața lui nu vedea decât riduri înmuiere; ochii se uitau din acele riduri înmuiate: ochii unui om vânat: și o voce hohotitoare de angoasă striga așa ceva; Alexandru Ivanovici a ascultat doar ultimele cuvinte și a prins doar o serie de exclamații abrupte - "Știi încă școlar, Kolenka cunoștea toate păsările Citește Kaigorodov " - "Am fost curios l - "Și acum, nu este asta: a abandonat totul " " Și el nu merge la universitate " Așa a strigat brusc la Alexandru Ivanovici un bătrân de șaizeci și opt de ani; ceva asemănător cu participarea sa mișcat în inima celui Evaziv Nikolai Apollonovich a intrat acum în cameră - "Unde esti?" - "Eu, tată, în afaceri l - "Tu ca să zic așa cu Alexandru cu Alexandru " - "Cu Alexandru Ivanovici " - "Deci, domnule Cu Alexandru Ivanovici, asta înseamnă " Dar Apollon Apollonovich s-a gândit în sinea lui: "Ei bine, poate că este mai bine: dar ochii, poate, doar visau la " Și, în același timp, Apollon Apollonovich a crezut că nevoia nu este un viciu Dar de aceea au băut coniac (Apollon Apollonovich avea o aversiune față de alcool) - "Da: suntem în afaceri " Apollon Apollonovich a început să caute cuvântul potrivit: Petersburg - "Poate ar fi luat prânzul Și Alexandru Ivanovici ne-ar fi dat un hoooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo oooooooooooooooooooooooooooooo oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo ooooo Apollon Apollonovich se uită la ceas - "Dar apropo nu vreau să fac de rușine " " La revedere, tată " - "Respectele mele, domnule " Când au deschis ușa și au coborât pe coridorul zgomotos, micuțul Apollon Apollonovich a apărut acolo după ei, în semiamurgul coridorului Astfel, în timp ce treceau în jumătatea amurgului coridorului, Apollon Apollonovich stătea acolo; a întins

gâtul după cuplu, privind cu curiozitate Tot la fel, tot la fel Ieri ochii s-au uitat: era în ei și ură și frică; iar acești ochi erau: îi aparțineau, un plebeu Și a existat vreun zigzag - neplăcut sau nu - nu s-a întâmplat niciodată? - "Alexander Ivanovici Dudkin student universitar" Apollo Apollonovich i-a urmat În sala magnifică, Nikolai Apollonovich s-a oprit în fața unui bătrân lacheu, prinzându-și câteva dintre propriile gânduri care fugiseră - "Da-ah ah " - "Te ascult, domnule!" - "Ah Șoarece!" Nikolai Apollonovich a continuat să-și frece neputincios iob, amintindu-și ceea ce trebuia să exprime cu simbolul verbal "șoarece": acest lucru i s-a întâmplat adesea, mai ales după ce a citit tratate serioase constând în întregime dintr-un set de cuvinte de neimaginat: fiecare lucru, chiar mai mult , - orice denumirea unui lucru după citirea acestor tratate părea de neconceput și invers: tot ceea ce era de imaginat s-a dovedit a fi complet imaterial, inutil Și cu această ocazie, Nikolai Apollonovich a spus a doua oară cu o privire jignită - "Mouse " - "Exact așa, domnule!" " Unde este ea? Ascultă, ce ai făcut cu mouse-ul? - "Cu vechime-то? eliberat pe terasament " - "Așa este?" - "Aveţi milă, domnule: ca întotdeauna" Nikolai Apollonovich se distingea printr-o tandrețe neobișnuită față de aceste mici creaturi Asigurați de soarta șoarecelui, Nikolai Apollonovich și Alexander Ivanovici au pornit Cu toate acestea, amândoi au pornit, pentru că amândurora li s-a părut că cineva îi privește de pe balustrada scărilor, și iscoditor și trist Andrei Bely ROLL OUT, ROLL OUT Pe o stradă mohorâtă era o clădire mohorâtă S-a făcut puțin întuneric; felinarele au început să strălucească palid, luminând intrarea; etajele al patrulea erau încă purpuri la apusul soarelui Acolo și-au făcut loc subiecții din toate colțurile Petersburgului; alcătuirea lor era de două feluri; compoziția a fost recrutată, în primul rând, din subiectul unui muncitor, un cap cosmic - într-o pălărie adusă de pe câmpurile pătate de sângele Manciuriei; în al doilea rând, acea compoziţie a fost recrutată de la un protestant în general: un protestant mergea din belșug pe picioare lungi; era palid și firav; uneori mânca fitin , alteori mânca și smântână; azi a umblat cu un băț uriaș cu noduri; dacă protestantul meu ar fi aşezat pe cântar, iar băţul lui noduros ar fi aşezat pe ceilalţi cântar, atunci această unealtă l-ar depăşi fără îndoială pe protestant: nu era în întregime clar cine urmărea pe cine; Oare a sărit slujba înaintea protestantului, sau a mers el însuși în spatele slujbei; dar, cel mai probabil, zgomotul să fi sărit singur din partea Nevski, Pușkin, Vyborg, chiar și de la Compania Izmailovsky; protestantul a urmat-o; și îi lipsea suflarea, cu greu putea ține pasul; și un băiat vioi care s-a repezit la ora apariției suplimentului ziarului de seară - acest băiat vioi ar fi răsturnat un protestant, dacă protestantul meu nu ar fi fost un muncitor protestant, ci doar așa - un protestatar Acest protestatar s-a plimbat cu un motiv în ultima vreme: la Sankt Petersburg, Saratov, Tsarevokokshaysk, Kineshma; el nu mergea așa în fiecare zi Ieși, asta, seara la plimbare: apusul este liniștit și liniștit; iar domnișoara râde atât de liniştită pe stradă; subiectul meu care protestează râde liniștit cu domnișoara - fără nicio ciugulă: glumește, fumează; cu cel mai bun aer vorbește cu portarul, cu cel mai bun aer vorbește cu polițistul Brykaciov - "Ce, presupun, obosit de tine, Brykachev, stând aici?" - "Ei bine, domnule: serviciul nu este o sarcină ușoară" " Stai, asta e pe cale să se schimbe " - "Doamne ferește: ce este bine - așa și așa; împotriva unui spirit slab, tu însuți știi că nu vei merge " - "Asta e " Wow și subiect; și polițistul Brykachev wow: și amândoi râd; iar un nichel zboară în pumnul lui Brykachev A doua zi din nou, asta, tu ieși la plimbare - ce

este? Apus liniștit și liniștit; aceeași este toată mulțumirea în natură; atât teatrele cât și circurile sunt toate în acțiune; si instalatiile sanitare din oras sunt in perfecta stare de functionare; și - dar nu: nu este asta Trecând piața, strada, piața, s-a mutat jalnic în fața monumentului marelui om, bunul subiect de ieri s-a plimbat cu o bâtă extrem de elegantă; amenințător, mut, solemn, ca să spunem așa, cu accent, subiectul pune piciorul în galoșuri și cu cizmele înfășurate; amenințător, tăcut, solemn, subiectul lovește pavajul cu o bâtă; petersburz nici un cuvânt cu polițistul Brykachev; polițistul Brykachev nu este nici un cuvânt, ci așa așa în spațiu, cu hotărâre: " Intrați, domnilor, intrați, nu stagnați " Și te uiți: undeva circulă executorul judecătoresc Podbrizhniy Deci ochiul protestantului meu sare: și aici și colo; Protestanții ca el nu s-au adunat la grămadă în fața monumentului marelui om? Nu s-au adunat în piața din fața închisorii de tranzit? Dar monumentul marelui om este izolat de poliție; nu e nimeni in piata Ca, ca subiectul meu, suspin cu regret; și să se întoarcă în apartamentul lui; iar mama îi dă ceai cu smântână "Deci știi: în ziua aceea s-a tipărit ceva în ziare: ceva - ceva: o măsură - a preveni, ca să zic așa: orice; de îndată ce măsura este tipărită, subiectul va rătăci A doua zi, nu există nicio măsură: nu există subiect pe străzi: atât subiectul meu este mulțumit, cât și polițistul meu Brykachev este mulțumit; iar executorul judecătoresc Podbrizhny este mulțumit Monumentul marelui om nu este izolat de poliție Protestatarul mi-a turnat subiectul în această zi de octombrie? Varsat, turnat! Pălăriile zdruncinate din Manciurian au fost și ele aruncate în stradă; iar subiectele și pălăriile au fost dizolvate în mulțime; dar încoace și încoace mulțimea rătăcea fără țintă; subiecții și pălăriile manciuriene rătăceau în aceeași direcție - spre o clădire mohorâtă cu vârful purpuriu; iar la clădirea purpurie, mohorâtă de la apusul soarelui, mulțimea era formată exclusiv din subiecte și șepci; domnisoara institutiei de invatamant s-a amestecat aici Deja perli, și perli în ușile de la intrare - așa perli, așa perli! Și cum altfel? Un om muncitor nu are timp să se ocupe de decență: și era un spirit rău; zdrobitul a început din colț De-a lungul colțului, lângă panoul propriu-zis, cu bunăvoință stânjeniți, un detașament de polițiști s-a călcat pe loc cu picioarele (era frig); directorul de district a devenit însă și mai stânjenit; Gray însuși, într-o haină cenușie, strigă într-o umbră discretă, ridicându-și respectuos sabia și ținându-și ochii în jos; și e în spate - replici verbale, mustrare, râsete și chiar: abuz obscen - de la negustorul Ivan Ivanovici Ivanov, de la soția sa, Ivanikha, de la negustorul Puzanov, care a trecut pe aici și s-a răzvrătit împreună cu alții din prima breslă a lui grad (pescuit și transport maritim pe Volga) Supraveghetorul cenușiu striga din ce în ce mai timid: " Intrați, domnilor, intrați!" Dar cu cât devenea mai plictisitoare, cu atât mai insistent caii cu picioare blănoase pufneau acolo, în spatele gardului: în spatele dinţilor din buşteni - nu, nu - se ridica un cap zburlit; iar dacă te ridicai peste gard, vedeai că unii dintre ei, doar alungaţi din stepă şi cu bici în pumni, şi cu botul puştii la spate, s-au supărat dintr-un motiv oarecare, toţi erau supăraţi; cu nerăbdare, răutăcioasă, mut acei ragamuffins dansau pe șeile lor; și cai zguduiți - au dansat și ei Andrei Bely Andrei Bely Era un detașament de cazaci din Orenburg În interiorul clădirii mohorâte era o ceață galben-șofran; aici totul era luminat de lumânări; era imposibil să vezi altceva decât trupuri, trupuri și trupuri: îndoit, pe jumătate îndoit, ușor îndoit și deloc aplecat: toți s-au așezat, înconjurați de acele trupuri care puteau și să se așeze și să

înconjoare; scaune ocupate în amfiteatru; amvonul nu se vedea și nici vocea care a lăsat moștenire de la amvon nu se auzea: - "Woo-woo-woo " Bâzâia în spațiu și prin acest "uuu" se auzea uneori: - "Revoluție Evoluție Proletariat Grevă " Și apoi din nou: "Grevă " Și din nou: "Grevă " - "Grevă " izbucni o voce; bâzâia și mai mult: între două greve rostite tare, poate, striga: "Social Democracy" Și din nou era deja vioi în bas, solid, gros uuu-uuuu Evident, era vorba despre faptul că a existat deja o grevă acolo, și acolo, și acolo; că acolo, și acolo, și acolo, se pregătea o grevă, de aceea este necesar să se lovească - aici și aici: să lovească în acest loc; și - deplasat! EVADARE Alexandru Ivanovici se întorcea acasă pe străzile goale Prinevski; focul trăsurii de la curte a zburat pe lângă el; Neva i se deschidea de sub bolta Canalului de Iarnă; acolo, pe podul arcuit, observă o umbră nocturnă Alexandru Ivanovici s-a întors la locuința lui mizerabilă pentru a ședea singur printre petele maro și a privi viața păduchilor de lemn în crăpăturile umede ale pereților Ieșirea lui de dimineață după noapte semăna mai degrabă cu o evadare de păduchii de lemn târâtori; Observațiile repetate ale lui Alexandru Ivanovici l-au dus cu mult timp în urmă la ideea că liniștea nopții lui depindea încă direct de liniștea zilei petrecute: doar ceea ce a trăit pe străzi, în restaurante, în ceainărie, l-a adus recent acasă cu el Cu ce s-a întors azi? Experiențele au urmat în spatele lui într-o coadă zburătoare, puternică și invizibilă; Alexandru Ivanovici a trăit aceste experiențe în ordine inversă, fugind cu conștiința în coadă (adică la spate): în acele momente i se părea că spatele i s-a deschis și din acest spate, ca dintr-o ușă, un corp uriaș era pe cale să se arunce în abis: acest trup de uriaș a fost experiența de astăzi; experiențele s-au epuizat Alexandru Ivanovici se gândi: de îndată ce se va întoarce, evenimentele de astăzi aveau să bată la ușă; va încerca totuși să-i ciupească cu ușa mansardei, smulgându-și coada din spate; iar coada se va rupe totusi În spatele lui, Alexandru Ivanovici a lăsat un pod strălucitor cu diamante Petersburg Mai departe, în spatele podului, pe fundalul nopții Isakius, aceeași stâncă se ridica în fața lui din ceața verde: întinzându-și mâna grea și acoperită de verde, același misterios Călăreț peste Neva își ridica cununa de lauri de aramă ; deasupra grenadierului, care adormise sub căciula lui zbârcită, calul său a aruncat uluit două copite din față; iar dedesubt, sub copite, pălăria de grenadier a bătrânului adormit pompa încet Căzând de pe șapcă, insigna a lovit baioneta Penumbra tremurătoare acoperea faţa Călăreţului; iar metalul feței s-a dublat într-o expresie ambiguă; o palmă se izbi în aerul turcoaz Din acea vreme grea, în timp ce Călărețul de metal s-a repezit spre malul Nevei, din acel timp încordat, când și-a aruncat calul pe granitul cenușiu finlandez, Rusia a fost împărțită în două; însăși soarta patriei a fost împărțită în două; împărțit în două, suferind și plâns, până la ultima oră - Rusia Tu, Rusia, ești ca un cal! În întuneric, în gol, două copite din față se ridicară; și bine încorporate în pământul de granit - cele două din spate Vrei să fii despărțit și de piatra care te ține, precum au fost despărțiți unii dintre fiii tăi proști de pământ, vrei să te despărți și de piatra care te ține și să atârnă în aer fără căpăstru, pentru a cădea după aceea în xáocbi apos? Sau poate vrei să te arunci, spargând ceața, prin văzduh, ca împreună cu fiii tăi să dispari în nori? Sau, ridicându-te, tu, de mulți ani, Rusia, te-ai gândit la soarta cumplită care te-a aruncat aici - în mijlocul acestui nord posomorât, unde apusul însuși are multe ore, unde timpul însuși se repetă alternativ în geros noapte, apoi în strălucirea zilei? Sau tu, înspăimântat de săritură, vei coborî iar

copitele, să pufnești și să-l duci pe marele Călăreț în adâncurile câmpiilor din ținuturi înșelătoare? Să nu fie! Odată ridicându-se pe picioarele din spate și măsurând aerul cu ochii, calul de aramă nu-și va mai coborî copitele: va fi un salt peste istorie; va fi mare entuziasm; pământul va fi tăiat; chiar munţii vor cădea de la marele laş, şi câmpiile băştinaşe de la laş vor ieşi peste tot ca o cocoaşă Nijni, Vladimir și Uglich vor fi pe cocoașe Petersburg se va scufunda Toate popoarele pământului se vor repezi din locurile lor în aceste zile; va avea loc o mare bătălie, o bătălie fără precedent în lume: hoardele galbene ale asiaticilor, deplasându-se din casele lor, vor păta câmpurile europene cu oceane de sânge; va fi, va fi - Tsushima! Va fi un nou Kalka! Kulikovo Pole, te astept! În acea zi ultimul Soare va străluci peste pământul meu natal Dacă, Soare, nu răsăriți, atunci, Soare, țărmurile europene se vor scufunda sub călcâiul greu mongol și spuma se va învârti peste aceste țărmuri; ființele pământești se vor scufunda din nou pe fundul oceanelor - în haosul ancestral, uitat de mult Ridică-te, o, Soare! * Andrei Bely O pauză de turcoaz a străbătut cerul; iar o pată de fosfor arzând a zburat spre el printre nori, transformându-se brusc într-o lună strălucitoare continuă; pentru o clipă totul a izbucnit: apă, țevi, granit, jgheaburi de argint, două zeițe deasupra arcului , acoperișul unei case cu patru etaje; cupola lui Isakias părea luminată; aprins - Frunte de călăreț, coroană de aramă-laur; luminile insulei s-au stins; iar nava ambiguă din mijlocul Nevei s-a transformat într-o simplă goeletă de pescuit; de pe podul căpitanului, o pată strălucitoare strălucea și mai sclipitor; poate lumina din țeavă a unui marin cu nasul albastru, într-o pălărie olandeză, cu căști pentru urechi, sau lanterna strălucitoare a unui marinar de serviciu Ca funinginea ușoară, o penumbră ușoară a zburat de pe Călărețul de Bronz; iar grenadierul kosmach, împreună cu călărețul gloatei, era desenat pe lespezi Pentru o clipă, soarta lui Alexandru Ivanovici a fost clar luminată: se putea vedea ce se va întâmpla, se putea afla ce nu se va întâmpla niciodată: astfel totul a devenit clar; părea că soarta se limpezește; dar îi era frică să se uite la soarta lui; a stat în fața sorții șocat, agitat, trăind melancolie Și - luna s-a prăbușit în nor Norii, mâini zdrențuite, zburau din nou sălbatic; șuvițele încețoșate din toate un fel de împletituri de vrăjitoare se repezi; și în mod ambiguu se profila printre ei o pată de fosfor arzând Apoi s-a auzit un vuiet asurzitor, inuman: fulgerând cu un reflector imens insuportabil, o mașină a trecut în repeziciune, pufnând kerosen, de sub arc până la râu Alexander Ivanovici a văzut cum fețe galbene, mongole, tăiau zona; de surprindere a căzut; pălăria udă îi căzu în fața În spatele lui se ridică apoi, asemănător bocetei, mormăind " Doamne, Iisuse Hristoase! Mântuiește și ai milă de noi!" Alexandru Ivanovici s-a întors și și-a dat seama că în apropiere șoptește un bătrân grenadier Nikolaev " Doamne, ce este asta?" - "Mașină: oaspeți japonezi eminenti " Nu era nici urmă de mașină Conturul fantomatic al pălăriei cocoșate a lacheului și al pardesiului, întinse în vânt, se repezi din ceață în ceață cu două lumini de trăsură STEPKA Lângă Petersburg, un drum mare șerpuiește din Kolpin: acest loc este - "nu există loc mai întunecat! Urci cu mașina la Sankt Petersburg dimineața, te trezești - uite: e mort pe geamurile vagoanelor; nici un singur suflet, nici un singur sat; ca și cum rasa umană s-ar fi stins, iar pământul însuși ar fi un cadavru Aici, la suprafață, format dintr-o încurcătură de tufișuri înghețate, un asemenea nor negru cade la pământ de la distanță; orizontul este acolo plumb; tărâmuri întunecate se târăsc sub cer Petersburg Nu fyjC/jesM % ** •'*■ λ* IOI & WH fth La

litoti h *ÿ W&cth - & A/HL • ^l*e ô>&hím ic Petersburg Foaie de autograf albă IRL I Andrei Bely Multi-tevi, multi-fum Kolpino! De la Kolpino la Sankt Petersburg, un drum mare bate vânt; vânt ca o panglică cenușie; moloz spart îl mărginește și o linie de stâlpi de telegraf Meșterul și-a făcut drum până acolo cu un nod pe un băț; a lucrat la o fabrică de praf de pușcă și a fost expulzat din anumite motive; și a mers infanterie la Petersburg; trestii galbene se strângeau în jurul lui; și pietre moarte de pe marginea drumului; barierele se ridicau și cădeau, verstele în dungi alternau, firul telegrafic zdrăngănește fără sfârșit sau început Meșterul era fiul unui negustor ponosit; a fost numit Styopka; a lucrat o lună întreagă la o fabrică suburbană; și a părăsit fabrica: Petersburg s-a așezat în fața lui grămezi cu mai multe etaje s-au ghemuit deja în spatele fabricilor; fabricile înseși stăteau ghemuit în spatele coșurilor de fum - acolo, acolo, da, și acolo; nu era un singur nor pe cer, iar orizontul din acele locuri părea să fie mânjit de funingine, o populație de un milion și jumătate de oameni respira funingine acolo Acolo, acolo, da, și - acolo: s-a mânjit cenuşă otrăvitoare; iar coșurile de fum s-au încrețit pe foc; aici hornul se ridica sus; ghemuit un pic - acolo; mai departe, s-a înălțat un șir de țevi de subțiere, care în cele din urmă au devenit doar atât de așa - fire de păr; în depărtare, firele de păr puteau fi numărate cu zeci; deasupra deschiderii terminate a unuia dintre cele mai apropiate coșuri, amenințând cerul cu o înțepătură, ieșea un paratrăsnet Styopka al meu a văzut toate acestea; și pentru toate acestea Styopka mea este zero atenție; stătea pe o grămadă de moloz spart, cu cizmele jos; și-a răsucit din nou picioarele, a mestecat pulpa papurei Și mai departe: s-a târât într-un loc otrăvitor, într-un loc de funingine: la Petersburg însuși Până în seara acelei zile, ușa camerei portarului s-a deschis: ușa țipă; și zdrăngăni blocul ușii: în mijlocul camerei portarului, Matvey Morzhov, își aprofunda citirea ziarului, bineînțeles, "Be rzhe v k i"; Între timp, un îngrijitor robust (o durea toată urechea), având grămezi de perne plinuțe pe masă, se ocupa cu pătarea ploșnițelor cu ajutorul terebentinei rusești; și stătea în spiritul portarului dur și dur În acel moment, scârțâind, ușa camerei portarului s-a deschis și blocul s-a deschis zgomot; în pragul ușii, Styopka stătea nesigur (servitorul de la Vasileostrovsky, Matvey Morzhov, era singurul său conațional din tot Sankt-Petersburg: desigur, Styopka s-a dus la el) Spre seară, pe masă a apărut o sticlă de vodcă; au aparut muraturi, a aparut cizmarul Nemuritor cu o chitara Styopka a refuzat votca: au băut servitorul Morzhov și cizmarul Bessmertny - "Sunt Un compatriote, un compatriote raportează ce", a rânjit Morzhov - "Totul asta pentru că nu au conceptele potrivite", ridică din umeri cizmarul Nemuritor; a atins o sfoară cu degetul; a răsunat; Bam Bam - "Și cum este tatăl lui Tselebeevsky " - "Există o singură poveste: e beat" " Și profesorul?" Petersburg - "Dar profesoara nu e nimic: se spune că îl va lua de soț pe cocoșatul Frol" - "Evona Conațional-το, conațional raportează ce", a fost mișcat Matvey Morzhov; și luând un castravete cu două degete, un castravete și mușcând Totul este pentru că nu au concepte potrivite", cizmarul Nemuritor ridică din umeri: atinse sfoara cu degetul; a răsunat: bam, bam Iar Styopka a spus; totul este despre un singur lucru, despre un singur lucru: cum au ajuns oameni șmecheri în sat, ce s-a întâmplat cu acești șmecheri despre orice altceva, cum au anunțat nașterea unui copil în sat, asta e, căderea: căderea generalul; și s-a mai dovedit: în curând, spun ei, s-a adeverit; dar despre faptul că el, Styopka, însuși a fost la rugăciunile celui mai înțelept dintre acești oameni - nu gu-gu; şi a vorbit şi despre domnul care trecea, şi toate

celelalte puse laolaltă; ce domn a fost în raport cu cele întâmplate: a fugit în sat de la mireasa domnului; și așa mai departe; el însuși a mers - la oameni sofisticați, dar tot nu le-a stăpânit înțelepciunea (deși stăpânul); Hei, au scris despre el, de parcă ar fi dispărut - referitor la orice altceva; mai mult: in plus, a jefuit-o pe sotia negustorului; totul a ieșit împreună: nașterea unui copil, căderea și restul - în curând La toate acea glumă, portarul Morzhov a fost extrem de surprins, iar cizmarul Bessmertny, deloc surprins: a suflat cu vodcă - "Totul asta pentru că nu au conceptele potrivite - de aceea furturi, și stăpânul, și nepoata, și eliberarea universală; de aici oamenii înțelepți; habar nu au: si nimeni nu are A atins sfoara cu degetul și - "bam", "bam"! Styopka nu a spus o vorbă la asta: a tăcut că a primit tsiduli de la acei oameni de la fabrica Kolpino; și așa mai departe, cu privire la toate: ca KáK Mai presus de toate, a tăcut despre cum, la fabrica Kolpino, a făcut cunoștință cu un cerc că erau întâlniri chiar lângă Petersburg; și orice altceva Că unii dintre domnii de anul trecut, după acei oameni, participă la întâlniri - până la extrem: și - toți împreună Nici un cuvânt despre toate acestea lui Nemuritorul Styopka; dar a cântat un cântec; Tilimbru-tilishok - Mazăre dulce: Pitushok-í ribeshok ciugulit la ferestre D'timbru-d'tilishka - Dragă Aneta, Nu te atingi de pasăre: Iată un manet pentru tine Însă cizmarul Nemuritor nu și-a condus decât umerii la acest cântec; Cu toate cele cinci degete fredona la chitară: "Tilimbru, ti-lim-bru: pam pam-yam-pam" Și a cântat: Nu te voi vedea niciodată, - Nu te voi vedea niciodată: am o fiolă de amoniac în jachetă Andrei Bely O sticlă de amoniac În gâtul secat după voie: Rușinat, o să cad pe panou - nu-mi voi vedea porumbelul! Și cinci degete la chitară: tilimbra, tilimbra: pum-pum-pum La care Styopka nu a rămas îndatorat: a surprins Deasupra οα πά H M da nyd bidoy Andel a devenit cu o trompetă de aur - Lumină, Lumină Lumină nemuritoare! Și Sen și noi, Lumina nemuritoare - În fața Ta, suntem ca niște copii: Tu - Tu ești în rai! Ascultam un tânăr domn care intrase în camera portarului și locuia în pod; l-a întrebat pe Styopa despre cei mai înțelepți oameni: cum proclamă ei prezentarea lumii; și când se întâmplă; dar și mai mult a întrebat despre acel bătrân domn, despre Daryalsky, ca toți ceilalți Stăpânul era de la sine slab: aparent bolnav; iar din când în când golea paharul maestrului, încât Styopka îi spunea încă cuvinte edificatoare: - "Sunteți bolnav, domnule; și de aceea, din tutun și din vodcă, în curând vei fi kaput: el însuși, într-o faptă păcătoasă, a băut: și a făcut jurământ lui tapericha Totul a început de la tutun și vodcă; Știu asta și cine se lipește: japonez! " De unde știi?" " Despre vodcă? În primul rând, însuși contele Leo Nikolaevici Tolstoi - v-ați dezinat să citiți cărțica lui "Primul distilator" ? - ephto spune cel mai mult; mai mult, oamenii aceia de acolo, lângă Piterburh, vorbesc " Și de unde știi despre japonezi?" " Dar așa este vorba despre japonezi: toată lumea știe despre japonezi Totuși, dacă vă rog să vă amintiți, uraganul-το care a trecut peste Moscova, au zis și ei - precum se spune, că se zice, sufletele morților, se spune; din asta, adică lumea, au umblat peste Moscova, fără pocăință, adică au murit Și mai înseamnă: va fi o revoltă la Moscova" / - "Ce se va întâmpla cu Petersburg?" - "Ce se întâmplă: chinezii construiesc un fel de casă!" Atunci stăpânul l-a luat pe Styopka la sine, în pod: camera stăpânului nu era bună; ei bine, este îngrozitor pentru stăpân singur: l-a dus pe Styopka la srba; au petrecut acolo noaptea L-a luat cu el, l-a așezat în fața lui, a scos din valiză un pisul zdrențuit; iar Styopka a citit scrisoarea: "Convingerile tale politice îmi sunt clare parcă în palma ta: același

tot demonismul, aceeași toată obsesia pentru o putere teribilă; nu mă crezi, dar știu deja că: știu că vei afla în curând, așa cum mulți vor afla în curând M-au scos din ghearele necurate Petersburg "Se apropie un moment grozav: mai rămâne un deceniu până la începutul sfârșitului: amintește-ți, notează și transmite posterității; dintre toți anii, este mai semnificativ Aceasta va afecta Rusia, căci în Rusia este leagănul bisericii din Filadelfie; Această biserică a fost binecuvântată de Însuși Domnul nostru Isus Hristos Înțeleg acum de ce Solovyov vorbea despre cultul Sofiei Îți amintești asta? datorită faptului că sectarul Nijni Novgorod Și așa mai departe mai departe " Styopka a pufnit din nas, iar maestrul a citit mâzgălire: a citit mâzgălire mult timp - "Așa este - în, în, în Și ce fel de yofto a scris domnul? - "Da, este în străinătate, din exilați politici" - "Asta e " - "Și ce, Styopka, va fi?" - "Am auzit: în primul rând vor fi crime, iar după aceea va fi nemulțumirea totală; și apoi tot felul de boli - ciumă, foame, dar acolo, spun cei mai deștepți, tot felul de neliniște: chinezul se va ridica pe el însuși: mukhamedanii vor fi și ei foarte entuziasmați, doar etta nu va ieși - "Ei bine, ce urmează?" - "Ei bine, totul se va aduna la sfârșitul celui de-al doisprezecelea an; abia în al treisprezecelea an Dar ce! Există o astfel de profeție, domnule: să vedem este o lamă pe noi ce coroană pentru japonezi: și apoi din nou - nașterea unui nou băiat Și încă ceva: la Anpiratorul Prusacului se spune Da, ce Iată o profeție pentru dumneavoastră, domnule: Kavcheg al lui Noe trebuie construit! - "Cum să construim?" - "Bine, domnule, să vedem: m-ați lovit, vă bat eu - șoptim noi" " Despre ce șoptim?" " Totul despre asta, despre un singur lucru: despre a doua venire a lui Hristos " " Ajunge: tot ego-ul este o prostie " - "Da, vino, Doamne Isuse!" Sfârșitul celui de-al doilea capitol CAPITOLUL TREI, care descrie modul în care Nikolai Apollonovich Ableukhov intră în probleme cu ideea lui Deși mic, el este obișnuit Nu un Don Juan de clasa a doua, Nici un demon, nici măcar un țigan, Ci doar un cetățean al capitalei, Ce întuneric întâlnim pretutindeni, Nu diferit la față sau la minte De fratele nostru A a u sh k i a i VACANŢĂ La un loc important a avut loc o apariție, extrem de importantă; apariția a avut loc atunci, adică a fost În legătură cu acest incident, în locul amintit au apărut oameni extraordinari în uniforme brodate cu fețe extrem de grave; ca să zic așa, erau pe loc A fost o zi de urgență A fost clar, desigur Încă de la primele ore soarele sclipea pe cer: și tot ce nu putea decât să scânteie: acoperișuri din Sankt Petersburg, spitz din Sankt Petersburg, cupole din Sankt Petersburg Au dispărut undeva Dacă te-ai deranjat să arunci o privire spre acel loc important, ai vedea doar lac, doar luciu; străluciți pe ferestrele cu oglindă; bine, bineînțeles - și sclipiciul din spatele ferestrelor cu oglindă; pe coloane - strălucire; pe parchet - stralucire; si la intrare straluceste; într-un cuvânt, lac, luciu și strălucire! De aceea, încă de la prima oră, în diferite părți ale capitalei Imperiului Rus, toate gradele, de la clasa a treia până la clasa I inclusiv, bătrâni cu părul argintiu, cu perciune parfumate și chelie strălucitoare ca lac, îmbrăcați energic amidon, ca și cum ar fi un fel de armură cavalerească; și așa, îmbrăcați în alb, și-au scos din dulap cutiile lor lăcuite cu roșu, amintind de cutiile de diamante pentru doamne; un cui galben senil a apăsat pe arc și din acesta, clacând, capacul a zburat Netherburg lac roșu cu o rezistență plăcută, dezvăluind cu grație într-un pat de catifea moale steaua sa orbitoare; în acest moment, același valet cărunt a adus în cameră un cuier pe care se vedea, în primul rând: pantaloni albi orbitori; în al doilea rând: o uniformă de luciu negru cu piept aurit; un chel arzător

s-a aplecat peste aceşti pantaloni albi ca lac, iar bătrânul cu părul cărunt, fără să geamă, peste o pereche de pantaloni albi, albi, s-a îmbrăcat într-o uniformă de luciu negru strălucitor cu pieptul aurit, pe care argintul parfumat a căzut părul gri; apoi era răsucit oblic cu o panglică de satin roșu strălucitor, dacă era un cavaler Anninsky; dacă era un cavaler de ordin superior, atunci o panglică albastră era înfășurată în jurul pieptului său strălucitor După această ceremonie festivă, steaua corespunzătoare s-a așezat pe un cufăr de aur, a fost atașată o sabie, a fost scoasă dintr-o formă specială de carton o pălărie cocoșată cu un pen și un cavaler cu părul cărunt al ordinului - chiar strălucirea și uimirea - într-o trăsură neagră lăcuită a mers unde totul este strălucire și uimire; într-un loc extrem de important, unde deja existau rânduri de persoane extrem de importante cu persoane extrem de importante Această linie strălucitoare, căptușită cu toiagul ceremonial principal al lui Meissier, a format axa centrală a roții statului nostru A fost o zi de urgență; și ar trebui, desigur, să strălucească; a radiat, desigur Deja din dimineața devreme a dispărut tot întunericul și era o lumină mai albă decât electricitatea, lumina zilei; tot ce nu putea decât să scânteiască în această lumină: acoperișuri din Sankt Petersburg, spitz din Sankt Petersburg, cupole din Sankt Petersburg O lovitură de tun a răsunat la prânz Într-o dimineață extrem de senină, din spatele cearșafurilor albe orbitoare care zburau brusc din patul de așternut orbitor, a apărut o siluetă mică, toată în alb; din anumite motive, figurina mi-a amintit de un călăreț de circ Figura impetuoasă, conform obiceiului consacrat de tradiția antichității antice, a început să-și întărească corpul cu gimnastica suedeză, desfăcând și depărtându-și brațele și picioarele, apoi, ghemuindu-se de până la douăsprezece (sau mai multe) ori După acest exercițiu util, figurina și-a stropit craniul și mâinile goale cu apă de colonie (trilă, de la laboratorul de chimie din Sankt Petersburg) Mai departe, după ce și-a spălat craniul, mâinile, bărbia, urechile, gâtul cu apă proaspătă de robinet, după ce și-a saturat corpul cu cafea extrem de adusă în cameră, Apollon Apollonovich Ableukhov, ca și alți bătrâni demnitari, s-a târât în acea zi cu încredere în amidon, purtând prin orificiul unei cămăși în formă de scoică două urechi izbitoare și, ca un lac, o chelie strălucitoare După aceea, după ce a intrat în dressing, Apollon Apollonovich Ableukhov și-a scos din dulap (ca și alți bătrâni de rang înalt) cutiile lui de lac roșu, unde sub capac, într-o cutie de catifea moale, stăteau toate comenzile rare și valoroase Ca și restul (mai puțin decât alții), i s-a adus o uniformă lustruită cu ladă aurit; Au fost introdusi si pantaloni albi de lana, o pereche de Andrei Bely mănuși albe, o bucată de carton de formă specială, o teacă neagră de sabie, peste care atârna de mâner o franjuri argintie; sub presiunea unui cui galben, toate cele zece capace roșu-lac au zburat în sus, iar din capace s-au obținut: Vultur Alb, stea corespunzătoare, panglică albastră; în cele din urmă, a existat o insignă de diamant dobi; tot acest sat pe pieptul brodat Apollon Apollonovich stătea în fața oglinzii, alb și auriu¡ (toate strălucire și uimire!), împingându-și sabia de coapsă cu mâna stângă și apăsându-și o pălărie cu cocoș cu pene cu o pereche de mănuși albe la piept cu dreapta mână În această formă tremurândă, Apollon Apollonovich alergă prin coridor Dar dintr-un motiv oarecare, senatorul a zăbovit stânjenit în salon; paloarea extremă a feței sale și aspectul dezordonat al fiului său l-au lovit se pare pe senator Nikolai Apollonovici s-a trezit mai devreme decât ar fi trebuit în ziua aceea; Apropo, Nikolai Apollonovich nu a dormit deloc în noaptea aceea: seara

târziu, un șofer nesăbuit a zburat până la intrarea casei galbene; Nikolai Apolonovici, nedumerit, a sărit din cabină și a început să strige cu toată puterea; iar când un lacheu cenușiu cu un galon de aur i-a deschis ușa, Nikolai Apollonovici, fără să-și dea jos pardesiul, încurcându-se cumva în fuste, a alergat pe scări, apoi a alergat printr-o serie de încăperi goale; iar uşa se închise în urma lui Curând, niște umbre au apărut lângă casa galbenă Nikolai Apollonovich ținea pasul în camera lui; la ora două dimineața încă se mai auzeau pași în camera lui Nikolai Apollonovici, se auzeau pași - la trei și jumătate, la trei, la patru Nespălat și adormit, Nikolai Apollonovich stătea îmbufnat lângă șemineu, în halatul lui colorat Apollon Apollonovich, strălucitor și tremurător, oprit involuntar, reflectat de strălucirea parchetelor și oglinzilor; stătea pe fundalul unei mese de toaletă, înconjurat de o familie de cupidon cu obraji grasi, înfășurându-și flăcările în coroane de aur; iar mâna lui Apollon Apollonovich tomba ceva pe incrustația mesei Nikolai Apollonovici, trezindu-se brusc, a sărit în sus, s-a întors și a închis involuntar ochii: și a fost orbit de un bătrân alb și auriu Bătrânul alb-auriu era tată; dar în acel moment Nikolai Apollonovich nu a simțit deloc un val de sentimente înrudite; a trăit ceva cu totul opus, poate ceea ce a trăit în biroul lui; în biroul său, Nikolai Apollonovich a comis acte de terorism împotriva lui însuși - numărul unu peste numărul doi: un socialist față de un nobil; și un mort peste un iubit; acasă, Nikolai Apollonovich și-a blestemat ființa muritoare și, deoarece era chipul și asemănarea tatălui său, și-a blestemat tatăl Era clar că asemănarea lui cu Dumnezeu trebuie să-l fi urât pe tatăl său; dar poate ființa lui muritoare și-a mai iubit tatăl? Nikolai Apollonovich a recunoscut cu greu acest lucru pentru sine A fi indragostit? Nu știu dacă acest cuvânt se potrivește aici Nikolai Apollonovich și-a cunoscut tatăl, parcă, senzual, a cunoscut până la cele mai mici cotituri, până la tremurături neclare ale sentimentelor inexprimabile; mai mult: era senzual absolut egal cu tatăl său; Petersburg ceea ce l-a surprins cel mai mult a fost faptul că mental nu știa unde se termină și unde psihic începe în sine spiritul senatorului, purtătorul acelor semne strălucitoare de diamant care scânteiau pe frunzele strălucitoare ale pieptului său brodat Într-o clipă din ochi, el nu numai că și-a imaginat, ci și-a supraviețuit în această uniformă magnifică; ce ar experimenta el, contemplându-se așa cum este, un slob nebărbierit într-un halat pestriț din Bukhara; i s-ar fi părut o încălcare a bunului gust Nikolai Apollonovich și-a dat seama că va simți dezgust, că părintele lui ar avea dreptate în felul lui, simțind dezgust, că părintele simte acel dezgust chiar acum - aici Am înțeles și că amestecul de furie și rușine îl făcuse să sară atât de repede în fața bătrânului alb-auriu: - "Bună dimineața, tati!" Dar senatorul, continuând senzual în fiul său, experimentând poate instinctiv ceva nu cu totul străin pentru el (ca și cum vocea îndoielilor care exista cândva în el în zilele profesorului), s-a imaginat la rândul său într-un neglij conștient, contemplând un carierist - fiul parvenit, în tot alb și auriu - în fața neglijei părintelui său - clipi speriat și cu un fel de naivitate, exagerat la maxim, vesel și mai ales familiar răspunse: - "Respectul meu, domnule!" Probabil, purtătorul semnelor de diamant nu și-a cunoscut deloc adevăratul final, continuând în psihicul fiului său Ambele logice au fost dezvoltate în cele din urmă în detrimentul psihicului Psihicul lor le părea haos, din care s-au născut doar surprize; dar când amândoi erau în contact unul cu celălalt mental, erau ca două orificii posomorâte transformate unul spre

celălalt într-un abis perfect; iar o curentă cea mai neplăcută curgea din abis în abis; amândoi au simțit acest curent, stând unul în fața celuilalt; iar gândurile amândurora s-au amestecat, astfel încât probabil fiul să poată continua gândul la tatăl său Amândoi s-au aplecat Mai puțin de toate ar putea să semene cu dragostea cu o intimitate inexplicabilă; conștiința lui Nikolai Apollonovich, cel puțin, nu cunoștea o asemenea dragoste Nikolai Apollonovich a simțit apropierea inexplicabilă ca pe un act fiziologic rușinos; în acel moment putea trata secreţia de tot felul de rudenie ca pe o secreţie naturală a organismului: aceste secreţii nu sunt nici iubite, nici iubite: le dispreţuiesc Pe chipul lui apăru o expresie ca de broască " Ești în paradă astăzi?" Degetele blocate în degete; iar degetele s-au retras Apollon Apollonovich, aparent, a vrut să exprime ceva, probabil, pentru a da o explicație verbală despre motivele apariției sale în această formă; și a vrut, de asemenea, să pună o întrebare despre motivul paloarei nefirești a fiului său, sau cel puțin să întrebe de ce fiul a apărut la o oră atât de neobișnuită Dar cuvintele i s-au blocat cumva în gât, și numai pe Apollon Apollonovich De Andrei Bely a tusit În acel moment a apărut un lacheu care a spus că trăsura a fost servită Apollon Apollonovich, bucurându-se de ceva, dădu din cap recunoscător lacheului și începu să se grăbească - "Așa-așa, așa-așa: foarte bine-domnule!" Apollo Apollonovich, strălucire și uimire, a zburat pe lângă fiul său; în curând pasul lui a încetat să hohote Nikolai Apollonovici se uită după părintele său: un zâmbet i-a apărut din nou pe față; abisul s-a întors de la abis; curentul a încetat să mai sufle Nikolai Apollonovich Ableukhov și-a amintit de ultima circulară responsabilă a lui Apollon Apollonovich Ableukhov, care era o discrepanță totală cu planurile lui Nikolai Apollonovich; iar Nikolai Apollonovich a ajuns la concluzia decisivă că părintele său, Apollon Apollonovich, era pur și simplu un ticălos notoriu Curând, bătrânul urca pe o scară tremurândă, căptușită în întregime cu pânză roșie aprinsă: pe pânza roșie aprinsă, îndoindu-se, picioarele mici au început să construiască colțuri cu o viteză nefirească, ceea ce a calmat rapid spiritul lui Apollon Apollonovich: îi plăcea simetria în Tot Curând, s-au apropiat de el mulți bătrâni, ca și el: perciuni, bărbi, cheli, mustațe, bărbie, cu pieptul auriu și împodobiți cu ordine, stăpânind mișcarea roții noastre de stat; și acolo, la balustrada scărilor, stătea un grup mic cu sâni aurii, discutând într-un bas zgomotos despre rotirea fatală a roții peste gropi, până când maestrul șef de ceremonii, trecând cu un toiag, a sugerat să se alinieze cu toții de-a lungul liniei Imediat după trecerea extraordinară, ocolul și cuvintele cu milă rostite, bătrânii s-au adunat din nou - în hol, în vestibul, lângă coloanele balustradei Dintr-un motiv oarecare, a apărut deodată un roi sclipitor, din centrul căruia s-a auzit o voce neliniştită, dar reţinută; bubuia de acolo, din centru, ca un bondar uriaș, catifelat; era mai scund decât toți ceilalți și când bătrânii lui cu sânii de aur l-au înconjurat, nu se vedea deloc Iar când contele Doublev, de statură eroică, cu o panglică albastră pe umăr, trecându-și mâna prin părul cărunt, cu un fel de tâmpenie moale, s-a apropiat de vechea grămadă și și-a înșurubat ochii, a văzut că Apollon Apollonovich s-a dovedit a fi fii acest centru agitat Imediat, Apollon Apollonovich și-a întrerupt discursul și, cu o cordialitate nu prea strălucitoare, dar totuși cu cordialitate, și-a întins mâna către acea mână fatală care tocmai semnase condițiile unui tratat de urgență: tratatul a fost semnat America Contele Dublve s-a aplecat cumva cu blândețe spre craniul gol care îi era până la umăr și un minte șuierat se strecură cu dibăcie în urechea mareelor verde pal;

Această vrăjitură însă nu a stârnit un zâmbet: nici bătrânii cu sânii aurii, rotunjiți, nu zâmbeau în glumă; iar grămada s-a topit de la sine Cu o înfățișare eroică, demnitarul Apollon Apollonovich a coborât scările; înaintea lui Apollon Apollonovich, contele Dublve mergea într-un cot Petersburg pozitia respectiva; Deasupra lor coborau bătrâni scânteietori, sub ei - ambasadorul cu nasul cârlig al unui stat îndepărtat, un bătrân oriental cu buze roșii; între ele - un mic, alb-auriu și, ca un băț, Apollon Apollonovich coborî drept pe fundalul de foc al pânzei care acoperea scările La acea oră, pe largul Champ de Mars, era un mare teren de paradă; acolo stătea pătratul gărzii imperiale De la distanță, prin mulțime, în spatele perilor de oțel ale baionetelor preobrazhenienilor, semenoviților, izmailoviților, grenadiilor, se vedeau rândurile detașamentelor de cai albi; părea că oglinda aurie, solidă, strălucitoare se deplasa încet în punct din punct; insigne de escadrilă colorate fluturau în aer; melodios și plâns, iar orchestrele de argint strigau de acolo; se vedeau acolo un număr de escadrile - cuirasieri, gărzi de cavalerie; se vedea mai departe aceeași escadrilă - cuirasier, gărzi de cavalerie - se vedea un galop de călăreți de gradul de escadrilă - cuirasieri, gărzi de cavalerie - blonzi, uriași și acoperiți cu armură, în alb, din pantaloni laika , netezi, îmbrăcați, în scoici de aur și scânteietoare, în coifuri strălucitoare, încoronate fie cu un porumbel de argint, fie cu un vultur bicefal; călăreții din rândurile escadridului au țâșnit; rîndurile escadronului făceau năvală Și, încoronat cu un porumbel de metal, baronul cu mustață palid a dansat în fața lor pe un polițist; iar contele Aven, încoronat cu același porumbel, s-a năpustit cu trufie - cuirasieri, gărzi de cavalerie! Iar din ţărână, ca un nor însângerat, coborând pe sultani, husarii au galopat pe caii lor cenuşii ; mentica lor s-a înroșit, pelerinele lor de blană s-au făcut albe în vânt în spatele lor; pământul zumzăia și săbiile zgomoteau în sus: deasupra zgomotului, deasupra prafului, deodată curge un șuvoi de argint strălucitor Cumva, un nor roșu de husar a zburat în lateral, iar locul de paradă s-a curățat Și iarăși, acolo, în spațiu, s-au ridicat acum călăreții de azur, dând atât distanței, cât și soarelui argintul armurii lor: trebuie să fi fost o divizie de jandarmi de gardă; de la distanță se plângea de mulțime cu o țeavă, dar era acoperit cu praful căprui din ochi; tamburul trosni; infanterie a trecut LA MIDIUNE După nămolul creier de la Primul Octombrie, acoperișurile din Petersburg, spitz-ul din Sankt Petersburg și, în cele din urmă, cupolele din Sankt Petersburg, au fost achiziționate uimitor într-o zi în soarele geros din octombrie Angel Peri era singur în ziua aceea; nu era soț: el se ocupa - undeva acolo - de provizii; un înger nepieptănat flutura în chimonoul său roz între vaze cu crizanteme și muntele Fuzi-Yama; kimonoul batea ca niște aripi de satin, iar proprietarul acelui kimono, îngerul amintit, sub hipnoza aceleiași idei, ronțăia fie o batistă, fie vârful unei împletituri negre Nikolai Apolonovici a rămas Andrei Bely pentru totdeauna, ticălosule, dar și angajatul ziarului Neintelpfein - și asta! - vite Simțurile îngerului au fost spulberate până la extrem Pentru a pune oarecum în ordine sentimentele dezordonate, îngerul Peri s-a urcat cu picioarele pe un șezlong matlasat și și-a deschis cărțica lui: Henri Besancon "Omul și trupurile lui" Îngerul deschisese deja această cărțiță de multe ori, dar și dar: cartea i-a căzut din mâini, ochii îngerului Peri s-au închis repede, o viață furtunoasă s-a trezit în nasul lui minuscul: a fluierat și a adulmecat Nu, nu va dormi în noaptea asta: baroneasa RR a întrebat odată despre o cărțiță; și aflând că cărțica a fost citită, ea a întrebat cumva viclean: "Ce-mi spui, ma

chère?" Dar "ta chère" nu a spus nimic; iar baronesa RR a amenințat-o cu degetul: la urma urmei, nu degeaba inscripția de pe cărțița începea cu cuvintele: "Prietenul meu devachanic", iar inscripția respectivă se termina cu semnătura: "Baronesa RR este o carapace de muritor , dar cu o scânteie budhică " Dar - scuză-mă, scuză-mă: ce este un "prieten devachanic", o "cochilie", o "scânteie budică"? Iată ce va explica Henri Besancon Iar Sofia Petrovna de data aceasta va intra mai adânc în Henri Besancon; dar de îndată ce a băgat nasul în Henri Besancon, simțind limpede în pagini mirosul însăși baronesei (baronesa se îneca de opoponax), a sunat clopoțelul și studenta, Varvara Evgrafovna, a zburat ca o furtună: îngerul Peri nu a avut timp să ascundă în mod corespunzător prețioasa cărțișă; iar îngerul a fost prins în flagrant " Ce este?" a strigat Varvara Evgrafovna cu severitate, a pus pince-nez-ul la nas si s-a aplecat peste cartița " Ce este cu tine? Cine ti-a dat? - "Baronesa RR " - "Ei bine, desigur Și ce este?" - "Henri Besancon " " Vrei să spui Annie Besant Omul și corpul lui? Ce fel de prostii? Ai citit Manifestul lui Karl Marx?" Ochii albaștri clipiră speriați, iar buzele purpurie se năpustiră jignite " Burghezia, simțindu-și sfârșitul, l-a apucat pe mistic: să lăsăm cerul vrăbiilor și, din tărâmul necesității, să lăsăm tărâmul libertății " Iar Varvara Evgrafovna a privit biruitor pe înger cu o privire incontestabilă prin pince-nezul ei: iar ochii îngerului Jeri clipiră mai neputincioși; acest înger a respectat în mod egal atât pe Varvara Evgrafovna, cât și pe baronesa RR Și acum trebuia să aleg între ele Dar Varvara Evgrafovna, din fericire, nu a adus în discuție istoria; Încrucișându-și picioarele, își frecă pince-nezul " Iată chestia Desigur, vei fi la balul soților Tsukatov " " Vreau", a răspuns îngerul vinovat " Chestia este aceasta: la acest bal, conform zvonurilor care au ajuns la mine, cunoștința noastră comună va fi și: Ableukhov", Petersburg Îngerul a izbucnit - "Păi, deci: lui îi dai această scrisoare" - Barbara Evgrafovna a aruncat scrisoarea în mâinile îngerului ' ' - "Trece; și gata: îl vei da mai departe?" - "Eu voi transmite " - "Ei bine, deci, dar nu am nimic să mă răcoresc aici cu tine: merg la un miting " - "Porumbel, Varvara Evgrafovna, ia-mă cu tine" " Nu ți-e frică? Poate o bătaie " - "Nu, ia, ia - draga mea " " Ei bine, hai să mergem Numai tu te vei îmbrăca; și așa mai departe: pudrat Deci te grăbești " " Ah, acum: într-o clipă! " " Doamne, grăbește-te, grăbește-te Corset, Mavrushka! Rochia neagra de lana este aceeasi: iar cizmele sunt la fel Oh, nu: cu tocuri înalte Și fustele foșneau când cădeau: un chimono roz a zburat pe pat peste masă Mavrushka era confuză: Mavrushka a dărâmat un scaun - "Nu, nu așa, dar mai strâns: și mai strâns Nu aveți brațe - cioturi Unde sunt jartierele - ah, ah? De cate ori ti-am spus? iar mâinile tremurătoare încă nu puteau pune împletituri negre pe spatele capului nopții Sofia Petrovna Lihutina, cu un ac de os în dinți, își miji ochii: miji la scrisoare; pe scrisoare a fost făcută clar inscripția: Nikolai Apollonovich Ableukhov Că ea avea să-l întâlnească mâine la balul soților Tsukatov, să vorbească cu el, să-i dea o scrisoare - era și înfricoșător și dureros: era ceva fatal aici - nu, nu te gândi, nu te gândi! O șuviță neagră recalcitrantă i-a alunecat din ceafă Da, o scrisoare Scrisoarea spunea clar: Nikolai Apollonovich Ableukhov Singurul lucru ciudat este acesta: acest scris de mână era scrisul lui Lippanchenko Ce prostie! Iată-o deja într-o rochie neagră de lână, cu o închizătoare pe spate fluturată din dormitor: - "Ei bine, să mergem, să mergem Apropo, această scrisoare De la cine? " - "?" Ei bine , nu, nu: sunt gata " De ce te-ai grăbit atât de mult să mergi la miting? A afla draga, a cere, a realiza? Ce să întreb? La intrare, s-au

ciocnit cu Khokhl-Micul Rus Lippanchenko: " Așa: unde mergi?" Sofia Petrovna și-a fluturat atât mâna de pluș, cât și mufa, supărată: - "Sunt la un miting, la un miting " Dar creasta vicleană nu s-a lăsat: Andrei Bely Andrei Bely - "Bine: sunt cu tine " Varvara Evgrafovna s-a îmbujorat, s-a oprit și s-a uitat fix la ucrainean - "Cred că te cunosc: închiriezi o cameră la Manponshi" Aici creasta vicleană nerușinată a căzut în cea mai puternică confuzie: a pufăit brusc, a dat înapoi, și-a ridicat pălăria și a căzut în urmă - "Cine-spune-mi, acest subiect neplăcut?" - "Lippanchenko" - "Ei bine, nu este deloc adevărat: nu Lippanchenko, ci un grec din Odesa: Mavro-kordato; se întâmplă în camera mea în spatele peretelui: nu te sfătuiesc să-l iei Dar Sofia Petrovna nu a ascultat Mavrokordato, Liishanchenko - e tot la fel Scrisoare, aici, scrisoare NOBIL, ÎMPĂRȘIT, PAL! Mergeau de-a lungul Moikai În stânga lor, ultimul aur și ultimul purpuriu tremurau de frunzele grădinii: și, apropiindu-se, se vedea un pițigoi; iar din grădină un foșnet de ață s-a întins ascultător până la pietre pentru a se răsuci și a alerga la picioarele unui trecător și a șopti, țesând împrăștiere galben-roșu de cuvinte din frunze - "Uuuu-uuu-uuu " - așa a sunat în spațiu - "Auzi?" " Ce este?" - "Woo-woo " " Nu aud nimic " Și acel sunet se auzea în liniște în orașe, păduri și câmpuri, în spațiile suburbane ale Moscovei, Sankt Petersburg, Saratov Ai auzit acest cântec din octombrie ? Acest cântec nu exista înainte; acest cântec nu va fi - "Așa e, un corn de fabrică: undeva în fabrici e grevă" Dar claxonul fabricii nu suna, nu era vânt; iar câinele tăcea Sub picioarele lor, în dreapta, canalul Moysky era albastru, iar în spatele lui apărea o linie roșiatică de pietre de terasament deasupra apei și era încoronată cu fier, dantelă de zăbrele: aceeași clădire strălucitoare cu trei etaje din epoca Alexandru era susținută de cinci coloane de piatră; iar intrarea se întuneca între coloane; deasupra etajului doi se afla aceeași fâșie întreagă de muluri ornamentale: cerc după cerc - toate cercurile de stuc Un pardesiu zbura între canal și clădire pe caii săi, ascunzând vârful înghețat al nasului său trufaș în castorul său; iar banda galbenă strălucitoare se legăna, iar perna roz a șapcii de cocher se legăna Petersburg puțin După ce a ajuns din urmă pe Likhutina, sus, deasupra cheliei, banda galbenă strălucitoare a cuirasierului Majestății Sale a zburat în sus: era baronul Ommau-Ommergau Înainte, acolo unde canalul se curba, se ridicau pereții roșii ai bisericii, scăpând într-o turelă înaltă și într-un spitz verde; iar în stânga deasupra casei, un pervaz de piatră, în turcoazul sticlos, cupola orbitoare a lui Isaka, m-am ridicat atât de strict Aici este terasamentul: adâncime, albastru verzui Acolo, departe, departe, parcă mai departe decât ar trebui, s-au scufundat insulele, s-au scufundat insulele: și clădirile s-au scufundat; se va spăla, se va revărsa adâncimea asupra lor, un albastru verzui Iar deasupra acestui albastru verzui, nemilosul apus de soare și-a trimis încoace și colo liniuța lui purpurie: și árpn CH Trinity Bridge; iar Palatul a devenit și el violet Deodată, sub această adâncime și albastru verzui pe fundalul purpuriu al zorilor, a apărut o siluetă distinctă: Nikolaevka cenușie își batea aripile în vânt; iar chipul de ceară se lăsă dezinvolt pe spate, ieșindu-și buzele în afară: în întinderile albăstrui ale Nevei, toți ochii ei căutau ceva, nu găseau, zburau peste șapca ei modestă; n-au văzut pălăria: n-au văzut nimic - nici ea, nici Varvara Evgrafovna: au văzut doar adâncimea, albastrul verzui; s-au ridicat și au căzut - acolo le-au căzut ochii, dincolo de Neva, unde malurile s-au scufundat și clădirile insulei erau roșii În față, adulmecând, alerga un buldog dungat și întunecat, ținându-și biciul argintiu în dinți Venindu-se pe

parcurs, se trezi, miji putin ochii, atinse usor banda cu mana; n-a spus nimic - și s-a dus acolo: numai clădiri erau purpurite acolo Sofia Petrovna, cu ochii mijiți complet, ascunzându-și fața mică în manșon (acum era mai roșie decât un bujor), clătină cumva neputincioasă din cap: nu lui, ci buldogului Iar Varvara Yevgrafovna doar s-a uitat, a adulmecat și s-a uitat la el - "Ableukhov?" - "Da se pare " I Auzind un răspuns afirmativ (ea însăși era miop), Varvara Evgrafovna și-a șoptit emoționată pentru sine: Nobil, zvelt, palid, Părul ca inul; N A A este generos în gândire și sărac în simțiri - cine este el? Aici, aici este: revoluționar celebru, Deși aristocrat, dar familia lui necinstită Mai bine de o sută de ori Iată, el, re-creatorul sistemului putred, căruia ea (în curând, în curând! urmează să-i ofere o căsătorie civilă după ce el și-a încheiat pre- Andrei Bely misiunea desemnată, urmată de o explozie generală, la nivel mondial: apoi s-a înecat (Varvara Evgrafovna avea obiceiul de a înghiți saliva prea tare) - "Ce este?" - "Nimic: am venit cu un motiv ideologic " Dar Sofia Pegrovna nu a mai ascultat: în mod neașteptat pentru ea însăși, s-a întors și a văzut că acolo, acolo, pe marginea palatului în impactul purpurie deschis al ultimelor raze Neva, s-a întors cumva ciudat spre ea, arcuindu-și și îngropându-și fața în guler , din care haina studentului se rostogoli de pe el șapcă, stătea Nikolai Apollonovici: i se părea că zâmbea în cel mai neplăcut mod și, în orice caz, reprezenta o figură destul de ridicolă: înfășurat într-un pardesiu, părea atât rotund -pe umeri si cumva fara brate, cu o aripa de pardesi care danseaza absurd in vant; și, văzând toate acestea, întoarse repede capul Stătea nemișcat multă vreme, arcuit, zâmbind în cel mai neplăcut mod și, în orice caz, reprezenta o figură destul de ridicolă a unui bărbat fără brațe, cu o aripă de pardesiu, care dansa atât de absurd în vânt pe un loc al unui apus de soare purpuriu Dar, în orice caz, nu s-a uitat la ea: era posibil, cu miopia lui, să vadă figurile în retragere; râse în sinea lui și se uită departe, departe, parcă mai departe decât ar fi trebuit, spre locul în care se scufundau clădirile insulei, unde abia erau aburite de fumul purpuriu Și ea - voia să plângă: voia că soțul ei, Serghei Sergheevici Lihutin, să se apropie de acest ticălos, să-l lovească brusc în față cu un pumn de chiparos și să-și spună cuvântul cinstit de ofițer despre asta Apusul nemilos a trimis lovitură după lovitură chiar de la orizont; mai înaltă era imensitatea ondulațiilor roz; chiar mai sus, blând atât de recent nori albi (acum roz) ca niște mici depresiuni de sidef rupte au dispărut în tot turcoaz; tot acest turcoaz curgea uniform între fragmentele de sidef roz: în curând sideful, scufundându-se în înălțimi, parcă s-ar retrage în adâncurile oceanului, va stinge cele mai delicate reflexe în turcoaz: un albastru închis , adâncimea verde-albăstruie se va revărsa peste tot: pe case, pe granite, pe apă Și nu va fi apus V KONT-KONT-KONT! Lacheul a servit supa În fața farfurii senatorului, acesta a pus mai întâi o oală cu ardei din aparat Apollon Apollonovich a apărut de la uşă în jacheta lui gri; se aşeză la fel de repede; iar lacheul scoase capacul de pe pahala aburindă Ușa din stânga se deschise; Nikolai Apollonovici se repezi pe ușa din stânga într-o uniformă de student strâns cu nasturi; la uniformă Petersburg cel mai înalt (din vremea împăratului Alexandru I) s-a încrețit Amândoi s-au uitat unul la altul; și amândoi erau stânjeniți (intotdeauna erau stânjeniți) Apollon Apollonovich privi de la obiect la obiect; Nikolai Apollonovici simțea o confuzie zilnică: două brațe complet inutile îi atârnau de umerii de ambele părți ale trunchiului; iar într-un acces de obsechiozitate zadarnică, alergând până la părinte, a început să-și rupă degetele subțiri (deget pe deget)

Spectacolul zilnic îl aștepta pe senator: fiul nefiresc de politicos a sărit nefiresc de repede peste spațiul de la ușă la masa de sufragerie Apollo Apollonovich s-a ridicat repede în fața fiului său (toată lumea a spus că a sărit în sus) Nikolai Apollonovich s-a împiedicat de un picior de masă Apollon Apollonovich și-a întins buzele plinuțe către Nikolai Apollonovich; Nikolai Apollonovich lipi două buze de aceste buze plinuțe; buzele s-au atins între ele; iar mâna de obicei transpirată tremura două degete - "Bună seara, tati!" " Respectele mele, domnule " Apollon Apollonovich se aşeză Apollon Apollonovich apucă cutia de ardei Ca de obicei, Apollon Apollonovich a piperat supa " De la universitate? " - "Nu, de la o plimbare " Și o expresie ca de broască a trecut peste gura rânjitoare a respectuosului fiu, al cărui chip am reușit să-l examinăm, distrași de tot felul de zâmbete, zâmbete sau gesturi de curtoazie, care sunt blestemul vieții lui Nikolai Apollonovich, fie și numai pentru că nu era nici urmă de măști grecești; aceste zâmbete, zâmbete sau pur și simplu gesturi de curtoazie curgeau într-un fel de cascadă continuă în fața privirii fluturatoare a unui tată distrat; iar mâna care i-a adus lingura la gură tremura evident, vărsând supa - Ești de la Instituție, tată? " Nu, de la ministru " b · , Mai sus, am văzut cum, stând în biroul său, Apollon Apollonovich a ajuns la concluzia că fiul său era un escroc inveterat: așa a comis un tată de șaizeci și opt de ani asupra lui un anumit act, deși inteligibil, dar totuși terorist propriul sânge și peste propria lui carne Dar acestea erau concluzii abstracte, de cabinet, care nu se mai duceau pe coridor sau (cu atât mai puțin) în sala de mese - "Tu, Kolenka, piper?" " Sare pentru mine, tată " Apollo Apollonovich, uitându-se la fiul său, adică fluturând în jurul tânărului filozof care se zvârcolește cu ochii mișcatori, conform tradiției Andrey Bely această oră s-a răsfățat cu valul, ca să spunem așa, patronimic, evitând biroul cu gândurile sale - "Și iubesc ardeiul: are un gust mai bun cu piper " Nikolai Apollonovich, coborând ochii în farfurie, a alungat din memorie asocieri obositoare: apusul Neva și inexprimabilele ondulații roz, cele mai delicate reflexe de sidef, profunzimea verde-albăstruie; iar pe fundalul celui mai delicat sidef - "Da, domnule! " - "Da, domnule! " " Foarte bine, domnule " Apollon Apollonovich și-a angajat fiul (sau, mai bine spus, el însuși) într-o conversație Tăcerea atârna peste masă Apollon Apollonovich nu a fost deloc jenat de această tăcere în timp ce mânca supă (bătrânii nu sunt jenați de tăcere, ci de tinerețe nervoasă, da) Nikolai Apollonovich a experimentat un chin real la un castron de supă răcit în găsirea unui subiect de conversație Și deodată a izbucnit; " Iată eu " - "Si ce?" - "Nu Asa de Nimic " Tăcerea atârna peste masă Nikolai Apollonovich a izbucnit din nou pe neașteptate pentru sine (ce agitație!) " Aici eu " Doar "iată-mă?" Încă nu se gândise la o continuare a cuvintelor care săriseră; și nu se gândea la "aici eu " Și Nikolai Apollonovich se poticni - "Ce naiba sunt," se gândi el, "o să vin cu" nu a venit cu nimic Între timp, Apollon Apollonovich, tulburat pentru a doua oară de confuzia verbală absurdă a fiului său, și-a ridicat brusc privirea întrebător, sever, capricios, indignat de "mormăitul" - "Lasa-ma: ce este?" În capul fiului, cuvinte fără sens se învârteau sălbatic: - "Percepție " - Apercepția " - "Piperul nu este piper, ci un termen: terminologie " " Logica, logica " Și deodată s-a dovedit: - "Logica lui Cohen " Nikolai Apollonovici, bucurându-se că a găsit o cale de ieșire, a izbucnit zâmbind: - "Iată eu l-am citit pe Cohen în "Theorie der Erfahrung" " Și s-a bâlbâit din nou Petersburg Deci , ce fel de carte este aceasta, Kolenka?" Apollon Apollonovich, în numele fiului său, a

respectat involuntar tradițiile copilăriei; și în comunicarea cu escrocul inveterat l-a numit pe escrocul inveterat "Kolenka, fiule, prieten" și chiar - "draga " " Kogen, cel mai mare reprezentant al kantianismului european " - "Scuzați-mă - kontianism?" " Kantianism, tată " - "Kan-ti-an-stva?" " Așa este " Dar Comte l-a respins pe Kant, nu-i așa? Vorbești despre Conte? - Nu despre Comte, tată, despre Kant! " " Dar Kant nu este științific " - "Acest comte nu este științific " - "Nu știu, nu știu, prietene: pe vremea noastră credeau că nu este așa " Apollon Apollonovich, obosit și cumva nefericit, își frecă încet ochii cu pumni reci, spunând absent: - "Cont " - "Cont " - "Cont " Loeks, lacuri, sclipici și un fel de scântei roșii au măturat în ochi (Apollon Apollonovich a văzut întotdeauna în fața ochilor, ca să spunem așa, două spații diferite: spațiul nostru și, de asemenea, spațiul unui fel de rețea învârtită de linii care deveneau aurii la noapte) Apollon Apollonovich a argumentat că creierul său suferea din nou de scăpări violente de sânge, din cauza stării hemoroidale violente din ultima săptămână; de peretele întunecat al fotoliului, în adâncurile întunecate, craniul lui se sprijini; ochii albaștri închis se uitau întrebători: - "Cont Da: Kant Se gândi și ridică privirea la fiul său: Deci , ce fel de carte este aceasta, Kolenka?" Nikolai Apollonovich, cu viclenie instinctivă, a început să vorbească despre Cohen; conversația despre Cohen a fost cea mai neutră conversație; această conversație a filmat alte conversații; iar unele explicații au fost întârziate (de la o zi la alta - de la lună la lună) Și, în plus, obiceiul de a edifica conversații s-a păstrat în sufletul lui Nikolai Apollonovich încă din copilărie: încă din copilărie, Apollon Apollonovich a încurajat astfel de conversații la fiul său: s-a întâmplat la întoarcerea lui de la gimnaziu, a explicat Nikolai Apollonovich, cu fervoare vizibilă tatălui său detaliile despre cohorte, testudo și turoisach; a explicat și alte detalii ale războiului galic; cu plăcere Andrei Bely apoi Apollon Apollonovich și-a ascultat fiul, încurajând cu condescendență interesele gimnaziului Și mai târziu, Apollon Apollonovich Kolenka chiar și-a pus mâna pe umăr " Ar trebui să citești Logica lui Mill, Kolenka: , știi, este o carte utilă Două volume Am citit-o odată de la tablă la tablă " Iar Nikolai Apollonovici, după ce înghițise chiar înainte Logica lui Sigvart , a ieșit totuși în sala de mese la ceai cu un volum enorm în mână Apollon Apollonovich, ca din întâmplare, a întrebat afectuos: - "Ce citești, Kolenka?" - Logica lui Mill, tată - "Deci, domnule, deci, domnule Foarte bine, domnule!" Și acum, împărțiți până la capăt, au ajuns inconștient la amintiri vechi: cina lor se termina adesea într-o conversație edificatoare Odată Apollon Apollonovich a fost profesor de filozofie a dreptului: la vremea aceea a citit mult până la capăt Toate acestea au trecut fără urmă: în fața piruetelor grațioase ale logicii înrudite, Apollon Apollonovich a simțit o greutate fără obiect Apollo Apollonovich nu a știut cum să se opună fiului său El, însă, s-a gândit: "Kolenka trebuie să i se facă dreptate: aparatul său mental este clar dezvoltat" În același timp, Nikolai Apollonovich a simțit cu plăcere că părintele său este un ascultător neobișnuit de conștient Și o aparență de prietenie între ei apărea de obicei la desert: uneori le era milă să întrerupă conversația de la cină, de parcă amândoi le-ar fi frică unul de celălalt; de parcă fiecare dintre ei ar fi semnat unul altuia execuția Amândoi se ridicară: amândoi începură să se plimbe prin suita de camere; alb Arhimede stătea în umbră: acolo, acolo; aici si acolo; enfilada camerelor înnegrită; în depărtare, din sufragerie, se repeziră sclipiri roșiatice de fermentație ușoară; în depărtare, din sufragerie, a

început să trosnească o lumină Așa că au rătăcit odată printr-o enfiladă de cameră goală - un băiețel și tată încă blând; tatăl încă tandru îl bătu pe băiatul blond pe umăr; după aceea, blândul tată l-a condus pe băiețel la fereastră, și-a ridicat degetul spre stele: - "Stelele, Kolenka, sunt departe: de la cea mai apropiată stea, un fascicul de raze se îndreaptă spre pământ de mai bine de doi ani Deci, draga mea!" Și încă o dată un tată blând i-a scris fiului său o poezie; Prost, prost Dansurile Kolenka: Și-a pus o șapcă Călărie pe un cal Petersburg De asemenea, când contururile meselor ieșeau din umbră, un fascicul de lumini de terasament a zburat prin sticlă: mesele au început să strălucească cu incrustații A ajuns tatăl la concluzia că sângele sângelui său este sânge rău? Fiul a râs la bătrânețe? Nebunul, nebunul Kolenka dansează: A pus o șapcă - Părăsind pe un cal A fost, poate nu a fost nicăieri, niciodată? Amândoi stăteau acum pe canapeaua de satin din sufragerie, întinzând fără rost cuvinte lipsite de sens: se priviră în ochi nerăbdătoare, iar flacăra roșie de pe tapet respira căldură; bărbierit, cenușiu și bătrân, Apollon Apollonovich a fost înfățișat pe o flacără fulgerătoare cu ambele urechi și o jachetă: cu exact o astfel de față, pe fundalul Rusiei în flăcări, l-au înfățișat pe coperta unei reviste Întinzându-și mâna moartă și fără să se uite în ochii fiului său, Apollon Apollonovich a întrebat cu o voce înclinată: - "De multe ori, prietene, se întâmplă mm Aceasta " - "Cine, tată?" - "Iată-l pe cel ca el tânăr " - "Tânăr?" - "Da, - cu o mustață neagră " Nikolai Apollonovich rânji, strângându-și brusc mâinile transpirate cupidon sub suprafața oglinzii și-a împins flacăra grea în mătăniile aurii ale coroanei); suprafața oglinzilor s-a fulgerat - da: oglinda a fost spulberată Superstițiile ar spune: " Semn rău, semn rău " În acest moment, printre tot ce este auriu și strălucitor, în spatele lui Ableukhov a apărut un contur vag; mormăitul străbătu clar totul la fel de mut ca o rază de soare " Dar ce zici de noi " Nikolai Apollonovich și-a ridicat fața - "Ce mai suntem cu doamna?" Și l-am văzut pe Semionici A uitat complet de revenirea mamei sale; iar ea, mama, s-a întors; bătrâna s-a întors cu ea - cu ceremonie, scene, cu copilărie și cu douăsprezece guvernante, fiecare dintre acestea fiind un coșmar personificat - "Da nu știu, într-adevăr " În fața lui, Semionici și-a mestecat îngrijorat buzele vechi - "Domnule, sau ceva, să raportez?" " Nu știe tata?" " Nu am îndrăznit " " Așa că du-te și spune " - "Ma duc iti spun " Și Semionici a intrat pe coridor Petersburg Bătrânul s-a întors: nu, cel vechi nu se va întoarce; dacă se întoarce vechiul, arată altfel Iar bătrânul se uită la el - îngrozitor! Totul, totul, totul: acest soare, pereții, trupul, sufletul - totul va eșua; totul cade, cade; și - vor fi: delir, abis, bombă O bombă este o expansiune rapidă a gazelor Rotunjimea expansiunii gazelor a evocat în el o sălbăticie uitată și un oftat i-a scăpat neputincios din plămâni în aer În copilărie, Kolenka delira; noaptea, uneori, o minge elastică începea să sară în fața lui, fie din cauciuc, fie din materia unor lumi foarte ciudate; nodul elastic, atingând podeaua, a evocat un sunet liniştit de lac pe podea: pepp-pelpep; si din nou: pepp-peppep Deodată, nodul, umflându-se până la groază, a căpătat aspectul unui domn gras sferic; dar domnul, grăsanul, devenit o minge lângă, a continuat să se extindă, să se extindă, să se extindă și amenință că, în cele din urmă, se prăbușește pentru a izbucni Și în timp ce se umfla, devenind o minge lângă care să izbucnească, a sărit, a devenit violet, a zburat în sus, pe podea provocând un sunet liniștit, lăcuit: - "Popp " - "Peppovich " - "Popp " Și a fost sfâșiat în bucăți Iar Nikolenka, delirând, începu să strige prostii fără sens - despre asta, despre un singur lucru: că

și el este rotunjit, că și el este un zero rotund; totul în ea s-a turnat - nollply - nolll Guvernanta, Karolina Karlovna, într-o bluză albă de noapte, cu bucle diavolești în păr, care căpăta o nuanță de groază care tocmai fusese cu el - o nemțoaică baltică a sărit din patul ei pufos la un strigăt - Karolina Karlovna se uită supărat pe el din cercul galben al unei lumânări, iar cercul a crescut, și a crescut, și a crescut Karolina Karlovna a repetat de multe ori: - "Calmează-te, zmeură Kolinka: aceasta este creșterea " Ea nu s-a uitat, dar a rânjit; și nu creștere - expansiune: s-a extins, s-a bombat, a izbucnit: - Popp Poppovich Popp - "Ce sunt eu, delirând?" Nikolai Apollonovich și-a pus degetele reci pe frunte: va fi - delir, abis, bombă Și în fereastră, în afara ferestrei - de departe, departe, unde țărmurile s-au prăbușit, unde clădirile reci insulare se ghemuiau ascultătoare, strălucind în mut, ascuțit, dureros, fără milă, un Peter și Paul Spitz zvâcneau în cerul înalt Semionici merse pe coridor Nu există nimic de amânat: părintele, Apollon Apollonovich, îl așteaptă · Andrei Bely PACHETE DE CREIOANE Biroul senatorului era extrem de simplu; în mijloc, desigur, era o masă; și acesta nu este principalul lucru; incomparabil mai important aici este aceasta: erau dulapuri de-a lungul pereților; în dreapta este cabinetul - primul, cabinetul - al treilea, cabinetul - al cincilea; stânga: al doilea, al patrulea, al șaselea; rafturi pline din ele îndoite sub o carte aranjată sistematic; în mijlocul mesei se afla cursul "Planimetrie" Apollon Apollonovich, înainte de a merge la culcare, desfăcea de obicei o cărțiță pentru a liniști viața răzvrătită din cap să adoarmă în contemplarea celor mai binecuvântate contururi: paralelipipede, paralelograme, conuri, cuburi și piramide Apollon Apollonovich se lăsă pe un scaun negru; spătarul fotoliului, tapițat în piele, îi făcea semn pe toată lumea să se lase pe spate și, cu atât mai mult, îi făcea semn să se lăsească pe spate într-o dimineață nedorită și obosită Apollon Apollonovich Ableukhov era înțepenit cu el însuși; iar în dimineața obosită stătea la masă, destul de drept, așteptând să vină la el fiul său fără valoare În așteptarea fiului său, a scos un sertar; acolo, sub litera "r", a scos un jurnal intitulat "Observații"; iar acolo, în "Observații", a început să-și noteze gândurile, ispitit de experiență Pixul scârțâi: "Omul de stat se distinge prin umanism Omul de stat " Observarea a început de la rețetă; dar a fost tăiată în scris; în spatele lui se auzi un oftat înspăimântat; Apollon Apollonovich și-a permis cea mai puternică presiune, întorcându-se (penul s-a rupt), l-a văzut pe Semenych - "Domnule, excelența dumneavoastră Îndrăznesc să vă raportez (am uitat tocmai acum) " - "Ce este!" - "Și așa încât - iii Cum să spun ceva, nu știu " - "Ah - așa-așa, așa-așa " Apollo Apollonovich a fost decupat de tot corpul, fiind pentru observația externă cea mai perfectă combinație de linii: gri, alb și negru; și părea ca o gravură - "Da, aici, domnule: amanta noastră, domnule", îndrăznesc să vă raportez, "Anna Petrovna domnule " Apollon Apollonovich și-a întors furios urechea uriașă către lacheu " Ce este nu? Vorbește mai tare: nu aud " Tremurândul Semionici se apleca spre urechea verde cel mai palid, care îl privea cu așteptare: - "Doamna Anna Petrovna, domnule S-au întors " - "? " - "Din Gishpania - la Peterburgh " Așa-așa, așa-așa: foarte bine, domnule! " Petersburg - "S-a trimis o scrisoare cu un mesager, domnule " - "Am stat la hotel " - "Excelența Voastră tocmai s-a demnat să plece, domnule, ca un mesager, domnule, cu o scrisoare, domnule " - "Ei bine, eu sunt o scrisoare pe masă și o bucată de doi copeci în mâna mesagerului " - "Nu a trecut încă o oră, deodată: aud o yetta - sună " · Apollon Apollonovich, punându-și mâna pe mână, stătea cu desăvârșire nepăsător,

fără să se miște; părea că stă fără gânduri: privirea îi cădea indiferentă pe cotoarele cărții; de pe cotorul cărții era o inscripție impresionantă în aur: "Codul legilor rusești Volumul unu " Și mai departe: "Volumul doi" Pe masă zăceau ramuri de hârtie, călimăria era aurie, se observau pixuri și pixuri; pe masă stătea o grămadă de hârtie sub forma unui suport gros, pe care un țăran de argint (un subiect loial) ridica páTHHy în stare de sănătate Apollon Apollonovich înaintea pixurilor, înaintea stilourilor, înaintea teancurilor de hârtie, cu brațele încrucișate, stătea fără să se miște, fără să tremure - "Deschid, excelență, ușa: o doamnă necunoscută, o doamnă respectată " - "Le-am spus: "Orice? " Doamna mi-a spus: "Mitry Semenych " " - "Sunt la condei: mamă, se spune, Anna Petrovna " - "S-au uitat și în lacrimi " - "Spun: "Vreau să văd cum ești aici fără mine "" Apollon Apollonovich nu a răspuns nimic, dar a scos din nou un sertar, a scos o duzină de creioane (foarte, foarte ieftine), a luat câteva dintre ele în degete - și un bețișor de creion a scrâșnit în degetele senatorului - Apollon Apollonovich și-a exprimat uneori angoasă spirituală în felul acesta: a spart pachete de creioane, pentru acest caz, cuprinse cu grijă într-o cutie sub litera "fi" " Bine Poți pleca " Dar, strângând pachete de creioane, cu toate acestea, a reușit în mod adecvat să-și mențină aspectul imparțial; și nimeni, nimeni, n-ar fi spus că domnul prim, cu puțin timp înainte de acel moment, gâfâind și aproape plângând, o escorta pe fiica bucătarului prin nămol; nimeni, nimeni nu ar spune că imensul umflătură frontală a adăpostit atât de recent dorința de a mătura mulțimile recalcitrante, încercuind pământul, ca un lanț, cu un alee de fier Iar când Semionici a plecat, Apollon Apollonovich, aruncând bucățile de creioane în coș, și-a rezemat capul drept de spătarul fotoliului negru: chipul lui bătrân se întinerise; a început repede să-și îndrepte cravata la decolteu; cumva a sărit rapid și a alergat, dând un cerc din colț în colț: un vlăstar mic și un fel de agitat, Apollon Apollonovich Andrei Bely le-ar fi amintit tuturor de fiul său: a amintit și mai mult de o fotografie făcută lui Nikolai Apollonovich în Pe vremea asta, din camera îndepărtată, din încăperile așa-așa, se auzea lovitură după lovitură; începând de undeva departe, loviturile se apropiau; de parcă cineva mergea pe acolo, metalic, amenințător; și a fost o lovitură care a spulberat totul Apollon Apollonovich s-a oprit involuntar și a vrut să fugă la ușă, să încuie biroul, dar s-a gândit la asta, a rămas acolo unde era, pentru că lovitura care a zdrobit totul s-a dovedit a fi sunetul unei uși trântite (sunetul a venit din sufragerie); cineva se îndrepta spre uşă cu o durere nespusă, tuşind zgomotos şi pălmuind nefiresc cu pantofii: vechiul timp îngrozitor, ca un strigăt care venea spre noi din adâncuri, s-a întărit brusc în memoria noastră de sunetele cântecelor străvechi, la care Apollon Apollonovich s-a îndrăgostit odată de Anna Petrovna pentru prima dată: - "Tăiați-o vaalnee-nia str-aaa-stii " "Uu-snii bee-know-dee-zhnaa-the vede-eeee-inima " Deci de ce, deci ce? Ușa s-a deschis: în prag stătea Nikolai Apollonovich, în uniformă, chiar și cu o sabie (așa era el la bal, doar și-a dat jos domino-ul), dar în pantofi și într-un yarmulke tătar pestriț - "Iată, tată, eu " Chel se întoarse către fiul său; căutând un cuvânt potrivit, pocni din degete: " Vedeți, Kolenka", Apollon Apollonovich, în loc să vorbească despre domino (acum este vorba de domino?), a vorbit despre o altă împrejurare: despre împrejurarea care tocmai îl forțase să se îndrepte către un mănunchi de creioane legate " Vezi, Kolenka: nu am schimbat până acum veștile cu tine, despre care tu, prietene, ai auzit fără îndoială mama Țboh, Anna Petrovna, s-a întors " Nikolai Apollonovici a

răsuflat uşurat şi s-a gândit: "Deci asta e", dar s-a prefăcut agitat: - "Cum, cum: știu " Într-adevăr: pentru prima dată, Nikolai Apollonovich și-a imaginat că mama sa, Anna Petrovna, s-a întors; dar, închipuindu-și asta, a căzut înapoi la vechi: la contemplarea pieptului deprimat, gâtului, degetelor, urechilor, bărbiei bătrânului care aleargă în fața lui Aceste brațe, acest gât (un fel de crustaceu) ! Privirea înspăimântată, stânjenită și pușnicia pur de fetiță cu care bătrânul - "Anna Petrovna, prietena mea, a comis un act care care ca să spun așa, este greu îmi este greu, Kolenka, să mă calific cu suficientă calm " Ceva în colț a foșnit: a tremurat, s-a înghesuit acolo, a scârțâit - un șoarece - "Într-un cuvânt, acest act vă este, sper, cunoscut; Până acum - ai observat asta - m-am abținut să discut despre acest act în fața ta, ținând cont de sentimentele tale naturale " Petersburg Sentimente naturale! Aceste sentimente erau în orice caz nefirești " Pentru sentimentele tale naturale " - "Da, mulțumesc, tată: te înțeleg " " Desigur", Apollon Apollonovich și-a băgat două degete în buzunarul vestei și a alergat din nou în diagonală (din colț în colț) - "Desigur: întoarcerea mamei tale la Petersburg este o surpriză pentru tine" (Apollo Apollonovich și-a fixat ochii pe fiul său, ridicându-se în vârful picioarelor) - "Plet " " O surpriză pentru noi toți " " Cine ar fi crezut că mama se va întoarce " " Spun același lucru: cine ar fi crezut," Apollon Apollonovich și-a întins mâinile confuz, și-a ridicat umerii, s-a înclinat în fața podelei, "că Anna Petrovna se va întoarce " Și a alergat din nou: "Această surpriză completă se poate termina , după cum aveți toate motivele să credeți, cu o schimbare (Apollon Apollonovich a ridicat degetul cu înțelepciune, zdrănnindu-și basul în toată camera, de parcă ar fi rostit un discurs important în fața mulțimii) a status quo-ului nostru intern, sau altfel (se întoarse) totul va rămâne ca pe vremuri " Da, cred ca da " " În primul caz, ești binevenit " Apollon Apollonovich se înclină spre uşă - În al doilea caz, clipi confuz Apollon Apollonovich, o vei vedea, desigur, dar eu eu eu Și Apollon Apollonovich și-a ridicat ochii spre fiul său; ochii lui erau triști: ochii unei căprioare tremurătoare, vânate " Chiar nu știu, Kolenka, dar cred că Cu toate acestea, este atât de greu să ți-l explic, ținând cont de naturalețea sentimentului că " Nikolai Apollonovich tremura la privirea senatorului cu care s-a întors spre el și un lucru ciudat: a simțit un val neașteptat - vă puteți imagina ce? Dragoste? Da, dragoste pentru acest bătrân despot, sortit să se destrame Sub influența acestui sentiment, s-a repezit la tatăl său: încă o clipă, ar fi căzut în genunchi înaintea lui, să se pocăiască și să cerșească milă; dar bătrânul, la vederea mișcării care se apropie a fiului său, își strânse din nou buzele, alergă cumva într-o parte și începu să-și fluture mâinile dezgustat: " Nu, nu, nu! Lăsați-mă, vă rog Da, domnule, știu de ce aveți nevoie! M-ați auzit, fă-ți osteneala să mă lăsați în pace acum Două degete băteau imperios pe masă; O mână se ridică și arătă spre ușă - "Tu, suveran binevoitor, dacă te rog să mă conduci de nas; tu, domnule, nu ești fiul meu; ești cel mai rău răufăcător!" Apollon Apollonovich nu a spus toate acestea, ci a exclamat; aceste cuvinte au ieșit pe neașteptate Nikolai Apoloșovici nu-și amintea cât de sus Andrei Bely a intrat pe coridor cu aceeași greață și cu fluxul de gânduri dezgustătoare: aceste degete, acest gât și două urechi proeminente vor deveni - noroi de sânge PEPP POPPOVIC POPP Aproape cu fruntea, Nikolai Apollonovich a lovit ușa camerei sale; și apoi electricitatea a făcut clic (pentru ceea ce a făcut clic - soarele, soarele se uita pe ferestre acolo); răsturnând un scaun în timp ce mergea, alergă la masă: - "Ah, ah, ah Unde este cheia?" - "?" -

"!" - "Ah! " - "Ei bine, aici, domnule " - "Bine " Nikolai Apollonovich, la fel ca și Apollon Apollonovich, a vorbit singur Și - da: se grăbea A înaintat o cutie neclintită, dar cutia nu s-a supus; a aruncat pachete de scrisori legate dintr-un sertar pe masă; un portret mare de cabinet s-a dovedit a fi sub mănunchiuri; privirea a alunecat peste portret; și de acolo o doamnă drăguță aruncă o privire întoarsă: se uită zâmbind - un portret de fotoliu zbură în lateral; sub portret era un nod; cu prefăcută indiferență, o cântări în palmă: era un fel de greutate; coborât repede Nikolai Apollonovich a început rapid să dezlege nodurile prosopului, trăgând de vârful brodat, care înfățișa un fazan: un mic vlăstar - necăjit - Nikolai Apollonovich i-a amintit acum unui senator: a amintit și mai mult de fotografia unui senator în Dar ce făcea el? Liniște sufletească, mai multă liniște sufletească! Cu toate acestea, degetele tremurătoare nu au desfăcut nodul; și nu era nimic de dezlegat: totul era oricum clar Cu toate acestea, nodul este dezlegat; uimirea lui nu a cunoscut limite: - "Bonbonniere " - "Ah! " - Panglică! - "Spune-mi, te rog?" Nikolai Apollonovich, la fel ca și Apollon Apollonovich, a vorbit singur Și când a rupt panglica, i s-a spulberat speranța (a sperat la ceva), pentru că în ea - într-o bomboană, sub o panglică roz - în loc de dulciuri de la Balet, era o simplă tablă; capacul cutiei i-a ars degetul cu un fior neplăcut Aici, în treacăt, a observat un mecanism de ceas atașat de lateral: a fost necesar să se întoarcă partea cu o cheie de metal, astfel încât negru ascuțit Petersburg mâna era la ora stabilită Nikolai Apollonovich a simțit că i se ridică în minte încrederea, ceea ce ar trebui să-i dovedească răutatea și slăbiciunea: simțea că nu va putea niciodată să rotească această cheie, pentru că nu existau mijloace pentru a opri mecanismul pus în mișcare Și pentru a-și tăia imediat orice retragere ulterioară, Nikolai Apollonovich a închis imediat cheia de metal între degete; fie pentru că îi tremurau degetele, fie pentru că Nikolai Apollonovici, simțindu-se amețit, a căzut în acea prăpastie pe care voia să-l evite cu toată puterea sufletului - numai, numai: cheia se întoarse încet timp de o oră, apoi se întoarse două ore, iar Nikolai Apolonovici a făcut o întrecere involuntară: cumva a zburat în lateral; zburând cumva într-o parte, a aruncat din nou o privire piezișă spre masă: cutia de tablă cu sardine grase a continuat să stea pe masă (o dată s-a săturat cu sardine și de atunci nu le-a mai mâncat); sardina, ca o cap-dinnitsa: strălucitoare, rotundă Nu Nu NU! Nu o sardină, ci o sardină cu un conținut teribil! Cheia de metal s-a întors deja de două ore, iar o viață specială, de neînțeles, în sardină a izbucnit deja; iar sardina, deși la fel, dar nu la fel; probabil că acolo se târăsc: mâine pentru ore și minute; un al doilea păr agitat a sărit în cerc, până la un moment (acest moment nu este departe acum) - până la un moment, până la un moment în care - - conținutul teribil al sardinei se va umfla brusc urât; grabă - a se extinde fără măsură; și apoi, și atunci sardina se va împrăștia - jeturi de conținut teribil se vor răspândi cumva rapid în cercuri, sfâșiind masa cu un vuiet furtunos: ceva va izbucni în ea, trântind, iar corpul va fi și el sfâșiat; împreună cu așchiile, împreună cu stropirea de gaz în toate direcțiile, va împrăștia noroi dezgustător și sângeros pe pietrele reci ale peretelui - - într-o sutime de secundă, tot ce se va întâmpla: într-o sutime de secundă, pereții se vor prăbuși, iar conținutul teribil, extinzându-se, extinzându-se și extinzându-se, va atârna în cerul plictisitor ca așchiile, sângele și piatra Fumatul umplut se va dezvolta rapid pe cerul întunecat, lăsându-și coada să intre, pe Neva Ce a făcut, ce a făcut? Pe masa *, până la urmă, deocamdată totul era o

cutie; odată ce a întors cheia, a trebuit să apuce imediat acea cutie, să o pună la locul potrivit (de exemplu, într-un dormitor alb sub o pernă); sau strivi imediat sub călcâi Dar să o ascundă la locul potrivit, sub perna pufoasă a tatălui ei, astfel încât bătrânul, chel, sătul de cel drept, a căzut cu o leagăn pe bombă - nu, nu, nu: nu este capabil acea; aceasta este trădare Andrei Bely Mă zdrobesc sub călcâi? Dar la acest gând, a simțit ceva care i-a făcut urechile să se zvâcnească pozitiv: a experimentat o greață atât de uriașă (din cauza a băut șapte pahare), de parcă ar fi înghițit o bombă ca o pastilă; și acum ceva se umfla sub burta stomacului: nu asta - din cauciuc, nu asta - din chestiunea unor lumi foarte ciudate El nu se va zdrobi niciodată, niciodată Rămâne de aruncat în Neva, dar este timp pentru asta: este nevoie doar să răsuci cheia de încă douăzeci de ori; și până când totul este întârziat; odată ce a întors cheia, a fost necesar să o întindă imediat; dar ezită, scufundându-se într-un fotoliu în neputinţă totală; greața, slăbiciunea ciudată, somnolența erau îngrozitor de copleșitoare; iar gândul slăbit, smulgându-se din corp, i-a pictat fără sens lui Nikolai Apollonovich tot felul de arabescuri neputincioase, neputincioase cufundându-se în somnolență Nikolai Apollonovich a fost un om luminat; Nikolai Apollonovich nu și-a dedicat nesimțit filosofiei cei mai buni ani din viață; prejudecățile au căzut de la el cu mult timp în urmă, iar Nikolai Apollonovich a fost hotărât străin de vrăjitorie și de tot felul de miracole; vrăjitorie și tot felul de miracole întunecate (de ce se gândește la ceva străin, trebuie să se gândească la asta La ce să se gândească? Nikolai Apollonovich s-a străduit să se ridice din somn; și nu s-a putut ridica) întunecat tot felul de miracole ideea sursei perfecțiunii; pentru filosof, izvorul desăvârșirii era Gândul: ca să zic așa, Dumnezeu, adică Regula Perfectă Dar legiuitorii marilor religii au exprimat diverse reguli în formă figurată; Nikolai Apollonovich, ca să spunem așa, i-a respectat pe legiuitorii marilor religii, necrezând, inutil să spun, esența lor divină Da: de ce despre religie? Este timp să ne gândim La urma urmei, s-a întâmplat: mai degrabă Ce s-a întâmplat? Ultimul efort al lui Nikolai Apollonovich de a se ridica din somn nu a fost încununat de succes; nu-și amintea nimic; totul părea calm până la obișnuință, iar gândul lui slăbit, desprinzându-se de corpul său, a desenat fără sens tot felul de arabescuri ticăloase, leneșe, neputincioase Nikolai Apollonovich Ableukhov l-a respectat în mod deosebit pe Buddha, crezând că budismul a depășit toate religiile atât din punct de vedere psihologic, cât și teoretic; în cea psihologică - predarea iubirii animalelor; teoretic: logica a fost dezvoltată cu dragoste de către lamaii tibetani Acesta este primul În al doilea rând: în al doilea rând (observăm în numele nostru), Nikolai Apollonovich Ableukhov a fost o persoană inconștientă (nu Nikolai Apollonovich numărul unu, ci Nikolai Apollonovich numărul doi); din când în când, între două uși de intrare, era atacat (ca Apollon Apollonovich) de o stare ciudată, foarte ciudată, extrem de ciudată; Petersburg de parcă tot ce era în spatele ușii nu ar fi asta, ci diferit: ce, - Nikolai Apollonovich nu putea spune asta Imaginați-vă doar că în spatele ușii nu este nimic și că, dacă deschizi ușa, atunci ușa se va deschide într-o imensitate goală, cosmică, unde rămâne decât să te arunci cu capul în jos pentru a zbura, a zbura și a zbura - și unde zburând, vei afla că acea imensitate este cerul și stelele - același cer și stelele pe care le vedem deasupra noastră, și văzând - nu le vedem Rămâne să zburăm pe lângă stele ciudat de nemișcate, acum care nu pâlpâie și bile planetare purpurie - în zero absolut, într-o atmosferă de două sute șaptezeci și trei de grade de

frig Nikolai Apollonovich trăia același lucru acum O stare ciudată, foarte ciudată de pe jumătate adormit JUDECĂTA MOARĂ În această stare, s-a așezat în fața sardinei: a văzut - nu a văzut - el; a auzit - nu a auzit; parcă în acel moment neînsuflețit, când acest corp obosit s-a repezit în îmbrățișarea neagră a scaunului, acest spirit s-a repezit direct de pe parchet într-un fel de mare neînsuflețită, în grade zero absolut; și a văzut - n-a văzut: nu, am văzut Când capul obosit s-a aplecat inaudibil pe masă (pe sardină), apoi prin ușa deschisă a coridorului se vedea un lucru ciudat, fără fund, pe care Nikolai Apollonovich a încercat să-l arunce deoparte, îndreptându-se către afacerea curentă: către o călătorie astrală îndepărtată , sau somn (ceea ce vom observa este același); iar ușa deschisă a continuat să se găsească în mijlocul curentului, deschizându-și adâncimea necurentă în curent: imensitatea cosmică Lui Nikolai Apollonovici i s-a părut că de la uşă, stând în imensitate, se uitau la el, că un fel de cap ieşea acolo afară (de îndată ce te-ai uitat la el, a dispărut): capul vreunui zeu (Nikolai Apollonovich ar fi atribuiți acest cap capetelor zeilor de lemn, pe care îi veți întâlni până astăzi printre popoarele din nord-est care au locuit tundra plictisitoare a Rusiei din timpuri imemoriale) La urma urmei, exact aceiași zei, probabil, în vremuri străvechi, erau adorați de strămoșii săi Kirghiz-Kaisak; acești strămoși Cpr-Giz-Kaisak, conform legendei, au fost în contact cu lamasi tibetani; în sângele Ab-Lai-Uhovilor roiesc drept Acesta este motivul pentru care Nikolai Apollonovich ar putea simți tandrețe pentru budism? Aici ereditatea afectată; ereditatea s-a repezit la conștiință; în venele sclerotice, ereditatea pulsa cu milioane de bile galbene ca sângele Și acum, când ușa deschisă i-a arătat lui Ableukhov imensitatea, el a reacționat la această împrejurare foarte ciudată cu un calm demn (la urma urmei, s-a întâmplat deja): și-a coborât capul în mâini O clipă - și ar fi pornit calm într-o călătorie astrală obișnuită, dezvoltând o coadă cețoasă, cosmică din carapacea lui muritoare, pătrunzând pereții în nemăsurat, dar visul a fost întrerupt scurt: inexprimabil, dureros, prost cineva se îndrepta spre ușa, explodând cu vânturile inexistenței: un bătrân îngrozitor, ca țipătul unui taxi care zboară spre noi, a fost brusc întărit de sunetele cântecului antic Andrei Bely Nikolai Apollonovich a ghicit acest cântec mai bine decât a recunoscut-o; - "Uymii-tees waa-lnee-niya straa-aa-stii " Nu a trecut mult timp înainte ca mașina urlă: - "Usnii beznaa " - "Ahh" - urlă în prag: o trompetă de gramofon? claxon de taxi? Nu: în prag era un cap bătrân și bătrân Nikolai Apollonovich a sărit în sus Cap vechi, bătrân: Kon-Fu-Dzy sau Buddha? Nu, stră-străbunicul meu, Ab-Lai, a fost cel care s-a uitat în uşă Bolborosi și șopti un halat de mătase, colorat, irizat; din anumite motive, Nikolai Apollonovich și-a amintit de propria sa haină Bukhara, pe care pene irizate de păun dimensiuni; pe la cele cinci etaje ale sale, un capac piramidal cu câmpuri aurii părea a fi o mitră; deasupra capului, un halou cu mai multe fascicule strălucea și trosnea: o priveliște minunată și familiară tuturor! În centrul acestui halou, o față încrețită și-a deschis buzele cu o privire cronică; Călugărul Mongol a intrat în camera pestriță; iar în spatele lui au suflat vânturi de milenii La început, Nikolai Apollonovich Ableukhov a crezut că sub masca unui strămoș mongol, Ab-Lai, Chronos venise la el (asta se ascundea în el!); ochii i se agitau frenetic: în mâinile Străinului căuta lama unei coase tradiţionale; dar nu era coasă în mâinile ei: în mâna ei parfumată, gălbuie, ca primul crin, se afla doar o farfurie orientală cu un buchet parfumat din mere de trandafiri chinezești: paradisul Paradisul, a

negat Nikolai Apolonovici: paradisul sau o grădină (care, după cum a văzut el, este aceeași) nu se potrivea în ideea lui Nikolai Apollonovici cu idealul binelui suprem (să nu uităm că Nikolai Apolonovici era kantian; în plus: un cohenian); în acest sens era un om nir-vanichesktai Prin Nirvana a vrut să spună Nimic Și Nikolai Apollonovich și-a amintit: el, un bătrân Turanian, se întrupase de multe, de multe ori; întruchipat și acum: în sângele și carnea nobilimii de stâlp a Imperiului Rus, pentru a îndeplini un singur scop străvechi, sacru: să zdruncine toate temeliile; în sângele arian corupt , Dragonul Antic avea să se aprindă și să devoreze totul cu flacără; Orientul antic ne-a acoperit timpul cu o grindina de bombe invizibile Nikolai Apollonovici - vechea bomba turaniană - izbucnea acum de încântare când și-a văzut patria; pe chipul lui Nikolai Apollonovici apărea o expresie mongolă acum uitată; acum părea a fi un mandarin al Imperiului de Mijloc , îmbrăcat într-o redingotă în călătoria sa la Zagiad (la urma urmei, era aici într-o singură și cea mai secretă misiune) - "Da, domnule " - "Da domnule " Petersburg - "Da, domnule " - "Foarte bine, domnule!" Lucru ciudat: cum și-a amintit brusc de tatăl său! Astfel, cu o încântare înăbușitoare, bătrânul Turanian, îmbrăcat o vreme într-o carapace ariană muritoare, s-a repezit la o grămadă de caiete vechi, în care erau înscrise prevederile metafizicii sale elaborate; deopotrivă stânjenit și bucuros, a apucat caietele: toate caietele s-au împăturit în fața lui într-o singură faptă uriașă - fapta vieții (au fost asemănate cu suma faptelor lui Apollon Apollonovich) Lucrarea vieții lui s-a dovedit a fi nu doar o lucrare a vieții: lucrarea continuă, enormă, mongolă a sângerat în notele de sub toate punctele și toate paragrafele: înainte de naștere, i s-a dat o mare misiune': misiunea distrugătorului Acest oaspete, venerabilul Turanian, stătea nemișcat: ochii i se mariră, fără speranță ca noaptea, întunericul; și mâinile - și mâinile: ritmic, melodic, lin se ridicau la înălțimea nemărginită; iar hainele stropite; zgomotul ei amintea de fâlfâitul aripilor zburătoare; câmpul fundalului fumuriu s-a limpezit, s-a adâncit și a devenit o bucată de cer îndepărtat, privind prin aerul sfâșiat al acestui birou: o fantă de safir închis - cum a ajuns într-o cameră plină de dulapuri? Acolo zburau dragoni, care erau brodați pe un halat debordant (la urma urmei, halatul devenise un gol); în adâncuri sclipeau acolo ca stelele Iar vremurile străvechi stăteau ca cerul și stelele: și de acolo clocotea vat aer, infuzat de o stea Nikolai Apollonovich s-a repezit la oaspete - Turan la Turan (subordonat șefului) cu o grămadă de caiete în mână: - "Paragraful unu: Kant (dovada că Kant era și Turanian) " - "Alineatul doi: valoare înțeleasă ca nimeni și nimic " " Paragraful trei: Relații sociale construite pe valoare " - "Paragraful patru: distrugerea lumii ariene de către sistemul de valori" - "Concluzie: un caz antic mongol" Dar Turanul a răspuns - "Sarcina nu este înțeleasă: în loc de Kant - ar trebui să existe un Prospect" - "În loc de valoare - numerotare: după case, etaje și încăperi de secole " - "În loc de o nouă ordine: circulația cetățenilor din Prospekt este uniformă, rectilinie" - "Nu distrugerea Europei, ci imuabilitatea ei " - "Asta este - cazul mongolului " Nikolai Apollonovich și-a închipuit că a fost condamnat: și un pachet de caiete în mâinile lui s-a dezintegrat într-un morman de cenușă; iar chipul ridat, familiar îngrozirii, se aplecă aproape: apoi se uită la ureche și Andrei Bely a înțeles, a înțeles totul: bătrânul Turanian, care l-a instruit cândva în toate regulile înțelepciunii, era Apollon Apollonovich; acesta este căruia, înțelegând greșit știința, i-a ridicat mâna A fost Judecata de Apoi " Cum este asta? Cine este

aceasta? " Cine este? Tatăl tău " " Cine este tatăl meu?" - "Saturn " " Cum este posibil?" " Nimic nu este imposibil!" Judecata de Apoi a venit Unele vise scurse chiar au fost aici; într-adevăr cicluri planetare au circulat aici - într-un val de miliarde de ani: nu a existat nici Pământ, nici Venus, nici Marte, doar trei inele de ceață alergau în jurul Soarelui; al patrulea tocmai izbucnise, iar marele Jupiter era pe cale să devină o lume; un Saturn antic a ridicat valuri de eoni negre din centrul de foc: nebuloase au alergat; și deja de Saturn, părintele, Nikolai Apollonovich a fost aruncat în imensitate; și numai distanțe curgeau în jur La sfârşitul celui de-al patrulea regat, el era pe pământ: sabia lui Saturn atârna atunci ca o furtună neexpirată; continentul Atlantidei se prăbușea: Nicholas Apollonovich, Atlas, era un monstru depravat (pământul de sub el nu ținea - s-a scufundat sub apă); după aceea a fost în China: Apollon Apollonovich, Bogdykhan, a ordonat lui Nikolai Apollonovich să măceleze multe mii (ceea ce s-a făcut); iar în vremuri relativ recente, când mii de călăreți ai lui Tamerlan au fost aruncați în Rus' , Nikolai Apollonovich a galopat în acest Rus pe calul său de stepă; după aceea s-a întrupat în sângele unui nobil rus; și s-a întors la vechile sale căi: și așa cum odată tăiase acolo mii, așa și acum voia să le sfâșie: să arunce o bombă în tatăl său; aruncă bomba în cel mai rapid timp Dar tatăl era Saturn, cercul timpului întors, închis; împărăția lui Saturn a revenit (aici inima se rupe de dulceață) Trecerea timpului a încetat să mai fie; timp de mii de milioane de ani materia s-a maturizat în spirit; dar era timpul să tânjească să se rupă; și acolo a murit totul - "Părinte!" " Ai vrut să mă sfâșii; si din aceasta piere totul " Nu tu, dar " - "E prea târziu: păsări, animale, oameni, istorie, lume - totul se prăbușește: cade pe Saturn " Totul a căzut pe Saturn; atmosfera din afara ferestrelor s-a întunecat, s-a înnegrit; totul a revenit la starea ei străveche, încinsă, extinzându-se fără măsură, toate corpurile nu au devenit corpuri; totul se învârtea înapoi - se învârtea îngrozitor Petersburg " Cela tourne " * Nikolai Apollonovich urlă îngrozit, pierzându-și complet corpul, dar fără să-l observe - "Nu, Sa tourne "** Pierzându-și corpul, el a simțit totuși corpul: un anumit centru invizibil, care anterior fusese atât conștiință, cât și "eu", s-a dovedit a avea o aparență a celui dintâi, incinerat: premisele logicii lui Nikolai Apollonovich s-au transformat în oase; silogismele din jurul acestor oase erau învelite în tendoane rigide; conținutul activității logice este acoperit de carne și piele; așa că "Eul" lui Nikolai Apollonovici și-a dezvăluit din nou imaginea corporală, deși nu era un corp; iar în acest non-corp (în "eu" rupt) a fost dezvăluit un "eu" extraterestru: acest "eu" a fugit de la Saturn și s-a întors la Saturn S-a așezat în fața tatălui său (cum stătuse înainte) - fără cadavru, dar într-un trup (ce lucru ciudat!): În afara ferestrelor biroului său, în întuneric deplin, se auzi un mormăit puternic: întoarce-te - întoarce - întoarce Acea socoteală a fugit înapoi - "Dar ce fel de cronologie suntem?" Dar Saturn, Apollon Apollonovich, a izbucnit în râs și a răspuns: "Nimic, Kolya, niciunul: socoteala timpului, draga mea, este zero " Conținutul teribil al sufletului lui Nikolai Apollonovich se învârtea neliniștit (acolo, în locul inimii), ca un vârf de bâzâit: s-a umflat și s-a extins; și părea: teribilul conținut al sufletului - runda zero - a devenit o minge languroasă; părea: aceasta este logica - oasele se vor rupe în bucăți A fost Judecata de Apoi " Ai, ai, ai: ce este "eu sunt"?" " Sunt? Zero " - "Ei bine, ce zici de zero?" - "Aceasta, Kolenka, este o bombă " Nikolai Apollonovich și-a dat seama că era doar o bombă; și izbucnind, trântit:

din locul în care asemănarea lui Nikolai Apolonovici tocmai ieșise de pe scaun și unde acum se vedea un fel de coajă ruptă (ca un ou), un zig-zag fulgerător s-a repezit, căzând în negru, eon valuri Nikolai Apollonovich aici s-a trezit din somn; îşi dădu seama cu înfrigurare că capul stă întins pe o sardină Și a sărit în sus: un vis groaznic Și ce? Visul nu a fost amintit; coșmarurile copilăriei au revenit: Pöpp Pöppovich Pöpp umflat de la minge * Acesta se învârte (fr) - Ed ♦♦ Se se învârte (franceză\corect: ça tourne -Ed Andrei Bely în vrac, se vede că acolo s-a liniștit înainte de vreme - într-o cutie de sardine; Vechile delirii din copilărie s-au întors pentru că - - Popp Poppovich Popp, o bucată de conținut teribil, este pur și simplu, nu o bombă de petrecere: acolo ciripește inaudibil cu păr și săgeți; Popp Poppovich Popp se va extinde, se va extinde, se va extinde Și Popp Poppovich Popp va izbucni: totul va izbucni - "Ce sunt eu delirant?" În capul lui se învârtea din nou cu o viteză terifiantă: ce să facă? Mai rămâne un sfert de oră: răsuciți altă cheie? A mai întors cheia de douăzeci de ori; și de douăzeci de ori ceva zdrăngăni-zero acolo, în tigaie: vechile amăgiri au plecat pentru scurtă vreme, ca să rămână dimineața dimineața, iar ziua să rămână după-amiaza, seara seara; la sfârșitul nopții, nicio mișcare a cheii nu va întârzia nimic: va fi ceva care va face ca zidurile să se destrame, cerurile luminate de violet se vor sfâșie, amestecate cu sânge împrăștiat într-un întuneric plictisitor, primordial Sfârșitul celui de-al cincilea capitol CAPITOLUL ŞASE, în care se povestesc întâmplările unei zile gri Peste tot în spatele lui galopează Călărețul de Bronz Cu o pipăit grea A Pușkin* FĂRUL FIINȚEI LUI SE găsește din nou Era o dimineață plictisitoare la Petersburg Să revenim la Alexandru Ivanovici; Alexandru Ivanovici s-a trezit; Alexandru Ivanovici și-a deschis ușor ochii care erau lipiți unul de celălalt: evenimentele nopții au fugit - în lumea subconștientă; nervii i s-au dezlegat; noaptea pentru el a fost un eveniment de proporții gigantice Starea de tranziție dintre veghe și somn l-a aruncat undeva: parcă de la etajul cinci a sărit pe fereastră; senzațiile i-au deschis un gol în lumea lui; a zburat în acest gol, năvălindu-se într-o lume care roiește, despre care nu este suficient să spunem că în ea atacau substanțe precum furiile: însăși țesătura lumii era reprezentată acolo ca țesătură de furie Abia chiar dimineața Alexandru Ivanovici a învins această lume; apoi a căzut în beatitudine; trezirea l-a răsturnat prompt de acolo: a regretat ceva și, în același timp, îl durea și îl durea tot trupul În prima clipă după trezire, a observat că tremura de cel mai puternic frig; a măturat noaptea: era ceva - probabil Ce anume? Toată noaptea lungă zborul rătăcitor a continuat de-a lungul căilor încețoșate, sau mai bine zis, de-a lungul treptelor scării misterioase; sau mai bine zis, că o febră curgea: prin vene; amintirea vorbea despre ceva, dar amintirea a scăpat; și nu putea lega nimic prin memorie Totul e febră Serios speriat (Alexander Ivanovici, în singurătate, îi era frică de boală), s-a gândit că nu l-ar strica să stea acasă Cu acest gând a început să se uite de sine; și uitând, se gândi: - "Aș dori hinki " adormit Și trezindu-se, a adăugat: Andrei Bely Andrei Bely - "Da, ceai tare " Și gândindu-se din nou, a adăugat: - "Cu o zmeura " Sa gândit cum a petrecut toate aceste zile cu o ușurință inacceptabilă pentru funcția sa; această lejeritate i se părea cu atât mai rușinoasă, pentru că se apropiau zile uriașe și grele A oftat involuntar " Și mi-aș dori să mă abțin strict de la vodcă Nu citi Apocalipsa Nu ar trebui să mă duc la portar Și aceste conversații cu Styopka, care locuiește cu portarul: Nu ar trebui să vorbesc cu Styopka " Aceste gânduri despre ceaiul de zmeură, despre vodcă, despre Styopka, despre Apocalipsa lui

Ioan l-au liniştit la început, reducând evenimentele nopţii la o prostie completă Dar după ce s-a spălat de la robinet, ca gheața, cu apă rece, cu ajutorul rămășiței sale mizerabile de săpun și a nămolului de săpun îngălbenit, Alexandru Ivanovici a simțit din nou un val de prostii S-a uitat în jur în camera lui de douăsprezece ruble (camera de la mansardă) Ce locuință mizerabilă! Principalul decor al locuinței nenorocite era patul; patul era format din patru scânduri crăpate, așezate cumva pe capre de lemn; Pe suprafața crăpată a acestor capre s-au evidențiat pete urât roșu închis, uscate, probabil asemănătoare insectelor, deoarece Alexander Ivanovich s-a încăpățânat cu aceste pete roșu închis timp de multe luni cu ajutorul pudrei persane Caprele erau acoperite cu o saltea subțire, umplută cu puf; deasupra saltelei de pe un cearșaf murdar, mâna lui Alexandru Ivanovici a aruncat cu grijă o pătură tricotată, care cu greu putea fi numită dungi: puține indicii aici despre ceea ce odată erau dungi albastre și roșii au fost acoperite cu raiduri gri, care au apărut, totuși, în toate probabilitățile nu din murdărie, ci din utilizarea activă și pe termen lung; cu acest dar al cuiva (poate pentru mama lui), Alexandru Ivanovici a ezitat cumva să se despartă; poate că a ezitat să se despartă din lipsă de fonduri (a mers cu el în regiunea Yakutsk) Pe lângă pat da: trebuie să spun aici: peste pat atârna o mică icoană înfățișând rugăciunea de o mie de zile a lui Serafim de Sarov printre pini, pe o piatră (trebuie să spun aici - Alexandru Ivanovici purta un argint cruce sub cămașă) În plus față de pat, se putea observa o masă rindeluită fără probleme și lipsită de orice decor: exact aceleași mese apar sub formă de coastere modeste pentru o chiuvetă - în dachas ieftine; exact aceleasi mese se vand peste tot duminica in piete; în locuința lui Alexandru Ivanovici, o astfel de masă a servit atât ca masă de scris, cât și ca noptieră; nu era deloc chiuvetă: când făcea o toaletă, Alexandru Ivanovici a folosit serviciile unui robinet de apă, o chiuvetă și o cutie de sardine, Petersburg ținând în mână o rămășiță de săpun de Kazan plutind în propriul său slime; era și un cuier: cu pantaloni; vârful unui pantof uzat ieșea cu privirea de sub pat cu degetul găurit (Alexander Ivanovici a visat că acest pantof găurit era o creatură vie: o creatură de interior, sau ceva, ca un câine sau o pisică; ea a bătut pe al ei, târându-se prin cameră și foșnind în colțuri; când Alexandru Ivanovici era gata să o hrănească în gură cu o papură mestecată, atunci creatura care bătea l-a mușcat de deget cu gaura ei, care l-a trezit) Mai era și o valiză maro, care își schimbase de mult forma inițială și conținea obiecte de cel mai teribil conținut Toată decorația, ca să spunem așa, a camerei s-a retras în fundal înainte de culoarea tapetului, neplăcută și obscenată, fie galben închis, fie maro închis, dând pete uriașe de umezeală: seara, păduchii de lemn se târau peste acest loc, apoi altul Întreaga încăpere era acoperită de dâre de fum de tutun A fost necesar să se fumeze fără încetare cel puțin douăsprezece ore la rând, pentru a transforma atmosfera incoloră într-una cenușie închisă, latentă Alexander Ivanovici Dudkin s-a uitat în jurul locuinței sale și din nou (așa cum făcuse înainte) a fost scos din camera plină de fum - departe: scos în stradă, în ceața murdară, a se lipi, a se lipi, a se îmbină cu umerii, cu spatele, cu fețele verzui de pe bulevardul Sankt Petersburg și să arate o față și un umăr solid, imens, cenușii De fereastra camerei lui se agățau roiuri de ceață de octombrie; Alexandru Ivanovici Dudkin a simțit o dorință irezistibilă de a bea ceața, de a-și pătrunde gândurile cu ea, pentru a îneca în ea prostiile care ciripeau în creierul lui, pentru a o stinge cu fulgerări de delir care se ridicau

cu mingi de foc (bilele au izbucnit apoi), a-l stinge cu gimnastica picioarelor de mers; a trebuit să merg - să merg din nou, să merg în continuare; din stradă în stradă, din stradă în stradă; sa mergi pana cand creierul este complet amortit, sa cazi pe masa tavernei si sa te arzi cu vodca Numai în această rătăcire fără scop prin străzi și alei strâmbe - sub lămpi, garduri, țevi - gândurile apăsătoare se sting Punându-și pardesiul, Alexandru Ivanovici simți că tremură; și se gândi cu tristețe: - "Oh, acum da hppki!" Dar ce hack Și, coborând scările, se gândi din nou trist: - "O, acum aș bea niște ceai tare cu zmeură! " SCARĂ Scară! Îngrozitor, umbros, umed - ea a repetat fără încetare pasul lui târâit: amenințător, umbros, umed! Asta a fost în seara asta Alexander Ivanovici Dudkin și-a amintit pentru prima dată că a trecut de fapt pe aici ieri: nu a fost într-un vis: a fost Ce s-a întâmplat? * Andrei Bely Ce? Da: de la toate ușile afară, o liniște dezastruoasă s-a întins peste el; a răsunat fără măsură și a construit tot felul de foșnet; și fără măsură, neobosit, plesnitul buzelor, necunoscut acolo, își înghiți saliva într-o claritate vâscoasă (asta nu era nici măcar un vis); se auzeau sunete teribile, necunoscute, toate țesute din geamătul plictisitor al timpului; De sus, prin ferestrele înguste se vedea - și el vedea - cum uneori întunericul trecea pe acolo, cum se năpusta acolo sus în contururi zdrențuite și cum totul se lumina când turcoazul palid se strecura sub picioarele cuiva un singur sunet, să zacă tremurând și mort Acolo - acolo: acolo se uita luna Dar roiurile alergau: roi după roi - zburat, fantomatic-fumuriu, tunător - toate roiurile năvăleau asupra lunii: turcoazul tern-pal era umbrit; o umbră mătura de peste tot, umbra acoperea totul Aici Alexander Ivanovici Dudkin și-a amintit pentru prima dată cum a alergat pe scara aceea ieri, încordându-și ultimele forțe care se stingea și fără nicio speranță (care?) de a stăpâni - ce anume? Și un fel de contur negru (chiar era așa?), cât curgea urina - pe călcâie, pe urmele lui Și l-a distrus fără întoarcere Scară! Într-o zi gri a săptămânii, ea este pașnică, obișnuită; mai jos se aud lovituri înăbușite: se toacă varză - chiriașul din camera a patra a achiziționat varză pentru iarnă ; de obicei arată așa - balustrade, uși, trepte; pe balustrade: un covor mirositor, pe jumătate rupt, uzat - din camera a patra; un șlefuitor de podea cu obrazul umflat îl bate cu un bătător; și o khalda cu părul blond strănută din praf în șorțul ei, târându-se pe ușă; între șlefuitor de podea și halda, de la sine, apar cuvintele: - "Uh!" " Ajută-mă, draga mea " - "Stepanida Markovna Au mai provocat ceva! " " Bine, bine " - "Și ce așa, deci " - "Acum ei" au provocat ", și acolo - pentru" h a și sh k o m " " " Și ce fel de muncă, atunci", spun eu, "muncă " " Nu s-ar fi dus la miting: munca s-ar fi certat " - "Nu faci rău mitingului: tu însuți le vei fi recunoscător mai târziu!" - "Dă cu piciorul în patul de pene, hei, tu, domnule!" Uși! Ta - afară, că; Da, și - acela Pânza de ulei a fost ruptă de pe aceea; din găuri iese părul de cal; iar la această ușă este un card prins cu un ac; cartonașul a devenit galben; iar pe ea stă: "Zakatalkin" Cine este Zakatalkin, care este numele lui, care este numele lui patronimic, ce profesie face - las curioșii să judece: "Zakatalkin" - și atât Petersburg Din spatele ușii, un arc de vioară decupează laborios un cântec familiar Și se aude o voce: - "Atchizne iubit " Eu cred că Zakatalkin este un violonist în serviciu: un violonist de la orchestra unui restaurant Atât se vede când se observă ușile Da - și, de asemenea: în anii precedenți, lângă ușă era așezată o cadă, cu miros de amărăciune: pentru a o umple cu apă purtătoare de apă: cu trecerea apei, apă au apărut transportatorii în orașe pași? Sunt presărate cu coji de castraveți, palme de murdărie de stradă și

coji de ouă Și, eliberându-se, a fugit Alexander Ivanovici Dudkin aruncă o privire peste scări, la lustruitoarele de podea și la halda, noul pat de pene de la ușă; și - lucru ciudat: simplitatea obișnuită a acestei scări nu a risipit ceea ce s-a trăit aici în ultima noapte; iar acum, în mijlocul zilei, printre trepte, scoici, lustruitor și pisica care devora măruntaiele unui pui pe fereastră, spaima pe care o trăise cândva i-a revenit lui Alexandru Ivanovici: tot ce i se întâmplase aseară a fost autentic; iar în seara asta se va întoarce ceea ce a fost cu adevărat fost: așa se va întoarce noaptea: scara va fi umbrită și formidabilă; o formă neagră te va urmări din nou; în spatele ușii, unde "Zakatalkin" se află pe card, va fi din nou înghițirea salivei palmei buzelor (poate - înghițirea salivei, sau poate - sânge) Și un cuvânt familiar, imposibil va fi auzit într-o claritate perfectă - "Da, da, da Sunt eu stric fără întoarcere " Unde a auzit-o? Pleacă de-aici! In afara! Trebuie să mergi din nou, să continui să mergi, să te îndepărtezi: până când ești complet epuizat, până când creierul tău este complet amorțit și să cazi pe masa cârciumii ca să nu visezi la necazuri; și apoi a început cam la fel: să mă întorc la Petersburg, să te pierzi în stufurile umede, în fumul litoralului agățat, să dai totul deoparte năucit și să te trezești deja printre luminile umede ale suburbiilor Petersburgului Alexander Ivanovici Dudkin începu să coboare la trap pe scările de piatră cu mai multe trepte; dar s-a oprit brusc; a observat că un individ ciudat, îmbrăcat într-o mantie neagră italiană și în aceeași pălărie înfățișată fantastic, făcând trei pași, se repezi spre el, lăsând capul în jos și răsucindu-și cu disperare un baston greu în mână Andrei Bely Spatele i s-a arcuit Acest individ ciudat într-o mantie neagră italiană a dat în grabă pe Alexandru Ivanovici; aproape că l-a înfipt cu capul în piept; iar când capul i s-a dat pe spate, Alexandru Ivanovici Dudkin, chiar cu tava, i-a văzut fruntea, palidă de moarte și acoperită de transpirație - doar imaginați-vă! - Nikolai Apollonovich: frunte cu o venă bătătoare, umflată; Doar după acest semn caracteristic (după vena care sărită) Alexandru Ivanovici l-a recunoscut pe Ableuhov: nu după ochii miji sălbatic, nu după haine ciudate, străine - "Bună: eu sunt - pentru tine " Nikolai Apolonovici întrerupse repede aceste cuvinte; și ce e? Taiat într-o șoaptă amenințătoare? Eh, cât de lipsit de suflare Fără măcar să-și strângă mâna, spuse repede, într-o șoaptă amenințătoare: - "Îți datorez, Alexandru Ivanovici, să observi că nu pot" - "?" - "Tu, desigur, ai înțeles exact ce nu pot: nu pot și nu vreau; Cu alte cuvinte, nu voi face" - "! " " Acesta este un refuz: un refuz irevocabil Îl poți transmite mai departe Și te rog lasă-mă în pace " În același timp, jena s-a reflectat pe chipul lui Nikolai Apollonovich, parcă chiar și frica Nikolai Apollonovich se întoarse; și, răsucindu-și bastonul greu, Nikolai Apolonovici se repezi pe trepte, de parcă s-ar fi luat la fugă - "Da, stai, dar stai", se grăbi după el Alexander Ivanovici Dudkin și simți sub picioare împușcătura scărilor zburând pe lângă trepte - "Nikolai Apollonovici?" La ieșire, l-a prins pe Ableukhov de mânecă, dar a scăpat Nikolai Apolonovici se întoarse către Alexandru Ivanovici; Nikolai Apollonovici, cu o mână ușor tremurândă, ținea borul pălăriei sale inteligent șifonate; și, curajos, a izbucnit în șoaptă: " Este, ca să zic așa dezgustător Auzi?" S-a repezit prin curte Alexandru Ivanovici se strânse o clipă de ușă; Alexandru Ivanovici a simțit cea mai puternică anxietate: o insultă - pentru nimic, pentru nimic; ezită o clipă, întrebându-se ce ar trebui să facă acum; involuntar se zvâcni; cu o mișcare involuntară și-a descoperit gâtul cel mai delicat; iar apoi din două sărituri îl depăşi pe fugar Se strânse de marginea neagră

a mantiei italiene care zbura departe de el; proprietarul pelerina de aici a început să se lupte cu disperare; o clipă s-au clătinat între lemne de foc grămădite și în luptă ceva a căzut, sunând pe asfalt Nikolai Apollonovici, cu un băț ridicat, brusc, sufocându-se de furie, a început să strige tare deja un fel de Petersburg permis și, cel mai important, insultarea prostiei lui: insultarea lui Alexandru Ivanovici "Numiți asta un spectacol, o muncă de petrecere? Înconjoară-mă cu un detectiv Urmează-mi călcâiele peste tot Pierde-ți singur încrederea în tot Angajează-te în citirea Apocalipsei În același timp, găsește Bun domnule, tu tu tu " În cele din urmă, scăpând din nou, Nikolai Apollonovich Ableukhov a fugit: au zburat pe stradă STRADĂ Stradă! Cum s-a schimbat: cum au schimbat-o aceste zile grele! Acolo, acolo, sunt acei stâlpi de fontă ai zăbrelei unui fel de grădină; frunzele roșii ale arțarilor se bat de stâlpi în vânt; dar frunzele purpurie străluceau deja; iar femelele - schelete uscate - singure acolo, deopotrivă înnegrite și scrâșnite Era septembrie: cerul era albastru și senin; iar acum totul nu mai este la fel: cerul s-a umplut de dimineață cu un șuvoi de tablă grea; Septembrie nu este Au zburat pe stradă " Dar scuză-mă, Nikolai Apollonovici", nu s-a lăsat entuziasmat și jignit Dudkin, "veți fi de acord că acum nu ne putem despărți fără o explicație " "Nu mai avem ce să vorbim", a rupt Nikolai Apollonovici sec de sub o pălărie înfășurată inteligent - "Explică-te mai inteligent", insistă la rândul său Alexandru Ivanovici Resentimentele și uimirea neliniștită erau descrise în trăsături tremurătoare; uimirea, spunem în numele nostru, a fost autentică aici și atât de autentică încât Nikolai Apollonovich Ableukhov, în ciuda disipării furiei, nu a putut să nu observe autenticitatea acelei uimiri Se întoarse și, fără vehemența lui anterioară, dar cu un fel de mânie plângătoare, trăncănea repede: - "Nu, nu, nu! Ce altceva este de explicat? Și nu îndrăzni să-l contesti Eu însumi am dreptul să cer cea mai mare claritate La urma urmei, eu însumi sufăr, nu tu, nu tovarășul tău " " Ce? Dar ce? - "Trece pachetul "\ - "Ei bine?" - "Fără niciun avertisment, explicație, cerere " Alexandru Ivanovici se înroși profund " Și apoi scufundă-te în apă Amenință-mă cu poliția printr-o imagine " Alexandru Ivanovici, la această acuzație nemeritată, îl smuci nervos pe Ableuhov: Andrei Bely - "Stop: ce poliție?" " Da, poliția " " Despre ce poliție vorbești? Ce fel de urâciune? Ce fel de indicii? Care dintre noi este nebun?" Dar Nikolai Apollonovici, a cărui furie plângătoare s-a transformat din nou în furie, i-a grămăit la ureche: - "Aș vrea," sună suieratul lui (gura goală zâmbi, părea: mușcă, s-a repezit în ureche) "Aș vrea să chiar acum - chiar aici, în acest loc: aș Eu în plină zi, pentru edificarea acestui public, Alexandru Ivanovici, dragul meu "(era confuz) Acolo, acolo Din fereastra aceea cioplită a acelei case lucioase, într-o seară de vară de iulie, la apusul soarelui, o bătrână mesteca totul cu buzele ("Aș vrea să te ", venea de undeva departe la Alexandru Ivanovici); în august fereastra s-a închis și bătrâna a dispărut; în septembrie au efectuat sicriul ochiului; un grup a urmat sicriul: un domn într-un pardesiu ponosit și o șapcă cu o cocardă; cu el - șapte băieți blonzi Sicriul a fost întărit ("Da, domnule, Alexandru Ivanovici, da", a auzit Alexandru Ivanovici de undeva) După aceea, șepci au intrat în casă și au năvălit pe scări; au spus că în spatele pereților se fabrică obuze; Alexander Ivanovici știa că același proiectil a fost adus pentru prima dată în podul lui - din această casă Și apoi se cutremură involuntar Cât de ciudat: a revenit aproximativ la realitate (era un om ciudat: se gândea la casă chiar în momentul în care Nikolai Apollonovich îi arunca frazele) - ei bine,

deci: din delirul nearticulat al fiului senatorial despre poliția, un refuz decisiv și irevocabil, Alexandru Ivanovici a înțeles doar: " Ascultă", a spus el, "putinul pe care îl înțeleg este de înțeles în discursul tău, doar atât: toată întrebarea este în nod " - "Oh, desigur: mi l-ai predat personal pentru păstrare " - "Ciudat " Ciudat: conversația a avut loc chiar în casa din care a provenit bomba: bomba, devenind mentală, a descris cercul corect, astfel încât conversația despre bombă a luat naștere la locul de unde a provenit bomba " Taci acum, Nikolai Apollonovich: Nu înțeleg, mărturisesc, entuziasmul tău Mă jignești: ce vezi reprobabil în acel act al meu?" - "Ca ce?" " Da, ce înseamnă că Partidul", rosti el aceste cuvinte în șoaptă, cu un punct, "te-am rugat să salvezi mănunchiul deocamdată? Tu ai fost de acord? Și - asta e Deci, dacă îți este neplăcut să păstrezi un pachet, atunci nu mă costă nimic să alerg după pachet " Petersburg - "Ah, vă rog să lăsați această mină a inocenței: dacă ar fi vorba de un pachet - "Șst! Taci, s-ar putea să ne audă " - "Un pachet - atunci te-aș înțelege Nu asta e ideea: nu te preface că ești ignorant " " Ce se întâmplă?" - "În violență" " Nu a fost violență " - "Într-o anchetă organizată " " Repet, nu a existat violență: ai fost de acord de bunăvoie; Cât despre detectiv, eu " - "Da, atunci - vara " - "Ce e vara?" - "În principiu, am fost de acord, sau, mai bine zis, am sugerat și poate Am făcut o promisiune, presupunând că aici nu poate exista constrângere, la fel cum nu există constrângere în partid; iar dacă aveți constrângere aici, atunci sunteți o bandă de intrigători suspicioși npocTo-HánpocTo Bine? Am făcut o promisiune, dar am crezut că promisiunea nu poate fi luată înapoi " - "Stai " - "Nu mă întrerupeți: știam oare că ei vor interpreta tocmai propunerea în acest fel: o vor întoarce așa Și mi-o vor oferi " - "Nu, stai: te voi întrerup totuși Despre ce fel de promisiune vorbești? Fii mai specific " Alexandru Ivanovici și-a amintit vag de ceva (cum, totuși, a uitat totul!) " Da, vorbești despre acea promisiune? " Mi-am amintit cum odată într-o tavernă o persoană i-a spus (gândul la această persoană l-a făcut să experimenteze ceva neplăcut) - o persoană, adică Nikolai Stepanych Lippanchenko - ei bine, deci: ea a spus că se presupune că Nikolai Apollonovich - fu! Nu vreau sa-ti amintesc! Și a adăugat repede: Deci nu vorbesc despre asta, deci nu este vorba despre asta " - "Cum nu în asta? Întreaga esență se află în făgăduință: în promisiune, interpretată irevocabil și ticălos - "Taci, liniște, Nikolai Apollonovich, ce crezi că este ticălos? Și unde este răutatea? - "Cum este răutatea?" " Da, da, da: unde? Partidul ți-a cerut să salvezi pachetul pentru moment Asta e tot " " Asta este totul pentru tine?" - "Totul " - "Dacă ar fi vorba de un mănunchi, atunci te-aș înțelege: dar scuză-mă " Și flutură mâna " Nu avem nimic de explicat: nu vezi că toată conversația noastră Andrei Bely calcă în jurul și în jurul aceluiași lucru: un basm despre un taur alb și nimic mai mult " - "Și observ Și totuși: ai greșit aici - ai spus despre un fel de violență, tocmai mi-am amintit: și mi-au ajuns zvonuri - apoi, vara " - "Ei bine?" - "Despre actul violent pe care ni l-ai sugerat: deci această intenție a venit, după cum se pare, nu de la noi, ci de la tine!" Alexandru Ivanovici și-a amintit (doamna i-a spus apoi totul în crâșmă, adăugând băuturi alcoolice): Nikolai Apollonovich Ableukhov, printr-un chip de profie, a sugerat ca apoi să pună capăt tatălui lor cu propriile mâini; Îmi amintesc că persoana respectivă a vorbit atunci cu un calm dezgustător, adăugând, însă, că partidul a rămas cu un singur lucru: să respingă propunerea; intenții neobișnuite, nefiresc în alegerea victimei și o nuanță de cinism la marginea ticăloșiei - toate acestea au răsunat în inima sensibilă a lui Alexandru Ivanovici cu un

atac de dezgust cel mai crud (Alexander Ivanovici era atunci beat; și astfel toată conversația cu Lippanchenko mai târziu părea doar un joc al unui creier bărbătesc, și nu o realitate sobră): asta e tot ce își amintea acum: " Și mărturisește " - "Cereți de la mine", a întrerupt Ableukhov, "ca eu astfel încât să cu mâna mea " - "Asta e " - "Este dezgustător!" - "Da, dezgustător: și, ca să zic așa, Nikolai Apollonovich, nu am crezut atunci Crede-mă, atunci ai fi căzut în opinia partidului " - "Deci crezi că e dezgustător?" " Îmi pare rău, cred că " - "Vezi tu! Tu însuți îl numești dezgustător; și tu însuți, așadar, ai avut o mână în ticăloșie? Ceva l-a agitat brusc pe Dudkin: gâtul său cel mai sensibil i s-a zvâcnit: - "Stai " Și, apucând cu o mână tremurândă de nasturii pelerinii italiene, își aținti ochii pe un punct străin: - "Nu vorbi prea mult: suntem aici să ne reproșăm, între timp suntem amândoi de acord ", își întoarse cu uimire privirea spre ochii lui Ableuhov, "în numele faptei Este răutate? Nikolai Apollonovici se cutremură: - "Ei bine, desigur răutate! " Au tăcut " Vezi, suntem amândoi de acord " Nikolai Apollonovich, scoțând o batistă din buzunar, se opri, ștergându-și fața " Asta ma surprinde " - "Si eu " S-au privit uluiți unul în ochii celuilalt Alexandru Ivano Petersburg Vich (acum uita că tremura de febră) întinse din nou mâna și atinse cu degetul marginea pelerinii italiene: - "Pentru a dezlega tot acest nod, răspunde-mi așa: promițând cu mâna ta (și așa mai departe) - A venit această promisiune de la tine? " - "Nu! Nu!" " Și, prin urmare, nu ești implicat într-o astfel de crimă cu un gând, întreb asta pentru că un gând este uneori exprimat întâmplător prin gesturi involuntare, intonație, priviri, chiar: prin tremurul buzelor " "Nu, nu adică ", gândi Nikolai Apollonovici și apoi își dădu seama că se gândise cu voce tare la vreun proces mental suspect al lui ; și amintindu-și cu voce tare, s-a înroșit; și a început să explice: - "Adică nu mi-am iubit tatăl Și se pare că m-am exprimat de mai multe ori Dar ce aș face? Niciodată!" " Bine, te cred " Nikolai Apollonovich aici, ca pentru rău, s-a înroșit până la rădăcina urechilor; și, roșind, voia să se explice mai departe, dar Alexandru Ivanovici clătină hotărât din cap, nevrând să atingă vreo nuanță delicată a unui gând de nedescris care îi străfulgera pe amândoi în același timp - "Da, nu eu - cred nu sunt asta - vorbesc despre altceva: spune-mi ce Spune-mi acum sincer: sunt, sau ceva, - implicat? Nikolai Apollonovici se uită surprins la interlocutorul naiv: se uită, înroșit și cu o vehemență excesivă, cu convingere forțată, de care are nevoie acum să-și ascundă un gând, strigă: - "Cred că - da L-ai ajutat " - "Cui îi este acesta?" - "Necunoscut " - "?" - "Persoana necunoscută a cerut " - "! " - "Făcând lucruri urâte" - "Unde?" - "În nota lui urâtă " " Nu știu asta " " Necunoscut", a insistat confuz Nikolai Apollonovich, "tovarășul tău de partid De ce ești atât de surprins? Ce te-a surprins atât de mult?" " Vă asigur: nu avem o persoană necunoscută în partid " A venit rândul lui Nikolai Apollonovich să fie și el surprins; " Cum? Nu există necunoscut în partid " - "Da, taci Nu " " De trei luni primesc note " - "De la cine?" - "De la el " Andrei Bely Amândoi au tăcut Amândoi respirau greu și amândoi și-au fixat ochii pe ochii ridicați întrebător; iar în timp ce unul stătea nedumerit, îngrozit, înspăimântat, o umbră de slabă speranță fulgeră în ochii celuilalt - "Nikolai Apollonovich", - indignarea nesfârșită, după ce a învins frica, s-a revărsat peste pomeții palizi ai lui Alexandru Ivanovici în două pete purpurie, - "Nikolai Apollonovich!" - "Ei bine?" Îl apucă de mână Dar Alexandru Ivanovici încă nu-și putea trage sufletul, în cele din urmă și-a ridicat ochii și - ei bine, iată: ceva trist care se

întâmplă în vise - ceva inexprimabil, de înțeles pentru toată lumea fără cuvinte - i s-a mirosit brusc a fruntea lui, a lui degete osoase - "Ei bine, bine - nu lâncezi!" Dar Alexander Ivanovici Dudkin, ducându-și degetul la buze, a continuat să scuture din cap și să tacă: ceva inexprimabil, dar de înțeles în vise, curgea invizibil din el - din frunte, din degetele lui amorțite În cele din urmă, cu greu, a spus: - "Te asigur - sincer: nu am nimic de-a face cu toată povestea asta întunecată " Nikolai Apollonovich nu a crezut la început " Ce ai spus? Repetă, nu tace: înțelege-mi și poziția " " Nu sunt nimic " " Ei bine, ce înseamnă asta?" " Nu știu " și a adăugat impetuos: "nu, nu, nu: asta e o minciună, asta e o prostie, abracadabra, batjocură " " Știu eu? " Nikolai Apolonovici se uită cu ochi nevăzători la Alexandru Ivanovici; și apoi în adâncul străzii: cât s-a schimbat strada! - "Dar știu? Nu mă face să mă simt mai bine N-am dormit în noaptea aceea " Vârful trăsurii a fost dus cu repeziciune în adâncul străzii: cum se schimbase strada, cum o schimbaseră și aceste zile grele! Vântul de pe malul mării năvăli: ultimele frunze cădeau; nu mai pleacă până în luna mai; câți vor lipsi în mai? Aceste frunze căzute sunt cu adevărat ultimele frunze Alexandru Ivanovici știa totul pe de rost: vor fi, vor fi zile pline de groază; și apoi - totul va eșua; o, vârtej, o, vârtej, ultimele zile incomparabile! O, vârtej, o, vârtej în aer, tu - ultimele frunze! Un alt gând inactiv MÂNĂ DE AJUTOR " Deci a fost la bal?" t- "Da, a fost " " Vorbeam cu tatăl tău Petersburg S - "Așa e: te-am pomenit și eu l " După ce te-ai întâlnit pe alee? " - "Și m-a dus la un restaurant" " Și te-ai sunat? " - "Morcovi " - "Abracadabra!" Când Alexandru Ivanovici Dudkin, smuls de contemplarea frunzelor cățărătoare, a revenit în cele din urmă la realitate, și-a dat seama că Nikolai Apollonovich, privind în față, chiar și cu o vioitate neobișnuită, vorbea cu desăvârșire; a gesticulat; și-a înclinat profilul jos cu un rânjet neplăcut al unei guri sfâșiate, care amintește de o mască tragică, antică, incompatibilă cu agitația rapidă a unei șopârle într-un întreg consonant: într-un cuvânt, arăta ca un săritor cu fața înghețată Alexander Ivanovici a introdus ocazional doar observații: " Și în același timp vorbea despre Okhrana?" - "Și poliția secretă s-a speriat " - "Recunoscând ce este intimidarea în ceea ce privește partidul și partidul aprobă acest lucru? " "Ei bine, da, aprobă ", repetă Nikolai Apollonovici cu o oarecare iritare și, roșind, încercă să întrebe : - "Tu însuți, îmi amintesc, apoi ai spus că prejudecățile de partid " " Ce spuneam?" Dudkin a izbucnit cu severitate " Îmi amintesc că ai spus că prejudecățile de partid din rândul lor nu sunt împărtășite de vârful căruia îi slujești " - "Prostii!" Și aici trupul lui Dudkin s-a zvâcnit: și în agitație a tot crescut pasul Nikolai Apollonovich, la rândul său, și-a prins mâinile cu o umbră de speranță vagă, răspunzând la întrebări ca un școlar și zâmbind nefiresc În cele din urmă, profitând de încă o clipă, și-a continuat revărsările despre evenimentele din acea noapte: despre bal, despre mască, despre alergarea pe hol, despre așezarea pe treapta casei negre, despre poartă, despre bilețelul ; în sfârşit, despre hangiul murdar A fost o prostie autentică Abracadabra a amestecat totul; toți au înnebunit de mult, cu excepția cazului în care ceea ce distruge iremediabil nu există în realitate Mulțile negre de oameni coborau de pe stradă spre ei: roiuri de mii de meloni se ridicau ca valurile Din stradă s-au rostogolit spre ei: cilindri de lac; s-a ridicat din valuri ca țevile navelor cu aburi; de pe stradă le făcea spume în chip: o pană de struț; șapca în formă de clătită zâmbea ca o bandă; și erau benzi: albastre, galbene, roșii Un nas enervant a apărut peste tot Andrei Bely Nasuri s-

au scurs din belșug: nas de vultur și nas de cocoș; nas de rață, curie; și așa mai departe nasul era rostogolit într-o parte; iar nasul nu era deloc încovoiat: verzui, verde, palid, alb și roșu Toate acestea de pe stradă s-au rostogolit spre ei: fără sens, în grabă, din belșug Nikolai Apollonovici, rugător abia ținând pasul cu Dudkin, părea să se teamă să formuleze în fața lui întrebarea sa principală, care decurgea din descoperirea că autorul groaznicei note nu putea fi purtătorul unei directive de partid; acesta era acum gândul lui principal: un gând de cea mai mare importanță, după consecințe practice; acest gând îi era acum blocat în cap (rolurile lor se schimbaseră: acum Alexandru Ivanovici, nu Nikolai Apollonovici, își împingea cu înverșunare bowlierii înghesuiti deoparte) " Deci, atunci, crezi, deci, deci, există o greșeală în toate acestea?" După ce a făcut această abordare timidă a gândurilor sale, Nikolai Apollonovich a simțit pielea de găină împrăștiată pe corp în pumni: ei bine, dacă se prezintă, - se credea - și - era cuprins de frică - "Vorbiți despre un bilet? - Alexandru Ivanovici a aruncat ochii în sus; și s-a desprins de contemplarea mohorâtă a abundenței curgătoare: bowlieri, capete și mustăți - "Ei bine, bineînțeles: nu este suficient să spui că este o greșeală Nu o greșeală, dar aici a intervenit șarlamănii josnici în toate; prostiile sunt susținute la perfecțiune - cu un scop conștient: de a sparge arbitrar în relația oamenilor strâns legați între ei, de a-i deruta; și să înece acțiunea partidului în haosul partidului " Așa că ajută-mă " - "Bârfa inacceptabilă", l-a întrerupt Dudkin, "a intervenit - din bârfă și necaz" " Te implor, sfătuiește-mă " " Și trădarea a intervenit în toate: aici poartă ceva formidabil, sinistru " " Nu știu Sunt derutat eu Nu a dormit în noaptea aceea " " Și toate acestea sunt o mizerie " Acum, Alexandru Ivanovici Dudkin îi întinse mâna lui Ableukhov într-un impuls de participare; și iată, apropo, a observat: Nikolai Apollonovich era mult mai scund decât el (Nikolai Apollonovich nu se deosebea prin vlăstar) " Fă-ți tot calmul " - "Doamne! Îți este ușor să spui: calm - n-am dormit în noaptea aceea nu știu ce să fac acum " " Stai si asteapta " " Vrei să vii la mine?" - "Spun eu - stai si asteapta: ma angajez sa te ajut " Vorbea atât de încrezător, de convingere, aproape de inspirație, încât Ableuhov s-a liniștit pe loc; și, să spun adevărul, într-un acces de simpatie pentru Ableukhov, Alexandru Ivanovici și-a supraestimat ajutorul În chiar Petersburg Într-adevăr, cum ar putea ajuta? Era singur, rupt de comunicare; conspirația i-a închis accesul în chiar corpul partidului; Alexandru Ivanovici nu a fost niciodată membru al Comitetului, deși se lăuda cu sediul său la Ableukhov; dacă ar putea ajuta, atunci numai el ar putea să-l ajute pe Lippanchenko; putea să-i spună lui Lippanchenko, să acţioneze prin Lippanchenko În primul rând, a fost necesar să-l capturezi pe Lippanchenko În primul rând, a fost necesar să se calmeze rapid această persoană șocată în adâncul sufletului său Și a liniştit: - "Sunt sigur că voi putea dezlega nodurile intrigii urâte: astăzi, imediat, voi face cercetările corespunzătoare și " Și - s-a împiedicat: numai Lippanchenko putea să dea informații adecvate; în plus, nimeni Dacă nu este în Sankt Petersburg? - "Eu ?" - Și îți voi da un răspuns mâine mulțumesc , mulțumesc", iar Nikolai Apollonovich s-a repezit să-i strângă mâna; Alexandru Ivanovici a fost involuntar jenat de acest lucru (totul depindea de locul în care se afla persoana acum și de informațiile pe care le avea la dispoziție) " Ah, lasă-l în pace: afacerea ta ne privește pe toți personal " Dar Nikolai Apollonovici, care până în acel moment fusese îngrozit, nu a putut răspunde la fiecare cuvânt de sprijin, fie complet apatic, fie cu entuziasm

IPikolai Apollonovich a răspuns cu entuziasm Între timp, Alexandru Ivanovici zburase deja înapoi în gândurile sale; a fost lovit de un mic fapt: Nikolai Apollonovich a jurat și a jurat că teribila sarcină provine de la un autor anonim necunoscut; anonim i-a scris lui Ableukhov de mai multe ori; și aici era clar: acel anonim anonim era, de fapt, un provocator Mai departe Din discursul încurcat al lui Ableuhov era încă posibil să se deducă o consecință; aici erau evidente propriile lor relații speciale cu partidul și din aceste relații speciale a apărut impuritatea; Alexandru Ivanovici a încercat să clarifice altceva; și s-a zbătut în zadar: gândul îi aștepta în belșug care curgea peste ei - mustață, barbă, bărbie NEVSKY AVENUE Bărbi, mustăți, bărbie: acea abundență alcătuia extremitățile superioare ale trunchiului uman Umeri, umeri și umeri scurți; negru ca smoala, grosul forma toti umerii; toți umerii formau un desiș extrem de vâscos și care curgea încet , iar umărul lui Alexandru Ivanovici s-a lipit instantaneu de desiș; ca să zic așa, s-a blocat; iar Alexander Ivanovici Dudkin a urmat umărul rătăcit, în conformitate cu legea privind nedezvăluirea Andrei Bely integritatea eficientă a corpului; așa că a fost aruncat pe Nevsky Prospekt; acolo, ca un caviar, s-a lipit în întunericul groșii curgătoare Ce este un caviar? Ea este atât lumea cât și obiectul consumului; ca obiect de consum, oul nu reprezinta o intregime satisfacatoare; o astfel de integritate este caviarul: un set de ouă; consumatorul nu cunoaște ouăle; dar știe caviar, adică o masă groasă de ouă întinse pe un sandviș servit Așadar, corpul indivizilor care zboară pe panou se transformă pe Nevsky Prospekt într-un organ al unui corp comun, într-un ou de caviar: trotuarele lui Nevsky sunt un câmp de sandvici Același lucru sa întâmplat cu cadavrul lui Dudkin, care a zburat aici; același lucru s-a întâmplat și cu gândul său încăpățânat: s-a lipit instantaneu într-un gând străin, de neînțeles - în gândul unei creaturi uriașe, cu multe picioare, care alergă de-a lungul Nevsky Au coborât de pe trotuar; multe picioare alergau aici; și în tăcere se uitară la multele picioare ale groasei întunecate trecătoare de oameni: acest gros, de altfel, nu curgea, ci se târa: târât și târâi - târât și târâi pe picioarele scurse; o masă groasă a fost lipită împreună din mii de segmente; fiecare segment era un trunchi: trunchiurile alergau pe picioare Nu erau oameni pe Nevsky Prospekt; dar centipedul târâtor și plângător era acolo; într-un spațiu umed se revărsa diversitatea vocilor - diversitatea cuvintelor; fraze articulate s-au rupt acolo unul împotriva celuilalt; și fără sens, și îngrozitor, cuvinte împrăștiate acolo, ca fragmente de sticle goale și într-un loc sparte: toate, încurcate, din nou împletite într-o infinitate de frază zburătoare fără sfârșit și fără început; această frază părea lipsită de sens și țesută din fabule: continuitatea lipsei de sens a frazei compuse atârna ca funinginea neagră peste Nevski; deasupra spațiului atârna fumul negru al fabulelor Și din acele fabule, uneori umflate, Neva urlă și bate în granite masive Centipedul târâtor este groaznic Aici, potrivit lui Nevsky, trece prin secole Și mai sus, deasupra Nevsky Prospekt, trec vremurile acolo: primăveri, toamne, ierni Secvența este modificabilă acolo; și aici - succesiunea este neschimbată în primăveri, veri, ierni; în primăveri, veri, ierni, această secvență este aceeași Și perioadele de timp, după cum știți, pun o limită; și - perioada urmează perioadei; după primăvară vine vara; toamna urmează verii și trece în iarnă; si totul se topeste primavara Nu există o astfel de limită la centipedul uman; și nimic nu-l înlocuiește; legăturile lui se schimbă, dar toate sunt la fel; undeva în spatele gării, avea capul înfășurat; coada este împinsă în Marine;

iar legăturile de artropode se amestecă de-a lungul Nevskiului - fără cap, fără coadă, fără conștiință, fără gând; centipedul se târăște în timp ce se târa; se va târî în timp ce ea se târa Destul de centiped! Iar calul de metal înspăimântat stătea acolo demult de la colțul podului Anichkov; și pe ea era atârnat un mire de metal: Oare mirele va înșea calul sau va sfărâma mirele calul? Acest litigiu se desfășoară de ani de zile și - trecut de ei, de ei! Petersburg Și pe lângă ei, pe lângă ei: singuratici, cupluri, patru și paturi după cupluri - suflați-și nasul, tușiți, amestecați, defăimează și râdeți și vărsați în spațiul umed în multe voci diferite ale multor cuvinte diferite, rupte din lor simțul nașterii: meloni, pene, șepci; capace, cocarde, pene; pălărie cocoșată, cilindru, șapcă; umbrelă, batistă, pană DIONIS Da, au vorbit cu el! Alexander Ivanovici Dudkin și-a scos din nou gândul din abundența care fugea; prostiile curgătoare l-au poluat decent; după ce s-a îmbăiat în colectivul mental, ea însăși a devenit o prostie; o trase cu greu la cuvintele care-i ciripeau la ureche: acestea erau cuvintele lui Nikolai Apolonovici; Nikolai Apollonovich își batea urechea cu cuvinte de mult timp; dar un cuvânt trecător, zburând în urechi ca o așchie, a spulberat sensul frazei; de aceea i-a fost greu lui Alexandru Ivanovici să înțeleagă ce i-au întărit în timpan; leneși, multă vreme, obosite, tobele au bătut o mică fracțiune în timpan: apoi Nikolai Apolonovici, smulgându-se din groapa groasă, a răcnit fără oprire, repede " Înțelegi", a repetat Nikolai Apollonovici, "înțelegi, Alexandru Ivanovici, pe mine " " O, da, înțeleg " Și Alexandru Ivanovici a încercat să scoată cu urechea frazele care i-au fost adresate: nu a fost atât de ușor, pentru că cuvântul trecătorului i s-a spulberat de urechi ca o grindină de piatră: " Da, te inteleg " " Acolo, în tablă", repetă Nikolai Apollonovici, "probabil că viața era plină de forță: ceasul bătea oarecum ciudat " Alexandru Ivanovici s-a gândit aici: " Ce este o conserve, ce este o conserve? Și ce îmi pasă de niște tinichigii? Dar după ce a ascultat cu mai multă atenție ce spunea fiul senatorial, și-a dat seama că este o bombă - "Probabil că viața roiește acolo, pe măsură ce am pus-o în acțiune: era, așa-așa, moartă Am întors cheia; chiar, da: a început să plângă, vă asigur, ca un corp beat, trezindu-se, când au dat-o deoparte " " Deci ai prins-o?" - "Da, m-am bâlbâit " - "Săgeată?" " Timp de douăzeci și patru de ore " " De ce ești?" - "Am pus-o, o conserve, pe masă și m-am uitat la ea, m-am uitat la toate; degetele întinse spre ea de la sine; și - așa pentru ei înșiși: au întors cheia cumva singuri " Andrei Bely Andrei Bely " Ce ai făcut?! Grăbește-o în râu!?!" Alexandru Ivanovici ridică mâinile înfricoșat cu adevărat; i se zvâcni gâtul " Înțelegi, mi-a sucit fața? " - "Tichiar?" - "În general vorbind, senzații foarte, foarte copioase au pus stăpânire pe mine, schimbându-se constant pe măsură ce stăteam deasupra ei: foarte, foarte copioase Doar că diavolul știe ce Trebuie să recunosc că n-am mai experimentat așa ceva în viața mea Repulsia m-a învins - atât de mult încât dezgustul m-a izbucnit Tot felul de gunoaie s-au urcat și, am repetă, - un dezgust teribil pentru ea, incredibil, de neînțeles: față de forma însăși a cutiei, față de ideea că, poate, sardinele plutiseră în ea înainte (nu le văd); dezgustul pentru trandafirul ei, ca pentru o insectă uriașă și tare, care zvâcnește în urechile zvâcnirii sale de neînțeles pentru insectă; Înțelegi, a îndrăznit să-mi spună așa ceva? A? " - "Hm! " - "Revulsiune, ca la o insectă uriașă, a cărei coajă aruncă o tablă greață; Nu era ceva, era o insectă aici, nu era ceva - din vase neconservate Vrei să crezi, eram atât de bolnavă! Ei bine, de parcă aș avea-o înghițit " - "Înghițit? Uf, nasol " - "Doar diavolul știe ce - a înghițit-o; intelegi ce

inseamna asta? Adică a devenit o bombă ambulantă pe două picioare, cu un ticăit dezgustător în stomac - "Taci, Nikolai Apolonovici, liniște: ne aud aici!" " Ei nu vor înțelege nimic: aici este imposibil de înțeles Trebuie să faci asta: ține-l în masă, stai și ascultă ticăitul Într-un cuvânt, trebuie să treci singur prin toate, în senzații " " Știi," Alexander Ivanovici a devenit acum interesat de cuvinte, "te înțeleg: bifat Percepi sunetul în moduri diferite; dacă asculți doar sunetul, va fi în el - totul este la fel, dar nu asta Am speriat odată un neurastenic; în conversație a început să bată cu degetul pe masă, în mod semnificativ, știi, în timp cu conversația; așa că s-a uitat brusc la mine, a devenit palid, a tăcut și cum mă întreabă: "Ce faci?" că pe stradă nu a răspuns la plecăciuni Înțeleg asta " - "Nu, nu, nu: este imposibil de înțeles aici Ceva aici - trandafir, a fost amintit - un delir necunoscut și totuși familiar " " Mi-a amintit de copilăria mea, nu-i așa?" - "Parcă s-a desprins un fel de bandaj din toate senzațiile S-a mișcat peste capul tău - știi? Păr pe vârf: înțeleg ce înseamnă; doar că nu este asta - nu păr, pentru că stai cu vârful capului deschis Păr pe cap - am înțeles această expresie aseară; și nu este păr; tot trupul era ca părul, la capăt: se înțepa de fire de păr; și picioare, brațe și piept - totul, ca din lână invizibilă, care Petersburg gâdilă cu un pai; sau și aici: de parcă ai sta într-o baie rece și rece și bule de dioxid de carbon pe piele - gâdilă, pulsa, aleargă - din ce în ce mai repede, astfel încât dacă îngheți, atunci bătăile, pulsurile, gâdilatul se transformă într-un fel de senzație puternică, de parcă ai fi chinuit pe părți, smulgi membrele corpului în direcții opuse: inima izbucnește din față, din spate, din spate, îți rup propria coloană vertebrală, ca o crenguță dintr-un gard de vaci; á părul este tras în sus; aá picioare - în adâncuri Te miști - și totul îngheață, ca și cum " - "Într-un cuvânt, ai fost, Nikolai Apollonovich, ca și Dionysos chinuit Dar - în afară de glumă: acum vorbești o cu totul altă limbă; Nu te recunosc Nu vorbi conform lui Kant acum Nu am auzit încă de la tine această limbă " - "Da, ți-am spus deja: a căzut un fel de bandaj - din toate senzațiile Nu conform lui Kant - ai spus bine Ce este acolo! Totul este diferit acolo " - "Acolo, Nikolai Apollonovich, logica dusă în sânge, adică sentimentul creierului în sânge sau - stagnare moartă; dar un adevărat șoc al vieții a venit peste tine și sângele a năvălit în creier; de aceea, în cuvintele tale, poți auzi bătaia sângelui adevărat " - "Stă, știi, deasupra ei, și - spune-mi te rog: mi se pare - da, despre ce vorbesc?" - "Îți spun", ai spus, "a confirmat Alexandru Ivanovici " Mi se pare că sunt cu totul umflat, cu toții sunt umflat de multă vreme: poate sute de ani de când sunt umflat; Da, și mă plimb în jurul meu, fără să-l observ - un ciudat umflat E chiar groaznic " Totul sunt sentimente " - "Spune-mi, eu nu " Alexandru Ivanovici a zâmbit plin de compasiune: " Dimpotrivă, ești slăbit: obrajii tăi sunt retrași, sunt cearcăne sub ochi " - "Stăteam acolo deasupra lui Da, nu eram "eu" acolo - nu eu, nu eu, ci un fel de uriaș, ca să spunem așa, cu un cap enorm de idiot și cu un coroana neunită; și în același timp - corpul pulsează; peste tot, peste tot pe piele - ace: lăstari, furnicături; și aud clar o înțepătură - la o distanță de cel puțin un sfert de arshin de corp, în afara corp! Ah? Gândește-te doar! Apoi - încă o treime: multe, multe înțepături într-o senzație complet corporală - în afara corpului Și înțepăturile, bătăile, pulsurile - înțelegi! - mi-au conturat propriul contur - în afara corpului, în afara pielii: pielea - în interiorul senzațiilor " Erai doar pe lângă tine " - "Este bine să spui "dincolo de tine însuți", "dincolo de tine însuți" - asta spune toată lumea; această expresie este pur și simplu o

alegorie, nu bazată pe senzații corporale, ci, în cel mai bun caz, doar pe emoție M-am simțit complet ieșit din mine corporal, fiziologic sau ceva, și deloc emoțional Bineînțeles că, în plus, eram încă pe lângă mine în tine * Andrei Bely sens: adică a fost șocat Principalul lucru nu este acesta, ci faptul că senzațiile simțurilor s-au răspândit în jurul meu, s-au extins brusc, s-au răspândit în spațiu: m-am împrăștiat ca niște bombe " - "Shh!" - "Fără bucăți! " " Ei pot auzi " - "Cine stătea acolo, simțindu-mă pe mine, nu pe mine? A fost cu mine, cu toți, în afara mea Vezi ce set de cuvinte? " " Amintește-ți, tocmai acum, când eram cu tine, cu un pachet, te-am întrebat de ce eram eu - eu Nu m-ai inteles deloc atunci " " Și acum înțeleg totul: dar e groază, e groază " " Nu groază, ci o experiență autentică a lui Dionysos: nu verbală, nu livrescă, desigur Dionysos pe moarte " " Doar, la naiba!" - "Calmează-te, Nikolai Apollonovich, ești teribil de obosit; și nu e de mirare că obosești: trebuie să treci prin atât de multe într-o singură noapte Și nu ai fi aruncat așa ceva - Alexandru Ivanovici și-a pus mâna pe umăr; umărul din fața lui ieșea în evidență la nivelul pieptului; iar acel umăr tremura; Alexandru Ivanovici simțea acum o nevoie reală să scape de Nikolai Apolonovici, care trăgea nervos în fața lui, pentru a-și da o relatare clară și calmă a celor întâmplate " Da, sunt calm, complet calm; acum, știi, nici măcar nu mă deranjează un pahar; un fel de vivacitate, euforie La urma urmei, probabil că îmi poți spune că ordinul este o farsă?" Acest lucru probabil nu a putut fi spus de Alexander Ivanovici; Cu toate acestea, Alexandru Ivanovici a întrerupt doar cu o ardoare neobișnuită: - "Pariez " REVELATIE În cele din urmă și-a luat rămas bun Acum trebuia să merg: să merg mai departe, să merg din nou - până la deplina stupefiere a creierului, ca să cad pe masa tavernei - să mă gândesc și să beau vodcă Alexandru Ivanovici și-a amintit: o scrisoare, o scrisoare! La urma urmei, el însuși a trebuit să predea scrisoarea - în numele unei anumite persoane: să o predea lui Ableukhov Cum a uitat totul! A luat scrisoarea cu el, apoi s-a dus la Ableukhov - cu un mănunchi; a uitat să predea scrisoarea; i-a predat la scurt timp Varvara Evgrafovna, care i-a spus că se va întâlni cu Ableuhov Scrisoarea s-ar fi putut dovedi a fi o scrisoare fatală Nu, da nu! Nu era ceea ce era; și chiar și asta, stânca, potrivit lui Ableukhov, i s-a dat la bal; și - un fel de mască Mască, minge și - Varvara Evgrafovna Solovieva Nu și nu! Petersburg Alexandru Ivanovici s-a liniștit: înseamnă că scrisoarea nu a fost deloc aceasta, predată de Solovyova și primită de la Lippanchka; înseamnă că el, Alexander Ivanovici Dudkin, nu a fost implicat în această chestiune; dar - principalul lucru: o misiune teribilă de la o persoană nu a putut veni; era principalul atu în mâinile lui: un atu care învinge delirul și toate suspiciunile lui delirante (aceste suspiciuni i-au fulgerat din nou prin cap când a promis că va garanta petrecerea - pentru Lippanchenko, adică pentru că Lippanchenko era organul său de comunicarea cu partea); dacă nu ar fi acest atu în mâinile lui, adică dacă scrisoarea ar veni de la partid, de la Lippanchenko, atunci persoana, Lippanchenko, ar fi deosebit de suspectă, iar el, Alexander Ivanovich Dudkin, s-ar dovedi a fi asociat cu o persoană suspectă Și delirul avea să se ridice Tocmai își dăduse seama de toate acestea și era pe cale să treacă de curentul treptelor pentru a sări în trăsura trasă de cai care rulează opus (încă nu era tramvai), când o voce îl strigă: - "Alexander Ivanovici, stai Stai puțin " Se întoarse și văzu că Nikolai Apollonovich, care fusese părăsit de el cu o clipă înainte, alerga după el prin mulțime, tremurând și transpirat; cu o sclipire febrilă în ochi, îşi flutură bastonul peste capetele trecătorilor

uluiţi - "Stai putin " O, Doamne! " Stai puțin: îmi este greu, Alexandru Ivanovici, să mă despart de tine " "Îți voi spune doar mai multe " îl luă de mână și îl conduse la cea mai apropiată vitrină - "Am descoperit mai multe Este aceasta o revelație, sau ceva - acolo, deasupra tablă? " - "Ascultă, Nikolai Apollonovich, trebuie să plec; iar în cazul tău este timpul " - "Da, da, da: acum sunt sunt al doilea, al treilea " - "Ei bine, bine: ascult " Nikolai Apollonovich a dezvăluit acum prin înfățișarea sa, ei bine, de-a dreptul, un fel de inspirație; de bucurie, se pare că a uitat că totul nu era încă dezlegat pentru el și - cel mai important: conservele încă urlă, depășind neobosit douăzeci și patru de ore - "Este ca un fel de revelație că am crescut; Am crescut, știi, în incomensurabilitate, în depășirea spațiului; Vă asigur că a fost real: și odată cu mine au crescut toate obiectele; și - o cameră și - o vedere la Neva și - un Peter și Paul Spitz: totul a crescut, a crescut - totul; iar creșterea se apropia deja de sfârșit (pur și simplu nu era unde să crească, nimic în ea); în asta, care s-a încheiat, la sfârșit, la sfârșit, mi s-a părut că există un alt început: final, sau ceva Cumva este cel mai absurd, cel mai neplăcut și cel mai sălbatic - cel mai sălbatic, asta e - principalul lucru; cel mai sălbatic, poate pentru că nu am un organ care să poată înțelege acest sens, ca să spunem așa, final; în locul senzaţiei organelor de simţ Andrei Bely a fost - senzație "zero"; dar s-a perceput ceva care nu era nici zero, nici unu, ci mai mic de unu Întreaga absurditate era, poate, doar în faptul că senzația era - senzația de "zero minus ceva, cel puțin cinci, de exemplu" " Ascultă", îl întrerupse Alexandru Ivanovici, "mai bine îmi spui asta: presupun că ai primit o scrisoare prin Varvara Evgrafovna Solovyova? " - "Scrisoare " - "Da, nu asta, nici o notă: o scrisoare care a trecut prin Varvara Evgrafovna " " Ah, despre aceste versuri cu semnătura "Suflet de foc?" - "Da, nu știu acolo: într-un cuvânt, a trecut prin Varvara Evgrafovna " - "Am înțeles, am înțeles s Nu - așa că spun că aici este "zero minus în e th o" Ce este asta?" Domnul: cam la fel! - "Vrei să citești Apocalipsa " - "Am auzit de la tine înainte de reproș că Apocalipsa îmi este necunoscută; și acum o voi citi - cu siguranță o voi citi; acum că m-ai liniştit relativ din toate acestea, simt interesul meu pentru cercul trezirii tale lecturi; Mă voi așeza, știi, acasă, voi bea brom și voi citi Apocalipsa; Am cel mai mare interes: a mai rămas ceva din noapte: totul este asta, dar nu asta Iată, de exemplu, uite: o vitrină Sunt reflexe în fereastră: aici a trecut un domn cu pălărie melon - uite pleacă Aici - suntem cu tine, vezi? Și totul este cumva ciudat " - "Este cam ciudat", Alexander Ivanovici dădu din cap afirmativ: Doamne, dar în ceea ce privește "cât de ciudat" părea a fi un expert - "Sau și aici: obiecte Diavolul știe ce sunt ele cu adevărat: totul este la fel - dar nu la fel Am învățat asta pe o cutie de tablă: o cutie, ca o cutie; și - nu, nu: nu o cutie de conserve, dar " - "Shh!" - "O cutie de conținut groaznic!" - "Și e mai probabil să mergi în Neva cu o conserve; și totul se va muta înăuntru; totul se va întoarce la locul său " " Nu se va întoarce, nu se va, nu se va " Privi cu tristețe pe lângă cuplurile care fugeau; a oftat trist, pentru că știa: nu se va întoarce, nu se va întoarce, nu va - niciodată, niciodată! Alexandru Ivanovici fu surprins de fluxul de vorbăreț care țâșnea din buzele lui Ableuhov; el, la drept vorbind, nu știa ce să facă cu acea vorbăreală: dacă să liniștească, dacă să susțină, dimpotrivă, să întrerupă conversația (prezența lui Ableuhov îl oprima direct) " Numai pentru tine, Nikolai Apollonovich, sentimentele tale par ciudate; doar că până acum ai stat deasupra lui Kant într-o cameră neaerisit; te-a lovit o

furtună - așa că ai început să observi în tine: tu Petersburg a ascultat furtuna; și te-ai auzit în ea Stările tale sunt descrise în multe feluri; sunt subiect de observație, studiu " - "Unde, unde?" - "În ficțiune, în versuri, în psihiatrie, în cercetarea ocultă" Alexander Ivanovici a zâmbit involuntar la un analfabetism atât de flagrant (din punctul său de vedere) al acestui scolastic dezvoltat mental și, zâmbind, a continuat serios: - "Psihiatru " - "?" - "Sună " - "Da, da, da " - "Asta e tot " - "Ce este "asta e tot-asta nu este?"" - "Ei bine, nu este asta - spune-i cel puțin așa - pentru el cel mai comun termen: pseudo-halucinație " - "?" " Adică un fel de senzații simbolice care nu corespund iritației senzației " " Ei bine, atunci: ca să zic așa, acest eçe este același lucru cu a nu spune nimic! " " Da, ai dreptate " " Nu, nu sunt mulțumit " " Desigur: modernistul va numi această senzație o senzație de abis, adică o senzație simbolică, neexperimentată de obicei, va căuta o imagine corespunzătoare " " Deci este o alegorie" - "Nu confunda alegoria cu simbolul: alegoria este un simbol care a devenit literatura actuală; de exemplu, înțelegerea obișnuită a "dincolo de tine însuți* ; simbolul este chiar apelul la ceea ce ai experimentat acolo - deasupra tablei; o invitație de a experimenta în mod artificial ceva experimentat în acest fel Dar un alt termen ar fi un termen mai potrivit: pulsația unui corp elementar Așa te-ai experimentat pe tine însuți; sub influența unui șoc, corpul elementar a tremurat în tine într-un mod destul de realist, pentru o clipă separat, dezlipit de corpul fizic, iar acum ai experimentat tot ce ai trăit acolo: combinații verbale uzate precum "un abis - fără un fund" sau "dincolo de însuți ** s-au adâncit, pentru tine au devenit adevărul vieții, un simbol; experiențele corpului elementar, conform învățăturilor altor școli mistice, transformă semnificațiile verbale și alegoriile în semnificații reale, în simboluri; întrucât lucrările misticilor abundă cu aceste simboluri, acum, după ce am experimentat, vă sfătuiesc să citiți acești mistici " - "Ți-am spus că voi: și - voi " - "Și despre ceea ce s-a întâmplat cu tine, nu pot adăuga decât un lucru: acest tip de senzație va fi prima ta experiență după moarte, așa cum povestește Platon despre ea, citând asigurările Bakhanților ca dovadă , Andrei Bely Există școli de experiență în care aceste senzații sunt evocate în mod conștient - nu crezi? Exista: va spun asta cu incredere, pentru ca singurul meu prieten si ruda este acolo, in aceste scoli; Școlile de experiență transformă coșmarul tău într-un tipar de armonie prin munca lor, studiind aici ritmurile, mișcările, pulsațiile și introducând toată sobrietatea conștiinței într-un sentiment de expansiune, de exemplu Totuși, ce stăm: discuția Trebuie să ajungi acasă cât mai curând posibil și conserve în râu; si stai, stai: nicaieri - nici un picior (probabil te privesc); așa că stai acasă, citește-ți Apocalipsa, bea brom: ești teribil de epuizat Cu toate acestea, este mai bine fără brom: bromul plictisește mintea; cei care abuzează de brom devin incapabili de nimic Ei bine, este timpul să fug și din treaba ta Strângând mâna lui Ableukhov, Alexandru Ivanovici s-a îndepărtat pe neașteptate de el în curentul negru al bowlerilor, s-a întors de la acest curent și a strigat din nou de acolo: - "Și cutia de tablă - în râu!" Umărul i s-a înfipt în umeri: a fost dus rapid de o miica fără cap Nikolai Apollonovich se cutremură: viața clocotea în tinichea; mecanismul ceasului a funcționat acum; grabeste-te in casa, grabeste-te; acum va angaja un taxi; când se întoarce, îl va pune în buzunarul lateral; și - către Neva ei! Nikolai Apollonovich a început din nou să simtă că se extinde; în acelaşi timp simţea că ploua CARIATIDĂ Acolo, dimpotrivă, era o răscruce neagră; și era o stradă; o

cariatidă a intrării atârna acolo ca o piatră De acolo se ridica o instituție: o instituție în care Apollo Apollonovich Ableukhov domina totul Există o limită pentru toamnă; iar iarna are o limită: însăși perioadele de timp se desfășoară ciclic Iar peste aceste cicluri atârna cariatida cu barbă de la intrare; copita ei de piatră lipită amețitor de perete; așa că se pare că toate se vor rupe și se vor revărsa în stradă ca o piatră Și aici nu se rupe Ceea ce vede deasupra ei, ca și viața, este schimbător, inexplicabil, neclar: norii plutesc acolo; în inexplicabil miei albi se curl; sau - se seamănă ploaie; se seamănă așa cum este acum: ca ieri, ca alaltăieri Ceea ce vede sub picioarele ei, la fel ca ea, este invariabil: invariabil cursul unui centiped uman peste panoul iluminat; sau: ca acum, în umezeală mohorâtă; foșnetul mortal al picioarelor alergătoare; și fețe veșnic verzi; nu, nu este clar de la ei că evenimentele deja tunează Privind trecerea ibricurilor, nu ai spune niciodată că evenimentele tună, de exemplu, în orașul Ak-Tyuk, unde un lucrător de la gară, posso Petersburg certându-se cu un jandarm de cale ferată, și-a însușit un card de credit de jandarm, introducându-l în stomac cu ajutorul unui deschidere a gurii, motiv pentru care a fost introdus emetic în stomacul respectiv - de către un medic feroviar; privind trecerea bowlerilor, nimeni nu ar fi spus că deja în teatrul Kutaisi publicul a exclamat: "Cetăţeni! " Nimeni nu ar fi spus că s-a deschis o fabrică de bombe districtuale în Tiflis, biblioteca din Odesa a fost închisă și mii de mitinguri au avut loc în zece universități rusești - în aceeași zi, la o oră ; nimeni n-ar fi spus că în acel moment au venit mii de bundiști convinși la întâlnire, că permienii rătăceau și că în acel moment turnătoria de fier Revel, înconjurată de cazaci, a început să-și arunce uzina de steaguri roșii Privind trecerea bowlerilor, nimeni nu ar fi spus că o nouă viață este în plină desfășurare, că Potapenko termina o piesă sub un asemenea titlu , că o grevă începuse deja pe drumul Moscova-Kazan; , Nijni Novgorod și Căile ferate Murom; și zeci de mii de vagoane lovite de tetanos oprite în spații diverse; mesajul este mort Privind trecerea melonilor, nimeni nu ar fi spus că evenimentele tună deja la Sankt Petersburg, că compozitorii aproape tuturor tipografiilor, având delegați aleși, s-au adunat; și - fabricile erau în grevă: construcțiile navale, Alexandrovski, alții; că suburbiile Sankt Petersburgului erau pline de pălăria manciuriană; observând trecerea bowlerilor, nimeni nu ar fi spus că cei care mergeau sunt la fel, dar nu la fel; că nu mergeau doar, ci mergeau, ascunzându-și neliniștea în ei înșiși, simțindu-și capul ca un cap idiot, cu o coroană neunită, tăiată cu sabie, zdrobită și doar un țeapă de lemn; dacă ar fi pus urechea la pământ, ar fi auzit foșnetul blând al cuiva: foșnetul unui revolver continuu trosnind - de la Arhangelsk la Colchis și de la Libava la Blagoveșcensk Dar circulația nu era tulburată: monoton, încet, mortal, oalele mai curgeau sub picioarele cariatidei Cariatida cenușie s-a aplecat și sub picioarele ei - privește: la aceeași mulțime; nu există limită pentru dispreț în vechea piatră a ochilor; sațietate - nu există limită; și nu există limită - disperare Și, o, dacă numai putere! Brațele musculare se îndreptau pe coate zburând deasupra capului de piatră; iar vârful capului, tăiat cu dalta, se repezi cu furie; într-un vuiet în bubuitură, într-un vuiet întins și disperat, gura ar izbucni; ai spune: "Acesta este vuietul unui uragan" (astfel au urlat capacele negre ale miilor de interlocutori din oraș în timpul pogromurilor); ca din fluierul unei locomotive, bacul s-ar fi spalat peste strada; cornișa balconului în sine, ruptă din zid, ar sări peste stradă; și s-ar sparge în pietre puternice, care zdrăngăneau

zgomotos (foarte curând după aceea, ferestrele administrațiilor zemstve și adunărilor zemstve provinciale aveau să fie zdrobite cu pietre); ca o grindină de piatră pe Stradă, această statuie veche s-ar fi rupt, descriind în aerul posomorât atât iute cât și orbitor Andrei Bely arc; și sângerând în bucăți, s-ar fi așezat pe bowlierii înspăimântați care au trecut aici - mortal, monoton, încet În această zi cenușie din Sankt Petersburg, o ușă grea și luxoasă s-a deschis: un lacheu bărbierit, cu dantelă aurie pe revere, s-a repezit din hol să facă semn coșerului; caii s-au repezit la intrare, au urcat o trăsură lăcuită; lacheul cenușiu și ras a devenit prost și s-a întins într-o sfoară când Apollon Apollonovich Ableukhov, aplecat, aplecat, neras, cu fața umflată dureros și cu buza căzută, a atins marginea cilindrului (de culoarea aripii unui corb) cu mănuși (de culoarea aripii unui corb) Apollon Apollonovich Ableukhov aruncă o privire de moment, plină de indiferență, lacheului alungit, trăsurii, cocherului, podului mare și negru, întinderilor indiferente ale Nevei, unde distanța ceață, cu mai multe coșuri, era atât de stinsă și unde indistinta Insula Vasilievsky s-a ridicat cenușios cu zeci de mii în grevă Un lacheu alungit trânti ușa trăsurii, care înfățișa vechea stemă nobiliară: un unicorn străpungând un cavaler; trăsura a zburat rapid în ceața murdară - pe lângă templul negricios plictisitor, Isakiya, pe lângă monumentul ecvestre al împăratului Nicolae - spre Nevsky, unde mulțimea s-a adunat, unde, rupându-se de stâlpul de lemn, rupt în aer ca niște creste, unde lamele șuieratoare ușor ale pânzei roșii de calico au clătinat și rupte ; conturul negru al trăsurii, conturul pălăriei cocoșate a lacheului și aripile pardesiului împrăștiate în aer, s-au prăbușit pe neașteptate în desișul negru și zdruncinat, unde pălăriile, benzile, șepcile manciuriene, strânse, au izbucnit în ferestrele trăsurii cu cântări distincte Trăsura s-a oprit în mulțime Pleacă, TOM! - "Mais j'espère " * ** - "Speri?" "Mais j'espère que oui", se auzi discursul străinului din spatele ușii Pașii lui Alexandru Ivanovici zdrăngăneau pe scândurile terasei cu o fermitate voită; Alexandru Ivanovici nu-i plăcea să asculte Ușa care ducea la camere era întredeschisă Albastru inchis Pașii lui nu s-au auzit Alexander Ivanovici Dudkin a decis să nu asculte cu urechea; așa că a trecut pragul ușii În cameră era o tămâie grea; un amestec de parfumerie cu un fel de acid tartă: cu medicamente * Sper că (fr) - Ed ** Sper că da (fr) - Ed Petersburg Zoya Zakharovna Fleisch a fost amabilă, ca întotdeauna Într-un fotoliu se străduia să aşeze un străin trecător; străinul a refuzat Albastru inchis - "Oh, ce mă bucur să te văd Foarte, foarte bucuros să te văd: șterge-ți picioarele, dezbracă-te " Dar nu a existat bucurie reciprocă; Alexandru Ivanovici îi strânse mâna Zoiei - "Sper că ai îndurat o impresie minunată despre Rusia Nu-i așa că " - se întoarse ea către străinul slab - "Ce ascensiune fără precedent?" Iar francezul zgomotea sec: - "Mais j'espère " Zoya Zaharovna Fleisch, frecându-și degetele plinuțe, și-a întors alternativ privirea afectuoasă, ușor năucită, mai întâi spre francez, apoi către Alexandru Ivanovici; ochii ei erau bombați, ieșiră din orbite Zoya Zaharovna părea să aibă patruzeci de ani; Zoya Zaharovna era o brunetă cu cap mare; obrajii ei puternici erau emailați; din obraji i se scurgea pulbere - "Dar încă nu este acolo Ai nevoie de el, nu-i așa?" l-a întrebat ea pe Alexandru Ivanovici; această întrebare superficială a scos la iveală o anxietate ascunsă; poate ostilitatea a pândit; sau poate ura; dar anxietatea, ostilitatea și ura erau ușor acoperite: un zâmbet și o privire; Așa se ascunde toată murdăria dezgustătoare din bucătăriile de cofetărie neaerisite în dulciurile lipicioase și dulci

vândute Ei bine , încă îl voi aștepta " Alexandru Ivanovici se înclină în fața francezului; a întins mâna după o pară (pe masă era o vază cu ducese); Zoya Zakharovna Fleisch a pus jos vaza de la Alexander Ivanovici: Alexandru Ivanovici iubea atât de mult perele Pere cu pere, dar nu aveau putere Forța este în glas: în vocea care a cântat de undeva; vocea era complet încordată, incredibil de tare și dulce; și în același timp: vocea era cu un accent inacceptabil În zorii secolului al XX-lea, este imposibil să cânți așa; doar cumva cu neruşinare; in Europa nu se canta asa Lui Alexander Ivanovici i s-a părut că cântăreața era o brunetă voluptoasă și arzătoare; brunet - cu siguranță; are un piept atât de scufundat, căzut între umeri și așa sunt ochii unui gândac perfect; poate este consumator; și, probabil, un sudic: un odesan sau chiar un bulgar din Varna (poate că ar fi mai bine așa); umblă în lenjerie intimă nu tocmai îngrijită; promovează ceva, urăște satul Construindu-și gândurile despre interpretul invizibil al cântecului, Alexandru Ivanovici a întins mâna spre para a doua oară Între timp, Zoya Zakharovna Fleisch nu l-a lăsat nici un minut pe francez: - "Da, da, da: trăim evenimente de importanță istorică Vigoare și tinerețe sunt peste tot Viitorul istoric va scrie Nu crede? Andrei Bely Arată ca mitinguri Ascultă revărsări arzătoare de sentimente, uite: peste tot - încântare Dar francezul nu a vrut să țină conversația - "Iertare, madame, monsieur viendra-t-il bientôt?" * Pentru a nu fi martor la această conversație neplăcută, care din anumite motive i-a umilit sentimentul național, Alexandru Ivanovici s-a apropiat de fereastră, aproape că se împiedică de un Sf Bernard zdruncinat, care roade un os de podea Dacha avea vedere la mare: se întuneca, devenind albastru Ochiul farului se întoarse; lumina mică clipi: "unu-doi-trei" - și s-a stins; mantia întunecată a unui pieton îndepărtat zvâcni în vânt; crestele și mai îndepărtate ondulate; Luminile de coastă împrăștiate ca boabe ușoare; malul mării cu ochi mulți, înțesat de stuf; o sirenă urlă de departe Ce vânt! " Iată o scrumieră pentru tine " Scrumiera s-a scufundat sub nasul lui Alexandru Ivanovici: dar Alexandru Ivanovici era o persoană sensibilă, așa că și-a înfipt mucul de țigară într-o vază cu flori: l-a scos din spiritul de protest - "Cine cântă acolo, cine?" Zoya Zaharovna a făcut un gest din care a fost clar că Alexandru Ivanovici a rămas în urmă: a rămas în urmă inacceptabil " Cum? Voi nu ştiţi? Da, desigur: nu știi Ei bine, atunci știi: Shishnarfiev Asta înseamnă să stai ca un biriuc Shishnarfiev, s-a obișnuit cu noi toți " - "Am auzit numele undeva " - "Șishnarfiev este remarcabil de artistic " Zoya Zaharovna a rostit această frază cu un aer hotărât - cu un aer ca și cum el, Alexander Ivanovici, ar fi pus de mult un semn de întrebare nepotrivit asupra talentului artistic al cunoscutului și prietenos proprietar al numelui Dar Alexandru Ivanovici nu a intenționat să conteste talentele acestui domn El a întrebat pur și simplu: - "Armenian? Bulgară? Georgian?" - "Nu și nu " - "Croat? Persană? - "Un persan din Shamakhi, care aproape recent a căzut victima masacrului din Ispagan " " Eh juniori persani?" " Desigur nu știai? A fi rusinat " O privire de regret, îngăduință în direcția lui și - Zoya Zakharovna Fleisch s-a întors către francez Alexandru Ivanovici, desigur, nu a ascultat conversația: a ascultat un tenor zdrobit deznădăjduit; figura tinerei Persie cânta acolo cu pasiune Vă cer scuze, doamnă, va veni Monsieur în curând? (ÿp) - Rөd Petersburg romantism țigan și a inspirat tot felul de gânduri sumbre în sufletul lui Há Apropo: Alexander Ivanovich s-a gândit în mod lejer că trăsăturile feței Zoya Fleisch au fost luate pe drept de pe fețele unei mari varietăți de frumuseți: nasul - de la una, gura - de la cealaltă,

urechile - de la a treia frumusețe Luați împreună, cu siguranță m-au iritat Și Zoya Zakharovna părea cusută din multe frumuseți, fiind ea însăși departe de a fi frumoasă - ea, ea! Dar trăsătura esențială a ei a fost apartenența la categoria, după cum se spune, arderea brunetelor orientale Vorbăria trosnitoare a Zoiei Zaharovna a ajuns totuși și l-a depășit pe Alexandru Ivanovici: - Vorbești despre bani? Tăcere - "Bani din străinătate - vor fi necesari " Mișcarea nerăbdătoare a cotului " Ar fi bine să nu vină editorul tău după ce organizația T T este zdrobită " Dar francezul - nu gu-gu " Pentru că au fost găsite documente " Dacă Alexandru Ivanovici s-ar putea gândi la această problemă, atunci vestea înfrângerii lui T T l-ar putea (spunem noi) să-l doboare din picioare; dar a ascultat, în timp ce liderul tinerei Persiei a izbucnit în dragoste Francezul de data aceasta, supărat și Zoë Fleisch târându-se spre el, a asediat: - "Je serai bien triste d'avoir manqué l'occasion de parler à monsieur" * ** " Nu contează: vorbește cu mine " - "Excusez, dans certains cas je preféré parler personellement " Era un tufiș în fereastră Între ramurile tufișului se vedea cum valurile spumeau și corabia cu pânze se legăna, seara și albastru; cu un strat subțire tăia întunericul cu pânze cu aripi ascuțite; noaptea albăstruie s-a îngroșat încet pe suprafața velei Părea că vela era complet ștearsă În acel moment, un taxi a condus până în grădină; corpul unui om gras supraponderal, care suferea evident de dificultăți de respirație, a căzut încet din cabină; împovărat cu o jumătate de duzină de mănunchiuri șovăielnice pe snur, mâna stângace a început cumva să se joace peste o poșetă de piele; un sac i-a căzut de sub braț peste un picior roșu din bălți; rupând hârtia din zbor, Antonovka se rostogoli prin noroi Domnul zbârnâi peste băltoacă, ridicând Antonovkas; haina lui era deschisă; era evident că gemea; închizând poarta, abia și-a împrăștiat cumpărăturile * Aș fi foarte trist să nu profit de ocazie pentru a vorbi cu domnul (gip) -Ed ** Scuzați-mă, în unele cazuri prefer să vorbesc personal , ($r) - Ed Andrei Bely Domnul s-a apropiat de dacha de-a lungul unei cărări de grădină galbenă între două rânduri de tufișuri curbate în vânt; răspândit în jurul acelei atmosfere familiare apăsătoare; acoperit cu o pălărie cu căști, un cap de rău augur s-a așezat cumva brusc pe piept; adânc în orbitele lor, ochii mici, care erau așezați de data aceasta, nu alergau deloc (căci alergau în fața fiecărei priviri intenționate); ochii adânci se uitau obositi în pahar Alexandru Ivanovici a reușit să privească în acei ochi (imaginați-vă!) ceva deosebit, propria sa bucurie, amestecată cu oboseală și tristețe - o bucurie pur animală: să se încălzească, să doarmă și să ia o cină copioasă după atâtea osteneli îndurate La fel și fiara însetată de sânge: întorcându-se în bârlog, fiara însetată de sânge pare să fie domestică și blândă, dezvăluind bunătatea de care este capabilă; prietenos atunci acest animal își adulmecă femela; și linge cățelușii scângăriți Este aceasta o persoană? Da: este o persoană; iar persoana de data aceasta nu este groaznică; aspectul său este prozaic; dar aceasta este o persoană " Iată-l!" - "Enfin " * - "Lippanchenko! " - "Bună " Câinele galben, un Sf Bernard, cu un vuiet de bucurie, s-a repezit prin încăpere și, sărind în sus, a căzut cu labele zdruncinate chiar pe pieptul doamnei - Pleacă, Tom! Persoana nici măcar nu a avut timp să-și descopere intrușii, apărând cu disperare cumpărăturile de la zgomotosul St Bernard; fața lui largă și pătrată era un amestec de umor și furie neputincioasă; a alunecat - doar un fel de copilărie: - "Slobeed din nou " Și întorcându-se neputincios de la Tom, persoana a exclamat: - "Zoia Zaharovna, eliberează-mă " Dar limba largă a câinelui linse fără respect vârful

individului de pe nas; aici persoana a țipat pătrunzător - a strigat neputincios (în același timp, imaginați-vă, ea zâmbea) - "Tomka!" Dar văzând că sunt musafiri și că oaspeții așteptau, chicotind nerăbdătoare de idila vieții de acasă, doamna s-a oprit din râs și a pocnit fără nicio curtoazie: " Lasa-ma, lasa-ma! Acum: Sunt doar " Și, în același timp, buza căzută se zvâcni cu resentimente; pe buză era scris: " Și nu este pace " În sfârșit (fr) - Ed Petersburg Persoana s-a repezit într-un colț; acolo a călcat în picioare - în colț: toți nu și-au dat jos galoșurile - noi și oarecum înghesuite; mult timp a stat în colț, ezitând să-și dea jos haina și săpând cu mâna într-un buzunar bine îndesat (de parcă un Browning de douăsprezece shot-uri s-ar fi ascuns acolo); în cele din urmă, o mână i-a târât din buzunar - cu o păpușă, cu Vanka-Vstanka Ea a aruncat păpușa pe masă - "Și aceasta este Akulinna Manka " Oaspeții, sincer să fiu, au deschis gura aici Apoi, frecându-și mâinile înghețate, se întoarse spre francez cu o bănuială timidă: - "Te rog Aici Aici Aici " Și i-a spus lui Dudkin: - "Stai putin " OASE FRONTALE - "Zoya Zaharovna " - "Huh?" - "Șishnarfiev - înțeleg acest lucru: un lider al tinerei Persie, o fire artistică înflăcărată; dar aici - ce treabă are francezul cu asta? - "Dacă înveți multe, în curând vei îmbătrâni", a răspuns ea nu în rusă, iar penele ei excesive i-au trecut peste corsetul strâns; a ciupit pistolul de pulverizare în mână În cameră s-a auzit o tămâie grea: un amestec de parfumerie cu un dinte preparat artificial (cei care au stat în apartamentele stomatologice probabil știu acel miros - mirosul nu este plăcut) Zoya Zaharovna s-a apropiat imediat de Alexandru Ivanovici - "Și toți sunteți un pustnic " Buzele lui Alexandru Ivanovici s-au strâns cumva strâmb: - "Colega ta de cameră a încercat deja asta de mult timp " - "?" - "Dacă nu devin pustnic, nu contează: cineva va fi pustnic " Zoya Zakharovna, evident, nu i-a plăcut direcția conversației, așa că a început din nou nervos să-i prindă pistolul de pulverizare în mâini; Alexandru Ivanovici a zâmbit urât și s-a corectat " Da, și chiar și atunci să spun: nu-mi place să mă împrăștii " Zoya Zaharovna a acceptat acest nou curent de gândire; iar ea s-a grăbit să glumească: " De aceea ești atât de distrat: mi-au acoperit fața de masă cu cenușă?" - "Imi pare rau " - "Nimic: aici este o scrumieră pentru tine " Alexandru Ivanovici se întinse după o pară nouă; și, făcând această mișcare, Alexandru Ivanovici și-a spus cu supărare: - "Ce avar " Andrei Bely A văzut că sunt vaze cu ducese (a iubit ducese, până la urmă) - nu era vază cu ducese " Ce ești? Iată o scrumieră pentru tine " - "Știu: sunt după ducesă " Zoya Zakharovna nu a oferit ducese Ușile acelei încăperi îndepărtate nu erau deloc închise: se uită prin ușa întredeschisă cu o lăcomie nesățioasă; erau două siluete aşezate Francezul a luat-o razna; și părea că zenkaet; iar doamna mormăi înfundat, îl întrerupse pe francez; în conversație, se strângea nerăbdătoare de instrumentele ei de scris, mai întâi pe acesta, apoi pe celălalt; și și-a scărpinat ceafa cu un gest unghiular al mâinii; aparent, persoana a fost serios entuziasmată de mesajul francezului; un fel de gest de autoapărare a fost observat de Alexandru Ivanovici - "Bu-bu-bu " Așa a ieșit de acolo Și Sfântul Bernard Tom și-a așezat botul slobitor pe genunchiul în carouri al doamnei; iar persoana îi mângâia distrat blana Aici observațiile lui Alexandru Ivanovici au fost întrerupte: Zoia Zaharovna a întrerupt De ce ai încetat să ne vizitezi?" El se uită absent la gura ei goală: se uită și remarcă: - "Da, așa-așa: tu însuți ai spus - Sunt un pustnic " Aurul sigiliului a fulgerat ca răspuns: - "Nu te întoarce " - "Da, deloc " " Esti doar jignit de el " - "Iată un alt " - Alexander Ivanovici a încercat să

obiecteze și să-și întrerupă scuzele: s-a dovedit - neconvingător " Tu doar ești supărată de el Toată lumea îi deranjează Și atunci a intervenit Lippanchenko Acest Lippanchenko! Îi strică reputația Dar înțelegeți: Lippanchenko este un rol necesar, luat Fără Lippanchenko, el ar fi fost capturat cu mult timp în urmă Lippanchenko și ne acoperă pe toți Dar toată lumea crede în Lippanchenko " Unele creaturi au o proprietate tristă: un miros urât în gură Alexandru Ivanovici s-a îndepărtat " Toată lumea este jignită de el Dar spune-mi", a apucat Zoya Zaharovna sticla cu spray, "unde poți găsi un astfel de angajat? A? Unde vei găsi? Cine este de acord, spune-mi cum, după ce a abandonat toate sentimentele naturale, să fie Lippanchenko - până la sfârșit " Alexander Ivanovici a crezut că persoana este ceva prea Lippanchenko: dar nu a vrut să obiecteze " Te asigur " Dar ea a întrerupt: " Nu ți-e rușine să-l lași așa, să te ascunzi așa, să te ascunzi; la urma urmei, Kolechka este chinuită; rupe toate legăturile trecute, intime " Alexandru Ivanovici și-a amintit cu uimire că cel special era Kolechka: câte luni de asta, trebuie să recunoască, nu și-a amintit? Petersburg - "Păi dacă bea acolo, va fi nepoliticos; și - ei bine, acolo - hobby-uri Deci, până la urmă: cel mai bun luat de băut, desfrânat Și la o vânătoare personală Kolechka, în schimb, face asta pentru a distra doar ochii - ca Lippanchenko: pentru securitate, publicitate, în fața poliției, pentru cauza comună, se ruinează așa Alexandru Ivanovici zâmbi involuntar, dar prinse asupra lui o privire neîncrezătoare și amară: - "Ce " Și s-a grăbit: - "Nu nimic, eu " - "Iată, până la urmă, cea mai groaznică victimă V-ați crede, pentru că este amenințat de multe; de la petreceri violente cu băuturi frecvente, de la desfășurare, obligatoriu în poziția sa, Nikolai se va distruge prematur " Alexander Ivanovici știa că Zoya Zakharovna îl bănuia că este prea des cu Lippanchenko în restaurante, obișnuindu-l pe Lippanchenko cu multe lucruri " S-ar putea termina prost " Ei bine, viața: aici - se poate termina rău; el, Alexandru Ivanovici, își pierde încet mințile Nikolai Apollonovich a fost zdrobit de împrejurări grele; ceva atât de greșit a început în sufletele lor; aici nici - poliția, nici - arbitrariul, nici - pericolul, ci un fel de putreziciune psihică; Este posibil, fără a fi curățit, să trecem la marea cauză a poporului? Și-a amintit: "Veniți cu frica de Dumnezeu și cu credință " Și s-au apropiat fără nicio teamă Și cu credință? Și pe măsură ce se apropiau, au încălcat o lege spirituală: au devenit criminali, nu în sensul desigur ci într-un mod diferit Totuși, au comis infracțiuni - "Amintiți-vă de Helsingfors și de barca ", - s-a auzit tristețe autentică în vocea Zoiei Zakharovna - "Și apoi: bârfele astea " - "Si ce?" A devenit interesat, s-a cutremurat - "Bârfă despre Kolechka! Crezi că nu bănuiește, nu se chinuie, nu țipă noaptea" (Alexander Ivanovici și-a amintit că țipă noaptea) - "în timp ce vorbesc despre el după capital Și - nu există recunoștință, nu există conștiință că o persoană a sacrificat totul El știe totul: tăce, este ucis De aceea este mohorât Nu știe să prevarice Întotdeauna arată neplăcut", vocea Zoiei Zakharovna suna aproape ca un plâns, "arata neplăcut cu acea înfățișare nefericită Crede: el este un copil, un copil " - "Iubito?" " Ești surprins?" " Să," ezită el, "numai că, știi, este ciudat pentru mine să aud asta, până la urmă, ideea lui Nikolai Stepanovici nu se potrivește cumva " " Copil adevărat! Uite: păpușa este Roly-Vstanka, - Andrei Bely Andrei Bely cu mâna ea arătă spre păpușă, sclipind cu o brățară - "Ești pe cale să pleci: spune-i necazuri, iar el - el! " - "?" " O va pune pe fiica bucătarului în poală și o va juca cu păpuși Vezi? Și îi reproșează înșelăciunea Doamne, se joacă cu soldații! " - "Asta e, asta

e!" - "În cositor: cumpără perși, scrie cutii din Nürnberg Numai că - acesta este un secret Așa este el! Alexandru Ivanovici a devenit din ce în ce mai convins din cuvintele că persoana a fost cumva compromisă serios; dar el, să fiu sincer, nu știa asta; acum a luat notă de aceste indicii de ceva, îndepărtându-se cu ochii spre locul în care stăteau Un cap îngust la minte a căzut cumva brusc pe piept; Ochii găuritori iscoditori pândesc adânc în orbitele lor, fluturând de la obiect la obiect; a tremurat ușor și a aspirat buza de aer Era multe în față: cu un dezgust irezistibil, chipul stătea în fața lui Dudkin, plimbându-se în același întreg ciudat, dus de memorie în pod, pentru a păși acolo noaptea, zabubuk - găurire, suge, fluturare și strângere scoate înțelesuri inexprimabile care nu există nicăieri altundeva Acum privea cu atenție trăsăturile apăsătoare și, prin natura lor, puternic construite Acest os frontal - Acest os frontal ieșea în afară într-o puternică încăpățânare - de a înțelege: orice ar fi fost, cu orice preț - de a înțelege, sau de a se sparge în bucăți Nici mintea, nici mânia, nici trădarea nu au trădat osul frontal; doar un efort - fără gând, fără simțire: a înțelege Și oasele frontale nu puteau înțelege; fruntea era plângătoare: îngustă, cu riduri transversale; părea că plânge Ochi găurind iscoditor - Ochi găurind iscoditor (dacă ar putea să-și ridice pleoapele!) - și ei ar deveni așa-așa ochi Și erau triști Și buza de aspirare a aerului a amintit - ei bine, într-adevăr! - un burete dintr-o suzetă de un an și jumătate (numai că nu era suzetă); dacă ar fi o suzetă adevărată în buze, nu ar fi de mirare că buza suge totul; fără suzetă, această mișcare dădea feței o nuanță urâtă Uite și tu: se joacă cu soldații! Deci o analiză atentă a capului monstruos a trădat un singur lucru: capul era capul unui bebeluș; creierul fragil al cuiva a fost supraîncărcat prematur de grăsimi și oase; și în timp ce osul frontal ieșea excesiv spre exterior de arcadele superciliare (uitați-vă la craniul unei gorile), în acest moment, sub os, a avut loc, poate, un proces neplăcut, numit în cămin înmuierea creierului Combinația dintre fragilitatea interioară cu tenacitatea rinocerului - este cu adevărat Petersburg această combinație din Alexandru Ivanovici a format himera , iar himera creștea noaptea: pe o bucată de tapet galben închis, ea zâmbea ca un mongol adevărat Așa se gândi el; în urechile lui s-a întărit: - "Vanka-Vstanka Țipă noaptea Comandă cutii de la Nurenberg Un copil adevărat " Și am adăugat din partea mea: " Își rupe frunțile cu fruntea Se angajează în vampirism Se complace în desfrânare Și îl târăște la moarte " Și a apărut din nou: - "Iubito " Dar mi s-a întărit doar în urechi: Zoya Zaharovna părăsise deja camera NU E BUN Ciudată afacere! Până acum, în raport cu Alexandru Ivanovici, comportamentul unei anumite persoane din timpuri imemoriale avea doar caracterul unor obligații continue și obligații obsesive; de multe luni, de multe ori, în multe feluri diferite, persoana și-a plantat ornamentul din lingușire în jurul lui Alexandru Ivanovici: se dorea să creadă acea lingușire Și am crezut acea lingușire Îl detesta mai ales; a simțit un dezgust fiziologic pentru ea; Mai mult decât atât: Alexander Ivanovich Dudkin a fugit de persoană în toate ultimele zile, trăind o criză dureroasă de neîncredere în toate Dar persoana l-a depășit peste tot; de multe ori o provoca în batjocură prea deschis; Aceste provocări au fost acceptate de persoană cu stoicism - cu un râs cinic, dacă ar întreba persoana de ce acest râs, atunci persoana ar răspunde: " Asta este la adresa ta " Dar știa că persoana respectivă râdea de cauza lor comună El a insistat mai ales că programul partidului lor este insuportabil, abstract, orb; iar ea a fost de acord; știa că o persoană a participat la dezvoltarea programului; dacă ar fi întrebat dacă o

provocare a interferat cu programul, atunci persoana ar fi răspuns: - "Nu și nu: îndrăzneală " În cele din urmă, a încercat să o impresioneze cu credo-ul său mistic, afirmația că Publicul, Revoluția nu sunt categorii ale rațiunii, ci ipostazele divine ale universului; persoana nu avea nimic împotriva misticismului: asculta cu atenție; și chiar a încercat să înțeleagă Dar ea nu putea înțelege Numai - numai: persoana stătea în fața lui; ea a acceptat toate protestele lui și concluziile extreme ale venelor cu o tăcere supusă; l-a bătut pe umăr și l-a târât la cârciumă; acolo, la masă, trageau coniac; uneori, sub tamburina mașinii, cineva îi spunea: * Andrei Bely - "Bine? eu - ce: nimic sunt doar un submarin; ești cu noi un armadillo, o navă mare și navighează " Cu toate acestea, ea l-a mânat în pod și, după ce l-a gonit în pod, l-a ascuns acolo; cuirasatul stătea la șantierul naval fără echipă, fără tunuri; Călătoriile lui Alexandru Ivanovici în toate aceste ultime săptămâni s-au limitat la înotul din tavernă în cârciumă; se poate spune că în aceste săptămâni de protest Alexandru Ivanovici a fost transformat într-un bețiv de către o persoană Ea îl salută ospitalier; din toate conversațiile sale anterioare avea o impresie neîndoielnică: dacă Alexandru Ivanovici avea deodată nevoie de ajutor serios, acest ajutor ar trebui să-i fie oferit de o persoană; toate acestea erau implicate de la sine, desigur; dar lui Alexandru Ivanovici îi era frică de serviciile de ajutor pentru el însuși Chiar azi s-a prezentat oportunitatea I-a dat lui Ableuhov cuvântul să se dezlege; și se va dezlega: cu ajutorul, desigur, al unei persoane Amestecul fatal de circumstanțe l-a aruncat pe Ableuhov pur și simplu într-un fel de farfurie; i-ar spune abracadabra persoanei, iar persoana, credea el, ar fi deja capabilă să dezlege totul aici Apariția lui aici a fost cauzată doar de cuvântul pe care l-a dat lui Ableuhov; si uite Tonul persoanei față de el s-a schimbat într-un mod insultător; a observat acest lucru de la prima apariție a persoanei în dacha; tonul persoanei față de el a devenit de nerecunoscut - neplăcut, ofensator, încordat (acesta este tonul în care șefii instituțiilor întâmpină petiționarii, pe un astfel de ton redactorul unui ziar salută un reporter de ziar, un colecționar de informații despre incendii și furturi; și astfel administratorul vorbește cu un candidat pentru un post de profesor în Solvychegodsk , în Sarepta) Aici - aici este! Deci: după convorbirea cu francezul (francezul s-a pensionat acum), persoana, contrar oricărei purtări cu Alexandru Ivanovici, nu a părăsit biroul, ci a continuat să stea acolo, la masa de scris; și - s-a dovedit a fi o rușine: de parcă el, Alexandru Ivanovici, nu ar fi fost deloc aici; de parcă nu i-ar fi cunoscut, dar - dracul știe ce! - un petiționar necunoscut, care își are timpul Alexander Ivanovici Dudkin era încă Evaziv; porecla lui de partid a tunat în Rusia și în străinătate; și, pe lângă toate: prin origine era încă un nobil ereditar, și o persoană, o persoană - hm-hm; el a considerat apariția sa la locul unei persoane o onoare Albastru inchis Iar în totul întunecat, în semiîntunericul biroului, o persoană s-a îngălbenit dezgustător cu o jachetă; un cap pătrat aplecat spre masă (doar un bucătar pictat era vizibil deasupra spatelui), expunând un spate lat, musculos, cu, aparent, gâtul nespălat; spatele era cumva stors, expus privirii; și înlocuind în mod greșit: nu decent, dar cumva batjocoritor Și de aici i se părea că de acolo, din semiamurgul biroului, umerii și spatele încovoiați erau batjocoritor de aroganți; și le-a împărțit mental; a apărut o piele groasă, tăiată cu aceeași ușurință ca pielea de porc sub hrean; Petersburg s-a târât un gândac (se vede că s-au găsit din belşug aici); s-a simţit dezgustat: a scuipat Deodată, cu un zâmbet fără chip, un pliu gras al gâtului s-a

strâns între spate și ceafă: parcă stătea un monstru într-un fotoliu; și a prezentat gâtul cu o față; de parcă un monstru stătea într-un fotoliu cu un iepure fără nas, fără ochi; și a apărut pliul gâtului - o gură ruptă fără dinți Acolo, pe picioarele răsucite, un monstru cu picior strâns s-a aruncat în mod nefiresc înapoi - în semi-amurgul camerei Fu, truc murdar! Alexandru Ivanovici a ridicat din umeri și a pus spatele la spate; a început să-și smulgă mustața cu o privire independentă; ar vrea să se prezinte jignit, dar s-a prezentat doar ca independent; îşi smulse mustaţa de parcă ar fi fost singur, iar spatele îi era singur Ar trebui să plece, trântind ușa; dar este imposibil să pleci: de această conversație depindea liniștea vieții lui Nikolai Apollonovich; și de aceea: este imposibil să pleci trântind ușa; și, prin urmare, încă mai depindea de persoană Alexandru Ivanovici, am spus noi, s-a întors cu spatele la spate; dar spatele cu pliul gâtului era încă un spate atrăgător; iar el s-a întors spre ea: nu s-a putut abține să nu se întoarcă Apoi persoana, la rândul ei, s-a întors brusc în scaunul ei: capul plecat, cu mintea îngustă, se uita la o gamă largă, semănând cu un mistreț, gata să a înfipt coltul în orice urmăritor; se întoarse și se întoarse din nou Gestul acestei întorsături a țipat elocvent - cu o dorință solidă de a provoca o insultă Dar nu numai acest gest exprimat Persoana trebuie să fi observat ceva în privirea fixată pe spate, deoarece privirea ochilor care clipeau exprima sarcastic: - "Eh, eh, eh Așa ești, prietene? " Alexander Ivanovici strânse pumnul în buzunar Și s-a întors din nou Ceasul batea Alexandru Ivanovici a mormăit de două ori, astfel încât nerăbdarea sa să atingă auzul persoanei (trebuia să se apere și să nu jignească persoana prea mult; dacă a jignit persoana, Nikolai Apollonovich ar putea suferi de această insultă) Dar Alexandru Ivanovici gemetele au ieșit ca un spasm timid de pregătire în fața profesorului de școală Ce s-a intamplat cu el? De unde timiditatea asta? Nu i-a fost deloc frică de o persoană: i-a fost frică de o halucinație care a apărut acolo, pe tapet, - nu de o persoană Persoana a continuat să scrie Alexandru Ivanovici mormăi din nou Și mai departe De data aceasta persoana a răspuns - "Stai putin " Care este tonul? Ce este uscăciunea? În cele din urmă persoana s-a ridicat și s-a întors; o palmă grea descria un gest îmbietor în aer: - "Poate " Andrei Bely Alexander Ivanovici și-a pierdut cumva capul; furia lui, care a depășit toate limitele, a fost exprimată într-o uitare agitată a cuvintelor folosite în mod obișnuit: - "Eu vezi tu am venit " Și nu cred că " - "Apucă " - "Îți spun " - s-a auzit și mai sus - "Doctorul a spus, - doctorul a spus: așa de rară - tulburare a creierului, așa și așa: domino și toate chestiile alea de acolo Tulburare cerebrală " - scârțâia deja de undeva mai sus Dar tot undeva mai sus, o voce neașteptată, bine hrănită a exclamat cu voce tare: - "Bună ziua!" Era chiar la ușa Likhutinilor - "Cine este acesta?" Serghei Sergheevici Likhutin ridică vocea nemulțumit din cel mai perfect întuneric " Cine este acesta aici?" Nikolai Apollonovici ridică și el vocea cu mare ușurare; în același timp, a simțit: mâna care îl apucase s-a rupt, a căzut - mâna; și - chibritul a declanșat ușurare O voce necunoscută și dolofană a continuat să proclame: - "Și stau aici pentru mine Sun, sun - ei nu îl deblochează Și vă rog să-mi spuneți: voci familiare Când se lovea un chibrit, erau indicate degete albe ca puf cu o grămadă dintre cele mai luxoase crizanteme; iar în spatele lor, în întuneric, a apărut silueta impunătoare a lui Wergefden - de ce era aici la acea oră " Cum? Serghei Sergheevici? - "Ras? " - "Cum! În civil " Și apoi, prefăcându-se că Ableukhov a fost observat pentru prima dată de el (Ableukhov, spunem de la noi înșine, a observat

imediat), a lovit un chibrit și cu sprâncenele foarte ridicate, Vergefden a început să-l privească din spatele crizantemelor care se legănau în el mână - "Și Nikolai Apollonovich este aici? Cum este sănătatea ta, Nikolai Apollonovich? După noaptea trecută, mărturisesc, m-am gândit Nu erai în largul tău, nu-i așa? Ai dispărut cumva zgomotos din bal? De ieri seară " Meciul a lovit din nou; doi ochi batjocoritor se uitau din flori: Vergefden știa perfect că Nikolai Apollonovich nu a intrat în Lihutin Petersburg casa cerului; Văzându-l atât de evident atras de uşă, din motive de decenţă seculară, Wergefden s-a grăbit: - "Nu te deranjez? Cert este că sunt doar un minut nu am timp Suntem copleșiți până în gât Apollon Apollonovich, tatăl tău, mă așteaptă După toate indicațiile, se așteaptă o grevă Cazurile sunt până la gât " Nu au avut timp să-i răspundă, pentru că ușa s-a deschis repede; de la uşă a apărut un fluture de in plin de amidon, un fluture aşezat pe o şapcă " Mavrushka, sunt la momentul nepotrivit?" - "Vă rog, doamna este acasă, domnule " doamnei Este o datorie", i-a zâmbit lui Serghei Sergheici, ridicând din umeri, în timp ce un bărbat ridică din umeri și îi zâmbește unui bărbat după o zi petrecută împreună într-o societate seculară de doamne - "Da, datoria mea față de Sofya Petrovna este pentru numărul f și f spus despre k " Și a zâmbit din nou: și - s-a prins: " Ei bine, la revedere, prietene Adio, Nikolai Apollonovich: pari obosit, nervos " Pașii au căzut ca o lovitură; iar de acolo, de pe platforma inferioară, a zburat din nou: " Și nu poți face totul cu cărțile " Nikolai Apolonovici aproape că a strigat: - "Și eu, German Germanovich Și e timpul să mă duc acasă Nu e pe drum pentru noi?" Dar treptele s-au prăbușit și-buc: ușa s-a trântit Aici Nikolai Apollonovich se simțea din nou singur; și din nou - capturat; da, de data asta definitiv; capturat în fața lui Mavrushka Pe chipul lui, pe chipul lui Mavrushka era scrisă groază - nedumerire și spaimă, în timp ce pe chipul locotenentului era scrisă o bucurie satanică sinceră; transpirat, și-a scos batista din buzunar cu mâna liberă, strângând, apăsând de perete, târâind, târâind, împingând cu cealaltă mână liberă silueta zbătută a unui student La rândul ei: figura de rebound s-a dovedit a fi flexibilă, ca o anghilă; la rândul său, această siluetă, luptându-se singură, a sărit pe uşă - departe, departe; împins, a împins și a apăsat; așa că, după ce lovim un picior într-un furnicar, sărim instinctiv înapoi, văzând mii de furnici roșii, repezindu-se agitate pe o grămadă zdrobită de un picior; și apoi un foșnet dezgustător vine din morman; S-a transformat într-adevăr casa cândva atractivă pentru Nicolas Ableukhov într-un furnicar zdrobit sub picioare? Ce ar putea gândi aici uluită Mavrushka? La urma urmei, Nikolai Apollonovich a fost împins înăuntru Andrei Bely Te rog , bine ai venit " Era încă împins; dar pe hol, observând ultimele firimituri de demnitate, uitându-se în jur la cuierul galben cunoscut să arate ca stejarul, iar lângă sertarul din fața oglinzii, privind același mâner spart, remarcă: - "Cum faci de fapt nu pentru mult timp " Și aproape că i-a dat mantia lui Mavrushka (fu - căldură și miros de încălzire cu abur); și - un chimono roz! O bucată din satin flutura de pe hol în camera alăturată: o bucată din Sofia Petrovna însăși; mai precis - rochiile Sophiei Petrovpa Nu era timp să se gândească Mantaua nu a fost predată, pentru că Serghei Sergheevici Likhutin, ascuns sub brațele lui Mavrushka, șuieră brusc: - "Spre bucătărie " Și fără a observa decența elementară a unei gazde ospitaliere, Serghei Sergeevich a împins o pălărie cu boruri largi și o mantie zburând prin aer chiar în camera cu Fuji-Yamami Nu există nimic de adăugat că sub o pălărie cu bor și sub faldurile unei mantii împrăștiate, proprietarul mantiei, Nikolai

Apollonovich, a zburat în acea cameră Nikolai Apollonovich, zburând în sufragerie, văzu pentru o clipă un chimono care trecea prin uşă; și - ușa s-a închis trântit în spatele unei bucăți de kimono Nikolai Apollonovich a străbătut încăperea cu Fuji-Yamami, fără să sesizeze nicio schimbare semnificativă aici, fără să sesizeze urme de tencuială pe covorul cu dungi și pestrițe; ea a apăsat sub picioare - după incident; covoarele au fost apoi curatate; dar au rămas urme de ipsos Nikolai Apolonovici nu a observat nimic: nici urme de tencuială, nici o legătură a tavanului care se prăbușește Întorcându-și zâmbetul laș către călăul său ademenitor, el a observat brusc Acolo ușa s-a deschis ușor - din camera Sophiei Petrovna, acolo un cap a trecut prin crăpătura ușii: Nikolai Apollonovich a văzut doar - doi ochi: îngroziți, ochii s-au întors spre el dintr-un șuvoi de păr negru Dar de îndată ce s-a întors în fața ochilor, ochii i s-au întors de la el; și a fost o exclamație: - "Ai, ai!" Sofia Petrovna a văzut: între nișă, acoperită de transpirație, sublocotenentul târa de-a lungul covoarelor și parchetelor cu o victimă înaripată (Nikolai Apollonovich într-un impermeabil părea înaripat), acoperită și de transpirație, cu o victimă ai cărei pantaloni verzi atârnau obscen de dedesubt aripile mantiei sale, trădând trădător ac de păr - "Trrr" - călcâiele i s-au târât de-a lungul covorului; iar covorul era încrețit În acest moment, Nikolai Apollonovici a întors capul și, văzându-i pe Sofia Petrovna, a strigat în lacrimi către ea: "Lasă-ne în pace, Sofia Petrovna: asta se presupune între bărbați", în acel moment mantia i-a zburat de pe el și a căzut magnific pe canapea ca o creatură fantastică cu două aripi Petersburg "Trrr", călcâiele i-au târât pe covor Simțind o zguduire uriașă, pentru o clipă în spațiu, Nikolai Apollonovich se cântări, lovind cu piciorul în picioare și - o pălărie cu boruri largi, despărțită de cap, pălmuind ușor El însuși, smucindu-și picioarele și descriind un arc, a izbucnit în ușa descuiată a unui dulap bine închis; locotenentul de aici a devenit ca o praștie și Nikolai Apollonovici a devenit ca o piatră: ca o piatră a izbit la uşă; uşa se deschise: se pierdea în obscuritate OM OBISNUIT În cele din urmă, Apollon Apollonovich se ridică Îngrijorat cumva, începu să privească în jur; privit din mănunchiuri de cazuri paralele: notaben, paragrafe, semne de întrebare, semne de exclamare; mâna cu creionul a înghețat, a tremurat și a sărit peste foaia îngălbenită, peste masa sidef; oasele frontale s-au încordat într-o singură încăpățânare puternică: a înțelege, indiferent de ce, cu orice preț Și am înțeles Trăsura lăcuită cu stema nu va mai zbura până la vechea cariatidă de piatră; acolo, în spatele geamului, nu se vor îndrepta spre: un umăr de optzeci de ani, o pălărie cocoșată, un galon și un buzdugan cu cap de aramă; ruinele nu vor forma Port Arthur; dar - China se va ridica entuziasmată; chu - ascultă: ca un zgomot îndepărtat; apoi - călăreții lui Genghis Khan Apollon Apollonovich ascultă: un zgomot îndepărtat; nu, nici un zgomot: Semionici trece pe acolo, traversând splendorile reci ale odăilor strălucitoare; aici intră, privind în jur, trece; vede că oglinda a crăpat: o săgeată argintie a pâlpâit peste ea în zig-zag; și înghețat pentru totdeauna Trece Semenych Apollon Apollonovich nu-i plăcea apartamentul său spațios, cu perspectiva invariabilă a Nevei: norii se repezi acolo ca un roi verzui; se îngroşau câteodată într-un fum gălbui care cădea pe malul mării; adâncimea întunecată, apoasă, cu oțelul solzilor ei, bate dens în granite; un spitz nemișcat a dat peste un roi verzui din partea Petersburgului Apollon Apollonovich a început să privească îngrijorat în jur: acei ziduri! Aici va sta mult timp - cu perspectiva Nevei Iată vatra lui; serviciul s-a încheiat Ce? Pereții

sunt zăpadă, nu pereți! Adevărat, puțin rece Ei bine? Viață de familie; adică: Nikolai Apollonovich - cel mai groaznic, ca să spunem așa ; și - Anna Petrovna, care a devenit la bătrânețe doar Dumnezeu știe cine! Eu-emme Apollon Apollonovich și-a strâns capul strâns între degete în timp ce fugea Andrei Bely cu o privire în șemineul crăpat și sufocant: un joc de creier inactiv! Ea a fugit - a fugit dincolo de granițele conștiinței: acolo a continuat să se ridice în roiuri de bâte haotice; și mi-am adus aminte de Nikolai Apollonovich - o statură mică, cu un fel de ochi albaștri iscoditori și cu o încurcătură (trebuie să fac dreptate) din cele mai diverse interese mentale, total confuz Și - fata a fost amintită (era, acum, - treizeci de ani); un roi de evantai; printre ei se află încă un bărbat relativ tânăr, Apollon Apollonovich Ableukhov, deja consilier de stat și un admirator fără speranță Și - prima noapte: groază în ochii iubitei care a rămas alături de el - o expresie de dezgust, dispreț, acoperită cu un zâmbet supus; în acea noapte, Apollon Apollonovich Ableukhov, deja consilier de stat, a comis o faptă ticăloasă justificată în formă: a violat o fată; violul a durat ani de zile; și într-o noapte a fost conceput Nikolai Apollonovich - între două zâmbete diferite: între zâmbete de poftă și smerenie; Este surprinzător că Nikolai Apollonovich a devenit mai târziu o combinație de dezgust, frică și poftă? Ar fi necesar ca ei să preia imediat educația comună a ororii generate de ei: să umanizeze oroarea L-au aruncat în aer Și după ce au umflat groaza până la extrem, au fugit de groază; Apollon Apollonovich - gestionează destinele rusești; Anna Well Petrovna - pentru a satisface dorinta sexuala cu Mantalini (artist italian); Nikolai Apollonovich - în filozofie; iar de acolo - până la întâlnirile solicitanților pentru instituții inexistente (la toate aceste mustațe!) Casa lor a devenit acum o pustiire de urâciune La această urâciune părăsită se va întoarce acum; în loc de Anna Petrovna, el se va întâlni doar cu o ușă încuiată care duce la apartamentele ei (dacă Anna Petrovna nu are nicio dorință să se întoarcă, la o urâciune părăsită); are cheia apartamentului (a intrat de două ori în această parte a casei reci: să stea; de ambele ori a răcit acolo) În loc de fiu, va vedea un ochi care clipește, evaziv - uriaș, gol și rece: albastru de colț; nu asta - hotii; altfel - complet speriat; groaza se va ascunde acolo - aceeași groază care a izbucnit la proaspăt căsătorit în noaptea când Apollon Apollonovich Ableukhov, consilier de stat, pentru prima dată Și așa mai departe și așa mai departe La demisia sa din functia publica, probabil ca si aceste camere din fata vor fi inchise; de aceea, va rămâne un coridor cu camere alăturate - camere pentru el și camere pentru fiul său; însăși viața lui se va limita la coridor: acolo va lovi cu pantofi; și - vor exista: citirea ziarelor, îndeplinirea funcțiilor organice, un loc incomparabil, memorii muribunde și o ușă care duce la camerele fiului Petersburg Da da da! Priviți prin gaura cheii; și - sări, după ce a auzit un foșnet suspect; sau - nu: la locul potrivit, găuriți o gaură cu o punte; și - așteptarea nu va înșela: viața voalată a fiului se va deschide în fața lui cu exact aceeași acuratețe cu care se deschide privirii un mecanism de ceas demontat În locul intereselor statului, el va fi întâmpinat de noi interese - din acest punct de observație Toate acestea vor fi: - "Bună dimineața, tati!" - "Bună dimineața, Kolenka!" Și se duc în camerele lor Și-atunci, și-atunci: încuind ușa cu o cheie, va săruta gaura încercată pentru a vedea și a auzi, și uneori se va cutremura, se va înfiora între timp - de taina înflăcărată, dezvăluită; a tânji, a se teme, a trage cu urechea: cum își deschid sufletul unul față de celălalt - Nikolai Apollonovich și străinul cu mustață; noaptea,

aruncându-și pătura, își va expune capul acoperit de transpirație; și, discutând despre ceea ce a auzit, se va sufoca de bătăile inimii care îi sfâșie inima, va lua prăjituri și va alerga într-un loc incomparabil: bate pantofii de-a lungul coridorului până într-o nouă dimineață - "Bună dimineața!" ' - "Deci, domnule, Kolenka " Aceasta este viața laicului! O dorință irezistibilă l-a atras în camera fiului său; uşa scârţâi timid: camera de recepţie se deschise; s-a oprit în prag; toate - mici, vechi; cu o mână tremurândă, se juca cu ciucurii purpuri ai halatului său, cercetând neconcordanța: atât o cușcă cu papagali verzi, cât și un taburet arab cu incrustații de fildeș și aramă; și am văzut - o absurditate: pliuri roșii clocotite ale unui domino splendid căzut, ca bătând foc și turnând coarne, izbucnit în toate direcțiile dintr-un taburet - chiar sub capul unui leopard pătat, întins pe podea, cu capul descoperit ; Apollon Apollonovich a stat o clipă, și-a mestecat buzele, și-a scărpinat bărbia de parcă ar fi fost stropită cu ger și a scuipat dezgustat (știa istoria acestui domino, până la urmă); clovnică și fără cap, era împrăștiată cu podele de satin și mâneci fără brațe; pe o săgeată ruginită sudaneză era atârnată o mască Lui Apollon Apollonovich i s-a părut că este înfundat: în loc de aer, se turna plumb în atmosferă; parcă aici se gândeau gânduri groaznice, insuportabile O cameră neplăcută! Și - o atmosferă grea! Iată gura îndurerată, iată ochii albaștri de colț, iată părul care sta în lumină: îmbrăcat într-o uniformă, cu o talie extrem de subțire și ținând în mână o mănușă albă, Nikolai Apollonovich, ras curat (poate parfumat), cu o sabie, suferit din spatele cadrului: Apollon Apollonovich examinează cu atenție Achdrey White eliberat la portret, pictat în primăvara trecută și - a mers în camera alăturată Biroul descuiat a atras atenția lui Apollon Apollonovich: era un sertar scos; Apollo Apollonovich a avut o curiozitate instinctivă (luați în considerare conținutul ei); cu etichete rapide a alergat la masa de scris și a smuls pe masă un portret uriaș, uitat, pe care l-a răsturnat cu gândul cel mai adânc (distracția îi abate gândurile de la conținutul sertarului); portretul înfățișa o doamnă - o brunetă Distracția a rezultat din contemplarea unei singure lucruri înalte, pentru că această chestiune s-a desfășurat într-o cale de gândire pe care senatorul s-a repezit; această mișcare nu a avut nicio legătură cu camera fiului și nici cu statul în camera fiului, unde probabil Apollon Apollonovich a intrat mecanic (aspirația irezistibilă este un act mecanic); apoi a coborât ochii mecanic și a văzut că mâna lui nu se mai juca cu un portret, ci cu vreun obiect greu, în timp ce mintea îi cerceta acel tip de oameni de stat care, în limbajul obișnuit, pot fi numiți carieriști, cu al căror reprezentant avea ghinionul de a se explica recent: sub defunctul ministru, au fost solidari cu el, iar acum îl adună - Ableukhov ce se întâmplă? Obiectul greu avea forma unei sardine; a fost scos mecanic de mâna senatorului; Apollon Apollonovich a apucat mecanic portretul cabinetului și s-a trezit din gând - cu un obiect cu fața rotundă: și ceva zanknul în el; cel mai puțin aici, senatorul și-a amintit de abis (de multe ori bem cafea cu smântână peste abis) , dar a examinat obiectul cu fața rotundă cu cea mai mare atenție, aplecându-și capul peste el și ascultând ticăitul ceasului: mecanismul de ceas este într-o cutie grea de sardine Nu i-a plăcut articolul A dus obiectul cu el pentru o examinare mai detaliată - prin coridor până în sufragerie - aplecându-și capul peste el și semănând cu o grămadă gri, de șoarece; în acest moment se gândea la același tip de oameni de stat; oamenii de acest tip, pentru a se apăra de responsabilitate, se apără cu fraze cele mai goale, precum "cum se

știe", când încă nu se știe nimic, sau: "știința ne învață", când știința nu învață (a lui gândul a turnat întotdeauna un fel de otravă asupra unei partide ostile) Apollon Apollonovich alergă cu obiectul spre acea margine a sufrageriei, unde o masă încrustată se ridica pe picioarele leului; un bronz cu picioare lungi s-a ridicat de pe masă; pe o tavă chinezească lăcuită a pus un obiect greu, înclinându-și capul chel, peste care se extindea un abajur cu sticlă violet pal și pictată fin Dar sticla s-a întunecat cu timpul; iar pictura fina s-a întunecat și cu timpul Petersburg NEEXPLICAT Nikolai Apollonovich, zburând în biroul lui Lihutin, și-a trântit călcâiele de podea cu toată puterea; această comoție cerebrală a fost transmisă la ceafă; ischiochimbiolarele tremurau; a căzut involuntar în genunchi, tamponând cu o cârpă verde închis parchetul neplăcut alunecos; și rănit A cazut si - a sărit imediat în sus, respirând greoi și șchiopătând, s-a repezit speriat pe un scaun greu de stejar, reprezentând o siluetă lăngită și destul de ridicolă, cu o falcă tremurândă, cu degetele vădit tremurătoare și cu singura dorință instinctivă - de a fi la timp: a fi în timpul să te apuci de scaun, astfel încât, în cazul unui atac din spate, alergând în grabă în jurul scaunului, zburând înainte și înapoi în spatele inamicului zburător, nemiloasă, ale cărui mișcări semănau cu convulsiile oamenilor care suferă de hidrofobie; grăbește-te să iei un scaun! Sau, înarmat cu acel scaun, dă jos inamicul și, în timp ce el este înghesuit sub picioare grele de stejar, grăbește-te la fereastră cât mai curând posibil (este mai bine să te prăbușești de la etajul al doilea în stradă, spargând sticla în bucăți, decât să fii singur cu s Respirând greu și șchiopătând, se repezi spre scaunul de stejar Dar de îndată ce ajunse pe scaun, suflarea fierbinte a locotenentului i-a ars gâtul; întorcându-se, a reușit să distingă o gură răsucită, decolorată și o mână cu cinci degete gata să-i cadă pe umăr: o față, mov de furie, chip de răzbunător, cu vene încordate, îl privea cu un ochi împietrit ; în fața aceea urâtă nimeni nu ar fi recunoscut chipul blând al unui sublocotenent, eliberând echilibrat o fifka pentru f și f Nu o mână cu cinci degete, ci o labă uriașă, ar fi căzut cu siguranță pe umărul lui Ableukhov, rupându-i umărul; dar a sărit peste scaun chiar la timp Laba cu cinci degete căzu pe scaun Și scaunul a crăpat; un fotoliu lovit de pământ; a răsunat deasupra urechilor - un sunet inuman, unic, niciodată auzit: " Pentru că sufletul uman este sortit să moară aici!" Și corpul unghiular a zburat după figura zburătoare; din deschiderea gurii împrăștiate cu salivă, a izbucnit o explozie de râuri crăpate, clocotind și izbucnind note subțiri, asemănătoare cocoșului - fără voce și un fel de roșu " Pentru că eu a intervenit a intelege? În toată această afacere " Afaceri Acest Înțelegi? Chestia este asta Este partea mea Adică nu: nu o petrecere Înțelegi? " Iar sublocotenentul tulburat, după ce a depășit victima, a ridicat două palme tremurânde deasupra figurii îndoite în trei morți, așteptând un trosnet, două mâini tremurânde (sub spatele îndoit, silueta încerca să-și acopere capul transpirat), strâns nervos în pumni, atârnând cu tot corpul Andrei Bely peste nodul de mușchi înghesuiti sub brațe; nodul cu gura dezgolită laș îndoit și plecat, repetând toate ritmurile mâinilor și protejându-și obrazul drept cu palma: " Înțeleg, înțeleg Serghei Sergheevici, calmează-te", scuipa din bulgăre, "în liniște, te implor, mai liniștit: draga mea, dar te implor " Acest bulgăre din corp (Nikolai Apollonovich s-a dat înapoi, aplecat nefiresc) - acest bulgăre din corp tocat pe două picioare îndoite; și nu la fereastră - de la fereastră (sublocotenentul a tăiat geamul); în același timp, în fereastră, am văzut acest bulgăre - (destul de ciudat, era încă Nikolai Apollonovich)

- și hornul unui vapor proeminent; dincolo de canal a văzut acoperișul umed al casei; deasupra acoperișului era un gol uriaș și rece S-a dat înapoi până la colț și - imaginați-vă: mâinile plumbii cu cinci degete i-au căzut pe umeri (o mână, alunecând de-a lungul gâtului, i-a ars gâtul cu o căldură de patruzeci de grade); așa că s-a afundat în colț în patru picioare, picurând cu transpirație rece ca gheața Era deja pe cale să închidă ochii, să-și astupe urechile, ca să nu vadă chipul purpuriu pe jumătate înțelept și să nu asculte strigătele vocii fără voce a cocoșului: - "Aah Caz unde este fiecare persoană decentă, unde este ahh fiecare persoană decentă Ce am spus? Da - decent trebuie să intervină, nesocotind decența, statutul social " Era ciudat să asculți alternanța incoerentă a cuvintelor totuși pline de sens, cu aiurea tuturor trăsăturilor, tuturor mișcărilor; Nikolai Apollonovici s-a gândit: - "Nu ar trebui să strigi, nu ai suna?" Nu, ce este acolo de strigat; și pe cine vei chema acolo; nu - prea târziu; închideți ochii, urechile; o clipă - și totul se va termina; bam: pumnul a lovit peretele de deasupra capului lui Ableukhov Pentru o clipă, a deschis ochii În fața lui, a văzut: două picioare erau atât de larg distanțate (stătea în patru picioare, până la urmă); un gând amețitor - și: fără să discute consecințele, cu o gură dezgolită laș, parcă râzând, cu părul căptușit și dezordonat, Nikolai Apollonovich se târă repede între două picioare larg distanțate; a sărit în sus și, fără să se gândească, s-a repezit direct la uşă (marginea de tablă a acoperișului a fulgerat prin fereastră), dar labe cu cinci degete, arzând cu o atingere, îl apucau în rușine de coada hainei; se repezi: materia scumpă a început să plângă O bucată din coada ruptă a zburat cumva în lateral: " Stai Stai eu eu eu nu te omor Oprește-te Nu ești amenințat de violență " Iar Nikolai Apollonovich a fost respins grosolan; s-a lovit cu spatele într-un colț; stătea acolo în colț, respirând greu, aproape plângând de rușinea grea a ceea ce se întâmplase; și părea că părul lui nu era păr, ci un fel de domnie ușoară pe fundalul purpuriu al biroului de fuingine Petersburg tapet; iar ochii săi, de obicei, de un albastru-închis ca floarea de colț păreau acum negri de la o frică uriașă și rece, pentru că înțelese: nu Likhutin era cel care se înfuriase asupra lui, nici un ofițer pe care îl insultase, nici măcar un inamic sugrumat de furia răzbunătoare, ci un om nebun violent cu care să vorbești imposibil; acest om nebun violent, care poseda o forță musculară colosală, acum nu se repezi asupra lui; dar probabil se va grăbi Iar acest nebun violent, întorcându-se cu spatele (aici ar fi trebuit să fie trântit), s-a dus în vârful picioarelor spre uşă; și - ușa clacă: s-au auzit niște sunete pe cealaltă parte a ușii - ceva de genul plânsului, ceva de genul târșâit de pantofi Și totul era tăcut Retragerea a fost întreruptă: era o fereastră În cămăruța închisă, respirau în tăcere: parricidul și nebunul Camera cu tencuiala prăbușită era goală; în fața ușii trântite zăcea o pălărie moale cu boru și o aripă a unei mantii fantastice atârna de canapea; dar când în scaunul din birou se auzi o bătaie surdă, apoi din partea opusă, din camera Sofiei Petrovna, cu un scârțâit, ușa se deschise; iar de acolo Sofia Petrovna Lihutina și-a ștampilat pantofii în cascada din spatele părului ei negru căzut; o eșarfă de mătase transparentă, semănând cu o domnie curgătoare, ținea în urmă în urma ei; Fruntea minusculă a Sofiei Petrovna arăta o cută atât de distinctă S-a strecurat în gaura cheii a ușii; ea s-a aşezat la uşă; s-a uitat și a văzut: doar două perechi de picioare și două pantofi-pantalon; picioarele călcate într-un colț; picioarele nu erau indicate nicăieri, dar din colț au scăpat bubuituri liniștite și gâtul păru să gâlgâie: o șoaptă unică, asemănătoare cocoșului, inumană Iar

picioarele au trap din nou; lângă ochii Sofiei Petrovnin, de cealaltă parte a ușii, se auzea un zgomot metalic al unei încuietori Sofia Petrovna a izbucnit în lacrimi, a sărit de la uşă şi a văzut - un şorţ şi o bonetă: era Mavrushka, în spatele ei, acoperindu-şi faţa cu un şorţ curat alb ca zăpada; și - Mavrushka a strigat: - "Ce este asta? Dragă, stăpână? " - "Nu știu nu știu nimic Ce este asta? Ce fac ei, Mavrushka?" Trei și jumătate după-amiaza În biroul său singuratic, un cap chel se ridică deasupra unei mese severe de stejar, sprijinită pe o palmă tare; și - se uită de sub sprâncene spre locul unde în șemineu curg florile de colț de monoxid de carbon într-un stol zgomotos peste o grămadă încinsă de cărbuni crăpați și unde sunt rupte, rupte, rupte - faguri roșii de cocos - caustici, ușori, zburând rapid în coș pentru a se îmbina peste acoperișuri cu ardere, cu funingine otrăvită și atârnă invariabil într-o ceață sufocantă și corozivă Chel se va ridica, gura decolorată de Mefistofel zâmbește senil la fulgerări; blițurile devin roșii la față; ochi - Andrei Bely opl imputat inca; și totuși - ochi de piatră: albaștri - în goluri verzi! Din ei se zărea un gol rece și vast; s-a lipit de ei, se uită din ele, fără să ridice privirea din necazuri; această lume se întinde înaintea ei ca o ceață Ochi reci, surprinși; și - gol, gol: timpul, sorii, luminile au fost arse de necazuri; istoria a durat din când în când până în acest moment, când - - capul chel, sprijinit pe o palmă tare, s-a ridicat deasupra mesei și a privit de sub sprâncene un gol uriaș și rece - până unde, în șemineu, florile de colţ de monoxid de carbon curg într-un stol jucăuș peste o grămadă încinsă de cărbuni crăpaţi Cercul este închis Ce-a fost asta? Apollo Apollonovich și-a amintit unde fusese, ce se întâmplase între două momente de gândire; între două mișcări ale degetelor cu un creion care se învârte; creion șlefuit ascuțit - aici sare în degete - "Așa-așa Nimic " Iar creionul șlefuit cade pe hârtie în stoluri de semne de întrebare Mormăind Dumnezeu știe ce, nebunul a continuat să arunce totul; mormăind Dumnezeu știe ce, a continuat să calce în picioare: a continuat să se plimbe în diagonală în biroul înfundat Nikolai Apollonovici, întins pe perete, într-un colț umbrit de acolo, a continuat să observe mișcările sărmanului pe jumătate, care încă mai putea deveni o fiară sălbatică De fiecare dată când un braț sau un cot era aruncat afară cu o mișcare ascuțită, se înfiora; și pe jumătate înțelept - a încetat să calcă, s-a oprit, s-a aruncat din diagonala fatală: la doi pași de Nikolai Apollonovich, o palmă uscată și amenințătoare se legănă din nou Nikolai Apollonovich s-a lăsat apoi pe spate: palma lui a atins colțul - a bătut în colțul peretelui Dar locotenentul care înnebunise (mai mult patetic decât crud) nu l-a mai urmărit; întorcându-se cu spatele, și-a sprijinit coatele pe genunchi, drept urmare spatele s-a arcuit, iar capul i-a intrat pe umeri; a tras aer în piept; se gândi profund Scăpat: - "Doamne!" Și gemu din nou: - "Mântuiește și ai milă!" Nikolay Apollonovich a profitat cu prudență de această acalmie în delir Se ridică liniştit şi, încercând să tacă, se îndreptă; capul locotenentului secund nu s-a răsturnat, de îndată ce s-a răsturnat cu riscul - ei bine, într-adevăr! - deșurubați de la gât; evident, a izbucnit un paroxism furios; și - acum era în scădere; apoi Nikolai Apollonovici, șchiopătând, se îndreptă șchiopătând fără sunet la masă, încercând să o facă Petersburg nu a scârțâit nici un pantof, ca să nu scârțâie podeaua, - a șoiat, prezentându-se ca o figură destul de ridicolă într-o uniformă elegantă cu coada ruptă, în galoșuri noi de cauciuc și o eșarfă care nu era scos de pe gât S-a strecurat înăuntru: s-a oprit la masă, ascultând bătăile inimii și mormăitul liniștit al rugăciunilor bolnavului pe moarte: și cu o mișcare inaudibilă mâna îi

întinse mâna spre presspapa; dar iată problema: un teanc de hârtie pentru scrisori stătea pe prespațiu Doar nu-ți pune mâneca pe hârtie! Din păcate, a prins un teanc cu mâneca; se auzi un foşnet perfid şi o grămadă de hârtie s-a prăbuşit pe masă; acest foșnet de hârtie l-a trezit pe sublocotenentul plecat; paroxismul care izbucnise și acum se potolia a izbucnit cu o nouă forță; capul s-a întors și l-a văzut pe Nikolai Apollonovici stând cu mâna întinsă, înarmat cu un precipită hârtie ; inima mi s-a scufundat: Nikolai Apollonovici a sărit de pe masă, prepac hârtie a rămas în pumn - de dragul precauției Serghei Sergeevich Likhutin a zburat la el în două sărituri, și-a aruncat mâna pe umăr și a început să-l strângă de umăr: într-un cuvânt, s-a întors la vechile sale moduri: - "Trebuie să-mi cer scuze Îmi pare rău: m-am entuziasmat " - "Calmează-te " - "Toate acestea sunt foarte neobișnuite Numai că, te rog, fă-mi o favoare: nu-ți fie frică Ei bine, de ce tremi? Se pare că îți inspir frică? eu eu Eu ți-am tăiat coada hainei: asta asta e involuntar, pentru că tu, Nikolai Apolonovici, ai descoperit intenția de a te sustrage de la o explicație Dar, înțelegi, îți este imposibil să scapi de mine fără da o explicatie " , ținând încă în mână un presăpapere, "eu însumi am început cu dominoul la intrare: eu însumi caut explicații; ești tu, Serghei Sergheevici, tu însuți ești cel care o prelungești: tu însuți nu-mi dai ocazia să dau o explicație " Mm da, da " " Vrei să crezi, acest domino se datorează suprasolicitarii nervilor; și nu este deloc o încălcare a promisiunii: nu am stat de bunăvoie la intrare, dar " - "Așa că iartă coada", l-a întrerupt Likhutin din nou, dovedind doar că era cu adevărat o persoană nebună (deocamdată a lăsat singur umărul lui Ableukhov) "Coatul va fi cusut de tine; dacă vrei, eu însumi: am atât ace, cât și fire " " Numai asta lipsea", îi trecu prin capul lui Ableukhov: se uită surprins la sublocotenentul, asigurându-se vizual că, până la urmă, paroxismul a trecut " Dar nu acesta este ideea: nu este vorba despre ace, nu este vorba despre fire " - "Acesta, Serghei Sergheevici, în esență Aceasta este o prostie " - "Da, da: prostii " - "Prostii în raport cu subiectul principal al explicației noastre: în legătură cu statul la intrare " - "Da, nu despre a sta la intrare!" - Iode și-a fluturat mâna supărat - Andrei Bely Andrei Bely locotenentul, începând să meargă tot timpul în aceeași direcție: în diagonală peste biroul înfundat - "Ei bine, despre Sofia Petrovna", ieși din colț Ableuhov, acum vizibil mai îndrăzneț - "Nu nu despre Sofia Petrovna ", i-a strigat sublocotenentul: "M-ai inteles total gresit! ! " " Si ce?" " Asta sunt toate prostii, domnule! Adică nu prostii, ci prostii în raport cu subiectul conversației noastre " - "Care este subiectul?" și și -a ridicat ochii injectați de sânge spre ochii lui Ableukhov larg de frică "Concluzia, vezi tu, este că ești închis " " Dar de ce sunt încuiat?" Și presa hârtiei s-a strâns din nou în pumn " De ce te-am închis? De ce te-am târât, ca să zic așa, într-un mod semiviolent? Ha-ha-ha: asta nu are absolut nimic de-a face cu domino-ul, nici cu Sofia Petrovna " - "Hotărât, a luat-o razna: a uitat toate motivele, creierul lui se supune doar asociațiilor dureroase: el, până la urmă, se duce la mine " a strălucit prin capul lui Nikolai Apollonovich, dar Serghei Sergheevici, parcă și-ar fi înțeles gândul, s-a grăbit să-l liniștească , ceea ce ar putea părea mai degrabă o batjocură și o batjocură răutăcioasă: - "Repet, ești în siguranță aici Numai coada " " Se bate de joc", se gândi Nikolai Apollonovici și un gând nebun îi fulgeră pe rând prin creier: să apuce presa hârtie pe capul locotenentului secund; uimește-l, leagă-i mâinile și cu această violență salvează-și propria viață, de care are nevoie, fie și doar pentru că bomba din masă ticăia !! " Vedeți, nu plecați de

aici Si eu voi pleca de aici cu o scrisoare dictata de mine - cu semnatura ta ma duc la tine, in camera ta, unde eram deja dimineata, dar unde nu am observat nimic Voi da totul peste cap acolo ; în cazul în care căutările mele se dovedesc a fi complet inutile, îl voi avertiza pe tatăl tău pentru că "- și-a frecat fruntea -" puterea nu este în tată; puterea este în tine: da, da, da, domnule, sunteți singurul, Nikolai Apollonovich! Cu un deget dur și-a înfipt în piept și acum stătea cu o sprânceană foarte ridicată (doar o sprânceană) - "Ascultă, asta nu se va întâmpla: nu se va întâmpla, Nikolai Apollonovich, - nu se va întâmpla niciodată!" Și pe o față rasă și roșie pierdută: - "?" - "! " - "!?!" Complet încurcat! N * lucru ciudat: la acest delir perfect, Nikolai Apollono- Petersburg Viya a ascultat; și ceva în el tremura: într-adevăr, asta e o prostie? Mai degrabă, indicii exprimate incoerent; dar aluzii la ce? Există indicii despre pe pe ? Da da da - "Serghei Sergheevici, despre ce vorbești?" Și inima i s-a scufundat: Nikolai Apollonovich a simțit că chiar pielea lui nu îi învăluie corpul, ci un morman de pavaj; în loc de creier - un pavaj; și un pietruit în stomac - "Ce zici? Da, despre bombă fie eu " - și Serghei Sergheevici s-a dat înapoi doi pași, surprins la extrem Prespacârtia căzu din pumnul neîncleștat al lui Ableuhov; cu o clipă înainte, lui Nikolai Apollonovich i s-a părut că însăși pielea lui învăluie nu un corp, ci o grămadă de pavaj; iar acum ororile au trecut pragul; a simțit cum ceva s-a prăbușit în mod clar în greutățile de un pentalion (între zero și unu); unitate rămâne Pentalionul a devenit zero Greutățile s-au aprins dintr-o dată: pietrele care îndesau corpul, devenind gaze, într-o clipire din ochi au izbucnit din orificiile tuturor porilor pielii, au răsucit din nou spiralele evenimentelor, dar s-au răsucit în ordine inversă; de asemenea, au răsucit corpul însuși într-o spirală zburătoare; astfel încât însăși senzația corpului a devenit - senzație zero; contururile feței erau desenate, incredibil de înțelese, dezvăluind în tânăr chipul unui bătrân de șaizeci de ani: au fost desenate, înțelese, au devenit cumva sculptate; fața - albă, alb pal - a devenit o față autoluminoasă, stropită cu apă clocotită autoluminoasă; dimpotrivă: chipul locotenentului secund a devenit strălucitor de culoarea morcovului; bărbierirea a devenit și mai proastă, iar jacheta scurtă a fost și mai încolțită "Eu, Serghei Sergheevici, sunt surprins de tine Cum ai putut să crezi că eu, că eu îmi atribui consimțământul unei groaznice ticăloșii Între timp, nu sunt un ticălos Eu, Serghei Sergheevici, par să nu fiu încă un escroc înveterat " Nikolai Apollonovich, se pare, nu a putut continua; și s-a întors; s-a întors, s-a întors din nou Din colțul întunecat, parcă bine proporționat, stătea o figură mândră, aplecată-curbată, alcătuită, după cum i se părea locotenentului secund, din toate domniile fluide - cu un zâmbet dureros în gură, cu ochii albaștri ca de colț; in alb, parul deschis la culoare forma un cerc transparent, ca un halou peste o spranceana stralucitoare si inalta; stătea cu palmele depărtate, indignat, jignit, frumos, toate ridicate cumva pe un fundal însângerat, tapetul: tapetul era roșu Stătea cu o eșarfă atârnând la gât și cu un singur frac: celălalt, vai, era rupt Așa că stătea în picioare: din găurile uriașe ale ochilor asupra locotenentului secund Andrei Bely frig, gol uriaș, întuneric, privi sacadat; blocat și răcit; Locotenentul Likhutin a simțit dintr-un motiv oarecare că cu toată puterea sa fizică, sănătos (se credea sănătos) și, mai mult, cu noblețe, nu era decât o ceață somnolentă; încât, de îndată ce Ableukhov s-a apropiat de sublocotenent cu acel aer sclipitor, sublocotenentul, Serghei Sergheevici, a început să se retragă clar de la el te cred ",

flutură el cu mâinile confuz - "Eu, vezi," a devenit în cele din urmă stânjenit, "Nu m-am îndoit deloc Chiar mi-e rușine Sunt emoționat Soția mea mi-a spus Acest bilet a fost aruncat asupra ei Ea l-a citit - desigur, l-a tipărit din greșeală ", dintr-un motiv oarecare, el a mințit și a roșit și a privit în jos " Odată ce mi-a fost deschis biletul", se chivoi fiul senatorului cu răutate, "atunci ", ridică din umeri, "atunci Sofia Petrovna, desigur, avea dreptul (suna ironic) să vă spună, ca soțul ei , și chiar conținutul", a filtrat Nikolai Apollonovich în cel mai arogant mod; și a continuat să avanseze - "Eu eu s-a entuziasmat, "Likhutin s-a apărat: ochii i-au căzut pe coada nefericită și s-a agățat de coada - "Faldu asta, nu-ți face griji: o voi coase eu " Dar Nikolai Apollonovici, cu o gură ușor zâmbitoare - autoluminoasă, zveltă -, cu reproș, a continuat să-și scuture palmele în aer: " Nu știai ce faci " Albastrul de colț închis, ochii albaștri închis și părul deschis și deschis în picioare exprimau o tristețe vagă, inexplicabilă: - "Continuați: informează, nu crede! " Și s-a întors Umerii lui largi intrau cu intermitențe Nikolai Apollonovich plângea nestăpânit; în același timp: Nikolai Apollonovich, scăpându-se de frica grosolană, de animale, a devenit complet neînfricat; și mai mult: în acel moment chiar a vrut să sufere; deci, cel puţin, se simţea în clipa aceea: se simţea predat chinului unui erou, suferind public, ruşinos; corpul lui în senzații era - un corp chinuit; sentimentele au fost sfâșiate, așa cum însuși "eu" este sfâșiat; din ruptura eului - aşteptă - izbucneşte o lumină orbitoare şi o voce născută de acolo îi vorbea, ca întotdeauna - vorbeşte în sine: pentru sine: " Ai suferit pentru mine: eu stau deasupra ta " Dar nu era nici o voce Nici nu era lumină Era întuneric Sentimentul în sine a apărut probabil din faptul că abia acum a înțeles: de la întâlnirea de pe Nevsky până în acest ultim moment, a fost insultat nemeritat; adus aici cu forța, târât - târât în birou: cu forța; și - au rupt aici, în dulap, coada hainei; la urma urmei, a suferit încontinuu douăzeci și patru de ore: de ce a trebuit să treacă prin frica de a fi jignit de acțiunile sale? De ce nu a existat o voce împăcată: "Ai suferit pentru mine?" Pentru că nu a suferit pentru nimeni: a suferit pentru el însuși Ca să zic așa, liber Petersburg el însuși era un terci preparat din evenimente urâte De aceea nu era voce, nici Lumină În locul fostului "eu" era întuneric Nu putea suporta asta: umerii lui largi veneau intermitent S-a întors: plângea - "Așa este " a venit împăcarea în urma lui, dar cu blândețe: "Am făcut o greșeală, nu am înțeles " Totuși, în această voce era un indiciu de enervare: rușine și supărare; iar Serghei Sergheevici stătea în picioare, muşcându-şi buza dureros; Likhutinul liniștit nu regreta doar că făcuse o greșeală, că dușmanul-то, poate, nu putea fi doborât: nici cu acest pumn, nici nobilimea; la fel ca un taur nebun, tachinat de o batistă roșie, se repezi asupra inamicului și - alergă în gratiile de fier ale cuștii: și stă în picioare, și muge, și nu știe ce să facă Pe chipul locotenentului secund era înfățișată o luptă între amintirile neplăcute (desigur, domino) și sentimentele cele mai nobile; duşmanul, întorcându-şi spatele şi plângând, spunea neplăcut: - "Folosindu-te de superioritatea ta fizică, m-ai târât în prezența unei doamne, ca Cum " Cel mai nobil impuls a câștigat; Serghei Sergheici Lihutin traversă cămăruța cu mâna întinsă; dar Nikolai Apolonovici, întorcându-se (o lacrimă i-a tremurat pe gene), cu o voce înecată de furia lui copleșitoare și - vai! - mândria, care a venit prea târziu, a spus atât de brusc: - "Cum Cum Omule " Dacă și-ar întinde mâna spre el, Serghei Sergheevici s-ar considera cel mai fericit om: pe fața lui i-ar juca o complezență deplină; dar un impuls de noblețe, la fel ca furia, i s-a

înfundat imediat în suflet; un impuls de noblețe a căzut în întuneric gol - "Voiați să vă asigurați, Serghei Sergheevici? Că nu sunt un parricid? Nu, Serghei Sergheevici, nu: ar fi trebuit să te gândești înainte "Așa ești ca un tut Și - mi-au rupt coada " - "Falda poate fi tivită!" Și înainte ca Ableukhov să-și revină în fire, Serghei Sergheevici s-a repezit la ușă: - "Mavrushka! Fire negre! Ac " Dar ușa deschisă aproape că o lovea pe Sofia Petrovna, care ascultă cu urechea în spatele ușii; prinsă, a sărit înapoi, dar prea târziu: prinsă și roșie ca un bujor, a fost prinsă; iar spre ei - către amândoi - aruncă o privire indignată, anihilătoare Între ei trei se întindea o coadă de haină - "Huh? Sonechka " - "Sofia Petrovna! " " Te-am deranjat? " - "Hai Iată-l pe Nikolai Apollonovich Știi și-a rupt coada Ar trebui să " - "Nu, nu-ți face griji, Serghei Sergheevici; Sofia Petrovna - fă-mi o favoare " Andrei Bely - "Ar trebui să fie cusut" Dar deja Nikolai Apollonovich, cu gura răsucită dintr-o poziție stupidă, ștergându-și genele perfide cu mâneca și ghemuit pe piciorul încă șchiop, a apărut în cameră cu Fuji-Yamami într-o redingotă zdrențuită, cu o coadă atârnată ; ridicându-și mantia italiană, și-a ridicat capul și, văzând legarea tavanului, de dragul aparențelor și-a întors gura răsucită spre Sofia Petrovna - "Spune-mi, Sofia Petrovna, ai un fel de schimbare: e așa ceva pe tavan Un fel de defecțiune: pictorii lucrau?" Dar Serghei Sergheevici a întrerupt: - "Eu sunt, Nikolai Apollonovich: am am reparat tavanele " El însuși s-a gândit: - "Huh? te rog spune-mi: in seara asta - nu m-am spânzurat; nu a explicat - acum " Nikolai Apolonovici, plecând, șchiopăta prin hol; căzând de pe umăr, mantia lui fantastică stătea în spate ca un tren negru Din cauza notelor, a semnelor de întrebare, a paragrafelor, a liniuțelor, din cauza ultimei lucrări, se ridică o chealǎ; și cade din nou A fiert și, despărțind de ea însăși codul fierbinte și scântei, s-a întins grămada care suferă de căldură - purpuriu, auriu; buștenii erau plini de cărbuni, - și chel se ridica la șemineu cu o gură rânjind sardonic și cu ochii îngustați; deodată i se strânseră buzele de frică Ce este asta? În toate direcțiile, au răsărit torțe roșii, fierbinți - bătând focuri, turnând coarne de cerb: ramificate și linsate de pretutindeni - ca un copac, aurii, prin; a sărit din gura roșie, a coșului de fum; grăbiți-vă la pereți: șemineul curgea, extinzându-se, transformându-se într-o pungă de piatră și temniță, unde toate domniile curgătoare, flăcările, monoxidul de carbon și fagurii albastru întunecat de floarea de colț au înghețat (devenise brusc, înghețară brusc): în lumina transparentă - o figură a crescut acolo, ridicat sub bolta scăpată și aplecat întins; mâinile roșii, cu cinci degete se întind - înțepături de atingerea focurilor Ce este asta? " Iată o gură care rânjește dureros, iată ochi albaștri de floarea de colț, iată părul stând în lumină: îmbrăcat în furia focurilor, cu o scânteie bătută în cuie în aer, cu brațele larg depărtate, cu palmele în sus în aer - palme care sunt străpunse - - Nikolai Apollonovich, în formă de cruce, suferă acolo de stăpânirea luminilor și arată cu ochii ulcere palmare roșii; iar din cerul sfâșiat un arhanghel răcoros, cu aripi largi, revarsă rouă pentru el - într-o peșteră încinsă - " Nu știe ce face " Brusc - trosnet amețit, șuierat, pufnit: lumină Petersburg domniile, după ce au ezitat, au fost sfâșiate, împrăștiind imaginea suferindă cu vârtejuri de scântei Un sfert de oră mai târziu a poruncit să fie așezați caii; după patruzeci de minute a intrat în trăsură (am văzut asta în capitolul anterior); o oră mai târziu, trăsura stătea printre mulțimea inactivă; și - este doar inactiv? Ceva sa întâmplat aici Un spațiu de jumătate de centimetru, sau peretele trăsurii, îl despărțea pe Apollon Apollonovich

de mulțimea rebelă; caii sforăiau și în ferestrele trăsurii Apollon Apollonovich văzu toate capetele: pălării melon, șepci și, cel mai important, pălării Maydzhur; a văzut o pereche de ochi indignați ațintiți asupra lui; a văzut și gura zdrențuită a unui ragamuffin: o gură cântătoare (sang) Ragamuffinul, văzându-l pe Ableukhov, a strigat ceva nepoliticos: - "Ieși, hei, vezi: nu există pasaj" Vocile ragamuffins s-au alăturat vocii ragamuffins Apoi, Apollon Apollonovich Ableukhov, pentru a evita necazurile, sub constrângerea mulțimii, a trebuit să deschidă ușor ușa trăsurii; ragamuffini au văzut un bătrân târându-se afară cu buza tremurândă, ținând cu mănușa marginea cilindrului: Apollo Apollonovich văzu în fața lui guri care țipă și un ax înalt: desprinzându-se de arborele de lemn, lamele șuierătoare ușor ale unui calico roșu pânza stropită în gol a izbucnit în aer ca niște piepteni, zdrăngănind și ruptă: - "Hei, jos pălăria!" Apollon Apollonovich își scoase pălăria de cilindru și începu grăbit să se strecoare spre trotuar, abandonând trăsura și cocherul; în curând a tocat în direcția opusă masei roii; aici s-au revărsat figuri negre din magazine, curți, alei laterale, taverne; Apollon Apollonovich era epuizat: și - a ieșit pe bulevarde laterale, goale, de unde a zburat cazaci Deja detașamentul de cazaci a zburat; loc gol; se vedeau spatele cazacilor repezindu-se spre stindard; și se putea vedea spatele unui bătrân care alergă rapid într-o pălărie înaltă PASSIANSIK Pe masă fierbea un samovar; un samovar complet nou, complet curat, aruncă un luciu metalic de pe bibliotecă; samovarul, care fierbea pe masă, era sărac, murdar; un samovar nou-nouț a fost amenajat în fața oaspeților; fără musafiri, pe masă se servea un elan, doar o creatură strâmbă și urâtă: șuieră tare, pufni; și uneori împușcat din găuri cu o scânteie roșie Mâna prost crescută a cuiva a rostogolit peletele de pâine albă; și s-au aplatizat pe fața de masă și mototolită pătată; sub un pahar neterminat de ceai acru (acru din lămâie), o pată neîngrijită era umedă; și era o farfurie cu resturile de cotlet rece și piure de cartofi rece Andrei Bely \ Ei bine, unde era părul luxos? În schimb, a fost emisă o coadă Probabil, Zoya Zakharovna Fleisch a purtat o perucă (la o petrecere, desigur); și - de altfel, să notăm: probabil s-a machiat cu neruşinare, pentru că o vedeam ca pe o brunetă cu păr luxos, cu pielea emailată, prea netedă; iar acum înaintea noastră era doar o bătrână cu nasul transpirat și o coadă de șobolan; purta o bluză: și, din nou, murdară (probabil noapte) Lippanchenko stătea pe jumătate întors de la masa de ceai, dezvăluind atât pe Zoya Zakharovna, cât și samovarul murdar cu pătratul său, se aplecă pe spate În fața lui Lippanchenko stătea un joc de solitaire pe jumătate jucat, sugerând că Lippanchenko, după cină, s-a apucat de distracția obișnuită a serii, care a avut un efect benefic asupra nervilor, dar a fost deranjat: își ridică fără tragere privirea de pe cărți; a fost o conversație lungă, în timpul căreia, desigur, au fost uitați: un pahar de ceai, solitaire și toate celelalte După această conversație, Lippanchenko s-a întors cu spatele: cu spatele la conversație Stătea fără guler amidonat, fără sacou, cu centura descheiată, apăsând evident pe burtă, motiv pentru care între vestă și pantaloni alunecați (galben închis - totuși) ieșea trădător limba unei cămăși incomode amidonate L-am prins pe Lippanchenko în momentul în care a contemplat gânditor cum se târa pata neagră a ceasului cu un foșnet de gândac; au fost găsite în dacha: imense, negre; și s-au găsit din belșug, într-o abundență atât de insuportabilă încât, în ciuda luminii lămpii, aceasta foșnea în colț, iar din crăpătura dulapului ieșea uneori câte un cârcel Lippanchenko a fost smuls din contemplarea gândacului târât de plânsele în lacrimi ale

partenerului său de viață Zoya Zaharovna a împins tava de ceai departe de ea cu un zgomot, astfel încât Lippanchenko se cutremură " Ei bine? Și ce e? Și de ce este asta? ! - "Ce s-a întâmplat?" " Este cu adevărat o femeie credincioasă, o femeie de patruzeci de ani care ți-a dat viața ei, o femeie ca mine " Și a căzut pe masă cu coatele: un cot era rupt, iar în gaură se vedea pielea veche, decolorată și pe ea pieptănată, probabil o mușcătură de purici - "Ce bolborosești acolo, mamă: vorbește mai clar " " Este posibil ca o femeie ca mine să nu aibă dreptul să întrebe? O bătrână", și și-a acoperit fața cu palmele: doar postura ieșea în evidență și doi ochi negri bombați Lippanchenko se întoarse în scaun Aparent, cuvintele ei îl lăsaseră în urmă; pentru o clipă apăru pe faţă o aparenţă de remuşcare apăsătoare; clipi din cei doi ochi, fie cu o timiditate apatica, fie pur si simplu cu un capriciu copilaresc; se pare că voia să spună ceva; și se pare că îi era frică să exprime; ceva el este acum dragă Petersburg s-a gândit cu blândețe dacă această mărturisire teribilă ar fi răsunat în sufletul tovarășului său; Capul lui Lippanchenko a căzut; a adulmecat și a privit cu ochi Dar îndemnul către adevăr s-a întrerupt; iar adevărul însăși a căzut în adâncul sufletului A luat răbdare: " Um: da, da Pe cei şase cinci Unde este doamna? Iată o doamnă Și - este pus un cric " Deodată îi aruncă o privire cercetătoare, bănuitoare către Zoia Zaharovna, iar degetele lui scurte, cu păr auriu, purtau o grămadă de cărți: dintr-un teanc de cărți în alt teanc de cărți - "Ei bine, - și pasianistul s-a dovedit a fi " - a continuat el așezând furios șiruri de cărți Há HCTo Zoya Zakharovna duse cu grijă paharul șters în bibliotecă, sprijinindu-se de pantofi " Ei bine? Și de ce să fii supărat? Acum, ghemuită pe pantofi, se plimba prin cameră; s-a auzit un sunet de plesnit (în golul din cămară s-a ascuns mustața gândacului) "Da, mamă, nu sunt supărat", și el aruncă din nou o privire cercetătoare către ea: încrucișându-și mâinile pe burtă și scoțându-și stomacul nestrâns și respectabil cu un corset, tremura cu bărbia atârnată în timp ce mergea ; și s-a apropiat de el în liniște și i-a atins ușor umărul: " Prefer să întrebi de ce te întreb? Pentru că toată lumea întreabă Ei ridică din umeri Așa că cred, "s-a sprijinit pe scaun cu stomacul și sânii," este mai bine pentru mine să aflu totul Dar Lippanchenko, mușcându-și buzele, a întins cărțile rând după rând cu o eficiență neliniștită El, Lippanchenko, a fost cel care și-a amintit că ziua de mâine era neobișnuit de importantă pentru el; dacă mâine nu reușește să justifice în fața lor, nu reușește să scuture asupra lui greutatea amenințătoare a documentelor prăbușite, atunci va fi în șah-mat Iar el, amintindu-și toate acestea, doar a pufnit din nas: " Um: da, da E un loc gol Nu e nimic de făcut: regele într-un loc gol " Și - nu a putut rezista: " Spune-mi ce întreabă? " " Și ai crezut că nu?" " Și vin în absență? " - "Vin, vin: și ridică din umeri " Lippanchenko a aruncat cărți: - "Nici nu va ieși din asta: se pun doi ani " Era evident că era îngrijorat În acel moment, ceva a sunat plângător din dormitorul lui Lippanchenko, de parcă acolo s-ar fi deschis o fereastră Amândoi și-au întors capul spre dormitorul lui Lippanchenko; amândoi au tăcut precaut: cine putea fi? Așa este Tom, St Bernard - "Da, înțelegi, femeie ciudată, care sunt întrebările tale" - aici Lip- Andrei Bely panchenko, gemând, se ridică, fie pentru a afla cauza sunetului timpuriu ci, fie pentru a se sustrage răspunsului "Încalcă partidul " a luat o înghițitură de ceai complet acru "disciplină " Întinzându-se, a trecut prin ușa deschisă - în adâncuri, în întuneric Dar ce fel de disciplină de petrecere este cu mine, Kolenka", a obiectat Zoia Zaharovna, proptindu-și fața cu palma și lăsând capul în jos, continuând să stea deasupra scaunului acum gol

"Gândește-te doar " Dar ea a tăcut pentru că scaunul era gol; Lippanchenko zvâcni spre dormitor; și a alergat distrat peste cărți - ea Pașii lui Lippanchenko se apropiau " Nu existau secrete între noi " își spuse ea Ea întoarse imediat capul spre uşă - spre întuneric, spre adâncuri - şi vorbi emoţionată către paşii care călcau în picioare: " Tu însuți nu m-ai avertizat că nu era, de fapt, nimic despre care să vorbim (Lippanchenko a apărut la ușă), că acum ai secrete, dar eu " , a întrerupt-o el " Sunt enervat: ei bine, înfățișări, indicii, întrebări Au fost chiar " Gura i se deschise într-un căscat plictisit; și desfăcându-și nasturii vestei, mormăi nemulțumit în nas: " Ei bine, pentru ce sunt aceste scene?" " Au fost chiar și amenințări la adresa ta " Pauză - "Ei bine, este de înțeles că întreb De ce au strigat-το? Ce am făcut, Kolya? Nu iubesc? Nu mi-e frică? Apoi și-a cuprins brațele în jurul gâtului ei gros Și ea a scâncit: " Sunt o femeie bătrână, o femeie credincioasă " Și i-a văzut nasul pe fața lui; nas - uliu; mai cu adevărat - în formă de șoim; soim, dacă nu pentru cărnoase: nas - poros; acești pori erau strălucitori de transpirație; două spații compacte sub formă de obraji îndoiți erau căptușite cu pliuri indistinte de piele (când nu mai era nici cremă sau pudră) - piele, nu atât de flăcătoare, dar - neplăcută, învechită; două riduri din nas au apărut clar sub buze, aceste buze trase în jos; și privea în ochii ochilor; se poate spune că ochii au ieșit afară și au urcat intruziv - doi nasturi negri, doi lacomi; iar ochii nu s-au luminat Tocmai au urcat - "Ei bine, lasă Lasă Destul Zoya Zakharovna Dă-i drumul Sufar de dificultăți de respirație: mă sufoc " Apoi i-a prins mâinile cu degetele și le-a scos de pe gât; și s-a scufundat pe un scaun; și a respirat greu: - "Știi cât de sentimental și nervos sunt Iată-mă din nou " Au tăcut Petersburg Și în tăcerea adâncă și grea care vine după o conversație lungă și fără bucurie, când totul a fost deja spus, toate fricile de cuvinte au fost eliminate și rămâne doar smerenia plictisitoare - într-o tăcere adâncă spăla un pahar, o farfurie și două lingurițe Stătea pe jumătate întors de la masa de ceai, expunându-și spatele pătratului Zoia Zaharovna și samovarului murdar - "Tu spui - amenințări?" Era atât de surprinsă Așa că a apărut toată treaba: din cauza samovarului; buzele s-au tras din nou înapoi: ochii îngrijorați aproape că le-au ieșit din orbite; alergară neliniștiți peste față de masă, se cățărară pe pieptul lor gros și izbucniră în ochi care clipiră; si ce a facut timpul? Nu, ce a făcut? Acei ochi căprui deschis, acei ochi care străluceau de umor și de veselie vicleană abia la vârsta de douăzeci și cinci de ani, s-au întunecat, s-au înfundat și acoperiți cu un văl amenințător; pufăiau fumul tuturor celor mai urâte atmosfere: galben închis, galben-șofran; Adevărat, douăzeci și cinci de ani este mult timp, dar totuși, să se estompeze, să se zboară! Și sub ochii celei de-a douăzeci și cinci de ani, acest lucru a scos pungi grase și plictisitoare; douăzeci și cinci de ani este mult timp; dar - de ce asta a stors mărul lui Adam de sub bărbia rotundă? Tenul roz al feței s-a îngălbenit, uns, ofilit - îngrozit de paloarea cenușie a cadavrului; frunte - desiș; și - au crescut urechile; La urma urmei, există doar bătrâni cumsecade? Dar nu este un bătrân Ce ai făcut timp? Un student parizian, roz, în vârstă de douăzeci de ani - un student al lui Lipepsky - care se umflă până la delir, s-a încăpățânat transformat într-o burtă de păianjen indecent, de patruzeci și cinci de ani: Lippanchenko SEMNIFICAȚII NEEXPRESIBILE Tufișul clocotea Pe coasta nisipoasă, ici și colo, bazine de apă sărată se șifonau Din golf zburau toate dungile cu coama albă; luna i-a luminat; apoi ea a căzut, zburând în sus, lângă țărm, în spumă cu smocuri; din golf, fâșia zburătoare se

întinde de-a lungul țărmului plat - ascultător, transparent; a lins nisipurile: a tăiat nisipurile și le-a ascuțit; ca o lamă subțire și de sticlă, se repezi peste nisip; pe alocuri acea bandă de sticlă stropită în lacul sărat; turnat soluție de sare în el Și ea fugea deja înapoi O nouă dâră de tunet o aruncă din nou Tufa fierbea - Aici - și aici, aici - și acolo, erau sute de tufișuri; la o oarecare depărtare de mare, mâini negre și uscate de tufișuri întinse; aceste mâini fără frunze s-au ridicat în spațiu cu mișcări nebunești; o siluetă negricioasă, fără galoșuri și fără pălărie, alerga înspăimântată între ele Andrei Bely lor; vara din ei veneau balbuituri dulci si linistite; bâlbâiala se secase de mult, astfel încât scrâşnirea şi gemetele se ridicaseră din acest loc; de aici se ridicau neguri; iar umezeala a urcat de aici; zgomotele încă se întindeau - din ceață și umezeală; din ceață și umezeală din fața micii siluete, o mână înnodată se zvârcoli, emanând cu stâlpi, parcă cu lână Deja figura era aplecată spre gol - într-un văl de umezeală neagră; apoi gândi ea cu amărăciune; și apoi și-a lăsat capul rebel în mâini: " Sufletul meu", s-a înălțat din inima mea: "suflete, te-ai îndepărtat de la mine Răspunde-mi, suflete: săracul de mine " Înviat din inimă: " Înaintea ta voi cădea cu viața sfâșiată Adu-ți aminte de mine: săracul de mine " Noaptea, străpunsă de un punct strălucitor, era strălucitoare; iar un punct abia perceptibil tremura chiar lângă orizontul mării; era evident că o goeletă comercială se apropia de Petersburg; de la înţepătura nopţii s-a copt o lumină, plină de lumină, ca o spice care se coace, mustată de raze Acum s-a transformat într-un ochi larg, purpuriu, dând afară corpul întunecat al navei în spatele ei și deasupra ei - o pădure de unelte Iar deasupra figurii negre, deznădăjduite, spre fantoma zburătoare, sub lună, zburau în sus mâini de lemn, cu multe brațe; un cap stufos, înnodat, întins în spațiu, scuturând o rețea de crenguțe negre; și - se legăna pe cer; luna ușoară din acea rețea s-a încurcat, a tremurat, a scânteit mai orbitor: și ca și când a vărsat o lacrimă: golurile de aer din ramuri s-au umplut cu strălucire fosforescentă, dând dovadă de inexplicabilitate și din ele s-a format o figură; - acolo s-a format - acolo a început: un corp uriaș, care ardea de fosfor cu o mantie de culoarea vitriolului zburând în fum cețos; o mână imperioasă, arătând spre viitor, întinsă în direcția luminii, acolo sclipind din grădina de la țară, unde stâlpii elastici ai tufișurilor lovesc grătarul Figurina se opri, implorând, întinse mâna către golurile fosforescente ale ramurilor care alcătuiesc corpul: " Dar lasă-mă, lasă-mă; Da, este imposibil să faci asta - dintr-o singură suspiciune, fără explicații " În mod imperios, mâna arătă spre fereastra luminii, trăgând prin femelele negre și scrâșnind Silueta negricioasă de aici a țipat și a fugit în spațiu; iar în spatele ei se repezi un contur negru noduros, formându-se pe malul nisipos în acel întreg foarte ciudat, care putea strânge din sine semnificații monstruoase, inexprimabile, care nu există nicăieri; o siluetă negricioasă s-a lovit cu pieptul de gratiile unui fel de grădină, s-a cățărat peste gard și acum a alunecat în tăcere, agățându-și picioarele de ierburile de rouă, spre acea mică dașă cenușie unde fusese atât de recent, unde acum totul nu mai este aceeași Cu prudență, se furișă până la terasă, își duse mâna la piept; şi fără zgomot, din două sărituri, era la uşă; ușa nu era cu perdele; figurina s-a rezemat apoi de fereastră; acolo, în afara ferestrelor, lumina se răspândea Tl eterburg S-au așezat acolo - Pe masă era un samovar; sub samovar era o farfurie cu resturile de cotlet rece; iar nasul unei femei ieşea cu o privire neplăcută, stânjenită, uşor deprimată; nasul privea timid afară; si - s-a ascuns timid: nasul este

soim; un cap de femeie umbră cu o împletitură scurtă se legăna pe perete; acest cap mizerabil atârna de un gât curbat Lippanchenko s-a sprijinit de masă cu o mână; celălalt braț stătea lejer pe spătarul scaunului; aspru, - palma îndoită și neîndoită; lovit de lățimea sa; Am fost lovit de scurtarea a cinci degete aparent tăiate, cu bavuri și cu vopsea maro pe unghii - - Figurina a zburat de pe usa in doua salturi; și - sa găsit în tufișuri; a fost cuprinsă de un impuls de nedescrisă milă; un cucui fără frunte, cu capul mare, s-a repezit din scobitură, sub două ramuri, spre siluetă; vânturile înghețară în priza putredă a tufișului Și silueta șopti cu înverșunare sub tufiș: - "La urma urmei, nu poate fi atât de simplu La urma urmei, cum poate fi La urma urmei, încă nu s-a dovedit nimic " UN CÂNTEC DE LEBEDĂ Întorcându-și tot corpul de la Zoia Zaharovna care ofta, Lippanchenko întinse mâna - ei bine, imaginați-vă! - la o vioară atârnată pe perete aici: - "Persoana de pe margine are tot felul de necazuri Se întoarce acasă, se odihnește și iată - iată-l " A scos colofonia: doar cu un fel de ferocitate care a depășit toate limitele, s-a năpustit asupra unei bucăți de colofoniu; cu plăcere luă între degete o bucată de colofoniu; cu o grimasă vinovată, deloc potrivită cu funcția pe care o avea în petrecere și nici cu conversația care tocmai avusese loc, începu să-și frece arcul de colofoniu; apoi a luat vioara: - "Puteți spune - sunt întâmpinați cu lacrimi " El o lipi pe Skrinka de stomac și aadnei se arcui, sprijinindu-i capătul larg pe genunchii lui; îşi apăsă capătul îngust în bărbie; cu o mână începu să răsucească corzile cu plăcere, iar cu cealaltă mână scotea un sunet: - "Don!" Capul i s-a arcuit și s-a plecat ná oK în același timp; cu o expresie interogativă, jumătate de bufon, jumătate plângătoare (infantil până la urmă), se uită la Zoia Zaharovna și plescăi din buze; părea să întrebe: - "Auzi?" Se aşeză pe un scaun: cu un interogativ, pe jumătate afectat, pe jumătate dur Andrei Bely cu o față gravă se uită la Lippanchenko și la degetul lui Lippanchenko; degetul a încercat corzile; iar sforile s-au bătut - "Asa e mai bine!" Și a zâmbit; ea a zâmbit; amândoi dădură din cap; el - cu entuziasm întinerit; ea, pe de altă parte, cu o nuanță de jenă, trădând atât o mândrie vagă, cât și o veche adorație pentru el (pentru Lippapchenko?), ea a exclamat: - "Oh, ce esti " - - "Călătorie-călătorie " - "Copil incorigibil!" Și cu aceste cuvinte, în ciuda faptului că Lippanchenko arăta ca un rinocer desăvârșit și cu o mișcare rapidă și abil a mâinii stângi, Lippanchenko și-a răsturnat vioara; în colțul dintre umărul uriaș și umărul capului căzut, capătul său lat se mișca cu viteza fulgerului; marginea îngustă era în degetele care alergau: - "Ah nuta-ka " O mână a zburat cu un arc; şi - cântărit în aer: îngheţat, atingea sfoara cu cea mai blândă mişcare a arcului; arcul mergea de-a lungul coardelor; a mers pentru arc - toată mâna; capul urma mâna; în spatele capului - un corp gros: totul a mers Há oK Degetul mic s-a îndoit într-un mârâit: nu a atins arcul Fotoliul trosni sub Lippanchenko, care părea să se încordeze într-o singură încăpățânare: să scoată un sunet blând; vocea lui răgușită și totuși plăcută de bas a răsunat brusc în această cameră, înecând atât sforăitul Sf Bernard, cât și foșnetul gândacului " Nu ii-skuuu-shaai", a cântat Lippanchenko - "Schimbarea beez nuuu-uuuu " - ridică sforile blânde, oftând în liniște - "așteaptă" - cânta Há oK Lippanchenko îndoit, care părea să se încordeze într-o singură încăpățânare puternică irezistibilă: să scoată un sunet blând În anii lor mai tineri, încă au cântat multă vreme această veche romantism, care nu se cântă astăzi - "Shh!" - "Ascultă?" - "Fereastra? " - "Trebuie să mergem să vedem" A Întuneric trecea prin acolo melancolie în cluburi fumurii

și verzui; o lupă se ridica din spatele unui nor; și tot ceea ce stătea ca plictisirea - dezintegrat, dezintegrat; iar scheletele tufișurilor s-au înnegrit în spațiu; iar umbrele lor cădeau la pământ în smocuri zgomotoase; aerul fosforic era expus în ramuri; s-au format toate petele de aer - iată, iată: un corp care arde cu fosfor; în mod imperios către ea, întinse mâna spre fereastră; figurina a sărit la fereastră; fereastra nu era încuiată, când s-a deschis, zdrăngăni puțin; iar figurina a sărit Petersburg ' Umbre se mișcau în ferestre; cineva a trecut cu o lumânare - în ferestrele cu perdele; această fereastră - descuiată - era și ea luminată; perdeaua era trasă înapoi; figura grasă stătea nemișcată și privea acolo - la lumea fosforică; părea că bărbia se uita, pentru că - bărbia ieșea în afară; ochii nu erau vizibili; în loc de vizor, două orbite s-au întunecat; două creste fără sprâncene ieșiră nefiresc sub lună Cortina s-a mișcat; cineva, uriaș și gras, s-a întors pe ferestrele cu perdele; curand totul s-a linistit Zgomotul viorii și al vocilor veneau din nou din dacha Tufa a fiert Cucuiul cu capul mare, fără frunte, a înaintat în lună într-o singură încăpățânare puternică: a înțelege - indiferent ce, cu orice preț; dormi sau - se sparge în bucăți; această excrescere veche, fără frunte, acoperită de mușchi și crustă, ieșea dintr-o tulpină goală; se întindea sub vânt; a implorat milă - orice ar fi fost, cu orice preț O figurină desprinsă de tulpina goală pentru a doua oară; și s-a strecurat până la fereastră; retragerea a fost întreruptă; Tot ce trebuia să facă era să termine ceea ce a început Acum se ascundea în dormitorul lui Lippanchenko, îl aștepta cu nerăbdare pe Lippanchenko - în dormitor Și răufăcătorii, la urma urmei, au nevoie să își cânte singuri un cântec de lebădă - "Obwor-Chai -ροό vano-oh Chuu-uuh toate unitățile învechite ziua Uuzh ea mă bag cu degetele în uu-încredințează " - "Eu deja nu cred în dragoste " Știa el ce cânta? si ce se joaca? De ce este trist? De ce se îngustează gâtul - până la durere? Din sunete? Lippanchenko nu înțelegea asta, la fel cum nu înțelegea sunetele blânde pe care le producea Nu, osul frontal nu putea înțelege: fruntea lui era mică, cu riduri transversale: părea că plânge Așa că într-o noapte de octombrie, Lippanchenko a cântat un cântec de lebădă PERSPECTIVĂ Ei bine - și aici! A cântat, a jucat; aşezând vioara pe masă, şi-a şters capul acoperit de sudoare cu o batistă; burta lui indecentă, păianjenă, de patruzeci și cinci de ani se legăna încet; în cele din urmă, luând lumânarea, a intrat în dormitor; în prag el, încă o dată, s-a întors şovăitor, a oftat şi a gândit la ceva; întreaga figură a lui Lippanchenko exprima o tristețe vagă, inexplicabilă Și - Lippanchenko a căzut în întuneric Când flacăra unei lumânări s-a prăbușit brusc într-o cameră complet întunecată (perdelele au fost coborâte), atunci întunericul a fost tăiat; și - întunericul total a izbucnit în străluciri galben-puriu; de-a lungul periferiei centrului care dansează în flăcări, câteva fragmente de întuneric sub formă de umbre ale tuturor obiectelor se învârteau în tăcere într-o mișcare circulară; iar în urmărirea bancurilor întunecate, în spatele umbrelor obiectelor, umbra, uriașul gras, tu Andrei Bely repezi de sub călcâiele lui Lippanchenko, cu o mișcare agitată, a început în cerc Între un perete, o masă, un scaun, un grăsan urât, fără zgomot, răsturnat, pe stâlpi le-a rupt și a sfâșiat dureros, de parcă ar fi trăit acum toate chinurile purgatoriului Astfel, după ce a vărsat corpul ca pe un balast mai inutil, astfel, după ce a vărsat trupul, sufletul este prins de uragane ale tuturor mișcărilor spirituale: uraganele străbat spațiile spirituale Corpul nostru este o barcă; și se întinde de-a lungul oceanului spiritual de la continentul spiritual până la continentul

spiritual Asa de - Imaginează-ți o frânghie infinit de lungă; și imaginează-ți că în centură corpul tău va fi legat cu o frânghie; iar apoi - frânghia va fi înfășurată: cu frenetic, cu viteză de nedescris; aruncat în sus, pe cercuri în expansiune, în continuă creștere, desenând spirale în spațiu, vei zbura în atmosfera aerisită cu capul în jos, iar spatele - progresiv; iar tu, un satelit al pământului, vei zbura departe de pământ în imensitățile lumii, depășind mii de spații - instantaneu și devenind aceste spații Acesta este genul de uragan în care vei fi prins imediat când sufletul erupe în corp, ca un balast mai inutil Și să ne imaginăm și că fiecare punct al corpului experimentează o dorință nebună de a se răspândi fără măsură, de a se răspândi până la punctul de groază (de exemplu, de a ocupa un loc în diametrul egal cu orbita lui Saturn); și să ne imaginăm, de asemenea, că simțim în mod conștient nu doar un punct, ci toate punctele corpului, că toate sunt umflate, rarefiate, incandescente și trec prin stadii de expansiune a corpurilor: de la o stare solidă la o stare gazoasă, că planetele și sorii circulă complet liber în intervalele moleculele corporale; și să ne imaginăm, de asemenea, că senzația centripetă a fost complet pierdută de noi; și în efortul de a ne răspândi fără măsură trupește am fost sfâșiați și că numai conștiința noastră este integrală: conștiința senzațiilor sfâșiate Ce am simți? Am simți că organele noastre împrăștiate care zboară și ard, nefiind conectate integral, sunt separate unele de altele de miliarde de mile; dar conștiința noastră este împletită de acea urâțenie care țipă - în lipsă simultană de scop; iar în timp ce în coloana vertebrală rarefiată până la gol auzim fierberea maselor lui Saturn, stelele constelațiilor mănâncă cu furie în creier; în centrul inimii clocotite auzim tremurături fără sens, dureroase, o inimă atât de uriașă, încât fluxurile solare de foc, împrăștiate de la soare, nu ar ajunge la suprafața inimii dacă soarele s-ar muta în acest centru înflăcărat, care bate fără sens Dacă ne-am putea imagina toate acestea trupești, am vedea o imagine a primelor etape ale vieții unui suflet care și-a aruncat corpul: senzațiile ar fi cu atât mai puternice, cu atât mai violent compoziția noastră corporală s-ar dezintegra în fața noastră Z eterburg gandaci de bucatarie Lippanchenko se opri în mijlocul încăperii întunecate cu o lumânare în mână; bancurile de umbră se opriră cu el; un om umbrit, uriaș și gras, un suflet Lippanchen, își atârna capul în tavan; Lippanchenko nu simțea interes nici pentru umbrele tuturor obiectelor, nici pentru propria sa umbră; era mai interesat de foşnet - familiar şi deloc nemisterios A simțit un dezgust josnic pentru gândac; iar acum - a văzut - zeci de aceste creaturi; în colțurile lor întunecate, foșnind, alergau, acoperiți de lumina unei lumânări Și Lippanchenko era supărat: - "La naiba " Și a călcat în picioare până la colțul din spatele periei de podea, care este un băț lung cu un mop cu peri la capăt: " Nu ai fost deja suficient?! " A pus o lumânare pe podea, cu o perie de podea în mână, s-a cocoțat pe un scaun; un corp greu și umflat ieșea acum peste scaun; vasele de sânge au izbucnit din cauza efortului, mușchii s-au încordat; și părul ciufulit; a urmărit pumnii târâtori cu marginea înțesată a mopului; unu, doi, trei! și - clic sub mop: pe tavan, pe perete; chiar şi în colţul bibliotecii - Opt Zece Unsprezece, foşni o şoaptă ameninţătoare; și clicând, petele au căzut pe podea În fiecare seară, înainte de a merge la culcare, zdrobea gândaci După ce a zdrobit o grămadă bună de ei, s-a culcat În cele din urmă, împleticindu-se în dormitor, a încuiat ușa cu o cheie; și mai departe: s-a uitat sub pat (de ceva vreme acest obicei ciudat a făcut parte integrantă din dezbracarea lui), a așezat în fața lui o lumânare umflată Iată-l

dezbrăcat Stătea acum pe pat, păros și gol, cu picioarele depărtate; formele efeminate rotunjite erau marcate clar pe pieptul lui zdruncinat Lippanchenko a dormit gol În diagonală de la lumânare, între peretele ferestrei și dulap, într-o nișă întunecată umbroasă, ieșea un contur complicat: aici pantaloni atârnați; și a fost compus în asemănarea - privind de aici; în repetate rânduri, Lippanchenko și-a cântărit pantalonii; și ieșea mereu: o asemănare - de aici căutând Acum a văzut asemănarea lui Iar când a stins lumânarea, conturul a tremurat și a ieșit mai clar în evidență; Lippanchenko întinse mâna spre perdeaua ferestrei; perdeaua a fost trasă înapoi: calico-ul zburător foșnea; camera strălucea cu o strălucire verzuie de aramă; acolo, de acolo: din tabla albă a norilor, un disc în flăcări a izbucnit prin încăpere: și - Pe fundalul unui perete complet verde și ca și cum vitriol - acolo! - stătea o siluetă, într-o haină, cu o față înghețată cretă: parcă - un clovn; și zâmbi cu buze albe Spre ușa Lippan- Andrei Bely Andrei Bely chenko a călcat în picioare cu picioarele goale, dar cu burta și cu pieptul s-a aplatizat pe ușă cu o înflorire (a uitat că încuiase ușa); apoi a fost repezit înapoi; un jet fierbinte de apă clocotită îl tăie pe spatele gol, de la omoplați până la fund; căzând pe pat, și-a dat seama că i-au tăiat spatele: pielea albă și fără păr a unui porc rece sub hrean era tăiată așa; și de îndată ce și-a dat seama ce i s-a întâmplat cu spatele, a simțit acel șuvoi de apă clocotită - sub buric Și de acolo ceva șuieră batjocoritor; și am crezut undeva că sunt gaze, pentru că stomacul era rupt; aplecându-și capul peste burta legănată, privind necugetat în spațiu, se așeză somnoros, simțind lipiciosul actual - pe burtă și pe cearșaf Aceasta a fost ultima impresie conștientă a realității cotidiene; acum conștiința sa extins; periferia sa monstruoasă a absorbit planetele în sine; și le-a simțit - separat unul de celălalt cu organe disarticulate; soarele a înotat în expansiunile inimii; coloana vertebrală era încălzită de atingerea maselor lui Saturn; un vulcan s-a deschis în stomacul meu În acest moment, corpul stătea nesimțit cu capul căzut pe piept și ochii holbați în pântecele disecate; brusc s-a prăbușit - burtă în cearșaf; un braț atârnă peste covorul însângerat, lână roșiatică strălucitoare în lună; un cap cu o falcă atârnată se apleca spre uşă şi se uită la uşă cu o pupila care nu clipeşte; crestele superciliare erau lucioase fara sprancene; cearşaful de pat purta amprenta a cinci degete însângerate; iar un călcâi gros ieşit afară Tufa clocotea: dungi cu coame albe zburau din golf; au zburat lângă țărm în spumă zdrențuită; au lins nisipurile; ca niște lame subțiri și de sticlă, se repeziră peste nisip; au stropit într-un lac sărat, au turnat o soluție de sare în el; și a fugit înapoi Între ramurile tufișului se vedea o navă cu pânze legănându-se, turcoaz, fantomatică; un strat subțire tăiat spațiul cu pânze cu aripi ascuțite; fum cețos s-a îngroșat pe suprafața velei Când au intrat dimineața, Lippanchenko nu mai era acolo, dar era o baltă de sânge; a fost - un cadavru; și era o siluetă de bărbat - cu o față albă rânjită, pe lângă el; avea mustață; au apărut; foarte ciudat: un om a urcat pe un mort; strânse în mână foarfecele; el a întins această mână, o pată de gândaci se târa peste fața lui - prin nas, peste buze Se pare că a luat-o razna Sfârșitul celui de-al șaptelea capitol CAPITOLUL OPT ȘI ULTIMUL Trecutul trece înaintea mea De cât timp s-a grăbit, plin de evenimente, Îngrijorare ca un oki de mare? Acum e tăcut și calm: Nu multe chipuri s-au păstrat de memoria mea, Nu prea multe cuvinte ajung la mine Ah, Pușkin! DAR MAI INTAI Anna Petrovna! Am uitat de ea: dar Anna Petrovna s-a întors; și acum se aștepta dar mai întâi: - Acele douăzeci și patru de ore! - - aceste douăzeci și patru de ore din

narațiunea noastră extinse și împrăștiate în spații spirituale: cel mai urât vis; și a închis cercul orizonturilor; iar privirea autorului s-a încurcat în spații spirituale; a închis Și Anna Petrovna a dispărut împreună cu el Ca niște nori aspri, de plumb, jocuri cerebrale, de plumb târâți într-un orizont închis, într-un cerc conturat de noi - fără speranță, fără speranță, meticulos - în acele douăzeci și patru de ore! Și prin aceste evenimente sever plutitoare și nevindecătoare, vestea Annei Petrovna flutura ca niște reflexe ale unui fel de lumină blândă - de undeva Ne-am gândit apoi cu tristețe - doar pentru o clipă; și - a uitat; dar trebuie să ne amintim că Anna Petrovna s-a întors Acele douăzeci și patru de ore! Adică o zi: un concept este relativ, un concept format dintr-o varietate de momente, unde este un moment - este o perioadă minimă de timp, sau - ceva acolo, ei bine, altceva, spiritual, determinat de plinătatea evenimentelor spirituale, - nu un număr; dacă este un număr, el este exact, este două zecimi dintr-o se * * Andrei Bely kunds; și - în acest caz este neschimbată; determinat de plinătatea evenimentelor spirituale, este o oră sau este zero: experiența crește într-o clipă sau lipsește într-o clipă - - unde un moment din narațiunea noastră a fost ca un castron plin de evenimente Dar sosirea Annei Petrovna este un fapt; și - imens; Adevărat, nu există un conținut teribil în el, ca în alte fapte notate; de aceea noi, autoarea, am uitat de Anna Petrovna; și, ca de obicei, după noi, eroii romanului au uitat și de Anna Petrovna Și totuși - Anna Petrovna s-a întors; evenimentele descrise de noi, ea nu le-a văzut; despre aceste evenimente - nu bănuia, nu știa; o singură întâmplare a îngrijorat-o: întoarcerea ei; și ar trebui să agite persoanele pe care le-am descris; aceste persoane ar trebui, până la urmă, să răspundă imediat la acest incident; umple-o cu note, scrisori, expresii de bucurie sau furie; dar nu erau însemnări, mesageri către ea: nici Nikolai Apollonovich, nici Apollon Apollonovich nu au fost atenți la incidentul uriaș Și Anna Petrovna era tristă A"··········" Ea nu a ieșit afară; cu un vârf splendid, hotelul a închis-o în cămăruța ei; iar Anna Petrovna a stat ore întregi pe singurul scaun; iar Anna Petrovna a stat ore în șir uitându-se la tapet; aceste pete s-au urcat în ochi; îşi întoarse ochii spre fereastră* şi fereastra se uita afară într-un perete cu privirea obrăzătoare, din câteva nuanţe măslinii; era fum galben în loc de cer; doar în fereastră de acolo, oblic, se vedeau grămezi de farfurii murdare, o cadă, mâneci de mâini suflecate prin reflexiile ochelarilor Nicio scrisoare, nicio vizită: de la soțul ei, de la fiul ei Uneori opa a sunat; a apărut un fel de spinner într-o șapcă în formă de fluture Și Anna Petrovna - pentru a enusa oară! - Am îndrăznit să întreb: - "În cameră, te rog, te rog să faci " * Avea să apară un lacheu în frac negru, îmbrăcat în amidon, cu o cravată care strălucea de prospețime, cu o tavă enormă, așezată clar: pe palmă și pe umăr; a aruncat o privire disprețuitoare peste număr, rochia tivită stângace a locuitorului său, cârpele spaniole colorate întinse pe patul dublu și valiza răvășită; ireverent, dar fără zgomot, își smulse o tavă enormă de pe umeri; iar "thé complet" a căzut pe masă fără niciun zgomot Și fără niciun zgomot, lacheul a plecat Nimeni, nimic: aceleași bucăți de tapet; aceleași râsete, tam-tam din camera alăturată, conversația a două servitoare pe coridor; pian - de undeva mai jos * Ceai cu pâine, unt, dulceață (fr ; idiom) - Ed Teeterourg (în camera unui bețiv în vizită, care era pe cale să-și dea concertul); iar ochii ei - pentru a enea oară - s-au întors spre fereastră, iar fereastra se uita afară într-un perete obraznic de câteva nuanțe măslinii; în loc de cer era fum, doar în fereastră acolo, oblic, se vedeau prin reflexele

ochelarilor - (Deodată s-a auzit o bătaie la uşă; deodată Anna Petrovna, năucită, şi-a vărsat ceaiul pe şerveţele curate ale tăvii)- - doar în fereastră acolo, oblic, erau grămezi de șervețele murdare, o cadă, mâneci de mâini suflecate Servitoarea care a zburat i-a întins o carte de vizită; Anna Petrovna înroși peste tot; se ridică zgomotos de la masă; primul ei gest a fost acel gest învățat din tinerețe: mișcarea rapidă a mâinii, aranjarea părului " Unde sunt?" - "Ei așteaptă pe coridor" Înroșind, trecându-și mâna de la păr la bărbie (un gest învățat abia de curând și probabil din cauza scurtării respirației), Anna Petrovna a spus: - "Întreabă " Ea a respirat și a roșit Au auzit - râsete, tam-tam din camera alăturată, conversația a două servitoare pe coridor și pianul de undeva dedesubt; s-au auzit paşi care alergau repede spre uşă; ușa s-a deschis; Apollon Apollonovich Ableukhov, fără să treacă pragul, a încercat în zadar să distingă ceva în semiamurgul numărului; și primul lucru pe care l-a văzut a fost un zid de nuanțe măslinii care se uita pe fereastră; și - fum în loc de cer; doar în fereastră acolo, oblic, prin reflexele sticlei, se vedeau grămezi de farfurii murdare, o cadă, mâneci de mâini suflecate care spălau ceva Primul lucru care s-a repezit asupra lui a fost mobilierul slab al unui număr ieftin (umbrele au căzut astfel încât Anna Petrovna a dispărut cumva în fundal); un fel de număr și - într-un hotel de primă clasă! Ce este? Nu este nimic de surprins; Există astfel de numere în toate hotelurile de primă clasă - capitale de primă clasă: există una dintre ele per hotel, multe dintre ele două; dar anunturi despre ele sunt anuntate in toate indexurile Citiți, de exemplu: "Savoy Premier ordre Chambres depuis fr "* Aceasta înseamnă: prețul minim pentru o cameră tolerabilă este de cel puțin cincisprezece franci; dar de dragul aparenței, undeva la mezanin, vei găsi un colț invariabil gol, neîngrijit, murdar - în toate hotelurile de primă clasă din capitalele de primă clasă; iar semnul "depuis trois francs" spune despre el;** acest număr este în padoc; nu te poți opri în el (în loc de ea intri într-un număr de cincisprezece franci); în "depuis trois francs" atât aerul, cât și lumina sunt absente; iar slujitorii i-ar fi urât, nu ca tine, stăpâne; situația și orice altceva - absent * Savoy Primul rang Camere incepand de la franci "(dbr) - Ed ** "începând de la trei franci" (fr) - Ed Andrei Bely La fel; vai de tine dacă te oprești: personalul numeros de servitoare, ospătari și băieți de hotel te disprețuiește Și te vei muta la un hotel de categoria a doua, unde pentru șapte-opt franci te vei odihni în curățenie, confort, cinste "Premier ordre - depuis franci" - Dumnezeu să te ferească! Iată un pat, o masă și un scaun; împrăștiate în dezordine pe pat sunt o poșetă, curele, un evantai de dantelă neagră, o vază venețiană fațetată, întoarsă cu susul în jos - doar imaginați-vă - cu un ciorap lung (din cea mai pură mătase), un carou, curele și un de culoare lămâie bulgăre de cârpe spaniole strălucitoare; toate acestea, potrivit lui Apollon Apollonovich, ar fi trebuit să fie accesorii de călătorie și suveniruri din Grenada, Toledo, după toate probabilitățile cândva scumpe și acum și-au pierdut orice aspect, tot luciu, - -trei mii de ruble de argint trimise atât de recent în Grenada nu au putut, se pare, să fie primite - - încât doamnei cu poziţia ei în lume era pur şi simplu stânjenită să poarte cu ea această cârpă veche; iar inima i s-a scufundat Apoi a văzut o masă sclipind cu o pereche dintre cele mai curate șervețele și un "thé complet" sclipitor: proprietatea hotelului, adusă aici neglijent O siluetă a ieșit din umbră: inima s-a contractat a doua oară, pentru că pe scaun - Și nu, nu pe scaun! - - l-a vazut pe cel care s-a ridicat de pe scaun - acelasi? - Anna Petrovna, lăsată,

plinuță și - cu cel mai puternic păr gri; primul lucru pe care l-a înțeles a fost cel mai deplorabil fapt: în cei doi ani și jumătate ai șederii sale în Spania (și - unde altundeva, încă?) - o bărbie dublă ieșea mai clar de sub guler, iar o burtă rotunjită ieșea mai mult clar de sub fundul corsetului; doar doi ochi plini de azur ai chipului cândva frumos și recent frumos străluceau acolo ca înainte; în adâncul lor, se jucau acum cele mai complexe sentimente: timiditate, mânie, simpatie, mândrie, umilință de mobilierul mizerabil al camerei, amărăciune ascunsă și frică Apollo Apollonovich nu a suportat această privire: și-a lăsat ochii în jos și și-a mototolit pălăria în mână Da, anii ei cu un artist italian au schimbat-o; și ce sa întâmplat cu soliditatea, simțul înnăscut al demnității, dragostea pentru curățenie și ordine; Apollon Apollonovich și-a aruncat privirea prin cameră: împrăștiate în dezordine erau o poșetă, curele, un evantai de dantelă neagră, ciorapi și un cârpe galben-lămâie, probabil spaniole În fața Annei Petrovna - chiar el este? Doi ani și jumătate și l-au schimbat; doi ani şi jumătate pentru ultima oară în faţa ei ea Petersburg a văzut un chip clar cioplit în piatră cenușie, privind-o rece peste o masă de sidef (în timpul ultimei explicații); fiecare linie tăiată în ea cu un îngheț deosebit de rece; iar acum, pe față - absența completă a trăsăturilor (În numele nostru, vom spune: trăsăturile au fost încă recent; iar la începutul poveștii noastre le-am conturat) În urmă cu doi ani și jumătate, Apollon Apollonovich, este adevărat, era deja un bătrân, dar era ceva fără zbor în el; și arăta ca un soț; si acum unde este omul de stat? Unde este voința de fier, unde este pietrosul privirii, curgând doar vârtejuri, reci, sterp, cerebral (nu sentimente) - unde este pietrosul privirii? Nu, totul s-a retras înainte de bătrânețe; bătrânul a depășit totul: poziție în lume și voință; a fost lovit de o subțire teribilă; lovit de aplecare; uimit - și tremurul maxilarului inferior și tremurul degetelor; și cel mai important, culoarea hainei: nu comandase niciodată această culoare de îmbrăcăminte în prezența ei Așa că stăteau unul față de celălalt: Apollon Apollonovich, fără să treacă pragul; și Anna Petrovna, deasupra mesei: cu o ceașcă tremurătoare și pe jumătate stropită de ceai tare în mâini (a vărsat ceaiul pe față de masă) În cele din urmă, Apollon Apollonovich ridică capul spre ea; și-a mestecat buzele și a spus, bâlbâind: - "Anna Petrovna!" Acum a examinat-o distinct în întregime (ochii lui erau obișnuiți cu semi-amurg); văzu: pentru o clipă toate trăsăturile ei străluciră frumos; și apoi din nou riduri, umflături, saci de grăsime au trecut peste trăsături: încă mai taxau frumusețea clară a trăsăturilor copilărești cu grosolănia bătrâneții; dar pentru o clipă toate trăsăturile ei străluciră frumos, și anume când cu o mișcare ascuțită a împins ceaiul servit; și toți s-au repezit cumva spre; dar totusi: nu s-a clintit; și doar a aruncat de pe masă acolo cu buzele către bătrânul care mesteca: - "Apollon Apollonovich!" Apollon Apollonovich a alergat spre ea (a alergat și el spre ea timp de doi ani și jumătate să-și bage două degete, să le tragă înapoi și să le stropească cu apă rece); a alergat la ea, așa cum era, prin încăpere - în haină, cu o pălărie în mână; faţa ei se aplecă spre un cap chel; suprafața unui craniu uriaș, gol ca un genunchi și două urechi proeminente, îi aminteau de ceva, iar când buzele reci i-au atins mâna, înmuiate în ceai vărsat, atunci expresia complexă a trăsăturilor din ea a fost înlocuită de un sentiment nedisimulat de mulțumire: imaginați-vă, ceva copilăresc a aprins, a pierdut și a ascuns în ochi Iar când s-a îndreptat, silueta i s-a remarcat în fața ei chiar și cu o distincție excesivă, atârnând cu pantaloni, o haină (niciodată de culoare) și o

mulțime de riduri noi, două care îi sfâșiau toată fața și niște ochi noi; acești doi ochi proeminenti nu i se păreau, ca înainte, ca două pietre transparente; a apărut în ele: o fortăreață și cetate necunoscute Andrei Bely Dar ochii au coborât Apollon Apollonovich, fluturând din ochi, căuta expresii: - "Eu, știi " se gândi el și termină: "ești " - "?" - "Am venit să-ți depun mărturie, Anna Petrovna, respect " " Și felicitări pentru sosirea ta " Iar Anna Petrovna a surprins o privire nedumerită, nedumerită, doar un fel de privire moale și simpatică - o culoare albastru închis, ca aerul cald de primăvară Din camera alăturată s-au auzit: râsete, tam-tam; din spatele ușii - conversația acelorași slujnice; iar pianul - de undeva de jos; împrăștiate în dezordine erau: curele, o reticulă, un evantai de dantelă neagră, o vază venețiană fațetată și un bulgăre de petice sclipitoare de lămâie care s-a dovedit a fi o bluză; tapet cu pete; o fereastră dădea spre un perete obraznic de câteva nuanțe măslinii; în locul cerului era fum, iar în fum - Petersburg: străzi și străzi; trotuare și acoperișuri; burniță ghemuită pe pervazul ferestrei de tablă acolo; şuvoaie reci coborau din jgheaburi de tablă - "Și avem " - " Vrei niște ceai? " " Greva este pe cale să înceapă " PUTEȚI PENTRU O grămadă de OBIECTE Ușa s-a deschis Nikolai Apollonovich se trezi în hol, din care fugise cu atâta grabă dimineața devreme; pe pereţi străluceau podoabe de arme străvechi: aici rugineau săbii; acolo - halebarde înclinate: Nikolai Apolonovici se uita în afara lui; cu o mișcare ascuțită a mâinii, și-a rupt pălăria italiană cu boru; o pălărie din păr alb-in a înmuiat acest aspect rece, aproape sever, cu încăpățânare imprimată (era greu să găsești păr de această nuanță la un adult; această nuanță se găsește adesea la bebelușii țărani - mai ales în Belarus); linii uscate, reci, netede ale unei fețe complet albe, asemănătoare unui tablou de icoană, când s-a gândit o clipă, fixându-și privirea spre unde, sub un scut verde ruginit, strălucea o pălărie lituaniană cu conul și un cruciform mânerul unei săbii de cavaler scânteia Aici a izbucnit; iar într-o pelerină udă și încrețită, a urcat șchiopătând treptele scării cu covor; de ce, atunci, câteodată a izbucnit, roșind cu un fard, ceea ce nu i s-a întâmplat niciodată? Și tuși; iar el - sufocat; tremura de febră; cel mai curios dintre toate, pânza era ruptă de la genunchiul piciorului pe care şchiopăta; și - clapeta flutura; redingota studentului sub pelerină a fost ridicată, Petersburg cocoșarea spatelui și a pieptului; între toată coada hainei și coada ruptă, o curea de dans ieșea în afară; dreapta, dreapta: Nikolai Apollonovich arăta șchiop, cocoșat și - cu o coadă de cal, când a zburat cu toată puterea pe treptele moale, suflând o pălărie din păr de in alb - pe lângă pereți, unde un pistol cu un şase pointer era aplecat Alunecat în fața unei uși cu mâner din cristal fațetat; iar în timp ce alerga pe lângă camerele strălucitoare de lac, părea că în jurul lui se construia doar iluzia camerelor; și apoi s-a împrăștiat fără urmă, ridicându-și planurile încețoșate dincolo de limitele conștiinței; iar când trânti ușa coridorului în spatele lui și bătu cu călcâiele de-a lungul coridorului care răsună, i se păru că venele temporale îi bubuie: pulsația rapidă a acestor vene marca în mod clar scleroza prematură pe frunte A zburat, nu el însuși, în camera lui pestriță: iar papagalii verzi țipau disperați în cușcă și-și bateau aripile; acest strigăt i-a întrerupt alergarea; o clipă se uită în fața lui; și a văzut: un leopard pestriț aruncat la picioare cu gura căscată; și - bâjbâia în buzunare (căuta cheia biroului) - "Huh?" - "La naiba " - "Pierdut?" - "Stânga!?" - "Te rog spune-mi " Și s-a repezit neputincios prin cameră, căutând cheia perfidă uitată, sortând piese de

mobilier complet nepotrivite, apucând un arzător de tămâie auriu cu trei picioare sub forma unei mingi scobite cu o semilună în vârf și mormăind pentru sine: Nikolai Apollonovich, la fel ca și Apollon Apollonovich, a vorbit singur Cu groază, se repezi în camera alăturată - spre masa de scris: în mers te prinse cu piciorul pe un taburet arab cu incrustație de fildeș; ea trânti la podea; a fost lovit că masa nu era încuiată; o cutie perfidă ieşea în evidenţă; era pe jumătate extins; inima i s-a cufundat în el: cum a putut să uite din neatenție să o încuie? A tras cutia Și-și-și Nu: da nu! În cutie erau obiecte în dezordine; pe masă zăcea un portret de mărimea unui fotoliu, aruncat oblic; si nu era sardina; furios, înverșunat, înspăimântat, liniile unei fețe purpurie cu albastru în jurul unor ochi negri uriași de un fel au apărut deasupra cutiei: negru - din dilatarea pupilelor; așa că stătea între fotoliul verde închis și bust: Kant, desigur El este pe cealaltă masă A scos un sertar; în cutie, în perfectă ordine, erau obiecte: mănunchiuri de scrisori, hârtii; pune totul pe masă; dar - nu era sardină Aici picioarele i se năvăleau; Și, Andrei Bely așa cum este, într-o pelerină italiană, în galoșuri, - a căzut în genunchi, lăsându-și capul arzător pe mâinile reci, umede, îmbibate de ploaie; pentru o clipă, a înghețat atât de mult: șapca de păr de in a devenit atât de ciudat de moartă acolo, nemișcată, o pată gălbuie în semiamurgul camerei printre fotoliile de tapițerie verde închis Da - cum să sari! Da, dulap! Și dulapul - s-a deschis; obiectele au zburat cumva pe covor; dar nici acolo nu era sardină; ca un vârtej, se învârtea prin cameră, semănând cu o maimuță agilă și cu mișcări rapide (ca cea a tatălui său extrem de superior) și cu un vlăstar nedescris De fapt: soarta a jucat o glumă; din cameră în cameră; de la pat (aici a scotocit sub perne, pătură, saltea) până la șemineu: aici și-a murdărit mâinile în cenuşă; de la șemineu până la rândurile de rafturi de cărți (și mătasea ușoară aluneca pe roți de cupru, acoperind țepii); aici a pus mâinile între volume; și multe volume cu un foșnet, cu un vuiet, au zburat pe podea Dar nu era nicăieri sardine Curând, faţa lui, mânjită cu cenuşă şi praf, s-a legănat fără nici un sens sau sens peste o grămadă de obiecte, aruncată într-o grămadă nesimţită şi aranjată prin nişte degete lungi, un fel de păianjen, care alergau pe mâini tremurânde; aceste mâini se agitau pe podea de pe pelerină italiană târâtoare; în această postură aplecată, totul tremurând și transpirat, cu venele gâtului îngrădite, dreapta-dreapta, amintea oricui de un păianjen cu burtă groasă, un mâncător de muște; așa că, când observatorul sparge pânza subțire, vede un spectacol: o insectă uriașă deranjată, tremurând pe un fir argintiu în spațiu, de la tavan la podea, aleargă stângaci pe podea pe picioare zdruncinate Într-o astfel de poziție - peste o grămadă de obiecte - Nikolai Apollonovich a fost luat prin surprindere: Semionici a fugit - "Nikolai Apollonych! Barciuk! " Nikolai Apollonovici, încă ghemuit, s-a întors: văzându-l pe Semionici, într-un gest rapid a acoperit cu o mantie o grămadă de obiecte îngrămădite - frunze și volume care se deschideau - ce aminteau de o găină pe ouă: capacul de păr de in a murit atât de ciudat acolo, nemișcat, cu o pată gălbuie în amurgul camerei " Ce este? " " Îndrăznesc să spun " - "Lasa: vezi ca sunt ocupat " Întinzându-și gura până la urechi, amintea cu totul de capul unui leopard pestriț, zâmbind acolo pe podea: - "Eu fac ordine, aici, cărți " Dar Semionici nu s-a putut calma: - "Hai, acolo te întreabă " - "?" - "Bucuria familiei: așa că mama-doamna, Anna Petrovna, s-a demnita să ne primească" Petersburg Nikolai Apollonovici se ridică mecanic; pelerină i-a zburat; pe conturul feței pictura-icoană, pătată de cenuşă, prin cenuşă şi praf,

fulgeră un fard ca fulgerul; Nikolai Apollonovici era o figură absurdă și estimabilă într-o redingotă de student, înfășurată cu două cocoașe, cu o singură coadă de haină - și cu un bici care dansa când tușea; oarecum răgușit, printr-o tuse, a exclamat: " Mama? Anna Petrovna? - "Cu Apollo și Apollonovich sunt acolo, domnule; în sufragerie Tocmai acum s-au demnit " - "Numele meu este?" - "Întreabă Apollon Apollonovich, domnule" - "Deci, acum Sunt acum Cu excepția " • În această cameră, atât de recent, Nikolai Apollonovich a crescut în sine, un centru lăsat pentru el însuși - într-o serie de condiții prealabile logice care curg din centru, predeterminand totul: suflet, gând și acest fotoliu; atât de recent a fost aici singurul centru al universului; dar au trecut zece zile; iar conștiința lui de sine este rușinos de blocată în această grămadă de obiecte aruncate: ca o muscă liberă, care alergă peste marginea farfurii pe cele șase picioare ale sale, se blochează fără speranță deodată cu laba și aripa în mierea groasă și lipicioasă - "Șst! Semionici, Semionici, ascultă, se repezi repede pe uşă Nikolai Apolonovici, ajungând din urmă pe Semionici, sări peste scaunul răsturnat şi strâns de mâneca bătrânului (ei bine, degetele alea tenace!) - "N-ai văzut aici - ideea e că " - se încurcă, ghemuindu-se la pământ și trăgându-l pe bătrân de pe coridor de la uşă - "Am uitat N-ai văzut un astfel de obiect aici? Aici, în cameră Un obiect ca acesta: o jucărie " - "Jucării " - "Jucărie pentru copii sardine " - "Sardine?" - "Da, o jucărie (sub formă de sardină) - grea în greutate, cu înfășurare: ceasul încă bate Am pus-o aici: o jucărie " Semionici s-a întors încet, și-a eliberat mâneca de degetele agățate, s-a uitat o clipă la perete (pe perete atârna un scut - Negro: din armura unui rinocer căzut cândva), se gândi și a tăiat fără respect: - "Nu!" Nici măcar "nu-s": doar "nu" " Dar m-am gândit " Iată: bunăstare, bucurie în familie; însuși domnul strălucește, ministru: pentru un asemenea ^ynán Și iată-l: o sardină grea de greutate cu o fabrică o jucărie: el însuși - cu coada ruptă! Andrei Bely " Deci, mă lași să raportez?" " Sunt acum, sunt acum " Și ușa s-a închis: Nikolai Apollonovich stătea acolo, fără să înțeleagă unde se află, la scaunul răsturnat maro închis, în fața dispozitivului de narghilea; În fața lui de perete atârna un scut, negru, piele groasă de rinocer căzut și cu o săgeată ruginită sudaneză atârna pe lateral Neînțelegând ce face, se grăbi să-și schimbe redingota perfidă cu o redingotă complet nouă; mai întâi și-a spălat mâinile și fața din cenușă; spălându-se și îmbrăcându-se, a spus: - "Cum este, ce este Unde m-am ascuns cu adevărat " Nikolai Apollonovich nu și-a dat încă seama de plinătatea ororii care îl atacase, izvorâtă din pierderea accidentală a unei sardine; bine că nu-i trecuse încă prin cap: în absența lui, au vizitat camera și, după ce au deschis un vas de sardine cu un conținut groaznic, această sardină i-a fost luată cu precauție LACHEI SURPRIȚI Și exact aceleași case stăteau acolo, și pe acolo treceau aceiași curenți cenușii de oameni, și aceeași ceață verde-galbenă stătea acolo; fețele alergau acolo concentrate; trotuarele șopteau și se târau sub o bandă de case uriașe de piatră; au zburat spre ei - bulevard după bulevard; iar suprafața sferică a planetei părea învăluită, ca niște inele de șarpe, de cuburi de casă cenușii-negricioase; și o rețea de alei paralele, străbătută de o rețea de alei, lărgită în abisurile lumii cu suprafețele de pătrate și cuburi: un pătrat pe locuitor Dar Apollon Apollonovich nu s-a uitat la figura lui preferată: pătratul; nu s-a lăsat în contemplare necugetă a paralelipipedelor de piatră, a cuburilor; legănându-se pe pernele moi ale scaunului trăsurii închiriate, se uită cu entuziasm la Anna Petrovna, pe care el însuși o

ducea în casa lăcuită; ceea ce spuneau la ceai în cameră a rămas pentru totdeauna un secret de nepătruns pentru toată lumea; după această convorbire s-au hotărât: Anna Petrovna avea să se mute la terasament a doua zi; iar astăzi Apollon Apollonovich a luat-o pe Anna Petrovna să-și vadă fiul Iar Anna Petrovna era stânjenită Nu vorbeau în trăsură; Anna Petrovna se uită acolo prin ferestrele trăsurii: de doi ani și jumătate nu văzuse alea alea cenușii: acolo, în afara ferestrelor, se vedea numerotarea caselor; și era circulație; acolo, de acolo - în zilele senine, de departe, de departe, scânteiau orbitor: un ac de aur, nori, o rază purpurie a apusului; acolo, de acolo, în zilele cu ceață - nimeni, nimic Petersburg Apollon Apollonovich, cu o plăcere nedisimulata, s-a sprijinit de pereții trăsurii, despărțit de mizeria străzii în acest cub închis; aici el a fost despărțit de mulțimile curgătoare de oameni, de învelișurile roșii care plângeau îngrozitor vândute de la acea răscruce de drumuri; și-a fluturat ochii; uneori doar Anna Petrovna a prins-o: o privire năucită, năucită, și imaginează-ți - doar un fel de moale: albastru-albastru, copilăresc, chiar de neînțeles (nu a căzut în copilărie?) - "Am auzit, Apollon Apollonovich: ești anunțat pentru minister?" Dar Apollo Apollonovich a întrerupt: - De unde ești acum, Anna Petrovna? " Da, sunt din Grenada " - "Așa, așa, așa, așa " - și, suflandu-și nasul, a adăugat - "Da, știi, afaceri: oficial, știi, necazuri " Și ce e? A simțit o mână caldă pe mâna lui: i-au mângâiat mâna Hm-hm-hm: Apollon Apollonovich era pierdut; era stânjenit, chiar și el era cumva speriat; chiar a devenit neplăcut pentru el Hm-hm: de cincisprezece ani nu-l trataseră așa Taki îl mângâia direct El, ca să fiu sincer, nu se aștepta la asta de la o persoană hm-hm (Apollo Apollonovich a considerat această persoană timp de doi ani și jumătate ca o persoană de ușor comportament) - "Plec, aici, mă retrag " S-ar putea ca jocul creierului care i-a despărțit atâția ani și s-a îngroșat amenințător în doi ani și jumătate să fi ieșit în sfârșit din creierul lor încăpățânat? Și în afara creierului a adunat deja nori peste ei? În sfârșit, a izbucnit în jurul unor furtuni fără precedent? Dar izbucnind în afara creierului, a fost epuizat în creier; a curățat încet creierul; în nori, așa că uneori vei vedea un zbor alergător și azuriu din lateral - prin dungile ploii; lasă ploaia să se reverse peste tine; lasă norii întunecați să se spargă cu vuiet, bâte de fulgere purpurie! Întinderea azuriei se întinde; soarele va ieși orbitor în curând; deja aștepți sfârșitul furtunii; dintr-o dată - cum fulgeră, cum bubuie: fulgerul a lovit un pin Lumina verzuie a zilei pătrunde prin geamurile trăsurii; șiroaie de oameni alergau acolo într-un val ondulat; și acel surf uman a fost un surf de tunet Aici a văzut un plebeu; Aici ochii raznochintsy au strălucit, au recunoscut-o, acum zece zile (da, doar zece zile: totul s-a schimbat în zece zile; Rusia s-a schimbat!) Zboruri și hohote de taxiuri zburătoare! Exclamații melodice de rulade de automobile! Și - o echipă de polițiști! Acolo unde s-a cântărit o singură putreziciune cenușiu-pal, a fost mai întâi conturată plictisitor și apoi a fost conturată cu totul: Isakiy murdar, gri-negricios Și s-a întors în ceață Și s-a deschis un spațiu deschis: o adâncime, o întuneric verzui, pe unde curgea podul negru, unde ceața ținea distanțele reci cu mai multe coșuri și de unde curgea un val de nori care se apropiau Andrei Bely De fapt, lacheii au fost surprinși! Așa a spus mai târziu, în hol, băiețelul adormit de Grișka, care era de serviciu: " Stău asta și număr pe degete: la urma urmei, de la Mijlocire de la chiar - până la însăși Nașterea Fecioarei Asta înseamnă că iese De la Nașterea Fecioarei - până la Sf Nicolae la iarnă " - "Da, spune: Nașterea Fecioarei, Nașterea Fecioarei!" " Și eu ce sunt?

Nașterea Maicii Domnului este sărbătoarea satului nostru - hramul Așa - va fi: cred că Aici auzi - am urcat cu mașina; eu la usa A deschis, apoi, ușa: și - a, părinților! Deci stăpânul însuși, într-o trăsură închiriată (și o trăsură proastă!); astfel încât cu el ani veseli de ani respectabili într-o dovadă de apă ieftină" - "Nu este rezistent la apă, trăgător: acum nu se poartă probe de apă " " Nu-l face de rușine; este deja uluit " - "Într-un cuvânt - în haină Stăpânul se agita: din cabină - ugh, din trăsură - a sărit jos, a întins mâna către doamnă - zâmbește; cavaler așa; oferă tot felul de ajutor " - "Uite tu " - "La fel " - "Cred; nu ne-am văzut de doi ani", au răsunat voci în jur - "Desigur: doamna coboară din trăsură; numai doamna - văd - se stinghereşte cu o asemenea ocazie: ei zâmbesc acolo - nu în forma lor deplină; ei înșiși pentru curaj: se apucă de jumătate de barbă; ei bine, sărace, vă spun, îmbrăcat; sunt găuri pe mănuși; mănuși nerecomandate, văd: poate nu are cine să repare; în Gishpania, poate că nu se încurcă " - "Spune-mi, e în regulă!" - "Așa spun: stăpâne, stăpânul nostru, Apollon Apollonovich, au lepădat orice aventură; stai lângă trăsură, peste o băltoacă, în ploaie; ploaie - Doamne! Stăpânul se înfioră, de parcă ar alerga pe loc, călcând pe loc cu șosetele; și cum doamna, când a coborât de pe picior, a căzut pe toate pe braț - până la urmă, doamna este supraponderală - stăpânul nostru chiar s-a așezat așa; mugur mic de maestru; Ei bine, unde sunt, cred eu, așa de grele de reținut! Forța nu este suficientă " - "Nu țese belindryasov; spune " - "Eu nu țes belindryasov; Asa spun eu; și ce să spună * Aici va spune Mitriya Semyonitch: s-au întâlnit pe hol Ce e de povestit? Stăpâna a spus doar totul: ei spun, ești binevenit, au spus - te rog, spun ei, Anna Petrovna Apoi i-am recunoscut " Si ce?" - "Au îmbătrânit La început, nu am recunoscut; și apoi i-am recunoscut, pentru că încă îmi amintesc: i-am hrănit cu un cadou Asta au spus mai târziu lacheii · · Dar serios! Petersburg Un fapt neașteptat, neprevăzut: în urmă cu doi ani și jumătate, Anna Petrovna și-a părăsit soțul cu un artist italian; iar acum, doi ani și jumătate mai târziu, abandonat de un artist italian, din frumoasele palate ale Grenadei prin lanțul Pirineilor, prin Alpi, prin munții Tirolului, s-a repezit înapoi cu un expres; dar cel mai surprinzător este că senatorul nu a putut nici măcar să facă aluzii despre Anna Petrovna în urmă cu mai bine de doi ani, nici măcar acum două zile și jumătate (abia ieri era înțepat!); timp de doi ani și jumătate, Apollon Apollonovich a evitat în mod conștient până și gândul la Anna Petrovna (și încă s-a gândit la ea); însuși combinația sonoră "Anna Petrovna" s-a izbit de timpanul urechilor, așa cum un biscuit aruncat de sub un birou s-a izbit de fruntea unui profesor; doar un profesor de școală din catedră își va bate cu furie pumnul; Apollon Apollonovich, în schimb, și-a strâns buzele disprețuitor la această combinație de sunet De ce, la vestea revenirii ei, strângerea obișnuită a buzelor uscate a izbucnit într-un tremur emoționat și furios al fălcilor (aseară - în timpul unei conversații cu Nikolenka); de ce nu ai dormit noaptea? De ce acea mânie s-a evaporat undeva în decursul unei jumătăți de zi și a lăsat loc melancoliei dureroase, transformându-se în anxietate? De ce nu a suportat el însuși așteptarea, de ce s-a dus la hotel? Convins - el însuși: el însuși - adus Ce sa întâmplat acolo - în camera de hotel; Anna Petrovna și-a uitat și promisiunea strictă: și-a făcut această promisiune - aici, ieri: aici, în casa lăcuită (făcând-o vizitată și nu a găsit pe nimeni) A făcut o promisiune, dar s-a întors Anna Petrovna și Apollon Apollonovich au fost entuziasmați și stânjeniți de explicația dată unul altuia; de aceea, la intrarea în casa lăcuită, nu au schimbat revărsări

abundente de sentimente; Anpa Petrovna s-a uitat cu degete la soțul ei: Apollon Apollonovich a început să-și sufle nasul sub o halebardă ruginită; emitând un sunet de trompetă, începu să pufnească în rezervoare Anna Petrovna s-a demnit cu bunăvoință să răspundă la plecăciuni respectuoase ale lacheilor, dând dovadă de reținere, pe care tocmai nu le-am văzut la ea; numai că ea îl îmbrățișa pe Semionici și părea că vrea să plângă; dar, aruncând o privire înspăimântată, năucită, lui Apollon Apollonovich, se învinge: degetele ei se întinseră spre reticulă, dar nu prinse batista Apollon Apollonovich, stând deasupra ei pe trepte, aruncă priviri aspre lacheilor; arunca astfel de priviri în momentele de confuzie: iar în vremurile obișnuite, Apollon Apollonovich era remarcabil de politicos și înțepenit cu lachei până la insultă (cu excepția glumelor) El, în timp ce slujitorii stăteau acolo, păstra un ton de indiferență: nu s-a întâmplat nimic - până atunci doamna locuia în străinătate, pentru a-și îmbunătăți sănătatea; nimic mai mult: și doamna, iată, s-a întors Ce este? Ei bine, aici este - și este grozav! Totuși, aici era un lacheu (toți ceilalți s-au schimbat, cu excepția băieților Semonici și Grișka); acesta și-a amintit că și-a amintit: și-a amintit de manierele în care doamna și-a făcut plecarea în străinătate - fără Andrei Bely orice avertisment de la servitori: cu o pungă în mână (și asta pentru doi ani și jumătate!); în ajunul plecării - s-a închis de stăpân; cu două zile înainte de plecare, aceeași cu mustață a stat alături de ea: vizitatorul lor cu ochi negri - ce mai face? Mindalini (numele lui era Mantalini), care a cântat niște cântece non-rusești: "Tra-la-la Tra-la-la " Și nu a dat ceai Același lacheu, amintindu-și așa ceva, sărută mâna excelentă cu un respect deosebit, simțindu-se vinovat în spatele lui că detaliile zborului - adică plecarea - nu i-au fost șterse din cap; se temea serios că zilele lui în casa lăcuită sunt numărate - cu ocazia fericitei întoarceri a Excelențelor lor în casa lăcuită Iată-i în hol; în faţa lor, parchetul, ca o oglindă, strălucea în pătrate: aceşti doi ani şi jumătate l-au încălzit rar aici; o melancolie inexplicabilă era evocată de spațiile acestei enfilade de încăperi; Apollon Apollonovich stătea din ce în ce mai mult în biroul său, încuindu-se cu o cheie; i se părea mereu că de aici încolo cineva cunoscut și trist va veni în fugă la el; iar acum credea că nu era singur; nu va merge singur aici pe piețele parchetului, ci cu Anna Petrovna Apollon Apollonovich se plimba rar pe pătratele parchetului cu Nikolenka Încrețindu-și mâna cu un covrig, Apollon Apollonovich și-a condus oaspetele prin hol: bine că a pus mâna dreaptă; cel din stânga a împușcat și a durea de la șocuri puternice, impetuoase și neliniştite; Anna Petrovna l-a oprit, l-a condus la perete, arătând spre tabloul palid, i-a zâmbit: - "Ah, totuși! Îți amintești, Apollon Apollonovich, această frescă?" Și - ea miji puțin, s-a înroșit puțin; Ochii lui albaștri ca floarea de colț se uitară apoi în doi ochi plini de azur; și - o privire, o privire: ceva dulce, fost, străvechi, pe care toți oamenii l-au uitat, dar care nu a uitat pe nimeni și stă la ușă - ceva de genul le-a stat deodată între ochi; nu era în ele; și a apărut - nu în ele; dar stătea între ei: ca un vânt de primăvară avântat Cititorul să mă ierte: voi exprima esența acestui punct de vedere cu cel mai banal cuvânt: iubire - "Îți amintești?" - "Cum, domnule: îmi amintesc " - "Unde?" - "În Veneția " " Au trecut treizeci de ani!" L-a cuprins amintirea lagunei cețoase, a ariei care plângea în depărtare: acum treizeci de ani Amintiri din Veneția și ea acaparat, bifurcat: acum - treizeci de ani: și în urmă - doi ani și jumătate; apoi se înroşi la amintirea inoportună, care Petersburg roi a alungat; şi încă ceva a intrat înăuntru: Kolenka În

ultimele două ore, ea uitase de Kolenka; conversația cu senatorul a înlocuit deocamdată totul; dar cu două ore mai devreme nu se gândise decât la Kolenka cu tandreţe; cu tandrețe și supărare că de la Kolenka - fără salutări, fără răspuns - "Kolenka " Au intrat în salon; grămezi de bijuterii de porțelan se repezi de pretutindeni; frunze de incrustație străluceau - sidef și bronz - pe cutii, rafturile ieșind din pereți - "Kolenka, Anna Petrovna, wow așa-așa se descurcă grozav", și a fugit - cumva în lateral " Este acasă?" Apollon Apollonovich, care tocmai căzuse într-un fotoliu al Imperiului, unde coroane de flori se încolăceau pe satinul azur pal al scaunelor, se ridică fără tragere de inimă de pe scaun, apăsând butonul soneriei: " De ce nu a venit la mine?" " El, Anna Petrovna mmme-emme a fost, la rândul lui, foarte, foarte," senatorul s-a încurcat într-un mod ciudat, apoi și-a scos batista: cu un fel de sunete de pipă a suflat nasul lui de foarte mult timp; pufnind în cutii, foarte mult timp îndesându-și batista în buzunare: " Într-un cuvânt, a fost încântat " A fost liniște Chel de acolo se legăna sub bronzul rece și cu picioare lungi; abajurul nu scânteia cu un ton violet, pictat fin: secolul al XIX-lea a pierdut secretul acestei culori: sticla s-a întunecat cu timpul; pictura fină s-a întunecat și cu timpul Semetsych a apărut la apel: - "Nikolai Apollonovich acasă?" " Așa este, domnule " - "Mm ascultă: spune-i că Anna Petrovna este cu noi; și - cere un bun venit " "Poate mergem noi înșine la el", s-a agitat Anna Petrovna și, cu o viteză neobișnuită anilor ei, se ridică de pe scaun ; dar Apollon Apollonovici, întorcându-se brusc către Semionici, o întrerupse în acest moment: - "Me-emme Semenych: Îți spun " - "Ascultă, domnule! " - "La urma urmei, soția caldeanului - presupun - cine?" - Presupun, domnule, un caldean - "Nu - Khalda! " - "Heh heh heh " - "Kolenkoi, Anna Petrovna, sunt nemulțumit " - "Da, ce esti?" " Kolenka se comportă de multă vreme - nu vă faceți griji - se comportă: de-a dreptul - nu vă faceți griji - ciudat " Andrei Bely Andrei Bely - "?" Ochelari-debarcader aurii au înghițit camera de zi de pretutindeni cu suprafețele verzui ale oglinzilor - "Kolenka a devenit cumva secretos Khe-khe", și, tușind, Apollon Apollonovich a bătut cu mâna pe masă, și-a amintit ceva - a lui, încruntat, a început să-și frece podul nasului cu mâna; totuşi, îşi veni repede în fire: şi cu o veselie excesivă aproape că strigă: - "Totuși - nu: nimic, domnule Fleacuri" Între sticla debarcaderului strălucea de pretutindeni o masă de sidef A FOST TOTAL NESENSEFICIE Nikolai Apollonovich, depășind durerea severă din articulația poplitee (s-a rănit), șchiopăta puțin: a alergat prin spațiul coridorului care ecou Intalnire cu mama! L-au copleșit vârtejuri de gânduri și semnificații; sau nici măcar vârtejuri de gânduri și semnificații: doar vârtejuri de prostii; deci particulele unei comete, care pătrund pe planetă, nici măcar nu vor provoca o modificare a compoziției planetare, zburând cu o viteză uimitoare; pătrunzând în inimi, nu vor provoca nici măcar modificări ale ritmului bătăilor inimii; dar încetinește viteza cometei: inimile vor izbucni: chirpici va sparge planeta; și totul va deveni gaz; dacă am putea opri pentru o clipă vârtejul fără sens în capul lui Ableukhov, atunci această nesimțire s-ar descărca cu gânduri umflate violent Și acestea sunt gândurile Gândul, în primul rând, la oroarea poziţiei sale; acum se crea o situație groaznică (din cauza pierderii sardinei); sardina, adică bomba, dispăruse; desigur - a dispărut; și, prin urmare: cineva a dus bomba; cine cine? Unul dintre lachei; și - prin urmare: bomba a lovit poliția; iar el va fi arestat; dar acesta nu este principalul lucru, principalul lucru: bomba a fost dusă de însuși Apollon Apollonovich; și

a luat-o în momentul când scorurile s-au terminat cu bomba; și știe: știe totul Totul - ce este? La urma urmei, nu era nimic; plan de crimă? Nu exista niciun plan pentru asasinat; Nikolai Apollonovich neagă cu hotărâre acest plan: acest plan este o calomnie josnică Faptul că bomba a fost găsită rămâne De când îl cheamă tatăl său, de când mama lui - nu, nu poate ști: și nu a scos bombele din cameră Da, iar lacheii Lacheii ar fi descoperit totul cu mult timp în urmă Și nimeni - nimic Nu, ei nu știu despre bombă Dar unde este, unde este? Chiar a pus-o în această masă, nu a pus-o undeva sub covor, mecanic, întâmplător? I s-a întâmplat Peste o săptămână va apărea de la sine Totuși, nu: își va anunța prezența undeva astăzi - cu un vuiet cel mai îngrozitor (Ableukhovii absolut nu au suportat vuietul) Petersburg Undeva, poate - sub covor, sub pernă, pe raft se va declara: va bubui și va izbucni; trebuie să găsești o bombă; iar acum nu mai are timp să caute: a sosit Anna Petrovna În al doilea rând: a fost insultat; în al treilea rând: ticălosul ăla Pavel Yakovlevich - părea că tocmai l-a văzut undeva, întorcându-se dintr-un apartament de pe Moika; Pepp Peppovich Pepp - asta este în - al patrulea: Pepp - o expansiune teribilă a corpului, întinderea venelor, apă clocotită în cap " Ah, totul era confuz: vârtej de gânduri se învârteau cu o viteză inumană și mi-au răcnit în urechi, încât nu existau gânduri: era o prostie pură Și cu această apă clocotită fără sens în cap, Nikolai Apollonovici a alergat pe coridorul zgomotos, fără să-și scoată redingota îmbrăcată în grabă și fără să fie pentru privire un fel de șchiop cu cocoașă, ghemuit pe piciorul drept, cu o durere dureroasă hamstring MAMĂ A deschis ușa sufrageriei Primul lucru pe care l-a văzut a fost a fost Dar ce să spun: a văzut chipul mamei sale de pe scaun și și-a întins două mâini: chipul i-a îmbătrânit, iar mâinile îi tremurau în șiretul felinarelor de aur, tocmai aprinse - în afara ferestrelor Și a auzit o voce: - "Kolenka: draga mea, iubita mea!" Nu a mai suportat și s-a repezit la ea: " Ești băiatul meu " Nu, nu mai suporta: îngenuncheat în fața ei, o îmbrățișă cu o tabără tenace; și-a lipit fața de genunchi, a izbucnit în hohote convulsive - suspine pentru nimeni nu știe ce: inconștient, nerușinat, necontrolat i-au intrat umerii largi (nu uitați: Nikolai Apollonovich nu a experimentat afecțiune în ultimii trei ani) - "Mama, mama " A plâns și ea Apollon Apollonovich stătea acolo, în amurgul unei nişe; și a atins cu degetul o păpușă de porțelan - un chinez: chinezul a clătinat din cap; Apollon Apollonovich a ieșit acolo din amurgul unei nișe; iar el a târâit încet; se îndrepta cu paşi mici spre acel cuplu plângător; și deodată a fredonat deasupra scaunului: " Calmați-vă, prietenii mei!" El, ca să mărturisesc, nu se putea aștepta la aceste sentimente de la un fiu rece, secretos, pe chipul căruia în acești doi ani și jumătate a văzut doar grimase; o gură sfâșiată până la urechi și o privire coborâtă; apoi, întorcându-se, Apollon Apollonovich a fugit îngrijorat din cameră, după un obiect - "Mama mama " * Andrei Bely Frica, umilirea din toate aceste zile, pierderea sardinei, în cele din urmă, sentimentul de totală nesemnificație, toate acestea, învârtindu-se, au dezvoltat gânduri instantanee; înecat în umezeala unei întâlniri: - "Băiatul meu favorit" Atingerea înghețată a degetelor de pe mână l-a adus în fire: - "Iată, Kolenka: ia o înghițitură de apă" Și când și-a ridicat fața pătată de lacrimi de pe genunchi, a văzut un fel de ochi de copil ai unui bătrân de șaizeci și opt de ani: micuțul Apollon Apollonovich stătea acolo într-o jachetă cu un pahar cu apă; degetele lui dansau; Nikolai Apollonovich, a încercat mai degrabă să ciufulească decât să se ciufulească - pe spate, pe umăr, pe obraji; și-a mângâiat brusc părul alb cu mâna Anna Petrovna a râs; și-a îndreptat

destul de inoportun gulerul cu mâna; ochii ei, intoxicati de fericire, au fost tradusi de opa: de la Nikolenka la Apollon Apollonovich; și înapoi: de la ea la Nikolenka Nikolai Apollonovici se ridică încet din genunchi: " Scuză-mă, mamă, sunt atât de așa " Asta , asta e din surpriză " - "Eu acum Nimic Mulțumesc, tată " Și a băut apă - "Aici " Pe o masă de sidef, Apollon Apollonovich a pus un pahar; și deodată - un bătrân a râs de ceva, precum băieții râd de farsele unui unchi vesel, împingându-se cu coatele; două chipuri bătrâne, dragi! - "Da, domnule " - "Da, domnule " - "Da, domnule " Apollon Apollonovich stătea acolo lângă sticla pilonului, care era încoronată cu o aripă de un cupidon cu obraji aurii: sub cupidon, lauri și rozani străpungeau flăcările grele ale torțelor Dar fulgerul a tăiat prin amintire: sardina! Cum așa? Ce este? Iar impulsul a izbucnit din nou în el - "Sunt acum voi veni " - Ce-i cu tine, draga mea? " Nimic, domnule Lasă-l, Anna Petrovna Te sfătuiesc, Kolenka, să fii cu tine cinci minute Da, știi Și apoi - vino " Și prefăcându-și ușor un impuls anterior cu el, Nikolai Apollonovici se clătină, și-a lăsat din nou într-un fel teatral chipul în degete: o căciulă de păr de in murise atât de ciudat acolo, în semiamurgul camerei A ieşit clătinându-se Tatăl surprins arăta Eia mamă fericită Petersburg " De fapt, nu l-am recunoscut Acestea, astea Acestea, ca să zic așa, sentimente", alergă Apollon Apollonovich de la oglindă la pervaz - "Acestea, astea impulsuri", - și își bătu percurile - "Se arată," s-a întors brusc și și-a ridicat șosetele, echilibrându-se pentru o clipă pe călcâie și apoi căzând cu tot corpul pe șosetele căzute pe podea - " Ei se arată", și-a pus mâinile la spate (sub jachetă) și și-a rotit mâna la spate (ceea ce a făcut să se clatine jacheta); și se părea că Apollo Apollonovich alerga prin sufragerie cu coada dând din cap: " Ei arată în el un sentiment firesc și, ca să spunem așa", ridică el din umeri, "bunele calități ale naturii " " Nu mă așteptam, nu " Tabatura întinsă pe masă a atras atenția eminentului soț; și dorind să-i dea poziției ei de pe masă un aspect mai simetric față de tava care stătea aici, Apollon Apollonovich s-a apropiat repede de acea masă și a apucat o carte de vizită din tavă, pe care, dintr-un motiv oarecare, o învârti între degete; distragerea sa provenea din faptul că în acel moment l-a vizitat un gând profund, desfăşurându-se într-un labirint fugar al unor descoperiri străine Dar Anna Petrovna, care stătea într-un fotoliu cu o privire fericită năucită, remarcă cu convingere: " Întotdeauna am spus " " Da, domnule, știți " Apollon Apollonovich stătea în vârful picioarelor, cu coada de cal a jachetei în sus; și - a fugit de la masă la oglindă: - "Ei " Apollon Apollonovich a alergat de la oglindă la colț: - "Kolenka m-a surprins: și trebuie să recunosc - acest comportament m-a calmat" - și-a încrețit fruntea - "relativ relativ", - și-a scos mâna de la spate (marginea jachetei i-a căzut), a bătut toba pe masă cu mâna: - "Hmm! " Se întrerupse cu răceală: - "Nimic " Și a căzut pe gânduri: se uită la Anna Petrovna; i-a întâlnit privirea; au zâmbit unul altuia ȘI RULADA ROTUNGIE Nikolai Apollonovich a intrat în camera lui; s-a uitat la scaunul arab căzut: a trasat incrustația de fildeș și sidef Încet se duse la fereastră: acolo curgea un râu; iar barca s-a legănat; iar pârâul stropit; din sufragerie, de undeva departe, ruladele alergate pe neașteptate anunțau liniștea camerei; așa că ea s-a jucat înainte: și sub aceste sunete, s-a întâmplat, el a adormit peste cărți Andrei Bely Nikolai Apollonovici stătea deasupra unui morman de obiecte, gândindu-se dureros: "Unde este asta Cum este asta Unde sunt cu adevărat?" Și nu-și putea aminti Umbre, umbre și umbre: scaune din umbre înverzite; din umbră ieşea în evidenţă un bust: desigur, Kante Apoi observă pe

masă un cearșaf îndoit de patru ori: vizitatorii, negăsind proprietarul casei, lasă cearșafurile împăturite de patru ori pe masă; mecanic a luat hârtia; a văzut mecanic scrisul de mână - familiar, al lui Likhutinsky Da - la urma urmei, a uitat complet că în absența lui, dimineața, LiKhutin fusese aici: săpa și bâjbâia (el însuși a povestit despre asta în timpul unei întâlniri neplăcute) Da, da, da: am jefuit camera Un oftat de uşurare a scăpat din pieptul lui Nikolai Apollonovich Totul a fost explicat instantaneu: Likhutin! Ei bine, desigur, desigur; cu siguranță a bâjbâit aici; căutat și găsit; și găsind-o, l-a dus; a văzut o masă descuiată; și s-a uitat la masă; bolul cu sardine l-a lovit atât prin greutatea, cât și prin aspectul ei, cât și prin mecanismul de ceasornic; sardină și dusă de sublocotenentul Nu era nicio îndoială Ușurat, se lăsă pe un scaun; la această oră din nou s-a anunţat tăcerea rulată; așa s-a întâmplat și înainte: ruladele alergau de acolo; și în urmă - nouă ani; și acum zece ani: Anna Petrovna l-a jucat pe Chopin (nu pe Schumann) Și acum i se părea că nu sunt evenimente, din moment ce totul era explicat atât de simplu: locotenentul Likhutin a dus sardina (cine altcineva, dacă nu a permis, dar - de ce să-i permită!); Alexander Ivanovici va încerca orice altceva (în aceste ore, ne amintim, Alexander Ivanovich Dudkin tocmai se explica la dacha cu regretatul Lippanchenko); da, nu au fost evenimente Petersburg acolo, în afara ferestrelor, urmărea jocul creierului și întinderea plângătoare; acolo năvăli năvala unui vânt rece umed; Cuiburi de diamante uriașe erau aburite sub pod Nimeni - nimic Și râul curgea; iar pârâul stropit; iar barca s-a legănat; iar rulada a bubuit De cealaltă parte a apelor Neva s-au ridicat mase uriașe - contururile insulelor și caselor; și aruncă ochii de chihlimbar în ceață; și părea că plângeau O serie de lămpi de coastă au aruncat lacrimi de foc în Neva: suprafața a fost arsă cu strălucire fiartă PEPENE VERDE - LEGUME ' După doi ani și jumătate, a fost o cină pentru cei trei Cucul de perete a cucut; lacheul aduse o pahare aprinsă; Anna Petrovna radia mulțumită; Apollon Apollonovich - apropo: privind dimineața la bătrânul decrepit, nu l-ai recunoaște pe acest soț fără copii, Petersburg întărit deodată, cu purtare, s-a așezat aici la masă și a luat un șervețel cu un fel de mișcare elastică; stăteau deja la ciorbă când s-a deschis ușa laterală: Nikolai Apollonovich, ușor pudrat, bărbierit, curat, a ieșit șochează de acolo, alăturându-se familiei într-o redingotă studențească strâns cu nasturi, cu un guler de cele mai mari dimensiuni (amintește de gulerele) a lui Alexandru, epocă trecută) - "Ce-i cu tine, tons cher", își aruncă Anna Petrovna pince-nez cu o afectare la nas, "văd că ești șchiop?" - "Nu? " - Apollon Apollonovich aruncă o privire către Kolenka și apucă oala cu ardei - "Într-adevăr " Cu o mișcare de tinerețe, a început să-și pipereze supa - "Nu-i nimic, mamă: m-am împiedicat și acum mă doare genunchiul " - "Ai nevoie de o lotiune cu plumb?" " De fapt, Kolenka, de fapt," Apollon Apollonovich, ducând o lingură de supă la gură, se uită de sub sprâncene, "nu glumesc cu aceste vânătăi în articulația poplitee; Aceste vânătăi sunt jucate în mod neplăcut " Și a înghițit o lingură de supă Nikolai Apollonovici, zâmbind fermecător, a început la rândul lui să pipereze supa " Este un sentiment matern uimitor", iar Anna Petrovna a pus lingura pe o farfurie, și-a întins ochii mari, de copil, lipindu-și capul de gât (de aceea a ieșit o a doua bărbie de sub guler), "este uimitor : el este deja adult, iar eu încă, ca de obicei, sunt îngrijorat pentru el " Cumva, firesc, a uitat că de doi ani și jumătate nu a fost deloc îngrijorată de Kolenka: Kolenka era protejată de ei de un străin, negru la față și cu mustață lungă, cu ochii ca două

prune; Fireşte, - şi a uitat cum mai bine de doi ani îi lega zilnic pe acest bărbat ciudat, acolo, în Spania, o cravată: mov, mătase; și timp de doi ani și jumătate a dat un laxativ dimineața - G u-nyadi Ya n o p - "Da, sentiment matern: amintește-ți, în timpul dezinterismului tău " ("dezintery", a spus ea) - "Cum, îmi amintesc perfect Vorbești despre felii de pâine?" - "Asta e " " Consecințele dezinteriei", a bubuit Apollon Apollonovich din farfurie, subliniind "și", "prietene, se pare că suferi acum?" Și a înghițit o lingură de supă - "Ei mănâncă fructe de pădure până în ziua de azi e dăunător, domnule", se auzi vocea satisfăcută a lui Semyonici din spatele ușii; i s-a uitat capul: se uita de acolo - nu slujea " Bombe, fructe de pădure!" Apollon Apollonovich a bubuit și, deodată, întregul său corp s-a întors către Semionici: mai degrabă, spre gaura din uşă - Fructe de pădure, și el și-a mestecat buzele Aici lacheul care slujea (nu Semionici) a zâmbit dinainte cu o privire atât de precisă, de parcă ar fi vrut să spună tuturor: Andrei Bely - "Acum va fi aici!" țipă Barin - "Și ce, Semenych, spune-mi: pepenele este o boabă?" Anna Petrovna se întoarse cu un ochi către Kolenka: condescendent și viclean își ascunse zâmbetul; îşi întoarse privirea spre senator, care era încremenit în direcţia uşii şi părea să fi plecat complet, aşteptând un răspuns la întrebarea lui absurdă; cu ochii ea a spus: Dar este încă?" Nikolai Apollonovich, stânjenit, și-a apucat cuțitul și furculița cu mâna, până când o voce a zburat pe ușă, impasibilă și clară, nemulțumită de întrebare: - "Pepenele verde, Excelența Voastră, nu este deloc o boabă, ci o legumă" Apollon Apollonovich s-a răsturnat repede cu tot corpul, zbucnind brusc - a, a, a! - improvizatul tău: Ai dreptate, Semenych, Cheesecake vechi, - Ai judecat asta cu chel Anna Petrovna și Kolenka nu și-au ridicat ochii din farfurii: într-un cuvânt, era ca pe vremuri! Apollon Apollonovich, după scena din sufragerie, le-a arătat cu înfățișarea lui: totul a revenit acum la normal; a mâncat apetisant, a glumit și a ascultat cu atenție povești despre frumusețile Spaniei; ceva ciudat și trist s-a ridicat în inimă; sigur nu era timp; și era ca ieri (se gândi Kolenka): el, Nikolai Apollonovich, are cinci ani; ascultă cu atenție conversațiile mamei cu guvernanta (cea pe care Apollon Apollonovich a dat-o afară); iar Anna Petrovna exclamă entuziasmată: - "Eu și Zizi; iar în spatele nostru - două cozi; suntem la expozitie; cozi în spatele nostru, la expoziție " - "Nu, ce obrăznicie!" Kolenka este atras de o cameră imensă, de o mulțime, de foșnetul rochiilor și așa mai departe (de când a fost dus la o expoziție): în depărtare, agățate în spațiu, cozi uriașe, negru-maronii, înoată din mulțime Și - băiatul este speriat: Nikolai Apollonovich în copilărie nu putea înțelege deloc că Contesa Zizi numea cozile admiratorilor ei seculari Dar această amintire absurdă a cozilor atârnând în spațiu îi trezi un sentiment înăbușit de anxietate; Ar trebui să merg la Likhu-tins: să mă asigur că - într-adevăr Cum așa - "chiar?" În urechi se auzea tot ticăitul ceasului: tic-tac, tic-tac; un păr curge în cerc; Cu siguranță nu am alergat pe aici - în aceste camere strălucitoare (de exemplu, undeva sub covor, unde oricare dintre ele ar putea Petersburg picior accidental), dar - într-o cloacă, o groapă neagră, pe un câmp, într-un râu: se costă "ti-ki-tak"; un păr curge în cerc - până la ceasul fatidic Ce nonsens! Toate acestea dintr-o glumă senatorială groaznică, cu adevărat grandioasă de prost gust; totul a început de aici: amintirea cozilor negru-maronii care pluteau din spațiu și - amintirea bombei - "Ce este, Kolenka, ești cam distrat: și nu mănânci smântână? " - "O, da, da " După cină, a mers pe această sală neluminată; sala strălucea puțin; si luna, si dantela felinarului;

aici se plimba de-a lungul pătratelor parchetului: Apollon Apollonovich; cu el - Nikolai Apollonovich; au pășit peste: de la umbră la șiretul lămpii; s-au încrucișat: din această dantelă ușoară - în umbră Cu o blândețe neobișnuită de încredere, plecând capul în jos, Apollon Apollonovich spuse: fie fiului său, fie față de sine: - "Știi - știi: o poziție dificilă - să fii om de stat" Ne-am întors - "Le-am spus tuturor: nu, a promova importul de snopi americani nu este un lucru atât de mărunt; există mai multă umanitate în asta decât în discursurile lungi Legea statului ne învață " Ne-am întors de-a lungul pătratelor parchetului; încrucișat; din umbre în lumina lunii din stâlpi " Totuși, avem nevoie de principii umanitare; umanismul este o mare cauză, realizată de minți precum Giordano Bruno, ca " Au cutreierat aici mult timp Apollon Apollonovich vorbi cu o voce crăpată; uneori îşi lua fiul de nasturele hainei cu două degete: îşi întindea buzele drept la ureche - "Ei, Kolenka, vorbitori: umanitate, umanitate! Există mai multă umanitate în legatorii de snopi: avem nevoie de legători de snopi " Aici cu mâna liberă l-a prins de talia fiului său, târându-l la fereastră, într-un colț; mormăi și clătină din cap; nu l-au luat în considerare, nu este nevoie de el: - "Știi - ocolit!" Nikolai Apollonovich nu îndrăznea să se creadă; da, cum totul s-a întâmplat firesc - fără explicații, fără furtună, fără mărturisiri: această șoaptă în colț, această mângâiere paternă De ce sunt anii astia el ? - "Deci, Kolenka, prietene: hai să fim mai sinceri cu tine " " Ce este? Nu pot auzi " Fluierul nebun al unui vapor cu aburi zbura pătrunzător pe lângă ferestre; un felinar de la pupa care ardea strălucitor, cumva oblic, a fost dus în om; inele de rubin s-au lărgit Deci, cu moliciune de încredere, înclinare ΊΟ Andrei Bely lăsând capul în jos, Apollon Apollonovich spuse: nu asta - fiului său, - dar nu asta - pentru sine S-au încrucișat: din umbră în șiretul lămpii; s-au încrucișat: din această dantelă ușoară - în umbră *······ " · Apollon Apollonovich - mic, chel și bătrân - luminat de sclipirile cărbunilor pe moarte, începu să-și dea răbdare pe o masă de sidef; timp de doi ani si jumatate nu a intins pasianii; așa că Anna Petrovna i s-a întipărit în memorie; a fost, adică, acum doi ani cu Nolovina: înainte de conversația fatidică; o siluetă cheală stătea la aceeași masă și la aceeași răbdare - "Zece " - "Nu, draga mea, este întinsă Dar primăvara - asta este: ar trebui să mergem, Anna Petrovna, la Proletnoye" (Proletnoye era moșia familiei Ableukhovilor: Apollon Apollonovich nu fusese în tranzit de douazeci de ani) Acolo, în spatele liniei de gheață, zăpadă și pieptene, printr-un accident stupid, aproape că a înghețat, acum cincizeci de ani; în această oră a înghețului ei singuratic, parcă degetele reci ale cuiva mângâiau inima; o mână înghețată făcu semn; în spatele lui, veacuri au fugit în nemăsurat; în față - o mână de gheață deschisă: incomensurabilitate; incomensurabilele zburau spre Mână de gheață! Și - aici: s-a topit Apollon Apollonovich, eliberându-se de serviciu, și-a amintit pentru prima dată: județul, distanțe orfane, fumul satelor; și - un daw; si voia sa vada: fumul satelor; și - caseta de selectare Ei bine , să mergem la Proletnoe: sunt atât de multe flori acolo " Iar Anna Petrovna, dusă din nou, a vorbit entuziasmată despre frumusețile palatelor Alhambra; adică: "Eu" cu Mindalini (Mantalini, se pare) - "Am ajuns dimineața într-o trăsură drăguță trasă de măgari; în hamurile noastre, Kolechka, erau niște pompoane atât de mari; și știi, Apollon Apollonovich, suntem obișnuiți să " Apollon Apollonovich a ascultat, a schimbat cărțile; și - a aruncat: nu a terminat răbdarea; s-a cocoşat, cocoşat în scaun, luminat de violetul strălucitor al cărbunilor; de

câteva ori a apucat brațul scaunului imperiului, intenționând să sară în sus; totuși, era evident că și-a dat seama în timp că comite lipsă de tact, întrerupând acest flux verbal la o frază neterminată; și din nou a căzut pe un scaun; căscat În cele din urmă, a remarcat ironic: - "Eu, la urma urmei: să recunosc - sunt obosit" Și sa mutat de pe scaun pe balansoar Nikolai Apollonovich s-a oferit voluntar să-și ducă mama la hotel; ieșind din salon, se întoarse către tatăl său; de pe balansoar a văzut (așa i s-a părut) o privire tristă fixată asupra lui; Apollon Apollonovich, așezat într-un balansoar, scutură ușor balansoarul cu un mișcare din cap Ώ eterburg și mișcarea picioarelor aceasta a fost ultima percepție conștientă; de fapt, nu și-a mai văzut tatăl; și la țară, și la mare, și - la munte, la orașe - în sălile orbitoare ale muzeelor importante europene - și-a amintit de această privire; și părea: Apollon Apollonovich și-a luat rămas bun acolo conștient - cu o mișcare a capului și o mișcare a piciorului: un chip vechi de ego, scârțâiturile liniștite ale unui balansoar; și - uite, uite! CEAS Nikolai Apollonovich și-a însoțit mama la hotel; iar după aceea a cotit pe Moika; era întuneric la ferestrele apartamentului: Likhutinii nu erau acasă; nimic de făcut: s-a întors acasă Acum a intrat şocuri în dormitorul lui; în întuneric desăvârșit stătea: umbre, umbre și umbre; o dantelă de lampă tăiată prin tavan; din obişnuinţă a aprins o lumânare; și și-a scos ceasul; i-a privit absent: ora trei Totul s-a ridicat din nou A înțeles că temerile lui nu erau stăpânite; încrederea care îndurase toată seara aceea eșuase undeva; și totul - a devenit instabil; a vrut să ia brom; nu era brom; a vrut să citească Apocalipsa; nu a existat nicio "Revelație"; în acest moment, un sunet distinct, tulburător a ajuns la urechile lui: tiki-tok, tiki-tok - se auzea încet; este sardina? Și gândul a persistat Dar ea nu-l chinuia, ci îl chinuia altceva: un sentiment vechi, delir; uitat într-o zi; iar în noaptea care s-a răsărit: - "Pepp Peppovich Pepp " El a fost cel care, umflându-se într-un volum, a pătruns în casa galbenă din a patra dimensiune; și s-a repezit prin camere; lipit cu suprafețe fără formă de suflet; iar sufletul a devenit o suprafață: da, suprafața unei bule uriașe și în creștere rapidă, umflată pe orbita lui Saturn ah-ah-ah: Nikolai Apollonovich s-a răcit clar; vânturile îi suflau pe frunte; totul a izbucnit apoi: a devenit simplu Iar ceasul batea Nikolai Apollonovich întinse mâna spre sunetul necăjitor: căută locurile sunetului; scârțâind cu cizmele, se strecură liniștit la masă; bifatul a devenit mai distinct; iar la masă - a dispărut " Tiki-tock", venea încet dintr-un colț întunecat; și s-a strecurat înapoi: de la masă - în colț; umbre, umbre și umbre; tăcere de moarte Nikolai Apolonovici era fără suflare, alergând cu o lumânare întinsă printre dansul umbrelor; toată lumea a surprins un sunet de fâlfâit (astfel copiii cu plase urmăresc o molie galbenă) Aici a luat direcția corectă; s-a deschis un sunet ciudat; ticăitul suna distinct: o clipă avea să-l acopere (de data aceasta molia nu avea să zboare) Andrei Bely Unde, unde, unde? Și când a început să caute puncte de propagare a sunetului, a găsit imediat acest punct: în stomac; de fapt: o greutate imensă a tras stomacul Nikolai Apollonovici văzu că stătea la noptieră; iar la nivelul abdomenului, pe suprafata mesei, se simte un ticac ceasul pe care si-a dat jos; i-a privit absent: ora patru A intrat în cadrul lui (locotenentul Likhutin a luat blestemata de bombă); sentimentul delirant a dispărut; a dispărut și greutatea din stomac; a aruncat repede o pereche de redingote; cu plăcere a desfăcut și amidonurile: un guler, o cămașă; si-a scos chilotii: pe picior, unde era genunchiul, iesea in evidenta o pata de sange; iar genunchiul era umflat;

picioarele mele intraseră deja în foaia albă ca zăpada, dar m-am gândit, sprijinindu-mă pe mână; trăsăturile clar albe ale chipului pictării icoanelor ieșeau în evidență pe alb Și lumânarea s-a stins Ceasul batea; întunericul perfect îl înconjura; în întuneric, ticăitul flutura din nou, ca o molie desprinsă dintr-o floare: aici - și aici; aici si acolo; și - gânduri bifate; în diferite locuri ale corpului inflamat - gândurile bat cu puls: în gât, în gât, în mâini, în cap; chiar și în plexul solar Pulsurile mi-au străbătut corpul, urmărindu-se unul pe celălalt Și rămânând în urma corpului, ei erau în afara corpului, formând un circuit de bătaie și conștient în toate direcțiile de la acesta; jumătate de arshin; și altele; atunci a înțeles destul de clar că nu el a gândit, adică: nu creierul a gândit, ci în afara creierului acest circuit conștient se contura, bătând; în acest circuit toate pulsurile, sau proiecțiile pulsurilor, s-au transformat instantaneu în gânduri care se autoinventează; în globul ocular, la rândul său, era o viață furtunoasă; puncte obișnuite, vizibile în lumină și proiectate în spațiu, acum aprinse cu scântei; au sărit de pe orbitele lor în spațiu; au dansat de jur împrejur, formând rigmarole plictisitoare, formând un cocon roiesc - de lumini: jumătate de arshin; și altele; asta a fost pulsația: acum a izbucnit Acestea erau roiurile de gânduri care se gândeau la sine Pânza de păianjen a acestor gânduri, și-a dat seama, nu se gândește deloc la ceea ce proprietarul acestei rețele ar dori să gândească, adică deloc la ceea ce a încercat să gândească cu ajutorul creierului și la ceea ce a scăpat din creier (pentru a spune adevărul, circumvoluțiile creierului doar s-au umflat, nu erau gânduri în ele); gândit doar la pulsuri, împrăștiate cu diamante - scântei, stele; pe acest roi auriu curgea un fel de tulpină ușoară, reverberând în el cu afirmație "Dar ticăie, ticăie " Altul a alergat A fost concepută afirmația propoziției pe care creierul său a negat-o, cu care s-a încăpățânat, a fost concepută: și sardina este aici, și sardina este aici; o săgeată trece de-a lungul ei; săgeata s-a săturat să alerge: va alerga până la punctul fatal (acest punct este deja aproape) Pulsuri ușoare, fluturatoare TJ rterburg Chenot s-a prăbușit aici, în timp ce scânteile unui foc se împrăștie, dacă trânti focul tare cu o bâtă - s-au prăbușit aici: sub ele se dezvăluia un fel de nesubstanțialitate albastră, din care centrul strălucitor străpungea instantaneu capul acoperit de transpirație al unui Persoană întinsă aici, cu ace și lumini fluturatoare asemănătoare unui păianjen gigantic care a venit în fugă din lumi și - reflectată în creier: - - și se vor auzi hohote insuportabile, pe care, poate, nu vei avea timp să le auzi, pentru că înainte să lovească timpanul, vei fi cu o membrană ruptă (și altceva) - - Obscuritatea albastră a dispărut; cu ea - un centru strălucitor sub firul de lumină care se apropie; dar cu o mișcare frenetică Nikolai Apollonovich a zburat imediat din pat: pulsurile s-au transformat instantaneu într-un flux de gânduri dincolo de imaginabilul lui; pulsurile s-au scufundat și au bătut: în tâmplă, gât, gât, brațe și nu în afara acestor organe Călca cu picioarele goale; și a ajuns în locul greșit: nu la ușă, ci la colț Se făcea lumină Și-a aruncat repede chiloții și a călcat în picioare pe coridorul întunecat: de ce, de ce? Ah, pur și simplu îi era frică Doar un sentiment animal pentru viața lui prețioasă îl cuprinsese; nu voia să se întoarcă de pe coridor; nu a avut curajul să se uite în camerele lui; nu avea timp sau energie să caute din nou bomba; totul era confuz în capul lui și, cu siguranță, nu-și amintea nici minutul, nici ora expirării termenului: fiecare clipă se putea dovedi fatală Aici a rămas până la lumina zilei să tremure pe coridor Și mergând într-un colț, s-a așezat pe coapse Migi

la fel a expirat în ea încet; minutele păreau ore; deja au trecut multe sute de ore; coridor - șuierat; coridorul s-a făcut gri: era ziuă mare Nikolai Apollonovich a devenit din ce în ce mai convins de absurditatea gândurilor care se gândeau în sine; aceste gânduri s-au găsit acum în creier; iar creierul le-a făcut față; iar când a hotărât că termenul a expirat de mult, versiunea locotenentului secund care ia vasul cu sardine s-a răspândit oarecum spontan în jurul lui în perechi dintre cele mai binecuvântate imagini, iar Nikolai Apollonovich, ghemuit pe coridor, - fie din siguranță, fie că de la oboseală - numai, numai: a aţipit A fost trezit de o atingere alunecoasă pe frunte; și deschizând ochii, văzu botul salivat al unui buldog: în fața lui buldogul sforăia și dădea din coadă; cu o mână indiferentă a mutat buldogul deoparte și era cât pe ce să revină la vechile sale moduri: să continue așa ceva; răsuciți câteva răsuciri pentru a face o deschidere Și - deodată mi-am dat seama: de ce e pe jos? De ce este pe hol? Andrei Bely Pe jumătate adormit, s-a dus cu greu la locul său: urcându-se în pat, și-a răsucit încă krutni-ul somnoros - S-a trântit: am înțeles totul - În serile lungi de iarnă, Nikolai Apollonovich a revenit în mod repetat la vuietul greu; era un bubuit deosebit, incomparabil cu orice; asurzitoare și - deloc trosnitoare; asurzitor si - surd: cu o nuanta metalica, bas, grea; și apoi totul a înghețat Curând s-au auzit voci, călcat neuniform al picioarelor goale și scâncetul blând al unui buldog; telefonul trosni: în cele din urmă deschise ușa; un şuvoi de vânt rece îi năvăli în piept; iar fumuri galbene-lămâie umpleau încăperea; într-un jet de vânt și fum, destul de inoportun, s-a împiedicat de un fel de despicare; și a simțit mai degrabă decât a realizat că era o bucată de ușă ruptă Iată un morman de cărămizi reci, iată umbre care curg: din fum; bucăți de covoare arse - cum au ajuns acolo? Iată una dintre umbre, care iese într-un văl de fum, lătră nepoliticos la el Hei , de ce ești aici: vezi nenorocire în casă!" Și mai era o voce; si s-a auzit: - "Toți ar fi ticăloși!" " Eu sunt", a încercat el A fost întrerupt - "Bombă " "Ai!" - "Ea este cea mai sfâșiată " "?" - "La Apollon Apollonovich la birou " - "? " - "Slavă Domnului, nevătămat și întreg " Reamintim cititorului: Apollon Apollonovich a adus distrat un bol cu sardine în biroul său din camera fiului său; și am uitat complet de ea; bineînțeles că nu cunoștea conținutul castronului cu sardine Nikolai Apollonovich a alergat până la locul unde tocmai fusese ușa; și unde - nu era nicio ușă: era un gol uriaș, de unde ieșea fum; dacă priveau în stradă, vedeau: se aduna o mulțime; polițistul a ștampilat-o de pe trotuar; iar guraşii arătau, cu capul dat pe spate, ca de la scăderile negre ale ferestrelor şi de la crăpătura care tăia pufurile de lămâie gălbui de rău augur erau eliminate Nikolai Apollonovich, neștiind el însuși de ce, a fugit din eșec; și a ajuns să nu știe unde - Apollon Apollonovich stătea pe un pat alb ca zăpada (da, pe o pernă de pat), lipindu-și picioarele goale de pieptul păros; și era într-un tricou; Petersburg îmbrățișându-și genunchii cu mâinile, el nestăpânit - nu plângea, ci urlă; în vuietul general a fost uitat; nu era nici un lacheu cu el, nici măcar Semionici; nu era nimeni care să-l liniștească; și iată-l, singur la încordare, la șuier - - Nikolai Apollonovich s-a repezit la acest corp neputincios, așa cum o mamă se grăbește în mijlocul șoselei către o picătură căzută de trei ani, pe care i-a fost încredințată, pe care a uitat-o în mijlocul șoselei; dar acest trup neputincios - o picătură - la vederea unui fiu care alergă - cum sare de pe pernă și - cum își flutură brațele: cu o groază de nedescris și cu o agilitate necopilără Și - cum va lua zborul din cameră, strecurându-se pe coridor! Nikolai

Apollonovich, strigând "Țineți" - în spatele ei: în spatele acestei figuri nebune (cu toate acestea, care dintre ei este nebun?); amândoi s-au repezit în adâncul coridorului pe lângă fum, zdrențe și gesturile oamenilor care tunău (se stingeau așa ceva); s-a auzit un fulger ciudat al acestor siluete care țipau ciudat - în adâncul coridorului; cămaşa flutura în fugă; călcat în picioare, fulgerându-le călcâiele; Nikolai Apollonovich a pornit în urmărire cu un salt, căzând pe piciorul drept; a apucat cu mâna chiloții care cădeau; iar cu cealaltă mână se strădui să apuce marginea stropitoare a cămăşii tatălui său A alergat și a strigat: - "Stai " "Unde?" - "Da, stai " Alergând spre ușa care ducea într-un loc incomparabil, Apollon Apollonovich se lipi de ușă cu o viclenie de neînțeles; și s-a trezit repede în acel loc: a fugit în acest loc Nikolai Apollonovici se retrase o clipă de la uşă; pentru o clipă tăiau clar: o întoarcere a capului, o frunte transpirată, buzele, perciunile și un ochi strălucind ca o piatră topită; ușa s-a închis trântit; totul este pierdut; zăvorul clacă în spatele ușii; a fugit în acest loc Nikolai Apolonovici bătu cu disperare în uşă; și a întrebat - la încordare, la șuier: - "Deschide " - "Dă drumul " - eu- " Ah ah ah " A căzut în fața ușii Și-a lăsat mâinile în genunchi; și-a aruncat capul în mâini; aici și-a pierdut simțurile; lacheii se repeziră spre el cu un zgomot L-au târât în cameră Punem capăt aici Nu vom descrie cum au stins focul, cum senatorul, într-un infarct sever, s-a explicat poliției: după aceea, a explicat Andrei Bely A fost o consultare a medicilor: medicii i-au găsit o dilatare a aortei Și totuși: în toate zilele de grevă, a apărut în birouri, birouri, apartamente ministeriale - slăbit, slab; basul lui puternic bubuia convingător - în birouri, birouri, apartamente ministeriale - cu o nuanță surdă, cântăritoare Să spunem doar: a reușit să demonstreze așa ceva Cineva a fost arestat acolo; și apoi - eliberat din lipsă de probe; au fost puse în aplicare conexiuni; iar chestiunea a fost tăcută Nimeni altcineva nu a fost atins În toate acele zile, fiul său a zăcut în accese de febră nervoasă, fără să-și recapete deloc cunoștința; iar când s-a întors în sine, a văzut că era numai cu mama sa; nu mai era nimeni în casa lăcuită Apollon Apollonovich s-a mutat în sat și a petrecut iarna aceea fără pauză în zăpadă, luând o vacanță nelimitată; și s-a retras din concediu Anterior, el a pregătit pentru fiul său: un pașaport străin și bani Ableukhova, Anna Petrovna, a însoțit-o pe Nikolenka S-a întors doar vara: Nikolai Apollonovich nu s-a întors în Rusia până la moartea părintelui său Sfârșitul celui de-al optulea capitol epilog Soarele de februarie pe versant Scuturați cactusii împrăștiați înainte și înapoi În curând, în curând pânze vor zbura din golf până la țărm; zboară: cu aripi ascuțite, legănate; cupola a intrat în cactusi Nikolai Apollonovich în gondura albastră, în roșu strălucitor arab negru, îngheață pe coapse; cea mai lungă perie cade din perie; silueta sa este modelată clar dintr-un acoperiș plat; sub el este piața satului și sunetele de "tam-tam" 'a: lovesc urechile cu o umbră surdă și grea Peste tot cuburi albe de case de sat; un berber țipător îndeamnă cu strigătele unui măgar; un morman de crengi este argintit pe un măgar; Berber - măsline Nikolai Apollonovich nu ascultă sunetele "acolo-acolo"; și nu vede un berber; vede ce stă în fața lui: Apollon Apollonovich - chel, mic, bătrân - stând într-un balansoar, scutură balansoarul cu o mișcare a capului și o mișcare a piciorului; Îmi amintesc această mișcare Migdalele devin roz de departe; acel vârf pieptănat este un liliac-chihlimbar strălucitor; acest vârf este Zahuan și acel cap este cartaginez Nikolai Apollonovich a închiriat o casă de la un arab într-un sat de coastă, sub-tunisian Sub greutatea zăpezii,

pălării scânteietoare, ramuri de molid îndoite: umplute și verzi; în fața unei clădiri din lemn cu cinci coloane; peste balustrada terasei stropii de zapada se intind peste dealuri; au o strălucire roz din zorii lunii februarie A apărut o siluetă cu umeri rotunzi - în cizme calde de pâslă, mănuși, sprijinită de un băț; guler de blană ridicat; o pălărie de blană este trasă în jos peste urechi; făcându-și drum pe poteca degajată; este condusă sub brațe; figura principală are în mâini o pătură caldă Ochelari au apărut pe Apollon Apollonovich în sat; s-au aburit în ger și prin ele nu se zăreau nici distanța de pădure ca de pieptene, nici ceața satelor, nici copacele: se văd umbre și umbre; între ele - lumina lunii din stâlpi și pătratele parchetului; Nikolai Apollonovich - blând, atent, sensibil - aplecându-și capul în jos, trece peste: din umbră - în șiretul luminii lămpii; cruci: din această dantelă ușoară - în umbră Andrei Bely Andrei Bely Seara, bătrânul e la masa lui în mijlocul ramelor rotunde; și portrete înrămate: un ofițer în jambiere, o bătrână cu șapcă de satin; un ofițer în jambiere este tatăl său; bătrâna cu coafură este răposata mamă, născută Svargina Bătrânul își scrie memoriile pentru ca în anul morții sale să vadă lumina Au văzut lumina Memorii pline de spirit: Rusia le cunoaște Flacăra soarelui este impetuoasă: se face purpurie în ochi; întoarce-te și - lovește cu furie ceafa; iar deșertul din aceasta pare verzui și mortal; cu toate acestea, viața este mortală; e bine să rămâi aici pentru totdeauna - lângă malul pustiu Într-o cască groasă, cu un văl care suflă în vânt, Nikolai Apollonovich s-a așezat pe o grămadă de nisip; în fața lui se află un cap uriaș și putrezit - cam - se va prăbuși într-o gresie veche de o mie de ani; - Nikolai Apollonovich stă ore întregi în fața Sfinxului Nikolai Apollonovich este aici de doi ani; studii în muzeul Bulak Cartea morților și notele lui Manetho sunt interpretate greșit; pentru un ochi curios există o gamă largă; Nikolai Apollonovich a eșuat în Egipt; iar în secolul al XX-lea vede - Egiptul, toată cultura - ca acest cap putred: totul este mort; nu a mai ramas nimic E bine că este atât de ocupat: uneori, îndepărtând privirea de la scheme, începe să-i pară că nu totul a murit încă; sunt niște sunete; aceste sunete huruie la Cairo: un bubuit special; amintește - același sunet: asurzitor și - surd: cu o nuanță metalică, bas, grea; și Nikolai Apollonovich - întinde mâna după mumii; acest "caz" a dus la mumii Kant? Kant este uitat Seara târzie: și în amurgul fără lacune mormanele lui Gizeh sunt întinse urât și amenințător, totul este întins în ele; și totul din ei se extinde; lumini maro închis se aprind în praful suspendat în aer; și înfundat Nikolai Apollonovici se sprijini gânditor de partea moartă, piramidală Într-un fotoliu, în chiar soarele, un bătrân stătea nemișcat; cu ochi uriași albaștri floarea de colț se tot uita la bătrână; picioarele îi erau învelite într-un carouri (se pare că avea picioarele paralizate); ciorchine de liliac albi i-au fost puse pe genunchi; bătrânul a tot întins mâna spre bătrână, ridicându-se din scaun cu trupul: " Spui că ai absolvit? Poate va veni?" - "Da: pune hârtiile în ordine " Nikolai Apollonovich și-a încheiat în sfârșit monografia - "Cum se numeste?" Și bătrânul a radiat: - "Monografia se numește me-emme "Pe scrisoarea lui Daufsekh-ruta" "Apollon Apollonovich a uitat absolut totul: a uitat numele obiectelor obișnuite; cuvântul este - Daufsekhruty - ferm pom Petersburg el nul; despre "Daufsekhruta" - scria Kolenka Aruncă-ți capul în sus și aurul frunzelor verzi este acolo: furie puternic: albastru și miei; pe potecă alerga o coadă - "El, zici tu, în Nazaret?" Ei bine, o grămadă de clopote! Clopotele au deschis gâtul purpuriu; chiar acolo, în clopote, stătea un scaun portabil; iar pe el este un Apollon Apollonovich încrețit cu miriște

neras, argintiu pe obraji, sub o umbrelă de pânză În , Nikolai Apollonovich a continuat să meargă zile întregi pe câmp, prin pajiști, prin păduri, urmărind câmpul lucrând cu lene îmbufnată; a mers în șapcă; purta o lenjerie de corp de culoarea cămilului; scârțâia cu cizmele; barba lui aurie în formă de pică l-a schimbat dramatic; iar papucul de păr ieșea în evidență cu o șuviță distinctă, complet argintie; această șuviță a apărut brusc; Îl dureau ochii în Egipt; a început să poarte ochelari albaștri Glasul i s-a făcut aspru, iar fața lui era arsă de soare; viteza de mișcare a dispărut; a trăit singur; a sunat pe cineva? nimeni nu a fost; l-am văzut în biserică; ei spun că cel mai recent îl citea pe filozoful Skovoroda Părinții lui sunt morți Sfârşit * ADULTĂRI CARTEA ("NEKRASOVSKAYA") EDIȚIA PRIMELE DOUĂ CAPITOLULE ALE ROMANULUI "PETERSBURG" (TsGALI, f , on , poz) CAPITOLUL ÎNTÂI Senatorul Morning Și se pare - linia este în spatele meu: mă sună dragul meu Delvig A Pușkin eu Apollon Apollonovich Ableukhov era dintr-o familie foarte respectabilă; el, desigur, l-a avut ca strămoș pe Adam și nu acesta este principalul lucru; incomparabil mai important este faptul că strămoșul său născut nobil a fost Sim, adică progenitorul popoarelor mongole, semitice, hesite și cu piele roșie Aici vom face o tranziție către strămoșii Ableukhov și o eră nu atât de îndepărtată Acești strămoși ai unei epoci nu atât de îndepărtate au trăit; se pare că în hoarda Kirghiz-Kaisak, de unde Murza Ab-Lai, stră-străbunicul senatorului, care a primit nu numai numele de creștin Andrei, ci și porecla creștină Ukhova, a intrat cu vitejie în serviciul rusesc în timpul domnia împărătesei Anna Ioannovna Așadar, despre acest nativ înalt născut din măruntaiele tribului mongol, "Armorialul Imperiului Rus" spune: Ab-Lai Ukhov, pentru concizie, a fost pur și simplu transformat în Ableukhov Acest stră-străbunic a fost cea mai apropiată sursă a familiei Creionul întins pe masă a atras atenția lui Apollon Apollonovich; Apollon Apollonovich și-a luat intenția de a da punctului forma ei mai lustruită, ca semn al căruia Apollon Apollonovich s-a urcat la birou cu pași repezi și a apucat un precipice, pe care l-a răsucit îndelung în gândul cel mai adânc; În cele din urmă, Apollon Apollonovich și-a dat seama că nu avea un creion în mâini, ci doar un precipice Distracția lui Apollon Apollonovich a provenit, fără îndoială, din Suplimente contemplarea obiectelor de materie înaltă: adevărul este că un gând strălucitor i-a răsărit - i-a răsărit și imediat, într-un moment nepotrivit, s-a desfășurat într-un șir de gânduri scăpate (Apollo Apollonovich s-a grăbit la departament): în "Jurnalul ", care ar trebui să apară în anul morții sale în publicațiile bazate pe timp, a devenit brusc cu o pagină în plus Apollon Apollonovich a început să noteze cursul mental care se desfășura; ne permitem să cităm această mișcare mentală: "Ruina noastră este extrem de bogată într-un singur tip de oameni de stat, ai căror reprezentanți în limbajul comun pot fi numiți vorbitori; cheltuitor cu cuvinte prost concepute, în ciuda răspunderii postului deținut, atinge o dezvoltare ridicată în acest tip; exemple? Pentru exemple nu departe: contele D , S S K-n, cunoscutul nostru Paul Polsky Hârtia este singura modalitate de a comunica cu un vorbitor; receptorul este o modalitate și mai bună de a avea relații sexuale, pentru că îl puteți pune jos în orice moment După ce a notat această mișcare mentală, Apollon Apollonovich Ableukhov a început să se pregătească pentru serviciu, deoarece se distingea prin fapte curajoase Mai mult de o stea i-a căzut pe pieptul brodat cu aur: chiar din cele mai vechi timpuri, steaua lui Stanislav a căzut pe pieptul lui brodată cu aur, împreună cu un acarian roșu și semnul corespunzător al ordinului Și apoi Anna a căzut și ea la

pieptul ei brodat cu aur Vladimir de diferite grade au căzut, timp de zece ani aici a căzut o ordine care nu deseori; nu este nimic de adăugat că acest ordin este Vulturul Alb Și recent, grinzi de semne de diamant, adică distincțiile de ordine ale lui Alexander Nevsky, au fost atașate la locuința sentimentelor patriotice dintr-o cutie roșie lăcuită Limbi rele obișnuiau să spună că Apollon Apollonovich Ableukhov avea un obicei ofensator care a prins rădăcini de mult timp și, în cele din urmă, a prins rădăcini complet după notoriile semne de diamant Dar, mai presus de toate, care era poziția socială a soțului foarte înzestrat? Cred că această întrebare este mai degrabă nepotrivită: Ableuhov cunoștea Rusia din durata excelentă a discursurilor sale în Senat Discursurile pline de spirit nu explodau ca niște bombe zgomotoase, care suflă foc, ci întotdeauna turnau un fel de otravă asupra partidului ostil, în urma căreia orice casație era respinsă Aceste discursuri au zburat de mai multe ori în jurul tuturor regiunilor și provinciilor, dintre care alta nu era mai puțin unită decât Franța și Germania Apollon Apollonovich a fost până în ultimul moment șeful acelui departament ei bine, acela Ce mai face? Într-un cuvânt, era șeful secției, bineînțeles, cunoscut de tine Și de ieri i s-a oferit un post și mai responsabil Dacă comparăm figura subțire, complet nedescriptivă a venerabilului meu soț cu imensitatea incomensurabilă a mecanismelor controlate de el, s-ar putea, poate, să se complacă multă vreme unei surprize inutile; dar, până la urmă, aici - absolut toată lumea a fost surprinsă; hotărât surprins Suplimente toată explozia de forțe mentale emanate de acest craniu; senatorul meu are şaizeci şi opt de ani Înainte de a descoperi lumea interioară a acestui curajos erou, vă permit să faceți o evaluare a personalității afectate așa cum s-a reflectat în contemplarea contemporanilor săi Serghei Yulievich Witte, când s-a întâlnit cu o persoană afectată, a tratat-o cu un scepticism ușor de ascuns; nu era, desigur, nimic surprinzător în asta; a fost doar surprinzător că într-o zi Konstantin Petrovici s-a alăturat pe neașteptate părerii lui Witte; Opinia lui Witte a fost împărtășită și de o majoritate de oameni de stat, cu excepția un vot; dar până și acea singură voce a fost redusă la tăcere de voința sorții Ce a spus departamentul despre el? Departamentul, așa cum am menționat mai sus, a notat un singur obicei ofensiv în Apollon Apollonovich Fără o vizită de două zile la departament, Apollon Apollonovich a fost lipsit de somn și odihnă Fața lui palidă, care alteori semăna cu un prespunzator de marmură cenușie, a fost lovită de cea mai paloare după câteva zile de serviciu pe care-l ratase: apoi semăna cu hârtie machéă; doar ochi albaștri uriași, înconjurați de cercuri albastre, au devenit și mai uriași, albaștri În jurul acestora circulau tot felul de zvonuri suspecte , deși rare, dar absențe periodice Departamentul era atunci în special preocupat de superiorii săi Ce nonsens! Și, în plus, la urma urmei, Apollon Apollonovich a suferit de hemoroizi Apollon Apollonovich Ableukhov avea un craniu gol, iar cele două urechi proeminente ale sale se distingeau printr-o nuanță verde pal, nu tocmai plăcută pentru ochi: aceste urechi păreau să aparțină unui cadavru, deoarece în copilărie, înghețat pe câmpurile înzăpezite, Apollon Apollonovich avea nenorocirea de a-i îngheța urechile pe viață și de a le da astfel un caracter atât de trist Dar obiceiul ofensiv al senatorului nu privea nici craniul, nici urechile, pentru craniul uman, forma și culoarea auricularelor sunt doar uz uman natural (nu un obicei); iar în craniu, precum și în urechile proeminente, nu există nimic ofensator pentru o persoană fără prejudecăți; și de aceea, Apollon Apollonovich, să fiu sincer, nu a

fost îngrijorat când și-a contemplat urechile complet verzi și enorm de mărite pe fundalul roșu de sânge al Rusiei în flăcări: așa a fost descris recent pe pagina de titlu a unei reviste umoristice de stradă, una dintre acele reviste Zhidovsky, ale cărei coperți sângeroase, pe străzile aglomerate, s-au înmulțit cu o viteză uluitoare Lăsându-și singur pieptul scufundat, craniul și urechile, mai trebuie să recunoști că avea un obicei ofensator Care este obiceiul ofensiv al senatorului Ableukhov, vom afla mai târziu Deocamdată, iată-l Apollon Apollonovich deschise repede ușa din fața lui, sprijinindu-și mâna pe mânerul fațetat; Suplimente placi de parchet Apollon Apollonovich a apărut în sufrageria rece Livingul era un pătrat strict Acolo, grămezi de bijuterii de porțelan se ridicau nemișcate; acolo un pian elegant, galben, atingea parchetul lăcuit cu roțile picioarelor înguste; iar pe capacul lac galben străluceau frunze de incrustație de bronz; frunze de incrustație de bronz străluceau pe cutii, rafturile ieșind din pereți; Peste tot erau împrăștiate fotolii Empire; scaunele imperiului aveau mânere plate aurite, picioare și spătar; iar coroane încovoiate pe satinul azuriu pal al scaunelor Apollon Apollonovich Ableukhov a alergat spre acea margine a sufrageriei, unde o masă încrustată se ridica pe picioare de leu; de pe masă se înălţa un bronz cu picioare lungi, care servea drept suport de lampă: acolo, dintr-o tavă lăcuită chinezească, Apollon Apollonovich luă un mănunchi de scrisori nedeschise; capul lui chel se apleca peste plicuri, deasupra cărora se prelungea un abajur cu frunze curbate de sticlă, violet pal și fin pictate; dar sticla s-a întunecat cu timpul și pictura fină s-a întunecat și cu timpul Aici Apollon Apollonovich s-a adâncit înainte de a pleca la slujbă în citirea corespondenței de dimineață, așteptând lacheul cu invariabilul: "Se servesc caii" La fel a făcut și astăzi: plicurile au fost rupte - plic după plic Un plic poștal obișnuit, ștampila este lipită oblic, subliniat ilizibil: Mmm casare, interpelare, conform încheierii camerei judecătorești Mmm te rog Cerere, cerere și cerere Mai târziu Plic din hârtie masivă, gri, cu monogramă, sigilat cu ceară de sigilare, fără ștampilă: Mmm Contele Dublve, cere să fie dus la secție, dosar personal un mesaj confidențial directorului Departamentului NN Ar fi frumos astăzi La micul dejun De exemplu, la Tsukatov De ce are nevoie directorul departamentului NN? În continuare: un plic miniatural roz pal - de la Anna Petrovna (ștampilă spaniolă): "Vă rugăm să trimiteți trei mii" Mmm dar au fost trimise Mmm Scrieți Apollon Apollonovich, crezând că a scos un creion, a scos din buzunarul lateral o perie subțire de unghii și era pe cale să facă un semn cu ea pe un plic în miniatură, când lacheul care a intrat i-a spus: - Caii sunt în picioare Apollon Apollonovich și-a ridicat capul chel și a ieșit din cameră Ochelarii aurii din piciorul ferestrelor înghiteau camera de zi de pretutindeni cu suprafețele verzui ale oglinzilor; pahare de dig de aur erau încununate cu fâlfâitul aripilor unor cupidoni goi cu obrajii grasi; și mai jos, sub suprafața oglinzii, Suplimente flacăra torței de aur a fost împinsă cu putere în mătăniile de aur ale coroanei Sub măsuța de toaletă, încrustația meselor strălucea din nou Tablouri atârnau pe pereți, strălucind ca un ulei; dar prin luciul colorat se puteau vedea, poate, franțuzoaice, care aminteau de femeile grecești geloase: coafuri înalte le încununau frunțile lăcuite; tunicile albe, înguste - tunicile vremurilor Directorului - nu-și ascundeau picioarele înguste și subțiri Deasupra pianului atârna o copie mică a Distribution des Aigles par Napoléon Rremier a lui David Imaginea îl înfățișa pe marele împărat într-o coroană de flori și purpuriu de hermină; Împăratul Napoleon I și-a

întins mâna dreaptă către adunarea de mareșali cu pene; Shuytsa îl ținea cu o tijă de metal; vârful baghetei înfățișa un vultur, mare, greu, desfăcând aripile Toată acea splendoare rece a sufrageriei a devenit și mai rece din lipsa completă a covoarelor; parchetele lăcuite orbitor străluceau; dacă soarele ar fi luminat o clipă acele parchete, atunci ochii i-ar închide involuntar ochii, iar asta ar face sufletul să se strângă de frigul, ospitalitatea ospitalității Tonul de ospitalitate rece, de ospitalitate, a fost ridicat de Apollon Apollonovich la un principiu: iar ospitalitatea rece, de ospitalitate a fost imprimată în această casă, în proprietari, în servitori, în statui, chiar și în buldogul tigru, care locuia undeva lângă bucătărie; toată lumea s-a stânjenit în această casă, făcând loc parchetului lăcuit - în primul rând; făcând loc picturilor, ceremonios cu statuia, ceremonios cu slujitorii, ceremonios cu ei înșiși, ceremonios unul cu celălalt, toți s-au aruncat unii la alții pe aceste parchete reci, încântați, înclinându-se și plecând; și-au dat mâna unul cu celălalt, și-au frecat mâinile; uneori pur și simplu își rupeau degetele reci într-un acces de obsechiozitate inutilă Până și buldogul tigrat, favoritul Annei Petrovna, și-a fluturat coada tăiată pentru sine Deci, ani de zile, curtoazia a fost implantată cu forța printre statuile de alabastru; și așa mai departe, amabilitatea statuilor de alabastru a devenit un obicei; obiceiul s-a întărit în instinct, într-un gest de alabastru de salut Deci sufletul a dispărut într-un cadru mecanic; și așa cum orice formulă mecanică era exprimată în număr și măsură, se putea deda cu măsura arcurilor în acea casă, împărțind numărul lor la numărul de ore conținute în zi; mai departe - pentru a reduce acele ore la minute, secunde și treimi: acest număr mediu aritmetic ar fi probabil un număr constant, astfel încât un locuitor al unui Marte îndepărtat, dar mai perfect - un locuitor a cărui imagine nu am ocazia să o desenez - la sosire la casa lui Ableukh, ca naturalist experimentat, cu siguranță, ar trage imediat o concluzie; și anume, un locuitor al unei planete îndepărtate (cine știe, poate o moluște perfectă) ar decide probabil că înclinațiile membrelor trunchiului se datorează unor legi naturale pur mecanice, necunoscute pe Marte Suplimente Când Apollon Apollonovich a pornit să coboare în anticameră, valetul său cu părul cărunt, ținând în mână o cutie de tuns, s-a uitat oarecum lateral cu tandrețe la urechile respectabile ale senatorului și a scuipat respectuos în rezervorul lui argintiu de pe obrajii umflați: Haina este gri, neagră? - Haina, te rog, gri - Mănuși gri, presupun? Nu , mănuși pentru copii - Luați-vă de cap să așteptați un minut: la urma urmei, mănușile din regimentul nostru de chiffonier sunt - nord-est Apollon Apollonovich a intrat o singură dată în lucrurile mărunte ale vieții: a făcut odată o inspecție a garderobei sale, în urma căreia a stabilit o ordine exemplară în acea garderobă, nomenclatura exactă a rafurilor și rafurilor; au apărut rafturi a, be, tse, și așa mai departe, și așa mai departe; iar cele patru laturi ale fiecărui raft și raft au adoptat denumirea celor patru puncte cardinale Punându-și ochelarii pe raft în direcția nord-est, Apollon Apollonovich a notat pe registru cu scris de mână mic cu margele: ochelari, raft be, SV, ceea ce însemna: nord-est O dată pentru totdeauna, s-a stabilit registrul necesar al tuturor obiectelor, iar valetul a primit o copie din registru; de atunci valetul a intarit directiile pe care au cazut accesoriile de toaleta Apollon Apollonovich și-a respectat și prețuit valetul pentru asta Iar valetul cu părul cărunt i-a plătit senatorului în natură Amândoi erau atât de sofisticați unul în fața celuilalt cu politețe, frecându-și mâinile, înclinându-se, reflectate în parchete În

casa lăcuită, furtunile vieții treceau în tăcere; cu toate acestea, furtunile vieții au curs dezastruos aici: n-au tunat cu evenimente, n-au strălucit în inimi cu săgeți curățitoare de fulger; dar din gâturile lor răgușite rupeau aerul cu un șuvoi de lichide otrăvitoare; și tot felul de jocuri cerebrale de rău augur se învârteau în mintea locuitorilor, ca niște vapori groși în cazane închise ermetic II Burnița a udat străzile și străzile; burnița a udat trotuarele și acoperișurile, a izbucnit în șuvoaie reci din jgheaburile de tablă Burnița îi stropia pe trecători cu gripă, gripă; acele gripe și gripe, împreună cu praful fin de ploaie, se târau cu răutate sub gulerul ridicat al unui școlar, elev, funcționar, ofițer și subiect în general; iar subiectul în general, ca orice subiect, de altfel, dacă avea chiar și cel mai mic drept să se opună obiectului, privea melancolic în jur, ridicându-și fața cenușie uzată spre bulevard; a alergat în infinitatea căilor din infinitul pe care tocmai îl stăpânise, depășind toate infinitările, depășind fără oboseală; alerga într-un curent nesfârșit de diverse subiecte, printre zbor, vuiet, fluturarea taxiurilor, ascultând de la distanță vocea melodioasă a ruladelor de automobile, ascultând de departe Suplimente bubuitul tot mai mare al tramvaielor galbene-roșii, (bubuitul, apoi din nou în scădere) în grindina continuă a ziariştilor gălăgioși A alergat de la un infinit la altul și apoi s-a împiedicat de terasament, căci totul s-a încheiat aici: vocea melodioasă a unei rulade de automobile, un tramvai galben-roșu și orice subiect posibil; aici era sfârșitul pământului și sfârșitul infinitului Plăcile ude mohorâte ale terasamentului străluceau Și acolo, acolo, acolo: adâncime, ceață verzuie; de departe , departe, parcă mai departe decât ar trebui, insulele s-au scufundat cu frică și s-au smerit, pământurile smerite și clădirile smerite; și părea că apele se vor scufunda și că în acel moment o adâncime, o ceață verzuie, se va repezi peste ele; iar deasupra acestei întunecimi verzui din ceață a tunat și a tremurat, fugind acolo, negru - un pod așa negru Nikolayevsky În această dimineață mohorâtă de Petersburg, ușile grele ale unei case galbene luxoase au fost deschise: casa galbenă dădea spre Neva O zi vag fără sunet s-a strecurat pe hol împreună cu marginea spațiului Un lacheu bărbierit cenușiu, cu dantelă aurie pe revere, se repezi afară din hol să facă semn coșerului Caii cenușii s-au repezit la intrare, au urcat o trăsură lăcuită, pe care era afișată vechea stemă nobiliară: un inorog roșu care străpunge un cavaler Un cartier tânăr, care trecea pe lângă o casă galbenă, s-a înspăimântat și s-a prost brusc și s-a întins într-o sfoară, când Apollon Apollonovich Ableukhov, într-o haină cenușie și într-o pălărie înaltă neagră, cu o față de piatră asemănătoare cu o presăpată, a fugit repede de la intrare și a alergat și mai repede pe treapta trăsurii, punându-și o mănușă neagră de copil din mers Apollon Apollonovich Ableukhov a aruncat o privire momentană și înspăimântată către gardianul complet înspăimântat, către trăsura, către cocher, către podul mare și negru, către întinderea Nevei, unde distanța ceață, cu mai multe conducte, era atât de stinsă, iar de unde insula Vasilyevsky părea speriată Un lacheu cenușiu, cu o dantelă de aur pe revere și o față care semăna și cu un precipită hârtie a fost infectat de spaima generală: trânti repede ușa trăsurii, pe care era înfățișată vechea stemă nobiliară: un unicorn roșu care străpunge un cavaler Trăsura zbura cu repeziciune prin ceața murdară; iar un gardian la întâmplare, șocat de tot ce vedea, privi mult, mult timp peste umăr în ceața murdară - pe unde trecea trăsura; și a oftat și a plecat; în curând a dispărut în ceață și acest umăr al cartierului, așa cum toți umerii, toate spatele, toate fețele cenușii și toate umbrelele negre și

umede erau ascunse în ceață Venerabilul lacheu s-a uitat și el în aceeași direcție, s-a uitat în dreapta, în stânga, la pod, la întinderea Nevei, unde distanța ceață, cu mai multe coșuri erau trase atât de slab și de unde insula Vasilyevsky părea înspăimântată Aici, de la bun început, trebuie să întrerup firul narațiunii mele pentru a introduce cititorul în scena unei anumite drame Inexactitatea care s-a strecurat trebuie mai întâi corectată; nu autorul este de vină, ci condeiul autorului: pe atunci tramvaiul nu circulase încă prin oraș, căci era anul Suplimente W - Hei! Hei! Era cocherul care striga Căruciorul lăcuit a împroșcat murdărie în toate direcțiile Acolo unde era suspendată doar umezeala ceață, la început a fost conturată plictisitor, apoi a fost conturată un Isakiy imens, negricios, de la cer până la pământ; în spatele lui s-a conturat dully, apoi a fost conturat complet un monument ecvestru din bronz al împăratului Nicolae; la poalele pălăriei zdruncinate se înălţa bătrânul grenadier Împăratul de bronz era în uniforma ecvestră a Gărzilor Salvați, și-a scos capul din ceață și s-a întors înapoi în ceață Trăsura lăcuită a zburat pe Nevsky Apollon Apollonovich se legăna liniștit pe pernele din satin ale scaunului său negru, despărțiți de patru pereți perpendiculari reciproc de burnița străzii, de mulțimile de oameni care curgeau pe lângă ei, de ambalajele roșii ude ale revistelor vândute în acea intersecție Planificarea și simetria au liniștit nervii lui Apollon Apollonovich, care au fost la fel de tulburați atât de neuniformitatea vieții de acasă, cât și de mersul neajutorat al roții noastre de stat Gusturile senatorului se distingeau prin simplitatea armonică: mai ales iubea un drum rectiliniu: un drum rectiliniu îi amintea de curgerea timpului pe cea mai scurtă distanță dintre două puncte de viață Aleea udă și alunecoasă, cu două rânduri de cutii gri-negricioase, care se contopeau într-un șir sistematic de trei-patru etaje, diferă de linia vieții, potrivit lui Apollon Apollonovich, doar într-un singur aspect: nu avea nici sfârșit, nici început; iar mijlocul infinit, etern, îi era caracteristic; iar mijlocul căii vieții lui Apollon Apollonovich aici, pe Nevsky Prospekt, s-a dovedit a fi "s-a dovedit a fi?" de mai multe ori sfârșitul căii de viață a unor demnitari chiar mai înalți O inspirație ciudată a cuprins sufletul lui Apollon Apollonovich când o trăsură lăcuită a tăiat aleea cu o săgeată: acolo se vedea numărul caselor în afara ferestrelor; privind pe ferestre la infinitul bulevardelor Neva, s-a ridicat involuntar cumva deasupra timpului; și își dorea neapărat ca aceste căi să alerge înainte, toate înainte, astfel încât întreaga suprafață sferică, al cărei nume este pământul, ca niște inele de șarpe, să fie cuprinsă în rânduri după rânduri de cutii cu trei-patru etaje, astfel încât întregul Nevsky Ținutul cu centuri de Prospekt s-ar întinde de-a lungul liniei glorioaselor legi rusești; astfel încât să apară în univers o rețea de căi paralele, intersectate de o rețea de felul lor, ca o singură tablă de șah, care cuprinde lumea, pe care piesele așezate sistematic s-ar mișca corect: în conformitate cu legea După linie, Apollon Apollonovich a fost cel mai liniștit de figura geometrică: pătratul Obișnuia să se răsfețe în contemplarea necugetată a piramidelor, triunghiurilor, paralelipipedelor, cuburilor, trapezelor, zig-zagului Suplimente nu putea suporta: poliedrul deja îl irita; o ușoară neliniște îl cuprinse la vederea unui trunchi de con și cu mare reticență și-a pus o stea, mergând la rugăciuni solemne Aici, în trăsură, Apollon Apollonovich s-a bucurat îndelung, fără gânduri, de pereții patrulateri, stând în centrul unui cub negru, perfect și acoperit cu satin: Apollon Apollonovich, probabil, s-a născut pentru izolare, pentru patru pereți

încrucișate unul de celălalt, și numai dragostea pentru planimetria de stat l-a îmbrăcat în versatilitatea unui post responsabil Îi era frică de spații incomparabil mai mult decât de poliedre; orizonturile deschise îl asupreau imens, peisajul rural îl înspăimânta de-a dreptul; acolo, dincolo de linia de gheață, zăpadă și pieptenele pădurii, intersecția curenților de aer a ridicat un viscol: peisajul viscolului i-a răcnit ca un uragan Senatorul stătuse de mult în afara zidului orașului; fiecare întindere era identificată de el cu o câmpie înghețată, cu aceeași câmpie unde, printr-un accident stupid din copilărie, aproape că a înghețat; în acel ceas străvechi al înghețului ei singuratic, de parcă degetele reci ale cuiva, ieșind fără inimă în piept, se întâlneau cu degetele reci ale mâinii reci a altcuiva, ieșind din spate; ambele mâini din inima băiatului s-au întâlnit pentru totdeauna, ambele mâini l-au condus, indicând calea vieții În această zi fatidică a copilăriei îndepărtate, aproape uitate, băiatul a fost încălzit frecându-și mâinile, picioarele și urechile; flăcăul de atunci s-a transformat în senator; dar la vederea spațiilor deschise, aceeași răceală îi străpungea inima ca un ac de gheață; iar cu mâna, lipită de ochi, senatorul a închis întinderile și distanțele față de sine Au trecut deja cincizeci de ani de la acea vârstă adolescentă; de cincizeci de ani încoace, cât de îngrozitor tânjea după restricții pentru el însuși, dar cariera sa de stat i-a deschis aceeași întindere înaintea lui: și toate aceleași spații de gheață s-au ridicat în fața lui, și de acolo mâna lui de gheață îi făcu semn și el a mers, a mers și a mers în spatele mâinii; și spații zburau spre el - spațiile înghețate ale Imperiului Rus Iubind mult pentru sine, iubea mult pentru ceilalți: toată activitatea de stat a senatorului era animată de dragostea sinceră față de aproapele său, așezată în centrul unui cub perfect Până la urmă, el însuși iubea acest cub în toate: în pereții perpendiculari ai trăsurii, camera, camera departamentală, în fețele perpendiculare ale "Codului de legi", împletite într-un calico cenușiu strălucitor; Apollon Apollonovich a fost sincer indignat de dorința de imensitate, acceptând imensitatea spațiilor aflate sub jurisdicția sa ca pe o cruce dureroasă Din acea vreme de tinereţe, cu toată puterea sufletului său, ura depărtările înzăpezite, cu un baldachin de nori supraînălţat, cu o ceaţă singuratică de sate: toate acestea erau distanţe de provincie şi districte, vizavi de bulevard; în aceste întinderi reci mai simţea mirosul de lupi Apollon Apollonovich a fost creditat cu două fraze clasice rostite în Senat: "Rusia este o câmpie înghețată pe care un lup a hoinărit de multe sute de ani" și mai departe: "Toate ființele vii se deteriorează în căldură: ce se va întâmpla cu Rusia când Suplimente va prelua primavara? Aceste două fraze clasice au zburat în jurul Rusiei la un moment dat, iar Rusia i-a răspuns fiului ei doar cu un rânjet prostesc Împreună cu spațiul, Apollon Apollonovich ura în mod natural satul; cu ea, în același timp, ura comunitatea; nu-i plăcea deloc, de exemplu, o greblă; dimpotrivă, a admirat complexitatea mașinilor moderne Cu o fervoare nestăpânită a promovat importul pachetelor americane; cu o vehemență inexorabilă, a exterminat comunismul Pe baza acelorași judecăți, Apollon Apollonovich a devenit un susținător hotărât al economiei agricole, umilind satul cu o serie de măsuri de stat , ideea principală a cărora era încă aceeași: extinderea și decorarea orașelor cu o rețea de căile liniare Nici camarazii săi din Senat, nici membrii demni ai Consiliului nostru de Stat nu au putut înțelege acest lucru, pentru care politica orașului a lui Apollon Apollonovich s-a dovedit a fi fie excesiv de revoluționară, fie retrogradă, fie amenință patria cu experimente cap Oricum ar fi,

idealul urban i s-a prezentat ca o rețea de alei paralele, străbătute ici-colo într-o direcție strict perpendiculară Numai în acest sens se putea mulțumi cu perpendicularele Petersburg, reconstruite din orice punct și încoace și încolo; în acest sens a fost un Petersburg până în măduva oaselor Mâna pe inimă, Apollon Apollonovich a putut da o explicație semnificativă provincialului, adică locuitorului orașelor de provincie, district și provincie, iar aceasta, așa cum am spus deja, o explicație importantă a căzut asupra Moscovei: nu Moscova, nu Moscova, - un oraș capitală, dar un oraș în care populația Moscovei este mult exagerată de către statisticienii cu gură galbenă printre domnii social-democraților; Moscova este doar o gară, pe lângă care Apollon Apollonovich a zburat pentru ultima dată cu un tren expres, îndreptându-se spre Tokyo Apollon Apollonovich nu i-a plăcut să spună nimănui despre șederea sa în Japonia Aleea udă era tăiată de o trăsură lăcuită între două rânduri de cutii cu trei sau patru etaje: și se părea că, dacă trăsura aceea lăcuită ar zbura în ceață peste nămol, ar face ocolul globului; iar un cărucior lăcuit se va repezi înapoi la punctul de plecare, învingând ambele capete și pornind într-o mișcare rectilinie Un bulevard umed, alunecos ar fi traversat de un bulevard umed, alunecos, la un unghi de nouăzeci de grade; și stătea la intersecția polițistului Și aceleași case galbene se înălțau acolo, și pe acolo treceau aceiași curenți cenușii de oameni, și aceeași ceață verde-galbenă stătea acolo Gripa și gripa se târau sub gulerul ridicat al oficialului; și acolo, ca și în altă parte, era aceeași față gri uzată Trotuarele șopteau și se târșau, frecate cu galoșuri; deasupra nasului filistin plutit S-au scurs multe nasuri: acvilin, rață, cocoș, verzui, verde, alb, violet de foc; absența oricărui nas curgea - ca să spunem așa, nasul astral; aici curgeau singuri, cupluri, triple, patru; iar în spatele pălăriei melon - meloni, pene, Suplimente capace; capace, bonete, pene; pălărie cocoșată, cilindru, șapcă; batistă, umbrelă, pană Doi oficiali s-au întâlnit la intersecția străzilor O clipă - fiecare dintre ei și-a văzut propria umbră în fața lui: a văzut o pălărie melon, servietă, baston și mănuși; a văzut un guler ridicat Și ofițerul a continuat Dar în paralel cu bulevardul de alergare era același bulevar de alergare cu același rând de trei-patru etaje, nori și toate cu același oficial Există infinitate în infinitate de căi de rulare, cu infinit la infinit de intersecții care rulează la fel Întregul Sankt Petersburg este infinitatea perspectivei ridicate la a n-a putere Dincolo de Petersburg, nu este nimic IV Vorbind în limbaj metaforic, așa cum ar trebui să fie pentru un scriitor a cărui întreagă sarcină este să înfățișeze fenomenele curgătoare - de altfel, curgând neînsuflețit în fața ochiului filistin - așa că, metaforic vorbind, Nevsky Prospekt a fost inundat de valuri negre de oameni Cititor! Deja mă apuci de mânecă, iar în acel loc al manuscrisului început, unde metafora încă umedă undele umane negre strălucește atât de umede, observ cu groază o pată uriașă de cerneală Cititor! M-ai prins de mânecă, bănuindu-mă de incomprehensibilitate - iar sluring-ul este un neajuns semnificativ în scris Afirmi, cititorule, că expresia unui val uman este o expresie inexactă, dar extrem de forțată, pentru că nu există temeiuri suficiente pentru astfel de comparații: un om și un val Ce au în comun? Valul, după cum știți, este una dintre manifestările celor patru elemente antice Dar omul este o manifestare, sau mai bine spus, un produs de felul lui: nu apă, foc, pământ sau aer - nu: produsul propriului său tată și al propriei mame, așa cum spune metrica Pe lângă toate: expresia unde negre este din nou nepotrivită, căci apa nu este cerneală, deși diluată cu apă, totuși diluată într-o anumită

măsură, urmată de o imposibilitate totală de a scrie; mai departe: referindu-ne întunericul undelor mele metaforice la tribul uman, ar trebui să atribuim această întuneric tribului negru, și nu caucazianului sau finlandezului, care circulă de-a lungul bulevardelor punctului menționat în geografie: Sankt Petersburg Dar, cititor, mă apăr: asimilarea ansamblurilor umane la elementul binecunoscut este o asimilare absolut legitimă; o întâlnim în poezia tuturor vârstelor și popoarelor, de la poezia hotentoților până la poezia poeților independenți care își scriu versurile incomparabile în limba esperanto , sau în limba maternă, dar fără eri fără yat; în Suplimente dintre toate monumentele de artă pe care le-am menționat, rasa umană este asemănată cu apa curgătoare; în ceea ce privește colorarea acestor unde metaforice, colorarea nu se referă deloc la culoarea pielii, ci la culoarea îmbrăcămintei exterioare; culoarea pielii unui trib caucazian sau chiar finlandez este izbitor de diferită de culoarea popoarelor negre Cititorule, te înșeli absolut: lasă-mă în pace cu precizia ta excesivă Nevsky Prospekt a fost inundat de valuri umane negre (vezi manualul de poezie de toate vârstele și popoarele); și un roi de mii de bowlieri alerga de-a lungul ei; în mijlocul acestei suprafeţe tulburate, curgeau cilindri de lac şi negru ca aripa unui corb; și o spumă verde-albăstruie de pene se legăna pe o mare de bowlieri care dansa valurile; și un roi de multe mii de capace în formă de clătite alerga, zâmbind cu benzi irizate S-a scurs sub capace, ca să spunem așa, nasul: apropo, nasurile s-au scurs într-o varietate: vultur, cocoș, rață; un nas ondulat curgea într-o parte, deloc încovoiat și deloc încovoiat: verzui, verde, palid, alb, violet de foc; nasul roșu și infraroșu a trecut prin, absența oricărui nas a trecut prin, ca să spunem așa, nasul astral O abundență de mustăți, bărbi, bărbie, orificii pentru ochi și auricule, adică întregul agregat care alcătuiește așa-zisul chip uman - fac o rezervă - chipul nu este negru; ca o barcă care depășește o mare bowler încăpățânat, o pălărie mândru de cocoș era pompată de departe, scufundându-se uneori în pălării de cilindru, dar cel mai adesea scufundându-se sub o pană de struț Sub acea abundență, care împreună constituie membrul superior al trupurilor umane, adică sub melon, șepci, căști, căciuli de doamnă, umeri, umeri și umeri curgeau Aceste părți ale corpului uman aveau aici un obicei invariabil: creșteau împreună cu propriul lor soi, formând un negru, ca smoala, și extrem de vâscos, curgând încet și gros De îndată ce un astfel de umăr a ieșit în afară, de exemplu, din strada Morskaya, , și inevitabil sa lipit în grosul Nevei, ca să spunem așa, blocat Dacă tu, cititorul, ai urma umărul răzvrătit, în conformitate cu legea integrității indivizibile a corpului, nu te-ai transforma în nimic altceva decât într-un icre din aceea, ca caviarul, desișul uman negru Și la fel cum un icre nu poate fi în niciun fel considerat de un magazin alimentar ca un întreg care îl mulțumește, dar cu o asemenea plenitudine el consideră caviarul răspândit pe un sandviș, așa ființa ta, din moment ce un sociolog îl va considera, pe Nevsky Prospekt, trotuar din care este un câmp de sandvici, - sa transformat, de asemenea, într-un caviar de caviar care curge numai grăsime La fel se va întâmpla și cu gândul tău preferat: se va bloca într-un gând comun, străin, de neînțeles Și cuvintele tale - ce se va întâmpla cu cuvintele tale? Ridică-te și ascultă Iată că vine ofițerul, aplecat asupra domnișoarei: "Ce fermecător ești, ce ești " Și cuplul trece să facă loc unui alt cuplu nu mai puțin drăguț; iar această pereche încheie gândul ofiţerului: "Canaglia" Chi Suplimente dragă, a vrut ofițerul să spună că domnișoara fermecătoare era o domnișoară ticăloasă? Dar nici măcar

acest lucru nu a fost spus de cuplul care se scurgea din spatele ofițerului; cuvântul "kanalya" se referea la o persoană cu adevărat canal Dar, după ce a transformat-o pe domnișoara într-un canal, Nevski, prin buzele unui al treilea cuplu, a înzestrat o față cu adevărat canal cu o generozitate neobișnuită, spunând: "ea mi-a dat (adică canalul) un ceas de aur cu o cheie " Oprește-te, cititorule, ascultă cum se distrează Nevsky Prospekt cu glume: - Ivan "Dacă pot să spun așa, idiotule Sau ce este la fel Directorul școlii a spus - Hai să sorbim o bere, elev de liceu Acest număr al ziarului - Cel mai bun remediu pentru o raceala Cititorule, e suficient: acesta este genul de ficțiune pe care ni l-a țesut un prospect magnific și simplu În primul rând, ne-a chemat pe niște necunoscuți, dar probabil l-a respectat pe Ivan nici măcar un prost - un prost; ce înseamnă? Asta înseamnă că Ivan, necunoscut nouă, dar respectat, deosebindu-se prin îngustimea sa, este și el înzestrat cu instincte feminine În al doilea rând, a transformat cuvântul adevărat al unui director necunoscut, dar probabil venerabil (poate un deținător al Panglicii Stanislav) într-o expresie boierească "să scoatem o bere", adresată unui solicitant al unei instituții de învățământ care i-a fost încredințată În al treilea rând: în loc de o batistă, Nevsky Prospekt recomandă să vă suflați nasul într-un număr, poate, de un ziar respectabil; transformându-l pe Ivan într-un prost, transformând directorul unei instituții respectabile într-un seducător al tineretului și, mai departe, batjocorind presa noastră periodică, Nevsky Prospekt se dovedește a fi o sursă de tot felul de bârfe Aceste bârfe, care curg de la Nevski pe un bulevard din apropiere, circulă prin Sankt Petersburg; mai departe - zboară în jurul Rusiei; și deodată, undeva în Tsa-revokokshaysk , va fi tipărită o calomnie josnică: "Se spune că într-o instituție de învățământ (numele râurilor), directorul (numele râurilor) seduce în mod sistematic tinerii studenți, numind solicitanților nume de femeie și batjocorind cele mai bune exemple ale literaturii noastre domestice" Și ancheta, desigur, nu va stabili nimic de acest fel Cititor! este suficient să te angajezi în bârfe: dacă rezolvi toate hieroglifele țesute în orice colț al bulevardului într-o zi, atunci, poate, o viață umană nu va fi suficientă; țesătura acestor țesături din timpuri imemoriale s-a ridicat într-o coloană galben-maro peste mlaștinile baltice, marcând locul unui oraș de neuitat și, ca să spunem așa, metropolitan Dacă, totuși, venerabilul cititor, coborând de pe trotuar, se ghemuiește, puterile sale de observație se vor îmbogăți din nou: va vedea că pavajul gros, negru, curgător dens, nu curge, ci crawling; între ea și plăcile de piatră sunt mii de picioare care se amestecă și, fără îndoială, i se pare că Andrei Bely și A A Turgheniev, Fotografie , Andrei Bely și A A Turgheniev Portret de M V Sabashnikova (Voloshina) Dornach Casa lui M A Voloshin-mu Koktebel Andrei Bely Fotografie Publicat în cartea: Turkov A Alexander Blok M , Andrei Bely Fotografie, anii Colecție privată Leningrad Suplimente un centiped negru, fără coadă, lipit împreună din mii de segmente, alerga în fața lui; fiecare segment este un corp uman; dar nu există oameni pe Nevsky Prospekt: oamenii dispar aici, iar centipedul aleargă, aruncând sub cer fumul bârfei sale monstruoase; iar din aceste bârfe monstruoase se umflă uneori Neva, fugind din malurile ei Acesta este centipedul uriaș care alergă de-a lungul râului Nevsky Acel centipede uriaș are o altă proprietate indubitabilă: trece mereu pe aici Deasupra, deasupra Nevsky Prospekt, primăveri, toamne, ierni aleargă acolo: există o succesiune schimbătoare; aici succesiunea este neschimbată: este aceeași și aceeași - primăveri, toamne și veri Anotimpurile, după cum știți, au o

limită; ea nu are nici sfârşit, nici început: se târăşte cât s-a târât; se va târî pe măsură ce se târăşte Și trebuie să fi speriat acei cai de metal care se ridicau speriați de pe podul Anichkov; și dacă nu ar fi fost oameni de culoare metalică atârnați de frâiele, caii de fier s-ar fi repezit prin Petersburg înspăimântați Dacă cititorul coboară acum de pe Podul Anichkov și, lipit în mijloc, se rostogolește undeva, cu nas, mustață, picioare și pene de struț, va vedea doar segmente individuale ale unei insecte potențiale, ale cărei proprietăți tocmai le-a descoperit : aceste segmente sunt un singur, o pereche, trei, patru, tocați pe două, patru, șase și opt picioare Aici, în fața lui se află un singur segment tocat: un student cu picioare subțiri, verde închis, într-o clătită verde închis și cu o sabie; și aici în fața lui se află un alt segment, cu șase picioare; numele acestui segment este o troică: este o troică din cilindri negri, cu șase vârfuri de mustăți negre răsucite în sus Mai departe, mai departe: singur, cuplu, patru, cuplu după cuplu, melon după melon, melon, pene, șepci; capace, bonete, pene; pălărie cocoșată, cilindru, șapcă; batistă, umbrelă, pană Același lucru curge și în vitrina cu oglindă, unde în spatele reflexelor palide se află același rând curent: meloni, pene, șepci; capace, bonete, pene; pălărie cocoșată, cilindru, șapcă; batistă, umbrelă, pană Aici vitrina este îmbinată cu vitrina: pe vitrină există o reflexie în oglindă; o mulțime de reflexii - o mulțime de vitrine în oglindă; dacă neglijezi reflexia, dacă te uiți în adâncul oglinzii, reflexele fug; în locul lor, obiectele plutesc în sus: multe, multe obiecte - nu te poți smulge de ele Ca mâinile din piele galbenă, mănușile plate galbene: mâini turtite, ofilite de mult timp! Și asemănarea multor cauciucuri, ștampilate cu ștampile roșii, picioarele ieșite de peste tot din magazinul de pantofi Și iată un roi de păpuși goale, cu brațele întinse; o păpușă galbenă japoneză care își sfâșie gura până la urechi - cu nasul plat, tocit, crud B i-b a-b o Umbrele, evantai, sticle și poze - poze, sticle, evantai, umbrele Sankt Petersburg este capitala Imperiului Rus, Nevsky Prospekt este un drum important; Sankt Petersburg este alcătuit dintr-o rețea liniară de astfel de străzi Pentru mai multe informații, vă rugăm să contactați poliția Andrei Bely Suplimente V Poziționat în centrul cubului care zboară rapid, Apollon Apollonovich a observat cu bunăvoință circulația obișnuită care curgea în creierul infectat din fața lui și era percepută ca un fenomen obișnuit al atmosferei, ca un joc de umbre în nori Între cei patru pereți negri, Apollon Apollonovich s-a răsfățat în fericire: la fel cum, poate, s-a răsfățat cu pace într-un compartiment de primă clasă, tăind cu o săgeată câmpurile nemărginite, cenușii, de care Apollon Apollonovich s-a despărțit cu sârguință cu o perdea coborâtă ; s-a răsfățat cu pace la baie; mai mult - între două uși de intrare și într-un alt loc, incomparabil, despre care decența nu-mi permite să mă exprim corect, dar unde, în ciuda energiei electrice care ardea, Apollon Apollonovich trecea în mod tradițional cu o lumânare în mână: în acest La un moment dat Apollon Apollonovici s-a adâncit în lectura ziarelor; refracția absurdă a lumii în ziare a fost percepută de el din acel loc cu un calm extrem; în acest loc, Apollon Apollonovich a fost adesea umbrit de gânduri strălucitoare, pe care se grăbea să le înscrie în jurnalul său cât mai curând posibil Dacă în casa lui Apollon Apollonovich a venit vreun vizitator neplăcut (o cunoștință, nu un pui mic, dar nu un om de stat), Apollon Apollonovich, cunoscând o cunoștință bună, l-a părăsit imediat, fugind în biroul lui: acolo a fost aprinsă o lumânare și de acolo Apollon Apollonovich a mers într-un loc incomparabil, rămânând mult timp; după ce, din acest loc, Apollon

Apollonovich a revărsat în cabinet; a fost descuiat un sertar de birou și a fost scoasă o agendă de adrese; sub litera corespunzătoare era și numele de familie corespunzător; Apollon Apollonovich a făcut față numelui și patronimului persoanei sale care aștepta În timp ce vorbea singur: - Deci, așa, așa, așa Valeev, Bakeev, Bakinsky Ce naiba! Baklanov - Andrei Andreevici Deci, domnule, foarte bine, domnule - Și după ce a găsit ceea ce avea nevoie, Apollon Apollonovich a fugit la un prieten, grăbindu-se să arate că atât numele, cât și patronimul vizitatorului erau perfect stăpâniți de el: - Ei bine, domnule Andrei Andreevici, ce se întâmplă? Pentru orice eventualitate, Apollon Apollonovich a avut o metodă cu siguranță inventată - o metodă de relație Aceste metode erau legate de articolele de uz casnic Deci, de exemplu: Apollon Apollonovich și-a clătit dinții cu acid boric după masă, pentru care a gândit cu strictețe metoda complotului corespunzător; această metodă i s-a părut ca acasă și prea complicată și plictisitoare Neavând încredere în familia sa, Apollon Apollonovich vorbea însuși acid boric Avea și o modalitate de a ajunge cu mașina până la secție, comunicată prompt coșerului Stepan Coșerul Stepan, în felul lui Apollon Apollonovich, l-a condus la departament, după ce ocolise dinainte fânul Sankt Petersburg Suplimente El a zburat de-a lungul acestor carpi de fân, privind favorabil șirul de siluete întunecate care zburau pe lângă ferestrele trăsurii într-o ceață verde, pe fundalul bordelurilor galbene care stăteau în spatele lor, adică case pentru public Fiecare umbră care trecea, păstrând trăsăturile individualității, vorbea încet, inaudibil: dar suma tuturor pașilor și mișcărilor - bubuia, răcnea; acolo a bubuit, s-a târâit și a răcnit un lanț neîntrerupt de umbre Dacă fiecare verigă a acestui lanț ar fi forțată să vorbească, veriga din umbră ar spune ce este potrivit să spună: ar vorbi în limbaj uman, îmbrăcată într-o formă condiționată: și un funcționar al departamentului Ministerului Finanțe, vorbind despre afacerea sa vitală, ar folosi probabil în discursul său o serie de expresii financiare, iar un funcționar al departamentului Ministerului Justiției ar folosi o expresie juridică în același scop: ambele voci ar ajunge la urechile noastre sub îndepărtatul mut de spațiu Dumnezeu știe, de unde, poate - de pe Marte, sau de pe o planetă și mai îndepărtată, să zicem - de la Saturn, vocea a zburat la ureche, undeva pe Lună După ce a zburat milioane de mile, această voce și-a pierdut toată puterea expresiei sale; și deși cuvintele "îmi doresc", "iubesc" erau uneori pronunțate expresiv aici, cu toate acestea, îmbrăcate în moduri formale de exprimare, acele cuvinte păreau diferite: "cumpăr dragoste", "închei un act de dragoste" Chiar și pe cuvântul strălucitor "Iubesc" o voce umbră acolo pe Marte, a aruncat rapid tot felul de voaluri salutare din "se pare"; a ieșit: "Iubesc - se pare" Totul - părea aici (numai că părea) - nu s-a dovedit niciodată a fi În lumina verzuie a dimineții de la Petersburg, în "parea salvatoare", înainte ca Apollo Apollonovich să circule fenomenul atmosferic obișnuit sub forma unui flux aparent de oameni: oamenii erau amorțiți aici, iar pârâul, zburând în valuri negre, a tunat și mârâia; dar zgomotele acestui tunet nu erau percepute de urechea obişnuită Lipit de o ceață, fluxul s-a dezintegrat în sine în legături separate, parcă, ale sistemelor planetare; în acele sisteme, cel mai apropiat de aproape era în același raport aproximativ ca și fasciculul slab de raze al cerului, aruncat de un punct matematic, este în relație cu retina, care transmite un mesaj vag, stelar, strălucitor către centrul creierului prin telegraful nervos Cu mulțimea actuală, Apollon Apollonovich comunica în principal cu ajutorul unui fir (așa era calea lui), iar șuvoiul cețos de umbre a

ajuns la el, ca un mesaj calm, curgător dincolo de abis Apollon Apollonovich s-a gândit la stele, s-a gândit la incomprehensibilitatea fenomenelor bipede actuale dincolo de el; și legănat de călărie, a început să calculeze puterea strălucirii solare, percepută de la Saturn; dintr-o dată Deodată, fața i s-a încrețit, s-a zvâcnit de un tic și ochii cu ramă albastră s-au închis pentru o clipă: se lăsă repede pe spate de peretele trăsurii; stâlpul lui dur, care lovi de partea laterală a trăsurii, alunecă brusc pe frunte * Suplimente Apollon Apollonovich și-a ajustat mecanic pălăria de cilindru și s-a încăpățânat să se supună iubitei sale contemplări asupra cuburilor pentru a-și da o relatare calmă și rezonabilă a ceea ce se întâmplase De fapt, lipsa de responsabilitate a mișcării senatoriale nu se pretează la interpretarea obișnuită: codul de reguli psihologice al lui Apollon Apollonovich nu prevedea nimic de acest fel Contemplând dincolo de siluetele actuale, Apollo Apollonovich le-a asemănat cu punctele matematice ale vastului cer Brusc, unul dintre aceste puncte calm îndepărtate și-a rupt orbita și s-a repezit spre observatorul său contemplativ cu o viteză frenetică, luând forma unei mingi uriașe și purpurie care cădea la pământ Acest Apollo Apollonovich nu l-a suportat deloc Aici voi avea voie să trec de la asimilare la esență Apollon Apollonovich a văzut dintr-o dată o pereche de ochi ațintiți asupra lui din colț Acești ochi exprimau o proprietate ciudată în raport cu Apollon Apollonovich: l-au recunoscut; mai mult decât atât: voiau să-l cunoască; poate că îl așteptau, iar când l-au văzut, s-au extins, s-au luminat, au fulgerat Înfățișarea asta era cu adevărat îndrăzneață, și nu o privire aruncată fără să știe, și aparținea unui om de rând cu o mustață neagră și o haină cu guler înalt Aprofundând în detaliile acestei împrejurări care îl aruncase de la fereastră, Apollon Apollonovich și-a dat seama mai degrabă decât și-a amintit de un rând: un om de rând cu o mustață neagră în mâna dreaptă ținea un mănunchi legat cu un șervețel umed Funcționarul ridică cealaltă mână Amintindu-și, Dumnezeu știe de ce, de împrejurarea care l-a lovit, Apollon Apollonovich a găsit-o deloc remarcabilă: poate că linia în zig-zag trasată cu mâna era neplăcută: fiecare zig-zag intră în câmpul vizual senatorial ca o cometă fără lege Apollo Apollonovich s-a uitat din nou pe fereastra trăsurii: ceea ce a văzut acum a șters complet momentul neplăcut trăit: un bulevard umed, alunecos, lespezi umede alunecoase, strălucind febril într-o zi de septembrie, ceață verzuie, fețe slab uzate, polițist singuratic șters teribil VI Intrarea din față de pe unul dintre bulevardele umede din Sankt Petersburg ieșea în evidență ca un bloc stângaci de piatră Dacă ai fost în Petersburg într-un vis, știi, fără îndoială, această intrare grea Există uși de stejar cu sticlă oglindă; acești ochelari sunt văzuți de trecători, dar aproape nimeni nu a stat în spatele acelor ochelari Din spatele oglinzii de sticlă strălucea tăcut și veșnic un buzdugan de aramă cu cap greu Acolo - un umăr înclinat, în vârstă de optzeci de ani, visează de ani de zile trecători întâmplători, care, fără îndoială, cititorul, te visează: pe acel umăr de optzeci de ani, încă cade o pălărie întunecată Suplimente portar; portarul de optzeci de ani strălucește la fel de puternic de acolo cu galonul lui de argint O buzdugană grea cu cap de aramă se odihnește liniștit la cea de-a optzeci de ani de naștere a portarului, iar portarul încoronat cu o pălărie cocoșată adoarme ani de zile peste Birzhevka, apoi portarul se va ridica și deschide ușa Fie că după-amiaza, dimineața, seara vei trece pe lângă ușa aceea de stejar - după-amiaza, dimineața, seara vei vedea și un buzdugan de aramă; vei vedea galon; vei vedea o pălărie întunecată; vei vedea sub el un smoc de

barbă albă ca zăpada Te vei opri uimit în fața aceleiași viziuni, același lucru pe care l-ai văzut aici la ultima ta vizită; Au trecut deja cinci ani de atunci, evenimentele au fost înăbușite, China s-a trezit deja, Port Arthur a căzut deja Dar viziunea vremurilor vechi este invariabilă, permanentă - un umăr de optzeci de ani, o pălărie cocoșată, un galon, o barbă; într-o clipă - dacă se mișcă barba albă din spatele sticlei, dacă buzduganul uriaș se leagănă, dacă galonul argintiu fulgeră sălbatic, ca un firicel otrăvitor care curge din jgheaburi, amenințând holera și tifoidă pentru locuitorul subsolului? Când va fi totul? iar anii de demult se vor schimba, te vei învârti ca un nebun pe bulevardele Petersburg: un firicel otrăvitor din jgheab se va revărsa cu frigul creier al lui septembrie Dacă acolo, în spatele geamului oglinzii de la intrare, ar fulgera un buzdugan cu capul greu, cu siguranță, sigur, b, holera și tifosul nu ar zbura aici, China nu s-ar îngrijora și Port Arthur nu ar cădea Înghețat ani de zile deasupra intrării casei veșnice, bărbosul de piatră încă atârnă; atârnă ani de zile, atârnă languid, atârnă - cu un rânjet pe o deschidere a gurii de piatră întinsă; cornișă veche de o sută de ani a unui pervaz de balcon îi cade pe ceafă și pe coatele mâinilor de piatră; o frunză de viţă de vie tăiată din piatră şi ciorchini de piatră îi încolţesc coapsele şi picioarele în formă de capră; picioare bătrâne, bătrâne - un bătrân bărbos de piatră Bărbosul de piatră se ridică deasupra zgomotului străzii; și un bărbat cu barbă de piatră s-a ridicat deasupra anotimpului; vară, toamnă, iarnă - iarăși vară și toamnă, iarăși toamnă și toamnă - așa că anii trec pe lângă el: timpul însuși este până la brâu Din atemporalitate, ca deasupra liniei timpului, s-a aplecat peste săgeata dreaptă a bulevardului O cioara se cocota pe barba lui, cronind monoton pe bulevard Bulevardul umed, alunecos, plăci umede, alunecoase, atât de sumbră luminate de o zi de septembrie; un roi înnorat verzui, fețe verzui ale trecătorilor, pâraie argintii care curg din jgheaburi Un bărbat cu barbă de piatră, ridicat deasupra vârtejului evenimentelor, zile, săptămâni, ani, sprijină intrarea în departament Anul l-a eliberat din păduri O mie opt sute douăzeci și cinci au năvălit peste el în decembrie; Ianuarie tocmai făcuse furie Piatra, piatra, piatra barbat! Totul era sub el Și totul sub ea a încetat să mai fie Ce a văzut, nu a spus nimănui Își amintește, de asemenea, cum coșerul a frâutat cuplul de sânge, cum aburii se învârteau din sferturile posterioare grele ale calului; un general cu o pălărie cocoșată, într-un pardesiu cu aripi, căptușit cu castori, a sărit grațios din trăsură Suplimente și cu strigăte de "Hura" alergă prin ușa de stejar După aceea, cu strigăte de "Ura", generalul a sprijinit cornișa pervazului balconului, iar privirea i-a fiert, iar mâna a ciupit rezervoarele Bărbosul de piatră, sprijinind cornișa cornisa balconului, cunoștea bine numele acelui general: dar n-ar fi putut să-l transmită nimănui niciodată, niciodată Niciodată nu va putea să transmită nimănui despre lacrimile prostituatei de astăzi, care se adăposteau noaptea sub el pe treptele de la intrare Niciodată, nu va putea să transmită nimănui ceea ce a spionat acolo în fereastra iluminată: din atemporalitate, ca deasupra liniei timpului, s-a aplecat, deasupra săgeții drepte a bulevardului, sau deasupra amarului, sărat, uman rupere El nu va spune niciodată despre ultimele vizite ale ministrului Era un ministru într-o pălărie de cilindru și avea o adâncime verzuie în ochii săi catifelați Ministrul cu părul cărunt, ieșind din sania lui ușoară, și-a mângâiat mustața bine îngrijită cu o mănușă de puști; a alergat repede prin ușa de stejar, ca mai târziu să se gândească la ferestre; privind de pe bulevard la acea pată facială

palidă apăsată de sticlă, un trecător nu ar recunoaște în acel chip ciudat lipit de sticlă chipul care controla destinele rusești de aici, inclusiv a lui, trecătorul, soarta Dar portarul cu buzdugan, adormind peste Birjevka, cunoștea bine acea față obosită: Vyacheslav Konstantinovich, slavă Domnului, este bine amintit în departament, dar împăratul Nikolai Pavlovici de binecuvântată memorie nu mai este amintit în departament Ei își amintesc de holuri albe, coloane, balustrade și scări; își amintește bărbatul cu barbă de piatră cenușie Bulevardul umed, alunecos, lespezi strălucind de umezeală, negru-gri, umed, bărbos îndoit; din capul lui, cronâind, zbura o cioara; dar nimeni nu a observat-o Și sub ea, sub corb, în ceața Petersburgului, au trecut o mulțime de meloni, umbrele și umeri pentru a se îmbina odată în dreapta Nevsky Prospekt Pe Nevsky Prospekt erau cupluri, triple, patru; alerga repede, ca să spunem așa, nasul; a trecut prin multe proiecții nazale, auricule și deschideri pentru ochi; s-au scurs bărbi, bărbii, umbrele, melon după melon s-au scurs: melon, pene, șepci; capace, bonete, pene; pălărie cocoșată, pălărie de top, bandă și pene de struț violet Nevsky Prospekt este bulevardul principal din Sankt Petersburg Petersburg este capitala Imperiului Rus, constând dintr-o rețea de străzi reciproc perpendiculare; aceasta retea (ca sa spunem asa, mandria noastra nationala) este formata dintr-un anumit numar de case atent renumerotate; Pentru mai multe informații, vă rugăm să contactați poliția VII Printre mulțimile care curgeau încet, curgea un străin care tocmai îl lovise pe senator cu o mustață neagră și într-o haină cu guler întors; îşi ducea cu grijă în mâinile lui mănunchiul umed înaintea lui; Suplimente o pălărie melon a dat peste el; pălăria de top și-a dezvăluit dinții indiferentă la el și o pană neagră de struț a atins-o, iar prostituata și-a ridicat de mai multe ori ochii, strălucitori de întuneric, spre el Cu un scârțâit de fier din spatele unor trepte umede, un tramvai galben și roșu se repezi spre el Îmi pare rău, nu exista tramvai în Petersburg la acea vreme: era, până la urmă, septembrie Străinul stătea indiferent la colțul podului Anichkov; la colţul bulevardului, un pachet de reviste umede împăturite ca un evantai se uita la el Dintr-o dată, dintr-un înveliș pestriț cu un fundal însângerat, ca dintr-o coloană de lumină, un craniu gol, cu urechi complet verzi și mărite la dimensiuni incredibile, s-a repezit asupra străinului Dintr-un motiv oarecare, străinul și-a amintit apoi dintr-o dată de o tavernă nedescrisă de pe Millionnaya, și-a amintit și de o conversație fatală care a avut loc în tavernă: conversația se referea la aceste urechi, acest craniu gol; aceste urechi și craniul îl excitau pe străin până la extrem Aceste urechi și acest craniu - dar unde sunt? Un străin cu o mustață neagră în fața lui în fereastră a văzut doar o păpușă de coafor: un bărbat frumos palid, ceros, cu un zâmbet neplăcut pe buzele complet purpurie Iar străinul cu mustața neagră a fost transportat în gând la un tânăr: un bărbat frumos palid, ceros, cu un zâmbet neplăcut pe buzele proeminente; iar din aceste buze proeminente a trecut la alte buze, de asemenea proeminente: buzele aparțineau unei anumite persoane cu care a avut recent o conversație neplăcută și cu care va avea plăcerea să se reîntâlnească astăzi Amintindu-și toate acestea, străinul cu o mustață neagră și un pardesiu cu guler înalt ridică din umeri: umezeala creieră se strecură cu răutate sub gulerul ridicat Pereche după pereche curgea; curgeau trei și patru și din fiecare persoană o coloană invizibilă de cuvinte pronunțate articulat se înălța spre cer Și fluxul conversațiilor de pe bulevard în spațiu s-a dezvoltat caustic; un străin cu mustață neagră și haină cu guler răsucit asculta cu nerăbdare fragmente de plexuri

verbale, perechi încrucișate, patru - melon după melon El a fost cel care a ascultat bârfele Neva: - Știi a fulgerat undeva în dreapta străinului, ca să iasă imediat în hohote și hohote Și apoi a apărut din nou - Adunarea - Ce? - Cădere brusca șoptită în spate Un străin cu mustață neagră s-a întors și a văzut nasul cuiva în fața lui: - Pe cine să arunce? Suplimente - Cine, cine? șoptit de departe; și undeva acum a spus un cuplu - Ableukhova Și spunând asta, cuplul a trecut repede Transcriptul s-a rupt; dar străinul cu mustața neagră s-a oprit și a tresărit și și-a șoptit pentru sine: - O să-l arunce pe Ableukhov? Ce să renunț? Ceva i-a șoptit întâmplător străinului palid să nu rostească aceste cuvinte cu voce tare; totuşi aceste cuvinte le rostise acum încet; a spus și îndată și-a răspuns: - Nu, nu este adevărat: nimeni nu avea de gând să renunțe, nimic Dar de îndată ce a rostit mental toate acestea, a șoptit din nou: - Grăbește-te Și apoi înapoi: - Era timpul Și iarăși s-a stins într-un vuiet și un vuiet; și același lucru a apărut din nou: - E timpul Corect Dar străinul a auzit nu "drept", ci "drept"; a luat zborul; și șopti îngrozit: - Provocare O provocare s-a învârtit în mod invizibil de-a lungul lui Nevsky: un străin cu o mustață neagră s-a surprins dintr-o dată într-un act neprevăzut și neintenționat; văzu clar că stătea în mijlocul celei mai aglomerate străzi și că-și pusese propriul deget în fața nasului vreunui polițist - Provo " Ieși, domnule, afară " Așa că a fost observat cu calm de un oficial de poliție Străinul cu mustața neagră a ratat o circumstanță; împrejurarea nu era lipsită de importanţă: străinul cu mustaţa neagră denaturase pur şi simplu stenograma Neva El a citit: "O să-l arunce la Ableukhov" în timp ce de fapt a fost rostită de o umbră a trecătorului nu "la Ableukhov", ci pur și simplu "Ableukhov", motiv pentru care însuși sensul transcrierii s-a schimbat dramatic Sensul real al frazei scurse era doar că urmau să arunce niște Ableukhov pe undeva, poate la secția de poliție, care nu se putea referi în niciun fel la un senator, pentru că cumva nu se obișnuiește să se închidă un senator într-o secție de poliție Adăugând în mod arbitrar doar prepoziția "în", străinul cu mustață neagră a schimbat dramatic sensul întregii fraze: după ultima interpretare a frazei pe care a auzit-o, unii oameni urmau să arunce un obiect nepotrivit în vreun Ableukhov, din care, trebuie să recunosc, nu este garantat și senatorul Așadar, o ușoară adăugare a unei litere în e și a unui semn dur a schimbat o frază nevinovată într-o frază cu conținut teribil Dar și mai surprinzător este că fatalul în e, ca și greu, inutil pentru alfabet, Suplimente un semn adăugat frazei auzite de însuși străin Provocarea, așadar, a pândit nu numai în Nevsky, provocarea, prin urmare, a pândit în el însuși Și, pe lângă orice altceva, fraza fatală "Ableukhov va fi abandonat" a fost o frază compusă în mod colectiv: includea fragmente de fraze independente lipite împreună și alcătuia o frază Dar frazele originale native aparțineau a trei cupluri diferite Un cuplu a remarcat cu amabilitate: - Ableuhov, se pare, este numit la tovarășul ministrului! Iar celălalt cuplu a spus: - Se duc la bal A treia pereche, dar ce ne pasă de a treia pereche? Sensul inofensiv al transcripției a fost acum expus: frazele erau pur și simplu rostite în puncte diferite din același spațiu; doar un cuvânt a lovit fiecare punct al acestui spațiu, pentru toate frazele zdrobite pe Nevsky Prospekt ca sticlă clincheind; iar din mici fragmente de sticlă, un cineva invizibil alcătuia o singură țesătură, îngrozitoare, neclară Dar străinul cu mustața neagră a continuat să fugă, ajungând din urmă cu bârfa Neva, continuând să repete mental același lucru: - În Ableukhov merg părăsi - Bombardier Acest lucru i-a fost solicitat de un cadet zburător "Bombă" deschise

gura în spatele cadetului și a unui străin cu mustața neagră; dar trebuie să fi început să spună ceva cu voce tare, pentru că o prostituată în trecere a repetat același cuvânt după el; și, mai mult, se uita în glumă în ochii străinului: - Bombă " Onierka ", a spus cineva din lateral (probabil "borderul") - tigaie - Eh! - Erku! - Raft de podea Bârfele groaznice au devenit din nou bârfe neînfricate; iar bârfele neînfricate s-au transformat mai departe și pur și simplu în prostii A doua zi dimineața, toți care citeau Rusia au râs până la lacrimi la un reportaj din ziar; reportajul ziarului spunea că, cu ocazia noii numiri a senatorului Ableukhov într-un post responsabil, se va ține un bal într-un apartament al înaltei societăți, iar la acest bal pensionarii pensiunii QQ (compozitorul a marcat în loc de boarding-shelf) urmau să-l bombardeze pe senator cu bomboniere Suplimente VIII Doamnelor amabile, excelențelor voastre, nobili, nobili, nobili, tovarăși, cetățeni și toți ceilalți, alții, alții, ale căror titluri le omit pentru concizie! Ce este Imperiul nostru Rus? Este o entitate politică? Sau este o unitate geografică? Din punct de vedere politic, Imperiul nostru Rus este o multitudine, pentru că nu este o unitate politică De ce nu este membru al unităților politice? Pentru că nu este această unitate, ci aceasta: și prin această unitate mă refer la o anumită unitate geografică Imperiul Rus este o parte a lumii, conținând, în primul rând, Rus Mare, Mică, Albă și Roșie; în al doilea rând - regatele polonez, georgian, Kazan și Astrahan; în al treilea rând, inclusiv Marele Ducat al Finlandei Și altele, și altele, și altele Iar capul patriei noastre este, de altfel, Moștenitorul Norvegiei Imperiul Rus este format dintr-o mare varietate de orașe - capitală, provincială, districtuală, provincială Mai mult: este format dintr-o capitală și chiar din mama orașelor rusești Acea capitală este Moscova; iar mama orașelor rusești este Kiev Petersburg, sau Sankt Petersburg, sau Petru (care este același), aparține orașelor Imperiului Rus; despre asta se poate consulta pe orice harta geografica Iar Țargradul, Constantinogradul (sau, după cum se spune, Constantinopolul) aparține numai de drept de moștenire Și nu vom mai vorbi despre asta Deci - există Petersburg, sau, după cum am spus, Sankt Petersburg sau Peter (care este același) Pe baza acelorași judecăți, Nevsky Prospekt este Peterburgsky Prospekt Nevsky Prospekt are, ca să spunem așa, o singură proprietate: constă într-un spațiu pentru circulația publicului, împrejmuit cu case numerotate: numerotarea este în ordinea caselor, ceea ce face foarte ușor găsirea casei potrivite; Nevsky Prospekt, ca orice altă stradă, este, în general, o cale publică, adică o cale pentru circulația publicului, și nu aerian, de exemplu; iar casele care îi formează marginile laterale sunt bordeluri, adică din nou, case pentru public Mai mult: Nevsky Prospekt este iluminat seara de electricitate În timpul zilei, Nevsky Prospekt nu necesită iluminare Nevsky Prospekt, vorbind între noi, este direct, pentru că este o cale europeană; fiecare cale europeană, nu doar o alee, ci una europeană, după cum am spus, pentru că cum ar putea fi altfel? Și de aceea este un bulevard în linie dreaptă Pe baza acelorași judecăți, Nevsky Prospekt este simplă Excelențe, tovarăși, cetățeni! Mâna pe inimă, va trebui să mai dați o explicație importantă dacă sunteți provinciali, adică dacă sunteți rezidenți în orașe de provincie, sau chiar de județ, sau chiar de provincie: Moscova nu este capitala Suplimente oraș și, din nou, așa cum am spus, Moscova este capitala; dar o astfel de poziție nu îi conferă niciun drept independent să fie numită capitală, pentru că ea nu este capitala, ci orașul capitală; mai corect ar fi să spunem că nu este capitala, pentru că ce se va întâmpla cu Vladimir și, în sfârșit,

cu Kievul, pentru că Kievul este atât mama orașelor rusești, cât și capitala Ce nu este, atunci, capitala și deloc capitala - Moscova? Poziția ei este extrem de ambiguă; Nu este ea un sat surd? Și mai are un milion și jumătate de locuitori, după cum spune recensământul nostru? Poate că abia poți număra o mie în ea? Poate că nu există Moscova, iar Moscova este doar o gară atât de așa, pe lângă care trece un oficial special din Sankt Petersburg pentru o revizuire specială a departamentului provincial Pune-ți mâinile pe inimă și lasă în urmă tot separatismul Petersburg este un oraș capital, nu oricare altul, de exemplu, un oraș rusesc Nevsky Prospekt, cred, este o cale importantă în acest nu rus, dar, așa cum am exprimat deja, capitala, pentru alte orașe rusești sunt o grămadă de case de lemn: iar Petersburg este izbitor de diferit de toate Dacă, Doamne ferește, sunteți separatiști și dacă continuați să afirmați faptul existenței unui milion și jumătate de oameni la Moscova, atunci va trebui să recunoașteți că Moscova este capitala Imperiului Rus, pentru că numai în capitale există un milion de oameni; în orașele de provincie, districte, provincie nu există un milion de locuitori, nu a fost niciodată și nu poate fi Dar nu capitala Petersburg, sau Sankt Petersburg, pentru că capitala este una; Petersburg nu poate fi un fel de oraș rusesc, pentru că, așa cum am spus, Petersburg nu este un oraș rusesc - este o capitală Dacă capitala nu este el, ci Moscova, nu există deloc Petersburg: se pare doar că există Oricum ar fi, el nu numai că ni se pare, dar apare și pe hărți sub forma a două cercuri așezate unul în celălalt cu un punct în centru: și din acest punct matematic care nu are măsură, el declară energic că el este : de acolo, din acest punct, se repezi o grindină de cărți tipărite; mai departe, din acest punct, se repezi o grindină de circulare Aici notăm mai multe Nu numai autoritățile noastre locuiesc la Sankt Petersburg: toți scriitorii ruși locuiesc la Sankt Petersburg, cu excepția cazului în care soarta îi aruncă în străinătate; la Sankt Petersburg trăiesc: Kuprin, Merezhkovsky, Andreev și Chirikov; locuiesc la Sankt Petersburg - Sologub, Remizov, Artsybashev - alții, alții, alții, chiar se pare că Averchenko trăiește Și nu există scriitori la Moscova Dar poate că scriitorul din Petersburg este un fenomen al atmosferei? Atunci tot ce veți auzi aici și tot ce veți vedea aici este doar un joc de creier inactiv Suplimente IX Cai cenușii pătați au rostogolit o trăsură lăcuită până la intrarea în departament; în spatele geamului oglindit strălucea un buzdugan de aramă Tânărul polițist, întins într-o sfoară, a cedat sub vârf, când Apollo Apollonovich Ableukhov, într-o haină cenușie și o pălărie înaltă neagră, a purtat o față de piatră de la ușile trăsurii în intrarea larg deschisă Oficialul care trecea, nedumerit de ceea ce a văzut, s-a oprit o clipă, s-a întors și a privit îndelung peste umăr în ceața nemărginită Curând, în ceață a dispărut și această față a trecătorului, așa cum toți umerii, toți spatele, toate fețele cenușii și toate umbrelele negre și slăbite erau ascunse în ceață Trecând de-a lungul scărilor departamentului, acoperită cu pânză roșie și decorată cu o balustradă de marmură, Apollon Apollonovich s-a împiedicat de una dintre trepte În consecință, pasul său a încetinit involuntar, prin urmare, privirea lui destul de firească, fără vreun scop preconceput, a zăbovit asupra unui singur obiect; acest obiect era un portret uriaș al unui ministru cenușiu, care a îndreptat o privire plină de compasiune către Apollon Apollonovich Un ușor fior a curs pe coloana vertebrală a lui Apollo Apollonovich - ce este? În catedră, însă, nu prea s-au încălzit; și este posibil să încălziți întinderea acestor spații albe ca zăpada; în acest spațiu alb ca zăpada, împodobit

cu un portret uriaș, pasul senatorial a bătut atât de repede Apollon Apollonovich s-a prezentat din nou cu câmpii albe, înghețate Rus, Rus, în clipa aceea, sigur, te-a văzut! Rus, Rus, tu ai izbucnit în lacrimi cu vânturile, furtunile de zăpadă, desișurile, ai izbucnit în lacrimi cu milioane de voci vii În tundrele tale vaste, păsările, animalele, mai des oamenii își pronunțau vrăjile fatale în acel moment Senatorului i s-a părut că este blestemat în spații: frica de spațiu se dezvolta în el de la o zi la alta Această teamă s-a agravat de la moartea tragică a lui Vyacheslav Konstantinovich Plehve, de care Apollon Apollonovich a fost legat prin legături de prietenie duioasă Lucru ciudat: imaginea regretatului Plehve i-a tulburat nu o dată somnul liniştit de până atunci; această imagine tragică a fost acum combinată cu unul dintre fragmentele din poemul lui Pușkin, Dumnezeu știe de ce - profund scufundat: Și nu este - și a părăsit Rus' Urcat de ei peste lume surprins Pasajul tocmai menționat i-a apărut de obicei în mintea lui Apollon Apollonovich când Apollon Apollonovich a traversat această cameră goală și rece, îndreptându-se pe cea mai scurtă cale către biroul departamental Aceasta este de obicei urmată de următorul pasaj: Și se pare că linia e în spatele meu Mă cheamă dragul meu Delvig, Tovarăș al tineretului viu, Tovarăș al tineretului plictisitor, Suplimente Tovarăș de cântece tinere, Sărbători și gânduri curate, - Acolo, în mulțimea umbrelor rudelor Veșnic plecate de la noi e un geniu Linia gândurilor poetice s-a încheiat invariabil: Și nori noi s-au adunat peste pământ și uraganul lor Amintindu-și aceste versete, Apollon Apollonovich a devenit deosebit de rece în departament; și cu o claritate deosebită a fugit la petiționari să-și dea degetele Văzând figura lui Apollon Apollonovich alergând, un tânăr blond în uniformă de vice, cu un ordin care-i bate cumva amidon în gât și cu o foaie de hârtie fluturând, a zburat prin hol spre el: era Vergefden, oficial pentru sarcini speciale sub persoana lui Apollon Apollonovich; și deja când Wergefden traversase jumătate din sală, Apollon Apollonovich, la rândul său, cu o iuteală extremă și cu o expresie bună pe față, alerga spre el cu palma întinsă cordial (fiind reguli stricte, și-a atribuit una dintre cele mai importante principii ale vieții comunitare - politețe); dar de îndată ce degetele parfumate ale lui Wergefden au atins palma acelei palme și au rupt respectuos marginea amidonată a manșetei albe ca zăpada, două degete senatoriale au scăpat de degetele lui Wergefden cu o uscăciune inacceptabilă, de parcă ar fi atins degetele transpirate (căci degetele transpirate sunt un obiect neplăcut) de atingere) Dar Wergefden nu era jignit, căci știa că uscăciunea invariabilă a strângerii de mână vine din distracție: cufundat în gânduri sumbre despre soarta instituțiilor care i-au fost încredințate, Apollon Apollonovich a uitat într-o clipă ce intenționa să facă ; nu există nimic de spus că totul nu privea preocupările statului, ci lucrurile mărunte ale vieții Wergefden știa asta; și cu ușurință familiară, zâmbind și zâmbind, a vorbit despre o materie arzătoare: "Excelent, Excelența Voastră La urma urmei l-au trimis (op a râs) C'est bizarre invraisemblable, mais c'est ainsi * Dar ce să facem cu hârtia Direcția de Casație insistă Iubind paralelismul străzilor orașului, Apollon Apollonovich a aderat cu strictețe la paralelism în orice altceva: Apollon Apollonovich se putea gândi simultan la două obiecte complet opuse, luminând în mod arbitrar unul dintre cele două pasaje mentale cu atenția sa volitivă Așa este și acum: ascultând în același timp procesele cerebrale care se desfășoară vag în el (tot felul de indistincții inspirate de legănarea ușoară a arcurilor căruciorului) și frazele ușor șlefuite ale lui Wergefden, în care

cuvântul casație Este incredibil de ciudat, dar este adevărat (db/?) - Ed Suplimente declinat în toate cazurile de singular și plural, Apollon Apollonovich și-a dat seama că Vergefden i-a pus o întrebare, iar Apollon Apollonovich și-a îndreptat imediat atenția intenționată asupra momentului care trecea și de acolo a căzut o frază articulată gata făcută: - Departamentul de Casație crede că, evident Iar umerii lui Vergefden s-au cutremurat de râs: Apollo Apollonovich a exprimat pe neașteptate un gând extrem de spiritual Apropo, gândurile lui Apollon Apollonovich au fost originale până la extrem tocmai în procesul generării lor spontane; dacă le-ar fi notat în acel moment, am fi avut de-a face cu al doilea înțelept Skovoroda, filozoful nostru natal; dar din moment ce Apollon Apollonovich a disprețuit generarea spontană a gândurilor, referindu-le la un joc cerebral inactiv, în măsura în care a acordat importanță dezvoltării lor ulterioare, trecând acele gânduri printr-o serie lungă silogică, motiv pentru care și-au pierdut prospețimea inițială, transformarea într-un loc comun de plimbare; această a doua ediție a propriului său gând original i-a fost acum prezentată pe un ton pedant lui Wergefden, ceea ce a făcut ca chipul acestuia din urmă să se înmoaie cumva, iar un căscat a implorat buze tinere trandafirii; Wergefden a preferat modul aforistic necivilizat de a gândi la care Apollon Apollonovich se referea ca fiind un joc de creier caracteristic ziariştilor liberali, dar umilitor pentru purtătorul de semne de diamant Ei bine, ce zici de hârtie? Nu ar trebui să le trimiți o hârtie? Nu le plac hârtiile Dar aici Apollon Apollonovich a întrerupt atât de sec: - Hârtia a fost trimisă: mi-ați raportat despre asta săptămâna trecută Iar Wergefden, ca un școlar prins, s-a înroșit oarecum deodată, încetând să-și etaleze cunoștințele subtile despre această problemă "Nu, nu, fă ce spun eu: și știi ", a spus Apollon Apollonovich, s-a oprit brusc și s-a corectat: tili (a vrut să spună "știi", dar s-a dovedit "știi-tili") Era de la distragere a atenției În jurul Petersburgului au circulat legende despre distragerea lui Apollon Apollonovich; Wergefden a povestit aceste legende cu o plăcere deosebită peste tot în saloanele din înalta societate și a raportat recent în secțiunea "Amestec" a venerabilului jurnal "Otkrytoe" oprit de un lacheu de palat, a căzut în cea mai mare stânjeneală, din care același lacheu l-a scos, oferindu-se să împrumute de la el o cravată De multe ori Apollon Apollonovich a făcut greșeli când și-a pus multele panglici: pe cea pe care trebuia să o pună pe el de la stânga la dreapta, a pus-o de la dreapta la stânga și complet înapoi Aceste erori accidentale au inclus erori în utilizarea pronumelor personale, ca în acest caz ("știi-tili" în loc de "znaege-li") Suplimente După ce a vorbit puțin cu Vergefden, Apollon Apollonovich a alergat mai departe pe holul departamental Trecând prin holul departamentului, Apollon Apollonovich ținti ziua de lucru curentă: într-o clipă din ochi, el a prezentat distinct pe birou hârtiile împăturite, ordinea lor și notele pe care el însuși le făcuse pe aceste hârtii; în plus, a văzut distinct atât forma literelor uneia sau alteia dintre note, cât și culoarea creionului cu care marca era aplicată neglijent pe margini; a văzut și albastrul "Mișcă-te" cu coada unui semn solid; Am văzut, de asemenea, roșu "face o anchetă" cu o trăsătură de "u" Într-un moment scurt și evaziv de la scările departamentului până la ușile biroului, Apollon Apollonovich a mutat centrul conștiinței prin voință; fiecare joc de creier s-a retras acum la marginea câmpului vizual, ca acele pete albicioase pe un tapet de fundal alb: o mână de sarcini paralele mutate în centrul acestui câmp, ca un portret ministerial care tocmai mi-a atras atenția Un portret,

adică - Și nu este - și a părăsit-o pe Rus Cine este el? Senatorul Apollon Apollonovich Ableukhov? Nu - Vyacheslav Konstantinovich Și el, Apollon Apollonovich? Și se pare - linia este în spatele meu: dragul meu Delvig mă cheamă Coadă - coadă; da, unul cate unul Și nori noi s-au adunat peste pământ, Și uraganul lor Joc Idle Brain! Un morman de hârtii a sărit la suprafață; Apollon Apollonovich, urmărind ziua de lucru curentă, s-a întors către Vergefden: - Fă-ți de cap, German Germanovich, să-mi pregătească cât mai curând cazul despre "La X Tomsk și X Ukhabakh" Chiar acum voia să deschidă ușa care ducea la birou, așa cum își amintea (uitase cu desăvârșire): da, da, - ochii i s-au mărit, surprins, se uita la el; ochii aparțineau unui om de rând palid De ce, de ce mâna aceea zigzaga? Un zig-zag neplăcut: și a văzut un om de rând - undeva, cândva: poate nicăieri, niciodată Apollon Apollonovich deschise ușa biroului: biroul stătea la locul lui împreună cu o grămadă de hârtii de afaceri; în colț șemineul trosnea de bușteni Pregătindu-se să se cufunde în muncă, Apollon Apollonovich și-a încălzit mâinile înghețate lângă șemineu, iar jocul creierului, limitând câmpul vizual senatorial, a continuat să-și ridice acolo avioanele cețoase Suplimente O fereastră pătraunghiulară permitea vedere la partea inferioară a etajului superior balconului; urcând la fereastră, se vedea și bărbosul de piatră: așa cum el, bărbosul de piatră, se ridica acolo deasupra zgomotului străzii; și un bărbat cu barbă de piatră s-a ridicat deasupra anotimpului; l-a eliberat din păduri, s-a înfuriat sub el în mulțimi hohotitoare; iar acum, în anul , trecea o mulțime De cinci ani încoace, Apollon Apollonovich vede în fiecare zi același zâmbet de aici pe piatră; iar dintele timpului o roade De atunci roiuri de evenimente au zburat de către: Anna Petrovna locuiește în Spania; călcâiul galben a urcat cu îndrăzneală pe crestele înălțimilor Port Arthur; China a fost agitată și Port Arthur a căzut Acum, pe cale să iasă la mulțimea de petiționari în așteptare, Apollon Apollonovich simțea timiditate zilnică; era încă cu el însuși și un zâmbet zaharat de la sine veni pe acele buzele șterse: acel zâmbet era și din timiditate: ceva îl aștepta acolo, în spatele ușilor? · Apollon Apollonovich și-a petrecut viața între două mese acoperite cu pânză verde: între masa departamentului și masa biroului său Al treilea loc preferat al senatorului, după cum am văzut, era o trăsură lăcuită Și acum a devenit timid: atât numărul fețelor, cât și numărul cererilor îl deprimă extrem de; a fost dureros să ascult cu răbdare toată această expunere neclară; dar era și mai dureros să resping acele cereri - totul cu hotărâre, pentru că fiecare cerere se împiedica de unul sau altul articol legal sau regulă de urgență, necunoscută de nimeni, dar cunoscută de el ca ghid secret Și iată că era timid, - timid, numărând numărul de corbi care zburaseră pe acoperișul casei de vizavi Da: Apollon Apollonovich și-a amintit și cât de recent a auzit din greșeală gluma bună a lui Vergefden; Și-a amintit, de asemenea, cuvintele lui Vergefden: "Liliacul nostru (porecla lui Apollon Apollonovich în departament) tratează tabelul de ranguri cu dispreț: atât un adevărat consilier de stat, cât și un evaluator de stat și colegial experimentează atingerea degetelor în egală măsură în dispreț Ar fi mai de dorit dacă ar lua o gamă ascendentă sau descendentă de strângeri de mână Am fi atunci martori ai melodiilor care se cântă - de la disprețul total, prin neatenție, până la disprețul absolut La care interlocutorul i-a răspuns lui Vergefden: "Lasă, te rog: asta este de la hemoroizi" Apoi Apollon Apollonovich a intrat în cameră și gluma a fost întreruptă Dar Apollon Apollonovich nu a fost jignit de glume; și, în plus, era și un sâmbure de adevăr: până la urmă, suferea de hemoroizi S-a dus la fereastră: două capete de

copii de la fereastra acelui apartament de acolo au văzut o pată gri în spatele ochelarilor Suplimente Ușa s-a deschis: cu o expresie amabilă pe chip, de la ușa deschisă a biroului său spațios, Apollon Apollonovich Ableukhov a sărit pe lângă oficialii care se ridicau repede și cu pași mici și mărunți a alergat în direcția unui stol de petiționari, cu o mână întinsă palmier; dar de îndată ce mâna timidă a unui militar pensionar a atins acea palmă rugător, două degete senatoriale au scăpat din mâna timidă cu o uscăciune inacceptabilă, iar mâna rugătoare s-a descleștat și a căzut ofensat Iar petiționarul, șchiopătând ca un soldat al campaniilor balcanice, s-a gândit ofensat: cum să înțeleagă expresia feței lui? Ar fi mai bine să scuipe direct în MÂNĂ, pentru că petentul este o persoană mică; iar mâna care învârte roțile departamentale atinge în mod natural toate celelalte mâini cu dezgust; dar de ce atunci să zâmbești, nu apărând solemn de la ușa deschisă, ci, Doamne iartă-mă, ieșind de acolo cu o expresie cercetătoare pe chipul tău? Acesta a fost tocmai obiceiul ofensator al senatorului Ableukhov, despre care s-a discutat mai sus: Apollon Apollonovich, Dumnezeu știe de ce, și-a amintit de casa cu fiul său Nikolai Apollonovich care locuia în această casă X Jocul cerebral al purtătorului semnelor de diamant se distingea prin proprietăți ciudate, foarte ciudate, extrem de ciudate; craniul eminentului soț a devenit cu adevărat pântecele mamei de imagini mentale, care s-au întruchipat imediat în acea lume fantomatică; gândurile senatorului erau şi carne şi oase Ținând cont de această împrejurare ciudată, foarte ciudată, extrem de ciudată, ar fi mai bine ca Apollo Apollonovich să nu arunce de la sine nici un gând inactiv, continuând să-și poarte gânduri inactiv în cap Gândul inactiv, dat deoparte de senator, s-a dezvoltat cu încăpățânare într-o imagine spațio-temporală; ea a devenit astfel, continuându-și acțiunile în afara șefului senatorial fără niciun control creativ În acest sens, Apollo Apollonovich era Zeus, din al cărui cap divin curgeau neîncetat și neobosit zeități înarmate din cap până în picioare: zei, zeițe, genii Acești zei, zeițe, genii au continuat să acționeze autonom Am văzut deja cum un astfel de geniu - un străin cu o mustață neagră - s-a născut nu numai dintr-un cap de senator, mergând de-a lungul perspectivelor Nevsky, ci și mai mult: avea intenția de a-și întări ființa în spațiile galben închis ale Nevsky, de unde ar fi plecat înainte de a se întâlni cu un senator în felul acesta a fixat în craniul senatorului ideea că venise în acel cap în ordine inversă Un alt astfel de geniu care a scăpat din creier a fost nimic mai mult, nimic mai puțin decât propria lui casă a senatorului, cu un gom care locuia în casă Andrey Bely M Suplimente fiul unui senator, Nikolai Apollonovich Ableukhov Mai sus, am văzut cum Apollon Apollonovich s-a demnat cu condescendență să-și amintească de casa lui când mergea în jurul petiționarilor; iar apoi Apollon Apollonovich s-a demnat cu condescendență să-și amintească urmașii Ideea unei case, dată fiind existența autonomă, a devenit o casă adevărată; iar acum casa ne deschide cu adevărat Un venerabil lacheu cenușiu, cu o dantelă aurie pe rever, urca scările de la intrare pufăind și clătinând; venerabilul lacheu cenușiu cu dantelă aurie la rever suferea evident de dificultăți de respirație: dar acum nu este vorba de el, nici măcar de respirație scurtă, ci de scări: scări frumoase! Și există pași pe el - ce pași! Pași moi, moi, ca circumvoluțiile creierului Și acum un lacheu se urca pe ei Lăsați cititorul să nu aștepte o altă descriere; autorul nu va avea timp să-i descrie scara excelentă pe care au urcat miniștrii (o va descrie mai târziu), pentru că - mai departe, mai departe Un respectabil lacheu

cenușiu, cu o dantelă aurie pe rever, era deja în hol; și din nou, sala - o sală frumoasă! Ferestre excelente, pereți excelente dar puțin rece Și venerabilul lacheu cenușiu intra deja în salon, dar noi văzusem deja salonul Descriem locuința senatorului de mulți ani, ghidându-se după acele semne generale cu care era obișnuit să înzestreze obiectele pe care le observa; Apollon Apollonovich a măturat deoparte tot ce era accidental din aceste obiecte; și în tot ceea ce a văzut i s-a dezvăluit doar un semn esențial Deci, căzut în sânul înflorit al naturii, în sânul înflorit al naturii, Apollon Apollonovich a văzut fără îndoială tot ce am văzut noi, adică a văzut sânul înflorit al naturii; dar în timp ce noi, contemplând semnele întâmplătoare ale acestui pântece, constând din violete, garoafe, păpădii, ranunci, ne spunem: "Acesta este un ranuncul, iar acesta este o violetă", în acest moment Apollo Apollonovich, apropiindu-se de detaliile unui sânul înflorit, spuse succint: "Iată o floare" (Între noi, să fie spus: Apollon Apollonovich din anumite motive a considerat toate florile ca fiind la fel de clopote) Pe baza acelorași judecăți, venerabilul senator și-ar caracteriza propria casă cu laconică concizie; propria sa casă consta pentru el: în primul rând, din pereți care formează pătrate și cuburi; în al doilea rând, propria sa casă era formată din ferestre tăiate simetric, care formau - aceleași pătrate; încăperile erau limitate la un set de pereți cu ferestre; camerele erau compuse din parchet, scaune, mese; și așa mai departe, și așa mai departe: au început doar detaliile Lacheul cenușiu pășise deja pe coridorul lăcuit; în timp ce lacheul cenușiu depășește aceste detalii nesemnificative inerente oricărui spațiu domestic, nu ne împiedică să ne amintim o circumstanță ideală care ne conduce la principiile filozofiei lui Berkeley: un tablou mime(r) fulgerător - fotolii Empire cu picioare aurite, oglindă Suplimente taburet, pianul, incrustația meselor, împăratul Napoleon I care a trecut fulgerător - într-un cuvânt, tot ce trecea fulgerător - nu putea avea nicio formă spațială Toate acestea erau o iritare a meningelor sau o indispoziție cronică a centrilor nervoși subconștienți ai senatorului poate un cerebel S-a construit doar iluzia camerelor; a fost construit, construit și apoi împrăștiat fără urmă, ridicându-și planurile încețoșate deja dincolo de limitele conștiinței Iar când lacheul a trântit ușa sufrageriei în spatele lui, dărâmând coridorul zgomotos, aceasta nu a bătut decât în tâmplele senatorului (Apollon Apollonovich a suferit, în ultima săptămână, de scăpări de sânge cauzate de starea hemoroidală a corpului) Și când lacheul a trântit ușa salonului în spatele lui, în spatele ușii salonului nu era nici un salon - s-au dovedit a fi spații cerebrale: substanță cenușie, albă, închisă într-o membrană arahnoidă moale; și pereți grei de cretă, între care sclipeau sclipici și lacuri, cauzate de o goană la cap, acei pereți grei s-au dovedit a fi o cefalee de plumb și constau dintr-un oase occipital, frontal, o pereche de temporal și o pereche de oase parietale aparținând la un venerabil craniu de faimă toată rusă Doar o bucată de parchet lăcuit, ca o așchie dureroasă, a rămas acum în craniul senatorial, pentru că pe această bucată de parchet s-a zbătut în confuzie un tânăr Tânărul avea o ținută ciudată: conturul său spațial era îmbrăcat într-un halat Bukhara de cea mai imposibilă variație, iar pe câmpul verzui al halatului săreau pene irizate de păun; sub pene irizate de păun, un tânăr s-a anunțat cu o mișcare stânjenitoare, luptând, probabil, de girusul creierului său care îl ținea; ţâşni peste podeaua lăcuită ca un tablou pentru un felinar magic pe un cerc electric de lumină Tânărul s-a înființat pentru scurt timp: așa a fost stabilit; puteam acum să-l privim bine:

tânărul s-a dovedit a fi îmbrăcat într-un yarmulke tătăresc și pantofi similari, ușor tunși cu blană Tânărul s-a dovedit a fi fiul senatorial Nikolai Apollonovich; tânărul îi explica lacheului și deodată porni spre hol, ridicându-și fustele halatului Dar, de îndată ce Nikolai Apollonovich a pornit, după ce și-a ridicat tivul halatului, au început să picteze cu strălucire - mese încrustate, fotolii, vaze Imperiului, cupidon, planuri oglindite și pătrate ale parchetului; într-un revărsare irizată, străluciră strălucire, lacuri și sclipici (Nikolai Apollonovich suferea de miopie din cauza citirii sârguincioase a cărților care expuneau filosofia lui Kant) Dar nu, nu! A existat mai mult decât o miopie, pentru că pereții au fulgerat și au dispărut în întunericul atemporal; împreună cu zidul, în virtutea împrejurării ideale- * Suplimente de evidenta, un parchet alunecos fulgerat, format din lacuri, luciu si lumini; iar pe lacuri, glosuri și lumini, datorită acestei împrejurări, Nikolai Apollonovich a fulgerat atât de repede o pată solidă, de păun Tot ceea ce a fulgerat, a strălucit cu strălucire și s-a cufundat instantaneu în întuneric complet dintr-un fapt dublu: în primul rând, Nikolai Apollonovich a suferit atacuri de boli de inimă, în timpul cărora a experimentat un sentiment neplăcut că recipientul tuturor lucrurilor, extins neobișnuit, nu conținea toate lucrurile și toate lucrurile eșuează În al doilea rând - aici se află toată forța - acele lucruri au eșuat în acest caz conform principiului filozofiei lui Berkeley: au eșuat pentru că atât casa, cât și fiul au fost doar o iluzie a unui creier venerabil: nu creierul lui Nikolai Apollonovich, ci al lui tată cu părul cărunt Și când acel tată a trecut de la petiționar, mormăitul cu părul cărunt, la petiționar, iluzia s-a prăbușit XI Nikolai Apolonovici Aici Apollon Apollonovich s-a oprit la ușa biroului departamental (tocmai terminase de rotunjirea petiționarilor) Nu, domnule: permiteți-mi Apollon Apollonovich s-a oprit la ușa biroului departamental, pentru că cum ar putea fi altfel? Jocul inocent al creierului care încadra câmpul vizual senatorial (ca acele tapet albici de acolo), acel joc s-a mutat spontan în acest centru, adică într-un morman de hârtii: Apollon Apollonovich considera jocul cerebral doar ca tapet al acelei camere mentale în cadrul căruia se maturizau proiectele de stat; dar în zadar Apollon Apollonovich a tratat o combinație arbitrară de gânduri ca pe un plan lipsit de adâncime: acest plan, uneori depărtându-se, a lăsat o surpriză în centrul vieții mentale după o surpriză, ca, de exemplu, acum Apollon Apollonovich și-a amintit degajat că a văzut deja un raznochintsy cu o mustață neagră, nici mai mult, nici mai puțin decât în propria sa casă, pe terasament, cu propriul său fiu, Nikolai Apollonovich Își amintește cum Apollon Apollonovich a coborât odată de pe scări, mergând la ieșire; Nikolai Apollonovici stătea pe scări și, aplecat peste balustradă, vorbea vesel cu cineva Apollon Apollonovich nu a considerat necesar să se întrebe despre cunoștințele lui Nikolai Apollonovich; și de aceea Apollon Apollonovich nu era interesat de personalitatea persoanei necunoscute, care stătea în hol în pardesiul întunecat și cu gulerul răsucit; străinul avea o mustață neagră și aceiași ochi; ochii aceia, apoi, văzându-l, s-au lărgit brusc, au început să se joace, au fulgerat; și aceeași linie exact în zig-zag a mâinii a rămas în mod neplăcut în memoria lui Apollon Apollonovich Înseamnă că așa a fost deja o dată; poate că așa va fi în continuare Suplimente " Va fi necesar să facem cele mai exacte informații despre toate acestea Apollon Apollonovich deschise ușa biroului Biroul era la locul lui, iar pe el se afla o grămadă de cutii stivuite în paralel Apollon Apollonovich s-a cufundat în muncă, iar jocul creierului, limitând

câmpul vizual senatorial, a continuat să-și ridice acolo avioanele de ceață, pentru că Nikolai Apollonovich, complet revenind din suferința din inimă, cauzată, evident, de unele știri comunicate lui de un respectabil lacheu cenușiu, stătea acum nemișcat deasupra balustradei scării, în halatul lui pestriț, împrăștiind o strălucire irizată de păun; această haină era exact opusul zidurilor; Nikolai Apollonovici stătea acolo, unde Niobe alb pe o coloană sclipitoare își ridică ochii de alabastru spre durere; aplecat peste balustradă, s-a evidențiat pe fundalul alb al masivei coloane dorice și a strigat: - Esti sifonier? Esti de la sifonier? Comoda mi-a trimis un costum? Dar tăcerea a urmat toate aceste strigăte; în cele din urmă, cu o oarecare distincție excesivă, s-a auzit o fistulă de protest ca răspuns - Nikolai Apollonovich, probabil m-ai luat pentru altcineva: eu sunt - sunt! Acolo stătea un străin cu o mustață neagră și o haină cu gulerul răsturnat; două iluzii cerebrale întâlnite; fără îndoială, în acel moment, amândoi au crezut că acela există, iar nu craniul lor înconjurător O clipă, - Nikolai Apollonovich simți din nou o înțepătură ascuțită în inimă; o clipă, realitatea s-a învârtit în fața lui; întunericul îl îmbrățișa, așa cum îl îmbrățișase chiar înainte; "Eul" lui s-a dovedit a fi doar un recipient negru, cu excepția cazului în care era un dulap înghesuit, cufundat în întuneric absolut; iar aici, în întuneric, în locul inimii, a izbucnit o scânteie; scânteia s-a transformat cu o viteză frenetică într-o minge purpurie; minge - expanded, expanded, expanded; și mingea a izbucnit: totul a izbucnit Nu a mai rămas nimic - nici un raznochintsy cu mustață neagră, nici locul unde stătea raznochintsy, nici o balustradă, nici coloane dorice albe, nici măcar un Niobe de alabastru pe coloană; nici măcar conținutul "Eului" al lui Nikolai Apollonovici nu a rămas, nici măcar forma acestui "Eu" sub forma unui recipient mondial sau doar a unui dulap (care este același) , plin de sânge și, în orice caz, era nu Nikolai Apollonovich, ci mai degrabă printr-un efort al voinței lui Apollon Apollonovich, transferându-și gândul fugitiv din adâncurile subconștientului în centrul conștiinței de sine senatoriale, astfel încât acolo, în centru, să se ocupe de acest gând cu un un fel de cruzime: arde-o, - în cele din urmă arde S-a clarificat vârful hârtiei, pe care mâna senatorului trasase cu un creion albastru "pus în mișcare" Nikolai Apollonovich s-a transformat în diavolul știe ce: s-a transformat într-o lovitură de semn solid Suplimente XII Apollon Apollonovich, obosit și cumva nefericit, și-a frecat încet ochii cu pumni reci: luciu, lacuri, sclipici și un fel de scântei roșii i-au măturat ochii; Apollon Apollonovich a argumentat că creierul său suferea din nou de o năvălire puternică de sânge, din cauza stării hemoroidale a corpului în ultima săptămână; de peretele întunecat al fotoliului, în adâncurile întunecate, cutia lui craniană stătea sprijinită, ochii albaștri închis se uitau la secretară - Excelenta Voastra! Contele Dublwe! Apollon Apollonovich sări direct de pe scaun peste masa mare verde și se duse la uşă, dar ușa se deschisese deja; iar în uşă stătea cufărul puternic al contelui Doubleve; iar degetele senatorului i-au fost întinse cordial Contele de Dublevae a venit fără probleme; trecându-și mâna peste părul cărunt și încurcandu-și ochii, contele Dublve și-a amintit în acel moment de o pisică cenușie, pufoasă, cu spatele arcuit; Contele Doublve se scufundă într-un fotoliu liniștit cu ușurință moale Și o șoaptă calmă a bătrânului anunță biroul Contele Dublva, aplecat spre faimoasa ureche Kirghiz-Kaisak, ab-lay-uhovsky (Apollo Apollonovich era pe umărul contelui Dublva), și-a așezat cu blândețe celebra mâna pe genunchiul senatorului, cu care

prevedeau termenii unui tratat de urgență tocmai a fost semnat, ceea ce a asigurat funcționarea nestingherită a roții noastre de stat; și glumă șuierătoare după glumă, târându-se de sub mustață, ca șarpe după șarpe, s-a târât în urechea notorie; totuși, gluma nu a stârnit un zâmbet: Apollon Apollonovich, cu un aer cât se poate de serios, a discutat despre situația contelui, iar apoi basul lui catifelat a bubuit ca răspuns Contele Dublve plecase deja și totuși, sprijinindu-și craniul în spătarul întunecat al scaunului, Apollon Apollonovich stătea, gândindu-se la o nouă pagină din jurnal, în care în seara asta ar fi trebuit să fie înscrisă următoarea maximă: "Există un tip de oameni de stat care alcătuiesc instituțiile legislative ale Europei adevărat ulcer; întreaga aspirație a activității acestor oameni celebri se bazează pe eliminarea dezacordurilor fructuoase, bineînțeles, bine-intenționate; oamenii de acest tip se simt ca și cum ar fi pe pane atunci când întrebarea este pusă direct în orice fel; și umplu șanțul adânc al dezacordului fundamental cu gunoaiele acordurilor parțiale; deci, până la urmă, îi convin pe toți cei care gândesc contrar lor, de parcă acești gânditori care gândesc contrar lor sunt complet de acord cu ei; deci de la esenţa problemei adversarilor ei distrag atenţia către o formă goală Pentru a se proteja de responsabilitatea serioasă, acești oameni se apără cu fraze cele mai goale precum: "După cum știți" (când nu se știe încă nimic), "Știința ne învață asta" (când știința nu predă încă) Acest tip de oameni de stat este cu adevărat tipul Mefistofel Suplimente Pagina "Jurnalului" era deja gândită; Apollon Apollonovich îşi lăsă capul peste hârtie Aici, în biroul departamental, Apollon Apollonovich a ajuns cu adevărat în centrul unei serii de instituții de stat lăsate pentru el însuși, multe zeci de exact aceleași birouri și mese verzi (doar mai modest mobilate); în plus, era propriul centru al clădirilor împrăștiate în toate orașele Imperiului Rus, autoritatea finală pentru toate rapoartele, petițiile și telegramele În departament, Apollon Apollonovich s-a tratat cu o severitate inexorabilă, petrecând multe ore uitându-se prin hârtii De aici, din centrul radiant al conștiinței - prin inevitabil îmbrăcat doar cu o cutie pentru creier, aparat respirator și digestiv - circularele rectilinii ale lui Apollon Apollonovich au zburat în capul instituțiilor sale subordonate Și de când Apollon Apollonovich, așezat pe acest scaun, cu conștiința, ca să spunem așa, și-a străbătut viața, așa circularele lui Apollon Apollonovich de aici, din acest loc, au tăiat într-un curgere rectiliniu și paralel mozaicul oricărei vieți filistei Apollon Apollonovich a comparat viața filisteană cu nevoia lui sexuală, vegetală sau de orice altă natură (de exemplu, cu nevoia unei ambulanțe de-a lungul bulevardelor Sankt Petersburg, cu dragostea filială etc) Aceste nevoi erau o necesitate tristă și destul de împovărătoare sub forma prelungirii activității creierului - combustibil, sau ceva de genul Ieșind din acești pereți pătrunși la rece, Apollon Apollonovich însuși a devenit un locuitor: a căzut în abisul tot felul de psihologie, mereu superstițios Numai de aici s-a înălțat și s-a înălțat nebunește peste Rusia, făcându-i pe dușmani să se compare fatal cu un liliac care își întindea aripile (Liliacul era porecla lui Apollon Apollonovich în departament); acești dușmani erau pentru el orășenii De aceea, în timp ce se afla în departament, Apollon Apollonovich a preferat comunicarea prin telefon și cablu telegrafic în detrimentul comunicării directe umane A mers la întâlnire aproape cu dureri fizice Și când subalternii veneau la el cu un raport, Apollon Apollonovich rareori ridica privirea la ei cu ochii săi uriași de nuanțe albastru închis Nu fără o grămadă, Apollon Apollonovich din

departament a renunțat la sufletul uman: la urma urmei, în contemplarea excesivă a tegumentelor pielii din fața lui, Apollon Apollonovich, care s-a ridicat cu un raport, încă se temea să vadă asemănarea unei persoane Apollon Apollonovich și-a tratat activitățile din departament cu o distincție pur logică: el a numit circulara o premisă mare a unui silogism; el a numit trecerea unei circulare prin sistemul instituțiilor subordonate o mică premisă; consecința a fost o viață filisteană predeterminată de logică Astăzi, Apollon Apollonovich a fost deosebit de clar; capul gol nu și-a ridicat niciodată capul deasupra rapoartelor Toate acestea s-au întâmplat din cauza fricii de a arăta slăbiciune filistină atunci când își corectează îndatoririle oficiale Suplimente taxe puf; astăzi îi era deosebit de dificil pentru Apollon Apollonovich să se ridice la claritate logică: Dumnezeu știe de ce, Apollon Apollonovich a ajuns la concluzia inexorabilă că propriul său fiu, Nikolai Apollonovich, era un ticălos notoriu XIII Un mare scriitor a spus un mare adevăr prin gura uneia dintre umbrele sale imaginare; o umbră a lui i-a spus cuiva: Tot ce ai tu, avem și noi Și un alt mare scriitor a spus un alt mare adevăr: Ființa însăși este doar gândire Acum avem nevoie de aceste două mari adevăruri ale a doi mari scriitori pentru o afirmație decisivă: umbrele senatorului Ableukhov, umbre rămase, au continuat să existe undeva; la o analiză mai atentă, s-a dovedit invariabil a fi undeva și peste tot și nicăieri; și întrucât pretutindeni, fără îndoială, împreună cu o serie de realități empirice, aceeași a îmbrățișat și realitatea noastră, umbrele senatorului Ableukhov, în timp ce în lumea asiral, au rămas totuși în viața de zi cu zi; în consecință, ele ne-ar apărea ca o întrupare după toate regulile științei oculte: și nu numai că ar apărea, dar ar apărea în mod constant Acele umbre s-au dovedit a fi aceleași în ziua descrisă Astfel, întâlnirea raznochineţilor cu fiul senatorial, având loc sub acoperirea craniului corespunzător, era depăşită; dar în afara lui, s-a întâmplat în timp, pentru că timpul este forma generală a tot felul de origini și, din moment ce tot ce iese și se întâmplă, se întâmplă și iese într-o anumită perioadă de timp; întâlnirea a avut loc la o anumită perioadă de timp; această oră a fost ziua pe care o descriem, iar timpul a fost prima oră Întâlnirea care a avut loc a avut loc exact așa cum a predeterminat-o creierul lui Apollon Apollonovich: în același fel, Nikolai Apollonovici a alergat până la balustrada scării, în același mod s-a aplecat peste balustradă, în același mod în care s-a rezemat de balustradă înspăimântat Și în timp ce contele Dublve își dezvolta conjunctura elegantă, au avut loc schimbări autonome în detaliile întâlnirii: această întâlnire a fost ruptă irevocabil din creierul senatorului Astfel, s-a transformat în ființă: din planul mental, prin planul astral, a trecut în lumea fizică Adevărata dovadă a acestei întâlniri au fost cele douăsprezece mucuri de țigară lăsate de străin într-o scrumieră aurita Vom reveni mai târziu la detaliile întâlnirii, acele detalii se vor dezvolta de la sine, dar atâta timp cât această întâlnire nu este departe de locul nașterii sale (creierul), are doar proprietățile creierului care l-a înzestrat, iar din moment ce creierul senatorial înzestrează obiectele doar cu trăsături comune Suplimente semne Doar semnele generale au caracterizat întâlnirea lui Nikolai Apollonovich cu un om de rând suspect Aceste semne sunt: un fum albăstrui în camera lui Nikolai Apollonovich, cenuşă într-o scrumieră, anxietatea lui Nikolai Apollonovich, nu despre cenușă, ci despre natura unei posibile conversații; în sfârșit, o conversație; această conversație nu a durat o oră sau două, cândva a căpătat un caracter insuportabil pentru Nikolai Apollonovich; starea de

spirit a acestuia din urmă este evidențiată de concizia observațiilor la cele mai riscante combinații verbale ale unui străin Starea de deznădejde ar putea fi cauzată de apariția, în general, nedorită a unui străin în holurile casei galbene, deși acele apariții au avut loc în mod repetat înainte, de altfel: odată chiar și un străin indezirabil s-a ciocnit cu un senator XIV Străzile din Petersburg au o proprietate fără îndoială: străzile din Petersburg transformă trecătorii în umbră În același timp, străzile din Sankt Petersburg, transformând un gând într-un filistean trecător, transformă nu numai acest filistin într-un gând, ci și distorsionează dincolo de recunoaștere cea mai întruchipată formă mentală Am văzut asta în exemplul străinului misterios: el a apărut mai întâi, ca un gând, în capul senatorial; mai departe, acest gând din capul senatorial a contactat propria lui casă senatorială și deja am văzut un străin acolo; stătea acolo în față; năvălind în casa senatorială, a rămas în casă aproape patru ore; străinul a ieșit de acolo, oricât de ciudat ar părea fără mănunchi Și plecând de acolo, însoțit de un student, un străin cu mustață neagră și un student au trap înspre Millionnaya, au rătăcit prin oraș, s-au împrăștiat; străinul stătea absent, întorcându-se la Millionnaya în fața pridvorului Hermitage; un bărbat cu barbă de marmură de la intrare îl privi dispreţuitor; apoi străinul meu, îndepărtându-se, s-a transformat într-un restaurant ieftin De la intersecția străzilor până la casa galbenă și mai departe, de la casa galbenă până la restaurantul de pe strada Millionnaya, am urmat calea unui străin cu mustață neagră și haină cu guler înalt; dacă noi, autorul, cu o acuratețe pedantă, marcam calea primului venit, atunci cititorul ne crede că un astfel de act al nostru are o justificare deplină în viitor: la urma urmei, în ancheta voluntară întreprinsă de autor, noi a anticipat doar dorința senatorului Ableukhov; acea dorință, dacă senatorul ne va ierta, ne vom permite să divulgăm chiar în acest moment: a constat în faptul că agentul departamentului de securitate a călcat neîncetat pe urmele unui străin Un senator glorios ar lua cu siguranță receptorul telefonului pentru a-și transmite gândul la locul potrivit prin intermediul unui fir; din fericire pentru el însuși, nu cunoștea locuința străinului Noi suntem Suplimente cunoaștem acest sălaș și mergem spre dorința senatorială; în timp ce agentul frivol doarme în departamentul său, să fim acel agent de bunăvoie Dar, asumându-și rolul de detectiv voluntar în relația cu un străin cu mustață neagră, de ceva vreme, trebuie să recunoaștem, am intrat într-o dezordine totală: rolul nostru s-a dovedit a fi un rol inactiv; putem confirma acest lucru cu cel mai demn de încredere: căci când străinul a dispărut la ușa restaurantului și am rămas nedumeriți dacă să ne urmăm până la locul corespunzător dorinței noastre, ne-am întors și, întorcându-ne, am văzut două siluete încet curgând prin ceața din Petersburg O siluetă a aparținut unui bărbat gras și destul de înalt; această silueta se distingea clar prin adăugarea umerilor eroici; dar nu am putut distinge fețele siluetei (siluetele fețelor nu au); cu toate acestea, cu succes am realizat o umbrelă de mătase complet nouă, galoșuri de cauciuc strălucitor de strălucitor, probabil ștampilate cu un triunghi și o șapcă semi-pisica cu căști de urechi Silueta proastă a unui mic domn scund era conținutul principal al celei de-a doua siluete observate; chipul acestui domn ne-ar fi suficient de vizibil; nici noi n-am avut timp să vedem asta în față, căci am fost surprinși de uriașa negului, semănat prenatal pe obrazul acelui domn; așa că substanța facială ne-a fost ascunsă printr-un accident obscur, așa cum se cuvine să acționeze în această lume a umbrelor Prefăcându-ne că privim norii, lăsăm pe lângă noi un cuplu

întunecat; în fața ușii restaurantului umbrele s-au oprit și au spus câteva cuvinte în limbaj uman - Hm? - Aici " Asta am crezut: s-au luat măsuri adecvate; asta in caz ca nu l-ai vazut " În zadar iei măsuri fără să mă consulți: măsurile tale sunt excelente, dar aceasta nu este sfera ta - Hm! Hm! Va trebui, acum, să-ți urez noroc - Ei bine, ce îndoială poate fi în asta: întreprinderea a fost înființată ca un ceasornic; dacă nu aș fi fost în spatele acestei chestii, acea chestia ar fi fost făcută până acum - Hm? - Despre ce vorbești? " La naiba curge nasul - Vorbesc despre caz: instrumentele sunt acordate; sufletele alcătuiesc acum un concert - despre ce vorbești? Dirijorul din culise este lăsat să-și fluture bagheta; iar Rusia va trebui să - ce este? " La naiba curge nasul - Spun: Rusia se va bucura de un trio dramatic - "Despre ce vorbești? - Hm! - Mă înțelegi! Suplimente - Ascultă, draga mea, vino la noi pentru un salariu! Oh , nu mă înțelegi! - În mod pozitiv, nu sunt suficiente batiste: hm! - Despre ce vorbești? " La naiba curge nasul Și nu va pleca fără tine (hm-hm)!" - Păi, unde are Salariul? nu lucrez pentru plata Trebuie sa recunosc ca nu inteleg asta - Despre ce vorbești? - Hm! Mă tratez cu o lumânare de seu Figurina scoase o batistă încrețită și din nou zach-și adulmecă nasul cu zel - Vă vorbesc despre caz; deci spune-le; spune-le ce ai auzit de la mine: acest caz este pus în scenă ca un ceasornic - Hm! Urechea mea este blocată - nu aud " Ca un mecanism de ceas!" - Da? - Apchi!!! Ca o santinelă, la naiba, blană Și batista zvâcnită s-a dus din nou la zgomot sub neg, iar cele două umbre, după ce tăcuseră, s-au revărsat încet în ceata creierului Cert este că rolul nostru de detectiv voluntar în relație cu un străin cu mustață neagră s-a încheiat puțin mai devreme; dacă ne-am fi întors în clipa în care străinul visător stătea indiferent în fața intrării Schitului, am fi observat clar perechea întunecată, întunecată, despre care tocmai am vorbit aici: cuplul întunecat în umbră a apărut deja cu Millionna; perechea întunecată umbrită a urmat nemilos haina și gulerul răsturnat Și în timp ce străinul aruncă o privire absentă în jurul intrării Hermitage, un om gras și întunecat, în galoșuri de cauciuc strălucitoare ștampilate cu un triunghi, a dispărut în jurul cotei Zimnaya Kanavka și, rezemat absent de balustradă, a contemplat pe Petrovsky "Petru și Pavel?" Spitz; și un domn răcit, cu un neg, trecut cu nepăsare de străinul nostru; gulerul ridicat s-a întors pe spate: s-a întors și micuțul domn Li s-a alăturat umbra grăsanului de la cotitura Canalului de Iarnă Amândoi au schimbat apoi scurte remarci: Excelent, am vazut - Nu uita " Trăsăturile feței sunt, ahem, destul de, ahem, caracteristice; Și în plus, um - Da-l mai departe! Și un chicot putred a umplut trotuarul Spunând așa, ambele siluete întunecate au continuat încet să urmeze până la ușile restaurantului Același lucru care s-a întâmplat la ușă, știu cititorii Dacă ne-am adânci investigația și am trece succesiv de la vizibilitatea acțiunilor la cauzele lor, ar trebui să urmărim cele două siluete întunecate până la locul în care au ieșit în ceața Petersburgului; dar aici intrăm în dificultate: ambele siluete întunecate s-au întâlnit în Grădina de vară Suplimente din două părți opuse; și astfel, în același timp, a trebuit să ne îndreptăm drumurile către Shpalernaya și către Nevsky, ceea ce nu este deloc imposibil Deci trebuie să urmăm unul din două lucruri: alegem un bărbat gras și ce vedem? Îl vedem coborând din taxi în Grădina de vară; urmând principiul nostru (de la acțiune la cauză), îl vedem angajând un taximetrist pe Pushkinskaya; apoi îl vedem părăsind camerele murdare; apoi vedem un domn gras mergând de-a lungul unui coridor murdar; în cele din urmă, îl găsim stând într-o cameră ieftină în fața propriului birou Domnul meu

gras, după ce a derulat o foaie de reclame de la Novoye Vremya, decupează cu atenție una sau alta din reclame; două decupaje zac în fața lui pe masă Să ne aplecăm peste umerii grasului și să citim anunțurile decupate: probabil vom afla cauza principală a comportamentului său ciudat "O doamnă de de ani, blondă, înaltă, slabă, vrea să fie însoțitoare cu un domn pentru de ruble" (în continuare urmează adresa) "Avis aux lecteurs *: cine caută fericirea, sună la telefon Nu (urmat de număr) Domnul decupează un al treilea anunț și îl plasează lângă cele două anterioare: "O tânără franceză vrea să pozeze" (Urmeaza adresa) Șocați de ceea ce am văzut și auzit la ușa restaurantului, am urmărit acțiunea uneia dintre umbrele întunecate, am prins acea umbră la punctul de plecare, iar apoi întunericul întunecat a acoperit complet cauza rădăcină a acelor acțiuni din partea noastră : cauza principală s-a dovedit a fi întunericul, așa cum ar trebui să fie; ne rămâne să ne mulțumim doar cu aparențe, fără să pătrundem în vreun sens autentic, întunecat, fundamental Totuși, avem câteva date care ne permit să ne extindem narațiunea; astfel, după ce am descoperit planeta numită străinul cu mustața neagră, după ce am determinat orbita acestei planete în spațiile numite Petersburg, am descoperit și doi sateliți ai acestei planete; Cititorule, după ce am făcut această strălucită descoperire numai pentru tine, rămâne să ne retragem și să ne expunem complet la acțiunea razelor nou descoperite! Pentru a ne curăța conștiința, trebuie să rezolvăm ultima ghicitoare Poate că tovarășii străinului sunt tovarăși obișnuiți ai umbrei noastre În acest caz, străinul nostru este aceeași umbră Această umbră a apărut accidental în mintea lui Apollon Apollonovich; și, apărând ca imagine mentală, a primit o existență efemeră În acest caz, conștiința lui Apollon Apollonovich este o conștiință umbră, la fel cum însuși Apollon Apollonovich este proprietarul unei existențe efemere; la urma urmei, va trebui să admitem o împrejurare pe care nu trebuie să o uităm: la urma urmei, venerabilul senator însuși, evidențiat mai sus, este un produs al creierului nostru, doar un joc de creier inutil, inactiv În acest caz, autorul, după ce a închis imagini cu iluzii, ar fi trebuit să le înlăture înaintea cititorului cât mai curând posibil Într-o astfel de * Avertizare pentru cititori (dbr) -Ed Suplimente ceai, iar firul narațiunii noastre ar fi trebuit rupt în acest moment de această frază de aici Dar, după ce a descris bucla, firul poveștii va continua; Autorul are dreptul de a face acest lucru Mai sus, am remarcat înșelăciunea fatală a propoziției despre inutilitatea oricărui joc de creier: un joc de creier este doar o mască sub care realități necunoscute invadează mascarada vieții noastre: în acest caz, Apollon Apollonovich, țesut din jocul creierului autorului, este complet real, dar într-un mod diferit, înspăimântându-ne realitatea la care ne gândim cu frică noaptea Dacă Apollon Apollonovich este înzestrat cu toate proprietățile unei realități groaznice, aceleași proprietăți au și jocurile creierului senatorului Odată ce a apărut în el un gând tulburător pe bulevardul Sankt Petersburg și odată ce gândul s-a transformat în silueta străinului nostru care stătea la colțul intersecției, fie ca acea imagine din perspectivele Sankt Petersburgului să nu dispară atâta timp cât există un senator cu astfel de jocuri complet inactiv Și să fie străinul nostru un adevărat străin cu tovarășii săi din umbră; căci geniul lui este același joc de creier inactiv Will, oare acele umbre întunecate vor merge pe urmele străinului, la fel cum străinul însuși îl urmează direct pe senator? va fi, va fi bătrânul senator care te urmărește și pe tine, cititorule, într-o trăsură neagră lăcuită, zburând prin ceață; și de acum înainte

nu-l vei uita niciodată! Petersburg, Petersburg! Asediat de ceață, și m-ai urmărit cu un joc de creier inactiv: ești un chinuitor cu inima crudă; dar tu ești o fantomă neliniştită; m-ai atacat ani de zile; Am alergat și pe teribilele tale alei, pentru a zbura cu o pornire de alergare către acest pod de fontă: acest pod, pornind de la marginea pământului, se îndreaptă spre distanța nemărginită, slab îndepărtată; și acolo, dincolo de Neva, în depărtarea slab verde - s-au ridicat toate fantomele insulelor, încununate cu Spitz; Am crezut că acea regiune a Nevei era și partea Petersburgului: nu știam că Neva nu era decât nemărginirea haosului urlator, că de acolo trimite doar fantome pe strada Petersburg Umbre neliniștite urcă din acele insule, alergând iar și iar și iar de-a lungul bulevardelor drepte; iar aleea, reflectată în bulevard, ca o oglindă într-o oglindă, devine o linie care fuge spre infinit: acolo o clipă devine o linie a timpului: și rătăcind de la intrare la intrare, experimentezi ani Acolo, pământul însuși este doar o umbră O, podul mare și strălucitor cu electricitate! Îmi amintesc un moment fatal; M-am aplecat și peste balustradele tale umede într-o noapte de septembrie: o clipă - și trupul meu ar zbura în ceață O, ape verzi, infestate de bacili! În altă clipă, m-ai fi învăluit într-o umbră neliniştită O umbră neliniştită se profila în mod ambiguu Suplimente nyak-uri ale canalelor din Sankt Petersburg, păstrând aspectul unui om obișnuit pe stradă; iar un trecător ocazional vedea în spatele umerilor săi o pălărie melon, un baston, o haină, urechi și un nas; și ar fi trecut mai departe la podul de fontă Pe podul mare de fontă s-ar fi întors către tovarășul său întâmplător; dacă ar fi văzut în spatele lui - nimic, nimeni: peste balustradele umede și umede, peste apa verzuie plină de bacili, o pălărie melon, un baston, o haină, urechi, mustăți și un nas ar zbura în curenții de aer vânt de Neva CAPITOLUL DOI joc de creier Este interesant să vorbești cu o persoană inteligentă F Dostoievski eu Vom urma acum calea unui străin cu o mustață neagră și o haină cu guler înalt Un străin cu o mustață neagră și o haină cu guler înalt, așa cum am menționat mai sus, a atras atenția serioasă a lui Apollo Apollonovich Ableukhov, care l-a privit stând la răscrucea străzilor din Sankt Petersburg; acel străin a apărut prozaic pe trotuarul alunecos al insulei Vasilievski la ora zece dimineața într-o dimineață inteligentă de Sankt Petersburg Mai întâi a apărut la fel de prozaic pe pragul murdar al unei uși murdare Această ușă, tapițată în pâslă rară și pe alocuri ruptă, a servit drept ieșire din podul unei clădiri sumbre cu patru etaje; fiind o uşă de mansardă, era deci decorarea singurei locuinţe de la etajul cinci, inexistent Scârțâind la ora zece dimineața, s-a deschis și nu s-a închis multă vreme după aceea Un străin cu o mustață neagră și o haină cu guler întors și-a găsit o intenție încăpățânată în pragul ușii de la mansardă, el aerisirea o locuință mizerabilă; în asta nimeni nu ar fi îndrăznit să se amestece, pentru că acest străin era proprietarul unei locuințe mizerabile, numită cameră, închiriată pentru douăsprezece luni și jumătate În această cameră, un străin cu o mustață neagră s-a instalat pe propriile sale larve Grubs dar cum putem vorbi despre grubs, când grubs constau dintr-o liră de zahăr, o optime de ceai de la frații Zenzinov, pâine franțuzească și cârnați? Așa gândea, cel puțin, portarul casei; și judecând după locuință, străinul prozaic nu-și putea permite alte larve Suplimente De fapt, principalul decor al acestei mizerabile locuințe era patul; era format din patru scânduri crăpate, așezate cumva pe capre de lemn; pe suprafața lor crăpată ieșeau în evidență pete urât roșu închis, probabil pete de ploșnițe, deoarece străinul nostru cu mustață neagră s-a luptat în mod repetat cu aceste

pete cu ajutorul pudrei persane ; deasupra, pe un cearșaf murdar, mâna unui străin cu mustață neagră a aruncat cu grijă o pătură tricotată; Cu greu se putea numi o pătură tricotată în dungi: micile indicii de aici ale fostelor dungi albastre și roșii erau acoperite cu o notă de un gri necurat, care a apărut, totuși, după toate probabilitățile, nu din murdărie, ci din mulți ani de utilizare activă ; cu acest dar al cuiva (poate mama), străinul, după toate probabilitățile, a ezitat să se despartă; sau poate că a ezitat să se despartă de dar din lipsă de fonduri Pe lângă pat, se putea observa o masă albă, lin rindeluită, lipsită de orice masă de decor; exact același tip de mese se vând de obicei duminica în piețele din oraș; exact aceleași mese apar pe dachas ieftine sub formă de suporturi modeste pentru o chiuvetă Apropo, în locuința străinului nu era deloc gaz de spălat; probabil, când făcea o toaletă, străinul meu a apelat la serviciile unui robinet de apă și a unei chiuvete murdare; aici, lângă parc, un prosop perfect curat atârnat de o garoafe; un prosop perfect curat era opusul unei săpuniere, o săpună sub forma unei cutii de sardine așezate pe un raft de lemn și care conținea o rămășiță de săpun de Kazan, care plutise mereu în propriul său mucus lipicios Mai era și un cuier cu pantaloni atârnați cumva, vârful unei cizme uzate, care arăta îngăduit de sub pat și o valiză maro, care se schimbase din timpuri imemoriale în forma sa inițială clară Toată decorația acestei camere, ca să spunem așa, s-a retras în fundal înainte de culoarea tapetului, neplăcută și insolentă, fie galben închis, fie maro-cenusiu, trădând pete uriașe de umezeală În plus, toată mobila din cameră era acoperită de dâre de fum de tutun A fost nevoie de cel puțin douăsprezece ore consecutive de fumat continuu pentru a transforma atmosfera incoloră în albastru, albastru închis Astfel mizerabila locuință a străinului cu mustața neagră și-a dezvăluit pentru o clipă conținutul nenorocit dinaintea scărilor, în timp ce străinul însuși cu mustața neagră stătea cumva șovăitor în pragul ei Apoi, închizând ușa, străinul a început să coboare precaut; a coborât de la o înălțime de cinci etaje, urcând cu prudență scările noroioase și alunecoase În mână se legăna uniform, nu tocmai mic, și totuși nu foarte mare, un mănunchi legat cu un șervețel murdar cu margini roșii din trandafiri cu scame Faptul că străinul cu mustața neagră și-a tratat pachetul cu o frugalitate extremă a fost evident cel puțin din următorul fapt: scara era Suplimente inutil să spun, o scară neagră presărată cu coji de castraveți și o frunză de varză zdrobită în mod repetat cu un picior; un străin cu o mustață neagră cu o mână apuca nedumerit balustrada scării, iar cealaltă mână, cu un mănunchi, cu nu mai puțin confuzie, descria o linie nervoasă, în zig-zag, în aer; dar descrierea arcului în zig-zag se referea de fapt la cot; străinul meu a vrut evident să salveze pachetul de la un accident nefericit Dar oportunitatea s-a arătat involuntar în acea mișcare instinctivă: ar fi corect să tragem concluzia că un instinct în acel moment dificil sugera străinului cu o mustață neagră precauție delicată Iar în întâlnirea care a urmat a străinului cu portarul casei, care urca scările cu un braț de lemn de foc de aspin aruncat peste umăr și blocând drumul, străinul cu mustață neagră a arătat, poate, o precauție excesivă cu privire la soarta lui un pachet murdar care s-ar putea agăța de un buștean; obiectele depozitate în pachet, evident, ar fi trebuit să fie ceva valoros, fragil; altfel nu am înţelege deloc comportamentul străinului Când străinul semnificativ a coborât cu grijă la ușa de ieșire a brownie-ului, pisica neagră ponosită, care se afla la picioarele lui, a pufnit brusc și a sărit repede afară în curte Datorită comportamentului obișnuit și foarte natural al unui animal

neinteresant, fața străinului meu mai distractiv a fost în mod clar convulsii, iar capul lui s-a smucit nervos înapoi pentru o clipă, dezvăluind un gât foarte delicat; aceste mișcări involuntare erau de obicei caracteristice domnișoarelor vremurilor bune, când domnișoarele vremurilor bune au început să simtă sete să confirme, printr-o faptă neobișnuită, paloarea interesantă a feței, datorită băuturii corecte de oțet și supt lămâi acre; iar aceeași mișcare involuntară îi marchează uneori pe tinerii contemporani epuizați de insomnie Faptul că străinul cu mustața neagră suferea de o astfel de insomnie nu ar mai fi un mister pentru un observator mai mult sau mai puțin experimentat: în primul rând, afumarea locuinței lui a sugerat suficient acest lucru; în al doilea rând, nuanța albăstruie a pielii sale extrem de delicate a feței mărturisea același lucru, atât de tandru, încât dacă străinul meu nu ar fi avut două mustațe, l-ai fi luat, fără îndoială, drept o domnișoară deghizată: era ceva în întreaga lui silueta demnă de a fi minunată; și, probabil, un psiholog cu experiență, întâlnindu-mă din greșeală pe străinul meu pe stradă, s-a oprit, uimit, iar apoi, pentru o lungă perioadă de timp între lucruri, și-a amintit de acea față pe care o văzuse Particularitatea acestei expresii era dificultatea de a aduce chipul unui străin în oricare dintre categoriile existente: din punctul de vedere al oamenilor complet exteriori, acel chip întâlnit întâmplător în fluxul cotidian de oameni s-ar estompa; din punctul de vedere al unui observator mai subtil, un străin cu mustață neagră și guler negru înalt ar putea fi caracterizat de acea tristețe aparte, care în general este marcată de tot ce este mai mult sau mai puțin anormal; de exemplu, ai putea întâlni o astfel de față la Moscova Suplimente capela Marelui Mucenic Panteleimon (care se află lângă Porțile Nikolsky): după cum știți, această capelă este renumită pentru vindecarea celor posedați O astfel de față ai întâlni, garantez, într-o clinică nervoasă sau chiar psihiatrică, dar te-ai putea întâlni și în portretul unui mare om atașat biografiei Pentru cititorii interesați de descrieri ulterioare, mai detaliate, ale străinului meu cu mustață neagră, mă refer pur și simplu la Ebing și la cel mai înțelept Nordau, pentru că încă nu intenționez să descriu deloc aspectul străinului meu; Intenționez să-i descriu drumul de-a lungul bulevardelor Petersburg Strainul meu a aparut in sfarsit in curte Curtea era un patrulater înghesuit, pavată în întregime cu asfalt, strâns din toate părțile de patru etaje de coloane murdare, gri-negricioase, cu mai multe ferestre În mijlocul curții, stivuitori umezi de lemn de foc de aspen erau stivuite în rânduri regulate Străinul a traversat curtea și a străbătut linia Linii! Numai în tine a rămas amintirea Petersburgului lui Peter Liniile paralele din mlaștini au fost odată trase de Petru, iar acele linii erau acoperite fie cu granit, fie cu piatră, fie cu un gard de lemn Nu a mai rămas nicio urmă din replicile corecte ale lui Peter în Sankt Petersburg Rândurile lui Petru s-au transformat aici în liniile unei epoci ulterioare: Catherine, Alexandru și Nicholas Numai aici, pe insula Vasilyevsky, între case, văd uneori linia goală a lui Petru însuși Bon, out, out - case de lemn între blocuri de hulks ulterioare; există o casă din bușteni, există o casă verde și există o casă albastră, cu un etaj, cu un semn roșu aprins "sala de mese" Fără îndoială, tocmai astfel de case au fost împrăștiate aici în vremuri străvechi Chiar și aici, o varietate de mirosuri lovește nasul : miroase a sare de mare, hering, frânghii, o jachetă de piele și o pipă a însuși căpitanul olandez Cine știe, umbrele olandezilor zburători care s-au ospătat cândva aici nu își fac încă sărbătoarea de la miezul nopții și sălbatice, pentru că Olandezul Zburător se aude limpede aici

până astăzi: adulmecă aerul cu nasul și îi vei simți din nou spiritul clar Este adevărat că în acele zile îndepărtate, pline de evenimente, când din mlaștinile cu mușchi se ridicau acoperișuri înalte, catarge și scuitori, pătrunzând cu dinții în această ceață creieră și verzuie, Olandezul Zburător, din plumbul spațiilor mărilor Baltice și Germaniei, pentru a-și ridica aici pământurile încețoșate prin înșelăciune, pentru a numi insulele doar nori lipiți de mare și pentru a aprinde luminile tavernelor fantomatice de aici dincolo de hotarele Sankt-Petersburgului, astfel încât poporul ortodox să se reverse și să se reverse în aceste infernale taverne Umbrele întunecate s-au îndepărtat, dar măduvele olandeze au rămas; și aici, de mulți ani, ortodocșii s-au zbătut cu fantome De aceea s-a dus atunci o astfel de familie de bastard din insule la Rus'; și până acum, până la urmă, aici nu locuiesc nici oameni, nici umbre, așezându-se la limita a două lumi străine una de cealaltă Andrei Bely Suplimente Locuitorii insulelor te uimesc invariabil cu un fel de trucuri ale hoților: fețele lor sunt mai verzi și mai palide decât toate celelalte creaturi pământești Locuitorii insulelor nu au o a treia dimensiune; locuitorii insulelor nu se gândesc să ocupe un loc în spațiul nostru; ei sunt cei care pătrund prin gaura ușii tale pentru a foșni, șoptesc, chicoti în camera de la miezul nopții Și nu le vei prinde: dacă le apuci de tivul caftanului, se va dovedi, doar că îți prinzi teap Între timp, locuitorii insulelor, din întâmplare, sunt incluși în populația întregului Imperiu Rus, astfel încât li s-a introdus un recensământ general și au case proprii numerotate, întrucât au parcele și instituții de stat Un locuitor al unei insule Sankt Petersburg, de exemplu, poate deveni avocat, scriitor, ofițer de poliție și pur și simplu funcționar; în plus: locuitorul acestei insule se consideră în mod invariabil un Petersburger; și, ca un adevărat Petersburger, ridică nasul la Moscova; disprețuiește toate regiunile și provinciile Imperiului Rus; disprețuind aceste provincii, el are dreptul să se stabilească liber în ele, să fugă din insulă în toate orașele imperiale; peste insule sunt aruncate poduri negre si gri special in acest scop prin apele zburatoare O, popor rus, popor rus! Mulțimile de umbre timide nu te lasă din insulă în orașele și satele tale, pentru că umbrele insinuante pătrund până la tine în toate colțurile și crăpăturile, pătrund chiar în locuința ta și de aici, din locuința ta, pătrund mai departe - în colțuri și crăpăturile sufletului - atunci devii înșiși umbre > Târziu Poliția nici nu s-a gândit să demonteze podul Nikolaevsky, iar peste pod au căzut umbre întunecate Între acele umbre și umbra unui străin cu o mustață neagră s-a prăbușit peste pod Străinul cu mustața neagră trecuse de mult podul Nikolayevski; un străin cu mustață neagră a început cumva să se clătinească de-a lungul terasamentului: continua să meargă și să se uite la intrarea unei case galbene Dar o trăsură lăcuită a apărut la intrarea casei galbene; și văzând-o, străinul a plecat la trap Lucrul ciudat este: s-a dus la catedră Acolo, cu îndrăzneală, de pe stradă, a început să privească în spatele adâncimii oglindite a pridvorului; acolo a văzut un buzdugan și o pălărie cocoșată de portar și, văzând toate acestea, s-a repezit repede la Nevski La douăsprezece după-amiaza stătea la răscrucea a două străzi; în mijlocul acestei intersecţii, un poliţist stătea în picioare nedumerit La ora douăsprezece, conform tradiției, o lovitură de tun înfundată a anunțat Sankt-Petersburg, capitala Imperiului Rus, zguduind solemn întreaga atmosferă a aerului - după toate probabilitățile, astfel încât umbrele omuleților fantomatici din acest tremur de aerul s-a încețoșat într-o ceață creieră și scâncitoare Dar străinul cu

mustața neagră nu s-a scuturat și nici nu s-a încețoșat de la fotografie, continuând să stea la răscrucea a două străzi Trăsura lăcuită a zburat ca o săgeată spre el: evident a recunoscut-o, pentru că și-a ridicat mâna la ochi pentru a vedea mai bine conturul nemișcat din trăsură; un cap ras și palid se uită din trăsură în stradă cu o groază absolută, se legănă și dispăru Trăsura lăcuită a zburat în ceață Suplimente W Apoi, parcă prins în flagrant, străinul cu mustața neagră s-a întors cu spaimă înapoi spre terasament, ținându-și cu grijă mănunchiul în fața lui Și niciunul dintre trecători nu se grăbea să acorde atenție stării de umbră a contururilor subțiri care îi formau corpul, a cărui principală trăsătură, ca orice umbră, era evaziunea completă Tânărul evaziv a fugit fără piedici spre Neva Dintr-o dată, urechea umbră sensibilă a străinului meu a auzit o șoaptă entuziastă în spatele lui: "Evaziv, uite - Elusiv! Ce curaj! Și când, condamnat că este iluzoriu, și-a întors fața albăstruie (albăstruie, ca toate fețele lui Vasily Ostrov), a văzut două studente prost îmbrăcate concentrându-se asupra lui Străinul cu mustața neagră se apropie acum cu îndrăzneală de intrarea casei galbene, unde trăsura nu mai era parcată, și cu mare grabă începu să apese butonul soneriei Când un lacheu gri, cu o dantelă aurie pe revere, a întrebat de ce avea nevoie vizitatorul evaziv, vizitatorul a repetat cu insistență: - Trebuie să-l văd pe Nikolai Apollonovich II Sediul lui Nikolai Apollonovich era format din trei camere: un dormitor, un birou și o sală de recepție, decorate cu tot felul de mărfuri Dormitorul era ocupat de un pat dublu imens, din anumite motive, acoperit cu cupidon de tablă; era acoperită cu o pătură roșie din satin, cu huse din dantelă albă ca zăpada, pe perne strânse pufoase Studiul era căptușit cu rafturi de stejar, puternic umplute cu cărți, în fața cărora calico aluneca pe inele de cupru, astfel încât o mână grijulie ar putea fie să ascundă complet conținutul raftului cu cărți de la vedere, fie, dimpotrivă, să dezvăluie un rând de ţepi negri acoperiţi cu inscripţii: ale lui Kant şi ale lui Kant Aici a scos coloana vertebrală: "Critica rațiunii pure"; şi mai departe coloana vertebrală: "Criticismul lui Kant"; prin trei rădăcini: "Kanfs Théorie der Erfahrung" Încă mai departe "Kant und Epigonen" În sfârșit, Comentariul lui Feiginger Chiar Chiar chiar și Cassirer a apărut aici Într-un cuvânt, Kant, Kant și Kant Mobilierul de birou era izbitor în demnitatea tapițeriei din piele verde închis; iar bustul era frumos desigur, al lui Kant De doi ani deja, Nikolai Apollonovich (fiul senatorial) nu s-a trezit înainte de prânz Acum doi ani și jumătate, s-a trezit devreme, la ora nouă, a apărut la zece și jumătate în uniformă, strâns cu nasturi, pentru a bea o cafea împreună în familie treizeci* Suplimente În urmă cu doi ani și jumătate, Nikolai Apollonovich nu se plimba prin casă în halat Bukhara; iar yarmulke-ul în formă de tătăr era destinat să decoreze camera În urmă cu doi ani și jumătate, Anna Petrovna și-a părăsit în sfârșit vatra familiei, inspirată de un artist italian; după zborul cu artistul (apropo: în prezent Anna Petrovna se afla în Spania; grija artistei pentru ea a fost înlocuită cu grija artistului asupra sumei cecurilor bancare predate lui; iar asupra Anna Petrovna o mai respectabilă și departe de grija artistică s-a înființat: ilustrul Ordin al Fraților Iisus s-a ocupat de soarta ei viitoare; a vrut să-i ofere o chilie monahală modestă lângă Grenada, iar în schimbul acestei chilie a acceptat să o accepte ca un cadou o moșie în provincia Pskov, constând dintr-o mie de acri de pădure nedeschisă) - așa că, după zborul venerabilei matrone cu un italian inspirator, pe parchetele lăcuite ale casei, stingând vatra, Nikolai Appallonovich a apărut într-un halat Bukhara; întâlnirile

zilnice ale tatălui și fiului pentru cafeaua de dimineață s-au oprit cumva de la sine și, în cele din urmă, s-au oprit cu totul Cafeaua lui Nikolai Apollonovich a fost servită cu grijă în pat; și cu mult mai devreme decât fiul său leneș, însă, Apollon Apollonovich s-a demnat să cumpere cafea; invariabil în sufrageria din lemn de stejar se auzea șuierul unui ceas vechi: înclinându-se, șuierat, un cuc cenușiu cucu; La un semn al cucului străvechi, Apollon Apollonovich și-a șters gura cu un șervețel: Apollon Apollonovich era un om de stat; și ca orice om de stat, Apollon Apollonovich s-a grăbit la o instituție care corespundea poziției sale în lume Nikolai Apollonovich a apărut în sala de mese mult mai târziu decât părintele său; astfel, tatăl și fiul s-au întâlnit doar la cină, și apoi doar pentru o perioadă scurtă de timp Așa că, treptat, Nikolai Apollonovich s-a înfășurat un halat Bukhara, iar pantofii de blană tătară s-au înfășurat exact în același mod La sfârșit, i-a apărut o șapcă tătără Iar tânărul strălucit s-a transformat într-un bărbat oriental: beatitudinea cu care era înconjurat, totuși, s-a exprimat în el într-o dragoste inexplicabilă pentru obiectele vieții orientale Apropo de fericire: până la opt ani de amintire anterioară, Anna Petrovna și-a condus fiul infinit iubit ca o fată; l-a îmbrăcat în dantelă, și-a lăsat părul până la umeri; aceasta, fără îndoială, dorea să înveselească trăsăturile abia perceptibile ale tuturor Ableukhovilor, care la vremea aceea abia începuseră să apară într-un copil fermecător Anna Petrovna se distingea printr-un caracter nervos și iritabil: fie îl răsfăța pe copil, fie îl chinuia fără nicio vină din partea lui; Nikolai Apollonovici cunoștea acea expresie specială de pe chipul ei cu care Anna Petrovna se uita la fiul ei și l-a alungat cu cuvintele: "Bărbatul Able-Uhov! Uite, nu este nimic din mine în ea " Și când Nikolai Apollonovich avea șase ani, Apollon Apollonovich a început să-l ia de mână și să-l conducă în birou, astfel încât acolo, în birou, după ce a închis înainte ușa de la pasajele enervante de la Suplimente v ușa Annei Petrovna, pentru a-i arăta fiului ei literele alfabetului Anna Petrovna nu numai că nu a vrut să contribuie la un prematur o dată la copil; nu, uneori s-a năpustit repede în studiul soțului ei zelos, apoi a avut loc un scandal urât în fața unui copil de șase ani, la finalul căruia s-a auzit exclamația frenetică a Annei Petrovna, adresată Kolenkai cu părul creț : "Ieși de aici, afară și aruncă această carte nenorocită chiar acum" Iar Apollon Apollonovich, luând-o pe Kolenka de mână, a ordonat cu strictețe: "Nu, Kolenka, rămâi cu mine" Și după aceea, părinții se încuiau unul pe altul cu o cheie, iar nefericitul copil, tremurând de groază în fața amândoi, a fost nevoit să-l înșele atât pe Anna Petrovna, cât și pe Apollon Apollonovich; îi spunea mamei sale că nu vrea să învețe și că nu a învățat lecția tatălui său; cu toate acestea, a venit pe furiș la Apollon Apollonovich cu o carte galbenă a unui manual de acasă Deci, chiar și în copilărie, ceva s-a trântit în sufletul unui băiat cu părul creț în relație cu tatăl și mama lui; iar băiatul cu părul creț care alerga în dantelă a devenit un ipocrit experimentat După aceea au venit anii guvernantelor; au fost doisprezece în patru ani; iată-le: Karolina Karlovna, Fanna Germanovna, Raisa Petrovna, König, Knockert, Mademoiselle Berta, Mademoiselle Marie, Mademoiselle Teresa, Mademoiselle Fiumichon, Mademoiselle Boudin Singurul lucru pe care copilul și-l amintea despre Karolina Karlovna era că era o femeie plinuță de patruzeci și cinci de ani, într-o rochie mov; se învârtea prin grădiniță în polcă cu un copil cu părul creț și cânta: Morgen, morgen - nur nicht heat Sagen alle faule Leute * Pentru care a fost expulzată; dar copilul nu-și amintește nimic despre Fanna

Germanovna; Fanna Germanovna își petrecea zilele exclusiv cu Anna Petrovna, râdea și, dintr-un motiv oarecare, a fost alungată de Apollon Apollonovich; Raisa Petrovna, o germană baltică, și-a pus capul pe genunchii lui Kolenka și a citit cu voce tare câteva balade despre regi Era cumva deosebit de dulce să te întinzi pe genunchii Raisei Petrovna și să auzi de regi König era doar un fel de prost: s-a certat cu un lacheu Henrietta Martynovna părea drăguță, doar că arăta ca un păduchi; se tot uita în oglindă și vorbea cu prietenul ei cu nasul mare despre niște Z; la sfârşitul şederii în casa Ableukhov, a mâncat, fără să o întrebe pe Anna Petrovna, două duzini de mandarine pe care le-a cumpărat, pentru care a fost alungată Knockert era o vrăjitoare-vrăjitoare, cu o barbă adevărată; i-a spus bine copilului despre vrăjitoare și a tot vrut să-și facă o rochie de culoarea heliotropului; în cele din urmă, a cusut o rochie și a fost alungată în aceeași zi; Becker a suferit din cauza consumului; Mademoiselle Berta a fost răpită de un grec din Odesa; * Mâine, mâine, nu azi, - spun toți leneșii (germană) - Ed Suplimente Mademoiselle Marie a început educația religioasă a băiatului, dar a dat palme în față: pentru palme a fost la rândul ei alungată; apoi venerabila doamnă Teresa a apărut în casă; avea vreo cincizeci de ani, dar într-o zi s-a întors acasă complet beată și cu nasul rupt; iar la ușa intrării Ableukhov a apărut un ragamuffin îndoielnic; Mm Teresa a fost alungată Și doamna Fumichon, bătrâna vrăjitoare, și-a imaginat că Kolenka nu-i era indiferentă Mademoiselle Boudin a încheiat epopeele După toate aceste fețe strălucitoare, Kolenka a devenit palidă și complet retrasă: a devenit școlar În aparență, a rămas același tineret respectuos; dar nimeni nu putea spune exact ce se pândea în ea În urmă cu doar patru ani, a devenit brusc clar că Kolenka era un filozof convins; de atunci nu a mai devenit Kolenka: pentru toată lumea a devenit doar Nikolai Apollonovich Nikolai Apollonovici stătea în biroul său în fața unei cărți deschise Nikolai Apollonovich a urmărit această zi încărcată În fața lui a apărut lectura lui de ieri, un tratat metodologic special Și-a amintit distinct pagina cu semnul ușor trasat al unei unghii rotunjite; și-a amintit capitolul, șirul gândurilor și notele lui de creion în marginile zilei de ieri; mai mult decât atât, își amintea limpede atât forma literelor cutare sau aceluia semn, cât și gândul care zburda despre aceasta; s-a remarcat și "Contradicho" albastru, cu o presiune abia perceptibilă venită din emoție; și un "Quaternio terminorum" roșu indignat cu două semne de exclamare; chipul lui, încadrat de blana halatului, a înviat acum, dar a reînviat cumva în felul lui: a devenit strict și clar; dar era o rigoare animată a gândirii care trăia pentru sine Aici, în propria sa cameră, Nikolai Apollonovich a crescut cu adevărat într-un centru lăsat pentru el însuși - într-o serie de premise logice care curge din centru, gândirea predeterminată, sufletul și această masă verde; el era singurul centru al sistemelor planetare ale realității, împrăștiat în toate spațiile imaginabile și de neconceput, curgând ciclic în toate timpurile imaginabile și de neconceput; el a fost exemplul final al tot felul de semnificații, obiecte, suflete, demoni și diverse zeități După ce a scos în evidență zeitatea din conștiință, Nikolai Apollonovich (sau mai degrabă, conștiința sa rațională) și-a îmbrăcat zeitatea cu o substanță materială cu ajutorul unei categorii; de aici, din acest birou, o anumită conștiință de raționament, cu ajutorul celor douăsprezece categorii ale sale, prestabilite odată pentru totdeauna: lumea, viața, globul pământesc, o parte din lume (imperiul rus), Petersburg, casa galbenă , venerabilul locuitor al acestei case, care se presupune că a

dat naștere cochiliei muritoare a fiului divin , - Nikolai Apollonovich (numărul doi) sau - Nikolai Apollonovich, într-o criză de obsechiozitate inutilă, și-a răsucit degetele Acest înveliș muritor și fără sens, rezultatul final al tuturor predestinațiilor și granița circulației înșelătoare a lumilor, victorios Suplimente a urcat la rădăcina ei neglijentă abia la douăzeci de ani (când studia filozofia teoretică) După ce s-a înălțat la sine, adică și-a deschis un ochi strălucitor și atotpătrunzător în centrul său, Nikolai Apollonovich a apreciat destul de clar că s-a născut pe lume din acest ochi cu ajutorul a douăsprezece categorii - nu dintr-un părinte la toate; aceeași urmașă muritoare care trăise până acum și, într-un acces de obsechiozitate inutilă, tremura în fața unui părinte strict, era pur și simplu un fel de gunoaie materială, un abis de tot felul de indistincții, ca această haină pestriță sau ca un verzui ceață lipită de ferestre Dar de îndată ce Nikolay Apollonovici a reușit astăzi, cu ajutorul tuturor celor douăsprezece categorii, să-și îndepărteze abisul de neclaritate, numit colocvial lume și viață, și cu greu a reușit în afara tuturor acestor lucruri să se înalțe la sine, când neclaritatea din nou a izbucnit în Nikolai Apollonovich cu ajutorul unei comoții a timpanului (desigur, acesta a fost motivul pentru care a bătut la ușă); conștiința raționantă a căzut rușinos cumva în această lume și s-a aruncat într-o făptură muritoare, sub o halat și o șapcă Bukhara; într-un halat pestriț irizat, o creatură muritoare se smulgea acum din carte " Ei bine ce este?" - Acolo, domnule în hol vă întreabă, domnule Nikolai Apollonovich numărul unu, căzut în numărul doi ("eu" impersonal în "eu" personal), și-a amestecat numerele și acum nu putea auzi clar ce îi cerea de fapt vocea cu sânge rece a lacheului - A venit un om > Așa că cereți un card Ei nu dau cărți - De ce ai nevoie? - Întreb pe hol, domnule - Cine? - tu - Foarte bine Fiinţa pieritoare, aşezată, ca să spunem aşa, pe dreptul său de naştere ideal, a adus înaltul său drept de naştere în pragul acestei lumi înşelătoare; iar la marginea asta a două lumi extraterestre o uşă s-a deschis furioasă: un cap într-un papuc pestriţ se uită la lacheu şi clipi din ochi - Acolo, domnule un fel de tânăr, domnule - Poate contele Saveliev? - Nu, domnule: deci un fel de Mai simplu - Păi, ce? - Cu un nod! Aici chipul lui Nikolai Apollonovich a căpătat dintr-o dată o expresie mulțumită: " Ah, deci este de la dulap Mi-a adus sifonierul un costum?" Ce fel de sifonier? Sau, mai simplu, care dintre cele două jumătăți ale ființei lui Nikolai Apolonovici a avut dorința să ridice această întrebare de o natură fără îndoială delicată? Suplimente Nikolai Apollonovich, ridicându-și fustele halatului, a mers spre ieșire (această acțiune a lui Nikolai Apollonovich a spionat-o creierul senatorial în capitolul anterior); La balustrada scărilor, Nikolai Apollonovici s-a aplecat și a strigat: - Esti sifonier? Esti de la sifonier? Comoda mi-a trimis un costum? Dar tăcerea a urmat toate aceste strigăte; deodată, cu o oarecare distincție excesivă, s-a auzit o fistulă de protest ca răspuns: - Nikolai Apollonovici, probabil m-ai luat pentru altcineva: eu, asta sunt eu! Acolo jos stătea un străin cu o mustață neagră și o haină cu guler întors, iar Nikolai Apollonovici simți o înțepătură în inimă Mai mult, atât vizitatorul, cât și fiul senatorului s-au transformat într-un joc de creier al lui Apollon Apollonovich, care a trecut de la o cerere la alta Dar din moment ce jocul creierului senatorului avea trista proprietate de a scăpa de fiecare dată din creierul natal și s-a întruchipat în realitate, atunci vom descrie întâlnirea fiului senatorului cu un străin după toate regulile artei naturalistice III - Ahh Bună, bună, Alexandru Ivanovici Este extrem de frumos Nu am

recunoscut fără ochelari Iar gura lui Nikolai Apollonovich și-a dezvăluit brusc dinții din balustrada de deasupra străinului într-un zâmbet neplăcut - Așa, așa, așa; dezbraca-te, te rog " Da, Nikolai Apollonovich, eu sunt", a răspuns o voce de jos la salut - Ce bine, ce bine; iar eu, să mărturisesc, direct din pat; de aceea sunt în halat de baie Nikolai Apollonovich a continuat să dea din cap în mod repetat de pe balustradă " Nikolai Apollonovich, asta nu înseamnă absolut nimic: un fleac complet, te asigur", continuă vocea de jos să-l liniștească cu fervoare, "tu nu ești o domnișoară și nici eu nu sunt o domnișoară Străinul s-a prezentat ca o priveliște extrem de jalnică pe fundalul bogat al ornamentului armelor antice " Tu ești cel care trebuie să mă scuzi, Nikolai Apollonovici, și nu eu, tu, pentru că te-am distras, poate, de la studii serioase la acest Chao timpuriu; Eu însumi, până la urmă, din pat Străinul cu mustața neagră a mințit se pare că este politicos; străinul a mințit cu desăvârșire: în primul rând, s-a plimbat degeaba prin Petersburg două ore; în al doilea rând, într-un acces de scrupulozitate goală și-a numit cu mândrie caprele de lemn pat " Așa, așa, așa", a practicat politețea Nikolai Apollonovich Suplimente și s-a apucat deja să se mute jos pentru a introduce cu vrednicie, în felul lui Ableuhov, un oaspete scrupulos în casa lăcuită; dar, spre enervare, papucul de blană i-a alunecat de pe picior; un picior obscen gol se legăna și ieșea de sub tivul halatului; acest mic incident a împiedicat manifestarea neașteptată a curtoaziei lui Ableukhov, pe care străinul bănuitor o calculase deja cu întreprindere și acum intrase într-un dezordine Presupunând că Nikolai Apollonovich, într-un acces de obsechiozitate obișnuită, se va repezi la el (Nikolai Apollonovich arătase deja toată rapiditatea gesturilor sale în această direcție), străinul cu o mustață neagră s-a repezit la rândul său la Nikolai Apollonovich și și-a părăsit semn noroios pe treptele cenușii catifelate; acum străinul meu stătea în confuzie între față și vârf, văzând că pătase covorul; iar străinul meu a zâmbit stânjenit - Dezbracă-te, te rog! O amintire delicată că nu era deloc imposibil să intri în odăile stăpânului într-o haină, a aparținut lacheului, în mâinile căruia, cu o independență disperată, străinul și-a scuturat degetul umed; stătea acum într-o pereche în carouri gri mâncate de molii Văzând că lacheul intenționează să-și întindă mâna spre pachetul umed, străinul s-a îmbujorat de două ori și s-a stânjenit: - Nu, nu - Da, te rog, domnule Nu , voi lua asta cu mine Un străin cu mustață neagră, cu aceeași independență disperată, susținea cu cizmele parchetul lucios alunecos; aruncă priviri surprinse, trecătoare, spre perspectiva luxoasă a camerelor Nikolai Apolonovici, cu o blândețe deosebită, ridicându-și fustele halatului, l-a precedat pe străin Dar amândurora li s-a părut o călătorie dureros de lungă și tăcută în aceste priveliști strălucitoare Amândoi au tăcut trist; Nikolai Apollonovici, uşurat, i-a oferit străinului cu o mustaţă neagră nu faţa, ci spatele irizat; de aceea, fără îndoială, zâmbetul a fugit de pe chipul lui zâmbitor nefiresc Străinul cu mustața neagră a surprins însă expresia din ochii maestrului în oglindă: toată fața lui Nikolai Apolonovici era îngrijorată: exprima o deprimare nedeterminată; văzând expresia acelor ochi, străinul cu mustața neagră ar fi putut într-adevăr să rânjească sardonic, deoarece trebuia să rânjească sardonic în rolul său de nativ al lumii cealalte; dar nativul de rău augur din lumea cealaltă, totuși, s-a lăsat trist; chiar și el a clătinat din cap supărat pe sine în oglindă: în cele din urmă, sinistrul nativ al lumii a început să-și smulgă cu disperare mustața neagră infernală În fața ușii dulapului de stejar, Nikolai Apollonovich se întoarse brusc către

ființa infernală, un zâmbet stânjenit licărând instantaneu pe fețele celor doi; amândoi s-au privit brusc unul în ochii celuilalt cu un fel de expresie de așteptare - Deci, te rog Alexander Ivanovici - Nu vă faceți griji Suplimente - Ești binevenit - Nu, nu Sala de recepție a lui Nikolai Apollonovich era complet opusul biroului strict: era la fel de colorată ca ca o halat de la Bukhara; Rochia lui Nikolai Apollonovich, ca să spunem așa, a continuat în toate accesoriile camerei: de exemplu, într-o canapea joasă - semăna mai degrabă cu un pat oriental multicolor; halatul Bukhara continua într-un taburet maro închis; era încrustat cu fâșii subțiri de fildeș; halatul a continuat mai departe într-un scut negru făcut din pielea groasă a unui rinocer căzut cândva și într-o săgeată sudaneză ruginită cu un mâner masiv - dintr-un motiv oarecare era atârnat acolo pe perete; în sfârşit, era un halat în pielea unui leopard pestriţ, aruncat la picioarele lor cu gura deschisă; pe un taburet stăteau un dispozitiv de narghilea de culoare albastru închis și un arzător de tămâie auriu cu trei picioare sub forma unei mingi perforate cu o semilună deasupra; dar cel mai surprinzător era cușca pestriță, în care din când în când papagalii verzi începură să-și bată aripile Nikolai Apollonovici îi împinse oaspetelui un taburet colorat; un străin cu o mustață neagră s-a cufundat pe marginea unui scaun și a scos de la un rarman o tavă de țigări ieftină - Îți dai voie? - Fă-mi o favoare - Nu fumezi singur? Nu , de obicei nu Și imediat, stânjenit, Nikolai Apollonovich a adăugat: - Cu toate acestea, când alții fumează, atunci - Deschizi fereastra? - Ce ești, ce ești! - Fan? " Ah, nu dimpotrivă " Voiam să spun că fumatul îmi face mai multă plăcere Nikolai Apollonovich s-a grăbit, dar oaspetele, care nu l-a ascultat, a continuat să întrerupă: - Ieși singur din cameră? " O, nu, voiam să spun că îmi place mirosul de fum de tutun și mai ales de trabucuri - Degeaba, Nikolai Apollonovich, complet zadarnic: după fumători - Da? - Ar trebui să - Asa de? - Aerisiți camera - Ce ești, oh ce ești! - Deschiderea atât a geamului, cât și a ventilatorului Dimpotriva, dimpotriva " - Nu apăra, Nikolai Apollonovici, tutunul: vă spun prin Suplimente propria experiență", a făcut străinul un gest involuntar cu capul, arătându-și pentru o clipă gâtul fraged, "uită-te doar la fața mea Nikolai Apollonovici se aruncă neputincios prin cameră, căutând ochelari; mișcările lui au fost extrem de rapide, la fel de rapide ca și mișcările lui Apollon Apollonovich La fel ca Apollon Apollonovich, se distingea prin privirea neliniștită a unui chip neîncetat zâmbitor - până în momentul în care era cufundat în ceva serios: în acele momente s-a transformat în piatră; în acele momente, liniile unui chip alb, complet alb, ieșeau clar, rece, sec, astfel încât acest chip deveni ca un chip pictând icoană, izbitor prin noblețea sa și o aristocrație atât de deosebită Nu este nimic de adăugat: Nikolai Apollonovich, la fel ca Apollon Apollonovich, a descins mai întâi din rădăcina comună adamică, apoi din înaltul Sim, progenitorul popoarelor evreiești, mongole și cu piele roșie; în cele din urmă, a descins din Murza Ab-Lai-Ukhov - Ableukhov Negăsind ochelari, Nikolai Apollonovich și-a apropiat pleoapele care clipeau de fața străinului - Vezi fata? Da, fata - Față palidă? - Da, puțin palid, - și jocul de tot felul de politețe cu nuanțele lor s-a revărsat pe obrajii lui Ableuhov "O față complet verde, afumată", îl întrerupse străinul, "fața unui fumător O să fumez în camera ta, Nikolai Apollonovich Nikolai Apollonovici simțise de multă vreme o greutate neliniștită, de parcă plumbul, nu fumul, se revărsa cu disperare în atmosfera încăperii; această greutate de plumb, de altfel, nu se referea deloc la țigara ieftină, care întindea un șuvoi albăstrui până

la tavan, ci se referea mai degrabă la starea de asuprire a proprietarului agitat; Nikolai Apollonovich se aștepta în fiecare secundă ca locuitorul neliniștit al insulelor fantomatice să-și întrerupă discursul despre proprietățile fumului de tutun, întorcându-se pe neașteptate la adevăratul scop al apariției sale bruște Treaba era următoarea: la un moment dat, printr-un străin ciudat, Nikolai Apollonovich a dat ei bine, cum să spun mai exact: și-a dat o obligație teribilă pentru el însuși de a îndeplini o promisiune; Nikolai Apollonovich a devenit palid, a devenit gri și apoi - într-o clipă a devenit complet verde; până și fața i s-a făcut albastră Probabil că această ultimă nuanță depindea pur și simplu de atmosfera din încăpere, care era total tutun; chipul albăstrui al proprietarului era îngrijorat, dar a devenit brusc neobișnuit de frumos, în plus, chipul a devenit nobil; noblețe la față dezvăluită într-un mod vizibil - o frunte cizelată cu vene umflate prematur; pulsația rapidă a acestor vene a marcat, de asemenea, în mod clar scleroza prematură pe frunte, fie indicând zilele unei tinereți trăite cu entuziasm, fie sugerând încordarea extremă a forțelor intelectuale Suplimente Venele temporale albăstrui, în plus, coincideau nobil cu cercurile albăstrui din jurul ochilor uriași, parcă căptușiți; acei ochi oarecum bombați erau la momentul obișnuit un fel de albastru închis de floarea de colț, iar în momentele de neliniște, culoarea albastru închis de floarea de colț a ochilor devenea neagră de la pupilele dilatate și scântei verzui au început să strălucească în ochi Nikolai Apollonovich ni s-a prezentat într-un yarmulke tătar pestriț; foarte rău, foarte rău! Capul mătăsos și gros al părului de in alb a înmuiat în mod deosebit aspectul rece al lui Nikolai Apollonovich; a fost dificil să găsești un astfel de păr la un adult; de parcă acest păr ar fi fost transferat în mod miraculos pe fruntea rece sclerotică de pe capul unui băiat țăran: la bebelușii țărani, mai ales în Belarus, găsești adesea acea nuanță de păr, dar la adulți această nuanță este rară Căzut pe frunte, acest păr s-a ondulat cochet, acoperind urechile de privirile nepoftite Este bine că un păr atât de magnific acoperea urechile din privirile nepoftite, pentru că urechile (nu toată lumea știa acest secret) erau în același timp urechile tuturor Ableukhovilor: erau îngrozitor de proeminente O, ce păcat că Kirghiz-Kaisatsky Murza, supranumit Ukhov în Rus', împreună cu nobilimea familiei, le-au dat urechilor lui Ableukhovi Kirghiz-Kaysak! În acest moment, vizitatorul insulei neliniştite a rămas tăcut cu privire la scopul direct al vizitei sale; a vorbit cu o energie din ce în ce mai mare despre proprietățile distructive ale tutunului în general și ale fumului de tutun în special - Te înșeli: nu cunoști proprietățile fumului de tutun; acest fum pătrunde în medularul cenușiu Străinul cu mustața neagră făcu cu ochiul cu un fel de semnificație familiară; străinul a văzut, de asemenea, că gazda încă se îndoia de permeabilitatea medularei cenușii, dar din obiceiul de a fi o gazdă amabilă, gazda nu-l va contesta pe oaspete; apoi un străin cu o mustață neagră a început să smulgă mustața îndurerat: - Emisferele cerebrale sunt așezate, letargia generală se revarsă în corp Nikolai Apollonovich a simțit cum îi erau pline emisferele cerebrale și cum o letargie generală se revărsă în întregul său organism; dar acum nu se gândea la proprietățile fumului de tutun, ci la modul în care ar putea ieși cu demnitate dintr-o situație delicată și se gândea cum s-ar fi comportat în acel caz riscant dacă străinul i-ar fi sugerat să treacă de la cuvinte la fapte La urma urmei, poate, el, Nikolai Apollonovich, ar fi fost de acord cu orice propunere a unui străin, ar fi fost de acord din politețe; conform ar fi încercat - da: și atunci? Apoi - un zbor fără

îndoială de la granițele Rusiei dar unde, în ce măsură? În afara Europei? Într-un moment scurt, evaziv, acest gând i-a trecut prin cap și apoi și-a dat seama că, cu spatele lipit de perete, nu ar fi depășit nicio limită; promisiunea ar trebui să fie ținută: teama de a părea ridicol va învinge fără îndoială Suplimente a turnat în el toate celelalte frici; căci viața lui Nikolai Apollonovici nu a constat decât din frici; cantitatea de temeri a crescut de-a lungul anilor; ea a învins până și frica primordială a Ableukhovilor - frica de moarte Nikolai Apollonovich era atât de obosit de frici și dificultăți fără scop, încât uneori se sătura să se teamă de ororile adevărate Acesta a fost singurul motiv pentru care putea părea că neînfricarea lui Nikolai Apollonovich a crescut în anumite momente direct proporțional cu pericolul Și în timp ce se gândea la asta, interlocutorul său și-a continuat discursul complet inactiv "Știi, Nikolai Apollonovici, una dintre cele mai triste împrejurări? - Nu, Alexander Ivanovici, nu știu nimic despre această împrejurare "Resul nefericit este că - Asa de Oamenii care fumează nu au sânge în vene "Cum, cum", a încuviințat Nikolai Apolonovici absent, în timp ce el însuși se gândea: La naiba cu el și tutunul lui teribil! "Nici nu vă puteți imagina ce substanță urâtă începe să curgă în venele fumătorilor? - Și ce este această substanță? - Cum poți, Nikolai Apollonovich, să fii de acord cu mine în toate în avans și, în același timp, să nu cunoști natura declarațiilor mele? - Fumatorii au lichid de nicotina in vene; Ți-ai curățat țeava, Nikolai Apollonovich? - Sincer să fiu, nu l-am curățat; dar, la urma urmei, asta, cred, tot la fel - Păi, nu e sânge, dar ce am spus? - Nămol de nicotină - Ei bine, da: nu este sânge, ci pastă de nicotină - Am observat acest efect al tutunului în timpul insomniei: în timpul insomniei, Nikolai Apollonovich, fumezi atât de mult, atât de intruziv - fumezi și fumezi În acel moment, ochii străinului au căpătat doar un fel de expresie dureroasă: evident, insomnia diabolică îl biruise de mult - Fumatul Fumând, alungi somnul; si tot mai mult din aceasta fumezi si fumezi; și apoi pleci săptămâni întregi, stupefiat de prostie Străinul cu mustața neagră pare să fi dat din întâmplare în subiectul lui preferat; și, dând din întâmplare la subiectul lui preferat, străinul cu mustața neagră a uitat scopul de a veni, probabil și-a uitat mănunchiul umed, a uitat chiar și numărul de țigări care erau exterminate, ceea ce a crescut duhoarea; la fel ca toți oamenii care erau forțați să tacă și în mod natural vorbăreț, simțea uneori o nevoie inexprimabilă de a comunica oricui rezultatul său mental: prieten, dușman, îngrijitor, polițist, copil, Suplimente chiar o păpușă de coafor expusă în vitrină Noaptea, uneori, un străin vorbea singur În atmosfera luxoasă și colorată a sălii de așteptare a lui Nikolai Apollonovich, această nevoie de a vorbi s-a trezit brusc irezistibil, ca un fel de băutură tare după o lună de abstinență Străinul s-a ridicat, s-a întins, a aruncat o privire tandru la pachet și deodată a zâmbit ca un copil " Vedeți, Nikolai Apollonovich (Nikolai Apollonovich a tresărit speriat) De fapt, nu am venit la tine pentru tutun, adică nu despre tutun este vorba despre tutun din întâmplare - Înțeleg - Tutun-tutun, iar eu, de fapt, nu vorbesc despre tutun, ci despre afaceri - E foarte frumos - Și chiar și eu nu vorbesc despre afaceri: totul aici este în serviciu - și puteți, desigur, să-mi oferiți acest serviciu - Ei bine, e foarte frumos Nikolai Apollonovich a devenit și mai albastru; s-a așezat și a apăsat un buton de canapea; și fără să smulgă nasturii, a început să smulgă păr de cal de pe canapea IV Starea de deznădejde a lui Nikolai Apollonovich era legată de o promisiune necugetă a unui joc necugetat Faptul este că până atunci nenorocirea

vieții izbucnise brusc peste el; acest eșec l-a condus la cea mai deplină disponibilitate de a face orice fel de promisiuni excentrice, din cauza unei disperări temporare și ușor de înlăturat În acel moment, Nikolai Apollonovich a reacționat la eșecul său cu departe de imparțialitatea la care conștiința raționamentală rece l-a împuternicit Spre deosebire de toate apelurile de bun simț, atunci Nikolai Apollonovici și-a făcut teribile promisiune față de partidele frivole printr-un străin palid Ulterior, sentimentul acut de amărăciune de a fi sub influența eșecului - a dispărut treptat; s-ar părea că teribila făgăduință cade de la sine; dar teribila făgăduință a rămas; a ramas, chiar si numai pentru ca nu a fost luata inapoi Nikolai Apollonovich, ca să spun adevărul, a uitat complet de el; și ea, promisiunea, a continuat să trăiască în conștiința colectivă a unui cerc necugetat, chiar în momentul în care sentimentul de amărăciune de a fi sub influența eșecului a fost șters; Nikolai Apollonovich însuși și-ar fi atribuit fără îndoială promisiunea promisiunilor de natură comică Apariția unui om de rând cu o mustață neagră, pentru prima dată din ultimele două luni, a umplut sufletul lui Nikolai Apollonovich de frică profundă Nikolai Apollonovich și-a amintit destul de clar o circumstanță extrem de tristă Nikolai Apollonovich și-a amintit destul de clar toate cele mai mici detalii ale situației promisiunii sale și a găsit acele detalii deodată fatale pentru el însuși Suplimente De ce nu că a făcut o promisiune teribilă, ci că a făcut o promisiune teribilă unei petreceri frivole Nikolai Apollonovich, ca și Apollon Apollonovich, iubea paralelismul în toate Apollon Apollonovich, așa cum am văzut mai sus, s-a delectat cu vederea străzilor și liniilor din Sankt Petersburg, prototipul tuturor tipurilor de paralelism Nikolai Apollonovich s-a bucurat de peisajul propriilor scheme logice; acest peisaj i s-a părut în paralele de științe, alungit într-o direcție și neîncrucișat nicăieri (Nikolai Apollonovich a respins hotărât orice intersecție, referindu-l la sinteză) Viața însăși a fost atrasă de Nikolai Apollonovich sub forma a două vase necomunicante și închise ermetic; pereții unuia constau din sistemele respirator, reproductiv, digestiv, excretor, circulator și nervos; între acești pereți plutea un preparat alcoolic - sufletul uman nesigur; iar în celălalt vas plutea conștiința rațională; aceasta și aceea nu au fost comunicate unul altuia Și de vreme ce s-a predat mișcărilor spirituale, nu era decât haos, ca această ceață verzuie; și în măsura în care a raționat, era într-un grad înalt fără suflet, pentru că în aceasta a văzut sensul raționamentului Raționând conștiința, cu ajutorul celor douăsprezece categorii ale sale cu un ochi atotpătrunzător cuprinse în ele, această conștiință a delimitat în cele din urmă ființa asemănătoare zeului de orice manifestări ale sufletului: ființa asemănătoare zeului își vedea sufletul doar în funcțiile naturale ale organismul Aceste trimiteri, după cum știți, conțin tot felul de gunoaie, iar în afara acestor gunoaie, singur ridicat deasupra lui, stătea Nikolai Apollonovich numărul unu - o idee; dacă acest număr s-ar fi demnit mai întâi să coboare în tot felul de gunoaie muritoare, el ar imputa acestor gunoaie mortale o serie de impulsuri sistematice, predeterminate reciproc Rafalele lui Nikolai Apollonovich au fost asemănate cu rafale unui uragan negru; iar acele impulsuri bat într-un fel jalnic în strânsoarea transcendentală a unei zeități îndepărtate; ființa asemănătoare zeului a redus, așadar, toate aceste impulsuri la agitații inutile de senzualitate imuabilă; Nikolai Apollonovich numărul doi era suma acestor emoții fără scop, era Nikolai Apollonovich, strângându-și mâinile fără sânge într-un acces de curtoazie Doar că aici a fost

surprinzător: Nikolai Apollonovich, pe care am avut ocazia să-l vedem cu ochii, să-l auzim cu urechile și, în cele din urmă, să-l atingem cu ajutorul organelor de atingere, a fost doar Nikolai Apollonovich numărul doi Dar suma fără scop (N A al doilea) și-a ridicat totuși uneori vocea crăpată cu ajutorul furiei, al iubirii și al sentimentelor similare (de exemplu, sentimente sexuale) Dimpotrivă: ființa ideală inexistentă era dincolo de milă, de furie; activitatea acestei ultime fiinţe a constat într-un singur lucru: inferenţa A doua ființă a lui (toată lumea ar spune că el însuși) s-a înclinat, și-a frecat mâinile, a devenit timid, s-a luminat cu un zâmbet: frecarea mâinilor, înclinarea, politețea însemna doar absența unui strigăt Un zâmbet părea dar ce zâmbet! (zâmbetul era un zâmbet neplăcut) Suplimente Dar prima creatură liberă și-a ridicat fața mută și rece, asemănătoare unui zeu, spre soare Cândva, acea ființă divină a preluat metodologia fenomenelor sociale; și, după ce a preluat metodologia fenomenelor sociale, ființa asemănătoare zeului a predeterminat această viață de egalitate socială necondiționată, care ar trebui să transforme globul într-un sistem de pătrate planificate, până la numărul de locuitori ai acestui glob notoriu Dar idealul teoretic s-a dovedit a fi inadecvat realității; în astfel de cazuri, precursorul genetic al cochiliei muritorului a acţionat decisiv: a emis o circulară; prius-ul logic al învelişului amintit mai sus - subiectul supraindividual - a acţionat şi mai brusc: a sortit morţii manifestarea lumii, inadecvată pentru sine, în forme sociale de inegalitate Și de îndată ce a condamnat la moarte manifestarea lumii, inadecvată pentru el însuși, în forme sociale de inegalitate (asta a fost când a citit un eseu despre decizia sa într-un cerc autoeducativ), zvonul despre el s-a răspândit cu mult dincolo de limitele cercului autoeducativ Și apoi, în cercuri, întâlniri, întâlniri ale partidei frivole, au târât cu forța forma muritoare a unei ființe infailibile și severă; făptura muritoare, parfumată cu parfum franțuzesc, s-a înclinat cu grație, și-a frecat mâinile, s-a împiedicat de scaune, lovind caracterul democratic cu rafinamentul manierelor aristocratice Dar de îndată ce a deschis gura, numai adevăruri transcendentale au zburat din acest empirism muritor; răsturnat sistematic - religie, metafizică, mistică, etnografie, naționalitate, capitalism; se poate spune că o parte muritoare se hrănea exclusiv cu emanațiile nemuritoare ale substanțelor cerebrale ale acestei ființe Dar, de îndată ce actele transcendentale de judecată s-au încheiat, o creatură obosită, palidă și mereu amabilă, cu o frunte sclerotică, înspăimântată de rezultatele abilității sale transcendentale, și-a dus repede coaja acasă; fiecare radicalism a murit cumva din proprie voință până la un nou act de judecată Așa că Nikolai Apollonovich a început relații cu un partid frivol; și când a venit timpul să facă o promisiune teribilă, el a făcut o promisiune teribilă "Sunt extrem de jenat, dar amintește-ți Nikolai Apollonovici se cutremură: fistula ascuțită și înaltă a străinului tăia aerul; această fistulă a fost precedată de o secundă de tăcere; dar o secundă apoi i s-a părut o oră Și acum, auzind deodată o fistulă ascuțită "amintește-mă de mine", Nikolai Apollonovich aproape că a strigat cu voce tare: - Despre oferta mea? Dar imediat s-a tras la loc și a spus doar: "Deci, sunt la dispoziția dumneavoastră", și în același timp a crezut că politețea l-a distrus "Amintindu-mi simpatia ta, am venit Suplimente " Tot ce pot", a strigat Nikolai Apollonovici și, în același timp, s-a gândit că este un prost complet " Un serviciu mic, oh, absolut mic " (Nikolai Apollonovich ascultă cu atenție) " Îmi pare rău ai vrea să mă lași să am o scrumieră?" V Undeva o umbră de umbră a

vorbit: - Degeaba vorbesti din nou despre ale tale: eu nu servesc pentru un salariu - Păi, știi Hm-hm - Despre ce vorbești? - Vorbește mai tare, nu te aud ~ Se va preda pachetul? - Va fi transferat - O sută cincizeci de ruble Mecanismul este mecanic? - Mecanism punctual " O sută și jumătate Hm Alte douăzeci și cinci O scrisoare către urechea lui Able, cel puțin scrisă în negru de tine? - Scris de mine - Și merge la întâlnire? O sută hm, hm și jumătate La naiba, cincizeci fals Douăzeci și cinci Și încă cincizeci Total - hm, hm, hm: o sută șaptezeci (la urma urmei, cei cincizeci sunt fals) - Pfi! Nu am nevoie de cincizeci de dolari falși - Deci, tu - fără o bucată de cincizeci de copecii • Umbra umbrei a vorbit: Dar difuzoarele? Au fost desemnați vorbitori - Cine merge unde? - La turnătoria de oțel - Barashkov - Douăzeci și cinci (din nou confuz numărul) - În Obukhovsky - Polizutchikov - Politicieni? zece - Pe Semyonikovsky - Mamapulo La universitate - Paintelp * fi in - Douăzeci și cinci, da, zece și încă cincisprezece: și apoi, din nou, douăzeci și cinci Hm, hm, hm - în total trebuie să: o sută cincizeci de ruble (dar cele cincizeci sunt false), douăzeci -cinci, o sută și jumătate, o sută șaptezeci (și din nou confuz); și încă douăzeci și cinci, și mai mult mai mult Și în total, așadar, două sute șaizeci și cinci de ruble pentru un șofer de taxi, cinci sute pentru bani de buzunar; după finalizarea actului - zece mii curate - Ce este? Andrei Bely Suplimente - Sunt tratat cu o lumânare de seu - Te rog, cu bancnote Și toate sunt noi - Cincizeci de dolari este un fals - La naiba îți dau cinci sute pentru o bucată de cincizeci de copeci VI Între timp, conversația dintre Nikolai Apollonovich și străin a continuat - Am fost instruit Da: am fost instruit să-l transfer în depozit ("Este chiar atât?" s-a gândit Nikolai Apollonovich) - Acesta este nodul - Doar ceva? Nikolai Apollonovich nu a suportat și s-a repezit repede la pachet; iar fața lui era acoperită de șocuri, arăta o viață furtunoasă; această viață tulbure alerga ca un val pe contururile clare ale feței asemănătoare zeului; pentru că trebuie să ne întoarcem din nou la această față Mai sus am examinat chipul lui Nikolai Apollonovici, luat, ca să spunem așa, într-o abstracție - într-un moment de contemplare ideală a obiectelor ideale - într-o abstracție din tot felul de șocuri, grimase, zâmbete sau gesturi de curtoazie, cu care acel chip a fost înzestrat la cel mai înalt grad; acele mișcări, grimase și, mai departe, gesturi de curtoazie constituiau obiceiul jignitor al fiului, care corespundea în totalitate cu dăruirea de către tată a două degete moarte; Eu numesc grimasele, zâmbetele și gesturile de curtoazie un obicei jignitor, căci toate acestea au fost blestemul vieții lui Nikolai Apolonovici, fie și numai pentru că fața lui era distorsionată de un zâmbet neplăcut; nu mai era nici urmă de mască de piatră; a fost înlocuită cu o mască de gutapercă, extensibilă în toate direcțiile, mai ales de la gură până la urechile Ab-lay-Ukhov Kirghiz-Kaisak, iar chipul a căpătat o expresie cu adevărat de broască Când s-a întâlnit cu Nikolai Apollonovich într-o societate aglomerată, unde a trebuit să se certe mult și aprins, această expresie a fost la început frapantă; nu era noblețe în el și vulgaritate - mai mult decât suficientă Doar oamenii care l-au cunoscut îndeaproape, care au avut ocazia să-l observe în tăcere pe Nikolai Apollonovici, și nu în tăcere tensionată, ci într-o tăcere ușoară, calmă, puteau mărturisi despre adevărata noblețe a diavolului Dar nu avea oameni atât de apropiați Și din această cauză, originalul a fost înlocuit doar pentru pereți, douăsprezece categorii, o oglindă și chiar pentru toți cei care l-au văzut pe nobilul proprietar al feței mergând singur pe stradă într-un pardesiu gri Nikolaev și însoțit de un buldog

tigru cu un bici de argint în dinţi molipiţi - Frumos! - Auzit mereu în jurul lui Nikolai Apollonovich - Frumos! Orice doamnă din râul Neva ar fi putut spune așa: Suplimente gâtul într-un halat suspect Dar dacă Nikolai Apollonovici ar fi dorit să intre într-o conversație cu această demimonda la modă și, în cele din urmă, fără o doamnă la modă, atunci atât cea la modă, cât și cea fără doamnă la modă și-ar fi spus: "Făptură urâtă"! Văzând că propunerea teribilă a străinului s-a dovedit a fi deloc teribilă în extrem, Nikolai Apollonovici, după cum am observat mai sus, s-a repezit deodată în mod absurd la pachet; dar apoi străinul cu mustața neagră, cu nici mai puțină viteză, dacă nu mai mare, s-a repezit la Nikolai Apolonovici și l-a prins de mână în momentul în care Nikolai Apolonovici aproape că apucă nodul cu mâna - Atenție - Oh te rog "Nu, serios te rog să fii mai atent cu pachetul meu - Ah Da, da! Nikolai Apollonovici, arătând o bucurie furtunoasă, și de data aceasta nu a auzit nimic; dar de îndată ce apucă mănunchiul de marginea prosopului, străinul, peste mâna lui Nikolai Apolonovici, întinse propria mână - Nikolai Apollonovich, îți repet: fi-re-zhe! - Literatură, poate? - Ei bine, nu! Nici de data aceasta Nikolai Apollonovich nu auzi nimic și duse pachetul în camera lui de lucru; cumva doar greutatea grea a mănunchiului îl izbi scurt; dar nu s-a gândit la asta; trecând în birou, s-a împiedicat de covorul pestriț arab, prinzându-și piciorul de un pliu moale; apoi ceva zgomot cu un sunet metalic în mănunchi, care îl făcu pe străinul cu o mustață neagră să sară în sus, iar mâna străinului din spatele lui Nikolai Apollonovich descrise aceeași linie în zig-zag la care bătrânul senator se gândise cu puțin timp înainte Nikolai Apollonovich și-a deschis biroul; după ce a eliberat suficient spațiu, de data aceasta a pus pachetul cu mare grijă acolo și l-a acoperit cu un portret de mărimea unui dulap, înfățișând deasupra o brunetă; acoperind mănunchiul cu o brunetă, Nikolai Apollonovich a devenit gânditor, iar expresia de broaște a fulgerat din nou pe buzele sale ofilite Dacă Nikolai Apollonovich ar fi aruncat o privire mai atentă la cuvintele vizitatorului său, probabil că ar fi înțeles perfect motivele avertismentelor; dar Nikolai Apollonovich se distingea prin distracție (ca toți Ableuhovii); în afară de aceasta, mai credea că i se prezenta acum cea mai convenabilă ocazie de a refuza cu totul propunerea de atunci; dar când voia să-și exprime verbal gândul, s-a stânjenit: din lașitate, nu a vrut să arate lașitate în fața unui străin; şi de altfel, în bucuria lui, nu voia să se împovăreze cu cea mai delicată conversaţie, când ar fi putut să refuze în scris În acest moment, în camera de recepție s-a auzit un sunet metalic: ceva s-a auzit și s-a auzit un scârțâit subțire al unui șoarece capturat; la acelasi Suplimente când scaunul moale s-a răsturnat și pașii străinului au călcat în colț " Nikolai Apolonovici, Nikolai Apolonovici", a răsunat vocea lui înspăimântată, "Nikolai Apolonovici este un șoarece, un șoarece Străinul a arătat fiecare semn de entuziasm nervos: " Poruncește slujitorului tău, repede, asta ia asta; îmi dă durere Sărind din camera lui și apăsând butonul soneriei, Nikolai Apollonovich a fost, să fiu sincer, o priveliște absurdă; dar cea mai absurdă dintre toate era împrejurarea în care ținea în mână un șoarece care bătea tremurător; șoarecele alerga, e adevărat, într-o capcană de sârmă, dar Nikolai Apollonovich și-a înclinat distrat fața remarcabilă aproape de capcană și acum își cercetă captivul cenușiu cu cea mai mare atenție, trecând o unghie lungă și gălbuie bine îngrijită de-a lungul sârmei de metal " Șoarece", ridică el ochii spre lacheu; iar lacheul repetă respectuos după el: - Mouse-s Ea este cea mai-s - Uită-te la tine:

alergare, alergare - Aleargă cu - Gozhe aici, frică - Și cum, domnule! Un străin se uită acum pe ușa deschisă a sălii de așteptare, părea speriat și se ascunse din nou: - Nu, nu pot " Le este frică, domnule? Nimic: șoarecele este fiara lui Dumnezeu Câteva clipe atât slujitorul, cât și stăpânul au fost ocupați cu contemplarea captivului; În cele din urmă, venerabilul servitor a luat capcana în mâini " Șoarece ", repetă Nikolai Apollonovich cu o voce mulțumită și se întoarse cu un zâmbet către oaspetele care aștepta Nikolai Apollonovich a tratat șoarecii cu o tandrețe deosebită Între timp, străinul cu mustața neagră nu a vrut să plece Începu vioi să exprime un alt gând, evident, de asemenea, bine gândit "Știi Singurătatea mă omoară Am uitat complet cum să vorbesc în aceste luni Nu observi, Nikolai Apollonovich, că cuvintele mele devin confuze Ei bine , știi, se întâmplă tuturor - Din cand in cand Și mă confund în fiecare frază Vreau să spun un cuvânt și, în loc de el, spun ceva complet diferit: merg de jur împrejur și în jur Sau uit brusc numele celui mai obișnuit obiect și, amintindu-mi, mă îndoiesc dacă este tot asa Voi afirma: lampă, lampă și lampă; și apoi deodată pare că nu există un astfel de cuvânt: lampă Și uneori nu există pe cine să întrebe; și chiar dacă ar exista, nu ai întreba pe oricine - e păcat, știi: te vor lua drept un nebun Suplimente - Ce esti - Accept, accept Un semn rău, un semn rău, care indică începutul unui fel de tulburare a creierului (un străin cu o mustață neagră plimbându-se din colț în colț) Știi, singurătatea mă omoară Și uneori chiar te enervezi: o cauză comună, egalitatea socială, dar aici sunt deja exclus din mediul uman general în golul Toricelli - Toricellieva? Nikolai Apollonovici, liniștit, tot nu a auzit nimic - vidul lui Toricelli; și asta, minte, în numele publicului; public, societate - și ce fel de societate, pot să întreb, văd? Societatea unei anumite persoane pe care nu o cunoști, societatea îngrijitorului meu de casă, Matvey Morzhov, și societatea păduchilor cenușii de lemn: bbbrr păduchii de lemn au divorțat în podul meu Nu? Cum îți place, Nikolai Apollonovich? - Da, știi - Cauză comună! Da, de mult a devenit o chestiune personală pentru mine, împiedicându-mă să-i văd pe alții Cauza comună, până la urmă, m-a scos din lista celor vii " Cel puțin, ca rege francez, acum poți să-ți spui: "L'état, c'est moi!", * " Nikolai Apollonovich a glumit nepotrivit - Așa spun, Nikolai Apolonovici; si destul de serios - Păi, până la urmă: eu, până la urmă, am spus-o de glumă - Și eu - fără glumă: ce fel de glumă există; in gluma asta, pentru ca traiesc doi prea multi ani; este permis să glumiți, voi care sunteți incluși în orice societate; iar societatea mea este o societate de ploșnițe și păduchi de lemn Sunt eu Ma auzi? "Bineinteles ca da Nikolai Apollonovich asculta cu adevărat acum - Eu sunt: dar ei îmi spun că nu sunt eu, ci un fel de noi Dar stai - de ce? Nikolai Apollonovich a ascultat destul de clar; iar ascultând distinct, începu să protesteze "Sunt surprins", a început el încet, "sunt surprins cum tu, având astfel de opinii, poți fi - Ha, ha, ha! străinul îl întrerupse, se ridică repede şi îşi aprinse o ţigară nouă "Te surprinde cum pot fi încă un lider al unor mișcări binecunoscute, eliberator pentru unii și foarte jenant pentru alții, ei bine, cel puțin pentru tatăl tău?" Eu însumi sunt surprins: până ultima dată când acționez după un anumit program: asta, până la urmă, ascultă, am acționat la discreția mea; dar orice vrei să faci, discreția mea duce de fiecare dată în activitatea lor doar o nouă pistă; de fapt, eu nu sunt în Partid, Partidul este în mine Te surprinde asta? "Statul sunt eu" (fr), - Ed Suplimente - Da, trebuie să recunosc - mă surprinde; și sincer să fiu, n-aș face absolut nimic cu tine Nikolai Apollonovich a început să asculte din ce în ce mai mult discursurile

străinului, care au devenit mai rotunjite și mai sonore - Dar, până la urmă, tot mi-ai luat pachetul de la mine: iată-ne, așadar, acționând împreună - Ei bine, asta nu poate conta; care este acțiunea "Ei bine, desigur, bineînțeles", l-a întrerupt străinul, - Glumeam Și s-a oprit, s-a uitat cu afecțiune la Nikolai Apollonovich și, de data aceasta, a spus destul de deschis: - Știi, de mult îmi doream să te văd, să vorbesc inimă la inimă; Văd atât de puțini oameni Am vrut să vorbesc despre mine La urma urmei, sunt evaziv nu numai pentru adversarii mișcării, ci și pentru insuficienții ei binevoitori; ca să spunem așa, chintesența revoluției Dar este ciudat: tot ceea ce vorbești despre metodologia fenomenelor sociale, adâncind în diagrame, în statistici, probabil îl cunoști pe Marx la perfecțiune; dar iată-mă - n-am citit nimic; Nu credeți: sunt bine citit și foarte mult: numai că nu vorbesc despre asta, nu despre cifrele statisticii - Deci despre ce vorbești? Nu, scuză-mă, scuză-mă: am coniac în dulap - îl vrei? - - Nu te supăra Nikolai Apolonovici a băgat mâna într-un mic cabinet; în curând, în fața oaspetelui au apărut un decantor fațetat și două pahare fațetate Nikolai Apollonovich, în timpul unei conversații cu oaspeții, a sorbit oaspeții cu coniac VII În sala ospitalieră a soților Tsukatov a sunat deodată un clopoțel ascuțit; ridicându-se de pe scaun, se grăbi acolo, împreună cu slujnica și gazda casei primitoare Ușa ospitalieră care ducea spre hol s-a deschis și o șoaptă uimită și respectuoasă a trecut prin hol: figura lui Apollon Apollonovich, însoțită de gazda frecându-și mâinile, a sărit pe ușă ca o săgeată uscată La început, această siluetă slabă mi-a amintit de o tinerețe fără barbă: lipsa de barbă și lipsa de păr a unui craniu complet neted, cu urechi proeminente, ascundea ani senatori de departe; iar când a zburat în parchetul strălucitor, unui zemstvo respectabil (o rudă a soților Tsukatov) i s-a părut că nu a fost un senator cel care a alergat, ci un școlar mic bărbierit; dar redingota neagră cu boruri lungi și părul cărunt al percurilor mici (foarte mici), și chiar albastrul exorbitant al ochilor exorbitant de uriași, l-au pus repede pe liderul zemstvoi în granițe; iar șoapta abia auzită și uluită a celor prezenți (două fete palide, un tutore și un băiat) i-a anunțat urechea că bătrânul care alerga spre el era o celebritate integral rusească Suplimente W Apollon Apollonovich a alergat repede spre domnul gras, crezând că directorul departamentului NN îl așteaptă, cerând să se întâlnească la micul dejun cu Tsukatov, astfel încât funcționarul zemstvo a fost surprins de amabilitatea blândă și de zâmbetul adresat lui, a fost surprins de bunele maniere ale mișcărilor unuia dintre liderii dreptei și a ieșit instantaneu în ea este o antipatie veche față de activitățile politice ale senatorului, pentru a da spațiu altor sentimente, omenești; și cordial, și pur și simplu a apucat mâna întinsă de vină: degetul întins mort, senil Iar expresia lui umană, complet străină de grosolănie, se opri înaintea degetului; şi, involuntar, ridică ochii să întâlnească ochii îngheţaţi şi întunecaţi revărsând vrăjmăşie cu politica, dar s-a întâlnit doar cu urechea senatorială, pentru că chipul eminentului oaspete îi zâmbea amabil vecinului, tutorelui palid După ce i-a captivat și insultat pe toată lumea, Apollon Apollonovich a mers cu toată lumea la micul dejun - în sala de mese, pentru ca acolo, la masă, să se lege cu un șervețel Ofensat de obiceiul ofensiv al senatorului Ableukhov, oficialul zemstvo a sugerat în el o tăcere natural dureroasă la masă (Apollon Apollonovich a tăiat o cotlet de oaie), întreruptă din când în când de o voce de tenor imperativă și sec batuta Imaginați-vă surpriza când, ca răspuns la cuvintele gazdei ospitaliere, basul catifelat al senatorului s-a vărsat cumva gros în jurul camerei,

reflectându-se pe pereți Acea voce nu corespundea deloc cu statura mică a senatorului: liderul zemstvo a uitat că obiceiul îndelungat de a vorbi despre amvon, iar apoi în Senatul de guvernare, a produs în el în mod artificial această voce tunătoare, care sună ciudat printre cei zidurile filistinilor Gazda ospitalieră, cerându-și scuze, l-a informat pe senator că chiar înainte, directorul departamentului NN a cerut să-și ceară scuze așteptatului oaspete: astăzi nu a putut fi la timp pentru micul dejun; va încerca, ocazional, să viziteze personal casa senatorială Apollon Apollonovich a răspuns cu extremă curtoazie că va profita de concediul neprevăzut, dar nu se va întoarce la departament și imediat a intrat afectuos într-o conversație cu oficialul Zemstvo Funcționarul zemstvo, jignit de dăruirea degetului, cu un aer de desăvârșită nevinovăție s-a cufundat în critica legilor noastre; Apollon Apollonovich asculta criticile cu cea mai mare modestie; critica i-a fost îndreptată Apollon Apollonovich nu a fost de acord cu reformele propuse; cu toate acestea, Apollon Apollonovich a ascultat; a ascultat pentru a încerca, uneori, să corecteze punctul criticat Apollon Apollonovich a fost un mare maestru în a pune petice mereu noi pe ținuta legislației noastre Apollon Apollonovich a fost pe deplin de acord cu critica unor detalii ale legii; mai mult, interlocutorul liberal al senatorului a fost uimit de povestirile lui Apollon Apollonovich despre persoanele extrem de înalte, pur și simplu înalte și mijlocii, care au condus cursul statului nostru Suplimente rotile Dar Apollon Apollonovich nu s-a exprimat la obiect; în esență, el s-a exprimat doar în proiecte, rapoarte și în Senatul de Guvernare Datorită modestei implicite despre principalele contradicții ale senatorului cu părerea sa, între o cotlet de miel și o anghinare, adversarul său politic, sub influența paharelor băute, s-a topit și s-a topit: în sufletul său s-a format o impresie favorabilă despre Apollon Apollonovich, care era sortit să dureze până la următorul discurs senatorial ; după discurs, liderul zemstvo, împreună cu toate regiunile și provinciile, era sortit să sufle S-a întâmplat de atâtea ori După ce a băut cafea și a ascultat un adversar politic, Apollon Apollonovich a părăsit rapid scaunul ospitalier, întins către interlocutorul său uman o ureche verde pal și două degete moarte O trăsură lăcuită îl duse la terasament; curând uşa casei galbene se deschise în faţa lui Apollon Apollonovich a intrat repede în sală Cilindrul a fost predat cu grijă lacheului Cu aceeași precauție s-au renunțat - o haină, o servietă, o tobă de eșapament Apollon Apollonovich stătea în gând în fața lacheului; deodată Apollon Apollonovich a pus o întrebare: " Fii destul de amabil să spui: cât de des vine un tânăr aici - da, tinere?" - Un tânăr, domnule? Urmă o tăcere stânjenitoare Apollo Apollonovich nu a știut să-și formuleze gândirea în alt mod Și lacheul, desigur, nu putea ghici despre ce fel de tânăr întreabă maestrul " Sunt tineri, ai tăi, - rar, din moment ce " Păi, uh tineri cu mustață?" - Cu mustață, domnule? - Cu negru - Cu negrii, domnule? - Ei bine, da, și într-o haină - Toată lumea vine în haină Da , dar cu gulerul ridicat Ceva i-a răsărit brusc portarului - Oh, deci vorbești despre cel care - Ei bine, da; despre el - Cine s-a dus azi la tânărul stăpân: deci ei, domnule, și până astăzi nu au părăsit stăpânul - Cum așa? - Sunt aici! - Mustaţă? - Exact așa, domnule! - Negru? - Cu mustăți negre " Și haina cu guler a fost răsturnată?" Suplimente - Sunt cei mai Apollon Apollonovich a rămas un minut ca înrădăcinat la fața locului și, deodată, Apollon Apollonovich a trecut Un covor cenușiu catifelat acoperea scările; scările erau încadrate, desigur, de pereți grei; un covor cenuşiu catifelat acoperea pereţii Pe pereți străluceau podoabe de arme străvechi; o pălărie

lituaniană de aramă strălucea peste un scut de aramă verzui; mânerul cruciform al unei săbii încrucișate strălucea; aici s-au încrucișat săbiile; acolo - halebarde grele, ruginite; armura cu multe inele strălucea acolo; iar cele șase pene străluciră; iar pistolul a ruginit Vârful scărilor ducea la balustradă; aici, dintr-o bază mată de alabastru alb, Niobe albă și-a ridicat ochii de alabastru spre durere Apollon Apollonovich deschise clar ușa în fața lui, sprijinindu-și mâna osoasă pe mânerul fațetat; peste sala vastă, exorbitant de alungită, se auzi zgomotul rece al unor pași grei VIII Alexandru Ivanovici, un străin cu o mustață neagră, se pare că s-a animat din cauza coniacului Alcoolul a acționat cu gradualitate planificată; cu el, de regulă, vodca (vinul era peste posibilitățile lui) avea un efect uniform: linia ondulată a gândurilor devenea în zig-zag; zigzagurile ei s-au încrucișat; dacă s-ar bea mai departe, linia gândurilor s-ar destrama într-o serie de arabescuri fragmentare, ingenioase pentru gânditor, dar și numai pentru el ingenioase în acel moment; de îndată ce s-a trezit puțin, sarea geniului a dispărut undeva; iar gândurile strălucitoare păreau doar o mizerie, căci gândul în acel moment depășea fără îndoială atât limbajul, cât și creierul, începând să se rotească cu o viteză frenetică Apoi a urmat efect după efect: a existat o netedă jucăușă a vorbirii neclare anterior; și invers: vorbirea de răchită a devenit vorbire lină În urma netezirii vorbirii, a apărut o anumită slăbiciune, a cărei realizare nu este tocmai decentă să lămurim aici în cel mai detaliat mod - Îl citesc acum pe Conan Doyle, pentru recreere; nu te enerva - este o glumă, desigur Cu toate acestea, lasă și nu o glumă; la urma urmei, să fiu sincer, cercul lecturilor mele va fi la fel de sălbatic pentru tine: am citit istoria gnosticismului, Grigorie de Nyssa, Sirianul, Apocalipsa Acesta, știți, este privilegiul meu; la urma urmei, sunt colonel de la revoluție; Am fost transferat din domeniile de activitate pentru merit la sediu Da da, da: sunt colonel Pentru vechime, desigur; și iată-te, Nikolai Apollonovich, cu metodele și mintea ta, ești subofițer: ești, în primul rând, subofițer pentru că ești teoretician; și în detrimentul teoriei, generalii noștri se descurcă destul de prost; la urma urmei, recunoaşteţi, nu sunt destul de buni: şi ei sunt tocmai episcopii: episcopii sunt de la călugări; și un tânăr academician care a studiat * A adăugat nya un fost Harvak, dar care a trecut pe lângă o școală experimentală, care nu a vizitat schemnikul, este pentru episcop doar un enervant anexă bisericească; iată-te cu toate teoriile tale - un apendice; si crede-ma, enervant - Da, până la urmă, în cuvintele tale aud o aromă a Voinței Poporului? - Păi, ce? Puterea este la Narodnaya Volya, nu la marxişti Dar scuze, am divagație Dar ce? Da, despre vechime și citire Deci: originalitatea hranei mele mentale este toata din aceeasi excentricitate; Sunt același fanfaron revoluționar ca orice fanfaron al unui războinic cu Georgy: toată lumea va ierta vechiul fanfaron al unui mormăit Străinul se gândi, turnă un pahar; băut - turnat mai mult - Și cum să nu-mi găsesc - al meu, personal, de unul singur? Se pare că locuiesc deja în privat - în patru pereți galbeni; faima mea crește, societatea îmi repetă porecla de partid, iar cercul de oameni care sunt în relații umane cu mine, crede-mă, este zero; prima dată au aflat despre mine în acel moment glorios când m-am așezat într-un ger de patruzeci și cinci de grade - Ai fost exilat, nu-i așa? - Da, în regiunea Yakutsk Urmă o tăcere stânjenitoare Un străin cu o mustață neagră se uita pe fereastră la întinderea Nevei; putrefacția cenușie pal cântărea acolo; a fost sfârșitul pământului și a fost sfârșitul infiniturilor; acolo, prin cenușie și putreziciune, octombrie otrăvitor deja șoptește ceva, lovind

paharul cu lacrimi și vânt; iar lacrimile ploioase de pe geamuri s-au depășit una pe cealaltă, ca să se învârtească în pâraie și să atragă semne agățate de cuvinte S-a auzit scârțâitul dulce al vântului în țevi, iar o rețea de țevi negre de departe, de departe le-a trimis fumul pe sub cer Și fumul cădea în cozi peste apele întunecate Străinul cu mustața neagră și-a atins paharul cu buzele, se uită la umezeala galbenă: mâinile îi tremurau Totul în lume este construit pe contraste; iar utilitatea mea pentru societate m-a adus pe întinderi de gheață sumbre; aici, în timp ce își aduceau aminte de mine, au uitat, e adevărat, cu totul, că eram acolo singur, în gol; iar pe măsură ce am intrat în gol, ridicându-mă deasupra gradului, chiar și deasupra subofițerilor (străinul rânji fără răutate și-și smulge mustața), toate prejudecățile de partid caracteristice gradelor de agitație, dar nu caracteristice vârfului , a căzut treptat de pe mine Și credeți-mă: generalii de la revoluție au suportat cu calm lipsa de prejudecăți din mine Din gânduri sau din vinul băut, doar chipul lui Alexandru Ivanovici căpăta cu adevărat o expresie ciudată; era izbitor de înnebunit atât la culoare, cât și chiar la volumul feței (există astfel de fețe care se schimbă instantaneu); părea complet beat acum; dar de fapt a fost exact invers - nimeni nu a băut Alexandru Ivanovici: Alexandru Ivanovici a băut singur Întotdeauna se întâmplă așa; deci luăm cauza efectului Alexandru Ivanovici zâmbi "Nu am nevoie de articolul revoluției: acesta este pentru voi, teoreticieni, publiciști, filozofi, articolul Suplimente - Scuză-mă, te rog; tot ceea ce spui îmi este complet străin: la fiecare cuvânt aș putea să-ți răspund cu un articol lung, dar nu în această chestiune, ci în tine, în procesul tău mental "Ah, da, totul este simplu, până la extrem: până la urmă, ai, desigur, măcar un punct controversat; ei bine, dacă ai un singur punct de ceartă - la urma urmei, structura ta nu este astăzi - mâine se va prăbuși cu o bubuitură; la urma urmei, nu vă este clar? Ei bine , să spunem că nu toate - Dar deocamdată, nu cred că veți raporta mulțimii despre asta? " Desigur, atâta timp cât tac - Deci, minți mulțimile, scuză-mă, dar ideea nu este în cuvinte: încă minți și minți odată pentru totdeauna prin însăși natura ocupației tale; și sunt rupt de orice falsitate teoretică; Citesc și mă gândesc: și toate acestea sunt exclusiv pentru mine: de aceea l-am citit pe Grigorie de Nyssa Tăcerea stânjenitoare a venit din nou; Nikolai Apollonovich a smuls furios păr de cal din patul său multicolor; nu a considerat necesar să intre într-o dispută teoretică; era obișnuit să argumenteze corect, să nu se grăbească de la un subiect la altul Între timp, raznochineții, după ce au doborât un pahar, s-au uitat de sub un nor de fum de tutun ca un câștigător; Desigur, a fumat tot timpul - Ei bine, și la întoarcerea din regiunea Yakutsk? - Am evadat cu succes din regiunea Yakutsk; Am fost scos într-un butoi de varză; iar acum sunt ceea ce sunt; muncitor subteran; doar să nu credeți că acționez în numele utopilor sociale sau în numele gândirii voastre feroviare; categoriile tale îmi amintesc de șine, iar viața ta este ca o trăsură care zboară pe șine; pe vremea aceea eram un nietzschean disperat Cu toții suntem nietzscheeni: la urma urmei, tu, inginerul propriei linii de cale ferată, creatorul schemei, ești și nietzschean; doar că nu o să recunoști niciodată Ei bine, deci iată: pentru noi, nietzscheenii, masa agitată și agitată de instincte sociale (cum ați spune) se transformă într-un aparat executiv (și expresia voastră de inginerie), în care oamenii, chiar și oameni ca tine, sunt o tastatură pe care degete zboară liber pianistul (notă: această expresie este a mea) depășind dificultate cu dificultate; și în timp ce un parterre slobber sub scena concertului ascultă sunetele

divine ale lui Beethoven, pentru artist și pentru Beethoven, esența nu este în sunete, ci într-un acord al șaptea Știi ce este un acord al șaptelea? Așa suntem cu toții - Adică sportivi de la revoluție - Ei bine, nu este un atlet un artist? Sunt un atlet din dragoste pură pentru artă și, prin urmare, sunt artist Din lutul neformat al societății, este bine să modelezi un bust minunat în eternitate " Dar scuzați-mă, scuzați-mă - cădeți într-o contradicție: o coardă a șaptea, adică o formulă, un termen și un bust, adică ceva viu? Tehnica și inspirație creativă? Înțeleg foarte bine tehnologia Suplimente - Da, nu despre această tehnică, nu despre a ta: tehnica ta este tehnica aparatului științific; nu are inspiratie Pentru mine, tehnologia este artă: aș vrea să creez tehnologia însăși! Nikolai Apollonovich a remarcat clar vicisitudinile exercițiilor mentale ale oaspetelui său bărbătesc; dar Nikolai Apollonovici îi flutură mâna fără speranță: cuvintele vizitatorului nu-l interesează; vizitatorul însuși este extrem de interesant; Găsindu-și pince-nez-ul, Nikolai Apollonovici și-a pus-o pe nas: el s-a hotărât ascultător să-și lase logica de fier în fața șuvoiului furibund de cuvinte care curgeau rapid; modest el a remarcat: - Vreau să aflu ideea ta Lumea aparențelor dinaintea noastră este predeterminată; nu-i așa? Și fără o formă predeterminată, este haos Vrei să spui că lumea conținuturilor, de exemplu, socială și etică, cu toate formele de viață cotidiană, de exemplu, moralitatea cotidiană, este același singur haos - Asta este " Dar, la urma urmei, atunci o formă impersonală, neschimbătoare, perceptibilă doar în activitatea noastră logică, va atrage pentru noi tot ceea ce este conținut atât în noi, cât și în afara noastră în același timp "Adevărul este că nu este o formă infinită, ci o formă personală, personală Nici măcar conștiința, ci voința; toate aceste categorii sunt ale tale - un lucru excelent, un lucru excelent din punct de vedere practic; dar cât de curând ego-ul va deveni o teorie, categorii - Conectând oameni? - Dimpotrivă: profund divizat; separați personalitatea întărită de mulțimea impersonală; pentru multime, categoria este firmamentul, in acest sens este impersonala; pentru o personalitate mai puternică, categoriile sunt pereții biroului său; acești ziduri separă individul de lumea impersonală, de mediul impersonal, de mulțimea impersonală; în interiorul acestor ziduri, individul este liber Regiunea Yakut a rămas pentru mine distanța de separare: o categorie de gheață, sau așa ceva; această gheață o port cu mine; el este cel care mă desparte, mă desparte, în primul rând, ca persoană ilegală care trăiește cu un pașaport fals și, în al doilea rând, pentru prima dată în el s-a maturizat în mine acel sentiment special că, chiar și atunci când sunt în public, sunt singur, in liniste Un străin cu o mustață neagră s-a strecurat neobservat spre fereastră Acolo, în spatele ferestrelor, într-o ceață verzuie, a trecut un pluton de grenadier: au trecut oameni înalți în paltoane cenușii Făcându-și mâna stângă, au trecut; au trecut rând după rând, baionetele înnegrite în ceață! Plutonul a trecut; și apoi o trăsură lăcuită a zburat din nămolul murdar și cețos; străinul a văzut atât ușa trăsurii deschizându-se, cât și cum Apollo Apollonovich Ableukhov, într-un pardesiu vechi și o pălărie înaltă, neagră, cu o față de piatră asemănătoare unui presăpahar, a sărit rapid din trăsura, aruncând o privire de moment și înspăimântată către reflexiile în oglindă ale ferestrelor; se repezi repede spre intrare, desfăcându-și mănușa de puști neagră în timp ce mergea Un străin cu o mustață neagră, speriat brusc de ceva, ridică brusc mâna Suplimente pentru ochi, de parcă ar fi vrut să se închidă de la un gând imun O șoaptă sugrumată i-a scăpat din piept - El - Ce este? Nikolai Apollonovici s-a urcat și el

la fereastră acum - Nimic special: tatăl tău a urcat cu o trăsură În acel moment, ușa de la intrare s-a trântit IX Apollon Apollonovich nu-i plăcea apartamentul său spațios; mobilierul de acolo strălucea atât de obositor, atât de veșnic; iar când puneau husele, mobila în huse albe stătea înaintea ochilor ca niște dealuri înzăpezite; răsunător, clar, parchetele de aici dădeau mersul senatorului Sala, care era mai degrabă un coridor de cele mai largi dimensiuni, răsuna limpede, tare și limpede pasului senatorului Din tavanul radiant de ghirlande albe, dintr-un cerc de fructe de stuc, cobora un candelabru cu sticla de cristal de stanca; îmbrăcat într-o teacă de muselină, parcă dincolo, candelabru se legăna uniform și tremura de o lacrimă de cristal Iar oglinda de parchet strălucea cu pătrate mici Pereții sunt zăpadă, nu pereţi; aceşti pereţi erau peste tot căptuşiţi cu scaune cu picioare înalte; picioarele lor înalte și albe ieșeau în șanțuri aurii; coloane de alabastru alb se ridicau de peste tot între scaunele tapiţate cu pluş de căpriu, iar din toate coloanele albe se înălţa Arhimede de alabastru Nu Arhimede - Arhimede diferit, pentru că numele lor colectiv este omul antic grec Sticlă de gheață strictă strălucea rece de pe pereți; dar niște mâini grijulii atârnau rame rotunde pe pereți; sub sticlă apăru un tablou palid; pictura în tonuri palide a imitat frescele din Pompei Apollo Apollonovich aruncă o privire dezinvoltă la frescele pompeiene și își aminti a cui mână grijulie le atârna pe pereți; mâna grijulie îi aparținea Annei Petrovna Apollon Apollonovich își strânse buzele de dezgust și intră în biroul lui; în biroul său, Apollon Apollonovich obișnuia să se încuie cu o cheie Tristețe inexplicabilă a fost cauzată de spațiile înfiladei camerei; întotdeauna părea că cineva veşnic familiar şi ciudat va alerga spre el de acolo Apollon Apollonovich s-ar fi mutat cu mare plăcere din uriașul său local într-unul mai modest; la urma urmei, mulți dintre subalternii săi locuiau în case mai modeste, iar el, Apollon Apollonovich Ableukhov, a trebuit să abandoneze pentru totdeauna aglomerația captivantă: a fost forțat să facă acest lucru de înălțimea și responsabilitatea postului său; iar Apollon Apollonovich lânceia cu legături într-un apartament rece de pe terasament; Își amintea adesea de fostul locuitor al acestor camere strălucitoare, Anna Petrovna; au trecut doi ani de când Anna Petrovna l-a lăsat cu un artist italian Dar fiul lui Apollon Apollonovich, Nikolai Apollonovich Suplimente Apollon Apollonovich se opri la ușa care ducea în camera fiului său: de acolo se auziră voci joase; acum era acesta cu ochi La gândul la un străin, capul i s-a crăpat brusc, iar vena temporală, umflându-se, a bătut și a bătut și a bătut așa Cu toate acestea, cu un fel de amărăciune dulce, buzele lui decolorate s-au strâns brusc: Apollon Apollonovich a hotărât pentru a doua oară că fiul său, Nikolai Apollonovich, era, cel puțin, o persoană suspectă: era, poate, un ticălos Și Apollon Apollonovich s-a dus la birou, fără să se audă, căci furtuna clocotea în el, curgând fără zgomot; cu toate acestea, curgea dezastruos în el; şi ştia că tunetul nu-i va bubui în suflet'; săgeata fulgerului purificator nu va clipi în inimă: furia furtunii va izbucni din nou numai cu furia jocului creierului Acumulate fără speranță în mintea senatorului acele jocuri ale creierului, ca niște vapori groși într-un cazan închis ermetic; craniul i-a trosnit de gânduri elastice, vena temporală s-a umflat din ce în ce mai puternic, iar într-un acces de anxietate zadarnică, mâna îi strânse degetele cu degetele Apollon Apollonovich bătea acum mohorât în biroul său, aruncând o privire înspăimântată către întinderea Nevei, unde distanța ceață de mai multe coșuri erau trase atât de slab și de unde insula Vasilyevsky părea înspăimântată Nu putea suporta vederea Un

roi verzui de nori se repezi acolo; se condensau uneori într-un fum gălbui care cădea pe malul mării; adâncimea apei întunecate bate granitele cu oțelul solzilor ei; un spitz nemișcat a dat peste un roi verzui din partea Petersburgului Acea regiune Neva i se părea lui Apollon Apollonovich nemărginirea haosului urlator; iar nemărginirea a trimis roiuri de umbrele ei palide peste pod; Umbră după umbră, raznochinets după raznochinets; miroseau a frânghii, sare de mare, jachete de piele și pipa unui căpitan olandez; îşi amintea bine de o umbră palidă; această umbră palidă este acum în casa lăcuită; acolo e în spatele zidului; poate să se ridice, să alerge prin coridor, să deschidă ușa cu obrăznicie, să apară; este, este; a fost odata, va fi in viitor Apollon Apollonovich și-a strâns capul strâns între degete: un joc de creier inactiv! Ea a alergat dincolo de granițele conștiinței; acolo a continuat să-și ridice avioanele cețoase X Odată cu apariția senatorului, străinul a devenit nervos; vorbirea lui până acum lină s-a întrerupt: probabil (Aici se oprește editarea) TEXT EXTRAS DE A BELY DIN MANUSCRIPT DE TIP AL ROMANULUI (ed "Sirin") (IRLI, f , op , poz) : "- Ce s-a întâmplat? Nu pot auzi -Ei te asteapta Așa că cereți un card - Nu dau cărți, domnule Cine sunt "ei"? - Bărbaţii - Ce fel? - Întreb în faţă - ? - Ei spun că nu se vor dezbraca - Poate contele Saveliev? - Nu, domnule, mai devreme - Cine este el - Deci unii Bruneta cu mustata neagra Nikolai Apollonovich și-a târât fără tragere de inimă trupul până în pragul unei lumi înșelătoare; a deschis furios ușa; un cap cu o șapcă pestriță se uită la lacheu și clipi din ochi - Așa, așa, așa, așa: foarte bine, domnule! Nikolai Apollonovich, ca Apollon Apollonovich, la ocazie, obișnuia să spună: "așa-așa, așa-așa, așa-așa" "Ei stau acolo cu un mănunchi" (filele -) : "Fistula unui străin s-a repetat cu insistență de undeva de jos: - Da, da: sunt eu; Am venit la tine De parcă ar fi vrut să exprime cu forță: - Da, da, da Suplimente - Sunt eu "Stric fără întoarcere" (l) (Caracteristic lui Nikolai Apollonovich, șters din capitolul doi, capitolul "O față complet afumată " După cuvintele: "Probabil un fel de colecție caritabilă - muncitorul rănit: în cazuri extreme - în serviciu Și în sufletul meu mă durea trist : nu, nu - nu asta, ci asta?" - a urmat * (vezi și pp - prezent, ed): "Ce este asta, spunem noi de la noi? Dar în primul rând: cine este Nikolai Apollonovich? Nikolai Apollonovich, ca și Apollon Apollonovich, iubea paralelismul în toate: Apollon Apollonovich, așa cum am văzut mai sus, se delecta cu vederea străzilor și liniilor din Sankt Petersburg, prototipul tuturor tipurilor de paralelism Nikolai Apollonovich s-a bucurat de peisajul propriilor scheme logice; acest peisaj i s-a părut în paralele de științe, alungit într-o direcție și neîncrucișat nicăieri (Nikolai Apollonovich a respins hotărât orice intersecție, referindu-l la sinteză) Viața însăși a fost atrasă de Nikolai Apollonovich sub forma a două vase necomunicante și închise ermetic; din sistemele aparatului respirator, reproductiv, digestiv, excretor, circulator și nervos s-au pliat pereții unuia dintre vase: între acești pereți plutea un preparat alcoolic: sufletul uman nesigur; iar în celălalt vas, respectiv, conștiința lumii plutea; nici asta nu a fost raportat Predându-se mișcărilor spirituale, a fost doar această ceață verzuie au fost doi Nikolai Apollonovich radicalism uluitor: Nikolai Apollonovich, un băiețel și un fiu senatorial; și a existat Nikolai Apollonovich - un radical răsturnător al tuturor sistemelor existente, un predicator al terorismului extrem, un autor de abstracte violente, un teoretician al insurecției; primul Nikolai Apollonovich a fost așa-așa - gunoi (cel puțin așa s-ar fi definit probabil); Nikolai Apollonovich numărul doi

era într-adevăr asemănător unui zeu în judecățile sale transcendentale, în menghina cărora prima ființă muritor se zvârcolea cu adevăratele ei impulsuri de uragan; ființa asemănătoare unui zeu a ridicat, în teorie, acele impulsuri la manifestarea senzualității de bază - doar atât; și, uneori, la Nikolai Apollonovich se auzea o voce crăpată de impuls: mânie, ură, dragoste și sentimente similare (de exemplu, sexuale); și a ocolit toți Gveev-urile, toată mila, esența lui ideală a concluzionat ea Prima lui ființă (toată lumea ar spune că el însuși) să se încline, să-și frece mâinile, să devină timid și să se lumineze cu un zâmbet: frecarea mâinilor, înclinarea, politețea însemna doar lipsă de voință Și zâmbetul părea ce zâmbet! Zâmbetul era un zâmbet neplăcut Acest zâmbet a fugit de pe chipul tineretului secular, de îndată ce acest tânăr secular și-a întors spatele pestriț irizat către străin și Suplimente în spațiul enfiladei fugea acum, deși nedumerit, dar totuși mut și rece, chipul cel mai asemănător zeului Cu toate acestea, străinul cu mustața neagră a prins o expresie tristă în oglindă: a văzut că acest chip era tulburat de ceva, șocat: ochi pietrificați în goluri negru-verzui se uitau la el din oglindă; străinul de aici, fără îndoială, ar fi putut rânji sardonic dintr-o privire; cu toate acestea, străinul a lăsat doar capul în jos și cu o hotărâre disperată a început să-și smulgă mustața" (ll -) este determinată de intriga Aici cred că este potrivit să spun câteva cuvinte despre ideea principală a romanului Această idee este conturată cu suficientă claritate în atitudinea satirică a autorului față de fundamentele ideologiilor abstrase din viață, care ne ghidează cercurile birocratice, care ne ghidau partidele extreme în epoca anului ; de aici şi iluzionismul percepţiilor asupra tuturor fenomenelor vieţii atât în rândul eroilor reacţiei cât şi în rândul unor revoluţionari Autorul adoptă punctul de vedere al iluzionismului și înfățișează în romanul său lumea și viața cu o abstracție exagerată, căci tocmai această abstracție pregătește tragedia personajelor principale PREFAȚĂ LA ROMANUL PETERSBURG (ed "Nikitinsky subbotniks", M ,) În cea mai recentă ediție rusă, autorul urmărește ediția de la Berlin din Petersburg ( ); această ediție reduce semnificativ textul (cu mai mult de o treime); compararea celor două opțiuni oferă o impresie complet diferită despre ele; se pare că ceva fundamental s-a schimbat la Petersburg; pentru cititorul primei ediții - "Petersburg" a acestei ediții - o nouă carte * Textul prefeței este grav deteriorat și nu poate fi citit în întregime În plus, aceasta este o schiță cu urme de editare Iată versiunea finală (opțiunile omise) Punctele în acest caz indică omisiuni ale textului, care nu au putut fi restaurate, - Ed Suplimente \ Nya Oí Oefy cap l t) F > âH/ъ fc Λ *!* /) * üjjНЛЪФ ktCviACj L kw "^m¿x : ^ c *uÿ" *tA"ne*>u/ f,^ : '-'ikki'ykl ít^-sl htn bHibuu t ^la¡ Y* Petersburg Foaie de autograf albă IRLI Suplimente Pentru autor, este doar o întoarcere la ideea principală, iar prima ediție este o schiță, pe care soarta (graba lucrării urgente) nu i-a permis să o finalizeze la un draft curat; uscăciune, concizie, concentrare a prezentării (cum a văzut autorul "Petersburg" în plan), proiectul s-a transformat într-o ornamentare cețoasă Autorul este deosebit de mulțumit că această ediție înlătură de la el vinovăția mutilării complete a principalului text "dramatic" al "Petersburgului"; dar aceasta nu este vina autorului, ci soarta punerii în scenă a dramei Petersburg Kuchino decembrie DIN CARTEA LUI A PÂNTA "LA PAS II CRIZA GÂNDIRII" (ed "Alkonost", Pb ,) Conștiința noastră trebuie să-și rupă învelișul muritor, de oase, altfel "corbul" - subiectul - ne va ciuguli "eu", înrădăcinandu-se pentru totdeauna în fortăreața conceptelor înghețate, aruncând tot ce este vital în abisuri de acolo Omul zilelor

tale este un peisaj care înfățișează un pământ devastat și deprimant: Există o regiune în care vechiul castel În prăpastia apelor ţâşnitoare Cu dinţii de turnuri vechi Se uită - care an Craniul privește în abisul vieții: conceptul în senzualitate; angelic creierul nostru este secat; ne uităm cu creierul deshidratat într-un pântec îngrăşat, fără voinţa de a îndrăzni Da, ne simțim robia; și da, ne străduim pentru Libertatea lui Hristos; dar lupta fără o adevărată "răpire a Împărăției lui Dumnezeu" - prin forță - arată ca o castrare a inimii în unire cu Klingsor; în spatele lui Klingsor sta Ahriman, Mefistofel și întunericul; sau lupta pentru libertate se realizează prin înecarea inimii minții, care nu și-a dezvoltat putere, este deloc lipsită de aripi; inima noastră se extinde; arde, dar în flacără se ridică șarpele pentru noi, Lucifer: și ispitește cu bici Cele două romane ale mele "Petersburg" și "Porumbelul de argint" înfățișează două orori care nu îndrăznesc până la capătul vieții noastre: eliberarea într-un Cap fără inimă și în nebunia inimii Apollon Apollonovich Ableukhov scapă din viață în "capitol": el rătăcește de-a lungul ei, călătorind: dar acest "capitol" este casa galbenă a lui Ahriman: un craniu îngroșat Iar nebunia Inimii conduce la eliberarea din creier - Daryal: arde în zel; de la Stolyar Kudeyarov, Lucifer se uită la el: este pe moarte Suplimente Libertatea noastră îndrăznește: să zboare peste focul inimii până la pereții craniului și să spargă pereții craniului: Nikolai Apollonovich simte nevoia unei rupturi în sine: prin mișcarea unei bombe înghițite; nu există voinţă de rupere în ea: în captivitatea rupturii şi în opoziţie cu vechea formă a conştiinţei vieţii; conștiința și chiar viața din ea sunt strâmbe: de aceea fiul senatorial se strâmbă pe paginile romanului; a venit vremea îndrăznei: dacă nu o percepem, totuși, o vom simți: - o vom simți ca pe o bombă înghițită; trebuie să zburăm deasupra noastră: dacă nu zburăm, vom izbucni Viața este sfâșiată: se clatine Craniul va fi spulberat: Porumbelul strălucitor al venirii va coborî în deschiderea rupturilor noastre: unirea științelor capului și inimii va fi rezultatul coborârii Porumbelului din spatele creierului prin creier până la tronul lui inima Vasul va fi gata Perceval: va fi cu noi Cavalerii, misticii și poeții "în apus" îl vor binecuvânta pe Perceval; din "Răsărit", din "trecut" - binecuvântează-l: Zarathustra, Manes Hristos va conduce Nerecunoscut, nerecunoaștendu-se, Perceval este deja în noi: printre noi Cavalerii filozofiei, științei, artei se repetă în istorie: îl alungă de la Mont Salvat Să-l sunăm: poate va răspunde (p -) DIN Jurnalul "LA MATERIALELE DESPRE BLOC" ( ) "Extern" uneori intern "intern" Deci, oamenii "deștepți" îmi spun: - Scuzați-mă: dar să protestez împotriva interpretării voastre a aliterației dominante a celui de-al treilea volum de poezii ale lui Blok despre tr - dr; e bine că l-ai găsit, dar e rău că îl interpretezi ca pe o "tragedie de sobrietate" - Între timp: când i-am spus A A călcând pe loc (ceea ce a făcut când l-a lovit ceva), mi-a spus: - Oh, Borya, ce mă bucur că ai menționat asta, că - "tragedia sobrietății", - adică nu a vrut să spună aliterație și conținutul volumului III Prin urmare, a fost de acord cu înțelegerea mea asupra tonului volumului III: la urma urmei, monismul formei și conținutului este un postulat pentru o astfel de interpretare Oamenii "inteligenti" care protestează împotriva întinderii cred că este o rațiune; ei uită că eu sunt și eu puțin poet, și că am această comparație din interior, care nu este accesibilă oricui Între timp, "psihologii creativității" și "analiștii a tehnicilor" uită că sufletul unui poet este sufletul unui poet; dacă nu există, nicio statistică nu va ajuta Eu, de exemplu, cunosc originea Suplimente conținutul

"Petersburg" de la "l-k-l pp-pp-ll", unde "k" este sunetul înfundat, sufocare din "pp-pp" - presiunea pereților "Casei Galbene"; și "ll" - reflexii de "lacuri", "lucire" și "sclipici" în interiorul "pp" - pereți, sau coaja "bombei" "Pl", purtătorul acestei închisori strălucitoare - Apollo Apollonovich Ableukhov; iar "k" sufocant în "p" pe "l" strălucește este "K": Nikolai, fiul unui senator - "Nu: fantezi!" - "Dă-mi voie, în sfârșit: am scris sau nu am scris Peterburg ?" - "Tu, dar tu însuți abstract! " - "În acest caz, nu am scris" Petersburg ": nu există "Petersburg", pentru că nu-ți voi permite să-mi iei odrasla de la mine: O știu din această latură, la care nu ai visat niciodată "(" Vârfurile ", p -NO; de asemenea: IRLI, f , op , poz , fol a-) DIN "Jurnalul unui scriitor" A BELY (Notele visătorilor, , nr -) Mă confrunt cu faptul: nu pot lucra cu toată rodnicia de care am fost capabil; Sunt plin de aspirații de a dezvălui "eu" scriitorului în vremurile moderne; "Eul" nostru este o epopee; Sunt plin de această epopee și știu sigur: romanul "Eu" este romanul tuturor romanelor mele (nescrise, parcă scrise); dacă aș avea timp, bani, hârtie, cerneală, pix - aș crea un creație rară în istoria literaturii; toate cărțile mele anterioare în legătură cu "eu" (la epopee) sunt doar puncte, linii și schițe pe o pânză neumplută; în raport cu sarcina care mi-a fulgerat, eu sunt "Miquel Angelo", încercând să sculptez un întreg peisaj montan Cărțile mele vechi sunt epuizate; în special: criticii recunosc "Petersburg"; Știu, cu siguranță: "Petersburg" este doar un punct din tabloul maiestuos, în fața căruia stau de un an; neajunsurile colosale ale schiței (și Petersburg este o schiță) nu mă deranjează: o schiță accidentală a fost binevenită de critici; - dar de ce nu mă cred că sunt plin de creativitate, că "Petersburgul" este doar începutul epopeei mele, pe care o pot realiza doar în condiții speciale; Sunt maestrul pânzelor uriașe; sunt necesare avioane uriașe pentru peria mea; ziduri cu mai multe etaje de palate mi-ar putea fi date pentru parcelele mele titane; nu le am; și acesta este singurul motiv pentru care nu îmi scriu epopeea; intre timp: ma coplesesc cu "miniaturi si" "Scrie o poveste în trei sferturi dintr-o foaie tipărită, scrie un articol " Dar în spatele unui articol, a unei povești, a unei prelegeri, mă simt ca un elefant pe frânghie, rup frânghia și rup toate frânghiile Ar fi trebuit să fac o alergare rapidă prin junglă, purtând monumente pe spate, luptând cu tigrii pe drum; dar în condițiile create în jurul meu ("de tine ești nevoie pentru articol", "pentru proiectul de prospect", "scurtă"), sunt un complet ratat Suplimente Aici iubitorii operelor mele îmi obiectează: "Ați dat deja "Peterburg" " Dar voi răspunde la asta cu amărăciune: "Cât de mult am distrus Petersburgul!" Și cât de mult am distrus la Petersburg "! " Întorcându-se mie pentru un "articol", pentru o "prelegere", pentru un "proiect de reformă", îmi omoară în suflet maturizarea "II e-terb urg"; "Petersburgii" apar mereu în fața conștiinței mele; dar viața îi călcă în picioare: și mă pun pe fleacuri care mi se recomandă ca "activități interesante" Dă-mi dreptul să-mi aleg singur subiectele! Dintre subiectele comandate pentru mine, nu există nici unul interesant: și tot ceea ce fac la comandă este neputincios și jalnic: stă sub mine! Când m-am confruntat cu o îndatorire interioară de a-mi realiza schița pentru o epopee, de a crea Petersburg, tovarășii mei de redacție m-au împroșcat cu gunoaie mărunte de fapte care otrăveau creativitatea: acest gunoi li s-a părut o activitate cu totul demnă de mine; într-un număr de ani s-a dovedit a fi nimic mai mult decât praf de actualitate; pentru acest praf superficial, după părerea lor, a trebuit să sacrific creativitatea (după, m-au numit foarte important creatorul

"Petersburgului"); în momentul creaţiei, creatorul i se părea redactorului "Musaget" - un trădător al cauzei culturale comune; dar cu prețul trădării cauzei comune, mi-am îndeplinit datoria interioară Această datorie internă (când, în ciuda tuturor condițiilor de viață, am reușit să o duc la îndeplinire fugind de realitatea rusă, luând avansuri acolo unde a fost posibil), acea datorie s-a dovedit a fi: un serviciu literar către societate Îmi amintesc clar cum, în procesul de a scrie Petersburg, am fost strâns, scriind la ordinul Colegiului de redacție, care nu a vrut să mă ajute financiar și după ce am respins manuscrisul din Petersburg, care a fost comandat de ei, ar fi trebuit m-am sinucis pe mine și pe soția mea; în aceste condiţii, desigur, nu aş fi creat nimic: a existat un scriitor ca mine care a trăit vicisitudinile operei literare; mi-a trimis doar cinci sute de ruble frăţeşti; dar m-au scos; milionari, care mi-au făcut cu amabilitate complimente, și societatea, care mi-a cerut să mă abțin de la tema romanului pentru "rezumate" goale, în cele din urmă, un cerc de prieteni, care m-a acuzat că nu vreau să lucrez pentru afacerea editorială generală, la acel moment timpul nu mi-a dat doar cinci sute de ruble, necesare pentru a scrie până la coli tipărite de "Petersburg" în mai mult de trei luni; Mi-au dat acești bani un scriitor (un om sărac, ca mine); și acești bani muritori sunt o împrejurare întâmplătoare, de ce "Petersburg", printre alți "Petersburgi", care trăiesc în mine și zdrobiți de viață, ar putea deveni "Petersburg" " scris Am scris accidental o schiță a unui tablou colosal (din "eu", o epopee): datorită sprijinului material al unui prieten literar (poet, scriitor, ca mine) Dar "Petersburgul" meu este doar un punct dintr-o imagine grandioasă; dar "Petersburg", sau "Moscova", nu este Rusia, ci - "lumea" stă în fața mea: și în ea este "eu" al unei persoane care trăiește o catastrofă a conștiinței, dar Suplimente eliberat de lanțurile familiei, de viața de zi cu zi, de zonă, naționalitate, stat; înaintea mea este ciocnirea "lumii" și a "euului"; Văd clar "misterul" crizelor umane petrecându-se în cele mai intime experiențe ale spiritului: "Esturi și Vesturi", "Petersburg și", "New York și", "Rusia", "Europa" - schițe ale tabloului care stă înaintea mea timp de un an; "Petersburg" - un colț; ca "Miquel Angelo" stau să vă spun cititorilor: "Credeți-mă: imensitatea celor peste care atârnam depășește toată îndrăzneala fanteziilor voastre despre ei; dă-mi doar cinci-șase ani, un minim de condiții de muncă - îmi vei fi recunoscător mai târziu; Am nevoie de avioane colosale; și - o cantitate imensă de material (poods de culori strălucitoare); iar tu - tu, necrezându-mi sarcinile, îmi oferi tot felul de miniaturi, în raport cu care sunt orb, surd și mort; V-am spus deja în epoca scrierii Petersburgului: o, dă-mi ocazia să vă părăsesc pe toți doi ani, ca să vin din nou la voi cu o schiță a unui "complot" care vi se va părea mai interesant decât acelea comploturi cu care ocupi cu forța lumea mea creatoare Nu ai crezut; tu - te-ai luptat cu mine și - m-ai urmărit, întrebându-mi cu forța subiecte odioase de muncă; a fugit în străinătate; "Petersburg" ți-a dat de acolo Ai fost de acord cu mine că subiectul meu este, fără îndoială, mai semnificativ decât cele care mi-au fost oferite cândva de societate, lume, editori și prieteni Deci de ce nu crezi din nou afirmațiile: "Petersburg" este doar o schiță a unei imagini, doar un moft; permiteți de la voi toți trei sau patru ani în deșert, ca să mă pot întoarce la voi " "Sunt omul epocii" - acesta este numele unei epopee fără precedent pe care am putut-o crea; si toate celelalte subiecte, cu toata "interesanta" lor, nu vad: sunt distrat si bolnav de un "singur subiect": subiectul intregii mele vieti! Ma sustrăg in mod

deliberat de toate subiectele care mi se impun ; aceasta este datoria mea! (pp -) DIN AMINTIRILE LUI A BELY "ÎNCEPUTUL SECOLULUI", T , cap - ("Ediția Berlin" - TsGALI, f , on , poz) V S Solovyov a văzut o amenințare la adresa Rusiei în estul mongol; "Pan-mongolismul" - simbol al întunericului, al asiaticismului, care ne inundă în interior conștiința; dar este întuneric în apus; și ea este cea care îl ruinează pe senatorul Ableukhov la "Petersburg"; ea îl distruge pe fiul unui senator care, cu ajutorul lui Kant, reacționar în cunoaștere, încearcă să justifice revoluția socială fără nici un Spirit; Ochii tătari ai lui Blok sunt simboluri ale autocrației sau Orientului; și simboluri ale puterii sociale, Occidentul; aici, ca și acolo, aceiași "ochi tătari" amenință Rusia Poet M-am înșelat: nu până la sfârșitul celui de-al treisprezecelea, ci până la sfârșitul celui de-al XIV-lea - totul a început Tema uluitor "mongol" este în aer; iar Apollon Apollonovich, Nikolai Apollonovich - din genul mongol "m o Li-gol", povestind pe N A Ableukhova ("Patimi sălbatice dezlănțuite sub jugul lunii cu defecte"), apare în fața lui într-un vis delirante; și își dă seama că "mongolul" este sângele lui; îl simte pe turaniul în sine, își simte arianismul ca pe o carapace, dominoul Ableuhovii simt "mongolul" - în ei înșiși; Alexandru Ivanovici Dudkin îl simte afară, pe tapet (de o halucinație care îl bântuie) "Mongolul" este întruchipat pentru el în ticălosul Lippanchenko: "Scuză-mă, Lippanchenko, nu ești mongol?" îl întreabă pe Lippanchenko Se aude deja călcat de cal peste noapte Petersburg Nikolai Apollonovich se grăbește la Turanianul care l-a vizitat; iar între ei se ridică o conversaţie complet delirante Nota călăuzitoare a tatarismului, mongolismului în "Petersburgul" meu este înlocuirea unei revoluții spirituale și creatoare, care nu este o revoluție, ci o investiție în umanitate a unui nou impuls - o reacție întunecată, numerotare, mecanizare; revoluția socială ("domino roșu") se transformă într-o revoltă de reacţie dacă nu există o schimbare spirituală în conștiință; ca urmare, statica Prospectului numerotat pentru vremuri eterne în conștiința socială; şi - dezlănţuirea "pasiunilor sălbatice" în conştiinţa individuală (L -) DIN "AMINTIREA" A PÂNTICE (T III, PARTEA II "MOSCOVA EGIPTUL") (Moștenirea literară M , , vol -) O lună mai târziu, Asya și cu mine am rămas singuri în ceața umedă de octombrie care roia peste Rastorguev; aici Asya a căzut din nou într-o stupoare ca transă, mușcând din cartea lui Blavatsky: "Din peșterile și sălbăticiile Hindustanului "; și am căzut în laitmotivul romanului "Petersburg", comandat acum oficial mie de Pyotr Struve pentru "Gândirea Rusă" s-a strecurat asupra mea tema romanului pe care trebuia, ca să zic așa, să-l asediez din aer Am conceput-o ca a doua parte a romanului "Porumbelul de argint", numită "Călători"; Struve și cu mine am avut o conversație despre asta; la semnarea contractului nu s-a menționat că Suplimente manuscrisul a fost cenzurat de Struve; Bulgakov și Berdiaev, admiratori ai Porumbelului de argint , i-au adus lui Struve meritele romanului într-o asemenea măsură, încât nu se putea pune problema respingerii continuării; Mi s-au dat trei luni: octombrie, noiembrie, decembrie - să scriu coli tipărite, pentru care trebuia să primesc un avans de de ruble; cu acești bani, Asya și cu mine am plănuit să mergem la Bruxelles; planul meu de detașare de la Moscova a primit o "formalizare materială"; romanul m-a salvat în toate sensurile; Am condus ultimele negocieri despre fleacuri cu Bryusov, care a devenit șeful departamentului de artă la Russkaya Mysl; ne-a invitat pe Asya și pe mine la locul lui de pe Meshchanskaya și ne-a oferit o cină magnifică cu vin scump; turnându-ne câte un pahar, mormăi el cu o voce guturală, cu dulce causticitate, răsturnându-și zâmbetul

strâmb: "Gândirea Rusă" este o revistă săracă și suntem obligați să stoarcem pe cineva Boris Nikolaevici, ești un om sfânt și nemercenar Ei bine, de ce ai nevoie de bani! Deci te vom presa Apoi s-a dovedit că mi-au plătit o taxă indecent de mică pentru o foaie tipărită (aproape de ruble); Îmi amintesc de această cină mohorâtă, de amabilitatea caustică a lui Bryusov și de silueta Asiei asemănătoare cu o baghetă; era îmbrăcată în rochia ei neagră de rău augur și zâmbea atât de plin de veselie prin furia ei, încât m-am simțit neliniștit; în general, în această perioadă, mi-a stârnit milă până la lacrimi; cu regret că dragostea mea pentru ea a supraviețuit în mare parte la acea vreme Cina la Bryusov este un preludiu al lungilor nopți de toamnă, în timpul cărora mă uitam la imaginile care roiau în fața mea; de sub ele mi s-a maturizat încet-încet imaginea centrală a "Petersburgului"; a izbucnit în mine într-un mod atât de neașteptat de ciudat, încât va trebui să mă opresc acolo, pentru că pentru prima dată atunci mi-am dat seama de nașterea unei intrigi din sunet Mă gândeam cum să continui partea a doua a romanului Silver Dove; conform planului meu, ar fi trebuit să înceapă așa: după uciderea lui Daryalsky, dulgherul, Kudeyarov, dispare; dar scrisoarea lui Daryalsky către Katya, scrisă înainte de crimă, ajunge cumva la ea în moduri foarte complicate; este un prilej de căutare a celor dispăruți; Unchiul Katya, Totrabbegraabben, preia aceste căutări; merge la Petersburg pentru a se consulta cu prietenul său, senatorul Ableukhov; a doua parte urma să se deschidă cu un episod din Sankt Petersburg, o întâlnire a senatorilor; așa că, conform planului, am dat peste nevoia de a-l caracteriza pe senatorul Ableukhov; M-am uitat în figura senatorului, care nu mi-a fost clar, și în mediul înconjurător; dar în zadar; în loc de figură și fundal, ceva greu de definit: nici culoare, nici sunet; și s-a simțit că imaginea ar trebui să se aprindă de la niște sunete vagi; deodată am auzit un sunet ca pe "u"; acest sunet trece prin tot spațiul romanului: "Nu ai auzit această notă pe" y "? am auzit-o" ("Pet "); la fel de brusc, motivul inteligibil al operei lui Ceaikovski Regina de pică, înfățișând Canalul de iarnă, s-a alăturat notei de pe "u"; și imediat o imagine a Nevei a fulgerat în fața mea cu cotul Canalului de Iarnă; plictisitor Suplimente o noapte luminată de lună, albăstrui-argintiu și o trăsură pătrată neagră cu un felinar roșu; de parcă în mintea mea am alergat după trăsura, încercând să spionez pe cel care stătea în ea; trăsura s-a oprit în fața casei galbene a senatorului exact așa cum este înfățișat la Petersburg; din trăsură a sărit figura unui senator, exact la fel cum am schițat-o în roman; nu am inventat nimic; M-am uitat doar la acțiunile persoanelor care vorbeau înaintea mea; iar din aceste acțiuni s-a năruit pentru mine o viață străină, necunoscută, camere, servicii, relații de familie, vizitatori etc ; astfel s-a născut fiul senatorului; asa a aparut teroristul Elusive si provocatorul Lippanchenko, cu detalii care m-au surprins ulterior; desigur, Azef s-a reflectat în provocatorul Lippanchenko; dar de unde puteam ști atunci că Azef locuia la Berlin chiar în acel moment sub pseudonimul Linchenko; când am aflat asta mulți ani mai târziu, uimirea mea nu a cunoscut limite; și dacă luăm în considerare faptul că percepția lui Lippanchenko ca un delir este construită pe sunetele lui l-p-p, atunci coincidența pare cu adevărat uimitoare Din ziua în care mi-au apărut imaginile cu "Petersburg", m-am pierdut complet în examinarea neîncetată, de săptămâni întregi, a acestora; percepția restului mi-a fost acoperită de o țesătură de imagini care m-a închis în lumea lor bizară; dar nu am inventat nimic, nu am asumat de la mine; Doar am ascultat, m-am uitat și am citit; materialul mi-a fost dat destul de

independent de mine, într-o abundență care mi-a depășit capacitatea de acomodare; Eram epuizat fizic; dar nu era în puterea mea să opresc acest atac brusc; așa a trecut tot octombrie și o parte din noiembrie; nimic nu m-a trezit din starea mea ciudată În cele din urmă a trebuit să mă trezesc; a lovit un îngheț amar; pereții au înghețat instantaneu; în colțuri, pete de brumă s-au ridicat de arshins; plecând din Rastorguevo cu toate lucrurile noastre, am ajuns la Moscova, într-o cămăruță din apartamentul incomod al lui Pozzo, unde viața lui Campioni, Pozzo și a altor " rude" ne-a zdrobit încă pe Asya și pe mine; nu aveam o cameră separată unde să ne izolam; într-o situație atât de tristă, s-a pus întrebarea directă cum să lucrez la Petersburg, care trebuia predată urgent în decembrie; cu toate acestea, s-a găsit o cale de ieșire; la sfatul lui Rachinsky, am plecat la Bobrovka , unde urma să sosească Asya în curând; aflându-mă într-o casă goală (gozadă a vizitat doar, locuind în moșiile rudelor), m-am cufundat din nou în cele mai sumbre scene din "Petersburg", scrise acolo (scene ale apariției Călărețului de bronz, o conversație cu un subiect persan) Shishnarfne etc); Trebuie să spun că am muncit mult la experiențele subiective ale fiului senatorului, în care am pus ceva din experiențele mele personale de atunci; Siro eram eu singur într-o casă părăsită la amurg pentru a atârna peste abisul întunecat al "Petersburgului"; în ferestre sclipeau valurile de viscol, cu un scârțâit tulburând peisajul aspru; pe coridoarele și holurile neluminate și goale se auzeau scârțâituri surte; gemetele și suspinele lânceau în trâmbițe; o siluetă aplecată a aceluiași surdo-mut cu un braț de lemne de foc a trecut prin sufragerie; și sclipi roșu Suplimente flacăra lui în vatra imensă a căminului; Îmi plăcea, stând în fața șemineului, fără lumini, să-mi amintesc de vremea când aici, în aceste camere, a fost conceput Porumbelul de Argint; și a așteptat cu nerăbdare pe Asya; tăcerea aspră a casei mă apăsa foarte mult Și iată-o Dar îi era frică de casa Bobrovsky: - Nu suport aceste cuiburi vechi de proprietari de pământ atârnate cu portretele strămoșilor lor Nu-mi plac aceste foșnet, scârțâituri Dacă ținem cont că am pictat aici o serie de scene de coșmar din "Petersburg", atunci situația din viața noastră era lipsită de importanță; Asya lâncezi, neștiind ce să facă cu ea; sosirea lui A S Petrovsky pentru câteva zile ne-a lămurit; dar a plecat; și aceeași groază condensată a tăcerii, a singurătății; Asya nu a suportat și, lăsându-mă, s-a dus la surorile ei la Moscova, dovedind încă o dată că nu avem nimic de-a face cu ea; dar nu puteam să-mi părăsesc postul, căci stăteam de dimineața până seara, terminând porția comandată pentru mine, pe care a trebuit să o predam imediat Russkaya Mysl pentru a primi mie de ruble care mi se cuveneau; apoi m-am lovit de un incident cu Struve, care m-a rupt mult timp INCIDENT CU PETERSBURG Îmi amintesc cu ce ardoare m-am repezit cu manuscrisul "Petersburg" la "Gândirea Rusă" pentru a-l preda lui Bryusov; manuscrisul depus; dar Bryusov, ca și cum s-ar fi împiedicat de ea, a început să-și spună dinții în loc să-mi răspundă clar; spuse evaziv: că nu a avut timp să deslușească romanul, apoi că Struve, sosit la Moscova pe atunci, a avut multe de obiectat față de tendința "Petersburgului", constatând că este foarte rău și chiar sceptic; în sfârşit, că Russkaia Mysl este supraîncărcată de material şi că romanul lui Abeldyaev acceptat de Struve nu face posibil ca eu să fiu publicat anul acesta; toate aceste explicații confuze m-au enervat incredibil; În primul rând, am crezut că romanul comandat special pentru mine nu poate să nu fie publicat, că un astfel de act este o încălcare a obligației: de a forța o persoană să facă o treabă enormă timp de trei luni, ceea ce l-a împins în surmenaj, iar

această muncă nu putea fi plătită; Bryusov încă se mai agita, de parcă ar fi fost prins în flagrant; rupt între mine și Struve, începea să laude Petersburg, cu o ridicare din umeri care mi-a dovedit: "Meritul principal al romanului, desigur, este mânia lui, dar Piotr Berngardovich are o obiecție deosebită tocmai față de această furie" ; apoi și-a schimbat poziția și a început să susțină că romanul era neterminat și trebuia corectat; aceasta m-a pus pe dinafară într-o poziție îngrozitoare; Eram fără bani; si fara sa primeasca un avans nici nu putea continua sa scrie; o lună întreagă l-am atacat pe Bryusov, cu o iritare din ce în ce mai mare, necăjindu-l pur și simplu cu cererea de a publica un roman; de multe ori conversațiile noastre aproape urâte cu el au avut loc în redacția Russkaya Mysl în prezența unui bărbos Suplimente Kizevetter, care ne-a ascultat prostesc și, cu ochiul larg, și-a scuturat creasta; de mai multe ori, ca un tigru, l-am depășit pe Bryusov la Societatea pentru Estetică Liberă , unde i-am pus în scenă scene în prezența lui I I Troianovsky și a lui Serov; Bryusov s-a zvârcolit mai ales aici, pentru că simpatiile membrilor Comitetului de Estetică au fost de partea mea; și toată lumea a văzut că bătrânul meu tovarăș de arme în Balanță se îndepărta clar de mine; M-am repezit în cele din urmă la S N Bulgakov cu o plângere despre Struve; S I rămase perplex, încruntat și s-a indignat de comportamentul lui Struve; la vremea aceea nu văzusem încă rădăcina furiei lui Struve împotriva Petersburgului; și abia mai târziu a devenit clar că eu, ca întotdeauna, am făcut o greșeală fără tact, lovindu-l pe Struve nu în sprânceană, ci în ochi; în romanul meu este înfățișată o figură liberală absentă, care la ultima întâlnire a ținut un discurs radical și a trecut imediat la dreapta; atât în aspectul său, cât și în situația politică, era un portret viu al lui Struve, care se vedea pe sine, în timp ce eu habar nu aveam să-l jignesc; cu atât am intrat mai dureros în ea; era furios; a ajuns ca el să-mi livreze personal manuscrisul acasă și, fără să mă forțeze, a scris o notă în care a avertizat: nu se putea pune problema ca Petersburg să fie publicat în orga lui; mai mult, nu recomandă publicarea romanului deloc nicăieri; în acest avertisment exista o parte a amenințării că, dacă da, nu ar lăsa o piatră neîntoarsă din "Petersburg"; Îmi pare foarte rău că am pierdut în curând scrisoarea, pentru că la un moment dat am vrut să o public ca prefață la un roman, adică să accept provocarea lui Struve: să ne judece viitorul; oricum ar fi, această luptă de o lună cu Struve și Bryusov m-a ucis; Eram aproape bolnav, nu știam ce să fac, cum să trăiesc Brusc, primesc brusc un transfer de de ruble iar după ele scrisoarea frumoasă, duioasă, delicată a lui Blok; scrie că a auzit de situația mea și mă roagă să accept acești bani de la el și să lucrez cu calm la continuarea Petersburgului; tocmai a primit o moștenire de la răposatul său tată și este asigurat integral timp de câțiva ani; a ramas sa accepti ajutorul nobil al unui prieten; Scrisoarea lui Blok mi-a oferit sprijin moral; și am plecat într-o vacanță la același Bobrovka, pentru a-mi continua romantismul indiferent de ce; Refuzul lui Struve nu a făcut decât să-mi stimuleze vanitatea Nu era acolo; I - către Bobrovka, iar după mine o scrisoare; și de așa fel încât mă voi duce cu capul de la Bobrovka la Moscova; scrisoarea este anonimă, plină de tot felul de insinuări împotriva Asiei; spre groaza mea, l-am recunoscut pe autorul scrisorii; aceasta a determinat inflexibilitatea deciziei de a ieși din Rusia cât mai curând posibil, cu orice preț; solul rusesc se scufunda sub picioare; aerul Moscovei otrăvit; și aici - cea mai cordială invitație a lui Vyacheslav Ivanov; el și prietenii lui sunt foarte interesați de "Petersburg" și sunt dornici să asculte

romanul; există o serie de motive serioase pentru ca Asya și cu mine să venim; această provocare pentru noi, din punct de vedere al consecințelor, este un ajutor uriaș, asemănător celor de ruble trimise de Blok; Mă aflu pe pământ pregătit de agitația lui V Ivanov; Petersburg este foarte popular; V Ivanov are o serie de lecturi ale mele pe turn, la care participă Suplimente Gorodetski, Tolstoi și chiar I V Gessen, editorul revistei Leaks, care fusese copleșit de fiul său ; toți sunt plini de complimente; povestea pe care tocmai am trăit-o cu Struve și Bryusov se întoarce împotriva lor; Primesc o serie de oferte de la edituri care doresc să publice imediat romanul; ca urmare a acestui succes, vand romanul editurii Nekrasov; de urale! evadare garantata in strainatate! S-au obținut o mie necesare până la moarte Dar E V Anichkov și Vyacheslav Ivanov, care a devenit bardul din Petersburg, insistă că romanul este cea mai bogată achiziție pentru o revistă de care au nevoie cetățenii; Anichkov se angajează să obțină câteva mii; și îl cheamă în grabă pe Medtner la Petersburg; dacă donează câteva mii de ruble din partea sa, atunci fondurile pentru revistă sunt disponibile; a sosit în grabă Medtner, desigur, nu promite nimic precis; această revistă atârnă în aer; apoi Medtner mă acuză crunt că i-am vândut romanul lui Nekrasov; ce mi-a mai rămas de făcut dacă editura, care se lăuda că există pentru mine, a lăsat să scape "Petersburg", la care a manifestat o neatenție sistematică; Se pare că lui Medtner nu i-a plăcut deloc romanul; Îi sunt îndatorat lui Vyacheslav Ivanov, Anichkov și alți alți petersburgezi - nu Moscovei, nu prietenilor mei Musaget, unde am fost sfătuit să scriu romane în spiritul lui Kryzhanovskaya; ultimele zile au fost umbrite de incidentul obținerii unei mii suplimentare necesare prelungirii șederii la Bruxelles și, în general, în străinătate; M-am angajat să scriu o monografie despre poezia lui Fet pentru Calea; disputa era dacă să-mi dau o mie deodată sau să mă trimită în porții; prietenii mei Călătorii și Musageții erau foarte preocupați să întocmească un buget detaliat; au calculat de cât timp aveam nevoie să trăiesc o lună; și atât de bugetat încât au decis: două sute de ruble, poți trăi splendid; da, ai putea, dar - minus tigari! Au uitat de țigări; Aflând aceste calcule, P d'Alheim sfâșie și sfâșie , apărându-mi interesele cu ardoare și chiar și la un moment dat visând să-mi ia o mie liberă; dar pentru ce? Pentru ca, după ce am invitat experți cu bugetul meu, să-i tratez cu o cină în valoare de exact o mie; și prin aceasta ei "dau o lecție"; Nu am mers pe o asemenea nebunie Am fost escortați acru; prietenii-binefăcători au fost jigniți din timp; doar o lună și jumătate mai târziu, s-a confirmat la Moscova: Bely, după ce și-a trădat legămintele și a uitat simbolismul, și-a pierdut brusc talentul (pe atunci scriam Petersburg); această dispoziție neplăcută este deja atmosfera unei trimiteri plictisitoare de noi în străinătate; I-am enervat pe moscoviți cu simplul fapt de a pleca; când am plecat, știam că nu mă voi întoarce la Moscova; dar cum se face - a stat în ceață (p -) DIN SCRISOARELE LUI A BELY M K MOROZOVOY (GBL, f , card) [Tunisia,] Nu pot scrie Dove Am amânat până la vară Cum se poate scrie când primăvara, florile și odihna caldă după mulți ani de suferință vine pentru prima dată A scrie "Porumbel" înseamnă a te desprinde dureros de - de Dumnezeu! - o odihnă binemeritată și priviți dincolo de fericire în sufletele mohorâte ale abisului Iya este chiar în fața mea și a Asya că nu vreau să umbresc primele luni din viața noastră împreună cu "Dove M" Scriu cartea Note de călătorie, din care fragmente ar trebui publicate în ziare; cred că da deocamdată să mă reabilesc înaintea lui Musaget } Iar vara, la întoarcerea mea din străinătate, scriu Dove Este necesar să scrieți

șaizeci de feuilletonuri în acest timp Bună treabă, dar fără a-mi umbri fericirea: până la urmă, după fiecare capitol din Porumbelul (în timp ce scriam) aproape că m-am îmbolnăvit de nervi; iar acum, când îl citesc pe Dove și îl laudă pe "decadentul disolut" Bely, Bely are un sentiment oarecare enervare: poate trebuie să-ți arzi nervii până la pământ pentru ca niște burghezi să spună: "Știi e ceva aici " Înainte de a doua parte a Porumbelului, eu, ca autor, mă enervez: la urma urmei, partea a doua îmi va strica sănătatea pentru câteva luni; si desi in Africa, printre flori si caldura, vreau sa ma simt sanatos si linistit Scriu "Note de călătorie" (articolul , fila) Bruxelles, aprilie Acum starea de spirit de lucru se coace Asya este dusă la muncă zilele trecute; iar eu iau un roman Un lucru este bun aici: liniște, bunătate Sunt cumva fermă: și cred, cred, cred / vreau să zâmbesc, să muncesc, iar viitorul arde cu un fel de lumină calmă (cânt c, fol -) Steiner pentru mine este cineva care s-a lucrat în mod conștient pentru altul, astfel încât munca lui în folosul viitorului să nu fie inutilă; Steinerismul este un fel de elderism, dar: rămânând în lume, pentru lume și știind conștient că viitorul cere ca în viitorul apropiat să ridice cu adevărat steagul lui Hristos, căci se apropie vremuri mari, Solovyov a scris despre ele: "Cunoașteți , Doamna Eterna n st-Suplimente pentru totdeauna vei veni pe pământ într-un trup nestricăcios " Și mai departe: "Șarpele își ridică ultima putere" O singură credință, o singură mărturisire nu sunt suficiente: trebuie să ridicați cu adevărat steagul; nu este suficient să porți crucea asupra ta, este necesar ca crucea lui Hristos să fie arsă în tine, ca să-ți transsubstanțieze chiar sângele (cântă cap c, fol -) E K METNER (GBL, f) decembrie (stil nou) * după planul propus de tine și pe care mi-l scrii: acel "Sirin" acceptă ambele manuscrise în principiu Blok a scris cu mare căldură, dar foarte nerealist, adică fără să-mi răspundă cum ar trebui să fiu cu Nekrasov și dacă mi-ar fi convenabil să iau și să-i iau, ca să zic așa, manuscrisul de la el, bazându-se pe amabilitatea lui Despre Travel Notes, i-am răspuns lui Blok că voi comunica cu tine, precum și despre roman (Aici s-au întâmplat trei zile lucrătoare și aveam de gând să vă scriu) Aceasta este poziția în care mă aflu: am de datorii către Mu sage tu, de ruble către Blok, de ruble către Morozova (care urmează să fie acoperite la publicarea romanului), obligația Calea (o monografie și un articol despre poeţi) Pe a lunii, misiunea mea este să termin Petersburg (pot să spun doar că va fi de două ori mai semnificativ și mai matur decât Golub); Următoarele - luni lucrez la o monografie În total, luni, adică jumătate de an sunt incapabil să lucrez luni am lucrat din ce am mâncat, tăiat din Rusia, cu o imposibilitate psihică de a scrie "feuilletons", " recenzii" și cu o sete uriașă de lucrări fundamentale mari: în fața mea stă partea a -a a mea din "Trilogie", "Trilogie: Antihrist" (dramatic: ceva care m-a bântuit toată viața din adolescență, "Hauptwerk" meu **) ; e timpul să vină el Mai departe, o carte mare a reflecțiilor mele, ceva ca o combinație de Zarathustra și Boehme , o carte pentru care gândurile se maturizează și pe care nu o pot scoate în gunoiul articolelor "Sturm und Drang" *** meu se termină: am de ani - și tot ce am scris stă în fața mea ca o schiță; Spun "nu" acestei schițe, dar văd în ea contururile unei pânze mari, mari Cu rugăciune și într-o pace profundă, aș vrea să rămân cu mine în fața creațiilor mele fundamentale: le port în mine, le aud puterea în tăcerea mea mută, inexprimabilă, și deja de dragul lor sunt obligat să spun nu oricăruia tam-tam lumesc • Pe plicul scrisorii se află o inscripție în mâna lui Medtner: "Din această scrisoare a fost scoasă o notă despre roman (p) Scrisoarea în sine

este scrisă pe foi duble, dintre care una chiar lipsește, deoarece conversația despre "Petersburg" începe pe neașteptate de la mijlocul unei propoziții Nu s-a putut stabili care este această "însemnare despre roman" - Ed *♦ Scopul vieții, eseu principal (germană) - Ed ♦♦ "Sturm und Drang" (germană}, - Ed Suplimente În anii și , am fost sfâșiat de deșertăciune și de fleacuri, adunând comenzi, împingându-mi "Hauptwerken" în plan secund, în numele unei "cărți" Dragă prietene: în toate aceste luni mi-am spus: "trebuie să ai puterea să ieși din plasa comenzilor pentru a lucra la fundamentală, altfel te vei strica, ca un poet, dintr-un efort nealimentat printr-un imperativ artistic " Și m-am hotărât Fie lucrează serios, fie taci ca scriitor Dificultatea materială, avalanșa de datorii neplătite, crescând peste capetele noastre, în ultimele luni mă face mai degrabă să nu vreau să o evit, ci, dimpotrivă, să întorc capul spre ea; căci sunt obosit, îngrozitor de obosit, nemăsurat de obosit din punct de vedere moral: iar oboseala mea morală este din incapacitatea de a mă liniști, din căutarea banilor; de îndată ce te întorci, de îndată ce cu cea mai mare neliniște prin capul unei serii de scandaluri și lovituri morale îți zgârie dreptul de a nu te gândi la bani timp de - luni, de îndată ce te liniștești, te-ai pus pe treabă, căci încep să-ți reproșeze din toate părțile faptul că-ți datorezi - faptului că nu ai împlinit această promisiune: într-un cuvânt - deșertăciunea lumească Și apoi, iată, au trecut aceste trei luni și din nou întrebarea formidabilă: cu ce să trăiești? Cum să plătești datoria existentă? Și în numele ce să ia? Unde? Adică vreau să spun: nu mai pot lucra atunci când cel mai uman drept - dreptul fără de care nu se poate doar munci, dar nici nu se poate odihni - dreptul la o bucată de pâine și un loc de locuit este sub semnul întrebării Gândește-te: scriu Petersburg (Petersburg este mai bun decât Golub - mărturia lui V Ivanov, A Tolstoi, Anichkov, Ellis și mulți alții) - dar cum scriu? Am avut liniște sufletească în timp ce scriam? Câte îndoieli și griji am trăit în acest an din cauza dreptului de a scrie "Petersburg" Mai întâi, desfigurând romanul (tot ce s-a scris în această perioadă, trebuie să reluez din nou), în anul al lunii am rulat coli tipărite, de a căror densitate și bogăție au fost surprinși toți Petersburgii; nu toata lumea m-a crezut ca am scris intr-un asemenea moment; urgenta si rapiditatea scrisului s-a reflectat in uratenia arhitectonica a celor scrise (o sterg acum): arhitectura mi-a stricat deja Porumbelul de Argint: daca as avea bani si mult timp, asa ar fi Porumbelul de Argint ? Scriind în grabă "Petersburg", am sperat la o chitanță unică de de ruble până la Crăciunul de ruble mi-au stricat g din capitol, adică coli tipărite; în plus: până la Crăciunul anului abia mă puteam ridica din cauza oboselii creierului (am existat pentru aceste luni de scris în datorii: am împrumutat de ruble de la Blok, pentru că Russkaya Mysl nu mi-a dat avans) Din Crăciunul până în februarie , am trăit o mulțime de lucruri amare, sfâșietoare de nervi cu povestea lui Bryusov și Struve În tot acest timp înainte de a pleca în străinătate, în loc să mă odihnesc, am fost chinuit de întrebarea cum să trăiesc și nu puteam lucra la terminarea Petersburgului Andrei Bely Suplimente În cele din urmă, înainte de a pleca la graniță, Nekrasov a apărut prompt; Nu m-am gândit la nimic, cu disperare i-am dat romanul, pentru că fără bani pentru roman nu puteam pleca în străinătate, ci trebuia să fug în tăcere: necazurile, surmenajul, ruperea mea în bucăți la Moscova m-au transformat pur și simplu în o creatură mediumistă; și trebuia să plec: în străinătate, sau la un sanatoriu Și așa: în loc să lucrez liniștit la Bruxelles, acolo am fost depășit de plângeri legate de roman; Sunt epuizat de amărăciunea nevoii

de a scrie și imposibilitatea de a scrie, de neliniștea sufletului meu Și acum: romanul nu s-a terminat încă și reluez capitolele nervoase - care au provocat surmenaj, pe care le-am scris sub amenințarea de a rămâne fără bani Roman, copilul meu, la care m-am inspirat, a cerut izolare de "neliniștea cotidiană"; și ce - însuși procesul scrisului a fost înconjurat de o atmosferă de o serie de scandaluri Nu voi arunca romanul în murdărie: poate fi cel mai bun din ceea ce am scris: el a aruncat deoparte "deșertăciunea lumească" în timp ce scria, dar cu ce preț? Acest preț (de ruble primite până acum pentru un roman, adică - luni de viață fără să mă gândesc la bani), cu cantitatea de scandaluri, este de așa natură încât îmi spun fără amărăciune, dar destul de obiectiv, " Nu, voi lucra pe pânze mari Virtuțile romanului, în ciuda roiului de vanități și griji, sunt o "victorie pirică" "Serviciul muzelor nu suportă tam-tam " Aceasta nu este o expresie: căutarea banilor a lui Pușkin l-a condus la o stare de boală aproape nervoasă, care a provocat un duel Dostoievski a fost tot economisit datorită nevoii de bani Goethe nu știa cum e, cu cea mai mare angoasă mintală, să se chinuie timp de o lună și jumătate de dreptul de a nu se gândi la necazuri timp de o lună și jumătate Și așa îmi spun: am multe datorii; ar fi naiv să te înșeli pe tine și pe alții că îți descurci datoriile oferind editurilor subiecte care nu au nimic în comun cu sarcinile tale personale de dragul dreptului de a abate spectrul foamei și umilinței pentru încă - luni Poate că nu sunt un artist important și poate sunt destinat ca artist să tac pentru totdeauna, dar trebuie să spun: Serviciul Muzelor nu tolerează tam-tam Nu mai pot să ies din kaput: m-am săturat, de moarte să declar că e interesant să scriu, de exemplu, o monografie despre bătrânul Fedorov, pentru a obține un împrumut de la Calea, Sirin, sau oricine altcineva de ruble, când sufletul meu este plin de Hauptwerk-ul meu: totuși, de ruble vor fi trăite în luni, foamea nu va fi eliminată, Hauptwerk va sta și va cere să scrie și să scrie despre Bătrânul Fedorov chin moral pentru mine (căci pot să scriu și o monografie despre "râpe", precum și o monografie despre "Fedorov": mă interesează ambele într-o oarecare măsură, dar sunt complet acoperită de alta, fundamentală) Suplimente ç ? "Sirin" vrea să publice o colecție a lucrărilor mele: nu cred; aceasta este din nou Maya, ca și cu moșia Iar pesimismul meu este legitim: mă ferește de dezamăgire Doar dacă "Sirin" îmi va oferi timp de doi ani? Atunci este ceva de bucurat Și totuși, coborând în regiunea Maya, vă întreb prietenesc: "Colectat My Works" + "Petersburg" sau fără? Dacă găsești că este posibil să-i vând Sirina întreaga Trilogie (cu obligația de a prezenta I] -a parte din Orașul invizibil), atunci ar fi posibil să vând toate acestea cu mult mai mult pret scump Și apoi vă promit o carte bună, bună, cu nimic mai prejos decât Trilogia: Musagete Dacă mi s-ar fi plătit dreptul de a trăi sau ani, în acest timp aș fi scris partea a treia a Trilogiei și prima parte a Antihristului și o carte de poezii (la urma urmei, de la Dumnezeu, poezie) nu se scrie din "deşertăciune"): peste doi ani, a apărut o carte mare de poezii şi prima parte a lui Antihrist (dramă): pentru Musaget (harta , poz) ianuarie Promit că în acești doi ani a treia parte din Porumbelul - Orașul invizibil Mă angajez să scriu Orașul invizibil în doi ani și, poate, prima parte a trilogiei Antihrist poate să nu fie la timp în ani) Garantez pentru "Grad invizibil" (card , item) Dr Steiner, - ed primul îmi explică; și nu doar explică, ci oferă și o modalitate reală de a continua și de a mă dezvălui - în al meu: același lucru care este pentru mine adevăratul început al creativității, crearea în mine a ceea ce am scris doar ca ceva exterior - acest adevărat începutul creativității este din nou

considerat ca o amăgire -imagini clasice, în loc să bolborosească despre apusuri Înțelegeți, în această bâlbâială despre apusul soarelui există deja ceva care în exterior poate fi numit ocult În fine, este necesar să mă înțelegi și să te bazezi pe tot ce am scris, să înțelegi că "Cântarea vieții", "Simbolismul ca viziune asupra lumii", "Emblematice ale sensului" sunt fragmente ale aceluiași sistem care stă în sufletul meu, pe care din întâmplare nu am reușit încă să-l scriu (harta , poz) Acum trebuie să lucrez senin, cu post și rugăciune, pentru a face "Petersburg" cu adevărat mai serios decât "Golubya" (card , item) * Suplimente trebuie să topiți capitolele în rudimentele atomistice ale celor scrise și să topiți din nou - lucrarea este îngrozitor de minuțioasă și necesită un efort mare -> lucru cu capul, simțire, lipici, foarfece + lucru de corespondență; lucrare, atât morală, cât și fizică, fără terminare pe care nu o pot continua romanul (card , itemul , fila) IVANOV-RAZUMNIK (TsGALI, f , el) [Decembrie] Dragă Razumnik Vasilevici! Părerea ta despre romanul meu este foarte valoroasă și dragă pentru mine, pentru că în planul meu am văzut trăsături absolut incomensurabile cu viața de zi cu zi, revoluție etc , cunoașterea mediului, etc Revoluția, viața de zi cu zi, etc a intrat în complot întâmplător, involuntar, sau mai bine zis, nu o revoluție (nu mă ating), ci o provocare; și iarăși, această provocare este doar o proiecție în umbră a unui alt fel de provocare, o provocare mentală, germenii căruia mulți dintre noi îi purtăm pe nesimțite de mulți ani, până la dezvoltarea bruscă a unui fel de boală psihică (nu clinică), care duce la faliment; întregul meu roman înfățișează în simboluri ale locului și timpului viața subconștientă a formelor mentale infirme; dacă am putea lumina cu un reflector, dintr-o dată, direct sub conștiința obișnuită, stratul vieții spirituale care zace, s-ar dezvălui acolo multe lucruri neașteptate și frumoase pentru noi; și mai urât s-ar dezvălui; ar fi un clocot, ca să spunem așa, de experiențe negătite; și ne-ar apărea în imagini ale grotescului "Petersburgul" meu este, în esență, viața subconștientă a oamenilor rupte de conștiința lor din spontaneitatea lor; cine nu se obișnuiește în mod conștient cu lumea spontaneității, conștiința lui se va sparge în elemental, care din anumite motive a ieșit de pe țărmurile conștiinței; adevărata locație a romanului este sufletul unei persoane care nu este prezentată în roman, suprasolicitată de munca creierului; iar actorii sunt forme mentale, ca să spunem așa, care nu au atins pragul conștiinței Iar viața de zi cu zi, "Petersburg", o provocare cu o revoluție care are loc undeva pe fundalul romanului este doar o ținută condiționată a acestor forme mentale S-ar putea numi romanul Jocul creierului În Porumbelul maro argintiu, conștiința personajelor, ca să spunem așa, se repezi în spontaneitate fără sens sau sens; aici conștiința se desprinde de spontaneitate Concluzia este tristă: în ambele cazuri În partea a treia a trilogiei, formula va fi următoarea: conștiința, unită organic cu elementele și nu pierdută în elemente, este viața adevărată Aceasta este formula romanului meu; dar într-adevăr, nu știam ce a ieșit din formulă când Suplimente Am îmbrăcat-o în "Petersburg" Aprobarea ta ca critic și gânditor mă face extrem de fericit: mulțumesc pentru cuvintele bune despre roman Ar fi înfricoșător pentru mine că opinia ta tipărită ar fi importantă și interesantă pentru mine; și cel mai important: instructiv Întotdeauna am căutat să învăț din critici; dar, vai: până acum "puțin am învățat: ori am fost aprobat nemotivat, ori certat nemotivat (cel mai adesea în ultimele cuvinte); și de la mustrare sau laudă, chiar nu poți lua multe Acum trec la corecturi; din păcate, mi-au trimis locul greșit: dar următoarele scene după cele

trimise la mine sunt ceea ce am nevoie; pentru a nu împovăra editura (singur articol) [ianuarie] Dragă Razumnik Vasilevici! Din trimiterea dovezilor mie și din telegramă reiese că nu ați primit scrisoarea mea foarte lungă și de afaceri, ceea ce mă face extrem de deprimant și jenant: scrisoarea a fost trimisă acum aproximativ o lună Acolo, într-o scrisoare, am scris că plec la Leipzig, că nu pot trimite corecturi, că îmi este ușor să punctez locul de bifat; si cu constiinta linistita, plecand la Leipzig, am crezut ca nu mi se vor trimite dovezile, si totusi dovezile ma asteptau, si am stat vreo saptamani la Leipzig Acum, la întoarcerea lui de la Leipzig, unde a avut loc o serie lungă de prelegeri ale doctorului Steiner, au avut loc o serie de prelegeri la Berlin, pregătirile pentru Adunarea Generală etc Ca urmare: oboseală teribilă, mâna cu greu se putea mișca stiloul Prin urmare, îmi cer scuze anticipat pentru tonul poate de neînțeles al scrisorii mele, precum și pentru cei Suplimente qui pro quo * **, care ar putea apărea din lipsa dvs de a primi scrisoarea mea detaliată scrisă acum o lună Am fost extrem de încântat de părerea ta despre romanul meu: am fost încântat de cuvintele tale că ceva din romanul meu te-a mulțumit (că sunt o serie de gafe în roman, eu însumi sunt conștient de acest lucru); ar fi extrem de măgulitor și interesant pentru mine să văd părerea ta tipărită despre el (ai scris că ai de gând să scrii despre el); Sper ca apoi sa-mi trimiti parerea ta tiparita (nu urmaresc revistele de aici, si nu stiu nimic; daca s-a scris despre "Petersburg" si ce s-a scris; nu stiu deloc cum arată în tipărire) Mie însumi uneori îmi place romanul, alteori aproape că mă dezgustă; si atunci se pare ca nu exista un cuvant rusinos care sa-l poata marca; și deodată îmi spun din nou: "Dar locul ăsta nu este rău!" etc Într-un cuvânt, eu nu am nicio părere despre roman; prin urmare, părerea dumneavoastră mi-ar fi extrem de utilă și interesantă (cântă) Dragă Razumnik Vasilevici! Vă mulțumesc pentru copiile din Sirin și pentru ediția excelentă a romanului meu în Sirin Pentru prima dată îmi văd munca, nedistorsionată de greșeli de scriere Și din moment ce ați atins tipărirea romanului, vă mulțumesc din suflet Până acum, greșelile fatale de tipărire au denaturat toate scrierile mele Iar la "Petersburg" aproape că nu am întâlnit greșeli de tipar; și cel mai important, plasarea semnelor de punctuație este destul de a autorului Până acum, autorul nu a putut să-și desfășoare des constelația; si din aceasta cauza munca a rezistat Oferă-i "Sirinilor" recunoștința mea pentru onorariul generos pe care l-am primit pentru "Petersburg": datorită lui am putut trăi ani din munca mea și, prin urmare, am putut să o scriu; majoritatea lucrărilor mele sunt neterminate, sau scrise cumva: am reușit să lucrez mai mult la "Petersburg" Nu știu ce a rezultat din asta; Aș dori să știu părerea ta despre "Petersburg", dacă te-ai obosit vreodată să mi-o exprimi într-o scrisoare; totusi, pentru numele lui Dumnezeu, nu scrie nimic daca esti in afaceri si nu ai timp de scrisori Mai mult decât oricine, înțeleg ce durere este uneori să scrii scrisori; iar acum, tocmai acum, sunt într-o dungă atât de mare încât pixul îmi cade din mâini; trei luni, dacă nu suntem în mișcare, suntem la lucru: construim Johannes bau *** și aproape la propriu: de dimineața până seara, cu dalții în mână, lucrăm la capiteluri și arhitravă (Johannes bau - lemn); clădirea doar se profilează, dar ce formă! Acesta este un stil cu adevărat fără precedent, cu adevărat nou, cu adevărat original (nu stil modern); dacă există ceva de comparat, este cu Sophia (Constantinopol) N-am lucrat fizic în viața mea, dar acum se dovedește că pot tăia lemnul destul de bine; și ce este această măreție * Unul în loc de altul, trad confuzie (lag) -Ed ** clădirea lui John (în germană) - Ed Suplimente a

prospera, a participa fizic la munca colectivă asupra a ceea ce mai târziu va rămâne monument Te duci dimineața la muncă, te întorci noaptea: te doare corpul, mâinile se amorțeau, dar sângele îți pulsează cu niște ritmuri fără precedent, iar această nouă pulsație a sângelui răsună în tine cu un fel de cântec nou; cântecul afirmării vieții, speranței, bucuriei; Am definit deja clar a treia parte a trilogiei sub ritmul muncii, care ar trebui să fie un "da" solid; Așa că o să: vreo trei luni voi bate un alt copac, voi arunca ultimele rămășițe ale ticălosului "Porumbel" și splina "Petersburg" din suflet, pentru ca mai târziu să mă pot cufunda imediat în partea a -a a Trilogiei Și acum am un sentiment de vinovăție: am scris romane și am dat criticilor un drept cu totul echitabil să-mi reproșeze nihilismul și absența unui credo pozitiv Crede-mă: îl am, doar că a fost întotdeauna atât de intim și - cum să spun - rușinos, încât a fost ascuns în straturi mai adânci ale sufletului decât cele din care am tras în timp ce scriam Dove and Petersburg Acum vreau să spun public "în numele a ceea ce" am o asemenea negare a modernității în "Petersburg" și "Golub" Dar mai întâi voi termina arhitrava Bau-ului nostru Apropo; dacă ar fi să-mi scrii, ai putea să-mi spui ce impresie face Petersburgul asupra cititorilor Nu știu nimic despre cum funcționează Petersburg Cunosc doar critici ai lui Ignatov în Vedomosti rusesc Și sunt foarte surprins de ei și în general recunoscător lui Ignatov; căci cu "Standpunkt" al său * avea tot dreptul să mă treacă fără rezerve și avea rezerve și foarte măgulitoare pentru mine Mulțumește-i (punctul) Se numește "Viața mea"; primul volum este "Copilăria, adolescența și tinerețea" Prima parte a volumului, ca și celelalte două părți, este în esență independentă; il voi termina in - de luni; se numește "Kotik Let aev" (Anii de copilărie); si as vrea sa o atasez la vreo revista, in care - nu stiu; Are de pagini, capitole Lucrarea mă interesează extrem de: visez la o formă în care Viața lui David Copperfield este preluată de la Wilhelm Meister , iar acesta din urmă este transplantat în evenimentele vieții sufletului; trebuie să trageți material, desigur, din propria viață, dar nu biografic: adică să vă răspundeți de fapt: "cum ați devenit așa cum sunteți", adică cu conștiința de sine a unui de ani- bătrân, alina nerăbdarea sa infantilă, eliberează aceste emoții din tot ceea ce este superficial și pentru a arăta cum miezul omului se dezvoltă în mod natural din sine și din sine, în lupta pentru fundamentele pozitive ale vieții, vine printr-o serie de arte la știința spirituală, deoarece știința spirituală și creștinismul * Punct de vedere (germană) - Ed Suplimente pentru mine acum sinonime; iar cântecul de suflet pentru copii, transformat într-o Simfonie orchestrată, este calea noastră; cântecul sufletului - Răsărit; orchestrația și contrapunctul sunt Occidentul: iar efortul uman (nu omul însuși) care îl conduce de la cântec la Simfonie este estul în apus sau apusul în est Aceasta este producția mea: "Porumbelul de argint" este Orientul fără Occident; și de aceea aici stă Lucifer (un porumbel cu cioc de șoim) "Petrograd" este Occidentul în Rusia, adică iluzia Ahrimanică, unde tehnismul + abstracția simplă a logicii creează lumea Maya "Viața mea" este Răsăritul în Apus sau Apusul în Est și nașterea Impulsului Hristos în suflet Aici ajung la întrebarea pe care ați pus-o: nu m-am întors la epoca mea a Simfoniilor, dar nu în cerc, ci în spirală; Da sigur; de fapt, toate articolele, cărțile, poeziile mele din perioada de după Simfonii (de la la) sunt un transfer al stărilor și aspirațiilor Simfoniilor în acea zonă spirituală în care nu mai puteam vorbi despre ele; adică scoțându-le din literatură și din cuvânt: de fapt, am dus în tăcere scopul aspirației mele creștine Curajul tineresc și naivitatea

celor mai prețuite declarații nu au îndrăznit să nu ducă la împrăștierea însuși pământul afirmațiilor ("Cenusa", "Urn", "Petersburg"); Nu l-am cunoscut pe Ahriman și, desigur, a încercat în regatul său să-mi sugrume și să-mi deformeze Simfoniile; iar o asemenea distorsiune este simfonia a -a "Cupa viscolului", unde sarcinile tehnice de contrapunct verbal au dus la blasfemie De fapt, am vrut să îmbrac adâncul în cuvânt, iar legile arhitectonicii cuvântului au făcut de fapt o parodie a mea: este indicativ pentru mine că Simfoniile mele sunt de fapt o dorință pentru contrapunctul experiențelor, pentru știința experiențe și, ca atare, sunt o dorință involuntară pentru o cale inteligentă fără căi de cunoaștere În al -lea roman, "noi sarcini" ale scrierii simfonice îmi apar de la sine: sună deja, pentru că vreau să ating aspirațiile pozitive ale vieții spirituale (cântă xp:) septembrie Mă întorc la "Petersburg"-dramă Ce este ea, întrebi? Și scrii că drama este ediția a VI-a; ceea ce vor juca nu mai este al -lea, ci cel mai probabil al -lea Căci aceasta este soarta dramei Ediția a VI-a a fost, potrivit artiștilor, de o asemenea dimensiune încât putea fi jucată abia la ora ; deci: redus cu Vg; iar apoi scurtat din nou; într-o formă atât de comprimată, s-a dovedit a nu mai fi lucrarea pe care am scris-o, ci ceva care amintește foarte mult de "Cinema" (atât de multe se aruncă acolo într-un gest); atunci această coloană vertebrală nefericită a fost expusă instrucțiunilor (deseori utile) de la artiști și mereu valoroase (de la Cehov); atunci începe o serie de mustrări: "comitetul de repert" își iese în sine: și ca urmare: A Dudkin este tăiat în direcția longitudinală și din el apar două tipuri: Suplimente vimyi, pozitiv, hotărât, uciderea senatorului; și "intelectual flasc"; ca urmare, se indică faptul că "pozitivul" nu este suficient de aprofundat artistic; piesa are voie să fie cenzurată "condiționat"; în curând intervine Lunacharsky și, datorită lui, pune o oarecare presiune în direcția montajului; scheletul dramei, cu îndepărtare și cusut, intră într-o nouă fază de reluare; o scenă se dizolvă în altele, scena a -a centrală este eviscerată și devine o scenă nesemnificativă; , "scena de odihnă" passant devine un final ascuțit și apoteoza dramei, fără mine tăieturile dramei continuă, zborul unor părți ale scenei în altele (toate scenele se scufundă unele în altele); atunci începe creativitatea actorilor asupra textului; iar eu, fluturând mâna, întrucât din drama mea a rămas doar o umbră în forma ei inițială, încep să înlocuiesc în mod conștient textul "Bely" cu textul "Schip-noi-Kupernik";suspectat; și deja la peisaj noi toți, "mulți dintre noi", compunem; În cele din urmă, textul este acoperit cu muzică Pentru un an de muncă preliminară asupra unui text schelet abreviat, patch-urile sunt peste tot de la "cel mai de succes" la "cel mai nereușit"; iar acest proces va continua, evident, până la chiar punerea în scenă: ciudatul Cehovo-Beligo-Gia-tsintovo-Chebano-Bersenevo-repertcomovo etc "Creierul", desigur, nu are nicio legătură cu textul principal, ci cu produsul din sensul literal al cuvântului lucrării colective; ce va veni din toate acestea, nu știu; Multă vreme eu, renunțând la textul principal, m-am repezit împreună cu toți artiștii, artiștii, regizorii, muzicienii și repertoriile să zdrobesc, să zdrobească, să remodelez această creație ciudată, universală, uitând complet că era a mea; uneori mă uit doar la text, ca ieri, de exemplu, și icnesc: "De ce, Kupernik a scris-o!" Și el însuși, la insistențele lui Bersenev și Giacintova, a intrat în două pagini din paginile Shchepkino-Kupernikovsky Mă consolez că textul meu a rămas cu mine; și, poate, va fi publicat în Lengiz sub titlul "Moartea unui senator" ; voi spune doar că în ea, în ediția a VI-a, în comparație cu romanul,

mutarea, pe de o parte, pe Gogol (un moment de tragicomedie), cu celălalt - pe Shakespeare (momentul tragediei) - departe de Dostoievski Și ce va fi pus în scenă și ce va fi pus în scenă, eu însumi nu știu; revizuirea secundară și finală a textului de către comisia de repertoriu - octombrie; producție la sfârșitul lunii octombrie, la începutul lunii noiembrie; Ieri am rescris din nou ultima Scenă, pe baza) comisiei de repertoriu,) interpretarea lui Cehov a exploziei bombei,) din numărul muzical final deja scris Nu voi spune că sunt supărat: un lucru mă mulțumește că actorii sunt atât de dependenți de roluri, ei trăiesc atât de profund momentele cursului acțiunii, iar cooperarea lui Cehov și mâna lui Cehov în totul calmează: totuși, ceva foarte se va dovedi interesant; dar se va dovedi a fi cu adevărat un produs al creativității colective, în care autorul a devenit regizor, iar artistul a devenit dramaturg Dacă mă plâng de includerea "Shchepkino-Kuperni-Kovshchina" în mine, atunci acesta este un scriitor care se plânge; și poate pe nedrept: Suplimente multe schimbări ale rolurilor se datorează actorilor; deci, de exemplu, Nikolay Apollo , trebuie să avem în vedere Nikolai Apollo-l - Bersenev etc Și voi mai spune că tot timpul am scris textul dramei, pe baza conversațiilor cu Cehov; Cehov este încă o persoană atât de talentată din toate punctele de vedere, încât, crezând în el, nici măcar nu mi-a fost teamă să mă șterg în text; și cred că întregul este în ritmuri, în direcția pricepută a stilului de joc, Cehov va rezista Rolurile sunt următoarele: senator - Cehov (excelent), Sof Petr - Giatsintova (excelent), Lippanchenko - Sushkevich (excelent), Bersenev - Nik Apol - sper decent; Sunt puse în scenă regizori: Cheban, Birman, Tatarinov ("prietenul" nostru apropiat); dar, desigur, prin regizori, tripul Cehov regizează; el lucrează în mod specific pe e în latura ritmică a lucrurilor: pe mișcări, grupuri; la urma urmei, el și-a predat grupul eurythmy și apoi ne-a dat acest grup; Va trebui să lucrez cu ea iarna aceasta la subiectul Laic Apropo; nivelul celui de-al doilea teatru de artă din Moscova (teatrul al -lea artistic) este surprinzător de ridicat; aici până și figuranții aparțin unui nivel intelectual înalt; și mulțumește "patosul moral" al întregii trupe (l -) MAMA (către ALEXANDRA DMITRIEVNA BUGAEVOY) (TsGALI, f , on , poz) februarie Recuperez datoria către Musaget treptat cu feuilleton-uri; se va achita în P/v al anului; vara scriu Dove Poate vara Asya și cu mine ne petrecem la Sofia Nikolaevna în Bogolyuby; acolo scriu "Porumbel" Ambele părți îmi vor oferi până la - mii de ruble Dar cât le scriu, vor trece ani; între timp, pentru acești ani trebuie să lucrez cu calm (l) [Vara], Franța Romanul meu Porumbelul de argint tocmai a apărut în Germania într-o formă foarte elegantă și cu o prefață în care sunt comparat cu Gogol Am primit o scrisoare de la edituri germane prin care se oferă să traduc și să publice în Germania cel de-al doilea roman al meu, Petersburg > Mă grăbesc să-mi termin "Petersburgul" înainte de iulie, ca să merg liber și neobosit să-l ascult pe Steiner (fol v -) APLICAȚII L K Dolgopolov ISTORIA CREATIVĂ ȘI SEMNIFICAȚIA ISTORICĂ ȘI LITERARĂ A ROMANULUI A BELY PETERSBURG Un fior îi curgea pe spate Era bolnav: se simțea dezgustător sub tutela timpului Și-ar dori să se retragă dincolo de linia timpului, dar nu știa cum să o facă A Bely Simfonie (a -a, dramatică) DE LA SIMFONIE LA PORUMBUL DE ARGINT ŞI DESIGNUL TRILOGIEI Andrei Bely (pseudonim al lui Boris Nikolaevich Bugaev) a fost una dintre cele mai notabile figuri din mișcarea literară a epocii prerevoluționare S-a născut în la Moscova, în familia celebrului profesor de matematică NV Bugaev La insistențele tatălui său, a intrat în catedra naturală a Facultății de Fizică și Matematică

a Universității din Moscova, pe care a absolvit-o în Cu toate acestea, în curând convins că interesele sale nu sunt în domeniul științelor fizice și matematice, a intrat în Facultatea de Filologie a aceleiaşi universităţi Dar Bely nu a avut șansa să-l termine: o viață literară furtunoasă l-a capturat și s-a dedicat în întregime creativității Din mărturia lui Bely, el a început să scrie la vârsta de cincisprezece ani La vârsta de - ani scria deja poezii nuanțate cu influența lui Heine, precum și Verlaine și Maeterlinck azur" În depărtare Vezi nota autobiografică a lui A Bely: Proceedings of the Academy of Sciences of the USSR, Literature and Language Series, , No , p Aplicații Cel mai târziu, lansează "Simfonia a patra", culegeri de poezii "Cenuşă" şi "Urnă" În , povestea lui Bely "Silver Dove" a fost publicată în revista "Vesy" În acest moment, Bely a devenit unul dintre cei mai activi participanți la mișcarea simbolistă din Rusia În cărți și articole, în recenzii și discursuri publice, Bely, susținut activ de V Bryusov, expune fundamentele filozofice și estetice ale simbolismului, întărind declarațiile teoretice cu practica artistică Totuși, ca persoană care trăiește o viață spirituală intensă, expansivă și în permanentă căutare, spontană în interior și purtată, mai mult, observatoare subtilă a proceselor care au loc în viața reală, Bely, tocmai în practica creativității artistice, depășește uneori cu mult limitele doctrinei simboliste În multe dintre lucrările sale, ascensiunea generală în care a trăit societatea rusă în anii imediat precedenți primei revoluții, precum și în anii revoluției în sine, a fost exprimată în mod obiectiv Ele poartă pecetea timpului care le-a născut, și nu numai a construcțiilor subiectiviste Problema a fost complicată și mai mult de faptul că, sub presiunea evenimentelor din viața reală, simbolismul rus intră în ajunul anilor într-o perioadă de criză, care și-a găsit expresia deschisă în controversa care s-a desfășurat pe paginile revistei Apollo Sentimentul de insuficiență al esteticii individualiste pătrunde acum în mod clar în munca tuturor reprezentanților de frunte ai acestei tendințe În aceiași ani, când Bely începe la "Petersburg", A Blok începe să lucreze la poezia "Răzbunare", în care încearcă să întruchipeze viața Rusiei de la începutul secolelor XIX-XX în picturi artistice și istorice autentic Apropiindu-se de ideea "Petersburg", Bely s-a mutat în direcția generală a dezvoltării literaturii ruse la începutul secolului Tema sa centrală devine prin anii o temă largă a stării de criză în care se află acum Rusia Acest subiect este atins nu numai de Blok și Bely, ci și de M Gorki și I Bunin, L Andreev și A Remizov, B Zaitsev și A Serafimovich și alții Și este foarte important ca materialul pe care se hotărăşte că într-o serie de cazuri caracteristice, evenimentele primei revoluţii ruse Ele capătă semnificaţia unei etape importante, care încheie o lungă perioadă de timp în istoria ţării Și Rusia însăși se profilează acum în mintea scriitorului ca o țară de graniță, situată - atât din punct de vedere geografic, cât și din punct de vedere moral și psihologic - la intersecția a două tendințe opuse ale lumii Mai multe despre natura dezvoltării literare în anii vezi în cartea noastră "La începutul secolului Despre literatura rusă de la sfârșitul secolului al XIX-lea-începutul secolului al XX-lea" (L , , pp -) Despre simbolism și rolul lui Bely în această tendință, a se vedea secțiunile: "Simbolism" (în cartea: Literatura rusă de la sfârșitul secolelor XIX - începutul secolelor XX - M , pp -) și " Tendințe moderniste și poezie deceniu inter-revoluționar" (în cartea: Literatura rusă de la sfârșitul secolelor XIX-începutul secolelor XX - M , , pp -) L F C Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" urletul dezvoltării istorice -

"Occidental" și "Estic" Problema Rusiei devine o problemă mondială; soarta ei capătă semnificație istorică mondială Andrei Bely abordează și el o astfel de soluție a problemei Dar spre deosebire de contemporanii săi, el închide cadrul narațiunii cu granițele Sankt Petersburgului Și aici a existat un model Una dintre temele centrale ale tuturor lucrărilor lui Bely din anii devine tema orașului; nu a Petersburgului încă, ci a orașului în general Acest oraș, răsărit atât din paginile "Aurului în albastru", cât și din "simfonii", și din "Cenusa", copleșește prin forfota, reclamele multicolore, culoarea galbenă fără viață a felinarelor Orașul este perceput de Bely ca un spațiu închis de cuburi de case, străzi și intersecții, unde spiritul uman este suprimat, unde nu există libertate adevărată, unde există și nu poate exista orice naturalețe - fără sentimente, fără aspirații, fără fapte O persoană de aici este o particulă dintr-o lume închisă, trăiește, parcă, sub o șapcă, uitând că există o altă viață, naturală în lume, există câmpuri și păduri, munți și cer, acolo este soarele - sursa vietii vie Una dintre înfățișările eroului din lucrările timpurii ale lui Bely este masca unui "profeț de câmp" care se găsește într-un oraș în care este înfundat; el încearcă să deschidă ochii oamenilor asupra naturii nefirești a modului lor de viață, dar, neînțeles și ridiculizat de ei, declarat nebun, suferă amarnic El este singur în această mulțime de oameni O linie dreaptă se întinde de aici până la romanul "Petersburg", care a fost cea mai înaltă întruchipare și completare a temei orașului în opera lui Bely Însăși apariția acestei teme (nu numai pentru Bely, ci și pentru mulți alți poeți și scriitori de la începutul secolului) a fost cauzată de circumstanțele dezvoltării istorice a Rusiei în a doua jumătate a secolului al XIX-lea, când, după abolirea iobăgiei și o serie de reforme burgheze, orașul a început să devină un oraș capitalist, centrul culturii burgheze, care în curând a început să fie privit nu ca cultură în sensul propriu al cuvântului (adică, o expresie a nevoilor spirituale)), ci ca o civilizație (adică, o expresie a complicației externe a proceselor de viață, împingând în fundal și suprimând nevoile interne ale unei persoane ca persoană) Cea mai completă și completă întruchipare a ideii de incompatibilitate între cultură și civilizație va fi găsită în curând în articolele și rapoartele lui A Blok Aproape de ea la începutul secolului și Andrei Bely Pentru el, Petersburg devine un simbol al morții culturii autentice, al suprimării personalității umane Orașul bulevardelor și al piețelor uriașe, palate europene și parcuri obișnuite, iazuri și fântâni, liniile drepte ale insulei Vasilyevsky și blocurile umede de apartamente, orașul podurilor strălucitoare care se întind în infinitul cețos au lovit imaginația lui Bely de fiecare dată Între ei a existat o legătură misterioasă Bely era nativ moscovit, s-a născut și a crescut la Moscova, iar copilăria și tinerețea sa au fost petrecute într-un apartament din Moscova în condiții stabile Aplicații viața profesorală actuală, care, totuși, era deja subminată și spulberată din interior - de furiile mamei, care s-a căsătorit cu o persoană neiubită, de confuzia și izolarea tatălui, de despărțirea fiului, care s-a repezit în sentimentele sale de la mamă la tată și de la tată la mamă Prin "neliniște", printr-un sentiment de catastrofă, prin absența unui mod de viață stabilit, Bely era legat de Petersburg, deși îi displăcea profund și îl trata cu teamă și prejudecăți "În Sankt Petersburg sunt un turist, un observator, nu un rezident " s-a plâns el lui Blok Bely a fost rar în Sankt Petersburg și nu a încercat să stea mult timp, deși fiecare dintre vizitele sale a fost plină de probleme interioare semnificație pentru el Și s-a dovedit că la multe turnuri

importante în viața și soarta creativă a lui Bely Petersburg a fost destinat să joace un rol decisiv Nu Moscova, ci Petersburg a inspirat temele și imaginile romanului său principal; nu Moscova, ci Petersburg s-a dovedit a fi locul în care cele mai importante interese și afecțiuni personale ale lui Bely s-au concentrat în perioada de maturitate a vieții sale; s-a repezit la Sankt Petersburg pentru a rezolva conflictele de care depindea cursul viitor al vieții sale Petersburg a intrat în conștiința lui Bely ca o fantomă ceață În capitolul al cincilea al romanului, i se adresează: "Ajuns de ceață, și m-ai urmărit cu un joc de creier inactiv: ești un chinuitor cu inima tare: dar ești un πρΗ ράκ neliniştit: mă atacai de ani de zile; Am alergat și pe bulevardele tale groaznice, astfel încât gura mea să zboare în acest pod strălucitor dintr-o fugă " Dar, în ciuda atitudinii față de oraș, în ceea ce privește întruchiparea ororii, atașamentul lui Bely față de Petersburg a fost complet magic Blok a trăit în Petersburg - cea mai lungă, mai dificilă și mai semnificativă afecțiune a lui Bely Au convergit și s-au separat timp de mulți ani, dar Bely și-a amintit mereu de Blok și a simțit importanța lui în viața lui La Sankt Petersburg a locuit și Lyubov Dmitrievna, fiica lui D I Mendeleev și soția lui Blok, pasiunea pentru care, trăită de Bely în anii - în toată plinătatea ei debilitantă și devastatoare, care i-a influențat dramatic întreaga soartă, i-a oferit lui Bely posibilitatea de a se exprima, abilitățile sale pur umane și creatoare și abilitățile cu o asemenea plenitudine, cu care cu greu ar fi fost în stare să facă asta dacă s-ar fi întâlnit L D Blocul nu s-a întâmplat Întregul set de fapte determină atitudinea complexă - și înrudită, și profund tragică, ostilă - a lui Bely față de Sankt Petersburg Totalitatea impulsurilor asociate cu el, atât personale, cât și creative, se dovedește cu siguranță mult mai importantă pentru Bely în anii prerevoluționari, totalitatea impulsurilor asociate cu Moscova Tema Sankt Petersburgului în sine a ieșit în prim-plan în acești ani, printre alte subiecte legate și de viitorul istoric al Rusiei Prezența sa în romanul lui Bely, o descriere analitică, cuprinzătoare a stării "inversate" în care a ajuns Rusia Corespondență, p L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" împreună cu capitala sa în zilele impetuoase ale anului , fac din "Petersburg" unul dintre cele mai importante evenimente din viața literară europeană a secolului XX În același timp, problema istoriei Rusiei are o interpretare complet specifică în acest roman Această specificitate se datorează faptului că Bely a fost în direcția de a decide problema soartei istorice a Rusiei, care a fost asociată cu numele lui Vladimir Solovyov și care s-a bazat pe ideea Rusiei ca o adevărată cotitură între două lumi - occidentale și orientale Bely are "al lui", Petersburg foarte definit, direct legat de tradiția Pușkin, care a fost întruchipată cu o perspectivă strălucitoare în poemul "Călărețul de bronz" Acest poem a constituit o epocă în istoria literară a temei Petersburg Imaginile ei au apărut din nou, au început să-și trăiască propria lor viață, dar deja o nouă viață pe paginile romanului lui Andrei Bely Călărețul de Bronz și Eugene s-au întâlnit din nou, viețile lor s-au încrucișat din nou, dar nu ca dușmani cu care s-au ciocnit, ci ca aliați, ca dirijori ai unei tendințe istorice Bely restaurează, recreează însăși ciocnirea poeziei lui Pușkin, dar o interpretează în felul său El o regândește în concordanță cu acele concepții asupra esenței perioadei istorice actuale care s-au format la începutul secolelor XIX și XX, deși lasă ca actori personajele Călărețului de bronz, care, sub condeiul lui Bely, devin simboluri ale epoca lui Acest lucru s-a întâmplat nu numai pentru că Pușkin, potrivit

lui Bely, a dat în poemul său un simbol universal universal, a dat acea interpretare a relației dintre individ și stat, care a avut o semnificație profetică în istoria culturii Ideea aici nu este atât în Pușkin, cât în Bely însuși Nu mai puțin decât de la Pușkin, el împrumută în lucrarea sa de la Gogol, Dostoievski, Nekrasov, Vl Solovyov, Blok El folosește motivele lor ca pe ale sale, se bazează pe ideile lor, interpretează și reinterpretează imaginile lor, rămânând, totuși, el însuși Intruziunea în sfera creativității altcuiva nu a fost neobișnuită pentru Bely Acest lucru a fost cerut de dinamismul dezvoltării sale interioare, de caracterul expresiv și expansiv al personalității sale în general Oricât de ciudat ar părea, atitudinile personale sunt exprimate în opera lui Bely într-o măsură mai mică decât acele idei "generale" care au trăit la începutul secolului El este mai mult un "reprezentant al vremii" decât un gânditor original Părea să poarte spiritul epocii, spiritul vremurilor A fost încărcat la limită cu electricitate, care a fost turnată în aer nu numai între și , ci și mai devreme, în anii premergători primei revoluții A purtat această "electricitate" în sine, a trăit după ea, a trăit cu premoniții și așteptări ale unei "explozii" și transformări universale, făcându-le obiectul central al imaginii în "Aurul în azur", și în "simfonii", și în "Silver Dove", și în "Ashes", și, în sfârșit, în "Petersburg", unde condensarea ideilor care Andrei Bely Aplicații iorymm a trăit epoca începutului de secol, atinge o putere și o expresivitate fără precedent Bely era mai puțin dornic să creeze un concept artistic și istoriozofic original decât să asimileze și să realizeze în mod figurat acele "profeții" și presimțiri pe care marii săi predecesori le-au adus literaturii Dar de la începutul secolelor XIX și XX a fost într-adevăr epoca unui mare punct de cotitură, când previziunile și presimțirile scriitorilor din trecut au luat carne și oase, parcă s-ar fi realizat în schimbări și răsturnări sociale și sociale specifice, acești scriitori au devenit un suport pentru Bely în activitatea sa artistică, construcţii istoriozofice şi filozofice Niciunul dintre contemporanii lui Bely nu a folosit experiența predecesorilor săi atât de larg și atât de deschis, chiar și pentru a direcționa împrumuturile, așa cum a făcut el însuși Deja prima lucrare publicată a lui Bely, "Symphony { nd, dramatic)" este construită în întregime pe vederile istorice și escatologia lui Vladimir Solovyov Bely se străduiește să creeze aici un nou tip de operă de artă în proză, fără precedent în literatura rusă, în care sensul neexprimat să domine asupra a ceea ce se spune, a ceea ce este înfățișat într-o formă artistică directă Fraze fragmentare, schițe, scene, monologuri și dialoguri separate sunt unite nu prin coerența exterioară a narațiunii (deși există și poate fi urmărită), ci printr-un sens interior, ascuns, care se dezvăluie în ideea generală a narațiunii schimbările și răsturnările lumii Această idee își găsește expresia în împrumutat din Vl Solovyov în imaginea "Soția îmbrăcată cu soare", a cărei apariție este anticipată de toate "personajele" poveștii La momentul creării "Simfoniei" dramatice (a fost creată în , publicată în), Bely nu avea nici experiență, nici abilități de scris, ceea ce explică faptul că ideile sunt direct proclamate fie în "remarcile" autorului, fie în replicile "personajelor", deși acest lucru doar facilitează asimilarea conținutului mistic al Simfoniei În termeni generali, se poate reduce la ideea că forțele misterioase operează sub acoperirea unor fapte și evenimente externe, care determină în cele din urmă cursul și caracterul istoriei lumii Ambele sfere sunt la fel de importante pentru Bely Istoria s-a osificat, formele de manifestare a ei s-au osificat, iar conștiința umană s-a

osificat și ea, pierzându-și capacitatea de a percepe și exprima "inexprimabilul" Cea mai înaltă idee armonizatoare, pe care Bely, urmând profesorul său Vl Solovyov întruchipează în imaginea "Soția îmbrăcată cu soare" În aceste trei aspecte, trei sfere (fapte și evenimente exterioare, sub acoperirea cărora funcționează forțe misterioase; cursul istoriei lumii; o idee armonizatoare ca singura mântuire), conținutul artistic și filosofic real al "Simfoniei a II-a" este dezvăluit Neza- L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" meino ina a fost baza pe care mai târziu a apărut și a luat contur nu numai ideea de "Petersburg", ci și trilogia în ansamblu "Petersburg" în această trilogie are un loc central atât în poziția sa reală, cât și în semnificația sa Desigur, la Petersburg, conceptul Simfoniei va suferi modificări semnificative, va deveni mai complicat, depășirea timpului real actual va avea loc aici nu pe linia înlocuirii lui cu un simbol abstract, ci pe linia aducerii la în primul rând fundamentele morale ale personalității, capacitatea ei de a renaște în procesul de îmbunătățire individuală Adevărat, Bely o va percepe și într-un aspect general filozofic (atemporal), doar ca o cale abstractă de ieșire din fundătura istoriei Dar important este că de la Vladimir Solovyov se va face trecerea la L Tolstoi, la ideea simplificării interne și externe, care va deveni acum, în ochii lui Bely, întruchiparea ideii de armonie În interior, această tranziție a fost deja pregătită prin "baterea de joc" a "extremelor de misticism" întreprinsă în Simfonia a II-a, despre care Bely a scris în prefața acesteia Armonia mondială poate fi atinsă doar prin simplificarea și îmbunătățirea individuală - aceasta este concluzia la care va ajunge Bely în procesul de dezvoltare a conceptului trilogiei Dar semnificația "Simfoniei a -a" în dezvoltarea și cristalizarea ideii nu este subminată de aceasta Schița generală a viitorului "Petersburgului", care este dată aici - în ciuda faptului că este încă lipsită de concretețe socială și istorică - ne interesează în primul rând prin apropierea de acele scene și digresiuni ale romanului în care conținutul său ideologic este dezvăluit Aceasta este, de asemenea, atitudinea negativă față de civilizația vest-europeană care a venit de la Gogol, Dostoievski, L Tolstoi, care a înlocuit marea cultură europeană - atitudine care va trece literalmente atât în Porumbelul de Argint, cât și în Petersburg; aceasta este percepția oraș (în acest caz, Moscova, deoarece "acțiunea" "Simfoniei" are loc la Moscova) ca un coșmar încarnat, o obsesie; aceasta este şi problema, tipică viziunii lui Bely asupra lumii, a relaţiei dintre principiile răsăritene şi cele vestice ca principale tendinţe în dezvoltarea istoriei lumii; aceasta este și problema Rusiei, misiunea sa istorică de legătură între Occident și Orient Acestea sunt alte probleme, conturate casual, dar deja depuse clar în mintea lui Bely Un bal în casa unui anumit "bătrân aristocrat" din "Petersburg" (până la detalii) va lua forma unui bal mascat în casa soților Tsukatov - cel mai important punct de cotitură în dezvoltarea intrigii lui roman De asemenea, locuitorul azilului de nebuni Perusha (alias Pierre, alias "Petru tunător" și Petru Furtuna, ai cărui "ochi sălbatici" sclipesc cu "mol verde" "El s-a gândit - a tras lumina în vest și noaptea cu aripi întunecate se apropia din spatele oceanului încețos Cultura europeană și-a spus cuvântul Și acest cuvânt a devenit un simbol de rău augur Și acest simbol era un schelet dansant "(Bely A Symphony (a -a, dramatică) M , , p ,) * Aplicații niyami") se va dezvolta ulterior în Peter Darialsky ("Porumbelul de argint"), care este sortit să moară, dar nu va găsi niciodată căile de legătură între Vest și Est, iar în "Petersburg" se va transforma în cele din urmă în figura "fatalului"

rege, cu același semn al său - în verde (culoarea uniformei lui Petru, culoarea Călărețului de bronz și apa Nevei "infestată cu bacili") și însoțită de aceleași probleme care însoțesc apariția nefericitului Petrușa în Simfonie Dar a existat un alt moment important în opera lui Bely, care a fost la fel de clar manifestat în planul general al trilogiei și realizat parțial în romanul Petersburg Avem în vedere viziunea lui Bely asupra naturii modificărilor lumii, care în lucrările sale timpurii a fost cel mai clar întruchipată în următoarea, "A treia simfonie", care poartă titlul simbolic "Întoarcere" Dacă "Simfonia a -a dramatică" ne oferă o schiță generală a viitorului "Petersburg" din perspectiva problemelor sale și a scenelor parțial picturale, atunci "Return" ne introduce în sistemul de vederi filosofice al lui Bely care stau la baza filozofiei "Petersburg" și ne ajută să realizăm acel complex un sistem de modificări "cosmice" nu numai sociale și semnificative din punct de vedere social, ci și naturale, în care sunt atrase toate personajele principale ale acestui roman Mișcarea vieții, dacă înțelegem acest cuvânt în sens larg (mai mult, nu numai istoric, ci și preistoric, preistoric, "natural-universal"), după Bely, are un caracter circular, este un sistem complex de "întoarceri" , în care fiecare reproducere ulterioară, păstrând tot aspectul de independență, păstrează în același timp o puternică legătură cu sursa ancestrală Ca urmare, acest sau acel fenomen apare în fața lui în mai multe manifestări simultan: atât ca deja trecut, îndepărtat, cât și ca prezent, nou și ca viitor posibil Așadar, Nikolai Apollonovich, fața principală a "Petersburgului", este, în același timp, un intelectual rus de la începutul secolului al XX-lea, epoca revoltelor revoluționare și a schimbărilor sociale, și un străvechi "Turanian", conectat în mod misterios cu hoardele a lui Genghis Khan, în ale cărui vene curge sângele strămoșilor săi preistorici Tatăl său, Apollon Apollonovich, este în același timp un senator puternic, șeful instituției care guvernează viața unui imperiu autocratic și un tată ciudat iubitor și un fel de fenomen atemporal și extraspațial care ocupă un anumit loc în cosmogonia lui Bely și este identificat de el cu Saturn, ca o anumită etapă în sistemul reîncarnărilor lumii Al treilea erou al romanului, Alexander Ivanovich Dudkin, este atât un terorist nietzschean, o figură subterană numită Elusive, cât și Evgeny al lui Pușkin din Călărețul de bronz, luat în perspectiva posibilei sale destine, și un simbol atemporal al schiului Vezi pentru mai multe detalii în articolul: Dolgopolov L K Simbolismul numelor personale în lucrările lui Andrei Bely, - Sat Moștenirea culturală a Rusiei antice Originile Devenirea Traditii M , , p L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" povești și ratat Și Petersburg însuși în roman este atât un oraș europenizat, capitala unui imperiu imens, cât și un anumit punct de contact misterios între lumea "de altă lume" și lumea reală, autentică, și locul în care, unite, cele două tendințe principale în procesul istoric mondial s-au ciocnit - "european" și "asiatic, occidental și estic Peste lume - lumea "naturii", lumea oamenilor și a destinelor lor, peste istorie, peste "eu" uman individual - este cântărită de blestemul timpului, blestemul trecutului, odată trecut, dar în fapt apropiat, aproape asemănător cu ceea ce este acum, afectând formarea calităților de "specie", precum și trăsăturile de personalitate Așadar, deja în primele lucrări în proză ("simfonii") ale lui Bely, în ciuda tuturor neobișnuitității lor formale, se dezvăluie granulația viitoarelor sale romane Bely însuși nu vede încă acest lucru El continuă să dezvolte tocmai această formă - forma unei "simfonii", sperând să găsească în ea mijloacele de a-și realiza ideile complexe În urma celei de-a treia, a

lansat în "simfonia a patra" - "Cupa viscolelor", dar se oprește aici Nu a existat continuare, materialul pe care l-a stăpânit și care se corela din ce în ce mai mult în mintea lui cu ceea ce se întâmpla în viața reală a aruncat în aer în mod natural forma artificială a "simfoniilor" din interior La iulie , Bely îi scrie din mediul rural artistului V Vladimirov, cu care era încă legat într-un cerc de simboliști moscoviți ("Argonauții"): "Evenimentele se fierb cu viteză Toată Rusia este în flăcări Acest foc umple totul Atât anxietățile sufletești, cât și durerile personale se contopesc cu durerea oamenilor într-o singură groază roșie Nu există cuvinte de furie, nici blesteme suficient de puternice pentru a stigmatiza guvernul corupt, pe care până și oamenii îl trădează acum baionetele germane și austriece Cred într-un singur lucru: în preluarea violentă a puterii Provincia Voronezh este în flăcări, chiar și noi avem tulburări Țăranii au dreptate, mă minunez de răbdarea lor " Și apoi adaugă brusc: "Mă mut să locuiesc la Sankt Petersburg Altfel, nu pot Va trebui să-mi uit multă vreme visele lui Rickert etc " La cinci zile după scrisoarea de mai sus, Bely îi scrie mamei sale, discutând cu ea problema dizolvării Dumei de Stat: "Acum că Duma a fost călcat în picioare, nu mai rămâne decât un singur lucru: să te întorci către oameni Peste tot în jurul nostru, cazacii dau cu barbarie Datoria mea la țară îmi poruncește să nu fiu cu cazacii " Decizia stărilor și expresiilor lui Bely nu poate să nu atragă atenția Colecția lui VV Vladimirov (Leningrad) Ideea necesității de a se muta la Sankt Petersburg a apărut la Bely sub influența relației pe care a dezvoltat-o la acea vreme cu L D Mendeleeva-Blok Intenționând să-și conecteze viața cu ea, a vrut să se mute la Sankt Petersburg TsGALI, f , op Ah, unitate creastă , l , Aplicații Dar Bely, după ce a primit un refuz hotărât de la L D Blok și alungată de acasă de aceasta, într-o stare extrem de gravă, aproape de nebunie, pleacă în toamna aceluiași an în străinătate Și imediat cufundat în idei literare Drama a ceea ce a trăit - atât la nivel personal, cât și social - îl îmbrățișează în totalitate El vede o singură cale de ieșire pentru el însuși - alăturarea Rusiei, soarta acesteia și suferința poporului El îi scrie lui E K Medtner: "Dar ceea ce este grav este dragostea mea pentru Rusia și poporul rus, singurul lucru care nu a fost rupt în mine Și credința în viitorul Rusiei a crescut mai ales aici, în străinătate Nu, n-am văzut, nici la Paris, nici la Munchen, suferință plângătoare, adânc ascunsă sub un zâmbet de blândă melancolie, nu am văzut chipuri care să tremure de impresiile mentale Și literalmente, în același timp, împărtășește cu mama sa planuri literare care sunt de natură grandioasă: "La întoarcerea în Rusia, voi lua toate măsurile pentru a mă proteja de afluxul de impresii inutile În fața ochilor mei se coace acum un plan pentru viitoarele mari opere literare care vor crea o formă cu totul nouă de literatură Simt în mine o rezervă uriașă de forță literară: dacă numai condițiile de viață mi-ar permite să mă dedic muncii Aici, la Moscova, am cheltuit atât de multă energie și cuvinte pe oameni fără valoare, am fost un fel de câine de haită și, ca rezultat - suprasolicitare și criză nervoasă, în care am fost în ultimele luni Îți mulțumesc sorții și ție că am ajuns la München " Este greu de supraestimat importanța acestei scrisori Noile idei literare îl duc pe Bely dincolo de granițele "simfoniilor", ceea ce este ușor de verificat prin compararea datelor: până în , Bely era deja autorul a trei "simfonii" și, prin urmare, speranța sa de a crea un "complet nou" literar forma nu a fost asociată cu ele Dar este greu de spus în ce relație specifică a fost această speranță a lui Bely cu prinderea ideii de roman - - în general,

perioada cea mai obscură din istoria "Petersburgului" K Bugaeva și A Petrovsky, în trecerea în revistă a moștenirii literare a lui Bely, au întocmit o selecție specială a declarațiilor sale, precum și rapoarte din ziare și reviste referitoare la noua idee de proză, informații despre care începuseră să pătrundă în presă până în acel moment Întrucât materialele citate în recenzie sunt extrem de importante, reproducem compilația în întregime: "Într-o scrisoare din iunie , Bely l-a informat pe Bryusov: , l-a informat pe Blok că își va "scrie "Acul" acolo; iar lui Blok într-o scrisoare din martie : " m-am așezat acasă scriu o poveste În plus, în jour GBL, f , harta unitate creastă TsGALI, f , pe unitate creastă , l v - Scrisoare din München, toamna anului L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" Pe "Pereval , , No , p " se menționează că va fi publicat romanul lui A Bely "The Admiralty Needle" "Grif în iarna acelui an și că "figura centrală a romanului este Pușkin Iar în , în ziarul moscovit Vecher , iulie, nr , în secțiunea Ecoul literar , se relata că "Andrei Bely a terminat o nouă lucrare, pe care a intitulat-o Acul Amiralității" Autorul a numit opera sa roman istoric Ulterior, titlul "Acul Amiralității" a devenit unul dintre titlurile planificate pentru romanul "Petersburg " Este posibil, subliniază autorii revistei, ca noua lucrare în cauză să fi fost legată de una dintre ideile originale, încă neconsolidate, ale Porumbelului de argint, deoarece la noiembrie , în Calendarul literar al ziarului Chas, era tipărit: "A Bely s-a mutat la Sankt Petersburg, unde intenționa să lucreze la o nouă poveste, Porumbelul de argint (În termeni, această notă coincide cu o scrisoare către A Blok despre intenția de a scrie Acul la Sankt Petersburg) Următoarele informații pot fi adăugate la aceste informații În primăvara anului , în importanta notă autobiografică citată mai sus, Andrei Bely scria despre sine: "În prezent, lucrează la povestea Porumbelul de argint și la cartea Teoria simbolismului Această notă autobiografică nu era cunoscută de K Bugaeva și A Petrovsky și în recenzie nu au lovit Bely a numit povestea foarte clar aici, citând titlul ei gata făcut În consecință, până în primăvara anului , ideea "Porumbelului de argint" prinsese deja contur, iar Bely chiar a început să lucreze la ea Mai există o dovadă cuprinsă în memoriile lui N Valentinov Citând o conversație cu Bely care a avut loc în , N Valentinov scrie că în timpul conversației Bely a făcut următoarea mărturisire: "De doi ani am conceput un mare roman despre revoluție La temelia ei se află revoluția din , iar de la ea un etaj este mai înalt, drumul este mai departe Am montat principalele simboluri ale romanului Probabil că îi voi da numele "Shadows - umbre ale trecutului, umbre ale viitorului" Autorul memoriilor comentează: "Evident că Bely mi-a spus despre viitorul Petersburgului " Toate aceste materiale ne permit, ni se pare, să concluzionam că Bely în acești ani lucra simultan la două lucrări - cea care a rămas "Porumbelul de argint", și romanul care nu are încă un titlu solid ("Ac Amiralty Needle" , "Umbre"), care mai târziu s-a dovedit a fi "Petersburg" Este foarte îndoielnic că vorbim aici de vreo a treia lucrare (cum sugerează autorii revistei din Patrimoniul literar), ale cărei urme, de altfel, nu s-au păstrat Aceste două lucrări au marcat două teme principale, a căror maturizare a fost determinată de acele linii în sfera cărora formarea LN, p IRLI, f el , unități creastă , l Valentinov N Doi ani cu simboliștii Stanford, California, , p Aplicații dezvoltarea viziunii artistice despre lume a lui Bely în anii revoluției și în anii reacției Aceasta este tema Rusiei și tema Sankt Petersburgului, într-un mod diferit - tema satului și tema orașului Tema Rusiei, o țară situată la un reper istoric important, este

formulată mai întâi de Bely în articolul "Luncă verde" ( ), apoi se revarsă în opera sa poetică cu un flux puternic (poezii din colecția "Cenusa"), primind o expresie completă în povestea " Porumbel de argint Tema Sankt-Petersburgului ca oraș fatal și nefiresc prinde contur în articolele polemice ale lui Bely din - , primindu-și expresia relativ completă în articolul "Ivan Alexandrovici Hlestakov" ( ), care precede imediat "Petersburg" Bely a fost învins într-un "duel" de dragoste crud cu L D Blok, iar acum privește ceea ce s-a întâmplat ca pe o înfrângere într-un "duel" cu Sankt Petersburg Din paginile Balanței, susținută de Bryusov, el aduce în jos șiruri de acuzații asupra scriitorilor din Sankt Petersburg Îi condamnă pentru o varietate de păcate - într-o respingere frivolă a fostelor lor "hobby-uri" pentru misticism și estetică individualistă, prin faptul că unii dintre ei (tinerii) își permit să ridiculizeze preceptele "părinților" fără să fi învățat și a stăpânit aceste "precepte" în esență , etc Toată lumea o înțelege - nu numai scriitorii de frunte (D Merezhkovsky, A Blok, Vyach Ivanov), ci și cei care au intrat recent în domeniul literar (S Gorodetsky, K Erberg, M Hoffman) În cursul controversei din articolele lui Bely, imaginea Sankt Petersburgului apare ca o denumire generală largă a întunericului, vulgarității și plictisirii, înclinațiilor către carieră și absența unei afaceri "vii" Articolul "The Stamped Galosh" și în special articolul de improvizație "Ivan Alexandrovich Khlestakov" creează o imagine de rău augur a unui oraș fantomatic locuit nu de oameni, ci de asemănările lor în umbră, în care viața vie este ucisă și o provocare pândește în colțurile întunecate (el crede că a fost provocat de Lyubov Dmitrievna, care a trezit în el nu pasiune amoroasă, ci voluptate) Diavolul, cu care, potrivit lui Merezhkovsky (Bely i se alătură parțial), Gogol a luptat toată viața și care nu este altceva decât personificarea "răului lumii", s-a așezat într-o ceață deasupra capitalei Imperiului Rus Bely începe un articol de improvizație: "Petersburg, cenușiu, cețos, parcă încruntat dintr-un gând adânc, adânc Sau invers: Petersburg, acoperit de gândul cuiva, surd, ca un vis al unui pacient febril Iar acești oameni, alergând cu bastoane de-a lungul Nevskiului, nu știu, nu bănuiesc, al căror gând le-a învăluit trupurile firave cu chipuri palide și verzi în ceață: își apucă melonii, fac grimase în loc de zâmbete, având mai multă grijă ca hârtiile nu se revarsă din portofoliu" Aceștia nu sunt oameni, ci umbrele oamenilor, dublii și "deputații" lor, Hlestakov crescut - "o ceață veșnică care a învăluit Rusia, satele și orașele și, mai ales, orașul Petrov" cu o ceață cenușie Pe fondul acestei cețe "necurate", Călărețul de Bronz decolează cu un "avertisment teribil": L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" "Călărețul de Bronz și-a ridicat calul peste o stâncă pentru a arunca Rusia peste abis spre o nouă stâncă a vieții noi, dar umbrele au apărut, au împletit picioarele calului Iar Călărețul de bronz al secolului stă aici într-un impuls înghețat printre rețelele impure de ceață O, când, când se vor risipi umbrele - meloni, mănuși, bastoane, ordine, strânși în mulțime în jurul lui pentru a inunda de ceață! Când cuvântul va acoperi "scârțâiturile" "strigoilor, neputinciului, diavolului", iar Rusia, Călărețul de Bronz, va zbura în libertatea adâncă a azurului fără nori Între timp - groază, groază " Vedem cât de aproape și, împreună, cât de departe este de aici până la Petersburg Călărețul de bronz de aici este încă o personificare nediferențiată a Rusiei, a forțelor sale vii Dar el este în puterea "strigoilor": au împletit picioarele tezaurului, reținându-i impulsul, deși calul însuși este gata să sară într-un viitor necunoscut - "în libertatea albastră a azurului fără nori" Să ne amintim "Petersburg":

"Tu, Rusia, ești ca un cal! În întuneric, în gol, două copite din față se ridicară; și bine încorporate în pământul de granit - cele două din spate Călărețul de bronz ca întruchipare a Sankt Petersburgului și a Sankt-Petersburgului însuși ca simbol al Rusiei și expresie a tragediei sale istorice - această legătură și un fel de "ierarhie" ne obligă să acordăm o atenție deosebită articolului "Ivan Aleksandrovich Khlestakov" " Dar în timpul formării inițiale a ideii unei noi lucrări (sau lucrări noi), aceste două teme - orașe și sate - după cum vedem, sunt încă prezente separat în mintea lui Bely De acum, eforturile sale vor fi îndreptate spre unirea, contopirea lor Nu a fost o sarcină ușoară pentru el Se va rezolva în cele din urmă abia la Petersburg și va avea loc o anumită transformare: tema Rusiei va apărea aici nu ca o temă rurală, ci ca o temă a statului (deși cu ochiul spre sat), plasată de soarta istorică într-o poziţie intermediară între Occident şi Orient Experiența "Porumbelului de argint" va afecta "Petersburgul", dar nu direct și imediat Pentru Bely, experiența "Simfoniei a II-a" se va dovedi a fi mai directă, nu din partea formei, ci din partea ideilor și conținutului Porumbelul de argint a fost finalizat de Bely în și apoi publicat în revista Libra În , această poveste a fost publicată ca o ediție separată cu o prefață, care se referă la ea ca fiind prima parte a trilogiei Prefața a fost scrisă în aprilie (data indicată de Bely) "Bely A Ivan Aleksandrovici Hlestakov, Dimineața capitală, , octombrie, nr Aplicații Evident, cumpăna anilor - și a fost un punct de cotitură în istoria acelor reflecții complexe care l-au condus pe Bely în cele din urmă atât la Petersburg, cât și la ideea trilogiei În general, aceasta este o piatră de hotar importantă atât în biografia personală, cât și în cea creativă a lui Bely Finisat si imprimat "Silver Dove" A fost publicată a doua colecție de poezii "Cenusa", care a marcat o nouă - tragică - perioadă în dezvoltarea poetului Bely În urma lui, în același an, a fost publicată a treia culegere de poezii, Urn, care rezumă anii "iubirii nefericite" În , a fost publicată cea mai importantă lucrare teoretică a lui Bely, colecția de articole Simbolism, a cărei prefață a fost scrisă concomitent cu prefața la Porumbelul de argint (aprilie) Articolul central al colecției Emblematics of Meaning, scris în , ne apropie atât de filosofia din Petersburg, cât și de hobby-urile antroposofice ale lui Bely Sensul său este negarea valorilor finite atât în realitatea însăși, cât și în modurile de cunoaștere a acesteia; Creativitatea, susține Bely, nu poate fi decât creativitatea vieții, care la rândul ei este pătrunderea în sensul misterului divin al lumii Estetica se transformă în etică, simbolul se dovedește a fi, prin această abordare, o expresie a "elementului muzical al sufletului", "unitatea experiențelor", personificarea reînnoirii nesfârșite a cunoștințelor noastre despre lume și despre noi înșine În același an au avut loc și alte evenimente care, după cum se vede din conținutul romanului, au influențat designul final al conceptului de "Petersburg", deși la început rolul lor a fost latent, insesizabil Aceste evenimente sunt expunerea agentului Okhrana Azef, care a deținut o poziție înaltă în Organizația de Combate a Partidului Socialist Revoluționar, și deschiderea unui monument ecvestru lui Alexandru al III-lea la Sankt Petersburg Ambele au avut loc în prima jumătate a anului , când Bely a fost absorbită de scrisul Porumbelul de argint și ambele au primit o largă rezonanță în societate Detaliile activităților provocatoare ale lui Azef, rolul guvernului care a încheiat o înțelegere cu provocatorul, marele discurs exculpator al președintelui Consiliului de Miniștri P A Stolypin - toate aceste materiale s-au revărsat în paginile presei democratice într-un flux

larg În ziare au apărut portrete ale lui Azef; numele lui a devenit un nume de familie Bely urmărește îndeaproape ziarele; în mintea lui, povestea lui Azef crește până la dimensiunea unei generalizări grandioase; provocări sunt date în "Petersburg" trăsăturile rockului istoric, în puterea căruia se află Rusia În ceea ce privește deschiderea monumentului lui Alexandru al III-lea (mai), acest eveniment ar fi putut fi important pentru Bely în sensul că în capitală a apărut un nou monument ecvestru al împăratului, care a venit într-o comparație involuntară cu Bronzul Călăreţ Parcă s-a conturat o întreagă perioadă din istoria Rusiei, acoperind două sute de ani - de la epoca lui Petru I până în prezent Această comparație a fost odioasă, ceea ce a fost facilitată de natura acestor două monumente: acolo, în Piața Senatului, un cal în creștere, o fi maiestuoasă L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" gurul regelui în purpuriu și cu mâna întinsă; aici, în Piața Znamenskaya, se află un cal tocit și greu, figura voluminoasă a regelui, privind încruntat coroana calului Vecinătatea acestor două monumente a servit în ochii societății ca o ilustrare clară a drumului pe care Rusia a parcurs-o în ultimele două secole Pe de o parte, țara se află în ajunul viitorului său "european" maiestuos, descoperit de Petru prezent ridicol și crud Din acest unghi, Bely va investiga istoria țării la Petersburg Urmând Vl Cu Solovyov, el va căuta în el principii eterogene, fenomene și trăsături opuse, dar, spre deosebire de Solovyov, Bely va rezolva enigma istorică a Rusiei adunându-le, nu opunându-le Potrivit lui Bely, Rusia s-a dovedit a fi o țară în care principalele tendințe ale procesului istoric mondial au convergit, dar, după ce au convergit, nu s-au "împacat" și, crede el, nu sunt destinate să fie reconciliate (care, de fapt, , a contat Vl Solovyov, văzând în această reconciliere misiunea istorică a Rusiei) Bely vede o ieșire pentru ea în depășirea ambelor tendințe - atât "estice" cât și "occidentale" - care vor trebui să readucă țara la originile sale naționale, la pământul istoric pe care s-a clădit cultura ei atât în pre- Perioadele petrină și premongolă Problema posibilității unei legături "între Apus și Răsărit", ridicată din nou în "Simfonia a II-a", este rezolvată acolo declarativ, dar negativ: "Apusul miroase a decădere, iar Estul nu pute doar pentru că deja a decăzut cu mult timp în urmă!" Bely face prima încercare de realizare artistică a acestui concept în Silver Dove Apelul la forma tradițională a romanului-poveste a însemnat respingerea modului narativ condiționat al "simfoniilor" Dar a însemnat și altceva - eșecul suferit în încercările sale de a crea "o formă de literatură cu totul nouă", despre care i-a scris mamei sale din München Bely modernizează temeinic forma tradițională a romanului-poveste (în principal prin întărirea principiului personal-liric), dar lasă intact principiul însuși al poveștii (narațiunii), care stă la baza oricărui gen narativ Dar, în același timp, trecerea de la "simfonii" la tipul de narațiune în proză care a fost prezentată în "Porumbelul de argint" și fără de care stilul "Petersburg" nu s-ar fi putut forma, are o puternică consistență internă, în ciuda faptului că faptul că vorbim aici despre o schimbare completă de la un stil de vorbire în proză la altul Din imaginea stărilor psihologice generalizate-simbolice, Vezi, de exemplu, Cuvântul rusesc, iunie Simfonia Bely A (a II-a, dramatică), p Următorul fapt este, de asemenea, indicativ: la republicarea sa a treia simfonie, The Return, la Berlin în , Bely a eliminat cuvântul "simfonie" de pe pagina de titlu, denotând "poveste" în subtitrare El numește povestea "Porumbelul de argint", romanul - "Petersburg" atașamente prin care se ghicește un concept etic foarte condiționat, Bely trece la personaje

individualizate, deși simbolic, polisemantice, în spatele cărora se ghicește cu ușurință un concept istoric specific Nu stările psihologice izolate îl interesează acum pe Bely, ci oamenii, purtătorii acestor stări Se păstrează și aici o anumită convenționalitate, dar acum nu mai este legată de pericolul deviației către alegorie, care se simte clar în "simfonii" Dacă Bely nu ar fi făcut tranziția bruscă pe care a făcut-o când s-a întors către Porumbelul de Argint, ar fi fost forțat să se apropie de alegorie În Porumbelul de argint, convenționalitatea modului narativ este deja asociată cu tendințele directe de extindere a granițelor generalizării tipice Până la crearea Porumbelului de argint, Bely nu era același maestru experimentat al prozei ca, să zicem, în momentul creării Demonului mărunt, Fyodor Sologub, care a realizat, după imaginea lui Peredonov, o fuziune indisolubilă în mod clasic caracteristici tipice și simbolice Prin urmare, o anumită convenționalitate a persoanelor și situațiilor din "Porumbelul de argint" se simte destul de clar Bely înfățișează aici secta religioasă a "porumbeilor", situată în satul Tselebeevo, în care se încadrează locuitorul orașului, studentul Pyotr Daryalsky A venit în sat la mireasa sa, al cărei nume este Katya: ea este nepoata și moștenitoarea moșierului local de origine germană Todrabe-Graaben Secta "porumbeilor" simbolizează începutul întunericului, răsăritean în roman, istoria familiei Todrabe-Graaben, la fel ca însuși moșier-bunica , este personificarea începutului occidentalului, european Între acești doi poli, eroul romanului, Piotr Daryalsky, se repezi; este o Rusia tânără care își caută drumul în lume Deja din aceasta se vede cât de departe a mers Bely de stilul și simbolismul figurativ al "simfoniilor", cât de ascuțit a fost izvorul de maniere picturale care avea loc K Mochulsky vorbește pe bună dreptate despre Porumbelul de argint ca despre o "revoluție stilistică", ca fiind prima lucrare în care Bely a demonstrat pentru el noi metode de scriere în proză Influența lui Gogol ca autor al cărților Terrible Revenge, Old World Landowners, The Tale of How Ivan Ivanovich Quarrel with Ivan Nikiforovich și chiar The Overcoat este resimțită clar aici Dacă în "simfonii" Bely chiar se străduiește Adevăratul său prototip era prietenul lui Bely, poetul simbolist Serghei Solovyov (nepotul lui Vladimir Solovyov), care de fapt urma să-și conecteze viața cu o țărancă și să plece să locuiască la țară "Adevăratul" Tselebeevo este orașul Tarusa din provincia Kaluga, unde a funcționat o puternică sectă Khlyst de "porumbei" (multe morminte din cimitirul Tarusa aveau imaginea unui porumbel); același S Solovyov i-a spus lui Bely despre Tarusa și "porumbeii" ei (vezi: Tsvetaeva Marina Spirit captiv Întâlnirea mea cu Andrei Bely - Moscova, , nr , p) Mochulsky K Andrei Bely Paris, , p L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" drag să creeze un stil original, acum, după ce și-a propus sarcini incomparabil mai complexe, caută sprijin și îl găsește în Gogol El operează aici cu o temă rurală, dar tema rurală capătă o formă neașteptată de dilemă care afectează întreaga țară în ansamblu: ce este - Est sau Vest? Care dintre aceste două tendințe principale (după Bely) s-a manifestat în Rusia cu cea mai mare forță? În această formulare a întrebării se întrezărește viitorul "Petersburg", la fel cum se întrezărește în acea manieră de basm, care a fost testată pentru prima dată de Bely tocmai în "Porumbelul de argint" La "Petersburg" acest ansamblu de probleme va primi o ramificare atât de largă, va chema în viața artistică un asemenea număr de analogii, asocieri, imagini, pe care nu le-a provocat sau primit încă în nicio operă a literaturii ruse A fost un subiect nou pentru ea, care a apărut abia la începutul secolelor XIX-XX și asociat cu un

întreg complex de evenimente din istoria lumii Principala a fost intrarea în arena istorică a țărilor din Orientul Asiatic - o nouă "formație" istorică care s-a opus Occidentului burghez Înainte de Bely, se pune întrebarea forțelor, în supunerea cărora Rusia intră într-un nou cerc al ființei sale din "languirea neameninţătoare a zonei moarte a vieții rusești", așa cum a caracterizat a doua jumătate a secolului al XIX-lea Bely percepe înfrângerea Rusiei autocratice în războiul ruso-japonez în mod simbolic: el înseamnă parcă întărirea generală a Orientului, care pentru el este personificarea puterii nelimitate, tirania unora și înrobirea altora Acesta este un început întunecat, o "frenezie" de spirit și carne, pasiune necontrolată, în parte - elementul subconștientului, care a fost, de asemenea, ascuns în sufletul rus din timpuri imemoriale și este gata să se reverse Bely găsește expresia extremă a acestor calități în sectarism, motiv pentru care face din imaginea sectei "porumbeilor" unul dintre centrele narațiunii, protestând în același timp împotriva identificării acesteia cu bici; Khlystismul este deja o anomalie, în timp ce Bely are nevoie de una extremă, dar tipică Pe de altă parte, forța care cufundă Rusia într-o perioadă de tulburări este fermentul revoluționar Bely a observat personal evenimentele care au început prima revoluție A văzut cu ochii săi tot ce a devenit celebru în ianuarie A fost șocat de măreția a ceea ce se întâmpla El vede în revoluție o prăbușire inevitabil, justificată din punct de vedere istoric și necesar a fundamentelor sistemului autocrato-burghez, deși este depus în mintea lui, precum și în mintea asociaților săi în simbolism, în principal din latura sa spontan distructivă Și, ca întotdeauna cu Bely, un moment personal este țesut în narațiune El a acordat întotdeauna o mare importanță personificării și simbolizării experiențelor personale Și cea mai semnificativă dintre toate pe care le-a experimentat în acești ani a fost pasiunea sa tragică și neterminată pentru Lyubov Dmitrievna Blok Amintiri despre ea, grele și chinuitoare Arabescuri, p Aplicații Telny, Bely a purtat-o toată viața A cunoscut o femeie "pământeană" din toate punctele de vedere, puternică și voluntară Nici ea, nici el nu-și puteau da seama ce li se întâmpla Dar gândurile și speranțele trezite de Lyubov Dmitrievna au fost profunde și semnificative S-a îndrăgostit de ea cu pasiune și dezinteresat, a decis ferm să-și unească viața cu ea Dar aici vine pauza După explicații dureroase, Bely a primit un refuz definitiv S-a întâmplat în septembrie După ce și-a revenit din șoc și a părăsit Sankt Petersburg, Bely începe să-și regândească relația cu L D Blok și rolul pe care ea, în opinia sa, l-a jucat în soarta lui Este o spiritualitate pe care nu o vede acum în ea, ci doar o pasiune josnică El atrage atenția asupra Asa Turgeneva (născută Bakunina), o fată nobilă pe care a cunoscut-o în la Moscova, la un concert susținut de Olenina d'Alheim În , a devenit apropiat de Turgeneva și de familia ei - mamă și tată vitreg - și la sfârșitul anului a plecat cu ea în străinătate Așadar, înconjurat de două femei - una în gândurile lui, cealaltă în viață - Bely își petrece acum timpul A rămas la fel ca înainte - expansiv, impetuos atât în gânduri, cât și în gesturi, fantastic de eficient, activ și visător, dar ceva în atitudinea lui față de viață s-a rupt Latura ei sumbră și tragică i s-a deschis cu propriii ochi, un flux întunecat subiacent care ar putea răni grav o persoană La fel ca Bely, Pyotr Daryalsky stă între două femei Pe de o parte, aceasta este Katya, mireasa sa și moștenitoarea moșiei (care pare să fie pe cale să fie vândută pentru datorii), pe de altă parte, femeia întunecată Matryona, "spiritul", "mama lui Dumnezeu" a sectei "porumbeilor" Ea este cea care evocă o pasiune întunecată în

sufletul lui Daryalsky, care îl îndepărtează de Katya și îl aduce în contact cu sectanții Sectarii contribuie în orice mod posibil la apropierea lui Daryalsky de Matryona: ei se așteaptă ca Matryona să dea naștere unui copil din el, care va deveni întruchiparea lui Dumnezeu pe pământ Potrivit lui Bely, aceasta a fost una dintre opțiunile posibile pentru soarta tinerei generații a intelectualității ruse la începutul secolului - să fuzioneze cu "oamenii", cu cel mai întunecat strat al său, și acolo, în adâncuri, să se trezească conștiința de sine religioasă la oameni Acest lucru, apropo, a fost făcut de unul dintre primii decadenți ruși, binecunoscut în cercurile simboliste, A M Dobrolyubov, care a intrat în oameni și a devenit șeful unei secte religioase (Bely îl menționează alegoric în Silver Dove) White, după cum s-ar putea presupune, nu vede această cale drept rodnică; Daryalsky a murit, iar Matryona a fost vinovatul indirect al morții sale Relația lui cu Katya este de altă natură Katya este Asya Turgeneva, noul partener de viață al lui Bely, un simbol al nobilului eliberat Într-o scrisoare către E K Medtner din München ( ), el scrie că L D Blok i se pare acum "mai mult din lume, mai mult din soare și mai negru decât noaptea" (GBL, f , harta , punctul) L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" cultura, maniere rafinate, gratie interna si externa Acesta este trecutul Rusiei, care este destinat să trăiască în moșii prăbușite și pustii Cu toate acestea, tocmai această Rusia - Rusia Katya, captivanta, dar neputincioasă Pani Katerina, muribundă în formele ei exterioare, este cea care adăpostește în adâncul ei rodul viitorului - viitoarea renaștere Acest fruct este "misterul" ei (în mod evident, al lui Tyutchev: nu poate fi înțeles cu mintea și nu poate fi măsurat cu un criteriu), "inefabilitatea", "sufletul lumii" Pyotr Daryalsky nu a înțeles acest secret, nu a ascultat chemarea tăcută a lui Katya, Pani Katerina, Rusia, a părăsit-o, lăsând-o singură să moară în mâinile "vrăjitorului" Prietenul lui Daryalsky teosoful Schmidt o liniștește pe Katya; cuvintele lui au același sens expansiv și simbolic ca și imaginile romanului și, pentru a le înțelege, trebuie să le înțelegem sensul ascuns: "Petru crede că te-a părăsit pentru totdeauna; dar aici nu există nicio trădare, nici o fugă, ci o hipnoză teribilă, apăsătoare Împacă-te, Katerina Vasilievna, nu dispera: tot ce este întunecat îl atacă acum pe Petru; dar Petru poate câștiga; ar trebui să se cucerească pe sine însuși, să renunțe la creativitatea personală a vieții; trebuie să-și reevalueze atitudinea față de lume; iar fantomele care au luat carnea și sângele oamenilor pentru el vor pieri; crede-mă, numai sufletele mari și puternice sunt supuse unei asemenea ispite; doar uriașii se termină ca Petru Între timp, roagă-te, roagă-te pentru Petru!" Elementul subconștient, elementul pasiunii, care a apărut în relația lui Daryalsky cu Matryona, l-a condus la șoc și colaps moral Dar Bely generalizează imaginea El vorbește aici despre întreaga Rusie tânără, care a întors spatele "misterului" ascuns în adâncul poporului său și s-a predat puterii unei forțe întunecate și elementare Matryona și pasiunea ei sunt pentru Orientul Alb, așezat chiar în inima Rusiei, cu toate abaterile și anomaliile sale Elementele, subconștientul, l-au speriat mereu pe Bely cu lipsa lor de control și lipsa de spiritualitate Fiind prezent la "zelul" sectar, scrie Bely, Daryalsky "a început deja să înțeleagă că era groază, un laț și o groapă: nu Rus', ci vreo prăpastie întunecată a răsăritului care se repezi spre Rus' din aceste trupuri emanate de zel "Groază"! a crezut " (p) Dar există o posibilitate în romanul unei alte moduri - spre vest: ar dezvălui o altă perspectivă Rusiei, ar repeta turnul, odată - în epoca lui Petru cel Mare - o făcuse deja Rusia este acum din nou în pragul

unei întorsături istorice, problema viitorului său este decisă din nou, iar apariția în literatură a figurii lui Petru I ar trebui considerată destul de naturală Precursorul și "propagandistul" drumului spre vest este fiul unui vechi proprietar de pământ Todrabe-Graaben, un oficial din Sankt Petersburg în roman Bely A Porumbel de argint O poveste în șapte capitole M , , p - Referiri suplimentare la această ediție sunt date în textul articolului Aplicații cel mai înalt rang Pavel Pavlovich Ba chiar poartă mănuși în sat, poartă cămăși cu amidon Acesta este un european din cap până în picioare; bărbierit cu grijă, mirosind a colonie, iese puternic în evidență pe fundalul locuitorilor satului rusesc El este cel care îl seduce pe Daryalsky: "Iată cerul italian strălucind și se încălzește; dar in vest " Trezește-te, întoarce-te" și arată în direcția lui Gugolev - Unde? Peter sare speriat - Cum unde? Spre vest: acolo este vestul Ești un occidental; Ei bine, de ce pui o cămașă? Întoarce-te " (p) Cultura europeană îl cheamă pe Daryalsky: el îi cunoaște prețul - nu degeaba Bely însuși stă în spatele lui Dar el o respinge Denunțurile Occidentului în Porumbelul de argint sunt, sincer, gogol- slavofile: "Petru se gândea: tot visul Occidentului trecuse deja înaintea lui și visul plecase deja; se gândi: multe multe cuvinte, sunete, semne au fost aruncate de Occident spre surprinderea lumii; dar acele cuvinte, acele sunete, acele semne - ca vârcolacii, fără suflare, trag oamenii - dar unde? Cuvântul rus, tăcut, pornind de la tine, rămâne cu tine: și rugăciunea este acel cuvânt A trăi pe câmp, a muri pe câmp, repetându-și singur un cuvânt duhovnicesc, pe care nimeni nu-l cunoaște, în afară de cel care primește acel cuvânt Sunt multe cărți în vest; sunt multe cuvinte nerostite in Rusl Rusia este ceea ce o carte sparge, cunoștințele se împrăștie și chiar viața însăși este arsă " (pp -) Bely aici repetă Gogol cuvânt cu cuvânt Și aici apare Pușkin pe scenă cu Călărețul de bronz Se poate presupune că Bely avea propria sa asociere ascunsă, dar semnificativă: Pyotr Daryalsky - Petru cel Mare Dar Daryalsky este deja Petru cel Mare, în fața căruia au trecut și au murit două sute de ani de legătură a Rusiei cu Occidentul, fără să dea nimic: visul Occidentului a trecut și a plecat, iar Rusia, așa cum a fost, stă și astăzi în starea sa neatinsă frumusețe rurală Și în înfățișarea lui Daryalsky, Bely subliniază asemănarea cu împăratul Rusiei: " o, ce înfățișare puternică are, ce piept roșu are (Daryalsky este îmbrăcat într-o cămașă roșie - L D), ca dacă mov flutură într-un vânt rece o, ce mustață are, ce pălărie, ce păr, de parcă cenusa fierbinte se ondulează din acest cap, unde sunt ochii, acum sclipind cu foc verde - cărbuni care ard sufletul in cenusa! (p -) Acesta este stilul metaforic al lui Gogol, deși este folosit pentru a stabili asociații atât cu poemul lui Pușkin, cât și cu monumentul Falcone Pyotr Daryalsky este atât un fel de "variantă" a lui Petru cel Mare, care părea să fi experimentat deja dezamăgire în munca sa, cât și un simbol al noii Rusii, care s-a aflat din nou la o răscruce istorică Îl prefigurează în mod clar pe Peter "Petersburg" - deja în "Porumbelul de argint" Peter Daryalsky are "pieptul inflamat" și "mâinile de oțel", "focul verde" al ochilor (p) El este un "gigant", potrivit lui Schmidt, îi aparține L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" la numărul de naturi "mare" şi "puternice" El își petrece viața în lupta "pentru viitorul moment al vieții" și se consideră "viitorul poporului" (p) Dar Daryalsky caută acest viitor în trecut Petru istoric a legat Rusia de Occident: această unire, potrivit lui Bely, nu a dat decât o civilizație mecanică, adică schimbări numai în aspectele externe ale vieții, ucigând sufletul poporului și transformând Rusia într-o "frumusețe adormită " Așadar, o nouă figură, o nouă Rusie trebuie să

caute viitorul în trecut, care este desenat de Bely (în urma lui Gogol) în tonurile unei idile naționale Occidentul este o extremă, Estul este cealaltă Între aceste două extreme, eroul romanului se repezi El este Petru (și chiar Petrovici!), dar este și Daryalsky, Daryal este un defileu, un pasaj, o poartă (tradus din persană - "uşă"), deschizând calea europenilor către Asia, adică spre Est Și invers - deschiderea accesului din Asia către Europa În ce direcție se va deschide această ușă, nu spune Bely în Silver Dove Evident, pentru el aceasta este încă o întrebare nerezolvată de istorie Soarta țării trebuie decisă de generația tânără, iar aceasta o va decide în funcție de direcția în care își deschide porțile sufletului În această primă poveste, Bely nu a ajuns încă la ideea identității Occidentului și Estului în ceea ce privește rolul lor dezastruos pentru Rusia, care va constitui nodul dramatic intern al "Petersburgului" În Silver Dove, ideea de Occident și Orient este prezentă sub forma unei presupuneri generale despre prezența în lume a două tendințe extreme de dezvoltare socială și psihologică, între care s-a aflat Rusia La "Petersburg" aceste două tendințe se vor contopi într-una singură; din această fuziune se formează o identitate mistico-fatală, care va amenința Rusia cu o fundătură Și acolo, Bely, deja pe o bază mai largă, va începe să caute o cale de ieșire, dar deja în afara istoriei, "dincolo" și deasupra ei Într-o atmosferă de așteptări vagi, un alt motiv care precede Petersburgul apare în Porumbelul de argint - motivul cepei spaniole, pe care prietenul lui Daryalsky "anarhistul mistic" Chukholka o poartă în buzunar Constanța unei amenințări din viața reală, ferm asociată cu aceasta, îl însoțește pe Stubbler oriunde apare Generalul Cijikov întreabă profetic și neliniştit: "Hei, asta nu este o bombă?" Și însuși Chukholka, în momentul ciocnirii cu bătrânul proprietar, amenință: "Da, eu eu te voi arunca în aer!" (p ,) Aici este anticipat clar motivul "sardinei groaznice" (bombă teroristă), care străbate întregul roman din Petersburg, creând și impresia unei amenințări reale "Canalele europenizării vor absorbi câmpurile rusești", spunea Bely încă din , înainte de Silver Blue Rusia poartă în sine un mare secret Tyutchev, desigur, are dreptate: Rusia nu poate fi măsurată după un criteriu european, are o poziție specială" (Valentinov N Doi ani cu simboliștii, p NU) Andrei Bely Aplicații Sentimentul de anxietate, viața nefavorabilă care străbate romanul de la început până la sfârșit, face din Porumbelul de argint o lucrare semnificativă în felul său, în ciuda faptului că Bely nu a reușit să creeze o impresie artistică de semnificație în însăși imaginile personajelor principale Dar a creat aici un stil skaz aparte de scris, polisemantic și hiperbolic, plin de aluzii, precum, de exemplu, cămașa roșie pe care o poartă Daryalsky și care este un precursor direct al dominoului roșu al lui Nikolai Apollonovich Acest ultim detaliu este deosebit de important pentru noi Este posibil ca tocmai aceasta să fie legătura care unește aceste două romane chiar în miezul planului Daryalsky este îmbrăcat într-o cămașă roșie - eroii din "Petersburg" îl numesc pe Nikolai Apollonovich un bufon roșu Și iată ce îi spune Bely lui E K Medtner în iunie , când Porumbelul de argint fusese deja terminat și tipărit: " Sunt în sat de două săptămâni voi scrie o dramă (Vreau să scriu vara ca să o scriu): drama ar trebui să se numească Bufonul roșu " Tranziția la "Petersburg" este completă Bufonul Roșu nu mai este Daryalsky, ci viitorul Nikolai Apollonovich, figura centrală a noului roman, a cărui acțiune se dezvoltă pe fundalul evenimentelor din DE LA "PORTUBUL DE ARGINT" LA "PETERSBURG", Pe tot parcursul anului și în următor, Bely privea deja Porumbelul de argint ca pe prima parte a trilogiei și, încercând să o

continue, a numit întreaga trilogie în scrisorile sale după titlul primei lucrări În primăvara anului , Bely s-a întors în Rusia cu A A Turgeneva Își caută un loc de muncă "Cântarile", la care Bely a fost un colaborator fidel și constant*, au încetat să mai existe Ce era de făcut? Și apoi Bely și-a amintit de V Bryusov, care, după încetarea Balanței, a trecut la Russkaya Mysl, care a fost publicată sub redacția lui P B Struve Era deja un alt Bryusov - precaut, loial adversarilor recenti A apărat cu răbdare interesele revistei, ferindu-se de a publica lucruri care, după cum spunea el însuși, ar putea "irita gâștele" Fostul "luptător" s-a transformat într-o figură liberală, înlocuind tactica ofensivă pe care o iubea cândva cu tactica așteptării Bryusov a urmat, de asemenea, o politică prudentă cu Bely, când a apelat la el cu o ofertă de cooperare Propunerea a fost acceptată GBL, f , carton , unitate creastă Bely nu a scris niciodată drama "Red Here", deși referințe la aceasta însoțesc scrisorile sale către "E K Medtner în decembrie și ianuarie L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" este de dorit, deși editorii Russkaya Mysl nu și-au asumat nicio obligație În general, Struve a deschis larg ușile simboliștilor: nu mai erau proscriși, nu se mai temeau de publicațiile "respectabile" El a pus o singură condiție: disponibilitatea publicului larg a ceea ce doreau să publice în revista lui Struve a încercat, de asemenea, să-l obișnuiască pe Bryusov cu "decența" A folosit pe scară largă conexiunile sale literare, dar în toate cazurile importante a decis el însuși problema tipăririi cutare sau cutare lucrare În numărul I și ale Russkaya Mysl pentru , au fost plasate recenzii pozitive pentru povestea Porumbelul de argint Povestea lui Bely a trezit un anumit interes și tocmai în cercurile apropiate editorilor Russkaya Mysl Acest lucru, probabil, l-a determinat pe Bely să apeleze la Struva și Bryusov cu o propunere de cooperare Pe septembrie , Bely îl informează pe E K Medtner despre cel mai important fapt: "Am avut o conversație de o oră și jumătate cu Struve despre Golub: am vrut să iau un avans: Struve - degeaba El promite: adu manuscrisul și imediat primesc banii în întregime Termen limită de depunere pe decembrie În două luni și jumătate trebuie să scriu coli tipărite, altfel nu va fi nimic de mâncare În astfel de circumstanțe, ideea de a scrie Petersburg special pentru Russkaya Mysl s-a ridicat În același timp, Bryusov nu a putut să nu simtă că Bely, cu maniera sa stilistică neobișnuită și marea sarcină de atitudine critică față de ordinea socială existentă, s-ar putea dovedi a fi străin Russkaya Mysl În , împărtășind cu Struve planuri cu privire la secțiunea critică a jurnalului, el l-a avertizat: "Pentru a doua secțiune, am doar articolul lui Bely despre Dostoievski îl voi reciti din nou, dar, până în prezent după cum îmi amintesc, nu este potrivit pentru "Gândirea Rusă " Dar Struve, chiar și fără reamintiri, a înțeles că lucrurile nu vor fi atât de ușoare cu Bely Dacă Bryusov a fost pur și simplu precaut față de Bely (deși a considerat romanul său indiscutabil pentru Russkaya Mysl), Struve a arătat nu numai prudență, ci și o atenție totală Bely însuși se află în acest moment într-o poziție extrem de dificilă În căutarea veniturilor, el este forțat să-și piardă timpul cu lucrări mici de ziare și reviste, dar, pe de altă parte, nu are o idee suficient de clară despre natura celei de-a doua părți a Porumbelului de argint , care, conform planurilor preliminare, urma să aibă titlul Călători (la baza planului său trebuia să fie căutarea Daryalsky dispărut de către senatorul Todrabe-Graaben) Bely petrece vara anului împreună cu A A Turgeneva în satul Bogolyuby, în casa tatălui ei vitreg, pădurarul V Campioni Toamna se întorc la Moscova, de unde pleacă din nou la dacha - mai întâi la unul, apoi la

altul Bely tânjește după o viață stabilă, trebuie să scrie un roman, GBL, f , harta , unități creastă IRLI, f , nr , l * Aplicații iar asta necesită pace și liniște Dar nu există unde să locuiești, nu există bani, trebuie să te plimbi prin colțurile oferite de cunoștințe întâmplătoare Ulterior, Bely a descris în detaliu în memoriile sale împrejurările în care a trebuit să lucreze la un nou roman Aici el expune versiunea conform căreia, conform unui acord cu Struve și Bryusov, trebuie să depună foi tipărite până în ianuarie (conform altora mărturia sa -), adică parte a romanului, și la prezentare să primească un avans pentru ei fără "cenzură" prealabilă de către Struve Bely a prezentat aceeași versiune într-o versiune timpurie a memoriilor sale (în așa-numita "ediție de la Berlin" a Începutului secolului, -) În realitate, însă, lucrurile au stat oarecum altfel Este greu de imaginat că Struve, cu atitudinea sa precaută față de Bely, ar fi imediat de acord cu publicarea romanului fără să-l cunoască mai întâi În plus, el însuși, cu mult înainte de a primi manuscrisul, i-a spus lui Bryusov că romanul lui Bely a fost acceptat "numai condiționat" Nu a vrut să riște reputația revistei, deloc una de opoziție Și a privit înțelegerea lui cu Bely într-un mod diferit Așadar, la cererea lui Bryusov cu privire la momentul plății taxei către Bely, Struve a răspuns foarte clar și în concordanță cu realitatea: "Am fost de acord cu Bely că va primi taxa la depunerea întregului manuscris și după ce l-am citit Astfel, în timp ce punerea în aplicare a taxei este în întregime dependentă de el nu voi amâna lucrurile lui " Vedem din scrisorile atât ale lui Struve cât și ale lui Bely că Bely nu a primit nicio comandă, de altfel, una oficială A existat o propunere din partea lui Bely și un răspuns foarte evaziv (consimțământ, dar fără caracter obligatoriu) din partea editorului-editor al Russkaya Mysl Bely este într-o stare extrem de abătută: nu există absolut bani, din ce să trăiești Într-adevăr, eseurile de călătorie comandate de Bryusov și Struve, care urmau să fie publicate în Russkaya Mysl în toamna anului , au fost respinse de editori pe motiv că revista conținea deja "multă geografie" În nebunie, la mijlocul lui noiembrie , îi scrie o scrisoare disperată lui A Blok, în care îi spune: "Trebuie ori să renunț la literatură și să stau în fruntea administratorilor raionului, fie să cer de la societate ca A Bely, care poate scrie lucruri bune, a fost asigurată de societate Și cer de la toți oamenii care au nevoie de mine, ca scriitor, ca scriitorul să nu aibă voie să moară de foame Există o astfel de persoană în Sf patroni ai oportunității de a exista? peste două săptămâni voi răcni cu o bună obscenitate la toate pragurile ticălosului burghez bogat: "Dă-L pe Hristos de dragul lui A Bely* " Vezi Suplimente, p - prezent ed IRLI, f , unitate creastă , l vol Corespondență, p - L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" Blok însuși s-a dovedit a fi o astfel de persoană Cu banii la dispoziție, i-a trimis imediat lui Bely cele de ruble de care avea nevoie Pentru o vreme, s-a găsit o cale de ieșire În aceleași luni de toamnă ale anului , a avut loc un alt eveniment care a influențat radical conținutul celei de-a doua părți a trilogiei După ce s-a înțeles cu romanul, Bely a descoperit că nu reușește o continuare directă a Porumbelului de argint El își numește încă noul roman "a doua parte a Porumbelului", dar aici inerția ideii vorbește mai mult decât conținutul real al romanului deja complet nou Evoluția ascunsă, internă, a ideii care a pus stăpânire pe mintea lui Bely încă din perioada Porumbelului de Argint - ideea Rusiei stă la granița a două lumi, relația dintre care - atât atracția, cât și repulsia - determină natura soartei sale istorice, această idee a cerut acum o respingere din partea complotului

specific rural și a sistemului figurativ al "Porumbelului de argint" Prin urmare, apariția temei Sankt Petersburg ca tema centrală a noii lucrări s-a dovedit a fi firească A existat o altă defalcare a modului stilistic al lui Bely S-a îndreptat către crearea unui nou sistem, care seamănă puțin cu sistemul skaz al Porumbelului de argint (la fel cum acesta din urmă seamănă puțin cu sistemul "simfoniilor") Petersburg are propriul complot, care poate fi considerat în forma sa "pură"; există descrieri și digresiuni lirice, precum și caracteristicile autorului personajelor Dar aceasta este doar o latură a poeticii romanului Principiul monologic nu este menținut de Bely până la capăt și, probabil, acest lucru a fost făcut în mod deliberat Un loc mare în roman îl ocupă reproducerea (nu o descriere, ci tocmai o reproducere) a stării psihice a personajelor într-unul sau altul moment crucial, decisiv al destinului vieții Este ca și cum se creează un sistem de stări mentale, interacționând între ele, dar într-o anumită măsură izolate unele de altele, închise în sine ca într-o lume specială izolată Un loc cu totul aparte îl ocupă imaginea orașului, dată ca întruchipare a unui existent obiectiv, real și autentic, independent de sfera evaluativă a ființei autorului Îmbinarea acestor două laturi, două replici - monolog-narativ și polifonic, dat în mod obiectiv - este principalul lucru în structura "Petersburgului" din punctul de vedere al poeticii În același timp, intriga operei în sine, în ciuda importanței sale inițiale, își pierde sensul în cursul narațiunii, dobândind calitatea unui element de serviciu (în ciuda întregii sale autenticități și semnificații pragmatice); este absorbită și dizolvată de complot, în toată polisemia sa ideologică și polisemia funcțională Ideea de irealitate fantomatică a lumii reale, care se întoarce la origini până la idealismul lui Schopenhauer, se concretizează în roman, parcă, trecând din sfera conținutului ideologic în sfera poeticii Ea este cea care unește scenele disparate ale romanului și toate personajele sale într-un singur întreg artistic, împiedicându-l să se descompună, să se despartă în separat Aplicații elemente, destul de străine între ele, din care constă în esență Fiecare dintre eroii romanului este atât un "erou" în sensul artistic propriu-zis, cât și un purtător al unui sistem de semnificații simbolice care îi sunt date de autor, care nu tinde deloc pentru autenticitatea realistă, sau cel puțin pentru valabilitate logică, adică pentru tot ceea ce trebuia considerat autorul unui roman clasic Aceasta este, mai presus de toate, particularitatea "Petersburg" ca roman simbolist; eroii săi sunt atât de mult semne convenționale, cât sunt tipuri bazate pe viață Unificarea acestor două aspecte, care în alte condiții ar putea părea imposibil sau greu de realizat, este realizată de Bely în totalitate Aici îi vine în ajutor ideea generală care stă la baza conceptului său filozofic, care decurge din ideile lui Bely despre irealitatea lumii reale La urma urmei, această idee este cea care stă la baza Petersburgului Ea este agentul de cimentare, contopind elementele eterogene și diverse ale romanului într-un întreg artistic; deține romanul ca un întreg artistic unic și complet, deține această piramidă, absorbind în sine, dizolvând acel arbitrar al mișcărilor și ieșirilor logice și istorice ale lui Bely, care ar dezvălui imediat această calitate proprie, dacă nu ar avea o asemenea soliditate fundație La urma urmei, în lumea ireală, lumea umbrelor și a jocurilor creierului inactiv, orice este posibil Pentru a distruge această piramidă, este necesar să-i distrugem fundația, adică să vedem în eroii romanului personaje-tipuri care acționează în circumstanțe tipice Romanul lui Bely se va dovedi imediat a fi o grămadă delirante de absurdități Bely vede acest pericol -

pericolul neînțelegerii și caută sprijin pentru sine, așa cum a făcut întotdeauna înainte O găsește din nou în Gogol, dar acum ca autor al romanelor din Sankt Petersburg, și nu Mirgorod, și, de asemenea, la Dostoievski ca autor al romanelor din Sankt Petersburg și parțial al Demonilor și Frații Karamazov Urmărirea lui Bely pe Dostoievski a fost involuntară, forțată, deoarece Bely credea că Dostoievski nu duce cititorul nicăieri, nu indică nici o cale de ieșire, nici un rezultat, că pentru Dostoievski psihologia persoanei descrise nu este un scop, așa cum spunea el, ci doar un "mijloc" " Dar cu atât mai importante pentru noi sunt acele elemente ale poeticii lui Dostoievski care pot fi găsite relativ ușor la Petersburg Bely sporește sfidător și vizual simbolicul convențional în personajele romanului său, datorită căruia trăsăturile tipice și simbolice se intersectează, se împletesc, aproape se contopesc Necesar și condiționat, autentic, autentic și fictiv, grotesc generalizat cu o îndemânare artistică rară sunt îmbinate în romanul lui Bely Nimeni nu făcuse asemenea experimente înaintea lui Și, în primul rând, acest lucru se aplică "personajului" principal al romanului - orașul Peterburg Linia care pleacă de la Gogol și Dostoievski și este asociată cu atitudinea față de Sankt Petersburg ca oraș ireal, fantomatic, fantastic, își găsește desăvârșirea în romanul lui Bely, abordează L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" până la acea limită, dincolo de care, fără riscul de a-și pierde toată credibilitatea, pare că nu mai poate continua Întoarcerea lui Bely spre a descrie viața unui oraș mare a avut consecințele sale Noi eroi au ieșit la suprafață și au început să-și trăiască viața - locuitori ai orașului, capitala unui imperiu imens, răspândiți pe întinderi vaste de la vest la est Acest imperiu are un caracter de graniță, iar capitala lui are un caracter de graniță; iar aspectul locuitorilor săi, eroii noului roman, se dovedește a fi ambiguu Imaginile simbolice ale articolului "Ivan Aleksandrovich Khlestakov" au ieșit în prim-plan Ceața cenușie a învăluit orașul, scrie Bely în articol, s-a instalat în sufletele oamenilor "cu fețe palide, verzi" Era o "ceață necurată" și tocmai aceasta îi privea pe oameni de aspectul lor individual În "Petersburg" citim: "Străzile Petersburgului au cea mai neîndoielnică proprietate: transformă trecătorii în umbre; Străzile din Sankt Petersburg transformă umbrele în oameni " Petersburg a apărut în roman ca centru oficial și birocratic al imperiului, o viziune neînsuflețită, o ceață care ascunde intersecția a două tendințe principale ale dezvoltării istorice Dualitatea a pătruns în sufletele eroilor, i-a descompus, i-a despărțit, a pătruns în psihic, l-a otrăvit cu otrava contradicțiilor Oamenii și evenimentele au căpătat o nuanță de caricatură, deoarece proprietatea principală a unei persoane, așa cum o imaginează Bely într-o formă ideală, s-a pierdut - unitatea și integritatea naturii Și în acest sens, apelul lui Bely către Pușkin și Ceaikovski "pentru ajutor" este indicativ în acest sens deja în planul original al romanului Cu doar douăzeci de ani în urmă, opera Regina de pică, pusă în scenă pentru prima dată, a captivat imediat publicul prin stilul său muzical și vizual pur Petersburg La începutul secolului, imaginile și motivele operei au fost incluse pe scară largă în viața intelectualității artistice din Sankt Petersburg Se creează schițe și decoruri, se scriu tablouri pe tema poveștii și operei Imaginea Canalului de iarnă acoperit de zăpadă, Hermann nervos și tensionat care așteaptă la intrare, sălile uriașe și reci ale contesei casei devin o desemnare simbolică a unei atmosfere de viață pur Petersburg Dovezi valoroase le găsim în acest sens în memoriile lui K Petrov-Vodkin, în anii ' care a venit primul dintr-o provincie îndepărtată în capitală

"Regina de pică", scrie el, "era atunci o nouă operă Montat pentru prima dată în , până la vârsta mea nu fusese încă cântat și jucat în afara teatrului Scenele din cazarmă și de pe Canalul de Iarnă erau cele mai convingătoare scene pentru mine la acea vreme Se pare că locul care leagă Schitul de Palatul de Iarnă a fost apoi pictat pentru mine pentru tot restul vieții de "Regina de Pică" Este ciudat că, cu toată lipsa mea de experiență de atunci, cântecul francez al lui Gretry, cântat de contesa, s-a dovedit a fi cheia întregii opere pentru mine; important Nu Petrov-Vodkin K Hlynovsk Spațiul euclidian Samarkand L , , p Aplicații Povestea lui Pușkin, opera lui Ceaikovski a fost cea care i-a ajutat pe mulți la începutul secolului să surprindă "spiritul" orașului, să fie impregnat de originalitatea aspectului său Introduce pe larg motivele "Reginei de pică" în textul "Petersburgului" Andrei Bely În zona Canalului de Iarnă, cândva săpat de ordinul special al lui Petru I și având deci o semnificație simbolică (negativ-simbolica) specială pentru Bely, pe malul Moikei, el plasează casa în care Sofya Petrovna Lihutina trăiește, în planul general al romanului, personajul nu este nicidecum un personaj minor Ea se bucură de această operă și îl așteaptă pe "ea" Hermann Și îi apare - în imaginea urâtă și jalnică a lui Nikolai Apollonovici, care a urmărit-o cândva chiar în acest loc, pe Podul Cocoșat, și a căzut în dizgrație pe trotuarul alunecos Indignarea Sofiei Petrovna nu are limite Bun Hermann, intins in fata tuturor! Unde este misterul, unde este puterea, unde sunt planurile grandioase? Bely parodiază opera lui Ceaikovski, transpunându-i imaginile lirice și maiestuoase într-o caricatură modernă Liza și Hermann corespund în roman filistenei certate Sofia Petrovna și revoluționarului kantian Ableukhov; îndrăzneala și determinarea napoleonică a lui Hermann sunt înlocuite la Ableukhov de atracția senzuală și jocul revoluției Groove de iarnă se dovedește a fi la intersecția căilor tuturor personajelor principale ale romanului; trec pe lângă ea, conduc înăuntru trăsuri, întâlniți-vă acolo și despărțiți-vă Și nu doar tinerii Ableukhov și Likhutina, ci și senatorul însuși, și angajații departamentului de securitate (care, de altfel, se afla într-adevăr în la o aruncătură de băț de Canalul de Iarnă, pe Moika, în casa în care Pușkin a trăit și a murit) De asemenea, la o aruncătură de băț de Canalul de Iarnă, într-un restaurant cu adevărat existent de pe Millionnaya, se întâlnesc teroristul Dudkin și unul dintre liderii partidului terorist, dar de fapt provocatorul Lippanchenko, șters, potrivit lui Bely însuși, din Azef Deci, atât crud, cât și parodic în același timp, totul în istoria Sankt Petersburgului s-a împletit Bely va reproduce, în felul său, regândind această cruzime și această parodie, ridicând asupra lor concepția sa istorică complexă În centrul romanului său se afla senatorul Ableukhov, un retrograd și reacționar, simbolizând lipsa de suflet și natura mecanică a mașinii autocratice a statului Bely îi dă numele Apollon Apollonovich Trebuie să presupunem că a apărut în mintea lui prin analogie directă cu numele unuia dintre "actorii" ultimei opere majore a lui Vl Solovyov "Trei conversații" - dialoguri scrise într-o manieră alegorică și dedicate reflecțiilor asupra viitorului istoriei europene În interiorul acestei lucrări, Solovyov a plasat o inserție de nuvelă-parabolă "O scurtă poveste a lui Antihrist", o lucrare alegorică și simbolică care vorbește despre evenimente care așteaptă omenirea în viitorul apropiat Solovyov le consideră din punctul de vedere al luptei dintre principiile "creștine" și "satanice", credința în Hristos ca "fiu al lui Dumnezeu" pe pământ și "ispita diavolului", îmbrăcat în forma unui "om-zeu" " Într-o serie de suișuri și coborâșuri L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg"

În această luptă lungă și grea, există și o dominație temporară în lumea lui Antihrist, care pretinde a fi binefăcătorul omenirii El a venit pe lume ca un protejat al Satanei în fruntea hoardelor de cuceritori estici, a subjugat populația țărilor europene și s-a proclamat un supraom Numele acestui "magician" este Apollonius Textul pildei spune despre el: "Acest făcător de minuni, pe numele lui Apollonius, este fără îndoială un om de geniu, jumătate asiatic și jumătate european, un episcop catolic in partibus infidelium , va îmbina în mod surprinzător posesiunea ultimelor concluzii și aplicații tehnice ale științei occidentale cu cunoștințele și capacitatea de a folosi toate cele care sunt cu adevărat solide și semnificative în misticismul tradițional al Orientului " Combinând "Apusul" cu "Estul" în natura sa, Apollonius își pune cunoștințele și mintea sa la dispoziția lui Antihrist, "protejatorul" Satanei: "Acest om va veni la marele împărat, se va închina lui ca pe un adevărat fiu al lui Dumnezeu, va anunța că în cărțile secrete ale Răsăritului a găsit predicții directe despre el, împărat, ca ultimul salvator și judecător al universului și se oferă pe sine și toată arta lui pentru a-i sluji De origine răsăriteană și moștenitorul spiritual al lui Apollonius, Apollon Apollonovich Ableukhov: strămoșii săi, scrie Bely, "trăiau în Hoarda Kirghiz-Kaisak, de unde, în timpul împărătesei Anna Ioannovna, Mirza Ab-Lai, marele senator -bunicul, a primit numele Andrei în timpul botezului creștin, a intrat cu vitejie în serviciul rusesc și porecla Uhov Asemenea lui Apollonius, Ableukhov îmbină "estul" (originea) cu "apusul" - el îl servește pe el, civilizația sa fără viață cu fidelitate Și dacă ne amintim că în spatele lui Ableukhov se ascunde un adevărat prototip - Pobedonostsev, care în timpul vieții a fost numit "vrăjitor", "magician rău", atunci legătura dintre "Petersburg" și "O scurtă poveste despre Antihrist" a lui Solovyov devine evident Așadar, au fost găsite personajul principal al noului roman, aspectul și numele său A apărut fiul senatorului - Nikolai Apollonovich, o versiune târzie a eroului "Porumbelului de argint" Pyotr Daryalsky; Bely însuși este cu adevărat ascuns în spatele lui Apariția fiului senatorial a reflectat și tânăra generație nobiliară a Rusiei, așa cum o prezintă autorul, slabă de voință și bolnavă De îndată ce principalele imagini ale romanului au fost găsite și "Petersburg" a fost conturat în mintea lui Bely în designul său geometric clar Acest episod a fost împrumutat de Solovyov din Apocalipsă, care vorbește despre triumful temporar în lume al "fiarei" care a ieșit din mare, care a fost recunoscută de "balaur", care i-a dat "puterea și tronul său și mare putere" (vezi: Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul, capitolul) Balaurul în religiile creștine este personificarea unui spirit rău, diavolul, Satana El este cel care trimite "fiara" în lume Același capitol spune: "Și tot pământul s-a mirat, urmând fiarei; și s-a închinat înaintea balaurului care a dat putere fiarei" În țara necredincioșilor (lat) -Ed Soloviev V S Sobr op SLb , , vol VIII, p - Ibid , p Aplicații Bely s-a pus pe treabă A petrecut trei luni de muncă grea - octombrie, noiembrie, decembrie Într-o scrisoare către Blok din noiembrie , unele (dintre principalele) simboluri și chiar scene din roman sunt deja denumite (simbolul "pericolului galben" ", scena apariției pe străzile din St car cu "oaspeți japonezi", poartă numele Azef și Helsingfors etc) Această "pregătire" ascunsă a lui Bely și-a dat rezultatele: până în ianuarie , numărul de coli tipărite din noul roman convenit cu Struve era gata în formă brută Aceasta a fost prima ediție a "Petersburg", care nu avea încă un titlu definit Respingând titlul "Călători", își numește altfel viitorul roman în scrisorile și conversațiile din acest timp ("Umbre",

"Umbre malefice", "Acul Amiralității", "Antrenor lăcuit"; poate că existau și alte opțiuni) La ianuarie , Bely îi trimite lui Bryusov o scrisoare lungă, în care îl anunță că lucrarea a fost finalizată, jumătate din roman este gata: "Dragă și drag Valery Yakovlevich! el scrie - Mă grăbesc să vă informez că porţiunea mea din romanul "Umbre rele" este gata; întârzierea este doar pentru remington, care poate întârzia și va fi gata pe , Așa că, pe sau , chiar mi-ar plăcea să vă văd pentru a vă transmite personal romanul Servirea finală este de aproximativ coli tipărite (^ aprox); este format din patru capitole foarte mari (vă prezint ultimele trei capitole până în aprilie-mai, astfel încât până la momentul tipăririi propuse să aveți la îndemână întregul roman) Trebuie să recunoașteți că, din moment ce am putut scrie vreo de pagini din octombrie până pe decembrie, scrise cu litere mici ( ), mai mult, din cauza unor împrejurări neprevăzute, mi-au dispărut săptămâni de lucru și, de fapt, nu am mai lucrat peste luni, apoi restul de - de pagini in perioada ianuarie, februarie, martie, aprilie le voi scrie neconditionat; şi astfel, Gândirea Rusă nu are de ce să-şi facă griji " După ce s-a întâlnit cu Bryusov în același timp, Bely i-a înmânat "porțiunea" terminată a romanului Și aici a avut loc un eveniment care a șocat pe Bely Și-a păstrat amintiri despre el pentru tot restul vieții Acest eveniment este refuzul hotărât și categoric al lui Struve de a publica romanul în Russkaya Mysl și, în același timp, de a plăti lui Bely partea din onorariul care i se cuvine De multe ori mai târziu a revenit asupra incidentului cu "Petersburg", încurcând detaliile și distorsionând faptele, dar rămânând fidel unui singur lucru: sentimentul de groază care l-a cuprins atunci când a primit un refuz Apărând la filiala Gândirii Ruse din Moscova, unde Bryusov era proprietarul real (Struve locuia la Sankt Petersburg, de acolo conducea jurnalul), Bely i-a înmânat manuscrisul romanului După ce l-a citit imediat, Bryusov i-a înmânat-o lui Struve, care se afla în acel moment la Moscova De fapt, nu existau "oaspeți japonezi" în Sankt Petersburg în nu puteam fi \ GBL, f , harta , unități creastă \ L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" bine Împreună cu manuscrisul, Struve se întoarce la Sankt Petersburg, citește aici romanul, venind de la el într-o puternică indignare La februarie , el scria într-o scrisoare către Bryusov: "Mă grăbesc să vă informez că am ajuns la o decizie negativă complet categoric în ceea ce privește romanul lui Andrei Bely Acest lucru este absolut inacceptabil, scris cu pretenție și neglijent până la ultimul grad Îl anuntasem deja pe Bely de decizia mea (prin telegramă și scrisoare) - l-am chemat la apartamentul lui Vyach Ivanovici Ivanov, dar nu l-am găsit acolo Îmi pare foarte rău să-l supăr pe Bely, dar cred că din favoarea lui, ar trebui să-l descurajăm să publice așa ceva, în care sclipici de mare talent sunt înecate într-o mare de gunoaie adevărate, inimaginabil de prost scrise Cât despre Bryusov, atitudinea lui față de Bely și "Petersburg" nu a fost stabilă Cunoscând caracterul ferm al patronului său și nedorind să-și riște poziția și poziția privilegiată în gândirea rusă, el, desigur, nu și-a putut exprima nicio părere decisivă El nu le-a exprimat, deși - și aici din nou Bely greșește - simpatiile lui erau în întregime de partea lui Bely și a lui "Petersburg" Foarte precaut, concentrându-se mai ales pe talentul literar al lui Bely, dar și pe faptul că romanul nu a fost încă prezentat în întregime, încearcă să-l convingă pe Struve să se răzgândească "Romanul are merite incontestabile", îi scrie lui Struve - Cu toate acestea, noul roman al lui Bely este un eveniment în literatură, interesant în sine, chiar și indiferent de meritele lui absolute Lanțurile individuale sunt desenate

foarte bine și unele dintre tipurile care sunt derivate sunt foarte interesante În sfârșit, cel mai original mod de a scrie, desigur, va trezi curiozitatea, alături de detractori, va găsi și apărători pasionați și va stârni imitația " Dar Struve nu a fost convins de argumentele lui Bryusov La zece zile după prima sa scrisoare, pe februarie , el i-a răspuns lui Bryusov: "Nu sunt de acord cu tine despre romanul lui Bely; din prietenie, ar trebui sfătuit să nu publice deloc această lucrare imatură și de-a dreptul urâtă Ideea aici nu este deloc în Gândirea Rusă și în cititorii săi, pentru care totul bun este destul de potrivit, ci în faptul că romanul este rău până la monstruozitate Și, desigur, omul alb însuși este talentat și dacă s-ar fi luat în mână, s-ar fi putut dovedi a fi un foarte mare scriitor " În tonul acestor două scrisori, se poate simți o respingere activă a Petersburgului, un roman foarte neobișnuit pentru vremea respectivă Struve nu spune nimic în scrisorile sale către Bryusov despre conținutul romanului El pare să fie asuprit doar de faptul că este scris "pretențios", "nepăsător" și "rău până la monstruozitate" Acestea sunt toate semne care nu afectează esența conținutului - Struve (precum și Bryusov, apropo) se încăpățânează să tacă despre asta Dar aici a fost ascuns motivul principal al refuzului IRLI, f , nr , l unsprezece Întrebări de literatură, , nr , p - Publicarea lui I G Yampolsky IRLI, f , nr , l (Scrisoarea este datată eronat) Aplicații (Belim și Bryusov au spus-o În propria relatare a lui Bely, gândirea lui Bryusov se rezumă la afirmația că Struve "are multe de obiectat față de tendința" Petersburgului , constatând că este foarte rău și chiar sceptic ", că" în mânie, dar Piotr Berngardovich are o obiecție specială tocmai față de această mânie Evident, în acest punct, Bely avea dreptate: Struve, unul dintre ideologii monarhiei constituționale și liderii partidului Kadet, era cu greu capabil să aprobe acea critică rea la adresa conducătorii burghezi ai Rusiei și întregul sistem de statalitate care era cuprins în romanul lui Bely Susținător al reformelor burgheze, Struve, desigur, nu putea adopta o atitudine pozitivă față de negarea Occidentului, care a umplut paginile romanului lui Bely a vrut să vadă continuarea "Porumbelului de argint" cu problemele sale specifice și expunând părțile întunecate ale vieții satului rusesc, izolat de progresul burghez Dar a obținut cu totul altceva în Căruța lăcuită (sau Umbrele malefice?) Revoltat de refuz, Bely a început să se grăbească în Sankt Petersburg, făcând apel la opinia publică Incidentul a primit o largă publicitate Alți scriitori au fost atrași în poveste cu romanul, și nu doar cei de orientare simbolistă White a fost simpatizat; sfătuit să întrerupă relațiile cu Struve și să se retragă din personalul "Gândirii Ruse" La ianuarie , el l-a informat pe E K Medtner: "Actul "gândirii ruse " este privit la mine ca aproape ticăloșie atât la Moscova, cât și la Sankt Petersburg Apropo, romanul meu este aprobat de scriitorii din Petersburg Ei spun că se presupune că are mai mult succes decât prima parte (parerea lui Vyacheslav "Ivanov", Anichkov, Gumilyov, Kuzmin și mulți alții) Gr Al Rachinski și Bulgakov vor să-mi facă publicitate incidentul dacă "Gândirea Rusă" îmi respinge romanul (apropo, a trebuit să trăiesc pe credit timp de luni în timp ce scriam acest roman) Vyach a devenit un apărător deosebit de activ al lui Bely și un propagandist al romanului Ivanov El organizează o serie de lecturi ale lui Bely din fragmente din Petersburg în apartamentul său - pe celebrul "turn" Lecturile au fost un mare succes Modul neobișnuit de a scrie, natura grotescă, polisemantică a imaginilor au atras atenția asupra romanului lui Bely Vyach Lui Ivanov îi datorăm și titlul pe care romanul îl are acum A fost ideea lui: să intituleze romanul după numele

orașului căruia îi este dedicat Bely își amintea mai târziu: "Și apropo: "Petersburg , acel titlu al romanului, nu a fost inventat de mine, ci de Ivanov: am numit romanul" Trăsura lăcuită ; dar Ivanov mi-a argumentat că titlul nu corespunde cu "poemul despre Petersburg; da, da: Petersburg în ea este singurul, personajul principal; de aceea: romanul să se numească "Pe LN, p GB L, f , harta , unități creastă L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" Terburg"; titlul mi s-a părut pretențios și important; V I Ivanov m-a convins să-mi numesc romanul așa În acest articol, își amintește: "Serile de la Petersburg sunt de neuitat pentru mine, când Andrei Bely a citit din manuscris opera sa încă neterminată, la care a lucrat cu zel și al cărei final i s-a părut, îmi amintesc, mai puțin conciliant și fericit decât ceea ce a vărsat de sub stilou Autorul a ezitat atunci în numele întregului; Eu, la rândul meu, l-am asigurat că "Petersburg" este singurul titlu demn de această lucrare Și până astăzi mi se pare că opera lui Bely suportă cu ușurință greutatea grea a acestui titlu monumental Reproșul "concilierii", "bunătății" finalei "Petersburg", larg răspândit în critici și încă regăsit în memoriile emigrate, nu poate fi considerat drept Bely chiar și-ar dori să-i împace pe toți cu toată lumea, dar a mers atât de departe în a portretiza "dezintegrarea" generală, distrugerea individului și a legăturilor sale cu lumea, încât nu a reușit convingător să facă acest lucru De fapt, doi dintre eroi (Dudkin și Likhutin) ajung nebuni, unul (Lippanchenko) este ucis cu brutalitate, într-o durere de neconsolat Sofia Petrovna, toate relațiile dintre senator și fiul său sunt încălcate pentru totdeauna Ce este "concilierea" aici? Cu un strop de dulceață, epilogul îl descrie într-adevăr pe Apollon Apollonovich, unit cu o soție pocăită, și distracția fiului său, care a fost purtat de filosofia "conciliatoare" a lui Grigory Skovoroda - atâta tot În toate celelalte cazuri, sentimentul de tragedie nu ne lasă până la capăt Atenția acordată romanului la Sankt Petersburg s-a dovedit a fi absolut excepțională Printre scriitorii care îl simpatizează pe Bely, apare chiar și ideea de a organiza o nouă revistă, anume pentru ca Petersburg să poată fi tipărită fără piedici Dar lipsa banilor încetinește lucrurile În același timp, Bely a început să primească oferte de la alte edituri (Rose Rose, revista Sovremennik) și edituri (K F Nekrasov) Din materialele pe care le-am găsit în arhiva personală a lui K F Nekrasov din Iaroslavl, reiese clar că S Sokolov, proprietarul editurii Grif, și V Akhramovici, secretarul editurii Musaget, i s-au adresat cu o propunere către tipar Petersburg Scrisoarea lui S Sokolov conține și o explicație clară a motivului pentru care romanul a fost respins de Struve "Chiar zilele trecute", îi raportează S Sokolov lui K F Nekrasov la martie , "a existat o pauză între Bely și Struve pe motiv că, în opinia lui Struve, romanul conținea anti-occidentale TsGALI, f , pe unitate creastă , l Ivanov V Nativ și universal Articole M , , p Aplicații ideile sunt impregnate de pesimism, iar romanul lui Bely nu va apărea în Gândirea Rusă " Bely, văzând un asemenea succes al romanului, ezită Este important pentru el nu numai să "atașeze" Petersburgul, ci să primească imediat cel puțin o parte din bani pentru el, pentru a putea continua să lucreze El îi răspunde foarte atent lui E A Lyatsky, care s-a îndreptat către el cu o propunere din partea revistei Sovremennik: "În ceea ce privește romanul meu, ți-aș trimite cu plăcere un manuscris, dar acum nu-l am Și merită trimis? La urma urmei, în nu o vei tipări oricum, pentru că ai auzit că "Sovremennik** este încărcat cu material și chiar dacă ești în favoarea tipăririi, probabil că îți va fi dificil din punct de vedere tehnic " Curând,

însă, a devenit clar că nici revista și nici editura propusă a "Grupului Scriitorilor" nu vor fi create la Sankt Petersburg A existat o lipsă de fonduri, niciun material real și nu a fost posibilă dezvoltarea unei singure platforme estetice Curentul simbolismului s-a dezintegrat în acest moment, fiecare dintre artiștii majori ai școlii și-a dezvoltat propriul program de "viață și artă", după cum spunea Blok Prin urmare, după o oarecare ezitare, Bely și-a vândut romanul editorului K F Nekrasov, care își organizase editura la Iaroslavl cu doi ani mai devreme (biroul era situat la Moscova, pe bulevardul Tsvetnoy) Nekrasov a înțeles importanța pentru noua editură organizată de a publica un roman respins de Gândirea Rusă (care era deja cunoscut la Moscova și Sankt Petersburg) și senzațional la Sankt Petersburg Societatea a fost intrigata, succesul romanului a fost garantat Nekrasov i-a oferit lui Bely un onorariu bun: de ruble pentru întregul roman cu plata imediată a jumătate din sumă pe seama capitolelor deja scrise White este imediat de acord Acestea au fost condiţiile pe care a socotit zadarnic în povestea cu Struve Cu toate acestea, Sovremennik nu se liniștește Acum Lyatsky se întoarce direct la Nekrasov, cerându-i să cedeze romanul revistei Nekrasov respinge această propunere, deoarece leagă speranțe serioase de Petersburg: "Romanul lui A Bely Petersburg ** Intenționez să-l lansez în toamnă Are de foi Imprimarea lui la Sovremennik ar dura aproximativ un an Nu știu dacă acest roman va funcționa Departamentul de manuscrise al statului Yaroslavl muzeu-rezervă, f , unitate creastă IRL I, f , op , unități creastă , l Este adevărat că din aprilie a început să apară la Sankt Petersburg un nou jurnal simbolist, Trudi i Dnei, dar era preponderent de natură teoretică și critică Într-o scrisoare către K F Nekrasov din martie , Bely a subliniat esența acordului ajuns astfel: "Sunt de acord să vă dau romanul meu Petersburg, care conține aproximativ de coli tipărite de de litere (puțin mai mult sau mai puțin) , pentru de ruble, lăsându-vă să stabiliți norma numărului de copii tipărite Conform conversației noastre, îmi dați de ruble pentru partea primită din manuscris din cauza onorariului autorului Eu, în termen de luni, adică până la sfârșitul lunii iunie, vă prezint finalul romanului "{Stat arhiva regiunii Yaroslavl, G Yaroslavl, f , op unitate creastă , l - vol) L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" si in directie Struve a refuzat să-l publice în R M Este foarte important pentru editorul meu să înceapă al doilea sezon cu un lucru atât de mare; în plus, romanul în sine mi-a făcut o impresie puternică și îl găsesc mai puternic și mai talentat decât Silver Dove De aceea nu pot fi de acord cu propunerea lui Sovremennik Nu pot rata sau amâna oportunitatea de a crește ponderea și semnificația noii mele afaceri editoriale " Deci romanul rămâne pentru Nekrasov deocamdată După ce a primit de ruble de la el și o promisiune fermă de a trimite în curând alte , Bely, în a doua jumătate a lunii martie , pleacă cu A A Turgeneva la Bruxelles Este entuziasmat și plin de spirit Afacerile lui (după cum i se pare) merg bine, relațiile cu editorul se îmbunătățesc La aprilie o informează pe M K Morozova din Bruxelles: "Acum se coace o stare de spirit de lucru Asya este dusă la muncă zilele trecute; iar eu iau un roman Un lucru este bun aici: liniște, bunătate Sunt cumva fermă: și cred, cred, cred / vreau să zâmbesc, să muncesc, iar viitorul arde cu un fel de lumină calmă " Plecând în străinătate, Bely a lăsat în mâinile lui Nekrasov trei șefi ai "Petersburg" În perioada martie-aprilie-mai, trăind acum în Belgia, apoi în Franța, apoi în Germania, lucrează din greu la continuare În paralel, se vorbește despre rescrierea primului capitol, care i s-a părut lung editorului și i-a

cerut lui Bely să-l scurteze La scurt timp după sosirea la Bruxelles, Bely l-a informat pe K Nekrasov: " Am scris deja multe Rămâne să rescrie Până poimâine voi rescrie sfârșitul capitolului și voi începe să rescriu al cincilea " Lucrările sunt însă întârziate Sfârșitul capitolului crește și devine un capitol independent, al cincilea, iar toate numerotările ulterioare ale capitolelor avansează cu unul Al cincilea capitol se dovedește a fi în întregime dedicat problemei provocării și experiențelor lui Nikolai Apollonovich, care află despre "datoria care i-a fost atribuită de a pune capăt tatălui său Într-o scrisoare nedatată de la München (aparent aprilie-mai), Bely l-a informat pe Nekrasov: "Îți trimit capitolul al cincilea Îmi pare teribil de rău că am întârziat Cert este că am avut tot felul de dificultăți de zi cu zi, precum și suprasolicitare nervoasă Nu am putut lucra absolut două săptămâni De aceea era târziu Urmează capitolul În zile Și a șaptea va veni la scurt timp după a șasea Sfârșitul celui de-al -lea capitol este în esență al -lea capitol, iar al -lea este al -lea Dar romanul a devenit mai complicat din punct de vedere al intrigii și, prin urmare, am prelungit capitolul Aruncă două cuvinte pe care le-ai primit capitolul Vă garantez un sfârșit rapid al romanului Poți imprima " IRLI, f , op , nr GBL, f carduri unități creastă c, l - Stat arhiva regiunii Iaroslavl, Iaroslavl, f el unitate chr , l - despre Ibid , l - Aplicații Cu toate acestea, după ce i-a predat lui Nekrasov cinci capitole și promițând în orice mod posibil să mai trimită două capitole nescrise în viitorul apropiat (mai târziu, Bely a văzut că nu două, ci trei capitole ar trebui să fie finalizate), s-a străduit intens să reelaboreze întreaga lucrare Acest proces s-a dovedit a fi lung și extrem de laborios Albul nu doar lustruiește textul deja terminat El aruncă pasaje întregi, înlocuindu-le cu altele noi, recreează capitole întregi, introduce un prolog și un epilog Lucrările în această direcție au continuat nu numai în , ci și în Până în ultima zi înainte de a trimite următoarea "porțiune" a manuscrisului la tipar, Bely a continuat să-i facă corecturi Acum lucrează într-o atmosferă psihologică diferită A avut loc un eveniment care a influențat decisiv întreaga structură a gândirii etice și filozofice a lui Bely Acest eveniment este o cunoștință în primăvara anului cu Rudolf Steiner, care a marcat începutul pasiunii pentru antroposofie Pasiunea a fost lungă și puternică Încă o dată, Bely și-a găsit un "refugiu", un "adăpost", în care, după cum i se pare, va putea în sfârșit să rezolve toate cele mai importante întrebări ale istoriei, existența lumii, soarta a omului, viata si moartea Învățătura lui Steiner, ca și antroposofia în general, ca și teozofia predecesorului ei, sunt sisteme extrem de eclectice, în multe aspecte naive și nedovedite, cu atât de multe interpretări arbitrare încât este greu să punem vreuna din ele în succesiunea sa internă Aici depinde mult de puterea influenței personale, de capacitatea de sugestie Se pare că Rudolf Steiner poseda o astfel de abilitate Și este firesc ca Bely, obișnuit să vadă reflectarea propriei neliniști în toate, să fi văzut și aici același lucru Și a legat imediat numele și învățătura lui Steiner cu Rusia Într-o scrisoare către Blok de la Bruxelles, descriind în detaliu evenimentele misterioase și "fenomenele de lumină" care au însoțit întâlnirea sa cu Steiner, Bely spune lucruri care pot părea incredibile: sufletul oamenilor și Vl Solovyov (în Rusia vede un viitor vast și unic Vl Solovyova consideră cea mai remarcabilă persoană din a doua jumătate a secolului al XIX-lea, cunoaște pericolul mongol, susține că din a avut loc o schimbare enormă cu pământul și că apusul soarelui s-au schimbat de anul acesta: dacă nu ar fi Steiner, poate Din

scrisorile lui Bely către mama sa reiese clar că urma să predea romanul terminat lui K Nekrasov până în iulie (vezi: TsGALI, f , el , poz , fol v ,) L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" s-ar crede uneori că, vorbind despre Rusia, citea pe Alexander Blok și "Simfonia a II-a") Chiar mai devreme, în perioada Porumbelului de Argint, anumite tendințe oculte (în orice caz, atenție la ocultism) s-au făcut deja simțite în mintea și opera lui Bely, care s-au depus în motive artistice de natură teosofică Cu toate acestea, teosofia nu l-a satisfăcut pe deplin pe Bely, deoarece ideea îndumnezeirii esenței umane spirituale a fost exprimată în mod indistinct în ea, cu alte cuvinte, momentul renașterii morale a individului Motivele oculte, natura autosuficientă (adică mistică) a cunoașterii intuitive a înlocuit în teosofie noțiunea de exclusivitate a personalității înseși a individului Bely găsește o asemenea reprezentare în doctrina antroposofică a lui Rudolf Steiner Cu toate acestea, pentru a atinge această "esență divină" (atât în sine, cât și în ceilalți), este necesară stăpânirea "cunoașterii secrete" (antrenarea intuiției, observarea schimbării statutului moral al propriei lumi interioare etc) Bely s-a cufundat în studiul "cunoașterii secrete" după plecarea sa în în străinătate; începe să i se pară că a găsit în sfârşit ceea ce s-a străduit inconştient în toţi anii precedenţi ai vieţii sale conştiente Fără îndoială, fascinația pentru sistemul antroposofic idealist, de altfel, de natură destul de eclectică, nu este una dintre realizările lui Bely epoca anilor i-a oferit stimuli morali mult mai amplu și, cel mai important, mai eficienți, care ar putea să-i deschidă o perspectivă istorică reală, să dea o bază pentru căutările sale filozofice Bely a preferat să se retragă în sfera experiențelor ascunse, "secrete *, în sfera căutării unui absolut personal care să stimuleze în fiecare caz individual doar o renaștere individuală (deși, voi nota între paranteze, i se părea că el a fost în mijlocul unor evenimente de natură "superpersonală" Nu este lipsit de interes în acest sens să acordăm atenție extraselor citate de Bely din prelegerile "secrete" ale lui Steiner, susținute de acesta în - În aceste prelegeri, Steiner, aparent, a încercat să găsească o corespondență între punctele principale ale sistemului său și "sistemul" personalității umane, de la manifestările sale exterioare imediate până la cele mai ascunse, spirituale și morale Aceste fragmente sunt cuprinse într-o scrisoare către E K Medtner și sunt însoțite de solicitarea lui Bely de a nu spune nimănui despre ele O linie dreaptă se întinde de la unele dintre ele până la "Petersburg" Le citez în ordinea în care sunt aranjate chiar de Bely "Nu ne-am însuflețit încă suficient corpul eteric; reînvie-l, noi suntem pulsația acestui corp, multiplele sale ieșiri, mișcări Corespondență, p Blok nota în același timp (într-o scrisoare către A M Remizov): "Dacă ar ști despre Steiner numai de la A Bely, s-ar crede că însuși A Bely a compus-o" (vezi: Zvezda, , nr) , p) θ Andrey Bely Aplicații ar trăi și în corpul fizic, ca mișcările, ca pulsațiile din senzațiile noastre fizice; iar senzațiile eterice ne-ar fi oferite nu din exterior, ci din interior "Dacă am înviat toate părțile corpului nostru eteric și am lucra cu ele în centrele corespondente ale corpului fizic, atunci în toate părțile corpului ni s-ar dezvălui mișcările din interior, corespunzătoare cu ceea ce se simte în cap în gândire Și mâinile ar gândi "În corpul fizic, alternanța somnului și a veghei; în corpul elementar (eteric), somnul și veghea sunt simultane; piesa aceea vede și este trează; acesta nu vede nimic și doarme " "Când o persoană își poate simți corpul eteric, la început începe să i se pară că se extinde în distanțele lumești ale spațiului; testul fricii, anxietatea nu

ocolește pe nimeni aici; asuprește sufletul; de parcă ai fi aruncat în spațiu; nu este pământ sub picioarele tale " "Corpul eteric este corpul amintirilor; vibrația sa în cap - "gândurile se gândesc"; în timpul șocurilor, pericolelor, corpul eteric sare pe părți; iar faptul remarcat de medici că întreaga viață fulgeră în memorie în momentele de pericol de moarte este o consecință a ieșirii parțiale a corpului eteric Bazându-se pe Steiner, în februarie , Bely ia declarat direct lui E K Medtner că astăzi "lumea este creată din nou din nimic " Putem găsi cu ușurință multe dintre motivele cuprinse în fragmentele de mai sus în textul "Petersburg" - atât în capitolul al doilea (capitolul "Al doilea spațiu al senatorului"), cât și în capitolul al cincilea (capitolele "Pepp Peppovich Pepp", "Judecata de Apoi") și în capitolul al șaselea (capitolele "O rază moartă a căzut în fereastră", "Petersburg", "Mansarda") și în capitolul al șaptelea (capitolul "Perspectiva") și în alte locuri ale roman Principalul lucru care i-a dat lui Bely cunoștința cu Steiner și doctrina sa a fost ideea nevoii de perfecțiune morală personală, revelația unei esențe "superioare" ("divine") în sine, ideea nevoii de o renaștere interioară completă Acum este conceput de către Alb în limitele întregii omeniri, ca un act de unitate a tuturor cu toți și de stabilire a unei fraternități mondiale de oameni Prototipul acestei viitoare frății urma să fie comunitatea antroposofică din Dornach, la care Bely s-a alăturat la scurt timp după ce l-a întâlnit pe Steiner Într-o societate antagonistă, ideea de frăție dincolo de clasa și unitatea tuturor cu toți era o iluzie care semăna vag cu cea pe care Gogol și-a hrănit-o în ultimii ani ai vieții și la care a ajuns după punctul de cotitură al anii Lev Tolstoi, deși originile aici erau diferite Desigur, ea nu putea fi realizată într-o societate sfâșiată nu de contradicții morale, ci de contradicții sociale și de clasă GBL, f , harta , unități creastă și Ibid , ed creastă , l L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" În același timp, categoriile și imaginile extrase din conversațiile cu Steiner și predicile sale, dar reinterpretate în felul lor, nu au avut în toate cazurile un impact negativ asupra laturii artistice a romanului În unele scene, în felul lor, au stimulat crearea unei atmosfere îngroșate de tensiune psihologică și chiar socială și starea generală de rău a vieții În primul rând, aici este necesar să denumim capitolul superb scris "Al doilea spațiu al senatorului"; Visul lui Ableukhov este transmis aici în imagini atât de vii și în planul unor comparații atât de profunde și specifice, în care nici un vis al vreunui personaj nu a fost încă transmis în limba rusă, "Lumea astrală" dobândește sub condeiul lui Bely un aproape material tangibilitate și expresivitate artistică neobișnuită O categorie mistică abstractă, concepută pentru a desemna momentele în care o persoană "atinge" "alte lumi", ea devine brusc o desemnare a măreției și măreției lumii reale care înconjoară senatorul și, în plus, un sentiment de lipsă de față și nesiguranța completă a senatorului însuși, natura efemeră a ființei sale puternice în exterior Categoria antroposofică abstractă, supusă forței imaginației artistice a scriitorului, își pierde "de altă lume", dar capătă în schimb un sens social specific O funcție similară este îndeplinită de secțiunile dedicate lui Nikolai Apollonovich - capitolele "Pepp Peppovich Pepp" și "Judecata de Apoi", care sunt o prezentare a delirului fiului senatorial (separarea "spiritului" de "corp"), moțenind peste o bombă cu un mecanism de ceas Aici, nu ființa individuală este cea efemeră, ci întreaga "ordine" existentă a vieții lumii, sub care istoria a pus o bombă și nu se poate face nimic în privința ei Dar oricât de semnificativă ar fi fost fascinația pentru

Steiner și "învățătura" sa, aceasta nu a afectat ideea principală a romanului; după cum se vede din cuprins, ea constă în afirmarea ideii că în viitorul apropiat Rusia ar trebui să devină scena unor evenimente de importanță istorică mondială Dacă în vremuri istorice trecute ea trebuia să respingă pericolul care se apropia dinspre Est (invazia mongolo-tătară), acum situația s-a schimbat radical Același dușman pentru Rusia este acum Occidentul cu civilizația sa burgheză mortală, lipsită de spirit viu și gândire vie Orientul și Occidentul, parcă, sunt unite, după Bely, într-o singură uniune, distructivă pentru Rusia Această unire pentru Bely este tărâmul "antihrist", "Satana" - ea amenință țara cu distrugerea completă a identității naționale Calea burghezo-capitalistă pe care au parcurs-o țările din Europa de Vest este străină Rusiei, crede Bely, la fel ca și calea terorii, calea violenței Antagonismul dintre Călărețul de bronz (adică Petru I cu orientarea sa occidentală) și raznochintsy Yevgeny, care își asumă în roman masca teroristului Dudkin, este înlăturat de Bely Acest antagonism a fost principalul lucru în conceptul ideologic al poemului lui Pușkin Pentru Bely, ambii acești eroi sunt aliați, deoarece ambii exprimă străini față de e Aplicații Rusia și nevoile sale istorice ale modului de dezvoltare Atât Călărețul de bronz, cât și Dudkin - fostul Yevgeny - sunt conectați în moduri complexe cu fiul senatorului Nikolai Apollonovich, în ale cărui vene curge sânge mongol Se creează un fel de sistem unificat al unei "conspirații" mondiale împotriva Rusiei, la care participă o varietate de forțe Dar ea trebuie să îndure, spune Bely; pentru a face acest lucru, va trebui să-și dezvăluie principiile naționale - în sensul final, patriarhal și religios - ale conștiinței de sine populare Și aici și-au jucat rolul deosebit categoriile și imaginile teosofice și antroposofice, foarte personal, vital și pragmatic percepute de Bely Păreau să curgă în sentimentul general de instabilitate, anxietate, așteptarea unei "explozii" generale care a pătruns romanul de la început până la sfârșit În mintea lui Bely, care s-a format sub influența sistemelor filozofice idealiste, acest sentiment avea un caracter providențial Dar, din moment ce a primit realizarea artistică pe baza unei interacțiuni complexe a personajelor reale (deși în cea mai mare parte acestea nu sunt personaje-tipuri, ci personaje-simboluri), în plus, acționând și dezvăluindu-se într-o atmosferă care este destul de sigură din punct de vedere istoric (Petersburg în zilele octombrie), a căpătat inevitabil o nuanță de așteptare a unei adevărate explozii sociale Acest lucru, la rândul său, a fost facilitat de autenticitatea realistă a scenelor satirice acuzatoare ale romanului (legate în principal de reprezentarea vieții și a activităților de stat ale lui Ableukhov Sr) Întâlnirea cu Steiner a încetinit temporar munca la roman Bely dedică vara și toamna anului stăpânirii doctrinei mistice a "medicului" Pentru el la acea vreme, Steiner era "singurul, incomparabil, fenomen fără precedent din lume " Cu toate acestea, până la iarnă, a fost din nou și puternic cuprins de dorința de a finaliza romanul El "din ce în ce mai mult" începe să se realizeze "un romancier prin excelență, nu un critic " Sub influența lui Steiner și a învățăturilor sale, planul pentru finalul trilogiei, partea a treia, care ar trebui să se numească Invizibilul Orașul, prinde contur În vara anului , Bely i-a scris lui Blok: "Am fost obosit de roman și mi-am promis că mă abțin pentru o lungă perioadă de timp să înfățișez aspectele negative ale vieții În cea de-a treia parte a seriei mele "Est și Vest", voi descrie momente sănătoase, înălțătoare din "Viața și Spiritul" M-am săturat să sap în lucruri urâte " Până la iarnă, ideea celei de-a treia părți era atât de clară încât i-a dat un

titlu Orașul Invizibil este evident și este viața ascunsă, misterioasă, mistică a spiritului cu revelațiile și iluminările sale În mijlocul închinării lui Steiner, Bely exclamă: "Există lumină, există libertate: există viitor! I "Libertatea" este înțeleasă de el Corespondență, p Ibid , p Ibid , p Ibid , p L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" în plan antroposofic, ca "eliberare" a spiritului de dependențele pământești, de învelișul corporal (folosește chiar și un termen specific ocult care desemnează cel mai înalt grad de "eliberare" a spiritului - "corp eteric") Visează: " dacă mi s-ar fi asigurat pentru acești doi ani, dacă aș avea ocazia, fără să mă răspândesc, să lucrez pe pânze mari, atunci la scurt timp după încheierea părții a -a a Porumbelului ("Petersburg *) Aș fi preluat al treilea" Grindină invizibilă** " Toată viața lui Bely a visat la mijloacele și căile de "transformare" sublimă a personalității, la "re-crearea" ei completă, iar acum a găsit, după cum i se pare, ceea ce a căutat de mulți ani După ce i-a dat cinci capitole din roman lui K Nekrasov, Bely, din toamna anului , a început să le refacă El consideră că doar capitolele patru și cinci vor fi scrise în sfârșit (Ulterior, au fost și procesate) Al șaselea capitol este recreat și se ia în considerare ultimul al șaptelea capitol În noiembrie , Bely i-a scris lui E A Lyatsky: "În prezent lucrez din greu (la sfârșitul romanului) " El l-a bombardat pe Blok cu rapoarte despre roman și progresul lucrărilor asupra acestuia Bely este atrasă în special de ciclul de versuri al lui Blok "Pe câmpul Kulikovo", creat în și publicat în Acest ciclu a influențat indirect conceptul întregii trilogii mai devreme, iar acum, lucrând la romanul său principal, Bely se întoarce din nou la Blok , deși iarăși prin natura firii sale, vede în poeziile lui Blok nu atât ceea ce autorul a încercat să exprime, ci ceea ce el însuși a vrut să vadă acolo (profeția despre ciocnirea dintre Rusia și "tătari") În τβκοιι, viața lui Bely din - a decurs într-o atmosferă ideologică complexă și contradictorie Fascinația pentru steinerism coexistă cu încercările de a înțelege adevăratul sens al schimbărilor care se produc în viața țărilor europene; atenție profundă către Orient, cu adevărat trezit la viața istorică, cu reflecții naiv-mistice asupra ciocnirii raselor care se apropie Dar însăși soarta "Petersburgului" în - se conturează în contrast cu -începutul anului relativ bine Romanul se apropie de finalizare, iar Bely visează deja cum, lucrând în tăcere și singurătate, ar putea termina întreaga trilogie într-un an și jumătate sau doi La începutul anului , K Nekrasov a tipărit coli tipărite ale romanului (capitole) Ele sunt încă tipărite în forma lor originală, deși tocmai în aceste luni, pe când locuia în străinătate, Bely a reelaborat intens întregul roman În același timp, când Nekrasov a început să tasteze și să imprime romanul, la Sankt Petersburg, cu participarea lui Blok, a fost înființată o nouă editură "Sirin", care a început să funcționeze în noiembrie Fak Ibid Cu A se vedea: Corespondența, p b! Er JH, f el , unități creastă , l vol Vezi scrisorile către Blok pentru decembrie ("Corespondente", pp ,) Aplicații Șeful politic al "Sirin" a fost MI Tereșcenko, capitalist și filantrop (mai târziu ministru al finanțelor și apoi ministru al afacerilor externe al guvernului provizoriu) La un moment dat a servit ca funcționar pentru sarcini speciale sub directorul teatrelor imperiale și, în , a negociat cu Blok cu privire la libretul pentru baletul de A K Glazunov g (și apoi pentru operă) din viața trubadurilor provenzale din secolul al XV-lea Libretul a devenit ulterior drama Trandafirul și crucea, în timp ce Blok a devenit prieten apropiat cu M I Tereshchenko Blok este încă simpatic cu Petersburg În noiembrie , îl

informează pe Bely: "M I Tereșcenko mi-a cerut să-ți cer să trimiți noul tău roman pentru a-l publica ca o carte separată sau pentru a-l include în almanah El personal îl iubește și îl înțelege în special pe Porumbelul de argint După unele ezitari, Bely este de acord (Tereșcenko oferă condiții favorabile pentru taxe), liderii Sirin cumpără dreptul de a publica romanul de la K Nekrasov* Nekrasov, desigur, nu a fost mulțumit de astfel de o operațiune (chiar a amenințat că va elibera cele pagini pe care le tipărise deja), dar, neavând manuscrisul întregului roman la dispoziție, a fost de acord cuvinte) primele capitole; la mijlocul lunii februarie, a trimis deja începutul romanului lui Blok din Sankt Petersburg Blok a dus imediat manuscrisul lui Tereșcenko De teamă că primele capitole nu vor face impresie, Bely a garantat printr-o scrisoare către Blok că cele ulterioare ar avea "mai succes decât primele trei, căci sunt doar o pregătire pentru acţiune" Care este sensul acestei "pregătiri", explică Bely într-una din scrisorile ulterioare, dezvăluind natura interiorului "construcția" "Petersburg"; "aceste trei capitole sunt de neînțeles (pentru că până la sfârșit, evenimentele sunt rapide (planul de construire a romanului:) lâncezirea înaintea unei furtuni și) a unei furtuni; dor - primele trei capitole; furtună - ultimele capitole cu epilog) Primele trei capitole sunt începutul acțiunii; iată o descriere a tuturor personajelor principale ale romanului Dudkin îl vizitase deja pe Nikolai Apollonovich și lăsase cu el un "pachet"; dar ce fel de "nod" este acesta, care este scopul lui și ce legătură are cu proprietarul casei, fiul senatorial nu știe încă În față este o minge la Tsukatovs (Capitolul), un punct de cotitură în desfășurarea acțiunii "Languirea dinaintea furtunii" este înlocuită de primele zgomote de tunet: Nikolai Apollonovich primește un bilet în care este invitat să-și omoare tatăl; senatorul se întâlnește față în față cu un bărbat îmbrăcat într-un domino roșu, despre care circulă de mult timp zvonuri tulburătoare Apollon Apollonovich află că acest bărbat este fiul său și înțelege că acum cariera lui s-a prăbușit pentru totdeauna Înnebunirea, imposibilitatea de a înțelege complexitatea și complexitatea a ceea ce se întâmplă, locotenent Likhutin, cu care Corespondență, p Ibid , p Ibid , p L K Dolgopolov, Roman A Bely "Petersburg" Nikolai Apollonovich se va confrunta în circumstanțe deplorabile pentru el Dar, cel mai important, departamentul de securitate este ferm în acțiune, un precursor al unei provocări, a cărei victimă ar trebui să fie Nikolai Apollonovich Scopul celui de-al patrulea capitol este de a comprima până la limită arcul de acțiune Împuşcătura nu a avut loc încă, dar trăgaciul a fost deja bătut, "aşteptarea" unei furtuni este pe cale să fie înlocuită cu un tunet furtunos În această scrisoare, Bely a definit foarte precis "conținutul intern" al acelor două părți în care "Petersburg" se desparte în mod clar în conformitate cu dezvoltarea acțiunii și natura intrigii Capitolul al patrulea servește drept punct de răsturnare și începutul unui allegro furtunos La februarie , Blok face o înregistrare importantă în jurnalul său, în care vorbește despre vizita sa cu manuscrisul la Tereșcenko și despre impresiile sale despre roman: "Am adus manuscrisul primelor trei capitole din Petersburg, care a venit după-amiaza de la Berlin, de la A Bely Romanul a fost foarte criticat, s-au citit unele pasaje Consider că este necesar să tipărim tot ceea ce este în contact cu A Bely Coincidențe izbitoare (locurile poeziei mele); dezgust că vede mizerie groaznică; evil $ work; apropierea deznădejdii (dacă într-adevăr lumea este așa); Și, cu toate acestea, A Bely este incomensurabil, în spatele a două cuvinte - altceva mai pândește deodată, totul devine inylg " Judecând după

intrarea de mai sus, Blok a făcut cunoștință cu "Petersburg" abia acum Și a "acceptat" imediat romanul lui Bely, remarcându-i apropierea "surprinzătoare" de poemul său Tereșcenko și surorile ei (care au fost și acționari ai editurii Sirin și au fost prezente la discuția de la Petersburg) s-au ferit de roman ("foarte critic") Este posibil ca motivele care au determinat o asemenea atitudine să fie oarecum apropiate de motivele care l-au determinat pe P Struve să respingă romanul în urmă cu un an Este puțin probabil ca viitorului ministru al Guvernului provizoriu să-i fi plăcut acea orientare ascuțită antistatală și antiburgheză, care iese clar tocmai în primele capitole ale romanului Înfățișat satiric, grotesc pe Ableukhov Sr , grăbindu-se, neadaptat, parcă "dezintegrandu-se" în părți, Nikolai Apollonovich, ca întreaga atmosferă de vârtej, haos, inevitabilitatea unei catastrofe care planează asupra Rusiei, nu putea fi pe gustul Tereshchenkos, oameni care sunt cu siguranță "cultivați și iluminați" (Block), dar mai înclinați să caute stabilitate în viață, încredere în sine și mâine Prin romanul său, Bely a anulat această încredere "Porumbelul de argint" a fost acceptat fără probleme, deoarece sentimentul de catastrofă nu a fost exprimat acolo cu atât de clar ca în "Petersburg" De asemenea, nu a existat nicio satira asupra oficialilor guvernamentali, în timp ce denunțurile Occidentului și civilizației occidentale (burgheze) erau încă destul de abstracte Blok A Adunat op În t M ; L , , v , p - Poemă - adică "Răzbunare", la care a lucrat Blok în aceiași ani Aplicații ter "Petersburg" este o "operă rea", "abordarea disperării" Blok a surprins cu subtilitate această direcție psihologică principală a romanului Se poate presupune că, dacă nu ar fi mijlocirea lui, "Petersburg" din "Sirin" ar avea aceeași soartă ca și din "Gândirea Rusă" A doua zi, Blok scrie în jurnalul său: "Mă bucur: astăzi Tereșcenko aproape că a decis să ia romanul lui A Bely" Și apoi o zi mai târziu: "În sfârșit, romanul lui A Bely este luat, îi telegraf " La mijlocul lunii martie , Bely a ajuns în Rusia Lucrările la roman, agravate de studii intensive de antroposofie, l-au epuizat Încă visează la singurătate și la o viață liniștită, care să-i dea ocazia să finalizeze romanul Trei sau patru săptămâni de muncă liniștită este ceea ce are nevoie Fără să se oprească la Moscova, pleacă cu A A Turgeneva în provincia Volyn și se cufundă complet în munca la Petersburg Lunile petrecute în provincia Volyn (satul Bogolyuby) s-au dovedit a fi extrem de fructuoase La mijlocul lunii mai, Bely se afla la Sankt Petersburg în drum spre Finlanda, unde l-a întâlnit pe Blok de trei ori Problema romanului și publicarea lui în colecțiile editurii Sirin este în sfârșit soluționată În toate cele trei colecții, ea ocupă un loc central atât ca număr de pagini, cât și ca semnificație (doar în prima colecție, alături de "Petersburg", a fost publicată prima dată drama lui Blok "Trandafirul și crucea") Următoarea perioadă, "Sirinov" din istoria "Petersburgului" s-a încheiat Semnificația sa constă în faptul că ne-a oferit textul principal, canonic al romanului, care a stat la baza tuturor retipăririlor ulterioare În vara anului , în timp ce aștepta să fie recrutat în armată, Bely s-a întors în Rusia Cu toate acestea, apelul a fost evitat Întărit și sănătos (a luat parte activ la construcția templului antroposofic din Dornach, lucrând ca sculptor în lemn), Bely este inclus în viața literară a Moscovei Evenimentele din l-au stârnit pe Bely Salută Revoluția din Octombrie, deși interpretează ceea ce s-a întâmplat în propriul său spirit subiectivist; revoluția socială în înțelegerea sa este o reflectare a revoluției spirituale care are loc acum în sufletele oamenilor Articolul "Revoluție și cultură", poemul "Hristos a înviat" - acestea sunt răspunsurile sale

imediate la evenimentele din În noiembrie , Bely a călătorit la Berlin timp de doi ani, unde a publicat o versiune prescurtată a lui Petersburg pentru prima dată în limba rusă În octombrie , Bely s-a întors în Uniunea Sovietică A murit la Moscova pe ianuarie Blok A Adunat cit , vol p - Ulterior, Ivanov-Razumnik a amintit într-o scrisoare către K N Bugaeva: ") "(Vezi; Anuarul Departamentului de Manuscrise al Casei Pușkin pentru L , , p) L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" EDIȚII PRINCIPALE ALE ROMANULUI Istoria scrierii, tipăririi și revizuirilor ulterioare ale Petersburgului este o problemă științifică complexă și independentă Fără a pretinde că o dezvoltăm pe deplin, vom atinge doar câteva puncte care par a fi cele mai semnificative Bely nu a fost unul dintre artiștii a căror minte și opera ar conține o concepție completă despre viață și istorie Conceptul de viață și istorie a fost exprimat în opera sa, dar era într-o stare de formare, dezvoltare, modificare permanentă A fost constant "finalizat", formalizat, re-formalizat etc Nu acesta este deficiența lui Bely și cu atât mai puțin dovada inferiorității sale ca scriitor Aceasta este doar o trăsătură, poate una dintre cele mai caracteristice trăsături, a alcătuirii sale spirituale, a întregii sale lumi interioare, pentru care starea de căutare și nemulțumire constantă era mai caracteristică și indicativă decât starea de descoperiri și satisfacție Prin urmare, ar fi imprudent să spunem că la un moment dat în drumul său creator, Bely a respins unul sau altul sistem de vederi în numele altui sistem Cu toate acestea, tocmai această imprudență admite Ivanov-Razumnik, care a fost primul care a apelat la studiul textelor din Petersburg Conform concluziilor sale, în cadrul ideii de "Petersburg", Bely face o evoluție concretă și clară, cu propriile poziții de plecare, propriile etape și, cel mai important, cu propria sa concluzie ideologică și logică Ivanov-Razumnik și-a urmărit propriile obiective aici (voi vorbi despre ele mai târziu), iar în numele lor a mers pentru o astfel de simplificare În realitate, pentru Bely nu au existat poziții de start clare, nicio finalizare a temei Tema a fost "elaborată" și dezvoltată în mod constant și constant "finalizat", și, prin urmare, orice segment mai mult sau mai puțin definit aici ar trebui considerat doar ca o etapă a unei căi non-stop Ce a mai rămas cu adevărat acum din primele ediții ale romanului? Există, de fapt, foarte puțin din tendința inițială, "revista", care l-a speriat atât de mult pe P B Struve cu tendința sa "anti-occidentală" Ivanov-Razumnik, care a comunicat direct cu Bely în numele editurii Sirin, arată că a fost păstrat "într-o foarte mică măsură" ca parte a manuscrisului de tipărire "Sirinov" al romanului sub formă de foi dactilografiate, ulterior revizuit considerabil de Bely pentru a judeca adevăratul concept estetic și moral-ideologic al "revistei" " Vârfurile", p Aplicații editia romanului nu mai este posibila Evident, s-ar fi putut face altceva până când manuscrisul a fost deteriorat în timpul Războiului Patriotic Acum toate încercările de a-l restabili sunt sortite eșecului Dar ce se poate spune cu certitudine despre această primă ediție "revista" a Petersburgului - era deja neobișnuită S-a remarcat puternic pe fundalul prozei ruse din acea vreme, pe fondul prozei ruse în general Deja aici, dorința lui Bely de a crea un "nou tip de literatură", așa cum a spus el în scrisorile adresate mamei sale, era clar vizibilă Nu putem decât să fim frapați de perseverența cu care Bely s-a străduit pentru acest scop al său Dar în prima ediție, strict vorbind, găsim doar abordări de rezolvare a problemei Acordăm atenție modului stilistic neobișnuit, dar încă nu putem judeca natura metodelor artistice de creare a imaginii Este posibil ca aceasta să

conţină deja un sens al impasului istoric în care, conform concepţiei ulterioare a lui Bely, Rusia se afla la începutul secolului Neacceptând calea de dezvoltare burghezo-democratică (pentru Bely - burghezo-birocratică, reacţionară), el nu acceptă nici calea terorii Se caută o cale de ieșire în așteptarea "apariției eterice" a lui Hristos În moduri complexe, acest "fenomen" este legat în mintea lui Bely de Rusia, care, datorită unei astfel de alegeri, devine "leagănul unei noi rase umane" Nu putem spune nimic mai concret despre această primă ediție a romanului și evident că nu vom putea Mai mult, acest "concept" nu este completat și clarificat de a doua, ediția "Nekrasov" a romanului (sau mai bine zis, ceea ce avem acum din el sunt primele două capitole păstrate în fișe de probă) Conform primelor două capitole (pentru tot cu un al doilea capitol neterminat) este imposibil de judecat natura lucrării, care are opt capitole, un prolog și un epilog în versiunea finală Aceasta este nu mai mult de o șesime din roman (volumul său în ediția "Sirinovsky" este de de coli tipărite conform standardelor moderne), acesta este doar începutul - doar un preludiu al acțiunii Atrage atenția asupra ei cu cealaltă latură, legată mai mult de poetica operei decât de conceptul ei LN conține informații că cartea, ediția "Nekrasovskaya", "a fost păstrată sub forma a trei sau patru copii ale nouă foi așezate și o singură copie a dovezilor din a zecea și jumătate din cea de-a unsprezecea foi (de R V Ivanov)" (p) Din păcate, în prezent se cunoaște o singură copie a foilor de probă (este stocată în Arhiva Centrală de Stat pentru Literatură, unde a fost transferată de S M Alyansky; anterior aparținea lui Blok) A zecea și jumătate din a unsprezecea frunză, care erau în probe, nu s-au găsit deloc Evident, au murit împreună cu o parte din arhiva Ivanov-Razumnik În plus, se pare că foile de probă nu au fost păstrate în întregime În singurul exemplar pe care l-am găsit în TsGALI, conform standardelor moderne (de mii de caractere pe coală tipărită), sunt nu nouă, ci cinci (cu puțin) foi L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" Această altă latură și foarte importantă se realizează în categoria jocului creierului, care în această etapă de proiectare a ideii acționează ca cauza principală și sursa a tot ceea ce există pe pământ Fără a-și pierde contururile reale, personajele romanului, casele și străzile din Sankt Petersburg, mulțimea de oameni de pe Nevsky Prospekt se dovedesc a fi un fel de reprezentări materializate aici Lumea realității pentru Bely este o "lume fantomatică" El este opus și ostil lumii imaginilor mentale, lumii reprezentărilor, a cărei totalitate dezvăluie singura realitate adevărată Ideile reificate, părăsind conștiința lui Apollo Apollonovich Ableukhov, cad în lumea "fantomatică" - lumea umbrelor, unde continuă să "existe" deja ca "particule" ale lumii "materiale" "Gândurile senatorului", scrie Bely, "au primit atât carne, cât și sânge" Din șeful senatorului s-au născut, "mergând de-a lungul perspectivelor Nevsky", atât teroristul Dudkin ("străinul cu mustață neagră"), cât și propriul său fiu Nikolai Apollonovich; si chiar casa senatoriala galbena a aparut initial in capul senatorial Bely scrie: "Gândul despre casă, care a primit existență autonomă, a devenit "o casă adevărată; iar acum casa ne deschide cu adevărat Se creează astfel un sistem complex de relații între lumea reală, fantomatică în realitatea ei, și ideile despre ea, care au un caracter "obiectiv-material" Reprezentările sunt prezentate, puse la bază, lumea care înconjoară o persoană, iar persoana însuși devine cantități derivate, dependente, secundare Cineva tot timpul, parcă, "glumește" la lume, imaginându-și singur și forțându-și imaginația să se materializeze, dar în cele din urmă căzând într-o

dependență totală de "fantomele" generate de el Evident, în fundamentarea ideii de tragedie a unei persoane care este complet dependentă de propriile sale condiții de existență "ficționale" și numai "reificate" într-o lume fantomatică, dar aparent destul de reală și obiectivă, sarcina filosofică generală a lui Bely Etapa lucrării la roman a fost atunci când are loc apropierea lui de K F Nekrasov Ulterior, categoria "joc de creier" a dispărut oarecum în fundal, a intrat în "subtext" Urme ale lui găsim în textul romanului în toate edițiile ulterioare ale acestuia, dar acestea sunt deja rămășițe, fragmente dintr-un concept filosofic care a avut o expresie artistică deschisă Cercetătorul maghiar L Imre notează pe bună dreptate într-un articol despre "Petersburg" că ideea unui joc de creier în Bely se întoarce la agnosticismul lui Kant, perceput prin prisma idealismului metafizic al lui Schopenhauer Referindu-se la afirmația lui Bely, conform căreia simboliștii se consideră pe ei înșiși "prin Schopenhauer și Nietzsche copiii legitimi ai filosofului Königsberg", L Imre scrie: cunoașterea lumii în esența ei ar putea afecta în mod direct modul misterios cețos de a-l reprezenta pe A Bely și , în propriile sale cuvinte, a fost una dintre sursele creării sale a simbolului Schopenhauer referindu-se la Aplicații despre Berkeley și Kant, ajunge la concluzia că întreaga lume este doar un fenomen cerebral, adică jocul creierului uman, iar acest lucru determină sentimentul realității de către eroii din Petersburg În această caracteristică, este remarcat principalul lucru care stă la baza filozofiei "Petersburg" Dar există alte două fapte importante care ar trebui de asemenea remarcate În primul rând, "fenomenologia" lui Kant-Schopenhauer (lumea obiectivă ca lume a entităților incognoscibile și fenomen cerebral) a jucat un rol dependent în construcția filozofică complexă a "Petersburgului" în raport cu concepția sa istorică Ea a stat la baza acestui concept, dar în exterior aproape că nu s-a arătat, făcând loc dorinței lui Bely de a crea personaje și situații obiectivate care ar putea avea loc în realitate Ediția "Nekrasov" a romanului este importantă și pentru cealaltă latură Intriga "Petersburg" a prins deja contur aici Nu a primit încă o realizare artistică deplină, dar faptul că prinsese contur până atunci în mintea lui Bely se vede din capitolele care s-au păstrat în corecturi Ei povestesc în detaliu despre apariția pe străzile din Sankt Petersburg a teroristului Elusive, despre vizita sa în casa senatorului Ableukhov Se transmite conversația sa cu fiul senatorial (această conversație va fi inclusă aproape fără modificări în textul "Sirinovsky" al romanului) și este descris cel mai important fapt pe care se bazează intriga romanului, și anume că Dudkin lasă un bombă teroristă în biroul lui Nikolai Apollonovich, legată într-un nod umed Motivul provocării este și el introdus ferm în roman și într-o formă grotesc de gol Aceasta este deja coloana vertebrală a intrigii viitorului "Petersburg" Aici se transformă în cele din urmă într-un sistem de acțiuni și fapte interconectate și interdependente ale eroilor romanului Acum ne este clar că bomba va trebui să explodeze în casa senatorului și că Nikolai Apollonovich va fi cel care o va detona Acesta este sensul provocării, în care a fost atras nu numai Nikolai Apollonovich, ci și Dudkin; el este deja prezentat aici de către Bely atât ca celebrul terorist poreclit Evazivul, cât și ca individualist-nietzschean și mistic De aici rezultă că toate lucrările ulterioare ale lui Bely asupra romanului trebuie luate în considerare în principal din punctul de vedere al șlefuirii, aprofundării artistice a liniilor intrigii deja terminate A treia, "Sirinovsky", etapă a lucrării la "Petersburg", reprezentând veriga principală în lanțul lung al istoriei

romanului, nu introduce nimic fundamental nou în proiectarea ideii Este greu de spus ce schimbări suferă romanul în ceea ce privește conținutul ideologic, dar este posibil ca și aici problema să se fi limitat la întruchiparea artistică a unei construcții ideologice deja formate Imre L "Petersburg" de Andrei Bely și romanul simbolic rusesc Slavia, , vol XV, p L K Dolgopolie Romanul lui A Bely "Petersburg" Aici, pentru prima dată, s-a stabilit numărul de capitole (opt), s-a introdus un prolog (nu era în varianta "Nekrasov") și un epilog Capitolele primesc titluri finale cu un strop de aventurism; nu a existat nici la edițiile anterioare Bely, așa cum spune, folosește tradițiile unui roman picaresc în titlurile capitolelor, ceea ce creează un decalaj, ușor vizibil, între titlul capitolului și conținutul său real Astfel, tragicul al cincilea capitol, extrem de serios ca conținut și înțeles, are un titlu pur aventuros: "Capitolul cinci, care povestește despre un domn cu un neg lângă nas și despre o sardină groaznică" "Domnul cu neg lângă nas" este un agent al departamentului de securitate Morkovin, el este și una dintre încarnările pământești ale Antihrist (are "mâini înghețate", cărora însuși senatorul Ableukhov le respectă); "Sardine cu conținut teribil" - o bombă teroristă, cu ajutorul căreia Nikolai Apollonovich trebuie să-și distrugă tatăl, senatorul Ableukhov Nu există nimic "aventuros", "picaresc" în conținutul capitolului, în timp ce nuanța acestor semnificații este cu siguranță prezentă în titlul său Nu era încă în ediția "Nekrasov" Avem aici titlurile obișnuite, "prozaice": "Dimineața senatorului" și "Jocul creierului" În manuscrisul ediției "Sirinovsky" găsim și titlul celui de-al patrulea capitol: "Neva Shadows" (l) Aici puteți auzi clar ecourile posibilului titlu al întregului roman - "Umbre", "Umbre malefice" Al patrulea capitol a devenit ulterior al treilea, care a primit un nou titlu Și undeva aici, în momentul în care a fost o creștere a capitolelor și al patrulea capitol a devenit al treilea (asta s-a întâmplat la mijlocul anului), în mintea lui Bely, evident, apare dorința de a da titlurilor capitolelor un caracter aventuros- personaj de aventură Deja capitolul al treilea (se pare că noua treilea, fosta al patrulea) din manuscris are titlul: "Capitolul trei, din care se vede clar că evenimentele capitolului al patrulea vor da totul peste cap" Aceasta a fost deja o încercare directă (și, după toate probabilitățile, prima) de a stăpâni noul stil al titlurilor de capitole S-a dovedit a nu avea succes în totalitate - capitolul a fost definit nu în conformitate cu conținutul său, ci în conformitate cu ceea ce ar trebui să se întâmple în capitolul următor - iar Bely și-a schimbat ulterior numele I-a dat un personaj mai specific, dar și mai "aventuros" ("Capitolul trei, care descrie modul în care Nikolai Apollonovich are probleme cu întreprinderea sa") Într-o astfel de tranziție de la titlurile de capitol "serioase" la titlurile de "aventură aventuroasă", dorința pur scriitorială a lui Bely de a atrage atenția unui public larg, care, după cum a înțeles el, ar putea alerta conținutul extraordinar și extrem de serios al lui Petersburg și al lui neobișnuit manieră stilistică inovatoare, fără îndoială afectată Romanul lui Bely este greu de asimilat de cititorul nepregătit, el a înțeles asta, iar întrebarea publicului nu a fost o întrebare inactivă pentru el Este posibil să fi existat un alt motiv; sau mai bine zis, nu o cauză în sens propriu, ci un anumit impuls ascuns, care s-a manifestat în sens larg în roman în trăsătura sa stilistică, care Aplicații a fost definită mai sus ca o tehnică de autoironie În roman, Bely ridiculizează nu numai oamenii apropiați (de exemplu, L D Blok, ale cărui trăsături le folosește pentru a crea imaginea Sofiei Petrovna

Likhutina, sau tatăl vitreg al lui Blok, F F Kublitsky-Piottukh, pe care îl portretizează ca locotenent Likhutin), dar și însuși (Nikolai Apollonovich) și tatăl său (Apollon Apollonovich, dar numai în sfera relațiilor cu fiul său Kolenka) În ediția "Sirinovskaya", pentru prima dată, a fost efectuată împărțirea capitolelor romanului în capitole, fiecare dintre ele primind propriul titlu În roman există de astfel de titluri, ele au fost compilate de Bely din cuvinte, fraze sau propoziții întregi ale acestui capitol Capitolele greoaie sunt împărțite în secțiuni, fiecare având propriul său titlu Citirea unui roman și înțelegerea conținutului acestuia este mult facilitată Nu toate titlurile capitolelor s-au format deodată Din partea supraviețuitoare a manuscrisului, putem remarca versiunile originale ale unora dintre ele Evident, compilarea titlului a fost efectuată de Bely chiar înainte de a trimite una sau alta parte a manuscrisului la Moscova și a fost însoțită de o anumită grabă Deci, în titlul celui de-al șaselea capitol al celui de-al treilea capitol, un motiv din "Regina de pică", care a fost odată fredonat de Sofia Petrovna și care în textul capitolului este redat ca "tatam: acolo, acolo!" În titlu, Bely a făcut o greșeală evidentă ("Acolo: acolo, acolo!"), care a fost corectată de Ivanov-Razumnik (ceea ce reiese clar din notele sale din marginile manuscrisului) De asemenea, s-a întâmplat ca, după ce a intitulat unul sau altul capitol, Bely, continuând să lucreze la el, să arunce (sau să se mute în alt loc) acea parte a textului care conținea doar cuvintele puse în titlu Acest lucru s-a întâmplat cu capitolul "Degetele reci" (capitolul unu) Expresia "degete reci" este preluată dintr-o poveste despre cum, odată în tinerețe, Apollon Apollonovich a înghețat undeva "în întinderile" Rusiei: "de parcă degetele reci ale cuiva, împingându-i fără inimă în piept, i-ar fi mângâiat aspru inima" Ulterior, Bely a transferat această poveste în capitolul al doilea (capitolul "Dragul meu Delvig mă cheamă", care în versiunea originală se numea pur și simplu "Draga Delvig"); titlul "Degetele reci" printr-o ochire a rămas neatins, deși acum nu mai are nicio legătură cu sediul central Cu toate acestea, ținând în mâini colecțiile editurii Sirin, în care romanul său a văzut în sfârșit lumina zilei, Bely a simțit nemulțumire față de opera sa În acest moment, el începuse deja să ia în stăpânire dorința de a remodela, de a remodela tot ceea ce a creat anterior Pregătind o colecție de poezii în două volume pentru editura Sirin, Bely i-a scris în iulie lui Ivanov-Razumnik (ar trebui să se acorde atenție recunoașterii sale, deoarece îl caracterizează și ca persoană creativă): " Am vrut să pregătesc a -a ediție a mea L R Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" poezii, distribuirea lor în noi secțiuni și reelaborarea unui număr de poezii; M-am apucat de această muncă Dar când m-am ocupat cu revizuirea, mi-am dat seama că intenția mea era să nu las piatra neîntorsătă în Aur în azur, adică să rescriu pur și simplu Aur în azur " O mărturisire uluitoare care ar trebui să ne atragă atenția Mai mult, Bely și-a îndeplinit această intenție: în , la Berlin și-a publicat fostele poezii într-un singur volum, de fapt rescrise din nou Aici a aruncat strofe întregi de poezie, a distrus ciclurile anterioare și a creat altele noi, a spart vechile poeme lirice în cicluri poetice și a transformat unele cicluri în poezii etc Tot ce a fost scris înainte i se pare acum departe de a fi perfect În , pregătind pentru publicare o nouă colecție de poezii, The Calls of Times, Bely scrie în prefață: "O trăsătură a poemelor mele este friabilitatea lor; tot ce am scris în versuri, în ochii anilor, stă ca niște ciorne, cu a căror publicare m-am grăbit >" Conține, de asemenea, un apel către viitorii editori să nu tipărească "Gold in

Azure" conform primei ediții din La fel de militant a dispus de Bely deja în acești ani în legătură cu "Petersburg" Adevărat, aici există un detaliu esențial: Bely nicăieri nu vorbește despre o "reprelucrare" a romanului, ci doar despre prescurtarea acestuia Reelaborează poezii și colecții de poezie și scurtează romanul Aceasta este o diferență foarte semnificativă și trebuie reținută Motivele care l-au determinat pe Bely să înceapă să-și revizuiască trecutul nu sunt pe deplin clare, în ciuda faptului că cercetătorii lucrării sale le-au acordat deja atenție Aici este important de reținut că această revizuire a început cu mult înainte de revoluție și nu a fost direct legată în niciun fel de evenimentele din Este posibil ca, după ce a simțit apropierea răsturnărilor sociale, al căror început a fost pus de Războiul Mondial, Bely să dorească să vadă în fosta sa activitate creatoare o reflectare a premonițiilor sale actuale, să dorească să vadă în opera sa un singur " poem liric", după cum a spus el însuși, care este mai mult într-o formă vizuală, ar exprima sensul interior al destinului vieții sale Începând cu , până la sfârșitul zilelor, Bely și-a "rescris" cu insistență și regulat trecutul, și-a remodelat, și nu numai opera sa artistică, ci însăși viața, care își va găsi expresie grafică în cele trei volume ale memoriilor sale Aceasta era esența personalității sale: la fiecare nouă etapă a dezvoltării sale (mai ales dacă aceasta coincidea cu evenimente de mare semnificație socială), el își percepea trecutul ca pe o pregătire tocmai pentru această etapă, fără să-i pese câtuși de puțin de obiectivul său istoric și istoric semnificație literară TsGALI, f , pe unitate creastă , l "Poezii și poezii", p Firește, s-a dovedit imposibil să fii de acord cu A Bely și să-i împlinești voința, deoarece aceasta ar duce la o denaturare completă a ideilor despre A Bely ca poet, a cărui formare a avut loc în anumite condiții istorice Aplicații - - cea mai importantă piatră de hotar din istoria Rusiei și a întregii lumi europene Trecând prin acești ani, percepând acut intensitatea vieții publice, Bely vrea să-și perceapă propria creativitate în legătură directă cu ceea ce se întâmplă acum în lume El duce o viață extrem de ocupată în acești ani Încă din (conform lui Bely) a primit o ofertă "de la edituri germane care se oferă să traducă și să publice în Germania" romanul său Petersburg Și doi ani mai târziu, după ce abia aștepta publicarea Petersburgului, Bely a început reducerea La iulie îl informează pe Ivanov-Razumnik: " Vă trimit "Porumbelul de argint" de îndată ce termin de marcat abrevierile "Petersburg" pentru ediția germană: editorul, Georg Müller (la Munchen) a înaintat traducătorului meu condiția ca "Petersburg" să fie unul volum, iar pentru aceasta a fost necesar să-l prescurez cu de pagini În timp ce scurtam, m-am lăsat atât de purtat de lucrare încât mă gândesc: pentru viitoarea ediție rusă, o voi reduce și la Hà de pagini beneficiază foarte mult " În , în timp ce se afla la Moscova, Bely a început să-și îndeplinească această dorință El scurtează romanul spre publicare la Editura Scriitorilor din Moscova Lucrează conform textului "Sirinovsky", după o copie care i-a aparținut anterior lui V F Ern, așa cum o demonstrează propria sa inscripție Publicarea nu a avut loc, dar copia corectată a romanului a fost păstrată și se află acum în colecția lui I S Zil-bershtein (Moscova) Făcând cunoștință cu acesta datorită consimțământului amabil al lui I S Zilbershtein, am descoperit că abrevierile de aici sunt mult mai radicale decât cele care au fost ulterior realizate de Bely în ediția de la Berlin a romanului De exemplu, "Prologul" a fost complet șters, multe capitole au fost retrase complet sau aproape complet ("Și-au călcat pantofii", "Au dansat", "Mingea", "Mâna de ajutor", "Nevsky Prospekt", "Instituție" ,

"S-a oprit din înșurubat" și etc) Numele capitolului "Zbor" (capitolul doi) a fost tăiat și în schimb a fost scris unul nou - "Rusia", iar tot ceea ce amintește de Alexander Dudkin a fost eliminat din textul capitolului, ca urmare a căruia capitolul s-a transformat într-o digresiune lirică independentă După cum putem vedea, ediția din Berlin în două volume din Petersburg din nu a fost o surpriză Pregătirile pentru apariția sa au început în "Bienala de la Berlin", notează K Mochulsky, "este apogeul activității literare a lui Bely" White publică în acești ani Vezi scrisoarea către mama sa din vara anului (TsGALI, f , on , poz , fol v) TsGALI, f , pe unitate creastă , l Traducerea în germană a lui Petersburg a fost publicată la München (editura lui George Müller) în Potrivit lui Ivanov-Razumnik, a servit ca un fel de "punte" de la ediția "Sirinov" a romanului la cea de la Berlin (" Vershina", p) Împărțirea în două volume a fost realizată de Bely pur mecanic: prologul și primele patru capitole alcătuiau primul volum, următoarele patru capitole și epilogul alcătuiau al doilea volum Volumul total al publicației a fost redus cu o parte V (din de coli tipărite în ediția de la Berlin, coli au fost retrase (vezi "Vârfurile", p)" L K Dolgopolov, Roman A Bely "Petersburg" cărți, dintre care jumătate sunt ediții anterioare revizuite, iar jumătate sunt lucrări noi A fost o lucrare titanică și numai Bely, cu capacitatea sa fantastică de muncă, a putut-o îndura Și, bineînțeles, nu a avut timp pentru finisarea detaliilor, lustruirea frazelor, adică tot ceea ce necesită aprofundare și autoconcentrare A reelaborat lucrările, parcă s-a grăbit să trateze un subiect și să treacă imediat la altul Putem găsi cu ușurință urme de grabă în textul ediției din Berlin din Petersburg, în două volume Contrar opiniei lui Ivanov-Razumnik (care a pătruns într-o formă brută în memoriile emigrate), Bely nu caută să schimbe sau pur și simplu să atingă conceptul romanului Reducerea a fost realizată de el fără vreun scop preconceput și în condiții noi Severitatea situației istorice în care se afla Rusia în anii pre-revoluționari și care a stat la baza conceptului artistic de "Petersburg" s-a netezit până la acel moment, a încetat să mai fie "tema zilei", atât dintr-un punct de vedere politic și ideologic Trecută prin revolte revoluționare, Rusia a pornit pe calea transformărilor socialiste Relevanța romanului a fost netezită, ceea ce Bely nu a putut să nu înțeleagă Evenimentele descrise în roman s-au retras în trecut, au devenit proprietatea istoriei Obiectiv, chiar de cursul evenimentelor, "Petersburg" a fost transferat la categoria lucrărilor pe o temă istorică Simțind și înțelegând acest lucru, Bely a făcut o scurtare a romanului, încercând să netezească, să înăbușească ceea ce anterior putea fi relevant și de actualitate Dar, în același timp, a încălcat fără să vrea echilibrul care exista între filosofia "Petersburgului" și acele mijloace vizuale la care recurgea La urma urmei, concepția filozofică a lui Bely s-a bazat pe ideea naturii iluzorie a lumii reale, a "neautenticității" acesteia Ea a fost cea care i-a oferit oportunitatea de a îmbina elementele diverse și diverse ale lucrării într-un singur întreg artistic Acum, în timp ce scurtează romanul, Bely, aparent fără să-l observe, distruge conceptul filozofic al romanului, datorită căruia diversitatea stilurilor și diversitatea elementelor artistice devine evidentă, avansează Romanul dă acum impresia unei anumite artificialități, predestinare El capătă trăsăturile unei scheme sec conturate, în care Bely își vede meritele (vezi prefața romanului în ediția din) Dar, în același timp, este imposibil să nu observăm că a pierdut o anumită cotă de culoare, claritate psihologică și tensiune Multe pagini au început să pară

inconsecvente Așadar, în al șaptelea capitol (capitolul "Macarale") există o digresiune lirică, care expune visul lui Bely de o frăție universală de oameni, care cu siguranță trebuie să vină în viitorul apropiat În textul "Sirin", acest pasaj are următoarea formă: "Dar ziua va veni Mochulsky K Andrei Bely, p Andrei Bely Aplicații Toate acestea se vor schimba într-o clipă Și toți străinii care trec - cei care au trecut unul în fața celuilalt (undeva într-un colț) într-un moment de primejdie de moarte, cei care au vorbit despre acel moment inexprimabil cu priviri inexprimabile și apoi s-au retras în imensitate - toți, toți vor întâlni! Nimeni nu le va lua această bucurie de a se întâlni În ediția de la Berlin, digresiunea ia următoarea formă: "Toate acestea se vor schimba într-o clipă Și toți străinii sunt trecători, cei care au trecut unii în fața celuilalt (undeva pe o stradă din spate) într-un moment de primejdie de moarte, toți se vor întâlni! Nimeni nu poate lua această bucurie de a întâlni " Un pasaj metaforic strălucit s-a transformat într-o lipsă de chip uscată Chiar și, poate, nu a devenit complet clar despre ce fel de "întâlnire" vorbim aici Reduce textul alb într-un mod similar în multe alte cazuri Aici apare teroristul Dudkin pe paginile romanului, îndreptându-se spre casa senatorului Bely scrie (textul "Sirinovsky"): "S-a gândit că viața devine din ce în ce mai scumpă și că oamenii muncitori nu vor avea în curând ce mânca; că de acolo, de pe pod, Petersburg străpunge aici cu săgețile sale prospective și cu o bandă de uriași de piatră; acea gașcă de uriași cu nerușinare și cu desfătare îi va îngropa în curând pe toți săracii insulei în poduri și beciuri Și iată ce a mai rămas din reflecțiile lui Dudkin în ediția de la Berlin "El credea că viața devine mai scumpă; este dificil pentru oamenii muncitori să trăiască, Petersburg este străpuns de acolo cu săgeți potențiale și o bandă de uriași de piatră "(Partea I, p) Dar poate cel mai frapant exemplu este reelaborarea pasajului metaforic, uimitor din punct de vedere al strălucirii și vizibilității detaliilor, conținut chiar la începutul primului capitol (capitolul "Locuitorii insulelor te uimesc") și asociat cu senatorul Ableukhov și aripi "neto-pirine" (vezi pagina a acestei ed) Sarcasm și ironie a unui cetățean-scriitor, o batjocură a gândirii demnitare limitate - asta auzim în această digresiune lirică, plină de o putere spirituală extraordinară și șlefuită cu măiestrie Iată ce avem în ediția de la Berlin: "Petersburg s-a ridicat de acolo; dintr-un val de nori, cladiri ardeau acolo; acolo, se părea, cineva supărat, frig plutea; De acolo, din haosul urlator, te uitai cu o privire pietroasă, ieșeai în ceață cu craniul și urechile Toate acestea gândea străinul; a strâns pumnul în buzunar; și își aminti că frunzele cădeau Știa totul pe de rost Aceste frunze căzute - pentru câte ultimele frunze: a devenit - o umbră albăstruie White A Petersburg Roman Partea a doua Berlin, , p Referirile ulterioare la această ediție sunt date în text, indicându-se doar partea (cifra romană) și pagina L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" De la noi înșine vom spune: o, popor rus, o, popor rus, nu lăsați mulțimi de umbre de pe insule! Poduri negre și gri au fost deja aruncate peste apele Lethian Demontați-le Prea târziu " (Partea I, p) Aici totul s-a redus, netezit Sarcasmul a dispărut, ironia a rămas Patosul revelator a fost înlocuit de o narațiune lină, fără prea multă tensiune și debordări semantice În ediția de la Berlin de la Petersburg, Bely înlătură într-adevăr anumite scene care ar putea fi interpretate ca o expresie a scepticismului său cu privire la fecunditatea reorganizării sociale a societății, față de mișcarea muncitorească Așadar, scoate întreg capitolul "Rally" din capitolul al treilea al romanului Astfel de retrageri ar putea duce cu

siguranță la o schimbare generală a conceptului de roman, dar cu condiția ca acesta să fie unilateral Dar asta nu s-a întâmplat În același timp, Bely îndepărtează (sau reduce foarte mult, lipsindu-l de claritate și semnificație) paginile revelatoare S-au dat exemple mai sus Voi sublinia și pasajul complet retras, care a completat capitolul din ediția "Sirinovskaya" "Da, taci! " capitol unul În schimb, ediția de la Berlin a păstrat elipse, deși patosul revelator și satiric al acestui pasaj este imediat evident Ceea ce rămâne din roman este un schelet uscat, un contur care poate oferi ceva doar unei persoane familiarizate cu textul "Sirinovsky" Extrem de unilateral în aprecierea conținutului ideologic al romanului, Ivanov-Razumnik propune conceptul că reducerea a fost realizată de Bely ca sub semnul unei schimbări complete în structura sa ideologică Această schimbare, potrivit lui Ivanov-Razumnik, a avut loc pe linia înlocuirii egalității "revoluție-mongolism" cu o altă egalitate; "revoluție-Scythianism " Cu alte cuvinte, revoluția se transformă acum dintr-un fenomen întunecat, distructiv ("mongolismul") într-un fenomen spontan, sublim, parcă, pentru că sursele sale nu se mai află în sfera subconștientului , dar în sfera anumitor începuturi de viață "luminoase", patriarhal-primitive ("Scythianism") Nu este greu de văzut în spatele prezentării acestui concept dorința lui Ivanov-Razumnik de a face din Bely din ediția berlineză "Petersburg" aliatul său în "Scythianism" (în spatele căruia se vede clar platforma politică socialist-revoluționară), opunându-se el la Bely al ediției "Sirinovskaya" a "Petersburg", care, firesc, este aliatul lui Ivanov -Razumnik conform ideologiei "Scythianismului" nu putea deveni Pentru el, Bely din epoca ediției de la Berlin din Petersburg este un maestru de neîntrecut, un artist subtil și sensibil și un stilist excelent "O nouă adaptare sau revizuire a romanului", scrie Ivanov-Razumnik, "autorul a produs cu gust profund, cu fină reținere, cu o înțelegere corectă a mijloacelor prin care Vîrfuri, p - Aplicații fie că el, conștient sau subconștient, s-a străduit pentru un anumit scop " Cu toate acestea, nu găsim nimic de acest fel în lucrarea lui Bely asupra textului din Petersburg Dimpotrivă, este izbitoare graba cu care romanul a fost scurtat și care a dus la numeroase gafe stilistice, reticențe și încălcări ale sensului Aici sunt cateva exemple În capitolul primei ediții de la Berlin (capitolul "Biroul stătea acolo"), senatorul Ableukhov încearcă să-și amintească unde se întâlnise deja cu "un străin cu mustață neagră" (Dudkin): "Cumva cobora scările; Nikolai Apollonovich, aplecat peste balustradă, cu cineva : un om de stat nu se considera îndreptățit să se intereseze despre cunoștințele lui Nikolai Apollonovich "(Partea , p) Căscatul, marcat cu o elipsă, este derutant Se pare că în ediția "Sirinovsky", această parte a frazei arăta astfel: "Vorbeam vesel cu cineva" (capitolul "A văzut un Raznochinets") Semnificația pentru care, după toate probabilitățile, Bely s-a străduit în ediția din , s-a dovedit a fi artificială În același capitol din ediția de la Berlin există următorul pasaj: "Lacheul urca scările; O, ce scară frumoasă! Și - pași: moi, ca circumvoluțiile creierului; pe care s-au urcat de mai multe ori slujitorii" (Partea I, p) Aici gramatica este clar încălcată: "care" se referă la cuvântul ("scara") din propoziția anterioară În ediția "siriniană", întreg acest pasaj are o formă extinsă și nu există lacune stilistice Dar cel mai frapant exemplu de grabă, care a dus la o încălcare a sensului, este cuprins în capitolul "Rolul lui Tsash" (primul capitol) Iată începutul lui (conform ediției de la Berlin): "Străzile din Petersburg au o singură proprietate indubitabilă: transformă trecătorii în umbră Am văzut asta în exemplul străinului

misterios El, după ce a apărut ca un gând, din anumite motive a contactat casa senatorială; acolo a ieșit la suprafață pe bulevard, urmându-l direct pe senator în povestea noastră" (Partea I, p) Expresia "Am văzut asta în exemplul străinului misterios" nu este susținută de text, din care reiese clar că "am văzut" exact opusul - nu transformarea străinului într-o umbră, ci transformarea străinului gând care a apărut în capul senatorial într-un adevărat străin cu mustață Cazul se explică prin faptul că, în timpul editării textului "Sirinovsky", Bely elimină partea din frază care urmează cuvintelor "transforma trecătorii în umbre" Această parte are următoarea formă: "umbrele străzilor din Sankt Petersburg se transformă în oameni" Acum totul este clar, iar următoarea frază: "Am văzut asta cu exemplul unui străin misterios" nu provoacă nicio confuzie "Vârfurile", p În publicația "Nikitinsky subbotniks" ( ) încercând să corecteze această omisiune, Bely o exacerbează și mai mult Fraza de aici arată astfel: "Și - trepte: moi, ca circumvoluțiile creierului, de-a lungul cărora miniștrii au urcat de mai multe ori" (Partea I, p) L K Dolgopolov Roman A Bely ((Petersburg " Acest exemplu este orientativ Scurtând romanul, aruncând paragrafe, fraze, părți de fraze și neînlocuindu-le cu nimic, Bely încalcă uneori involuntar secvența logică a narațiunii, din cauza căreia sensul unui anumit gând, descriere, conversație se pierde sau se încalcă Deci, în cel de-al doilea capitol (capitolul "Fața complet fumurie") în transmiterea conversației dintre Nikolai Apollonovich și Dudkin există un astfel de episod (ediția "si-rinovskaya"): "Și acum, după ce a auzit o fistulă ascuțită, pronunțând "amintirea", Nikolai Apollonovich aproape că a strigat cu voce tare: - Despre propunerea mea? Dar s-a tras imediat la loc; si doar a remarcat: - "Deci, sunt la dispoziția dumneavoastră" " În ediția de la Berlin, această conversație este comprimată până la punctul de a deveni complet inaudibilă: "Auzind o fistulă ascuțită rostind "amintirea", a strigat Nikolai Apollonovich: "Despre oferta mea? Dar s-a tras la loc; si tocmai am observat: " Sunt la slujba ta" " (Partea I, p) În același timp, Nikolai Apollonovich atât "a strigat", cât și "tocmai a observat" Același lucru s-a întâmplat și cu începutul celui de-al patrulea capitol (capitolul "Grădina de vară") În versiunea "Sirinovskaya", avea următoarea formă: "Prozaic, singuratic, potecile Grădinii de vară alergau înainte și înapoi; traversând aceste spații, din când în când un pieton înnorat își grăbea pasul, pentru a se pierde în cele din urmă în golul deznădăjduit: Câmpul lui Marte nu poate fi depășit în cinci minute! În ediția de la Berlin, sensul acestui pasaj, care este suficient de clar, este grav încălcat: "Un pieton înnorat își grăbea ocazional pașii - pentru a se pierde complet: Câmpul lui Marte nu poate fi depășit în cinci minute" (Partea I, p) Se dovedește că "pietonul înnorat" "se grăbea un pas", se grăbea să se piardă, în timp ce, în realitate, Bely nu se străduia cu greu pentru un astfel de sens Romanul este despre spații metafizice care înconjoară o persoană din toate părțile; ele se pot extinde fie la dimensiunea universului, fie se pot micșora la dimensiunea Câmpului lui Marte, dar sunt dăunătoare oamenilor Cu toate acestea, persoana însăși nu se grăbește deloc să "se piardă" în ei; voința sa subiectivă nu joacă un rol în acest caz În ediția de la Berlin, scenele care înfățișează noaptea întoarcerea lui Dudkin la podul lui, unde îl așteaptă vârcolacul Shishnarfne, au fost grav deteriorate Aici Dudkin a intrat la intrare și a alergat spre palier Privind în jos cu groază, a văzut cum "Makhmudka îi șoptește unui domn cu o înfățișare obișnuită, într-o pălărie melon naturală, cu o față orientală cu nasul cârlig" (Partea a II-a,) Ce este acest

"ghiveci natural"? Este posibilă o pălărie melon "nenaturală" sau "nenaturală"? Acest cuvânt nu a fost în textul "Sirinovsky" și nu a apărut nicio confuzie aici Apoi are loc o întâlnire cu Shishnarfne, care intră într-o conversație cu Dudkin; Aplicații ," - "Scuzați-mă, sunteți Andrey Andreevich Gorelsky?" " Nu, eu sunt Alexander Ivanovich Dudkin - "Da, pe un pașaport fals Alexandru Ivanovici se cutremură: trăia într-adevăr cu un pașaport fals, dar numele său, patronimul și numele de familie erau: Alexei Alekseevich Pogorelsky, nu Andrey Andreevich Gorelsky În ediția de la Berlin, acest pasaj simplu îmbracă trăsăturile unui răsucitor de limbi de neînțeles: "-" Andrei Andreevici Gorelsky? " Nu, Alexander Ivanovich Dudkin - "Da, dar conform pașaportului " Alexandru Ivanovici se cutremură; a trăit cu un pașaport fals; nume, patronimic și prenume; Alexei Alekseich Pogorelsky, nu Andrei Andreevici" (Partea a II-a, p) Aici s-au amestecat numele adevărate și conspirative ale lui Dudkin (pentru că, conform pașaportului său, el este Dudkin) Mai departe, subiectul Petersburgului intră în conversație; Shishnarfne declară: " totuși, patria mea este Shemakha: și locuiesc în Finlanda: clima din Sankt Petersburg, mărturisesc, îmi este dăunătoare" În ediția de la Berlin, această frază este distorsionată până la punctul în care și-a pierdut orice semnificație: "Totuși, patria mea este Shemakha; climatul este rău pentru mine" (Partea a II-a, p) Care este clima? Clima din Shamakhi Evident nu; dar în acest caz se pune întrebarea, cum poate fi dăunătoare clima în general? Conversația se îndreaptă apoi către problema "lumii umbrei" și a naturii "umbrei" Shishnarfne afirmă: "Umbra nici măcar nu este un papuan; biologia umbrelor nu a fost încă studiată; de aceea nu vei întâlni niciodată tepyu: nu vei înțelege cerințele lui; in Sankt Petersburg te intra cu bacili de diverse boli, inghititi cu apa de la robinet in sine " Ideea obișnuită a lui Bely despre Sankt Petersburg ca o obsesie diabolică și capitala lumii umbre El capătă un sens complet neclar în ediția de la Berlin: "Biologia umbrei nu a fost încă studiată; nu vei înțelege cerințele ei; intra prin bacili, inghitit cu apa de la robinet " (Partea a II-a, p) Cine intră în bacili - umbra sau biologia umbrei? Dar acum atacul delirului a trecut, vârcolacul a dispărut Dudkin a rămas singur Bely scrie (ediția "Sirinovskaya"): "Alexander Ivanovici, odihnindu-se de crize de delir, a visat cât de sus s-a ridicat deasupra brumei senzuale a lumii" În ediția de la Berlin, comprimând textul la limită, el lipsește această frază de sensul ei: "Alexander Ivanovich, odihnindu-se de delir, visa să se ridice deasupra unei brume senzuale" (Partea a II-a, p) El face același lucru și descrie calea pe care o face Călărețul de Bronz în drum spre casa lui Dudkin În ediția "Sirinovsky" În publicarea lui Nikitinskie Subbotniks ( ), această frază pare cu totul absurdă: "Biologia viselor nu a fost încă studiată; Nu veți înțelege cerințele ei, intră cu bacili, înghițită cu apă de la robinet "(Partea a II-a, p) Se spune clar că biologia "intră" L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" a existat o asemenea comparație (nu în totalitate, totuși, reușită): "gura calului a izbucnit într-un necheat asurzitor, care amintește de fluierele unei locomotive" În ediția de la Berlin, nechezatul este înlocuit cu râsul, iar comparația capătă un caracter incredibil: "răsul de cai răsuna, amintind de fluierul unei locomotive" (Partea a II-a, p) Și tot acest pasaj strălucitor, colorat, orientat deschis către Pușkin și parțial către Gogol, devine o enumerare uscată și fără chip (mai mult, cu o greșeală absurdă - în loc de "cai care se apropie, pufnind, feriți de groază" atât în ediția de la Berlin, cât și în ediția Nikitinskie subbotniks a devenit: "caii, pufnind, s-au

ferit") Unul dintre trucurile preferate ale lui Bely atunci când scurta un text a fost să arunce un cuvânt (sau o parte dintr-o frază), fie pentru a-l înlocui cu o elipsă, fie pentru a nu-l înlocui cu nimic; în ambele cazuri se formează un gol semantic Indicativ în acest sens este capitolul "Kont-Kont-Kont!" în capitolul trei Așadar, în ediția de la Berlin citim: "Și o aparență de prietenie a apărut pentru desert: și uneori le-a devenit păcat să întrerupă conversația, de parcă amândoi le-ar fi teamă că fiecare dintre ei este singur unul cu celălalt " (Partea I, p) Au fost emise cuvintele "a semnat cu severitate execuția" În același loc, tatăl își amintește cum l-a învățat odată pe fiul său: "Stelele, Kolenka, sunt departe: de cea mai apropiată - o grindă merge la pământ pentru mai mult de două " (Partea I, p) Cuvântul "an" este lansat Și din nou în același loc: "Tatăl a ajuns cu adevărat la concluzia că sângele lui era un ticălos?" (Partea I, pp -) A fost "sânge din sângele lui", pentru că senatorul nu se gândește la sine, ci la fiul său În capitolul șapte, în scena întâlnirii dintre Nikolai Apollonovich și locotenentul Lihutin de pe Nevsky Prospekt, Likhutin aruncă fraza: "Nu am alergat după tine ca să vorbim despre un fel de gât" (Partea a II-a, p) Dar chiar înainte de asta, nu s-a spus niciun cuvânt despre gât, pentru că paragraful cu mențiunea acestuia s-a dovedit a fi complet aruncat Și există multe astfel de cazuri în ediția de la Berlin din Petersburg Prin urmare, părerea despre această ediție ca exemplară, făcută "cu gust profund" și "expunere fină", ar trebui recunoscută ca intenabilă O altă idee, exprimată și în legătură cu ediția de la Berlin a romanului, ar trebui recunoscută și ea ca insuportabilă - că Bely a făcut o reducere a textului, presupus doar în scopuri oportuniste, pentru a-și arăta "loialitatea" față de regimul sovietic Un astfel de "punct de vedere" îl găsim în cartea sus-menționată a lui N Valentinov Valentinov N Doi ani cu simboliștii, p - Adevărat, aici N Valentinov recunoaște că "la momentul scrierii acestor rânduri" nu avea în mâini prima ediție a Petersburgului și trebuia să se bazeze doar pe memorie Datorită numai acestei rezerve involuntare, o declarație aparent responsabilă devine o declarație iresponsabilă La urma urmei, vorbim despre compararea textelor, cum se poate baza pe memorie aici? N Valentinov nu cunoștea cartea lui Ivanov-Razumnik "Vârfurile"; a folosit citate din ea, dar le-a citat din cartea lui K Mochulsky (asta se vede din textul memoriilor sale) Aplicatii, IZVOARE LITERARE ŞI ISTORICE ALE PETERSBURG În bâte de fum verde de vitriol, rupând și zdrobind treptele, Călărețul de Bronz care a galopat aici se ridică cu tunete și vuiet la podul unei case umede din Petersburg, pe linia a -a a insulei Vasilyevsky Și-a părăsit locul din Piața Seyatskaya și s-a dus la teroristul Alexander Ivanovich Dudkin, care locuiește aici într-o casă sigură A căzut în genunchi în fața călărețului Dudkin, i-a spus că îl așteaptă, l-a numit "profesor" Și-a amintit de mitul Călărețului de Bronz care urmărea noaptea pe străzile unui oraș pe un om de rând sărac și și-a dat seama că această poezie era destinată să continue - acum, în aceste zile, în secolul al XX-lea Evident, un tablou fantastic, în spatele căruia, însă, simțim un profund sens alegoric Dar acesta nu este genul de fantezie, ale cărei trăsături au fost observate de Dostoievski în cunoscuta sa recenzie "La Regina de pică a lui Pușkin Natura duală a scenei principale a acestei povești a fost bine surprinsă de cititori "Pușkin, care ne-a oferit aproape toate formele de artă", spune Dostoievski, "a scris Regina de pică, este culmea artei fantastice Și tu crezi că Hermann a avut într-adevăr o viziune, și a fost tocmai în concordanță cu viziunea lui asupra lumii, dar între timp la sfârșitul povestirii, adică după ce o

citești, nu știi cum să te decizi dacă această viziune a ieșit din viziunea lui Hermann natura, sau dacă el este cu adevărat unul dintre cei care au intrat în contact cu o altă lume Aceasta este artă!" Imaginației înflăcărate a eroului i s-a părut că bătrâna contesă l-a vizitat după moarte și i-a dezvăluit secretul cărții (un fapt real), dar noi, cititorii, suntem gata să vedem aici capacitatea lui de a intra în contact cu putere de altă lume - acesta este gândul lui Dostoievski Importanța acestei remarci este evidentă din faptul că lui Pușkin chiar nu-i pasă deloc de modul în care scena descrisă va fi percepută de către cititor - ca delirul lui Hermann sau ca un fenomen de altă lume Vizita contesei decedate este descrisă de parcă ar fi avut loc efectiv Nici un indiciu că a fost o viziune Albul pare să acționeze exact în același mod Nu putem să-l credem când scrie despre cum Călărețul de Bronz, părăsind stânca, a mers în galop spre casa în care locuiește Dudkin, a descălecat de pe cal și, sub înfățișarea unui uriaș roșu aramiu, a urcat la podul lui, cum nu putem crede că defuncta contesa Un susținător al platformei SR de Stânga, Ivanov-Razumnik, desigur, nu putea fi un aliat al menșevicului N Valentinov, care credea că "tremurarea" criticii lui Bely la adresa Occidentului "este vizibilă mai ales în zilele noastre" (p) Dar în raport cu ediția de la Berlin de la Petersburg, acestea au coincis: Ivanov-Razumnik din dorința de a-l face pe Bely suporterul său, N Valentinov din lipsa de dorință de a înțelege (și, cel mai important, de a ierta) întoarcerea lui Bely în patria sa în Dostoievski F M Scrisori M , , vol IV, p L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" chiar a vizitat Hermanpa Dar această neîncredere nu ne împiedică să fim impregnați de sensul alegoric al scenei, nu subminează credința că Bely spune aici lucruri foarte semnificative, legate direct de ideea și conținutul operei Mai mult, se folosește un model gata făcut: incredibilul este descris ca fiind obișnuit; este folosită și o construcție a parcelei gata făcută, împrumutată din Călărețul de bronz, unde nebunia eroului (Eugene) este deja dezvăluită printr-o scenă fantastică de urmărire Alegoria ca alegorie este respinsă de Bely, locul ei este luat de alegorie, înțeleasă ca o generalizare simbolică La ianuarie , el scria într-o scrisoare către M S Shaginyan: " când scriu, vreau să semnalez; imaginile mele au o căptușeală ezoterică " Adevărat, lui Yevgheni i se pare că "idolul pe un cal de bronz" reacționează la protestul și amenințările sale, care îl cufundă în frică, în primul rând, el însuși Și faptul că toate acestea i se par cel care formează baza invizibilă a plauzibilității scenei În "Petersburg" problema se complică de faptul că nimănui nu i se pare nimic aici, Călărețul de Bronz galopează singur în jurul orașului, care o depășește chiar și "Regina de pică" în fantasticitate, unde putem presupune din cele ce urmează că Hermann își pierduse deja mințile până la momentul "vizitei" defunctei contese Dar Bely nu scrie un roman fantastic, deși sarcina pe care și-a propus-o i-a cerut să extindă radical atât sfera reprezentării, cât și a mijloacelor poetice Pur și simplu estompează granițele dintre real și ireal, dintre trecut și prezent, dintre realitate și imaginație El mizează pe legătura generală dintre evenimentele descrise în roman și evenimente destul de "reale", pe care le întărește doar cu scene fantastice Pentru el nu există nici moarte, nici naștere în sensul general acceptat al acestor concepte Există doar un lanț nesfârșit de modificări circulare și reîncarnări universale Momentele și punctele de intersecție reciprocă dau naștere unor fenomene atât de ciudate și aparent imposibile în orice lucrare nefantastică, precum Călărețul de bronz în galop pe străzile din Sankt Petersburg în zilele octombrie Și

aici, printre predecesorii lui Bely, nu mai trebuie numit Pușkin, ci Gogol și Dostoievski (și, parțial, E Poe) "Nevsky Prospekt", "Nasul", "Însemnările unui nebun", "Pletonul" (cu scena finală) și, pe de altă parte, "Dublul", "Demonii", "Frații Karamazov" - asta este despre Novy Mir, , nr , p De aceea N Berdyaev a văzut în romanul lui Bely doar latura "astrală" și a considerat predecesorul direct al lui Bely E -T - A Hoffmann, "în a cărui fantezie strălucitoare au fost încălcate și toate fațetele și toate planurile au fost amestecate, totul s-a mișcat și s-a transformat în altceva" (Berdyaev N Roman Astral - În cartea sa: Criza artei, M , , p) De fapt, poetica "Petersburgului" nu are nimic în comun cu poetica lui Hoffmann, nici cu poetica lui E Poe; fantasticul de aici este o sferă de manifestare a ideologicului, ceea ce îl face pe Bely mai asemănător cu Gogol și Dostoievski Aplicații cocking, pe care s-a bazat Bely în scenele fantastice din "Petersburg" Irealul, care însă decurge din legătura generală a evenimentelor descrise în roman și capătă astfel sensul și caracterul unei realități superioare, artistice - acesta este principalul dispozitiv la care recurge Bely în acest roman Eroii săi s-au simțit complet la mila forțelor care guvernează mișcarea vieții și care, potrivit lui Bely, au un caracter misterios și de necunoscut, s-au simțit atrași în vârtejul vieții atât istorice, cât și naturale Nici eroii lui Gogol, nici eroii lui Dostoievski nu au simțit încă această legătură în întregime, printre care se găsesc prototipuri deosebite ale "Petersburgului" Așadar, trăsăturile atât ale lui Poprishchin ("Notele unui nebun"), cât și ale lui Golyadkin ("Dublul") sunt clar vizibile sub forma locotenentului Likhutin Fiul senatorului Nikolai Apollonovich poate fi comparat cu Raskolnikov, dar conversația sa de noapte într-o tavernă cu detectivul Morkovin amintește de conversația corespunzătoare dintre Raskolnikov și anchetatorul Porfiri Petrovici Ambii eroi au fost expuși și în ambele cazuri ia naștere o atmosferă de provocare (cu Dostoievski se ascunde, cu Bely este evident) Dar la Belyi Morkovin îl târăște pe Nikolai Apollonovich într-un restaurant, în care tocmai a intrat Petru I, care nu este numit după nume, dar ușor de recunoscut, însoțit de un marinar olandez Și apoi, pe tot parcursul conversației, acești doi martori îl urmăresc cu atenție pe Morkovin și însoțitorul său Și imediat conversația și întreaga scenă sunt transferate într-un alt plan - condiționat simbolic și "providențial", în ciuda faptului că autenticitatea realistă în descrierea vieții de noapte a restaurantului insulei este profundă și minuțioasă în sine Peter ascultă cu atenție conversația vecinilor săi involuntar El nu ia parte la ea, dar se simte că adevăratul proprietar aici este el El nu ia nicio măsură pentru că, evident, potrivit autorului, evenimentele se mișcă într-o direcție "naturală" (adică, în sensul cel mai înalt, nefiresc) (provocarea se dezvoltă mai departe, dar el, Petru, a dat odată terenul aceasta cu activitatea sa, așezat "în mlaștină" "acesta nu este un oraș rusesc") Istoria este presărată cu ficțiune, realitatea cu fantezie monstruoasă, o scenă realistă și autentică este iluminată de o lumină "de altă lume" Un alt împrumut la fel de evident de la Dostoievski este conversația de noapte a lui Dudkin cu vârcolacul Shishnarfne Această conversație reproduce acea conversație teribilă de noapte pe care Ivan Karamazov o are cu dublu-diavolul său din Frații Karamazov În ciuda naturii neobișnuite a situației și a complexității sarcinii pur artistice (pentru a te asigura că diavolul nu este amuzant, că el este diavolul, adică, conform lui Dostoievski, întruchiparea părții întunecate a sufletului uman, că el este un adevărat dublu al inteligentului și exaltatului Ivan și că, în cele din urmă, conversația lor a fost o

conversație, și nu o grămadă delirante de absurdități), cu toate acestea, Dostoievski nu s-a abătut cu nimic de la o plauzibilitate completă Nu există nimic neobișnuit în scena conversației (cu excepția, L K Dolgopolov Roman L Bely "Petersburg" desigur, scena în sine) Există o tragedie care se limitează la deznădejde, dar aceasta este tragedia, după Dostoievski, a existenței reale pământești a unei persoane, aceasta este tragedia adevăratei dualități pământești a sufletului uman Rolul lui Ivan în Bely este jucat de teroristul Dudkin, iar rolul dublu-diavolului său este vârcolacul Shishnarfne, "tânărul persan", așa cum este evaluat în casa Lippanchenko (Amintiți-vă că în Dostoievski diavolul îi apare lui Ivan și sub forma obișnuită a unui proprietar de pământ "clasa de mijloc") Există și alte asemănări între scena lui Dostoievski și scena lui Bely (de exemplu, vorbăreața diavolului, consecințele catastrofale ale unei conversații care se încheie în ambele romane cu nebunia personajelor etc) Cu toate acestea, diferențele sunt mult mai importante pentru noi decât coincidențele Multe unește pe Bely și Dostoievski, dar multe îi desparte Diavolul din romanul lui Bely este un simbol; lumea din care a venit, care are propria ei ierarhie, propriile pașapoarte și chiar înregistrarea, căci Bely există în realitate Această lume constă din spații imense, "conectate cu spațiile noastre la un punct de contact matematic", așa cum se spune în capitolul șase din Petersburg Aceasta este a patra dimensiune - abisul, regatul lui Saturn, unde Dudkin a fost dus de demoni și de unde s-a întors după ce a trecut de "visul" (a visat că a zburat spre sabatul vrăjitoarelor) Scena apariției Călărețului de Bronz pe străzile capitalei completează alegoricitatea simbolică a tabloului: "avea o adâncime verzuie în ochi; muşchii braţelor metalice - îndreptaţi, încordaţi; iar coroana de aramă se repezi; copite s-au rupt pe pavajul cailor, pe iute, pe arcuri orbitoare; gura calului a izbucnit într-un necheat asurzitor, amintind de fluierele unei locomotive; aburii grosi din nări stropeau strada cu apă ușoară clocotită; caii care se apropiau, pufnind, se clătinau de groază; iar trecătorii au închis ochii de groază Acesta este poemul lui Pușkin, citit prin prisma Apocalipsei Călărețul din romanul lui Bely zboară pe străzile și liniile insulei Vasilyevsky pentru a-l informa pe teroristul Dudkin că istoria omenirii a ajuns într-o fundătură "Nimic: mori, ai răbdare ", spune el, cu cuvinte ciudate pentru el Teroarea și distrugerea nu vor da o cale de ieșire din acest impas istoric, la fel cum nici urmărirea schemei de viață raționaliste uscate a Occidentului burghez nu o va da Despre asta vorbește Călărețul - atât prin apariția sa pe străzile din Sankt Petersburg în octombrie , cât și prin vizita la Dudkin, cât și prin conversația cu el Momentul și "punctul matematic de contact" al spațiilor lumii "cu spațiile noastre" se dovedește a fi în romanul lui Bely "protagonista" lui - orașul Petersburg, ca un Ianus cu două fețe, întorcându-se către cititor (real, beton), apoi o altă față (ireală, fantomatică) El este adus aproape în timp, în istoria sa pământească, de linia fatală care desparte lumea pământească de lume, această lume de acea lume Așa cum Petru este chemat să rupă vălul timpului, tot așa și Petersburg este chemat să rupă restricțiile spațiale, atingând o parte a vieții pământești, iar cealaltă parte - viața universală, cosmică aplicatii, Ca și în camera lui Raskolnikov, ușa camerei lui Dudkin duce direct de pe palier; nu există față sau orice altceva care să-l înlocuiască Ușa în ambele cazuri se deschide imediat spre exterior (spre scări, spre stradă, spre spațiu), "despărțitorul" care separă locuința de lumea exterioară este instabil și condiționat Nu există "tranziții", "medieri" În Gogol, și mai ales

în Dostoievski, o persoană a început deja să se piardă pe sine, a început să dizolve unicitatea "Eului" său în mediu, trăiește deja prin interesele și instinctele acestuia Viața în care trăiește Raskolnikov este viața străzii, a orașului, a întregii omeniri, despărțite doar condiționat de pereții unei încăperi care nu are front Procesul de dizolvare a unei persoane în exterior este continuat în "Petersburg" Dar cu Bely, nu doar strada și nu doar orașul "capturează" o persoană, ci spațiile lumii Omul nu mai este prizonierul unei camere, străzii sau orașului, el este prizonierul lumii, al spațiului, un cetățean al universului Bely scrie despre Dudkin: "În mijlocul celor patru pereți reciproc perpendiculari, el se părea în spații un prizonier capturat, cu excepția cazului în care prizonierul capturat simte libertate mai mult decât oricine altcineva, cu excepția cazului în care acest decalaj înghesuit de pereți este egal ca volum cu cel al întregul spațiu al lumii " Bely își percepe predecesorii destul de rațional În ciuda aparentei confuzii a descrierilor și a stilului mistic ornamentat, Petersburg este o lucrare în care fiecare detaliu este gândit și luat în considerare Bely folosește din abundență tehnicile atât ale lui Gogol, cât și ale lui Dostoievski, dar de fiecare dată el traduce conversația într-un plan care îi permite să-și creeze propriul stil de narațiune, special În momentul în care "Petersburg" a fost creat, el era ferm stabilit în ideea că "perioada Petersburg" a istoriei Rusiei era aproape de finalizare Prin urmare, alege poemul lui Pușkin drept "suport semantic": în Călărețul de bronz, Pușkin a descris această perioadă în toată splendoarea ei exterioară, dar aici a arătat și contradicția dintre monarh, personificând statul, și omul de jos; "un conducător puternic al sorții" și un om de rând discret, o contradicție care, potrivit lui Bely, amenința să explodeze și să zguduie toate temeliile În ambele cazuri, Pușkin pentru Bely stă la originile înțelegerii perioadei Petersburg ca o perioadă specifică, cu propria strălucire și propriile sale contradicții Albul, după cum i se pare, este prezent la finalizarea ei; se consideră ultimul cântăreț al temei Petersburg și primul istoric al perioadei Petersburg Urmează o nouă perioadă La urma urmei, romanul a fost scris în anii în care lumea se pregătea "convulsiv" (cum spunea Blok) pentru un război care era destinat să cuprindă toate principalele țări europene și să culmineze cu o revoluție Bely simte și înțelege natura răsturnărilor iminente Această tensiune este revărsată pe toate paginile romanului său de cuvinte ale lui Herzen Vezi Herzen A I Sobr op În vol M , , v , p ППП Dolgopolov Romanul Bely "Petersburg" Dar Bely nu se limitează la a introduce pur și simplu personajul lui Pușkin în prezent, plasându-l în condiții neobișnuite și observându-și comportamentul într-un cadru diferit Este important pentru el nu numai să dezvăluie natura conceptului istoric al poemului lui Pușkin, ci să o extindă în timp El oarecum desfășoară mingea, aducând evoluția personajelor și "situația" Călărețului de bronz la începutul secolului, transformând inevitabil poemul lui Pușkin, dezvăluind potențialul (după cum i se pare) esența personajelor sale El caută să-și clarifice înțelegerea și percepția personală asupra timpului în care el, Bely, trăiește, dar care, în opinia sa, este sfârșitul erei începute de reformele lui Petru Complotul "Petersburg" se dezvoltă în mai multe direcții în același timp Pe de o parte, aceasta este povestea senatorului Apollo Apollonovich Ableukhov, care este asasinat; pe de altă parte, este povestea lui Dudkin, care descoperă trădarea chiar în inima partidului terorist Între aceste două rânduri ale romanului, șirul lui Nikolai Apollonovici șerpuiește sinuos El este figura centrală a operei; este

în centrul tuturor ramificațiilor sale intriga Dar, ca imagine artistică, este lipsită de semnificație independentă Spre deosebire de restul personajelor din roman, el nu trăiește singur; lumina pe care o emite este lumină reflectată Este fiul unui senator și prieten de universitate al unui terorist Rudenia spirituală a lui Nikolai Apollonovich cu Otpo este subliniată de Bely la fel de insistent ca relațiile sale de prietenie cu Dudkin El poartă în sine ideea de distrugere și frica de violență și dorința de a acționa și flacără spirituală El simte (și Bely subliniază cu tărie acest lucru) cea mai profundă rudenie spirituală cu tatăl său, dar el este cel care trebuie să pună bomba asupra tatălui său El este impulsiv și indecis; leneș și leneș; disperat și laș Dualitatea naturii sale și a poziției sale în societate este subliniată de aspectul său: un op și un ciudat și un bărbat frumos în același timp El face aceeași impresie ambivalentă celor din jur El evoluează alternativ fie în pereche cu Dudkin, apoi în pereche cu tatăl său, apoi în pereche cu Sofia Petrovna, apoi în pereche cu soțul ei Aceștia sunt toți oameni diferiți și, comunicând cu fiecare dintre ei, el dezvăluie o parte a caracterului său Scopul său în roman este de a conecta pe toată lumea cu toată lumea Dar, comunicând cu toată lumea, nu are un limbaj comun cu nimeni El este cu toată lumea și nu este cu nimeni Această caracterizare a eroului romanului este direct legată de esența socială a imaginii fiului senatorial Nikolai Apollonovich este un fel de continuare în noile condiții ale deja familiarului nouă Peter Daryalsky, eroul romanului "Porumbelul de argint" După ce a pierit ca "populist" eșuat, este reînviat la o nouă viață de terorist, dar și eșuat Adevărat, dacă în ipostaza lui Daryalsky ciocnirea și lupta dintre principii contradictorii este încă în mare parte abstractă, în imaginea tânărului Ableukhov aceste trăsături sunt deja proiectate direct pe planul istoriei reale, evidențiind aspectele sale cele mai semnificative - Aplicații Ableukhovskaya (adică Pobedonostsevo-Leontievskaya) și Dudkinskaya (adică terorist) Foarte sever și cu accent pe această dualitate, Bely vorbește despre generația sa în articole din aceeași perioadă în care au fost scrise ambele romane Își creează un tip psihologic de personalitate, pe care o dezvoltă, în opinia sa, la începutul secolului Aprecierile date de Bely duc direct la Porumbelul de Argint, si mai ales la Petersburg "Am uitat să zburăm: ne gândim mult, mergem din greu, nu avem isprăvi, iar ritmul vieții noastre se estompează: avem nevoie de ușurința simplității și a sănătății divine, atunci vom găsi curajul să ne cântăm viața noi nu suntem deloc noi, ci umbrele cuiva" ( ) Îl invidiază pe omul antic, care "era întreg, armonios, ritmat; nu a fost niciodată copleșită de varietatea formelor de viață; el însuşi era propria lui formă Unde este întreaga viață acum, ce este? ( ) Integritatea a dispărut din viața generației sale, crede Bely Tendințele reciproc exclusive ale dezvoltării vieții l-au descompus O persoană este înfundată în contradicții, ca într-o mlaștină: "Niciodată până acum contradicțiile conștiinței nu au întâlnit o asemenea ascuțime în sufletul unei persoane; Dualismul dintre conștiință și sentiment, contemplație și voință, personalitate și societate, știință și religie, moralitate și frumusețe nu a fost niciodată exprimat atât de clar" ( ) La fel ca contemporanii săi, Nikolai Apollonovich este ferm atras de rețeaua de contradicții care îi domină conștiința El, un om al secolului al XX-lea, nu le poate rezista; și chiar dacă atingem aspectele cele mai prețuite ale perspectivei lui Bely asupra lumii, el nu ar trebui, dacă vrea să rămână un indicator al timpului său, un intelectual, mai mult sau mai

puțin falnic peste mulțimea filistină Bifurcația devine, după înțelegerea lui Bely, un destin nepromițător, dar de durată al omului modern Sentimentul se opune conștiinței, voința se opune contemplației - aceasta este în persoana individuală; revoluției i se opune contrarevoluția - asta e în țară; Orientului i se opune Occidentul - asta este în lume Așa se creează în roman un sistem unitar de confruntări, care se dezvoltă într-o singură construcție a lumii, o luptă secretă și evidentă a tendințelor opuse, în puterea căreia se află acum rasa umană În aceasta ar trebui să vedem originile și sensul catastrofei mondiale, care este obiectul imaginii din "Petersburg" În conținutul său, acest roman este o tragedie care vorbește despre încălcarea tuturor tipurilor de echilibru în lume - individual-psihologic, socio-politic, social, național etc Treptat, de-a lungul deceniilor: (și poate secole) au ieșit la iveală contradicțiile care s-au acumulat acum, în secolul al XX-lea Locul "rupturii de țesut" a fost Rusia Nefiind nici Occident, nici Orient, ci fiind atât Occident, cât și Orient, Rusia a fost plasată de istorie în centrul unei mișcări mondiale progresiste, în pragul a două care au evoluat de-a lungul istoriei Arabescuri, p , , L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg* liniile umanităţii vieţii politice şi sociale Ei l-au rupt, au intrat în carne și sânge ale organismului său de stat și în carnea și sângele indivizilor care îl locuiesc Fenomenele în forma lor "pură" au dispărut din viață Fiecare fenomen ascunde simultan în sine atât esența, cât și ceea ce o neagă (antiesență), adică și o esență, la fel de semnificativă, dar de o calitate opusă Lumea se ridică din paginile "Petersburg" sub forma unui haos gata să se dezintegreze în cele din urmă, unde nu există un singur fenomen care să fie egal cu el însuși Și, în același timp, Bely încearcă să vadă conexiuni între fenomene opuse, extreme Extremele în expresia lor finală converg - acesta este gândul lui preferat Astfel, civilizația burgheză învechită a Occidentului se găsește în ceva important, identic cu viața stagnantă a Orientului, cu dominația ei a "ordinii", așa cum Vl Solovyov Această identitate, potrivit lui Bely, se manifestă clar în acele condiții de viață și structura statală care au început să fie plantate în Rusia în "perioada Petersburg" a istoriei sale Orașul Petersburg a devenit expresia acestei identități fatale În aparenta ilogicitate a procesului istoric mondial, se dezvăluie propria sa logică ascunsă: aceasta este logica identității universale, adică o fundătură și deznădejde Aici, după părerile idealiste ale lui Bely, se dezvăluie sensul provocării pe care istoria a provocat-o omenirii necunoscute: sub redingotele europene ale tinerei generații, chemată acum să vindece lumea, curge sângele "estic"; sub acoperirea "ordinei" instinctele distructive sunt pe cale să se stabilizeze și sunt pe cale să izbucnească Europa este adusă la ruină de proprii fii, ferm infectați de Est: ucigașul lui Apollo Apollonovich trebuie să fie propriul său fiu Nikolai Apollonovich Dar chiar dacă explozia nu are loc, moartea Europei este încă o concluzie ieșită dinainte: este în menținerea neschimbată a ordinii de viață existente Vocea unui strămoș îndepărtat, care în concepția complexă a lui Bely este în același timp vocea istoriei, îi explică lui Nikolai Apollonovich scopul ascuns al procesului istoric mondial: "în loc de Kant, trebuie să existe Vezi articolul său "The World of East and West" ( ), în care Vl Solovyov contrastează aceste două concepte, considerând că, dacă "Occidentul" în activitățile sale pornește de la ideea generală de "progres", atunci "Estul" își bazează funcțiile vitale pe ideea de "ordine" Progresul în înțelegerea Vl Solovyov este mișcare, schimbare, îmbunătățire; ordinea, dimpotrivă,

este o expresie a inerției, stagnării, imobilității, uniformității Potrivit lui Vl Solovyov, Rusia Scopul său în istoria lumii este de a reconcilia lumea Orientului cu lumea Occidentului, de a îmbina "progresul" și "ordinea" Bely nu a împărtășit acest concept; pentru el, lumea Estului și lumea Vestului nu sunt doar ostile una față de cealaltă, ci și față de Rusia, a cărei sarcină, în opinia sa, este să scape de influență și că și o alta Dar în însăși caracterizarea începuturilor "răsăritene" ale vieții, Bely se bazează în multe privințe pe Vl Solovyov Aplicații Bulevard"; "în loc de valoare - numerotare: după case, etaje și încăperi de secole"; "în loc de un nou sistem: circulația cetățenilor din Prospekt este uniformă, directă" Și vocea conchide: "nu distrugerea Europei - imuabilitatea ei": "așa este afacerea mongolă" Moartea Europei, crede Bely, constă în păstrarea sistemului burghez existent, care inevitabil degenerează într-o reglementare și predestinare universală a tuturor funcțiilor vitale Și aceasta va fi moartea spiritului ei, impulsurile și ascensiunile de gândire Bçe este luat în considerare și reglementat Dezvoltarea naturală a civilizației burgheze însăși va duce Europa la stagnare, care va marca dispariția ei ca organism creator, pierzându-și capacitatea de a crea noi forme de viață Orientul pare să se unească cu Occidentul, vine epoca unei singure "ordine" mondiale Contabilitatea și reglementările îl îngrozesc pe Bely la fel de mult ca anarhia și terorismul Și ici și colo vede negația, nihilismul, "Nimicul Universal" În percepția sa abstractă și subiectiv-mistică a istoriei reale, el reduce toată diversitatea realității la aceste două sfere, care, în opinia sa, sunt singurele sfere reale de manifestare a forțelor istorice Pe lângă ei, nu vede nimic, dar îi privește cu adevărată groază Aluziile conținute în roman despre un anumit deznodământ care poate fi găsit pe calea autoperfecționării (despre care vom discuta mai târziu) nu sunt foarte ponderale și nu au o semnificație decisivă în conceptul general al romanului Culoarea sa generală este subliniată de două figuri care stau de ambele părți ale personajului principal - figura tatălui, senatorul Ableukhov și figura teroristului Dudkin În articolele despre "Petersburg", s-a remarcat că, în imaginea lui Ableukhov, Bely concentrează trăsăturile mai multor oameni cunoscuți pentru retrograde lor, atât istorice (K Leontiev, V K Pleve, K P Pobedonostsev) cât și literare (Karenin din roman) de L Tolstoi "Anna Karenina") În centrul activităților lui Ableukhov în calitate de șef al instituției simbolice, care este destul de ușor asociată cu activitățile lui Pobedonostsev ca procuror șef al sinodului, se află cererea lui Konstantin Leontiev, unul dintre cei mai recționari publiciști ruși de la sfârșitul secolului al XIX-lea, de a " îngheață" Rusia încă o sută de ani Imaginile de gheață, zăpadă, o câmpie înghețată, spații înzăpezite, pereți albi, înzăpeziți ai biroului nu îl înconjoară întâmplător pe Ableukhov El este o forță de stat, amortizantă; și el este invizibil; puterea lui este puterea circularului, căruia îi este supus totul El este reprezentat de Alb sub forma unei păsări de liliac mohorât, care își întinde aripile peste o țară liniștită Și de mai multe ori mai târziu, Bely va repeta această imagine ("un liliac, care, urcă, - amenințat dureros, amenințător și rece, țipă - așa că L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" Dudkin îl va accepta; "Liliacul nostru" este numele dat lui Ableukhov de către oficialii propriei instituții) În aceiași ani, Blok a lucrat intens la poemul "Răzbunare", care folosește același detaliu în caracterizarea lui Pobedonostsev - "aripi de bufniță" extinse de Pobedonostsev peste țara tăcută Atât liliacul, cât și bufnița sunt un

simbol al vieții de noapte, al întunericului și, pe de altă parte, al teribilității personale, al lipsei de față, al orbirii Acest detaliu nu este descoperirea lui Blok sau Bely: comparația lui Pobedonostsev cu o pasăre mohorâtă sau chiar cu un vampir a fost larg răspândită în societate, iar după moartea procurorului șef în , a devenit publică Nu exista niciun ziar în Rusia care să nu răspundă la moartea lui Pobedonostsev, iar aici, în corpurile democratice, a apărut imaginea unui liliac și a unei bufnițe De exemplu, ziarul Sovremennaya Spech, în numărul său din martie , scria: "El a înțeles că ignoranța a milioane de oameni este cheia succesului lor, bufnițe de noapte, corbi de rău augur, foșnind cu aripi negre îngrozitor peste liniște Valea Mortii " Ziarul "Sail" a declarat direct: "În fața lui Pobedonostsev, vechea Rusia și-a îngropat prințul întunericului " Pobedonostsev a fost numit "Bătrânul Corb", cronind "amenințător" peste cuib, în ziarul "Nov" În ceea ce privește genealogia literară a imaginii unei păsări sumbre care își întinde aripile peste o țară nemărginită, se poate presupune că se întoarce la M E Saltykov-Shchedrin, autorul eseurilor "Semnele vremurilor" Într-una dintre ele ("Modernitatea îngățată"), Shchedrin, vorbind despre oameni limitați, dar cruzi și înfometați de putere, ridiculizându-și pretențiile de a avea un rol principal în viață și omnisciența lor, scrie despre un tip special de îngustime caracteristică acestor oameni - îngustimea mulțumită de sine, care i se pare înțelepciune; Această forță teribilă, spune Shchedrin, se distinge prin faptul că "se sparge cu forța în sfere inaccesibile pentru ea și caută să-și întindă aripile oriunde se aude suflarea vie " Există și alte puncte care îi apropie pe Ableukhov și Pobedonostsev: amândoi sunt adevărați consilieri secreti, amândoi sunt nefericiți în viața de familie și singuri Biografiile lor sunt apropiate (doar Bely îl face pe Ableukhov cu - ani mai tânăr decât Pobedonostsev) În același timp, cariera lor se termină: la octombrie , o bombă a explodat în apartamentul lui Ableukhov, care a pus capăt carierei sale, la octombrie a aceluiași an, Pobedonostsev și-a dat demisia Cu toate acestea, în apariția lui Ableukhov există o serie de trăsături care îl deosebesc de Pobedonostsev și îl apropie de alte figuri ale reacției ruse, să spunem Op conform cărții: Preobrazhensky I V Konstantin Petrovici Pobedonostsev, personalitatea și activitatea ei în viziunea contemporanilor morții sale SPb , , p , , Este posibil ca atât Bely, cât și Blok să fi folosit materialele extinse citate în această carte, deși Blok, în articolul său "Timelessness" (octombrie), a apelat la imaginea unei păsări de rău augur pentru a caracteriza în mod ironic reacția care a avut loc după înfrângerea revoluţiei Shchedrin N (M E Saltykov) Deplin col op L , , v VIII, p , cursiv al meu, - L D Andrei Bely Aplicații mâncăm cu Plehve El este străin de fanatismul religios de care Pobedonostsev era obsedat Își pune ideile în practică deschis, fără a se ascunde în spatele formulei Ortodoxiei dogmatice Și există o altă diferență importantă Pobedonostsev a condamnat sever Occidentul și cultura occidentală Democrațiile occidentale de-a lungul vieții au rămas pentru el personificarea constituționalismului și a parlamentarismului în viața publică, a egalitarismului și a libertății individuale în viața privată Dar el, un apologe înflăcărat și apărător al autocrației în formele ei tiranice, nu putea suporta nici cea mai mică manifestare a aspirațiilor individuale și a independenței personale Dimpotrivă, senatorul Ableukhov, ca întruchipare a statalității ruse, corelat atât cu aspectul, cât și cu spiritul Sankt-Petersburgului, este orientat de Bely complet spre Occident Adevărat, el nu vede acolo ceea ce Pobedonostsev neagă El întruchipează cealaltă

latură a vieții democrațiilor occidentale (burgheze!) - lipsă de suflet, prudență, îngustime spirituală Tocmai aceste trăsături caracterizează, potrivit lui Bely, atât formele externe ale ordinii de viață, cât și "organizarea" internă a personalității unei persoane în Occidentul modern Proprietatea principală a civilizației Occidentului, potrivit lui Bely, care se dovedește a fi, de asemenea, o proprietate a naturii lui Apollon Apollonovich, este natura măsurată și limitată a vieții, "dreptatea" aspirațiilor, dorința de a vedea spațiul comprimat, redus la o figură geometrică Europa ca simbol al egalitarismului, ideilor de eliberare, umanismului educațional și tradițiilor democratice nu este luată în considerare de White El vede doar Europa în actualul ei stat burghez, ceea ce pentru el este o groază și un impas istoric Toate ideile umane și emancipatorii, ideile de libertate, egalitate și fraternitate au dispărut acum, au fost înlocuite de lipsa de suflet a civilizației, care a dislocat și a înlocuit cultura ramificată, vie și multifațetă odinioară europeană Așa era părerea nu numai a lui Bely la acea vreme, ci se întorcea, poate, la Dostoievski, la poziția pe care Ivan o lua în romanul "Frații Karamazov" într-o dispută cu Alioșa, care numea direct Europa "cimitir drag "în care toate ideile strălucitoare și speranțele din trecut Cuvintele lui Ivan aveau să fie citate de Bely în în ciclul de eseuri Pe trecător, unde spunea cuvinte la fel de lipsite de bucurie despre cultura occidentală, care era deja moartă, când pentru noi, rușii, dimineața zilei noastre de glorie, dimineața "Petersburg" , tocmai răsăritea Dar cu mult înainte de eseurile "Pe trecător", chiar în momentul unei reflecții intense asupra "Petersburgului", Bely a vorbit direct despre absența în Occidentul actual a unei adevărate culturi, înțeleasă ca crearea de valori spirituale, pe care cultura europeană a trecutului a devenit acum proprietatea conştiinţei patriarhale ruse În , i-a scris din străinătate lui M K Morozova: "Doamne, cât de mort străin Vezi: Bely A Pe trecere I Criza vieţii Pb , , p L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" pagini; nici un singur cuvânt inteligent, nici un singur impuls autentic Bani, bani, bani și calcul rece El crede că doar în Rusia acum cultura europeană din trecut poate fi cu adevărat acceptată și percepută: "Cultura Europei a fost inventată de ruși; in vest exista civilizatii; nu există o cultură occidentală în sensul nostru al cuvântului; o astfel de cultură la începutul ei există doar în Rusia Mă întorc în Rusia de zece ori mai mult rus " Asemenea vederi (cu o notă clară de tendințe slavofile) nu puteau, desigur, să nu influențeze "construirea lumii" generală care se contura la acea vreme în mintea lui Bely În aceeași scrisoare, el scrie: " buricul european al lumii nu se află deloc în Goethe, Nietzsche și alte luminate ale culturii: europeanului nu-i pasă de aceștia din urmă Goethe și Nietzsche au experiență în Rusia; sunt ai noștri, pentru că noi, rușii, suntem singurii europeni care caută, suferim, suferim; în Occident devin sănătoși în siguranță; cu obraji roșii, domnul Bowler Hat, bone doamnă Scobitoare - aceștia sunt adevărații trageri de cultură ai Occidentului a afirma că dinții periați sunt mai buni decât cei neperiați este util, dar când, pe baza acestei afirmații, cultul scobitorii este proclamat sfidând căutarea adevărului suprem, se vrea să exclame: "Cuvintele pure, rostite de buzele nespălate, totuși, sunt incomensurabile cu cuvintele murdare rostite de botul unui porc spălat"; iar europeanul este un porc prea des spălat în pălărie melon, cu o scobitoare igienă în mână Și Kogen este o scobitoare, doar o scobitoare A trecut o lună de când totul în mine se revoltă la cuvântul "Europa" Mândria noastră este că nu suntem Europa, sau că doar noi suntem Europa adevărată?

Judecăți similare sunt cuprinse în scrisorile lui Bely din străinătate către A M Kozhbatkin: "Ma întorc de zece ori mai mult rus; o relație de cinci luni cu europenii, cu acești călăi ambulanți ai vieții, m-a înfuriat foarte tare - noi, slavă Domnului, rușii nu suntem Europa - trebuie să ne menținem neuropatia ridicată Mi-am impus fundamental o regulă peste tot ca răspuns la "Europa" împinge în ochii rușinii europene Cât de bun este Ierusalimul, cât de bună este Africa și cât de ticăloasă este Europa în Africa Europenii au stricat Cairo (în Tunisia încă se strică moderat) Europenii tratează sanctuarele din Ierusalim ca pe obiecte ale unui cinematograf; aici orice țăran rus pare mai cult decât un brângă englezesc cu sânii galbeni " Neafectat de civilizație, patriarhat - acesta este principalul lucru pe care Bely îl prețuiește El vede aceste calități atât la "țăranul rus", cât și la arabii "necivilizați" Cu privire la acestea din urmă, el exprimă judecăți curioase și importante într-o scrisoare adresată mamei lui Blok, A A Kublitz-koy-Piottukh (aprilie): "Acum nu înțeleg călătoriile GB L, f , harta , unitate creastă TsGALI, f , op , unități creastă unsprezece * Aplicații Europa Este necesar cel puțin o dată timp de câteva luni să stai în afara pământului european pentru a învăța cu adevărat și a înțelege multe Așa că înainte, pentru noi, existau un fel de arabi decorativi, despre care toată lumea a încetat deja să se gândească dacă există Între timp, ei sunt; și sunt departe de splendoarea decorativă! Am locuit cu ei pe / a lunii, ne-am cunoscut și ne-am îndrăgostit cu adevărat, din toată inima - i-am iubit pe arabi până la punctul în care și acum, un an mai târziu, îmi amintesc de locurile minunate abandonate și spun în rânduri : Îmi voi scăpa trupul într-un fotoliu, voi bloca lumina cu mâinile, Și voi plânge pentru Levant " Ideea Rusiei patriarhale ca "adevărată Europă", moștenitoarea valorilor spirituale și tradițiilor culturale europene (acestea sunt văzute de Bely în "căutarea ultimului adevăr", adică, din nou, după Dostoievski, ca căutarea căilor de perfecționare individuală și de comuniune cu adevărul lui Hristos), care, la rândul său, îi apare ca un fel de substanță spirituală care se opune civilizației burgheze (externe, de afaceri și de afaceri), pătrunde în romanul său Era un fel aparte de slavofilism, format în condițiile excepționale ale realității ruse de la începutul secolului, când răsturnările sociale erau gata să se manifeste în toată puterea lor Înțelegând inevitabilitatea lor, Bely încă se teme de ei, iar pe această bază ideea perfecțiunii individuale (care l-a legat în mod obiectiv de L Tolstoi) și absolutizarea conștiinței patriarhale (și patriarhalitatea ca categorie de ființă), care este expresia şi revelarea unei unităţi ascunse, prind contur neafectate de civilizaţie popoarele, comunitatea lor "naturală" Această idee de solidaritate patriarhală a popoarelor a fost exprimată foarte clar de Bely într-o scrisoare către E K Medtner de la Ierusalim din aprilie : "Cei epuizați au gâfâit cu bucurie în Ierusalim Nicio civilizație (slavă Domnului!) și lucrurile moarte asociate cu ea Deodată au ajuns la Lutsk Dar când am intrat adânc în oraș am intrat în trecutul de o mie de ani Trăiește, trăiește, lumină, fabulos, de nespus, grozav, vine, Ierusalim galben-auriu strălucitor! Și de jur împrejur sunt munții albaștri Iudei, verdeață și flori roșii Este imposibil de înțeles de la Moscova cum miroase aici Să trăim aici în loc de Grecia Astăzi stăm multă vreme în fața rămășițelor zidurilor de pe locul templului lui Solomon Salutare de la Asya Îmbrățișez Evreii de aici sunt frumoși Ura pentru Rusia! Lasă gunoiul mort al civilizației să piară " Bely a împrumutat din istoria reală linia centrală a romanului, care stă la baza intrigii sale, povestea tentativei de

asasinat asupra senatorului Ableukhov IRLI, f , unitate creastă , ll v - GBL, f , harta II, unități creastă L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" Anii de pregătire și desfășurare ai primei revoluții ruse au fost plini de acte teroriste Teroarea individuală este poate cea mai frapantă trăsătură a istoriei Rusiei la sfârșitul secolului al XIX-lea Narodnicii au fost primii care au pornit pe această cale, după ce ideea și practica "mergului la popor" se prăbușiseră Și deși marxistii, prin gura lui V I Lenin, au condamnat cu severitate această metodă de luptă, eroismul personal, curajul și curajul oamenilor care au desfășurat teroarea nu au fost supuse la îndoială pentru ei A opta la rând a fost încercarea de la martie asupra lui Alexandru al II-lea Țarul a fost ucis, fiul său Alexandru al III-lea a preluat tronul El nu a urmat calea reformelor democratice, care au constituit cea mai presantă nevoie istorică pentru Rusia În țară se creează un sistem complex de poliție de dependență generală și de anchetă Odată cu debutul secolului al XX-lea a luat naștere un nou val de acte teroriste La începutul anilor cu participarea activă a figurilor binecunoscute ale terorii Grigory Gershuni și Boris Savinkov, a fost creată "Organizația de luptă a Partidului Socialiștilor Revoluționari", care a preluat conducerea actelor teroriste Pentru perioada - membrii săi au comis o serie de crime (doi miniștri ai afacerilor interne - Sipyagin și Plehve, ministrul educației Bogolepov, guvernatorul general al Moscovei, Marele Duce Serghei Alexandrovici, membru al Consiliului de Stat al guvernatorului general din Tver, contele A Ignatiev, guvernatorul Ufa Bogdanovich, primarul Sankt Petersburgului von Launitz, procurorul militar Pavlov etc) Au fost pregătite pentru o serie de încercări de asasinat care, dintr-un motiv oarecare, nu au avut loc sau nu au avut succes (pe K P Pobedonostsev, S Witte și chiar asupra țarului însuși) Dar deosebit de important pentru finalizarea planului "Petersburg", în care problema provocării joacă un rol atât de mare, a fost asasinarea, la septembrie , a președintelui Consiliului de Miniștri și ministrului de Interne, P A Stolypin S-a întâmplat chiar în momentul în care Bely se apucase deja să scrie romanul Important în uciderea lui Stolypin pentru Bely ar putea fi, în primul rând, faptul că a fost împușcat de un agent al departamentului de securitate (D Bogrov), pe care ziarele de dreapta nu au omis să-l clasifice drept membri ai unei organizații teroriste În ce scopuri reale a comis Bogrov această crimă - provocatoare sau "mântuitoare" - nu a fost încă stabilit cu certitudine acționează în raport cu conducătorul politicii celei mai severe suprimare Acest amestec de circumstanțe eterogene, de altfel, neelucidate pe deplin, nu putea decât să dea naștere în mintea lui Bely, care este în general predispus la afectare, la cele mai incredibile presupuneri și concluzii Vezi: Studiu sursă al istoriei URSS în secolele XIX-începutul secolelor XX M , , p - Aplicații Adevărat, în roman, problema este complicată de faptul că nu ar trebui să aibă loc doar uciderea unui demnitar, ci și parricid: Nikolai Apollonovich trebuie să-și îndeplinească promisiunea pe care a făcut-o cândva în căldura momentului de a-și ucide propriul părinte Drama acestei situații este agravată de faptul că acum, în împrejurările schimbate, a-i cere îndeplinirea unei promisiuni înseamnă a-l atrage într-o rețea de provocări, de care nu este conștient, așa cum nu este conștient de Dudkin fie de aceasta Acesta este un aspect al problemei Un alt aspect este că, construind intriga pe motivul parricidului, Bely aduce în roman o notă din ceea ce a trăit personal în copilărie, o notă din propria dramă familială [(dragoste-ura pentru tatăl său, profesorul N Bugaev) , care sporește foarte mult latura lirică și dramatică

Petersburg Nikolai Apollonovich - un potențial parricid - este un participant involuntar la conspirație, dar el este sursa principală a acțiunii Conflictul familial din casa senatorului Ableukhov crește până la măsura unui conflict istoric, epocal, atrăgând în sfera sa toate personajele principale ale romanului și marcând fragilitatea, caracterul efemer a tot felul de legături dintre oameni - legate, prietenoase, petrecere, familie Lippanchenko, unul dintre liderii organizației teroriste, acționează ca agent Okhrana la Petersburg Îl face pe Nikolai Apollonovich un instrument al voinței sale, de la care cere să încerce tatăl său Ambii Ableukhovi sunt în mâinile departamentului de securitate și în strânsoarea provocării - tatăl ca obiect al asasinatului și fiul, ale cărui mâini ar trebui să fie comise În această întorsătură a însăși ideea de provocare, rolul decisiv a fost jucat, fără îndoială, de trădarea lui Azef, care a uimit societatea rusă, care timp de câțiva ani a stat cu adevărat în fruntea "Organizației de luptă" a Partidului Socialist-Revoluționar , unul dintre cele mai izbitoare episoade din istoria căruia a fost organizarea uciderii ministrului Afacerilor Interne și a șefului de jandarmi V K Plehve S-a întâmplat chiar în momentul în care Plehve se ducea până la gară cu o trăsură neagră pentru a merge la țar din Peterhof pentru un raport Trăsura lui Plehve a fost sfărâmată în bucăți Viziunea unei trăsuri negre în care senatorul Ableukhov a trecut cu mașina pe lângă Canalul de Iarnă până la casa lui de pe terasamentul Gagarinskaya, care, potrivit lui Bely, a fost boabele din care a crescut Petersburg (conform titlului original, Lacquered Carriage), se întoarce fără îndoială la acel rol real , pe care trăsura l-a jucat în viața demnitarilor Imperiului Rus În vagoane cu care au călătorit prin oraș, teroriștii au aruncat bombe în vagoane Trăsura a servit drept refugiu pentru o persoană de rang înalt, protecție de mulțime, de ochii și acțiunile umane Persoana din trăsură părea să se simtă în siguranță chiar și la o intersecție aglomerată, ferm separată de cei răi Așa se simte Apollon Apollonovich, legănându-se "pe pernele scaunului din satin; era despărțit de gunoiul străzii prin patru pereți perpendiculari " Cu toate acestea, această apărare s-a dovedit a fi fragilă Spre aterizare L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" Atenția lui Bely pentru trăsura simte doar gândul la natura efemeră a tuturor încercărilor de secesiune și singurătate, indiferent cine le face Nicio putere a puterii nu este capabilă să salveze o persoană de la o coliziune cu istoria și chiar în formele pe care le ia acum Aceste forme sunt sângeroase, crude Dar nu sunt invenția sau arbitrariul unei singure persoane Ele sunt un produs al istoriei în sine Trăsura din ascunzătoarea în care era înainte s-a transformat într-o aparență de ascunzătoare Mai mult, a devenit un simbol al lipsei de apărare a omului înaintea istoriei Ea, evident, acționează ca un astfel de simbol în titlul original al romanului Purtătorul ideii de teroare din roman este socialist-revoluționar Dudkin El este al treilea personaj central din roman El stă de cealaltă parte a lui Nikolai Apollonovich; și toți împreună (tată, fiu și terorist) personifică Rusia de astăzi, reprezentând cele trei laturi, trei ipostaze ale ei Mai multe fețe reale au servit drept bază pentru Bely pentru a crea imaginea lui Dudkin Grigory Gerpiuni și Boris Savinkov ar trebui să fie numiți aici la prima Mocnire (Pentru alte prototipuri posibile care completează imaginea unui terorist, vezi secțiunea Note) Din biografia lui Gershuni, Bely a împrumutat câteva caracteristici ale biografiei lui Dudkin - exil în provincia Yakutsk și evadare din exil într-un butoi de varză Savinkov ar putea influența crearea unui portret psihologic al

unui terorist - un individualist și mistic Bely nu îl cunoștea personal pe Savinkov, dar conversațiile cu oameni care îl cunoșteau îndeaproape au fost folosite de el la crearea filozofiei individualiste a lui Nietzsche a lui Dudkin Cu toate acestea, atât Ableukhov, cât și Dudkin îi depășesc cu mult pe toți predecesorii lor istorici și literari în ceea ce privește amploarea intenției autorului Conform ideii lui Bely, acestea sunt două simboluri grandioase, personificând două forțe, polare în exterior, dar într-un fel important și esențial identice, între care curge viața istorică a Rusiei și în puterea cărora se află Apollon Apollonovich nu este doar un oficial guvernamental și nu doar o "mașină" cu soluții gata făcute pentru orice ocazie a vieții, care a fost predecesorul său literar Karenin Ablukhov Sr este prezentat de către Bely atât ca cel mai deschis purtător al răului social, cât și ca o adevărată întrupare pământească a "antihristului", așa cum a fost "prevăzut" de Vl Solovyov în povestea "Trei conversații" Bely scrie despre modul în care Apollon Ableukhov a înghețat în tinerețe în întinderile înghețate ale Rusiei: " de parcă degetele reci ale cuiva, înfipte fără inimă în piept, i-au mângâiat aspru inima: o mână de gheață l-a condus; cu o mână de gheață a urcat treptele carierei sale, având în fața ochilor aceeași anvergură fatidică, incredibilă În povestea Vl Soloviev, Antihristul, supraomul, ascultă "edificarea" Satanei, care intră în el, efectuând o transformare diabolică: " buzele supraomului s-au deschis involuntar, doi ochi pătrunzători i-au venit foarte aproape de chip, și simți un șuvoi ascuțit de gheață Aplicații a intrat în el și i-a umplut toată ființa " "Jet ascuțit de gheață" de Vl Solovyov, "degetele reci" și "mâna înghețată" ale lui Bely sunt categorii din aceeași serie semantică, o denumire tradițională în demonologie pentru procesul de captare a sufletului unei persoane de către spiritele rele Dar Ableukhov este și un bătrân slab, cu atitudinea sa deosebită, atentă și grijulie față de familie, față de fiul său, față de care are sentimente înduioșătoare și tandre El a trăit odată tragedia despărțirii de soția sa, a fost părăsit rușinos de ea, iar acum se confruntă cu tragedia unei divergențe de fiul său și o neînțelegere completă a lui Soția se întoarce la senator în zilele romanului, dar aceasta este doar o restaurare exterioară a vetrei familiei Unitatea internă și înțelegerea reciprocă în familia Ableukhov au fost subminate pentru totdeauna Ruptura și înstrăinarea unul față de celălalt a unor oameni cândva apropiați sunt trăite de senator destul de profund Nu înțelege motivele acestei înstrăinări, dar o simte bine El îl citează în mod constant pe Pușkin, iar versurile sunt predominant de natură melitativ-filosofică Este copleșit de gânduri despre "trecătoarea ființă", despre apropierea sfârșitului Această prăbușire vitală, familială, a senatorului este și un fel de pedeapsă pentru activitățile sale de șef al instituției În calitate de șef al Instituției, poartă gheață în suflet, dar Dudkin, antipodul său, poartă și gheață în suflet Bely condamnă violența, care nu i se pare un mijloc de realizare a binelui comun Deja în perioada creării "Petersburgului", el era mult mai aproape de gândurile despre unitatea oamenilor pe baza umilinței religioase și a filantropiei în afara clasei Mai mult, după cum se vede din textul romanului, condamnarea violenței de către Bely are un caracter exclusiv moral Violența este imorală, susține el, pentru că este contrară naturii umane, deși în forma sa dorită, ideală De aceea, soarta lui Dudkin, teroristul supranumit Elusive, s-a dovedit a fi poate cea mai tragică din roman El este la fel de singuratic, la fel de neconectat în societate, ca și antagonistul și victima lui, senatorul Ableukhov Așa cum sângele tătar curge în venele lui

Ableukhov, tot așa și Dudkin este bântuit de viziuni "estice" - fețe galbene pe pereții locuinței sale, vârcolacul "omul oriental" Shishnarfne etc Și el însuși este în puterea unei anumite "persoane" " dându-se drept un lider al partidului terorist, dar de fapt un provocator, acționând fie ca Micul Rus Lippanchenko, fie ca grecul Mavrocardato, în a cărui înfățișare se îmbină trăsăturile unui "semit și al unui mongol" Lippanchenko - "grasă"; "fața lui gălbuie, bărbierită, ușor înclinată, plutea lin în propria a doua bărbie"; Buzele lui Lippanchenko seamănă cu "bucăți în felii de somon tocat", degetele sunt "scurte", "umflate", "de stejar"; are "capul îngust" și "spatele aplecat", gâtul "gros" Solovyov V S Sobr op Sankt Petersburg, vol , p L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" Ego-ul este un portret al lui Azef Orientul a pătruns chiar în inima Rusiei, unit atât cu reacția politică (Ableukhov), cât și cu teroriștii (Lippanchenko) Potrivit lui Bely, a fost creată o rețea unificată de provocări, amenințând Rusia cu degenerarea internă completă Romanul menționează adesea oameni cu pălării manciuriene care au apărut pe bulevardele din Sankt Petersburg din câmpurile Manciuriane Aceștia sunt soldați ai armatei ruse care s-au întors din apropiere de Mukden și Port Arthur Toate personajele romanului sunt atrase ferm în atmosfera viziunilor orientale, fantome și detalii din viața de zi cu zi, de la senatorul Ableukhov și teroristul Dudkin la provocatorul Lippanchenko-Azef și Sofia Petrovna Lihutina Între toți acești oameni există o legătură ciudată ascunsă Cumva, Lippanchenko intră în casa Likhutinei, al cărei mobilier este conceput într-un spirit oriental: litografiile lui Hokusai atârnate pe pereți, parfumuri, chimonouri - toate acestea sunt de origine japoneză Ableukhov Jr îl numește pe Lihutin în inimile sale "păpușă japoneză" Aici scopul general din romanul apartamentului și al familiei Likhutins a afectat - într-o formă caricaturală, redusă, de a reproduce ceea ce se întâmplă cu toată țara Episodul central al romanului este legat și de Azef - o minge în casa soților Tsukatov La acest bal, după cum știți, Nikolai Apollonovich primește un bilet de la Lippanchenko, transmis prin Sofia Petrovna; în notă, i s-a cerut să-și omoare tatăl; s-a mai relatat că pachetul care i-a fost predat era o bombă, cu ajutorul căreia urma să fie comisă actul de omor La bal este prezent și însuși senatorul Ableukhov, căruia un agent al departamentului de securitate îi informează că oaspetele, îmbrăcat într-un domino roșu, terorizându-i pe cei prezenți, este propriul său fiu Lângă casa în care are loc mingea apare o fantomă într-un "domino alb" - fantoma lui Hristos Scena balului adună într-un nod toate firele principale ale intrigii romanului, reunind pentru o vreme într-un singur loc toate personajele sale principale În ceea ce privește scopul său ideologic, se întoarce la îndrăgita poveste a lui E Bely "Masca morții roșii", care descrie apariția bruscă la un bal într-o casă bogată a fantomei morții - într-o mască și un Giulgiul alb stropit cu sânge (de aici și dominoul roșu al lui Nicholas Apol O descriere a aspectului său este cuprinsă în "Memoriile unui terorist" de B Savinkov (Kiev, , p) "Pălăriile manciuriene" nu au fost inventate de Bely în sine; acesta este unul dintre detaliile autentice ale vieții acelei vremuri, care s-a reflectat și în alte lucrări din anii , de exemplu, în "Satul" lui Bunin K Petrov-Vodkin, în memoriile sale, oferă dovezi valoroase ale pătrunderii modei "estice" în viața de zi cu zi în anii de după înfrângerea Rusiei în războiul cu Japonia Această modă a îmbrățișat în principal cercurile filistene, deși pentru Bely avea o semnificație simbolică profundă; mai mult, s-a dovedit a fi foarte precis în reproducerea detaliilor: "În majuscule", scrie K Petrov-

Vodkin, "au apărut parfumuri japoneze la modă, kimonouri și niște maniere senzuale Hokusai, Hiroshige, marii maeștri japonezi ai graficii color au apărut, cu o expresie neașteptată a imaginii pentru noi "(Petrov-Vodkin K Khlynovsk Spațiul lui Euclid Samarkand, p) Aplicații lonovich) Scena balului din romanul lui Bely este atât o reminiscență directă din povestea lui Poe, cât și o parodie, pentru că Nikolai Apollonovich apare aici într-o formă mizerabilă de semi-caricatură Este posibil ca în crearea sa să fi jucat un rol unele calități personale ale lui Azef, care s-a dovedit a fi cunoscut lui Bely, care a respectat extrem de strict regulile secretului și a ales în mod special locuri publice pentru întâlniri secrete, inclusiv baluri și mascarade Savinkov povestește despre o astfel de întâlnire, care a avut loc în februarie , în memoriile sale Întors din străinătate, a fost nevoit să se întâlnească cu câțiva membri ai "Organizației de luptă"; Data a fost aranjată la un bal la Adunarea Negustorilor Azef, scrie Savinkov, "mi-a oferit să vin noaptea la mascarada Clubului Negustorilor" Savinkov a fost surprins, dar a plecat "Azef mi-a făcut o programare tocmai la mascaradă, după cum spunea, din motive conspirative În ziua stabilită, am fost la mascaradă L-am văzut pe Azef intrând în sală " Aceasta amintește foarte mult de scena balului din casa lui Tsukatov, unde este prezentă și Lippanchenko - vedem acolo această siluetă mare cu gâtul gros, de parcă ar fi ajuns acolo direct din povestea lui Savinkov După ce a aflat despre trădarea lui Lippanchenko, Dudkin își pierde mințile Obiectiv, s-a dovedit a fi implicat într-o provocare, deși el însuși nu o bănuiește Păstrează în suflet un standard moral înalt, credința în principiile morale, merge să lupte cu răul nu atât în numele dreptății sociale (acest motiv este în roman, dar nu are o importanță decisivă), ci în numele a unui principiu moral încălcat Și așa a văzut că principiul moral a fost încălcat și în tabăra de care aparține, granițele care despart binele și răul au fost spălate Dudkin este un om cu gândire uni-liniară (ca și omologul său specific Likhutin), lumea există pentru el în planul său orizontal, dar nu și în dimensiunea verticală, "raiul" și "iadul" au o graniță clară pentru el Și acum a văzut că în timp ce slujea lui "Dumnezeu", el slujea "Diavolului", că era o jucărie în mâinile altor oameni Manifestând cu sinceritate individualismul și nietzscheismul, făcea în același timp un joc corect Dudkin și-a deschis al doilea spațiu, așa cum se deschisese înaintea lui Apollon Apollonovich și a fiului său "Demonii" au intrat și ei în el, așa cum au intrat mai devreme în senator, când a înghețat în întinderile înghețate ale Rusiei După ce a cumpărat foarfece dintr-un magazin, Dudkin, care a înnebunit, se strecoară în casa lui Lippanchenko, îl pândește în dormitor și îi taie stomacul Nebunul terorist nietzschean și provocatorul pe care l-a ucis sunt în aceeași cameră Au făcut o figură ciudată: Dudkin, cu fața albită și mustața neagră Petrovsky, a urcat pe Lippanchenko, pe care-l omorâse; întinse mâna dreaptă înainte Savinkov B Memorii ale unui terorist, p - L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" Fie că există foarfece sângeroase în el Aceasta este o parodie a monumentului Falconet: un terorist nebun călărind un provocator mort gol Călărețul, "vărsat cu metal" în venele lui Dudkin, prinde viață în el, recăpătându-și forma, dar deja sub forma unei caricaturi și a unei parodii Între aceste două figuri a trecut o lungă perioadă istorică - una în centrul orașului, fantastică prin frumusețea și corectitudinea geometrică a liniilor, pe malurile puternice și larg curgătoare Neva, cealaltă într-o zonă rurală mlăștinoasă acoperită cu pipertine vegetație, pe malul puțin adânc al Golfului Finlandei, într-o casă mică de lemn Acesta este Petru cel

Mare, ingeniosul reformator al Rusiei, care a adus-o pe arena istoriei europene cu voința sa și înfățișat în același mod de Falcone, în viziuni misterioase și "supra-istorice" ale lui Bely se transformă într-o caricatură a se Activitatea sa de introducere a principiilor culturii și statalității occidentale, parcă, capătă o culoare orientală Iluminismul european se transformă în despotism, după două sute de ani Petru se întoarce în opera sa, care nu numai că nu a murit, dar continuă activ ca o caricatură crudă a lui însuși Nu departe de coasta pe care are loc uciderea lui Lippanchenko, un "turcoaz, fantomatic", după cum scrie Bely, o navă cu pânze plutește de-a lungul suprafeței dimineții a golfului: acesta este "Olandezul zburător" care îl salută pe proaspăt bătut călăreț de bronz Nu a fost întâmplător faptul că Bely a transferat scena masacrului provocatorului din afara orașului, într-o zonă slab populată de dacha de lângă Sestroretsk; ar putea să-l aibă în vedere aici pe Gapon, care a dispărut după ianuarie în Finlanda și despre care s-a răspândit zvonuri că a fost ucis acolo de socialiști-revoluționari (De fapt, Gapon a fost ucis ca provocator, tot într-o cabană de vară lângă Sankt Petersburg, dar la Ozerki, în martie) Petru I și provocatorul Lippanchenko s-au unit în fantezia monstruoasă a lui Bely Pentru el, Rusia a fost întotdeauna o țară a extremelor, iar aceste extreme au coincis în rezultatele lor finale Iar fostul Eugen, un nefericit om de rând, care nu a putut rezista Testului Soartei nici atunci, nici acum, care și-a plătit participarea la istorie cu nebunie și pierderea aspectului uman, el însuși s-a trezit brusc în rolul unui autocrat , deși o caricatură Planurile istorice s-au schimbat, și-au pierdut sensul real și conținutul istoric concret al spațiului și al timpului Au dobândit un caracter condiționat, transformându-se într-o mișcare într-un cerc vicios Orice fenomen, ca orice destin uman, se dovedește a fi atât trecutul, cât și viitorul Există un fel de "alungire", "extindere" a unuia și același fenomen către toate cele trei dimensiuni simultan Schopenhauer alternează în mintea lui Bely cu Nietzsche în ideea lor generală despre consubstanțialitatea tuturor formelor de ființă Bely este înspăimântat de "infinitul repetițiilor empirice ale vieții pământești" , care Vezi: Maksimov D Poezie și proză Al Blok L , , p Aplicații El se corelează strâns cu repetarea "perioadelor de timp" și simultaneitatea netemporalului obiectiv De asemenea, îl alarmează și îl sperie "Gândim în contraste", scrie el "Gândirea unei linii evocă în noi gândul unui cerc: într-o mișcare circulară, nu totul este fals: și aici se amestecă adevărul și falsitatea " "Adevărul" și "falsul" istoriei sunt tocmai fenomen şi adusă la capăt, la extrem) reproducere empirică Ducând ideea până la capăt, până la limită, până la concluzia ei logică (cum i se pare) este metoda preferată a lui Bely, pe care o folosește pe scară largă la Petersburg Dusă la limită, la concluzia ei logică, ideea se transformă în esența sa extremă, dar adevărată, dezvăluindu-și conținutul inițial Cu această abordare, o nouă rotire a spiralei se dovedește a fi nu mai sus, ci mai jos decât cea anterioară În articolul "Despre misticism" Bely a spus-o destul de hotărât: " vechi și nou nu există separat în categoria timpului; există unul: vechi și nou în toate timpurile " "Vechi" și "nou" în același timp sunt Petru încoronat de dafin pe un cal de bronz și Dudkin călare pe Lippanchenko, care a fost ucis de el Istoria se transformă într-o "infinitate rea" de fenomene care se repetă Ea poate fi depășită doar prin ieșirea din domeniul empirismului real în domeniul "suprasensibilului" și "supra-istoric", adică în domeniul ființelor spirituale "atemporale" O persoană trebuie să se "depășească" pe sine ca fenomen al unei anumite epoci și mediului Numai

așa se va găsi o cale de ieșire din raționalism și individualism Conceptul istoric al lui Bely intră în contact aici cu ideea de "Petersburg": o bombă - "o sardină cu conținut teribil" - ca simbol al unei ere care este pe cale să izbucnească într-o explozie, este "depășită" în sine pe cale de o personalitate, dizolvându-se în oceanul lumii, contopindu-se cu toată viața naturală a universului Această viață nu are început, nu are sfârșit, nu are centru, nu are limite, nu are timp, nu are spațiu PRINCIPII ȘI TEHNICI DE IMAGINE A ORAȘULUI Imaginea orașului - imaginea centrală a "Petersburgului" - este extrem de neobișnuită atât prin caracterul său, cât și prin metodele de construcție Deși păstrează trăsăturile exterioare de plauzibilitate, concretețe istorică și topografică, în realitate, din partea adevăratului său sens, se dovedește a fi un etaj mier în "Petersburg": "Gigant cu cap de aramă a condus prin perioade de timp până în acest moment, închizând cercul forjat " Burta A Mișcare circulară - Lucrări şi zile, , Nr - , p Acest articol este de o importanță capitală pentru înțelegerea filozofiei "Petersburg" Lucrări și zile, , nr , p LN Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" lipsit de ele Aceasta nu este atât o imagine a unui oraș anume (cum a fost la Dostoievski), ci un simbol generalizat creat pe baza unor semne și detalii reale, observate foarte precis, dar folosite în combinații atât de arbitrare încât orice autenticitate se dovedește a fi iluzoriu Cea mai acută pentru Bely în perioada creării Petersburgului a fost întrebarea cu privire la esența "eu-ului" uman, adică dacă este o valoare constantă sau dacă această constanță este constanța modificărilor Mai mult decât atât, însuși procesul modificărilor a fost considerat de către Bely în două moduri: atât ca o reînnoire nesfârșită a personalității, cât și ca un proces de creare fără sfârșit a acelor relații complexe în care "Eul" uman intră cu lumea exterioară În articolul "Despre misticism", care a fost foarte important pentru această perioadă, Bely spune: "Lacunele sunt nesfârșite, căderile în abis sunt nesfârșite, etapele experienței sunt nesfârșite, calea interioară este nesfârșită, realitatea pe care o adâncim este nesfârșit; dar legile căii sunt aceleași pentru toate etapele; iar bazele căii sunt încă aceleași: dualismul dintre pâlpâirea obiectelor și abisul dincolo de acea pâlpâire; iar graniţa fictiv imaginară dintre unul şi celălalt este "Eul" Aici, ideea de fictivitate a graniței dintre "pâlpâirea obiectelor" (adică, realitatea obiectivă) și "dincolo de acel abis pâlpâit" (adică, profunzimea esenței spirituale umane) este importantă pentru noi Cu această abordare, realitatea obiectivă este, parcă, "trasă" într-un proces unic și nesfârșit de "reînnoire" a lumii, care este o reînnoire a "Eului" uman, adică nu această realitate în sine, ci ideile noastre despre ea Semnele reale ale lumii obiective devin în percepția lui Bely simboluri ale locului sau timpului, sau ambele în același timp Interacțiunea și "intersecția" trăsăturilor reale și imaginare, concrete istoric și "imaginabile", temporale concrete și "de altă lume" este principala trăsătură a poeticii "Petersburgului" Într-o scrisoare către Ivanov-Razumnik (decembrie), Bely, fiind de acord că "există greșeli majore în roman împotriva vieții de zi cu zi, a cunoașterii mediului etc ", a explicat acest lucru prin faptul că Petersburg nu își pune sarcina de a reproducând în toată autenticitatea istorică a anilor revoluției din - , dar pentru a oferi o imagine simbolică a catastrofei mondiale care se apropie "Întregul meu roman", subliniază Bely, "înfățișează în simboluri ale locului și timpului viața subconștientă a formelor mentale infirme"; iar scena reală a acțiunii romanului nu este deloc adevăratul oraș Petersburg, ci

"sufletul unei persoane care nu este dat în roman, suprasolicitat cu munca creierului " e realist - ideile lui Bely despre natura procesului istoric , așa cum s-a dovedit a fi în Rusia la începutul secolului al XX-lea Ibid , p Vezi Suplimente (p din această ediție) Aplicații Principalul postulat al articolelor teoretice ale lui Bely în perioada sa de maturitate este, după cum a spus el însuși, afirmarea tezei: "Este necesar să se creeze viață, creativitate înainte de cunoaștere " în timpul creării "Petersburgului" Cu ajutorul "creativității" el caută să depășească izolarea fatală a mișcării circulare, să iasă din limitele repetarii formelor - forme de viață, forme de cultură, forme de conștiință În "Petersburg" "materialul" imaginii se dovedește a fi acele consecințe negative care stau la pândă pentru oricine se îndepărtează de creativitatea vieții și se predă puterii de rotație fatală într-un cerc vicios Un astfel de cerc din roman se dovedește a fi procesul istoric, al cărui "infinit rău" a predeterminat în felul său tragedia fiecăruia dintre personaje, căci toate sunt o repetare, o reproducere a ceea ce a fost deja "Cunoașterea" pentru Bely este întotdeauna tragică și fără speranță; "creativitatea", dimpotrivă, este plină de renaștere Romanul "Petersburg" este tocmai reproducerea diverselor forme de "cunoaștere": de către personajele înșiși, de către autor și cititor, a ciclului fatidic al istoriei Aceasta nu este încă "creativitate" (cum ar fi "creativitatea vieții"), care urma să devină subiectul descrierii în partea a treia a trilogiei - romanul "Orașul invizibil " "Cosmismul" asociațiilor artistice ale lui Bely din "Petersburg" atinge proporții fără precedent Latura "cosmică", "lumească" a vieții unei persoane este, potrivit lui Bely, cea mai importantă latură a existenței sale în general Latura empirică, această lumească, cotidiană nu este observată de o persoană; aceasta este latura "naturală", deși este plină de explozii, răsturnări de natură cea mai variată - de la psihologic individual la socio-istoric Explozii și răsturnări, scotând o persoană din rutina lui obișnuită, perturbând cursul existenței sale empirice și o aduc în contact cu universul, transformându-l și într-o particulă a universului Și acolo, în afara lumii vizibile, o persoană cade în puterea fluxului de timp "atemporal", "atemporal", în care sunt grupate evenimente și chipuri nu numai din trecut, ci și din epocile viitoare În acest sens, evident, ar trebui să înțelegem percepția tipică a lui Bely despre existența empirică a unei persoane ca fiind deasupra abisului Nu întâmplător una dintre cele mai preferate figuri poetice ale lui Bely este descrierea unei "explozii" (sau o premoniție a unei explozii) care aruncă o persoană în "abis" Senatorul Ableukhov, care se duce să doarmă, cade în prăpastie (un vis face posibil să simțim toată imaginarul puterii sale); Nikolai Apollonovich, moțenind din cauza unei bombe lichide, cade și el în abis Și amândoi simt prezența lângă ei a lui Saturn - zeul atotputernic al timpului, care își devorează copiii - locuitorii invizibili și nesemnificativi ai Pământului Se plimbă de-a lungul marginii prăpastiei Lucrări și zile, , nr , p L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" ceasul morții lui Lippanchenko, când se prăbușește cu toată carcasa lui într-un dormitor mic; abisul este lăsat în urmă de Dudkin urcându-se la podul său - ea rămâne în urmă sub forma unei scări atârnând într-o gaură neagră, sparge, distruge pe care Călărețul de Bronz se ridică după el "Explozia" și "Abisul" sunt cele două imagini-simboluri centrale ale creativității artistice a lui Bely în perioada sa de maturitate, denotă în mod constant etapele "inițierii" unei persoane în viața lumii și trecerea sa dincolo de empirismul cotidian Se creează un mod de scriere neobișnuit și

neobișnuit, pentru a cărui analiză (sau pur și simplu definiție) nu avem încă conceptele sau terminologia necesară Sentimentul de neobișnuit nu ne părăsește pe tot parcursul romanului Nu am întâlnit niciodată un asemenea stil, un asemenea limbaj, asemenea tehnici și un asemenea autor în literatura rusă Bătut de locotenentul pe jumătate înțelept Lihutin, Nikolai Apollonovich, în același moment, se prezintă senatorului Ableukhov, care stă în fața șemineului, îmbrăcat în Mefistofel, suferind și răstignit pe cruce de Hristos Senatorul vede această figură într-un șemineu făcut din cărbuni roșu-rubiniu și flăcări; și-a "recunoscut" fiul și a rămas uluit: "Nicholas Apollonovich, în formă de cruce, suferă acolo de domnia luminilor și arată cu ochii ulcerelor roșii ale palmei; iar din cerul sfâșiat un arhanghel răcoros, cu aripi largi, îi revarsă rouă - într-o peșteră înroșită " Dudkin, care se răstignește pe peretele propriei camere, experimentează același "chin al lui Dumnezeu" Restul personajelor din roman trăiesc același chin Ei par să fie în permanență la intersecția a două lumi: într-una trăiesc cu adevărat, realizează acțiuni, în cealaltă, aceleași acțiuni și acțiuni ale lor primesc o colorare suplimentară care îi face suferinzi și rătăcitori Orașul suprimă tot ce trăiește și spontan în ei, făcându-le caricaturi despre ei înșiși Substanța spirituală care există într-o persoană există, după Bely, independent de el Ea poate fi detectată, poate să nu fie detectată, dar există, și tocmai aceasta constituie acea sferă "astrală" invizibilă, dar extrem de importantă a vieții spirituale a unei persoane, prin care legătura sa cu universul, cu "celălalt" lume" se realizează Diavolul din Frații Karamazov depășește spațiul pentru a apărea la o întâlnire cu Ivan Camera lui Dudkin în sine este o parte a spațiului mondial Nici vârcolacul Shishnarfne, nici Călărețul de Bronz nu trebuie să parcurgă nicio distanță pentru a-l vizita Toate există simultan în mai multe dimensiuni Curenții cosmice suflă în pod, lângă care se află locuința lui Dudkin: "Era în gol, ca o lună care strălucește departe, în fața norilor care se retrag; și, ca o lună, conștiința strălucea, luminând sufletul în timp ce labirinturile străzilor sunt luminate de lună Conștiința iluminată departe înainte și înapoi - timpuri cosmice și spații cosmice Aplicații Camera Dudkin este personificarea Sankt-Petersburgului, care apare în roman atât ca un adevărat oraș, capitala Imperiului Rus, cât și ca un fel de punct condiționat în care se află nodul sorții umane, soarta omenirii legat mai puternic și mai insolubil decât în alte puncte similare Petersburg în octombrie este un simbol al întorsăturii unei întregi ere, dincolo de care începe o nouă perioadă necunoscută Această piatră de hotar, în ochii lui Bely, are un caracter universal, "super-istoric" "Nodul" destinului omenirii, legat la Sankt Petersburg (și Sankt Petersburg), are și el un caracter universal Mai mult, Bely are nevoie de Petersburg tocmai ca capitală a imperiului fondat cândva la răsturnarea Occidentului și a Estului, adică ca indicator și focus al tendințelor unei întregi epoci Dacă nu ar fi capitala, nu ar fi nici un indicator, nici un focus Prin urmare, Bely scrie în prolog că "dacă Petersburg nu este capitala, atunci - nu există Petersburg Pur și simplu pare să existe " Eroii romanului sunt urmașii acestui nod, în care destinele umane în general s-au dovedit a fi "conectate" în secolul al XX-lea Ei poartă urmele epocii care le-a născut în toate Ele sunt bifurcate, fragmentate sub influența unor forțe de natură opusă, zac în lumea "exterioară" și zac în sine Evenimentele lumii "exterioare" sunt crude și grandioase, sunt legate de istoria reală a Rusiei la un moment de cotitură foarte important în dezvoltarea sa; evenimentele lumii "interioare" sunt conectate în

moduri complexe cu universul, universul, "alte lumi" În roman, nu numai naturile normale, ca să spunem așa, sunt afectate de aceste tendințe opuse, cum ar fi Serghei Sergheevici Lihutin, pentru care inexplicabilitatea (din punct de vedere pur lumesc) a comportamentului lui Nikolai Apolonovici în relație soției sale, Sofia Petrovna s-a dovedit a fi fatală; naturi mai complexe, precum Dudkin sau mai tânărul Ableukhov, sofisticați în chestiuni de autoanaliză și reflexivă, îi sunt în egală măsură supuse - sunt captate și de absurditatea, ilogicitatea lumii, pentru care nici nu le găsesc o explicație Dar mai presus de toate, aceasta este poziția autorului romanului El este prima, poate cea mai revelatoare figură în acest caz Atitudinea sa față de eroii din Petersburg și față de oraș este profund contradictorie și este o rețea de idei care se exclud reciproc Orașul - simbol larg și grandios, capitala unui puternic imperiu de frontieră - se estompează, își pierde contururile reale, de îndată ce Bely se confruntă cu nevoia de a desemna cutare sau cutare loc specific, pentru a indica cutare sau cutare "adresă" reală Își pierde imediat credibilitatea Bely Petersburg nu este atât un oraș istoric din viața reală, ci un simbol caracterizat printr-o acuratețe incomparabilă a detaliilor, dar fictiv și absurd în ceea ce privește corelarea lor Desigur, nu putem cere acuratețe topografică de la Bely, întrucât Petersburg nu este o operă istorică, ci un roman Unu- L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" Cu toate acestea, tocmai în spatele Sankt-Petersburgului s-a stabilit în ficțiune tradiția de a păstra fiabilitatea topografică și plauzibilitatea La fel au făcut Pușkin și Nekrasov și mai ales Dostoievski Albul încalcă această tradiție El îşi demonstrează involuntar poziţia aici, şi nu numai în raport cu tradiţia stabilită, ci şi în ceea ce priveşte sistemul filozofic general pe care l-a pus la temelia "Petersburgului" Apărând în cutare sau cutare loc al romanului de pe stradă sau terasament, în casă sau lângă casă, eroii romanului apar, ca să spunem așa, de "nicăieri"; în spatele lor nu există nicio cale spre acest loc anume Pe exemplul romanelor "Petersburg" ale lui Dostoievski, suntem obișnuiți cu faptul că o astfel de cale ar trebui să fie, dacă nu pe hârtie, atunci în mintea autorului Albul respinge această nevoie - O astfel de "metodă", care a luat naștere din concentrarea cea mai profundă a lui Bely asupra ideii care a pus stăpânire pe conștiința lui, care face ca materialul "urban" să fie nesemnificativ pentru el, îl îndepărtează mult de Dostoievski și de alți scriitori ai temei Petersburgului Nu este deloc preocupat să aibă o idee mai mult sau mai puțin precisă despre cartierul, locul sau casa în care trece eroul, are loc întâlnirea, se joacă cutare sau cutare scenă În legătură cu Dostoievski, chiar și tema specială "Petersburgul lui Dostoievski" a devenit izolată, care a primit o acoperire amănunțită și interesantă într-o serie de lucrări Această abordare nu este deloc aplicabilă lui Bely Apropo de "Bely Petersburg", "Petersburg din "Petersburg**", ar trebui să avem în vedere nu doar (sau mai bine zis, nu atât) un oraș anume, ci un oraș-semn, caracteristic și important pentru scriitor nu pentru aspectul său istoric specific, străzile, piețele, aleile, condițiile de viață ale personajului etc , dar prin măsura în care a reușit să devină un fundal, condiționat, fantastic, dar, din punctul de vedere al lui Bely, o denumire tipică a locului vieții și acțiunii oamenilor, pe exemplul cărora lume interioară și a relației dintre ei, autorul dorește să ne arate căile și natura dezvoltării actuale a lumii în contextul temelor "răni" pentru el a Vestului și a Estului, a Europei și a Asiei Poetica lui Bely, când se referă la scene "urbane", se bazează doar pe crearea mai

multor cetăți sigure din punct de vedere geografic, dar foarte generalizate, care creează impresia de autenticitate topografică Stăpânindu-se asupra acestor puncte, cititorul începe să creadă pe Bely și are probleme "Punctele forte" nu epuizează conținutul urban al romanului, ci, adesea menționate, creează o iluzie de autenticitate care se extinde la toate celelalte descrieri ale orașului Aceste "cetăți" sunt următoarele: Canalul de iarnă cu zona Moika adiacentă acestuia; Piața Senatului cu monumentul lui Petru; Grădina de vară, Gagarinskaya și terasamente englezești; Podul Nikolaevski și Troitsky; a -a linie a insulei Vasilyevsky Acțiunea romanului depășește aceste puncte doar în cazuri individuale Și dacă aruncăm o vreme locuința Dudkin în linia a -a, atunci toate casele, locurile de serviciu, întâlnirile și mișcările actorilor principali Andrei Bely Aplicații Fețele se vor încadra în limitele unui triunghi isoscel, al cărui vârf va fi situat undeva în mijlocul Nevskiului, iar baza va captura terasamentul Neva de la Nikolaevsky până la Podul Liteiny Acesta este centrul orașului, cartierul palatelor și birourilor guvernamentale Faptul că el este în centrul atenției lui Bely este firesc, pentru că eroul său este senator Aici domnesc proporționalitatea, simetria, planificarea atentă, corelarea unei părți cu altele Cu toate acestea, nu există nimic de acest fel în roman Chiar în prima dimineață a "Petersburg", în "ultima zi a lunii septembrie", așa cum scrie Bely în roman, senatorul pleacă de acasă A ieșit în fugă de la intrare, a aruncat o privire "la podul mare și negru, la întinderea Nevei, unde distanța ceață, cu multe țevi erau trase atât de șterse și de unde insula Vasilyevsky părea înspăimântată" Apoi s-a urcat în trăsură, iar caii au pornit Senatorul a trecut cu mașina pe lângă Isaac "murdar, cenușiu-negricios", pe lângă monumentul împăratului Nicolae și a condus până la Nevski Calea trăsurii descrise de Bely este clară: de la terasamentul englezesc (acum terasamentul Flotei Roșii) și Podul Nikolaevsky (acum Podul Locotenent Schmidt) de-a lungul Pieței Sf Isaac și una dintre străzile Morskaya, Bolshaya sau Malaya (acum străzile Herzen şi Gogol) Cu toate acestea, din memoriile lui Bely, care au fost scrise după "Petersburg", știm că casa lui Ableukhov era situată pe Gagarinskaya Embankment (la începutul anilor se numea oficial franceză, dar acest nume nu a prins rădăcini; acum Kutuzov Embankment) Bely scrie despre el însuși aici: "Sub un apus de soare violet, am stat pe digul Gagarinskaya sub modelul ornamental al unei case galbene posomorâte; mulți ani mai târziu, când l-am văzut de pe insule, mi-am dat seama: aceasta este casa din care Nikolai Apollonovich, dominoul roșu, a văzut - acest apus de soare, a văzut - Spitz-ul Cetății Petru și Pavel " În aceeași prima dimineață a romanului, când Apollon Apollonovich a plecat la Instituție, Alexander Ivanovich Dudkin a mers la casa lui pentru a-și vizita fiul A mers de pe linia a insulei Vasilevsky, iar drumul lui era, evident, prin podul Nikolaevsky După ce a trecut podul, s-a trezit brusc pe Nevsky Prospekt, unde, la răscruce, s-a întâlnit cu trăsura senatorială, care a plecat și la Nevsky Cu toate acestea, pentru ca această întâlnire să aibă loc, Dudkin a trebuit să se deplaseze într-unul din două moduri posibile: fie unul lângă altul cu trăsura și în aceeași direcție (adică prin Piața Sf Isaac), fie un traseu mai lung - trecut Amiraalitatea până la începutul lui Nevski și apoi până la răscruce, unde a avut loc întâlnirea Dar, în ambele cazuri, trebuia să urmeze paralel cu mișcarea trăsurii, în aceeași direcție cu aceasta și astfel, deja la primii pași de-a lungul terasamentului, trecea pe lângă casa din care tocmai plecase senatorul Calea lui Dudkin reflecta evident cealaltă parte a ideilor lui Bely despre casa senatorială: dacă

senatorul a mers la Instituție din Anglia Între două revoluții, p L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" terasament, apoi Dudkin se duce la casa lui de pe terasamentul Gagarinskaya Această contradicție se dezvăluie în mod clar chiar în primul capitol al romanului, din care putem concluziona că de la bun început, ideile lui Bely despre amplasarea casei senatoriale au fost împărțite Și deja în capitolele următoare, dubla prezență a casei Ableukhov va însoți ferm cursul poveștii Acum un terasament, apoi altul vor pluti în mintea lui Bely, iar uneori se vor uni direct, formând o sinteză de neconceput pentru Sankt Petersburg, indicând că lui Bely chiar nu-i pasă de autenticitatea topografică Deci, după ce a descris Gagarinskaya Embankment în primul capitol ca fiind locul în care se află casa Ableukhovilor, el îl numește un astfel de loc în al șaptelea capitol Promenade des Anglais Ambii Ableukhovi se întorc, de asemenea, pe terasamentul englez, după mingea de la Tsukatov - Apollon Apollonovich pe jos, Nikolai Apollonovich într-un taxi Mai mult, acesta din urmă se întoarce acasă într-un fel ciudat: tocmai a trecut Podul Nikolaevsky în compania detectivului Morkovin, a ajuns pe insula Vasilyevsky: și-a petrecut noaptea acolo într-o tavernă de pe insulă, unde Petru I stătea în fața lui cu un olandez căpitanul După aceea, încep ciudateniile: s-a întors de-a lungul aceluiași pod înapoi în Piața Senatului, dorind să ajungă acasă și imaginându-l situat în mod evident pe digul Gagarinskaya (vezi capitolul cinci, capitolul "Rudez fără întoarcere") În Piața Senatului, lângă monumentul lui Petru, a zăbovit Urmează o reminiscență din poemul lui Pușkin (Nikolai Apollonovich a fugit râzând de Călărețul de bronz); dar gândul la bombe, care trebuie eliminată imediat, îl bântuie Într-o nerăbdare nervoasă, sare într-un taxi și se grăbește acasă Dar unde este casa? Este greu de imaginat ce se întâmplă în mintea lui Bely în acel moment, dar se dovedește că Nikolai Apollonovich merge de fapt la Digul englez, situat la o aruncătură de băț de Piața Senatului, și nu "în față", ci "în spate", unde tocmai s-a dus la monument Iată cum merge Se făcea lumină "Amiraalitatea și-a înaintat latura cu opt coloane; s-a făcut roz și a dispărut cutia soldatului alb-negru a rămas în stânga; un bătrân grenadier pavlovian se plimba acolo într-un pardesiu gri "Nu numai că Nikolai Apollonovich conduce din Piața Senatului până la Digul englez, dar reușește și să treacă pe lângă Amiraalitate "Cutia soldatului alb-negru" a rămas în stânga (Bely subliniază acest lucru de două ori) Acesta este un post de soldat la monumentul lui Petru; astfel de posturi stăteau la monumentul lui Nicolae I și la monumentul lui Alexandru al III-lea, iar acolo erau numiți soldați veterani și bătrâni Bely le menționează în textul romanului Același sol În contradicție directă cu memoriile sale, Bely scrie aici: "O roată uriașă a mecanismului, ca Sisif, a fost învârtită de Apollon Apollonovich care locuiește pe digul englez" Aplicații data întâlnită chiar și acum și tocmai - în stânga, prin urmare, Nikolai Apollonovich nu putea merge decât în direcția către podul Nikolaevsky Senatorul merge în aceeași direcție Vede în fața lui "crimson, multi-pipe distance"; era "Insula Vasilyevsky s-a uitat dureros, insultător, obrăzător la senator" Insula Vasilyevsky s-ar fi uitat la spatele senatorului dacă s-ar fi îndreptat spre Digul Gagarinskaya Și Apollon Apollonovich nu ar fi văzut nicio distanță cu mai multe conducte Există un fel de lovitură ciudată la fața locului cu aparenta rapiditate a desfășurării acțiunii Bely este atras irezistibil de Călărețul de Bronz Piața Senatului, ca și Canalul de Iarnă, este cea mai gustoasă bucată pentru el Toți eroii romanului au fost aici, toți au intrat în contact cu Peter și au simțit semnificația fatală a acestui contact De aceea,

Bely nu se poate despărți de ideea de Promenade des Anglais; ea, într-o măsură mai mare decât Gagarinskaya, îi atrage atenția, deși gândul la ea se cuibărește în subconștient Astfel, combinând diverse detalii și trăsături, dar ținând cont puțin de autenticitatea generală de zi cu zi, Bely creează o imagine simbolică convențională a orașului Și din moment ce are de-a face în mod specific cu Petersburg, și chiar cu centrul, unde fiecare pas al personajului poate fi urmărit, "expunerea" lui Bely se va dovedi a fi o problemă fără mare dificultate Dar sensul nu este în această "expunere" Este important să înțelegem natura gândirii artistice a lui Bely, care se bazează pe două trăsături contradictorii: atenție sporită la detalii, capacitatea de a le surprinde și de a le reproduce cu o mare expresivitate artistică și dominația completă a arbitrarului în imaginea de ansamblu creată cu ajutorul acestor detalii La fel de fantastic de condiționat, ca și casa senatorului Ableukhov, are Instituția pe care o prezidează Este situat atât pe Nevsky Prospekt, cât și în zona unuia dintre terasamentele Neva Și în acest al doilea caz, pare să semene cu Sinodul Aici se urcă în trăsură Apollon Apollonovich, părăsind Instituția: "aruncă o privire instantanee, plină de indiferență, către lacheul alungit, către trăsură, către coșer, către podul mare negru, către întinderile indiferente ale Nevei, unde Distanțele încețoșate, cu mai multe conducte, erau atât de palid conturate și unde stătea cenușios Insula Vasilyevsky, cu zeci de mii de oameni în grevă (Capitolul șase, capitolul "Caryatid") Se poate observa că această clădire nu poate fi amplasată pe Nevsky Prospekt, așa cum scrie Bely în capitolul următor (capitolul "Veți fi ca un nebun") Dar unde a plecat senatorul după ce a părăsit Instituția? Și s-a dus la Nevski, și pe același drum (și în aceeași direcție) pe care la primul capitol a mers de acasă la Instituție - pe lângă Isaac și monumentul lui Nicolae I! În același timp, în ciuda repovestirii foarte vie a ceea ce a văzut senatorul când s-a urcat în trăsură, Instituția descrisă în roman nu poate fi nici un Sinod, nici un Senat Împotriva unei astfel de analogii, se ridică un detaliu important, descris în mod repetat și cu dragoste în romanul lui Bely - "cariatida cu picior de capră" care încununează intrarea, ilustrând "ka L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" barbat", susținând cu coatele pervaza balconului Bely scrie despre el: "Copsele lui au încolțit frunze de struguri tăiate din piatră și ciucuri de struguri de piatră Picioare cu copite negre, asemănătoare caprelor, apăsate ferm în perete El raportează complet, s-ar părea, detalii de încredere despre "bărbosul de piatră": anul "l-a eliberat din păduri", anul "a răvășit prin zilele de decembrie" sub ea Date importante, repere în istoria Rusiei Mai mult, judecând după acestea din urmă, Instituția cu "cariatida" ar trebui să fie situată în zona Pieței Senatului sau a străzii Galernaya, unde au avut loc evenimentele memorabile din decembrie Dar nu numai în această zonă, gutuile mai îndepărtate de centru nu au niciun "bărbos de piatră" care să susțină pervaza balconului de la intrarea "casei multi-coloane, negru și gri" Și este puțin probabil să fi existat o figură pe clădirea din Sankt Petersburg, descrisă de Bely și având un aspect ciudat: aceasta este o figură masculină, prin urmare, este descris un atlas și nu o cariatidă, pe care Bely insistă; în plus, are picioare și copite "ca de capră" - trăsătura nu mai este un atlant, ci o satira Cu toate acestea, astfel de inconsecvențe nu sunt luate în considerare de către Bely Este puțin probabil să se gândească măcar la ei Are nevoie de un simbol - creează un "bărbos de piatră", un atlant, pe care îl numește cariatidă, făcându-l un martor mut al istoriei Ca atare, Bely are nevoie de el: îi

oferă un fundal istoric pentru evenimentele descrise în roman; vede atât cerul de-a lungul căruia se mișcă norii, cât și aleea de-a lungul căruia se mișcă centipedul uman; el se uită în tăcere la schimbarea evenimentelor, în care atât schimbarea externă, cât și imuabilitatea fatală internă sunt importante pentru Bely Niciuna dintre ele nu poate dura pentru totdeauna, dar niciuna dintre ele nu este "sfârșitul" Formele de mișcare se schimbă, dar mișcarea însăși în direcția ei circulară este de neoprit, iar pentru Bely, conceptul de neoprit ascunde nu numai un rezultat, ci și propria sa deznădejde Simbolul și fundalul acestei "imuabilități schimbătoare" este fantastica "cariatidă" care susține balconul Instituției Bely numește doar două întâlniri în legătură cu el Ambii acești ani (al -lea și al -lea) au avut pentru el o semnificație specială, legată, în opinia sa, de legile istoriei ruse El a dezvăluit-o într-o scrisoare către M K Morozova din iulie : "Vine toamna și câte griji vin odată cu toamna Pentru mine, pe lângă preocupările personale, există o altă preocupare pentru noi toți Al doisprezecelea an nu a trecut încă; iar Doamne ferește să treacă ca al -lea an al secolului trecut Cei ani au fost grei pentru Rusia Primul sfert de secol a fost dificil Până în anul au venit cele mai grele încercări În au apărut tătarii; , frământările au sfâșiat Rusia; în a fost o tulburare şi mai mare Clubul lui Petrov a mers pe spatele Rusiei Este posibil ca în descrierea "cariatidelor" Bely să se fi bazat pe impresia figurilor sculpturale care încadrează fațada Palatului Beloselsky-Belozersky (Nevsky Prospekt,) Acest palat în aparență, mai mult decât alte clădiri, poate revendica rolul Instituției descrise de Bely Aplicații (Petru a murit în) a avut loc o invazie a francezilor - amintesc îngrozitor de înfrângerile Rusiei Austerlitz Și iată-ne - în ajunul celui de-al -lea an Doamne ferește, dacă există un nou test, astfel încât să existe un nou Kutuzov Dumnezeu să dea ca prinții moștenirilor spirituale să nu se ceartă între ei, ci să se unească ferm împotriva tătarilor care au asediat Rusia Pentru a evidenția aceste două date - fatale și simbolice în istoria Rusiei - Bely introduce în roman o creatură ciudată, unind sub forma unor trăsături atât o cariatidă, un atlas, cât și un satir El face același lucru de mai multe ori Un detaliu încetează să mai fie doar un detaliu, devine un detaliu simbolic Acesta a fost un aspect fundamental nou în dezvoltarea temei de la Sankt Petersburg, care are propria sa tradiție străveche Bely nu doar că îl "actualizează", ci îl respinge, creând o cu totul altă abordare a imaginii prea celebrului oraș Aici Bely trebuia să descrie casa în care locuiește locotenentul Likhutin Oferă un ghid exact, s-ar părea, pentru găsirea acestei case Acest reper ne va însoți pe toată durata lucrării - clădirea vecină, de care Bely își va aminti de fiecare dată când va veni la casa likhutilor Este descris în detaliu: "o clădire strălucitoare cu trei etaje și cinci coloane din epoca lui Alexandru", deasupra etajului al doilea se află o "bandă de stuc ornamental": cerc după cerc, "în cerc este un coif roman încrucișat săbii" Mai târziu aflăm că coloanele care susțin clădirea sunt din piatră Această clădire a fost proiectată tot de Bely Nu există nimic ca Moika, nici în zona Canalului de Iarnă, nici în alte zone Arhitectura din Sankt Petersburg nu este, în general, caracterizată de un număr impar de coloane; altfel, cum se poate înnegri intrarea între coloane amintită în mod repetat? Dar restul detaliilor (cladire usoara, cu trei etaje, cu coloane) sunt cu adevarat caracteristice arhitecturii lui Alexander Etsokha Și chiar și natura "mulajei ornamentale", care indică faptul că clădirea aparține departamentului militar, a fost reprodusă de Bely foarte exact A împrumutat acest ornament dintr-o altă clădire

și l-a transferat la Moika Ornamentul descris de Bely (cercuri cu săbii încrucișate în ele și coifuri deasupra lor) se află pe fațada Manejului Mikhailovsky și fațadele porticurilor decorative adiacente acestuia pe ambele părți Sunt zece cercuri în total și sunt într-adevăr conectate la clădire GBL, f , harta , unități creastă , l Un detaliu important: numărul doisprezece îl bântuie pe Bely în textul romanului; Dudkin fumează douăsprezece țigări în timp ce se află în biroul lui Nikolai Apollonovich; doisprezece și jumătate își plătește dulapul; se ghemuiește de până la douăsprezece ori, mergând la culcare, senator Ableukhov; nu se ridică înainte de prânz (adică, ora douăsprezece) Nikolai Apollonovich etc Evident, acest număr biblic (cf cei doisprezece apostoli ai lui Hristos) a fost combinat în unele moduri complexe în mintea lui Bely cu ideea de schimbare (reînnoire sau degradare, în orice renaștere), fie ea privată sau generală L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" scop militar; ies cu totii in piata Modelarea este impecabila ca frumusete si proportie Este oarecum supraîncărcat cu detalii - sunt mai multe coroane de ramuri de stejar în jurul circumferinței cercurilor; Bely în roman înlătură acest detaliu Clădirea se dovedește în roman nu numai strălucitoare, ci și luminoasă Fără a reproduce nicio casă anume, oferă o idee despre caracterul general al clădirilor oficiale din epoca Alexandru și poate fi asociat cu ușurință cu fațada Ministerului Afacerilor Externe (partea aripii de est a clădirii Statului Major General cu vedere la Moika) și cu partea laterală a clădirii cartierului general al Corpului de Gardă În descrierea "cladirii strălucitoare cu cinci coloane din epoca lui Alexandru", care este un reper indispensabil atunci când se apropie de casa lui Li-Khutins, precum și în descrierea locației acestei case în sine, principiul de bază conform căruia Bely ghidat în scene urbane și care ar putea fi determinat ca principiu al contaminării topografice, adică combinarea într-o zonă, într-un singur loc topografic a trăsăturilor, semnelor și detaliilor care există cu adevărat, dar sunt "împrăștiate" în alte părți ale orașului Combinându-le, Bely creează o secțiune a orașului aparent reală, dar de fapt o imaginară, o clădire, un teras etc Iubește și apreciază detaliile (cu toată concentrarea pe care o are asupra sa, este uimitor de observator), dar el există în imaginația scriitorului său în legături foarte complexe cu întregul, cu orașul, din care face parte Prin urmare, atunci când conectează un particular de altul, se obține o "descriere", care este greu de înțeles din punct de vedere "empiric" În capitolul trei (capitolul "Recunoscător, zvelt, palid!") descrie drumul pe care Sofia Petrovna și Varvara Evgrafovna au mers la miting Este indicat foarte precis unde s-au dus, ce era în dreapta și ce era în stânga, Moika, Grădina de vară, cupola lui Isaac, biserica din față, terasamentul Neva, Podul Treimii și Palatul de Iarnă sunt menționat Dar toate aceste semne sunt situate într-o astfel de combinație încât este imposibil să se determine fie exact unde erau însoțitorii, nici chiar în ce direcție se mișcau Pentru Bely, Petersburg este un simbol al semnificației mondiale - atât în ceea ce privește soarta istorică a omenirii, cât și în termeni filosofici generali - este un simbol al "locului și timpului", care servește pentru a descrie "viața subconștientă a formelor mentale infirme, " așa cum a spus într-o scrisoare citată către Ivanov-Razumnik De aceea, ca un adevărat oraș cu traseele și topografia lui, nu ocupă prea mult Bely Acesta este un simbol al acelor contradicții grandioase, în puterea cărora s-a regăsit întreaga rasă umană, nu numai în adevărata sa istorie pământească, ci și în istoria creșterii sale "spirituale", maturizării "spirituale",

care este Bely gata de a considera degradare De aceea orașul trăiește în roman ca o viață dublă, în care elemente ale vieții adevărate se împletesc cu elemente ale existenței misterioase Aplicații Acest principiu a găsit, fără îndoială, sprijin în romanele lui Dostoievski, dar Bely a mers mai departe decât el I-a luat de la Dostoievski acea latură a percepției Petersburgului, care era asociată cu atitudinea față de el ca un oraș fantomatic, fantastic, dar i-a dat o expresie absolută Întorcându-se acasă de la Tsukatov la terasament, senatorul Ableukhov trece pe lângă casa lui Dudkin, situată "în adâncul liniei a -a a insulei Vasilyevsky" (aude versuri spirituale cântate de cizmarul Bessmertny, care locuiește în această casă) În realitate, senatorul nu a putut intra pe linia a -a a insulei Vasilyevsky, mergând din centrul orașului până la digul Gagarinskaya Pentru a face acest lucru, ar fi trebuit să facă un ocol, ceea ce cu greu ar fi putut să facă Dar o astfel de "realitate" nu-l interesează pe Bely Este important pentru el să sublinieze că atât teroristul Dudkin, cât și senatorul Ableukhov sunt strâns legați unul de celălalt, sunt în egală măsură explozivi de curenții care suflă din "spațiile lumii" La fel de deloc întâmplător este traseul luat de Likhutin când îl duce pe Nikolai Apollonovich acasă pentru represalii S-au întâlnit undeva în centrul Nevsky Prospekt, unde au sărit într-un taxi Apoi începe inimaginabilul: aici se găsesc pe Câmpul lui Marte și din partea Nevei ("un loc groaznic a fost încununat de un palat magnific", scrie Bely, adică Castelul Mihailovski numit aici era undeva înainte - "încununat" perspectiva); apoi merg înainte, spre piața din fața Manejului, se întorc acolo și se întorc la castel: "Două căsuțe roșii au zburat spre ei", clarifică Bely Acestea sunt pavilioane care disting intrarea în teritoriul castelului din partea opusă Câmpului lui Marte În urma lor, acum într-o secvență naturală, a apărut o "statuie ecvestră", "înnegrindu-se neclar dintr-un pătrat cețos" Acesta este un monument al lui Petru I de către Rastrelli, plasat în fața castelului Apoi trec cu mașina pe lângă castel, ies pe Moika și ajung la casa Likhutins Pentru cineva care a fost la Leningrad, acest traseu va părea incredibil Deci chiar este Dar aceasta este "incredibilitate" din punctul de vedere al bunului simț, pentru care secvența logică ar trebui să fie întotdeauna pe primul loc Dar tocmai asta nu ia în calcul Bely; pur și simplu nu este interesată de el Are nevoie de logică, dar de logica ideii lucrării în ansamblu, de logica scopului Îi confruntă pe Ableukhov și Likhutin pe Nevsky Prospekt și îi "aruncă" într-o mulțime de manifestanți pentru a arăta în ce timp furtunoasă și tensionată se dezvoltă acțiunea romanului; apoi îi duce pe Câmpul lui Marte pentru a arăta golul cumplit care l-a îmbrățișat pe Nevski cu demonstranții săi și pe oameni în general cu lupta lor "pământească" și preocupările "pământești"; în cele din urmă, își conduce eroii la Mihailovski Apropo, Bely este "uituc" și aici: Dudkin trăiește fie în al șaptesprezecelea (capitolele unu și cinci), fie în al optsprezecelea (capitolul patru) L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" castel, pentru a avea ocazia într-o minunată digresiune lirică dedicată lui Paul I, să-și exprime părerile asupra eternei repetare în istoria "pământească" a oamenilor a acelorași evenimente Dar, în ciuda faptului că infernalitatea este aproape indicatorul principal (cel puțin caracteristic) pentru toate imaginile-simboluri principale ale romanului, ele sunt strâns legate de conflictul social al epocii în sine, care în și-a asumat un caracter agravat În - niciodată în istoria Rusiei nu se mai cunoscuse o asemenea situație - antagonismul de clasă a dus la o revoluție socială Această exacerbare se depune în mintea lui Bely, care este în general predispus

la exagerare, în forme misterioase, mistice și dureroase, cu o gândire nerostită, dar resimțită în mod constant că, în ciuda manifestărilor complet pământești ale acțiunilor și faptelor oamenilor, ele sunt cauzate de forţe care se aflǎ în afara limitelor atingerea "terestră" anii în istoria literaturii ruse - un timp de înțelegere intensivă a evenimentelor primei revoluții ruse Nu numai Bely i se adresează la Petersburg La ea apelează și mulți alți poeți și prozatori Blok, în raportul său "Despre starea actuală a simbolismului rus" ( ), tinde să creadă că a fost prematur: "sabia de aur" a cunoașterii secrete a fost capturată și umbrită de "amurgul liliac", care a înghițit și "incinerat" " aceasta Bely nu trage nicio concluzie pe această temă, dar simbolurile romanului său sunt apropiate de cele abordate de Blok în raportul său "Amurg violet" pentru Blok este personificarea și desemnarea acelei dependențe tragice pe care o simte o persoană (și artistul cel mai acut) față de acel întuneric, inconștient care se revarsă atât în natură, cât și în organizarea internă a unei persoane și căruia i se opune începutul luminii, personificat în conceptul de "sabie de aur" Blok caută echivalente de culoare ale conceptelor sociale, care ar trebui să exprime latura ascunsă, spirituală a gândurilor sale La fel și White Petersburg în romanul său este o imagine și o categorie nu numai a unei ordini sociale, ci și o categorie psihologică, morală și etică, denotând alegoric impasul spiritual în care a intrat rasa umană în epoca burgheză Este "inferioritatea" morală a orașului, infernalitatea sa ascunsă, capacitatea sa de a deforma personalitatea, transformându-l într-un instrument al acțiunilor forțelor "de altă lume", ceea ce este adus în prim-plan în roman "Eu ruinez fără întoarcere", personajele romanului aud un avertisment fatal de pe buzele Călărețului de bronz, personificând orașul În conformitate cu această percepție a Sankt-Petersburgului, complexul de culori se formează și în roman, care este cea mai importantă latură a poeticului său Aplicații structurilor Interesul sporit pentru culoare în mediul artistic de la începutul secolului nu a fost un hobby fără rost Această epocă, clar delimitată după acalma anilor ca timp de reînnoire a diverselor tipuri de creativitate artistică (verbală, picturală, muzicală, coregrafică etc), una dintre cele mai importante sarcini a fost extinderea sferei susceptibilității emoționale și estetice Sunetul și culoarea au devenit componente egale și omogene în mișcarea generală spre reînnoirea expresiei artistice Pictorii căutau un fel de echivalent vizual-psihologic al cutare sau cutare concept de proprietate psihologică Să ne amintim de Vrubel cu culorile sale ingenioase și neașteptate și de mulți alți artiști ai epocii de la începutul secolului; să ne amintim încercările persistente ale lui Scriabin de a "vedea" culoarea în sunet, de a "auzi" sunetul în culoare Bely a intitulat prima sa culegere de poezii "Aur în azur" Combinația de aur (soare) și azur (bolta cerului) ar fi trebuit să contribuie vizual la expunerea conținutului colecției Conținutul a fost înțeles prin culoare, cu ajutorul percepției vizuale Dar după "Gold in the Blue" linia de dezvoltare a lui Bely ca artist se rupe brusc, conștientizarea tragică a destinului uman iese în prim-plan, care acum ocupă întregul prim plan al creativității Peisajul se schimbă și el; devine mai severă și mai clară În "Porumbelul de argint", "aurul în azur" a fost deja înlocuit cu "aerul negru" al cerului Cerul negru este un simbol al înfundarii, al imobilității, al "langurii de dinaintea furtunii", în atmosfera în care Rusia se afla în anii de reacție În "Petersburg", din azur și aur au rămas doar "cavalerul mic" îmbrăcat în armură albastră și "fenomenul

luminii" din pumn, care s-au topit de îndată ce Apollon Apollonovich a vrut să-l transforme într-o armă În "Petersburg" aproape că nu este soare; dacă apare, este sub forma de rău augur a soarelui de toamnă, apus de soare - "uriaș și purpuriu", reflectat în culoarea roșie sânge a Palatului de Iarnă Soarele din roman a fost înlocuit de lună - strălucirea sa fosforescentă mortală ne însoțește pe tot parcursul poveștii În această înlocuire a luminii zilei cu luminile nopții, revărsând o lumină misterioasă din spațiile lumii, a afectat și una dintre trăsăturile evoluției poeticii întregii simboluri rusești Luna - o "pată fosforică" - își revarsă lumina slabă asupra Petersburgului noaptea Orașul capătă un contur fantastic de fantomă Alături de fosforul mortal, Bely folosește și culorile verde (vitriol) și gri pentru a caracteriza Petersburg Indiferent ce pagină a romanului deschidem, ne întâmpinăm fie o "pătă fosforică", "de moarte" care mătură cerul, fie apele "verzui" ale Moikei, fie apele verzi "infestate cu bacili" ale Neva, sau prin distanțele cețoase care pun "sfârșitul infinitului", etc Aceasta este "lumea lunii" coborâtă pe pământ, un punct din spațiul universului pe care chiar și turnurile de aur ale Amiralității și Petru iar Pavel nu poate învia L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" fortificare Mai mult, aceeași culoare poate caracteriza o varietate de obiecte (sau concepte), subliniind, după planul lui Bely, uniformitatea lor ascunsă Astfel, granitul Nevei, ceața, perspectiva insulei Vasilevsky, craniul și fața lui Apollon Apollonovich sunt indicate cu gri; culoarea verde caracterizează apele Nevei, chipurile oamenilor care locuiesc în Sankt Petersburg, Călărețul de bronz (în ochii lui există o "adâncime verzuie", iar când este încălzit, izbucnește cu "cluburi fumurii, verzi") , Verdele se îmbină cu fosforicul sub forma Călărețului de bronz - acesta este un singur simbol al lipsei de viață, al morții Soarta tragică a orașului este subliniată de Bely cu insistență directă Petersburg este unul și indivizibil în soarta sa Petersburg este un roman de tragedie în care însăși tragedia viziunii despre lume a scriitorului lui Bely joacă un rol semnificativ Prin urmare, stratul personal, subiectiv, liric s-a dovedit a fi atât de puternic exprimat în "Petersburg", și tocmai în descrierea orașului Orașul Petersburg este singurul dintre imaginile romanului și obiectele de atenție ale scriitorului lui Bely, singurul său "erou", pe care Bely l-a ferit de nuanțe ironice Cea mai mare parte a orașului se ridică în roman în măreția sa dureroasă, sub strălucirea fosforescentă a unei lupe amestecată cu reflexele purpurie de sânge ale soarelui apus Autorul batjocorește toate personajele, toate pentru el sunt oameni care și-au pierdut firul călăuzitor al cunoașterii adevărate, dar nu îndrăznește să bată joc de Petersburg Petersburg este unit, dar este unitatea inconsecvenței interne, care are un caracter social exprimat deschis Bely aici este un dialectician spontan El, desigur, nu realizează în toată profunzimea sensul confruntării pe care a descoperit-o, dar a descoperit-o deja, a înțeles deja structura antagonistă de clasă a orașului Avem în vedere împărțirea orașului în două părți, în două "raioane" - central și insular - despre care vorbește Bely Regiunea centrală este regiunea palatelor, instituțiilor statului, Amiralității și Călărețului de Bronz Personajele principale locuiesc aici, aici este casa senatorului Ableukhov - punctul central al poveștilor din "Petersburg" Această regiune este opusă regiunii insulelor (în principal Vasilevsky, restul insulelor sunt doar implicite, dar nu sunt numite) Aici locuiesc "săracii de pe insulă", "oamenii muncitori", populația "fabricii"; Bely introduce chiar și un concept special - "locuitori ai insulelor", "insulari" El subliniază

fără ambiguitate caracterul de clasă al antagonismului dintre aceste două regiuni "Apollo Apollonovich nu i-au plăcut insulele: populația de acolo este fabrică, nepoliticos; un roi de mii de oameni rătăcește acolo dimineața la fabricile cu mai multe conducte; iar acum știa că Browning circula acolo " Aici, în adâncul liniei a -a, teroristul Dudkin se ascunde într-o casă umedă Această casă este al doilea "centrul intrigii" al romanului Conacul luxos, dar rece, Ableukhov de pe terasament, de la ferestrele căruia locuitorii săi privesc îngrijorați în "distanțele cu mai multe conducte" - și încăperea umedă, de asemenea, rece de la mansardă, în care teroristul petrece nopți nedormite, Aplicații supranumit Evazivul, urmărind pe rând spațiile lumii - acestea sunt cele două centre ale intrigii romanului, care sunt în același timp centrele unei vieți despărțite în două Dudkin se îndreaptă din locuința lui către conacul soților Ableukhov, purtând o bombă teroristă într-un pachet; un agitat Nikolai Apollonovich se grăbește de la conac la linia a -a, dorind să obțină o explicație despre scrisoarea primită, în care i se cerea să-și omoare tatăl Centrul și insulele sunt ambele separate și ferm lipite între ele Locul imens care este acum ocupat de viața "locuitorilor insulelor", este realizată pe deplin de Bely și descrisă pe deplin în "Petersburg" "Săraci de insula" ferm înrădăcinat în viața Imperiului Rus Există un minunat pasaj pe jumătate ironic, pe jumătate sarcastic la titlul "Locuitorii insulelor" care este dedicat capacității "insularului" de a pătrunde neobservat în case, alte orașe și provincii, de a deranja oamenii, de a se răzvrăti, pentru a tulbura liniștea și modul de viață așezat În mod constant, de-a lungul romantismului, Bely se simte ca un participant la tragedia "Petersburg", care, după înțelegerea lui, este o tragedie mondială care îi privește pe toți contemporanii săi Tot ceea ce scrie despre Rusia și despre eroii săi îl afectează personal Și afectează nu numai ca scriitor (adică, narator, "reprezentator"), ci și ca persoană înzestrată cu o impresionabilitate emoțională sporită Prin urmare, în apelul ironic-sarcastic al lui Bely către "poporul rus" - "Nu lăsați mulțimile de umbre alunecătoare din insule să intre în locul vostru! Teme-te de insulari! - ar trebui să vedem o conștientizare sporită emoțional a dramei epocii însăși cu noutatea ei istorică, care constă în aducerea în prim-plan a unor noi grupuri sociale, care acum au deja dreptul de a influența decisiv cursul vieții istorice Este dificil să răspundem cu certitudine la întrebarea ce joacă un rol mai semnificativ în conceptul ideologic general al romanului - ideea izolării "insulelor" de centru, care, după cum înțelege perfect Bely, a fost un consecință a tendințelor social-antagoniste ale dezvoltării sociale actuale, sau ideea comunității lor, sau mai bine zis, comunitatea tragicului lor reciproc Condamnat Apollon Apollonovich, care a adus guvernul în prag, dincolo de care începe nebunia; dar antagonistul său, teroristul Dudkin, care este și el aproape de nebunie, este și el condamnat "insularii" îi răspund cu ură și groază Dar ele sunt ferm legate într-un nod de impas istoric, pe care Rusia l-a abordat în stadiul burghez al dezvoltării sale Aici intră în joc "a treia forță", a cărei sarcină este să elimine conflictul dintre Dudkin și Ableukhov, dintre centrul orașului și insule Acolo unde există răul, "putere impură", diavolul, - acolo legile echilibrului impun introducerea puterii binelui, a puterii "pure", Dumnezeu Bely vine la această idee, evident, doar în L, K Dolgopolie Romanul lui A Bely "Petersburg" în procesul de scriere a romanului, ceea ce determină faptul că fantoma lui Hristos, nu apărea (sau menționată) o dată pe paginile sale, dar a ocupat un loc semnificativ în conceptul de

"Petersburg" A rămas un simbol ipotetic, dar nu o imagine artistică Fața sa iconică și aspectul general europeanizat-arlechin (palton cu mâneci scurte, mâini lungi palide, picioare lungi) se corelează bine cu aspectul europenizat al orașului Nu există "oameni de rând" în chipul lui Hristos din "Petersburg", deși el îndeplinește o funcție complet "rusă" - arătând oamenilor adevărata cale către mântuire și transformarea vieții Evident, poziția lui Bely în această privință era apropiată de cea a lui Blok, autorul poeziei The Twelve Mai mult decât atât, conflictul celor Doisprezece, precum și posibilul rezultat din acesta prezis de Blok, ca prin aluzie, au fost prezis în mod deosebit mai devreme de Bely la Petersburg Deja aici forța "răului", personificând lumea veche și posibila răzvrătire împotriva ei, și a treia linie, fantoma palidă a lui Hristos, care apare la fel de brusc pe paginile romanului ca și versiunea sa pe paginile lui Blok poem, sunt deja definite Fantoma lui Hristos apare pe paginile din Petersburg ca antipod și antagonist al Călărețului de bronz Acesta este singurul fenomen luminos din roman Este îmbrăcat într-un domino alb (în contrast cu dominoul roșu al lui Nikolai Apollonovich și cu aspectul negru și gri al senatorului) Călărețul de bronz - personificarea orașului - având o legătură clară cu călărețul Apocalipsei, el, potrivit autorului, întruchipează ideea morții ("Moartea încoronată de cupru" - așa o percepe Sofia Petrovna Lihutina l) Hristos, pe de altă parte, apare în roman ca un simbol tradițional al vieții, al iubirii și al compasiunii Ei apar pe străzile din Sankt Petersburg imperial în perechi - mai întâi apare fantoma lui Hristos, apoi călărețul de bronz care îl înlocuiește Așa a fost și cu Sofia Petrovna, întorcându-se dintr-un bal în casa soților Tsukatov: a fost întâmpinată și pusă într-un taxi de cineva "trist și lung", pe care nu l-a recunoscut la început, apoi își imaginează că Călărețul de bronz este depășind-o: "La fel ca un fel de metal, calul, zgomotând zgomotos în piatră, a călcat în picioare ceea ce zburase în spatele ei " Așa a fost și cu Dudkin, care s-a întors noaptea în dulapul său: a fost întâmpinat la poartă de același "trist și lung", care i-a aruncat teroristului o privire "inexprimabilă, atotvăzătoare", iar după aceea, Călărețul de bronz i-a apărut chiar în pod lui Dudkin Între fantoma lui Hristos și Călărețul de bronz există, parcă, o luptă pentru sufletele oamenilor care locuiesc în oraș; oamenii sunt atrași de "triști și lungi", dar sunt la cheremul Călărețului de Bronz Dualitatea sufletelor și pozițiilor lor se manifestă pe deplin aici Aspirațiile lor interioare și impulsurile subconștiente sunt în conflict cu poziția lor reală, cu "mediul" în care locuiesc Circumstanțele vieții și modul lor de viață, obiceiurile și credințele false îneacă impulsurile înalte ale sufletului Sofia Petrovna vrea să "cadă" la picioarele "formei necunoscute"; vrea să spună așa ceva la "trist și lung" Aplicații Alexandru Ivanovici, dar nici unul, nici celălalt nu face nimic, o forță le distrage atenția, le îneacă dorințele tremurătoare Fantoma lui Hristos încă pierde lupta pentru sufletele oamenilor care locuiesc în Sankt Petersburg; "Stăpânul" orașului rămâne pe tot parcursul romanului, sumbru și formidabil Călăreț de bronz Cu toate acestea, semințele aruncate de "triști și lungi" nu au fost în zadar: de parcă s-ar fi trezit ceva omenesc în inima aspră și insensibilă a Sofiei Petrovna; ceva complet nou se dezvăluie în sufletul lui Apollon Apollonovich (în epilog); studiile lui Nikolai Apollonovich capătă un caracter nou și neașteptat Nu putem vorbi aici despre nici un fel de renaștere, ci despre faptul că finalul romanului conține o aluzie emoționantă la posibilitatea personajelor de a se "reconstrui" în interior și că această

posibilitate pentru Bely este în legătură directă cu apariția pe paginile fantomei "triste și triste" în domino alb - putem și ar trebui să vorbim despre asta Acea atmosferă emoțională și morală care însoțește apariția pe străzile din Sankt Petersburg a unei "forme necunoscute" este, parcă, reprodusă din nou în ultimele pagini ale lucrării Evident, Vyach a fost cel care a avut în vedere Ivanov, când a vorbit despre "bunătatea" finalului romanului S-a înșelat dacă ne referim la romanul în ansamblu (cum am menționat mai sus), dar putem fi de acord cu el dacă izolăm un grup de personaje - în principal familia Ableukhov și Sofia Petrovna (rămasă singură cu soțul ei nebun) Cu toate acestea, trebuie remarcat imediat că această "bunătate" nu este o consecință a flăcăii spirituale a lui Bely ca scriitor și filozof (un astfel de indiciu pare să fie ascuns în reproșul lui Vyach Ivanov); se înscrie în conceptul său general de viață, care a luat contur în acești ani, în care ideile de perfecțiune morală și de renaștere individuală au jucat, după cum știm, un rol important Petersburg nu are locul în acest concept Este capitala unui imperiu construit pe modelul occidental, orașul Călărețului de Bronz Cu greu poate fi considerat un accident faptul că, la sfârșitul romanului, Bely își îndepărtează toate personajele principale din Petersburg Senatorul Ableukhov pleacă la moșia familiei sale - acolo, pe zăpezile rusești și câmpurile rusești, împăcat cu soția sa pocăită, renunțând la treburile statului, își scrie memoriile, trăind cu bucurie revenirea la confortul familiei Bely și Nikolai Apollonovich au trimis în Egipt; el însuși se întorsese recent din Africa, captivat de puritatea interioară, demnitatea și spontaneitatea populației sale indigene Gama de interese ale fiului senatorial s-a schimbat dramatic: europeanul Kant a fost înlocuit de slavul Grigory Skovoroda; în loc de redingotă, Nikolai Apollonovich a început să poarte o "cămilă de corp", cizme și o șapcă Evident, în viața lui începe o nouă perioadă, non-Petersburg Casa galbenă de pe terasamentul Gagarinskaya (engleză?) era complet goală Petersburg și-a pierdut semnificația pentru toți membrii acestei familii birocratice tipice din Petersburg Ei găsesc o viață nouă și noi interese în afara ei L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" Locuința lui Dudkin, acoperită cu tapet galben, va deveni și ea goală Nicio viziune cu chipul galben nu-l va mai bântui Își va găsi sfârșitul și în afara orașului Camera lui va fi probabil ocupată de Styopka, care a adus vestea "a doua venire a lui Hristos" la Sankt Petersburg După ce a pregătit tragedia eroilor săi, Petersburg i-a aruncat afară, i-a vărsat din sine, ca același Kronos-Saturn, al cărui simbol-imagine bântuie atât de obsesiv pe toate cele trei personaje centrale ale romanului După originile sale substanțiale, romanul "Petersburg" a fost o operă în care, într-o formă complexă, expansivă și alegorică, s-au reflectat stările de spirit caracteristice societății ruse și vest-europene din anii antebelic și prerevoluționari Într-o formă condiționată, putem spune că acest roman este un fenomen caracteristic și indicativ pentru întregul secol XX - un secol de răsturnări sociale, explozii revoluționare și războaie mondiale care schimbă fața lumii în fața ochilor noștri Un astfel de curs tensionat, catastrofal al istoriei lumii a fost, în felul său, "prevăzut" în romanul lui Andrei Bely Forma autocratică birocratică de guvernare (învechirea, a cărei caracter reacționar o vede bine Bely), ca, pe de altă parte, terorismul și anarhismul, îl îngrozește Bely nu vede alte tendințe în istorie, deși, așa cum s-ar putea presupune, el le prevede Luate împreună, forțele menționate mai sus duc istoria omenirii, potrivit lui Bely, într-o fundătură, o privează de perspectivă Totul s-a amestecat în lume, s-au

dezvăluit puncte comune și analogii, a căror existență era greu de presupus Terorist Dudkin pentru Bely și senatorul Ableukhov, Azef - liderul organizației militante a Socialiștilor-Revoluționari și Azef - un provocator, Petru I - marele reformator și Petru I - întruchiparea unei forțe distructive malefice, și mai sus - Rusia și Europa, Est și Vest, Europa și Asia - toate acestea amestecate acum, împletite, trec una în alta Cu o reprezentare strălucită a confuziei generale, a împletirii, a eroilor aruncați (și a autorului însuși), romanul lui Bely este valoros pentru noi în primul rând, deoarece tocmai prin această latură intră în contact obiectiv cu realitatea, cu confuzie autentică, autentică aruncarea și viața catastrofală a societății burgheze în anii premergătoare revoluției socialiste L K Dolgopolov PRINCIPII TEXTOLOGICE DE EDIȚIE Această ediție reproduce textul primei versiuni tipărite a romanului "Petersburg", care a fost publicat în trei colecții ale editurii Sirin Romanul este tipărit conform ortografiei moderne, observând însă particularitățile stilului narativ al lui Bely Aceste caracteristici se referă în principal la sintaxa lui Bely; nu există nimic cu care să-l compare, nu i se pot aplica reguli Virgulele, două puncte, punctele și virgulă, liniuțele sunt aranjate aici nu după regulile gramaticii școlare, ci după acel sens "ascuns", cu acea semantică "din spatele textului" care înseamnă atât de mult în acest roman neobișnuit Bely se bazează pe ea, în ciuda faptului că, la prima vedere, utilizarea lui a semnelor de punctuație, precum sintaxa romanului în ansamblu, poate părea artificială și arbitrară Aici nu există artificialitate sau arbitrar Bely a creat la Petersburg un stil cu totul special de narațiune romanească, care nu se mai găsește printre scriitorii ruși, în care forma monolog a poveștii se intersectează și se împletește cu reprezentarea polifonică a lumii interioare a personajelor și a vieții reale și a viziunii lor asupra lumii În plus, romanul este scris în proză ritmică, a cărei dimensiune este cea mai apropiată de anapaest (metrul de trei silabe cu accent pe ultimul picior) Toate acestea trebuie luate în considerare atunci când vă familiarizați cu textul romanului Bely însuși, într-o serie de cazuri, se îndreaptă spre cititor, punând accentul în cuvinte - nu pe silaba pe care este cerută de normele de pronunție literară, ci pe cea pe care ar trebui să fie în conformitate cu organizarea ritmică a frazei În alte cazuri, el nu desemnează în mod specific stresul - acest lucru ar trebui să fie făcut de cititor Deci greșeli de scriere 'Sirin Prima colecție SPb , , p - ; Sirin Colecția a doua SPb , , p - ; Sirin Colecția trei SPb , , p - În , capitolele romanului din exemplarele nevândute ale colecțiilor au fost decupate, legate și scoase la vânzare ca o ediție separată a romanului Aceasta a fost prima și singura ediție separată a ediției complete a lui Peter-Buri a în Rusia până acum L K Dolgopolov Principiile textuale ale publicării iar în această ediție s-au făcut evidente erori de tipografie făcute de Bely pentru a clarifica, pentru a face mai explicită această organizare ritmică a textului, care are propriul sistem Dar din cauza grabei și a acelor condiții neobișnuite în care a fost creat romanul, acest sistem nu este întreținut de Bely într-o formă absolută Și aici a trebuit să mă gândesc literalmente la fiecare virgulă Pentru a păstra maniera neatinsă a scrierii în proză a lui Bely, dar, în același timp, pentru a ține cont de regulile obiective ale gramaticii pe cât posibil - aceasta este principala cerință pe care compilatorul și-a impus-o atunci când pregătește această ediție Ediția "Sirinovskaya" este cea mai completă ediție a romanului, realizată în forma în care a fost concepută de Bely după finalizarea "Porumbelului de argint", care, la rândul său, i s-a

părut prima parte a unui extins trilogie "Petersburg" trebuia să fie a doua parte a ei A treia parte urma să fie un roman numit Orașul invizibil Această a treia parte nu a fost niciodată scrisă; trilogia a rămas neîmplinită, după ce planurile creative ale lui "Petersburg" Bely au căpătat un alt caracter În , în timp ce se afla la Berlin, Bely s-a angajat să republice Petersburg El republică la Berlin o serie de lucrări, printre care se numără și cel mai semnificativ dintre romanele sale Bely scurtează "Petersburg" pentru retipărire (din propria recunoaștere, cu o treime), evitând orice corecții și completări În , o versiune prescurtată a lui Petersburg a fost publicată la Berlin de către editura Epoch Aceeași ediție a fost reprodusă în de editura din Moscova Nikitinskiye Subbotniks Aici a suferit reduceri suplimentare și modificări stilistice minore În , după moartea lui Bely, Petersburg, editat de Nikitinskie Subbotniks și cu un articol introductiv de K Zelinsky, a fost din nou retipărit la Moscova Ultima dată când această ediție a văzut lumina zilei a fost în (editura Khudozhestvennaya Literatura, Moscova); romanul a fost publicat aici cu un articol introductiv de A S Myasnikov, o postfață de P G Antokolsky și comentarii de L K Dolgopolov Ediția de la Berlin din Petersburg, ca și ediția ulterioară de la Moscova, este un monument al unui timp istoric diferit Această nouă versiune prescurtată a romanului are mai mult de-a face cu stilul și caracterul operei lui Bely din anii decât cu căutarea lui pentru deceniul pre-revoluționar când a fost concepută trilogia Pornind de la aceste considerații și dorind să familiarizeze cititorul cu cercul problemelor creative ale lui A Bely în perioada cea mai semnificativă a operei sale literare (și este, fără îndoială, anii), redacția seriei Monumente literare a considerat că este oportun să întreprindeți o retipărire a romanului nu a unei ediții prescurtate, ci complete Desigur, nici acele modificări stilistice minore pe care A Bely le-a adus textului la scurtarea romanului nu au fost luate în considerare Andrei Bely Aplicații Pentru această ediție, textul din Petersburg a fost verificat cu manuscrisul în măsura posibilului, având în vedere starea extrem de deplorabilă a manuscrisului de tipografie în sine Mulți ani a fost păstrat în colecția lui Ivanov-Razumnik din Tsarskoye Selo (din - orașul Pușkin) Ivanov-Razumnik a comunicat cu Bely în numele editurii Sirin (era membru al redacției editurii), iar o mare cantitate de materiale scrise de mână ale lui Bely au rămas în mâinile lui Arhiva lui Ivanov-Razumnik a suferit catastrofal în anii războiului Orașul Pușkin a fost ocupat de germani, arhiva a fost nesupravegheată multă vreme Multe lucruri au dispărut fără urmă S-au păstrat bine doar acele materiale care au fost transferate de Ivanov-Razumnik chiar înainte de război lui V D Bonch-Bruevich în Muzeul literar de stat organizat de el (de exemplu, scrisorile lui Bely către Ivanov-Razumnik) Manuscrisul "Petersburg" nu a fost predat Printre alte materiale, ea a rămas într-o cameră părăsită, supusă tuturor vicisitudinilor vremii și propriei soarte Abia după război, împreună cu alte materiale supraviețuitoare din arhiva Ivanov-Razumnik, a ajuns în Casa Pușkin, unde rămâne rănită până în zilele noastre (f , op , poz) Nu are o singură paginare Albul a numerotat fie capitolele individuale, fie mai multe capitole la rând Numărul total de foi ale manuscrisului "Petersburg", după calculele noastre, este de Dintre acestea, au supraviețuit foi numerotate și un număr mic de foi rupte, din care au mai rămas doar jumătate sau chiar foi Dar nici această parte supraviețuitoare a manuscrisului din Petersburg poate să nu fie citită în întregime: multe pagini sunt mototolite, rupte, cerneala de pe unele este spălată; unele frunze sunt putrezite Este multă murdărie peste tot

manuscrisul Consecința acestei stări de fapt este că unele dintre întrebările care apar inevitabil la pregătirea unui roman pentru publicare rămân nerezolvate Acestea vor fi discutate în continuare Pregătind "Petersburg" pentru retipărire, am întâmpinat o serie de probleme textologice, ideologice și artistice Romanul a fost tipărit neglijent, cu un număr mare de greșeli de scriere și distorsiuni de text, precum și unele excepții (unele dintre ele au fost de natură cenzurară) Scrisorile lui Bely către Ivanov-Razumnik exprimă deplină satisfacție (și chiar încântare) față de grija cu care și cu ce respect față de voința autorului, Petersburg a fost tipărită de editura Sirin Afirmațiile de acest fel trebuie tratate cu prudență și nu trebuie să aveți încredere în Bely în orice Nu a ținut în mâini corectarea întregului roman și, probabil, nu a studiat cu mare atenție romanul din colecțiile în care a fost publicat Petersburg În exterior, ediția romanului face cu adevărat o impresie îmbucurătoare Se tipărește pe hârtie scumpă, într-un font bine ales, titlurile de capitole (cu epigrafe) sunt date pe foi separate Titlurile capitolelor în care sunt împărțite capitolele sunt scrise cu caractere cursive frumoase Podea L K Dolgopolov Principiile textuale ale publicării Tipul neobișnuit de tipărire propus de Bely, când unele pasaje (predominant descrieri ale stării psihice a personajelor într-unul sau altul moment crucial și stresant din viață) sunt tipărite în jumătatea dreaptă a paginii, în timp ce jumătatea stângă rămâne liberă, este bine intretinuta S-au păstrat ghilimelele, în care Bely a inclus întreg discursul direct al personajelor Ghilimelele în acest caz aveau, evident, o semnificație specială pentru Bely Nu au fost în edițiile anterioare Ele au apărut doar în ediția "Sirinovsky" și apoi au fost păstrate cu insistență de către Bely în toate retipăririle ulterioare ale romanului Întrebarea de ce Bely a pus discursul direct între ghilimele (și, prin urmare, a dat o nuanță de irealitate comunicării personajelor în viața reală, "autentică") nu este o întrebare ușoară Nu poate exista nicio șansă sau arbitrar aici Pare firesc să presupunem că, introducând textul într-o asemenea abundență de ghilimele, Bely, parcă, restabilește convenția în care se îmbracă acum ceea ce se întâmplă în roman Evenimentele, fără a-și pierde autenticitatea, primesc un semn de întrebare suplimentar, care conferă autenticității o nuanță de neautenticitate, dar din alt punct de vedere, "mai înalt" Nu se pun între ghilimele necondiționate, absolute, lipsite de ambiguitate Bely a pus între ghilimele toată vorbirea directă a personajelor, ceea ce era în legătură cu atitudinea sa față de conținutul romanului, pe care el însuși l-a definit ca "o ținută condiționată a formelor mentale" Există un alt detaliu în ediția "Sirinovsky" a romanului, care poate provoca și nedumerire Acestea sunt indicațiile de la sfârșitul fiecărui capitol pentru încheierea acestuia Aceste indicații au fost introduse în textul romanului din considerente pur practice; capitolele erau trimise redactorilor din străinătate și în formă împrăștiată și astfel, pentru a evita confuziile, Bely a dedus clar la sfârșitul fiecărui capitol: "Sfârșitul unui cutare și cutare capitol" Aceste fraze au fost păstrate de Ivanov-Razumnik, deși nu era nevoie practică de ele Totuși, ulterior au fost sancționați de Bely: nu le-a scos nici din ediția "Berlin", nici din "Moscova" din Se pare că au căpătat o oarecare semnificație în ochii lui, devenind parte integrantă a capitolului În plus, în combinație cu titlurile capitolelor, în care Bely a subliniat în mod special o nuanță ciudată de "aventură-aventură", au exacerbat această nuanță și mai mult Toate aceste caracteristici, desigur, sunt păstrate în această ediție La sfârșitul unor capitole, Bely a indicat și orașul în care a fost scris

(sau revizuit) acest capitol Manuscrisul "Petersburg" a păstrat o indicație doar la sfârșitul capitolului al cincilea: "München" (l): la finalul romanului se află o notă explicativă generală: " Burline noiembrie" (l) Explicațiile de acest fel (date, orașe) nu sunt, desigur, incluse în textul romanului, așa cum nu sunt incluse în ediția "Sirinov" Primul lucru care trebuia făcut la pregătirea romanului pentru publicare a fost eliminarea, dacă era posibil, a numeroase greșeli de tipar și greșeli de tipărire În "spri- * Aplicații în ediția wow, de exemplu, "eoni de timp" (un termen gnostic) au fost introduși ca "zone de timp"; servitoarea Likhutinilor, Mavrushka, a apărut în mai multe rânduri ca Marfutka; Imaginea "spațio-temporală" din ediția "Sirinovsky" a avut un aspect absolut incredibil: "spațio-temporal" (Aceasta nu este o greșeală de tipar, ci o greșeală de tipar: aceasta este forma expresiei din manuscris (l), unde este subliniată (de tiparist?) cu un creion roșu) În loc de "fața a fost anulată" era tipărită "a fost anulată"; profesorul german de teologie Adolf Harnack a devenit în ediția tipărită a romanului "Gornak" etc Nu s-a putut stabili dacă expresia "murdărie a bucătăriilor de cofetărie neaerisite" îi aparține lui Bely (capitolul șase, capitolul "Du-te, Tom !") Evident, există încă o greșeală de tipar aici (ar trebui să fie "neventilat"), totuși, deoarece este imposibil să se precizeze acest lucru cu certitudine (foaia corespunzătoare lipsește din manuscris), lăsăm cuvântul în forma în care a fost tipărite În textul primului capitol există un motiv care ar putea fi numit condiționat "misterul circularului" În capitolul intitulat "Locuitorii insulelor te uimesc", în locul în care sunt cuprinse gândurile lui Dudkin despre Petersburg ca pe un coșmar întrupat, ediția tipărită conține fraza: "Străinul a gândit asta și a strâns pumnul în buzunar; și-a amintit de cuvântul crud al cuiva; și și-a amintit că frunzele cădeau " Același "cuvânt crud" pe care îl întâlnim la capitolul "Da, taci! " Stând într-un restaurant de pe Millionnaya, Dudkin își amintește de întâlnirea cu trăsura senatorului la răscruce: " capul mort și ras s-a pompat și a dispărut; din mână - piele de căprioară neagră - flagelul malefic al unui cuvânt crud nu l-a lovit pe spate; o mână de piele de căprioară neagră s-a scuturat neputincios acolo " Revenind la manuscris, găsim o corectare curioasă: în primul caz, expresia "cuvântul crud al cuiva" este scrisă cu creionul în locul cuvântului barat "circular" (l) În cel de-al doilea caz, găsim în manuscris sub straturi de corecții două versiuni ale acestei părți a frazei: prima - "din mână - piele de căprioară neagră - flagelul malefic al circularei nu a fluierat" și a doua - "din mana - piele intoarsa neagra - flagelul malefic al circularei nu l-a lovit pe spate" (l) Desigur, a doua opțiune, care nu a fost văzută de compozitor, ar trebui recunoscută ca finală Nu este nimic surprinzător în asta, deoarece textul este plin de corecții Dar în ambele cazuri avem în manuscris cuvântul circular, care aparține lui Bely Este posibil să fi fost inspirat de un anumit decret guvernamental Schimbarea textului tipărit de la "circular" la "cuvânt greu" face ambele fraze de neînțeles și pur și simplu lipsite de sens În ediția de față, în ambele capitole, ambele fraze sunt date în forma în care au ieșit din condeiul lui Bely Restaurat și încă o trecere Textul romanului nu includea o parte din fraza din capitolul patru (capitolul "Grădina de vară", chiar începutul), care descrie zăbrelele Grădinii de vară și spune că "oaspeții de peste mări din țările engleze s-au adunat pentru a o admira, în peruci, verde L K Dolgopolov Principiile textuale ale publicării caftane", fumatul "pipe afumate" În textul tipărit (c), descrierea Grădinii de vară s-a încheiat cu cuvintele: "grădina s-a

micșorat și s-a ghemuit în spatele gratiilor" După cum scrie Ivanov-Razumnik, "zăbrelele Felten din grădina de vară din epoca Ecaterinei a II-a, în legătură cu caftanele verzi, fără îndoială "Petru", pipele afumate și oaspeții englezi, este un anacronism evident " trăsăturile principale ale Petersburgului este tocmai aceea că diverse epoci istorice sunt în mod deliberat împletite, "amestecate" aici Petersburg, în înțelegerea lui Bely, este un nod de contradicții istorice care s-au adunat de secole Pentru Bely, nu contează că "de peste mări" oaspeții din țările engleze" sunt despărțiți de o jumătate de secol de momentul în care a fost ridicată faimoasa zăbrele "Pentru el, aceasta este o perioadă slabă Îl pune în tavernă, unde Nikolai Apollonovich și detectivul Morkovin se explică, la următoarea masă a lui Petru cel Mare în compania unui oarecare suedez, făcându-i martori muți ai unei scene de rău augur în care Petru vede, parcă, lucrarea propriilor mâini De ce oaspeții "în peruci, caftane verzi" vi se pare ciudat pe fundalul zăbrelei lui Catherine? O parte din această frază a fost complet restaurată în această ediție în forma sa originală Au fost refăcute și sechestruurile făcute în redacția editurii Sirin din motive de cenzură Sunt puține dintre ele, dar sunt orientative Într-un cântec care se cântă la un bal în casa soților Tsukatov, senatorul Ableukhov este numit "câine" ("Este un câine patriotic "), iar acest cuvânt a fost înlocuit cu trei puncte În capitolul trei (capitolul "Sărbătoarea"), Bely descrie în mod satiric cea mai înaltă primire din Palatul de Iarnă Cu toate acestea, toate indicațiile că aceasta a fost tocmai cea mai înaltă primire (adică, cu participarea regelui) au fost, desigur, eliminate Datorită acesteia, fraza de gândire exactă și completă a lui Bely: "Imediat după extraordinara trecere, ocol și cuvinte cu bunăvoință rostite, bătrânii s-au adunat din nou în hol, în vestibul, lângă coloanele balustradei" (l) dobândită o formă de neînțeles: "Imediat după ce bătrânul s-a înșirat din nou " De asemenea, a fost eliminat următorul detaliu: Apollon Apollonovich îl salută pe contele Dublve (adică, contele Witte) la o recepție, strângând mâna "fatală", "care tocmai a semnat condiția unui tratat de urgență: tratatul a fost semnat în America " Întreaga parte finală a frazei după ce două puncte au fost șterse, iar două puncte au fost înlocuite cu un punct Prea limpede s-a făcut aluzie la sfârșitul rușinos al războiului ruso-japonez și la Witte, care deja căzuse în dizgrație și fusese în acel moment îndepărtat din treburile publice În societate, totuși, își aminteau bine ce eforturi l-a costat să încheie cu o răzbunare minimă * Vertiny, p Ivanov-Razumnik subliniază că această parte a frazei a căzut accidental, "din cauza unei neglijeri a corecturii", dar "pe cât de bine posibil" (ibid) Este posibil ca sechestrul să fi fost făcut de el Ele nu sunt enumerate integral de Ivanov-Razumnik ("Vârfurile", pp -) Aplicații un acord cu japonezii (acordul a fost într-adevăr semnat în America, la Portsmouth) În această ediție, toate aceste bancnote au fost restaurate în conformitate cu manuscrisul romanului A fost înlăturată și caracterizarea nemăgulitoare a detașamentului de cazaci care împrăștia mitingul (capitolul trei, capitolul "Miting"): "ragamuffins adevărate, nebunești, muți" dansând pe șei (l) Refacerea unor astfel de excluderi sporeşte mult patosul acuzator al romanului Cu toate acestea, mai există două omisiuni importante în manuscris, a căror restaurare ar părea nerezonabilă Ambele capturi au fost făcute de însuși Bely, ceea ce este determinat de natura manuscrisului Ivanov-Razumnik nu spune nimic despre aceste bancnote, deși nu ar fi putut să nu le cunoască Prima dintre ele se află în textul capitolului doi (capitolul "Evadare") Aici, într-o cunoscută digresiune lirică,

începând cu cuvintele "Tu, Rusia, ești ca un cal!", vorbind în formă alegorică despre viitorul țării și despre viitoarele încercări și exprimându-și încrederea că țara sa va îndura aceste încercări , Bely scrie: "El va străluci în ziua aceea și ultima Soarele este peste țara mea natală: acesta este Domnul nostru, Hristos Și apoi - o posibilă presupunere: "Dacă, Soare, nu răsăriți ", etc (vezi fișa) Bely elimină o parte din fraza: "acesta este Domnul nostru, Hristos", punând un punct în fața ei în loc de două puncte Evident că nu vrea să-și ascuți prea mult gândul, vrea să rămână în limitele ambiguității și alegoriei Adevărat, în același timp devine de neînțeles de ce "Soarele" este scris de el cu majusculă Dar, știind că acesta este un sinonim pentru Hristos, ar trebui să percepem în acest sens Soarele "Petersburgului" A doua retragere a avut loc în capitolul șase (capitolul "O rază moartă a căzut în fereastră") Alexander Ivanovich Dudkin își amintește de un vis pe care l-a avut la Helsingfors în momentul în care predica "întoarcerea" la "barbarismul sănătos" A visat, "cum s-a repezit prin indescriptibil, care s-ar putea numi cel mai simplu spațiu interplanetar (dar ce nu era): s-au repezit să îndeplinească actul satanic (sărutând fesele unei capre și călcând în picioare crucea) ; fără îndoială că a fost în vis " etc (l) Bely înlătură mijlocul frazei (descrierea "actului satanic"), înlocuindu-l cu o alegorie polisemantică: "s-au grăbit să îndeplinească un fel de act obișnuit, dar din punctul nostru de vedere, totuși josnic; fără îndoială că a fost într-un vis" Cu alte cuvinte, inițial, aici era menit sabatul vrăjitoarelor, la care Dudkin a fost târât de demoni De asemenea, a sunat prea simplu, așa că, la fel ca în cazul lui The Sun, White elimină simplitatea Mai mult, așa cum scrie în continuare, Dudkin "nu și-a amintit dacă a comis actul sau nu" Restabilirea acestor două excluderi, care, după cum vedem, aveau un caracter nestilistic și necenzurator, ar fi o încălcare clară a autorului Este important de menționat că, cu excepția cuvântului "câine", toate celelalte excluderi ale caracterului penzural din ediția de la Berlin nu au fost restaurate de Bely (evident, pur și simplu a uitat de ele) L K Dolgopolov Principiile textuale ale ediției cerul va Ele trebuie luate în considerare, întrucât unele nuanțe importante ale conceptului general al romanului sunt reflectate în părțile retrase ale textului Dar nu avem niciun motiv să le includem în textul final Există un alt punct care necesită o clarificare specială Într-un număr de nume topografice asociate cu Sankt Petersburg și desemnări ale locurilor în care are loc cutare sau cutare scenă a romanului, Bely folosește pe scară largă literele mari De exemplu, scrie Nevsky Prospekt, Vasilyevsky Island, Institution, University Chiar și casa în care locuiește senatorul Ableukhov, el desemnează uneori astfel: Casa Galbenă Dependența de litere mari în acest caz este de înțeles: Bely se străduiește pentru o simbolistică generalizată ("mărită"), folosind o tehnică pur grafică Cu toate acestea, el este extrem de inconsecvent în utilizarea literelor mari Întâlnim în roman Universitatea și Universitatea, Cheiul și Cheiul, Catedra și Catedra, Podul și Podul, Grădina de vară și Grădina de vară; Palatul de iarnă este desemnat atât ca palat, cât și ca palat, dar Castelul Mihailovski este desemnat doar ca palat Pentru a decide ce tip de ortografie să acorde preferință, a fost necesar să se stabilească o succesiune în utilizarea de către Bely a majusculelor, iar în cazurile în care nu a existat o secvență, frecvența anumitor ortografii O examinare amănunțită a romanului în ediția "Sirinovsky" și compararea textului tipărit cu partea supraviețuitoare a manuscrisului a condus la concluzia că, într-un număr de denumiri, Bely a respectat

destul de strict și consecvent ortografiile cu majuscule Toate, desigur, rămân intacte Acestea sunt: Nevsky Prospekt, Insula Vasilevsky, Zimnyaya Kanavka, Podul Nikolaevsky, Digul Gagarinskaya, Instituție, Călăreț de bronz (opțiune: Călăreț puternic), Olandez zburător, Latura Vyborg, Latura Petersburg, Izmailovskaya Rota Toate acestea sunt denumiri-simboluri stabile care parcurg întregul roman În sintagma "Marsovo Pole", ortografia "Marsovo Pole" este predominantă, iar așa se păstrează în această ediție Dar în majoritatea covârșitoare a cazurilor, Bely scrie Grădina de vară ca "Grădina de vară"; deci acest nume este păstrat de noi Există o ortografie dublă în denumirea casei în care locuiește senatorul Ableukhov (Casa Galbenă și Casa Galbenă) Dar, din moment ce literele mici predomină cantitativ, mi s-a părut potrivit să se acorde ortografia "casă galbenă" pe toată durata acestei ediții De asemenea: Podul Cernîșev, Podul Anichkov, Podul Trinității De asemenea: Promenade des Anglais Tot în adjective (Chipul călărețului, Fruntea călărețului) La începutul ediției "Nekrasov" a "Petersburg", această expresie a fost aleasă dintre litere mici În manuscrisul ediției "Sirinovsky" a romanului, în unele cazuri, majusculele au fost înlocuite cu litere mici cu cerneală roșie (nu Bely l-a înlocuit, ci, evident, unul dintre membrii redacției) În alte cazuri, însăși scrierea lor de către Bely nu dă temei pentru o afirmație certă Aplicații Situația este mai complicată cu aceleași denumiri-simboluri, dar folosite sub forma unui substantiv fără adjectiv Bely scrie aceste cuvinte acum cu literă mare, acum cu literă mică (Embankment and digment, Bridge and bridge) Doar cuvântul "insula" ("insule") este scris în mod consecvent cu o literă mică A fost luat de noi ca model Prin urmare, în această ediție, grafia în simbolurile unui substantiv fără adjectiv se menține în mod consecvent cu literă mică (dig, pod, alee, * insulă, câmp, palat) În această ediție, ortografia cuvintelor "universitate", "departament", "cariatide" (o sculptură care susține pervazul balconului Instituției), deoarece aici ortografiile mici par mai naturale și predomină cantitativ A devenit necesară corectarea lui Bely în alte cazuri Astfel, pe tot parcursul romanului, Bely folosește cuvântul "îngheța" în sensul cuvântului "burniță"; de exemplu: "Gurza a udat străzile și străzile " "Gurza a udat trecătorii: i-a răsplătit cu gripă " În toate aceste cazuri, este tocmai burniță, adică ploaie ușoară, umezeală și nu îngheț, adică brumă geroasă (aceasta se întâmplă la începutul lunii octombrie, în perioada ploioasă) Pe paginile romanului apare în mod repetat servitoarea Likhutinilor, Mavrushka La sfârșitul romanului, în al șaptelea capitol, Bely, uitând aparent numele, îi dă un nou nume - Marfushka Desigur, este imposibil să lăsați două nume pentru o persoană Trebuie să alegi unul Ce se poate face aici leniya, litere mici sau majuscule De aici și confuzia din textul tipărit: tipători, fără instrucțiuni clare, dactilografiau "casa galbenă" fie din litere mari, fie din minuscule Se face o excepție și litera majusculă din cuvântul "Perspectivă" este păstrată de noi doar într-un singur caz - în capitolul "Judecata de Apoi" (capitolul cinci), unde Perspectiva acționează ca o substanță planetară, o denumire simbolică largă a acelui impas spiritual în care a intrat civilizația burgheză, inspirată treptat de forțele "întunecate" ale Orientului "În locul lui Kant, ar trebui să existe Prospekt", argumentează aici un anume "turan", "progenitor" al lui Ableukhov și "în loc de un nou sistem, circulația cetățenilor din Prospekt este uniformă, directă" Cuvântul "palat" este păstrat cu o literă mică numai în legătură cu Castelul Mihailovski, deoarece o astfel de ortografie este menținută în mod constant de către Bely

însuși În ceea ce privește Palatul de Iarnă, litera majusculă (Palatul) este folosită în toate cazurile, deoarece Bely nu aderă la un singur principiu aici În plus, este necesar să se diferențieze cumva aceste două concepte pentru a evita confuzia În textul tipărit al romanului, în capitolul (capitolul "Bufonul roșu") există o altă denumire ciudată: "marele pod Petersburg" Nu exista nici un pod cu acest nume în Sankt Petersburg; judecând după context, vorbim despre podul Nikolaevsky Nu a fost posibilă verificarea ortografiei acestei notații din manuscris (lipsește pagina corespunzătoare) Adevărat, în capitolul (capitolul "Se întâmplă întotdeauna așa") există o denumire similară, referindu-se și la podul Nikolaevsky și, cel mai important, având litere mici clare în manuscris: "podul din fontă Sankt Petersburg" Evident, literele mici sunt necesare și în primul caz (eroarea dactilografului) L K Dolgopolov Principiile textuale ale publicării fi condus? Evident, care nume a apărut primul și care este frecvența în utilizarea acestor două nume În ambele cazuri, avantajele rămân la Mavrushka Cu toate acestea, cazurile de utilizare a numelui "Marfushka" au trebuit corectate Cu toate acestea, trebuie amintit că toate cazurile enumerate mai sus de uniformizare a anumitor ortografii sunt cauzate tocmai de absența acestora în textul autorului Atunci când există uniformitate și sistemul de ortografie, indiferent de natura lui, este menținut de către autor, în aceste cazuri nu au fost permise "intruziuni" în textul autorului Cu toate acestea, în textul tipărit al ediției "Sirinovsky" a "Petersburg" există o serie de locuri dubioase care nu mai pot fi verificate din cauza stării nesatisfăcătoare a manuscrisului Pare îndoielnică, de exemplu, data indicată în scrisoarea primită din străinătate de Dudkin și citită de acesta lui Styopka (capitolul doi, capitolul "Stepka") Scrisoarea conține o profeție despre misiunea istorică a Rusiei: "Un moment minunat se apropie: mai rămâne un deceniu până la sfârșit: amintiți-vă, notați și transmiteți posterității; dintre toți anii, este mai semnificativ Acest lucru va afecta Rusia, căci în Rusia este leagănul Bisericii din Philadelphia " Structura și stilul frazei inițiale reproduc structura și stilul revelațiilor spiritului sfânt expuse în Apocalipsă Totuși, în fraza lui Bely, relația dintre două unități numerice nu este complet clară: "a mai rămas un deceniu înainte de începutul sfârșitului" și "anul va fi mai semnificativ decât toți anii" Ambele numere sunt în aceeași frază și, prin urmare, ar trebui să existe o legătură între ele Mai mult, anul a apărut doar în ediția "Sirinov" - lipsea în revistă, întrucât lipsea în traducerea germană Este firesc să presupunem următoarele Nu există nicio legătură între aceste două unități numerice și au ajuns într-o singură frază din întâmplare Adevărat, cu acest OLM, anul capătă un caracter misterios, ca cel mai semnificativ (din istoria omenirii?) De ce exact și nu sau ? Sau oricare altul? Există o legătură între aceste două unități numerice Dar în acest caz, vom fi obligați să admitem că aici s-a făcut o greșeală de tipar (sau greșeală de tipărire), neobservată de Bely și sancționată de acesta în edițiile ulterioare ale romanului Această greșeală de tipar (sau tipărire greșită), la rândul său, poate fi de două feluri Sau, în loc de un deceniu, ar trebui să vedem cea de-a cincizecea aniversare, iar apoi (din moment ce acțiunea romanului are loc în) ia naștere firesc și rezonabil plus cincizeci (inclusiv însuși), obținem Sau, păstrând intact deceniul care rămâne "până la începutul sfârșitului", și adăugându-l la , obținem o cu totul altă dată - nu Vezi: Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul, cap , art - Acest lucru se vede din istoria edițiilor scrisorii, restaurată de Ivanov-Razumnik (Vershina, pp -) ' - · Aplicații și Ultima presupunere

ni se pare cea mai rezonabilă În loc de unul, cinci au fost scrise (sau tipărite), iar rezultatul nu a fost complet clar Anul este mult mai firesc și, cel mai important, poate fi explicat din punctul de vedere al viziunii generale a lui Bely asupra caracterului istoriei Rusiei Bely a fost în acești ani în străinătate, tensiunea atmosferei vieții europene a fost bine simțită de el Dar dacă o astfel de presupunere este corectă, atunci semnele de punctuație din fraza literei ar trebui să fie, de asemenea, oarecum schimbate Și atunci va lua următoarea formă: "Se apropie marele timp: a mai rămas un deceniu până la începutul sfârșitului; ține minte, notează-l și transmite-l posterității: va fi cel mai semnificativ dintre toate În această formă, expresia capătă mai multă credibilitate Facem, însă, încă o dată o rezervă: asta în cazul în care "un deceniu înainte de începutul sfârșitului" și următoarea dată în mintea lui Bely au fost legate Prin urmare, în timp ce ne exprimăm îndoielile și considerațiile cu privire la ceea ce ar putea avea în minte Bely aici, încă nu vedem nicio posibilitate de a corecta textul romanului Pentru a îndrăzni acest lucru, trebuie să avem manuscrisul Nu avem paginile corespunzătoare în manuscris acum, așa că tot ce putem face aici este doar să facem o presupunere Există și alte locuri, mai puțin semnificative, în textul "Sirinovsky", care sunt, de asemenea, îndoielnice, dar nici nu pot fi verificate Citim în roman "lacrimi inteligente", "să nu alergi niciodată într-o umbră: nu vei înțelege cerințele ei" ("să nu ajungi la o înțelegere"?); "roz pal, îmbinarea covorului pal de la răsăritul soarelui" ("covor pal" sau "sângeros pal"?); Nikolai Apollonovich se întâlnește cu Petru, acționând în chipul Olandezului Zburător, ai cărui ochi "sclipeau cu scântei verzui" (sau "scântei verzui"?); "a sărit din patul ei pufos" (sau "a sărit afară"?); Locotenentul Likhutin, care a înnebunit, târându-l pe Ableukhov Jr la el acasă pentru represalii, îi răspunde nedumerit despre faptul că el, Likhutin, părăsește serviciul: "Aceste fleacuri nu ne privesc pe noi, Nikolai Apollonovich afaceri private" ("Noi" sau "tu"?), etc Greșeli de tipar (sau greșeli de ortografie) în toate aceste cazuri? Sau particularitățile manierului stilistic al lui Bely se fac simțite aici? La urma urmei, el scrie (asta se verifică din manuscris): "anarhist mistic" (și nu "mistic"); explozia bombei "va atârna pe cerul plictisitor ca așchiile, sângele și piatra" ("atârnând în cer"); "se vor dezvolta fumuri zgomotoase, lăsând cozile să intre pe Neva" ("lăsând să intre pe ") etc Prin urmare, a fost necesară cea mai mare grijă pentru a determina dacă acest loc dubios a fost o greșeală de tipar sau dacă servește ca un expresie a specificului stilistic al lui Bely Unele dintre cazurile enumerate mai sus au fost recunoscute ca greșeli de tipărire (sau greșeli de scriere) și corectate, altele au fost lăsate în forma în care au văzut prima dată lumina Bely a demonstrat un exemplu clar de uitare în primul capitol (capitolul "Așa se întâmplă tot timpul") Noi citim L K Dolgopolov Principiile sistologice ale publicării aici: ușa de la intrare s-a închis în fața ei; ușa de la intrare s-a închis trântit în fața ei; întunericul o învăluia " O frază cu totul imposibilă în conținut, din moment ce vorbim de Sofia Petrovna, întoarcerea acasă și intrarea la intrare Verificând-o față de manuscris, găsim o greșeală grosolană: Bely a corectat clar: "ușa de la intrare s-a deschis în fața ei" (l) Dar tot ce urmează în această frază în manuscris are aceeași formă ca în ediția tipărită Se pare că ușa s-a "deschis în fața ei" și "a trântit în fața ei" Dar din moment ce din toată descrierea ulterioară reiese clar că Sofia Petrovna tocmai a intrat în intrare, aici trebuie să-l corectăm pe Bely, care a scos de două ori din inerție

prepoziția "înainte" Fără îndoială că în al doilea caz ar trebui să existe o prepoziție "pentru" Sub această formă, sintagma capătă forma sa firească: " ușa de la intrare s-a deschis în fața ei; ușa de la intrare s-a închis trântit în urma ei; întunericul o îmbrățișa; Parcă totul a căzut după ea >" și așa mai departe Acum totul ne este clar, nu există nedumeriri Și încă un exemplu de același fel În capitolul șase (capitolul "Petersburg"), Bely descrie delirul lui Dudkin - conversația sa imaginară cu "diavolul" - vârcolacul Shishnarfne Pentru interlocutorul lui Dudkin, lumea empirică reală este o reflectare în umbră a celeilalte lumi; relațiile umane normale sunt imposibile aici Chiar și cu un papuan, susține Shishnarfne, "ajungi prin a te ciocni" Dar în paragraful următor, continuând același gând, interlocutorul lui Dudkin mai spune ceva: "Umbra nu este nici măcar un papuan; biologia umbrelor nu a fost încă studiată; de aceea - să nu dai niciodată în umbră: nu vei înțelege cerințele ei De unde a venit verbul "a se ciocni"? Este clar că aceasta este greșeala de scriere a lui Bely: ar trebui să se pună nu "colid", ci "contact" Din cele de mai sus rezultă că, în timp ce lucrăm la textul de la Petersburg, nu putem adera strict la niciun principiu - să-l aducem complet în conformitate cu manuscrisul sau complet în conformitate cu certitudinea logică elementară și normele gramaticale existente Este nevoie aici de o abordare prudentă, ambiguă, care să facă posibilă combinarea modului stilistic neobișnuit al lui Bely cu logica și gramatica Această abordare a fost implementată în pregătirea acestei ediții a romanului "Petersburg" al lui A Bely * La secțiunea "Adăugiri" s-a încercat prezentarea într-o formă cât mai completă a materialelor legate direct de romanul "Petersburg" În această lucrare a sa, plină de greutăți și continuată timp de zece ani, compilatorul s-a folosit de sfaturile și îndrumările Prof D E Maksimova și prof H N Skatov, precum și cu ajutorul lui S S Grechishkin și A V Lav- şanţ; tuturor le exprimă recunoștința Aplicații Locul central îl ocupă aici ediția "Nekrasov" (carte) apărută pentru prima dată a primelor două capitole ale romanului, păstrată în foi de probă (capitolul al doilea nu a fost finalizat până la final) Singura copie a corecturii a fost găsită de noi în TsGALI, unde a fost transferată de S M Alyansky (a aparținut anterior lui Blok, după cum reiese așternutul de mâna lui Blok pe pagina de titlu) De asemenea, publicat pentru prima dată: un text retras din manuscrisul de tipografie al ediției "Sirinov" a romanului, o prefață la cartea eșuată "Fragmente din romanul "Petersburg"", fragmente din scrisorile lui Bely Dintre documentele publicate anterior, au fost selectate un număr mic de documente, fără de care este imposibil de făcut atunci când faceți cunoștință cu romanul lui A BelyOlM Toate aceste materiale sunt distribuite în succesiune tematică Pe măsură ce le cunoașteți, țineți cont de următoarele Nu vom găsi aici nicio unitate a aprecierilor și judecăților lui Bely, nici consistență sau consecvență, de exemplu, în caracterizarea activităților uneia sau alteia persoane implicate în istoria creației romanului, în ceea ce a servit drept imbold pentru scrierea lui , în acoperirea unuia sau altul detaliu în t Judecățile lui Bely despre "Petersburg" sunt contradictorii, în unele cazuri nici măcar nu în totalitate de încredere Cu ce este legat? Romanul a fost creat și publicat într-o epocă dificilă, în anii unei noi ascensiuni sociale și a pregătirilor pentru un război mondial Spectrul revoluției se profila deja în față "Petersburg" poartă în conținutul său ecourile tuturor acestor evenimente Bely era foarte conștient de debutul unei noi perioade istorice în istoria lumii Încă din îi scria lui M K Morozova: " în

literatură, în relațiile cu oamenii, se aude peste tot o notă de un fel de cotitură; iar pe viitor (aproape) va trebui să ieși, parcă pentru prima dată, în lupta vieții Zorii promit multe: simt ritmul marilor evenimente, în același timp, ceea ce trăim nu este mai mult ca niciodată pregătit pentru viitor Problemele care așteaptă rezolvarea de la noi sunt mai mari decât noi - slabe, fragile; între timp, noi, și nimeni altcineva, le vom rezolva " În mijlocul marilor evenimente, romanul Petersburg a fost gândit, creat, înțeles și regândit, apoi refăcut Aproape tema centrală a întregii literaturi ruse din anii a devenit tema primei revoluții, ca început și izvor al acelor răsturnări de care s-a apropiat acum rasa umană Bely s-a mutat aici pe canalul general al dezvoltării literare Dar eterogenitatea evenimentelor în sine, nu numai "cantitatea", ci și "calitatea" lor nu putea decât să afecteze natura aprecierilor și autoevaluărilor sale S-a trezit într-o poziție foarte dificilă În primăvara anului , Bely a plecat în străinătate și s-a trezit mult timp îndepărtat de patria sa Doar prin reportaje slabe din ziare află el despre ceea ce se întâmplă în Rusia GBL, f , harta , unități creastă L K Dolgopolov Principiile textuale ale publicării Este sfâșiat între roman și dorința pasională de a-l continua, ducând la bun sfârșit planul trilogiei, R Steiner, în care crede profund, aspirație către Rusia, către patria sa și, în final, încearcă (fără succes) să stabilirea vieții de familie Acțiunile, aprecierile, faptele lui sunt rapide, nervoase, contradictorii Dar însăși combinația dintre ele oferă o idee vizuală a personalității lui Bely, pe care o formase până la tipărirea Petersburgului Evidențiind în diferite momente ale vieții și în comunicarea cu diferiți oameni una sau cealaltă latură a romanului, creând fie una sau alta versiune a istoriei creației sale, de fiecare dată, cu expansivitatea lui caracteristică, insistă asupra caracterului incontestabil al romanului partea pe care o evidențiază în prezent sau versiunea în curs de creare Desigur, nu putem da aici preferință nimănui, acceptat condiționat ca punct de vedere principal asupra romanului Este important să-i vezi într-un sistem care inevitabil se dovedește a fi sistemul personalității sale, să dezvăluie interconexiunea și consistența lor internă De asemenea, trebuie luat în considerare faptul că romanul lui Bely este un fenomen neobișnuit în literatura rusă Trăsăturile poeticii sale, metodele de analiză psihologică neobișnuite pentru noi (întorcându-se la origini la tradițiile lui Gogol și parțial Dostoievski), motivele și imaginile antroposofice, reminiscențele literare care ocupă un loc important - toate acestea îl plasează în o poziție excepțională printre alte fenomene ale prozei rusești la începutul secolelor XIX și XX D S Lihaciov notează pe bună dreptate că "pentru a completa percepția laturii artistice" a "Petersburgului", nu numai "cunoașterea situației istorice a , sunt necesare idei generale despre topografia Sankt Petersburgului "; este necesară şi refacerea straturilor acelui "fond cultural activ" pe care Bely l-a avut la dispoziţie şi care s-a dovedit a fi atât de încăpător încât necesită acum o conştientizare specială din partea cititorului Fără a ține cont de tot acest set de probleme care apar inevitabil atunci când îl cunoaștem pe Bely și opera sa, multe din lucrările sale ni se vor părea de neînțeles El poate apărea în fața noastră ca creatorul de legende și mituri, aproape un deformator conștient al adevărului De fapt, nu există nicio ficțiune aici, nicio dorință de a induce în eroare cititorul Pe de o parte, este rodul fanteziei rapid dezvoltate în care trăiește Bely Pe de altă parte, este o dorință persistentă de a vedea adevărul în ceea ce este experimentat în momentul prezent, în acest

moment, într-un moment de conștiință Referindu-se de mai multe ori la același fapt sau eveniment din viața sa, la aceeași operă, de fiecare dată o însoțește cu o nouă interpretare și de fiecare dată crede sincer că evaluarea pe care o dă în acest moment este adevărul întruchipat L și Khachev D S Principiul istoricismului în studiul unității conținutului și formei unei opere literare - "Literatura rusă", , nr , p , Aplicații Astfel, în multe versiuni ale memoriilor sale, Bely susține că cel mai important stimul pentru a scrie Peterburg a fost un ordin pe care se presupune că l-a primit de la editorul revistei Russkaya Mysl, P B Struve De fapt, după cum se vede din scrisorile lui Bely însuși, nu a existat nicio ordine (mai mult, "firmă" și "obligatorie", după cum scrie el în memoriile sale), și nici nu ar fi putut fi În general, Struve nu s-a adresat foarte larg scriitorilor de orientare simbolistă cu propuneri directe, mai mult decât atât, platforma sa politică era platforma reformismului burghez, în timp ce tocmai împotriva "burgheziei" în toate manifestările ei s-a opus activ Bely, inclusiv în roman "Petersburg" Aici ar putea avea loc doar un acord general, dar nu o comandă Bely, dorind să se prezinte ca victima unui editor avid de putere, creează o versiune despre ordin La fel de nerealistă este și povestea repetată de Bely despre Blok, care ar fi aflat accidental despre situația critică în care s-a aflat după refuzul lui Struve și l-a convins pe Bely să accepte de la el un împrumut din cele cinci sute de ruble de care avea nevoie De fapt, acest ajutor a fost inițiat chiar de Bely, care i-a trimis o scrisoare disperată lui Blok, în care îl implora să-i găsească un împrumut de cinci sute de ruble Versiunea despre ajutorul brusc al lui Blok are propriul subtext Netezind, retușând în memoriile sale povestea dramatică și contradictorie a relației sale cu Blok, care, după cum a înțeles Bely, nu-l pune în cea mai bună lumină, el creează o versiune pur literară a acestei povești, în care tonul idilei se dovedește a fi tonul dominant "Viața" și "literatura", "realitatea" și "arta" nu erau pentru Bely sfere eterogene și fără legătură între ele "Viața" a invadat "arta", dar în același timp a fost regândită în conformitate cu legile ficțiunii La rândul său, elementul de creativitate, improvizația, a fost introdus de Bely în viață, în relațiile reale cu oamenii, datorită cărora aceste relații în sine au dobândit pentru mulți dintre cei care l-au cunoscut pe Bely, dar puțin l-au înțeles, o nuanță de pretenție și nefiresc Bely interpretează romanul Petersburg în diferite moduri în diferite perioade ale vieții sale, evidențiind fie una, fie cealaltă latură a acestuia, iar acest lucru indică și prezența obiectivă a celor mai diverse aspecte filologice care sunt posibile cu un apel științific la roman Faptul că insistă asupra adevărului absolut al părții pe care o evidențiază în acest moment nu ar trebui să ne încurce Una dintre trăsăturile gândirii artistice a lui Bely a fost percepția a ceea ce a fost trăit într-un moment ca o expresie a celei mai înalte autenticități, a realității adevărate Nu întâmplător multe dintre persoanele cu care s-a întâmplat să comunice (și chiar dintre cei localizați Această scrisoare a fost scrisă de Bely în noiembrie A fost păstrată și publicată (vezi Corespondența, pp -) L K Dolgopolov Principiile textuale ale publicării nyh pentru el), erau înclinați să perceapă ceea ce a scris aproape ca pe o "colecție de contradicții" (Așa, de exemplu, Vyach Ivanov se uită la Bely) O judecată extrem de spirituală cu privire la instabilitatea internă și caracterul contradictoriu al aprecierilor și pozițiilor lui Bely a fost făcută de F Stepun El a scris: "Cea mai caracteristică trăsătură a lumii interioare a lui Andrei Bely mi se pare nemărginirea ei absolută Bely

s-a repezit toată viața de-a lungul întinderilor oceanice ale propriului "eu", negăsind un țărm pe care să se poată acosta Din când în când, sufocându-se de imensitatea experiențelor și a înțelegerii sale, a anunțat: "coasta!" , dar fiecare coastă următoare a Belyi, când se apropia de ea, s-a dovedit din nou a fi acoperită de ceață și în spatele ceților, pentru o clipă, o "configurație de valuri" s-a solidificat Acest gând trebuie amintit, familiarizându-vă cu aprecierile și autoevaluările lui Bely Cu toate acestea, fiind în strânsoarea modificărilor necontenite ale "Eului" său, Bely se dovedește, într-o serie de cazuri, a fi un observator atent al însăși natura acestor modificări Cea mai profundă spontaneitate a naturii și a operei sale a fost combinată cu o raționalitate secă și uneori aspră a gândirii, care se manifestă în mod clar atunci când te familiarizezi cu arhitectura lucrărilor sale Suntem uneori uimiți de acuratețea cu care totul este calculat până la cel mai mic detaliu, cum se verifică "construcția" și cum este subordonată unui singur plan Unii dintre oamenii care l-au cunoscut îndeaproape îl considerau pe Bely și lucrările sale o combinație de "muzică" (un principiu spontan) și "matematică" (un principiu raționalist) Fie una, fie cealaltă parte iese în prim-plan în numeroasele sale scrieri, apoi "muzică", apoi "matematică" pe care o auzim și simțim în lucrările sale Da, iar romanul "Petersburg", creația sa principală, ni se pare întruchiparea elementului creator, intuiția, dar strict organizată, "jucată" după legi matematice imuabile Luând în considerare toate aceste împrejurări și pornind de la complexitatea reală (precum și nivelul scăzut de cunoaștere) a moștenirii literare a lui Bely, am selectat și sistematizat materialul în secțiunea "Adăugiri" Numeroase, dar împrăștiate și nu prea semnificative afirmații despre "Petersburg", cuprinse în trei cărți publicate din memoriile lui Bely, sunt lăsate deoparte; deoparte sunt și notele bogate emoțional despre "Petersburg", disponibile în seria de articole "On the Pass" (unul dintre ele este dat) Dar, pe de altă parte, se oferă o ediție complet "Nekrasov" a primelor două capitole ale romanului; Prefațele lui Bely la "Petersburg" și "Silver Dove" sunt, de asemenea, date integral; cele mai importante afirmații pentru înțelegerea romanului sunt date în scrisorile sale către M Morozova, E Medtner și mai ales importante - în scrisorile către Ivanov-Razumnik Pentru a identifica toate aceste documente, a trebuit examinată o cantitate semnificativă de materiale de arhivă Toate materialele de arhivă sunt date conform originalelor, publicate - conform publicațiilor cele mai autorizate Din moment ce este tipărită Stepun F Întâlniri Munchen, , p Aplicații doar ceea ce are legătură directă cu "Petersburg", în unele dintre documentele citate există tăieturi (toate sunt indicate prin puncte cuprinse între paranteze unghiulare; punctele fără paranteze aparțin lui Bely) De asemenea, textul restaurat de compilator este plasat între paranteze unghiulare (cuvintele omise de Bely, clarificările individuale sunt însoțite de un semn de întrebare) Mențiune specială trebuie făcută pentru materialele scrise de mână care au fost deteriorate Aici, textul care este estompat sau lipsește din manuscris, dar restabilit în sens, este inclus între paranteze drepte Cuvintele și expresiile care nu au putut fi recuperate sunt marcate cu nrzb În notele de subsol (atât în textul romanului, cât și în secțiunea "Adăugiri") este dată doar traducerea expresiilor în limbi străine; este însoțit de marca "Ed" '(notele de subsol fără această notă sunt ale lui Bely) O anumită dificultate a fost prezentată prin stabilirea datarii scrisorilor lui Bely Doar o mică parte din moștenirea epistolară extinsă a lui Bely a

fost publicată până în prezent Prin urmare, experiența de cercetare aici este extrem de limitată Problema se complică și mai mult de faptul că însuși Bely pune rar date pe scrisorile sale În cazurile în care în scrisorile lui Bely citate mai jos data este cuprinsă în textul scrisorii, aceasta este dată fără nicio desemnare Datele poștale sunt incluse între paranteze unghiulare În cele din urmă, datele stabilite de compilator pe baza dovezilor colaterale sunt incluse între paranteze drepte Toate materialele citate cu referire la o anumită arhivă sunt publicate pentru prima dată O indicație a locului de păstrare a documentului este plasată în acest caz imediat sub titlu Materialele citate din surse tipărite conțin un link către sursă Corespondența lui Bely cu Blok a fost publicată mai mult sau mai puțin complet (vezi "Corespondența"), și acesta este singurul caz în care a fost tipărită o compoziție completă a scrisorilor lui Bely Unele inexactități sunt posibile aici, deoarece nu este întotdeauna posibil să se afirme cu o certitudine absolută că un anumit plic se referă în mod specific la această scrisoare NOTE (S S Grechishkin, L Í, Dolgopolov, A , V Lavrov) ROMAN "PETERSBURG" PROLOG Bely parodiază titlul oficial complet al împăratului rus, care includea aproximativ de nume de pământuri supuse acestuia ("Împărat și autocrat al întregii Rusii, Moscova, Kiev, Vladimir, Novgorod, Țarul Kazanului, Țarul Astrahanului, Țarul Poloniei? , țarul Chersonis Tauride", etc) și se termină cu cuvintele: "și celălalt, și celălalt, și celălalt" Tsargrad este vechiul nume rusesc pentru Constantinopol Bely batjocorește pretențiile naționaliste ale cercurilor oficiale ale Imperiului Rus față de Constantinopol - în Evul Mediu centrul Bisericii Ortodoxe, pe care Moscova a moștenit-o în timpurile moderne "Dreptul de moștenire" a fost justificat și de legăturile culturale și politice din trecut dintre Rusia și Bizanț, în special prin faptul că Sofia Paleolog (nepoata ultimului împărat bizantin Constantin al XI-lea Paleologo) a fost căsătorită în cu marele duce rus Ioan Vasilyevich (Ivan al III-lea) Afirmând motivul "irealității" din Petersburg, Bely urmează tradiția poetică de a descrie orașul în lucrările lui Gogol (vezi finalul poveștii "Nevski Prospekt") și Dostoievski ("Adolescentul", Partea I, Cap , I) CAPITOLUL ÎNTÂI Epigraful este din poezia lui A S Pușkin "Călărețul de bronz" ( ) Text reprodus incorect; trebuie sa: Ea este o amintire proaspătă Despre ea, prietenii mei, pentru voi* Sim - conform Bibliei, fiul cel mare al lui Noe (Geneza, VI, , IX,), strămoșul a numeroși descendenți Popoarele descinde din Sem sunt cunoscute sub numele comun de semiți "Hessiții" - hitiți deformați (Effei) - oamenii din Canaan; Canaan este fiul lui Ham, fiul mai mic al lui Noe (Geneza, X, ,) Referirea la "heșiți" ca descendenți ai lui Sem nu este, așadar, biblică, iar mențiunea "popoarelor cu pielea roșie" are un sens ironic Hoarda Kirghiz-Kaisak este numele poporului Kirghiz, comun în secolele al XVIII-lea și al XIX-lea Este posibil ca aceasta să conțină o aluzie la versurile de început ale odei "Felitsa" ( ) a lui G R Derzhavin: * Pușkin Poli col op [M : L], - , vol V, p Alte referiri la lucrările lui Pușkin sunt date în textul acestei ediții, indicând volumul și pagina între paranteze Andrei Bely Aplicații Prințesă asemănătoare cu Dumnezeu a hoardei Kirghiz-Kaisatsky! Oda este adresată Ecaterinei a II-a și este un răspuns alegoric la "Povestea țareviciului Chlorus" compusă de împărăteasa, care povestește cum l-a răpit hanul Kârgâzului pe prințul rus și, dorind să-l testeze, i-a ordonat să găsească un "trandafir fără spini" - un simbol al virtuții Andrei Bely putea percepe acest complot în mod alegoric - ca captivitatea Rusiei de către Orient În secolul tema "Hoardei Kârgâz-Kaisak" se extinde și devine

parte din tema Orientului, întruchipând tendințe care sunt dezastruoase pentru "Rusia și slavii în ansamblu În acest aspect, îl întâlnim în A K Tolstoi în poemul "Clopotele mele " ( ): Voi cădea pe mlaștina sărată Să mor de căldură? Sau un Kirghiz-Kaisak rău, Cu capul ras, Își trage arcul în tăcere, Întins sub iarbă, Și deodată mă ajunge din urmă Cu o săgeată de aramă? (Tolstoi A K Sobr soch În vol M , , v , p) N A Lobkova a subliniat legătura cu poemul lui A K Tolstoi "Pe câmpul Kulikovo" în articolul "Despre versurile lui A K Tolstoi din anii " (vezi: Literatura rusă și lupta socio-politică din secolele XVII - XIX - Note științifice ale LGPI numit după A I Herzen, v L , , p) Anna Ioannovna (-), nepoata lui Petru I - Împărăteasa Rusiei (-) Probabil, aceasta se referă la Ablai (decedat în), sultanul și hanul hoardei Kirghizului Mijlociu Strănepotul său a fost Chokan Valikhanov (-), un educator, istoric, etnograf și folclorist kazah, care a scris un articol enciclopedic detaliat despre străbunicul său (Dicționar enciclopedic alcătuit de oamenii de știință și scriitori ruși St Petersburg, , vol , p -), care probabil a fost folosit de Bely Valikhanov relatează că Ablai "provine dintr-o linie junior de sultani ai Hoardei de Mijloc" și "în a depus un jurământ de credință veșnică Rusiei", dar în "s-a recunoscut ca vasal al Bogdykhanului" (Works of Ch Ch Valihanov, ed N I Veselovsky, Sankt Petersburg, , p ,) "În legenda Kirghizilor", spune Valihanov, "Ablai poartă un fel de aureolă poetică: epoca lui Ablai este epoca cavalerismului Kirghiz Campaniile sale, isprăvile eroilor săi servesc drept intriga unor povești epice" (ibid , p) Astfel, cuvintele lui Bely despre serviciul rusesc și botezul lui Ablay nu corespund biografiei sale reale Numai fiul cel mare al lui Ablai, bunicul lui Chokan Valikhanov, Vali Khan, "în a recunoscut puterea suveranilor ruși asupra sa, alăturându-și astfel hoardele Rusiei" (K D Fiul înzestrat al stepelor - Siberian Review, , nr) O altă sursă a numelui de familie al eroului romanului este, de asemenea, posibilă - familia Obleukhov, acordată de nobilime în Reprezentanții acestei familii, frații Anton Dmitrievich și Nikolai Dmitrievich Obleukhov, au fost figuri proeminente în viața literară rusă la sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea N D Obleukhov a fost redactorul săptămânalului "Znamia" (-) și al organelor reacționar-protectoare - "ziarul politic-bisericesc-popor și literar" "Clopotul" (-), "Buletinul Adunării Ruse" (-) , "Buletinul Poliției" ( ), etc A D Obleukhov - un poet care a publicat "Nopțile" lui Alfred de Musset în traducerea sa (M ,) și o colecție de poezii originale și traduse "Reflecții" (M ,) Conservatorismul și monarhismul lui Obleukhov au analogii cu trăsăturile corespunzătoare ale lui Apollo Apollonovich Ableukhov În anii Obleukhovii erau din note, cunoscute în mediul simbolist: K D Balmont și V Ya Bryusov au întreținut relații cu aceștia (vezi: Bryusov V Jurnalele [M], , pp , - , ,); Împreună cu N D Obleukhov, Bryusov a colaborat la ziarul Russkiy Listok (ibid , p IZ) Presupunerea despre această sursă a numelui eroului din "Petersburg" a fost exprimată în nota "Obleukhovs", semnată "S ": "În urmă cu cincisprezece ani, Obleukhovii locuiau la Moscova și publicau săptămânalul Znamya, publicat în mici dimensiuni cărți cu copertă galbenă Redacția era formată din trei persoane aparținând familiei Obleukhov: A D Obleukhova, de către soțul ei Pustoshkina (editor), N D Obleukhov (editor) și A D Obleukhov (șeful departamentului literar) Obleukhov a vizitat V Ya Bryusov, la acea vreme un angajat al Russkiy Listok Poate că o reminiscență din această perioadă a vieții explică faptul că un alt scriitor simbolist, Andrei Bely, l-a făcut pe bătrânul birocrat Ableukhov, un reacționar sumbru, dar un executor cinstit și

incoruptibil al datoriei sale oficiale, în eroul ultimului său roman Petersburg Și trebuie spus că N D Obleukhov, care și-a dat numele de familie eroului romanului lui Andrei Bely, nu este acum nici demnitar, nici senator, ci doar redactor al Buletinului Poliției" (Dimineața de Rusia, , nr , februarie) Aceasta se referă la "Armeria generală a familiilor nobiliare ale Imperiului All-Rusian, începută în " (părțile I-X) - o publicație care includea imagini și descrieri ale stemelor nobiliare sunt enumerate ordinele civile ale Imperiului Rus; pe o panglică albastră purtau Ordinul Sfântul Andrei Cel Întâi Chemat - unul dintre primele ordine rusești, care era acordat demnitarilor de rang înalt O aluzie la opoziția lui K P Pobedonostsev (unul dintre prototipurile reale ale lui Ableukhov) față de orice încercări de reforme radicale sau liberale Departament - în aparatul de stat rus, parte a celei mai înalte instituții de stat, uneori un întreg departament care a existat ca minister Descrierea dată în romanul catedrei, precum și a Instituției, se întoarce la argumentul introductiv despre "un singur departament" din povestea lui Gogol "Paltonul" ( ) Această legătură a fost remarcată chiar de Bely; printre schițele sale grosiere găsim următoarele: "Asemănarea cu Gog Catedra (Sh) - Instituție" (Bely Andrey Observații asupra compoziției lingvistice și stilului romanului "Petersburg" Schițe brute - IRLI, f , op , poz , fol v ; cf : "Maestria lui Gogol", p) Se referă la Vyacheslav Konstantinovich Plehve (-), ministru de interne și șef al jandarmilor, care a urmat o politică de suprimare a forțelor și sentimentelor de opoziție și a fost ucis la iulie de socialist-revoluționarul E S Sazonov Crima a făcut o mare impresie asupra lui Bely: " ne-am gândit, simțind că crima a fost o piatră de hotar" ("Epopeya", nr , p) Evenimentele revoluționare din au adus la viață un număr imens de reviste satirice Pentru - numai la Sankt Petersburg au fost publicate de astfel de reviste (vezi: Satira rusă a primei revoluții din - Alcătuită de V Botsyanovsky și E Gollerbach L , , p) Toate aceste reviste au început însă să apară după octombrie ; înainte de manifestul țarului, la Sankt Petersburg a fost publicată o singură revistă satirică cu părtinire radicală - "Spectatorul" de Yu Artsybushev Întrucât acțiunea romanului are loc la începutul lunii octombrie (ceea ce este indicat în text), se poate presupune că Bely a făcut un anacronism deliberat Poate că are în vedere și un desen anume - o caricatură a lui Pobedonostsev semnată de V Beranger, plasată pe coperta revistei Pagliacci (, nr) Rețineți că Pobedonostsev a fost o țintă constantă pentru caricaturiști (vezi, de exemplu: Hellish Post, , nr ; Bulat, , nr ; Beak, , nr , ; Axe, , nr ; Spectator, , nr , ; , nr ; Gamayun, , nr ; Nail, , nr ; Caracatița, , nr ; Piper, , nr ; Burelom, , numărul de Crăciun etc) În memoriile sale, Bely menționează caricaturi ale "urechilor verzi" ale lui Witte și Pobedonostsev ("Între două revoluții", p) Autobiografică, reminiscență: Bely a amintit în memoriile sale despre tatăl său, profesorul Nikolai Vasilievici Bugaev, decanul Facultății de Matematică * Aplicații theta a Universității din Moscova: "Nu Apollon Apollonovich a venit cu ideea de a marca rafturile și sertarele comodelor cu direcțiile globului: nord, sud, est, vest, ci tatăl său, plecând la Odesa, Kazan, Kiev, a prezida, stabilindu-se gradația: ladă "A", ladă" B", ladă "C"; departamentul - , , , , fiecare avea direcții; și, punându-și ochelarii, a notat în registru: cufăr A, III, CB; "NE" - nord-est "(" La începutul a două secole, p) Referirea la Chopin, care i-a fost interpretat lui Nikolai Apollonovich de către mama sa, are note autobiografice Chopin - Prima experiență muzicală din copilărie a lui Bely: "Primele revelații ale muzicii (Chopin,

Beethoven)", - așa a caracterizat toamna și iarna anului (Bely Andrey Material pentru o biografie (intim), destinat studiului numai după moartea autorului ( ) - TsGALI, fond , inventar , poz , fila rever) Compară: " Am perceput muzica mai ales seara; când mama stătea acasă și eram singuri, s-a așezat să cânte nocturnele lui Chopin și sonatele lui Beethoven; Eu, ținându-mi răsuflarea, ascultam din pat: și ceea ce am trăit se opunea tot ceea ce trăiam" ("La cumpăna dintre două secole", p) Sensul opunerii lui Chopin lui Schumann este, de asemenea, autobiografică: Bely a venit la Schumann la o vârstă matură În autobiografia sa din , el a scris că "Beethoven, Bach, Schumann și compozitorii secolului al XVII-lea îi sunt cei mai dragi" (IRLI, f , op , poz , fol) Schumann a fost pentru Bely întruchiparea laturii tragice a vieții "Am trecut printr-o boală în care Friedrich Nietzsche, magnificul Schumann și Hölderlin au căzut în nebunie", conchide Bely despre una dintre etapele vieții sale interioare (Bely Andrey Notes of an Excentric, vol M ; Berlin,) , p -) Tema lui Schumann pentru Bely este "romantismul realismului, tragic până la nebunie" (Bely Andrey Memories of Steiner - GBL, f , harta , itemul); cf : "nebunia plângătoare a lui Schumann" ("Arabesci", p) Opera lui Schumann era profund legată și strâns apropiată de viziunea interioară asupra lumii a lui Bely Încercând să înțeleagă moartea lui A Blok, Bely scria la august : "Da, existența lui pentru mine a fost ceva de genul: posibilitatea de a-l asculta pe Schumann (Schumann este preferatul meu) pot timp de un an, potrivit condiţiile destinului, să nu aud nici măcar un sunet al lui Schumann, dar ştiu că este posibil să-l aud: mâine, poimâine; Pot să-mi trăiesc toată viața în pace și să nu-l aud pe Schumann (întâmplător); dar sunt întotdeauna sigur că Schumann sună undeva, el este acolo pentru Eternitate; și - mă liniștesc " (Bely Andrey La materiale despre Blok - IRLI, f , op , poz , fol - v) Contele Serghei Yulievici Witte (-), om de stat rus, susținător activ al reformelor burgheze și al monarhiei constituționale, este introdus în roman sub numele de contele Dublvay "Dublve" - W (Witte) În , Witte a jucat un rol important în viața politică a Rusiei, în special, a participat activ la pregătirea manifestului țarului din octombrie, în care au fost promise libertăți democratice Unul dintre oponenții politici ai lui Witte a fost Pobedonostsev, un dușman al tuturor concesiunilor și reformelor În roman, respectiv, adversarul său este Apollo Apollonovich Ableukhov Cazul, despre care "contele Dublvay" intenționează să se întâlnească cu Ableukhov, ar putea presupune negocieri preliminare cu scopul de a elabora un fel de platformă politică de compromis în aceste zile decisive ale revoluției Director - guvernul Republicii Franceze din membri aleși (directori), care a existat din octombrie până în noiembrie Jacques-Louis David (-) - cel mai mare pictor francez din epoca Revoluției Franceze și a domniei lui Napoleon Se menționează tabloul său "Distribuirea steagurilor de către împăratul Napoleon" ( ) casa galbenă - Culoare galbenă - culoarea dominantă a "Petersburg": casa senatorială "galbenă", însuși Apollon Apollonovich - un bătrân "galben"; Tapetul "galben" este lipit peste locuința unui alt erou al romanului, Alexander Ivanovich Dudkin, iar el însuși este bântuit noaptea de viziuni "cu fața galbenă"; Lippanchenko are fața "gălbuie", este îmbrăcat într-o pereche cu dungi "galben închis" și pantofi "galbeni", etc Pe de o parte, tradiția lui Dostoievski, al cărui roman Crimă și pedeapsă este orientată și spre Note culoare (vezi: Belov S V Roman F M Dostoievski "Crimă și pedeapsă" Comentariu L , , pp - ; Solovyov S M Mijloace vizuale în opera lui F M Dostoievski, Moscova, , pp -) Aceasta este "culoarea" Sankt

Petersburgului - culoarea conacelor sale în stil imperiu și a clădirilor oficiale situate în partea centrală; așa că a intrat în operele altor scriitori Dar, pe de altă parte, Bely complică viziunea cromatică a orașului prin faptul că pentru el galbenul este culoarea "Estului" care a pătruns în Sankt Petersburg - simbol al chipului "occidental", "european" a Rusiei Inorogul este un animal fantastic menționat adesea în Biblie, arată ca un cal cu un corn în mijlocul frunții Cel puțin de steme nobiliare rusești au inclus imaginea unui inorog, dar niciuna dintre ele nu semăna cu descrierea lui Bely, care are un simbolism specific, dar transparent: un cavaler (Occidentul) este "perforat" de o fiară mitologică Stema familiei Obleukhov (Armeria generală a familiilor nobile ale Imperiului All-Russian, partea a II-a [Sankt Petersburg, b g], fol - v) nu are nimic de-a face cu stema descrisă în nuvela Prima linie de tramvai din Sankt Petersburg a fost deschisă pe septembrie Catedrala Sf Isaac, construită după proiectul lui O Montferrand în anii - Monumentul lui Nicolae I în Piața Mariinsky (azi Sf Isaac), construit după proiectul lui O Montferrand în anii - (sculptorii P K Klodt, N A Ramazanov și R K Zaleman) Olandezul zburător este o imagine legendară a unui căpitan de mare, condamnat împreună cu nava sa să se grăbească pentru totdeauna de-a lungul mării furtunoase, fără să aterizeze niciodată pe țărm; o întâlnire cu el prevestește o furtună, un naufragiu și moarte Legenda se bazează pe povestea unui navigator care și-a plătit curajul sau a fost condamnat pentru lipsă de Dumnezeu Bely a putut percepe această imagine prin opera lui Richard Wagner Olandezul zburător ( ) În "Petersburg" imaginea Olandezului Zburător poartă o încărcătură ideologică și artistică semnificativă, legându-se și chiar identificându-se cu imaginea lui Petru I - Călărețul de Bronz - și într-un sens mai larg - cu tema Rusiei și Sankt Petersburg (baza a fost cunoscutul fapt istoric al șederii lui Petru I în Olanda) Reminiscență de la Gogol, în primul rând din romanul Nasul ( ) Bely însuși a remarcat aceste paralele: "O serie de fraze din The Overcoat și The Nose sunt embrioni care cresc în țesătura frazală din Petersburg; la Gogol, nasuri, perciune, mustăți cutreieră de-a lungul Nevskiului; Nasurile lui Bely "rață, vultur, cocoș" cutreieră" (Maestria lui Gogol, p) Poate că Bely era conștient și de "cupletul glumeț care era popular în rândul publicului din Sankt Petersburg" în ; este citat în memoriile sale de către Yu P Annenkov: Ross a devenit prim-miniștri Un inventar bogat: un prim-ministru este fără nas, un alt prim-ministru este Nosar Aceasta se referă la G S Khrustalev-Nosar (-), președintele Comitetului Executiv al Sovietului Deputaților Muncitorilor din Sankt Petersburg în , care era celebru în zilele revoluției (a fost numit chiar "al doilea prim prim ministru"), apoi menșevicul "Prim-ministru fără nas" - S Yu Witte, al cărui "nasul era mototolit și de profil era invizibil, ca maiorul lui Gogol Kovalev" (Annenkov Yu Jurnalul întâlnirilor mele New York, , v , pp -) Dezvoltarea insulei Vasilyevsky s-a bazat pe proiectul arhitectului D Trezzini, care, la direcția lui Petru cel Mare, a creat un sistem de străzi drepte tăiate de canale paralele Proiectul nu a fost implementat în totalitate, iar canalele propuse au fost numite linii Vară - un râu care curgea, după miturile elene, în lumea interlopă a lui Hades; după ce și-au băut apa, sufletele morților au uitat de viața pământească Andrei Bely Aplicații Turla aurita a Catedralei Petru si Pavel, construita dupa proiectul lui D Trevili in anii - ("Peter și Paul Spitz" este unul dintre laitmotivele "Petersburg") Birzhevka - "Birzhevye Vedomosti", un cotidian politic, economic și literar apărut la Sankt Petersburg din până în ; unul dintre cele mai populare și

citite ziare din Rusia Primii cinci ani ai secolului XX, pe care Bely i-a perceput ca o graniță între epocile istorice Aceasta se referă la răscoala Ihetuan din China (vezi nota la cap) și la evenimentul decisiv al războiului ruso-japonez - capturarea fortăreței Port Arthur de către japonezi Bely a perceput aceste evenimente în spiritul viziunii apocaliptice asupra lumii a regretatului Vl Solovyov, ca semn al "pan-mongolismului" În poezia "Către Serghei Solovyov" ( ), dedicată nepotului filozofului, el a scris: Vă amintiți? Unchiul tău răposat, Privind de la o depărtare atemporală, S-a ridicat într-un viscol de zăpadă, Într-o pălărie uriașă de blană, Proorocind apocalipsa Apoi - războiul japonez: Și acum - captivitatea lui Arthur ("Urnă", p) Plaisir (din franceză plaisir) - distracție, plăcere Există o aluzie la palatul de vară din Monplaisir, construit în anii - la Peterhof, după schițele lui Petru I, după desenele arhitecților I Braunschweig, A Leblon și N Michetti Picon este un fel de băutură alcoolică sau o esență adăugată unei băuturi alcoolice Marele Duce Konstantin Konstantinovich Romanov (-), poet care a publicat poezii sub literele K R și a fost în relații personale cu unii dintre poeții ruși de la sfârșitul secolului al XIX-lea Din poezia lui Pușkin "A fost o vreme: vacanța noastră este tânără " ( ) (III, -) Vyacheslav Konstantinovici - V K Plehve Vezi nota la cap Din poemul lui Pușkin "Cu cât liceul sărbătorește mai des " ( ) (III,) Din poezia lui Pușkin "A fost o vreme: vacanța noastră este tânără " pentru că - cum ar putea fi altfel? - Această expresie, care apare în mod repetat în roman, se întoarce la articolul lui S M Gorodetsky "Pe calea strălucitoare Poezia lui Fyodor Sologub, din punctul de vedere al misticului anàpxnsMa", care începe cu cuvintele: "Orice poet trebuie să fie anarhist Pentru că altfel? s > Fiecare poet trebuie să fie un mistic anarhist, pentru că cum ar putea fi altfel? Pot să descriu doar ceea ce văd, aud și ating? (Făclii Sankt Petersburg, , cartea , p) Acest articol, expunând incongruențele "anarhismului mistic", a provocat o anumită rezonanță Ellis, prietena apropiată și asociată literară a lui Bely, a numit tonul ei "bufon" (Bases, , nr , pp -) Ulterior, Blok (în articolul "Fără divinitate, fără inspirație",) a spus că Gorodetsky "a devenit faimos" pentru "argumentul său mistico-anarhist "de ce altfel?" (Blok A Sobr Op În voi M ; L , , v , p) Cât de curioase au fost cuvintele lui Gorodețki, mărturisesc memoriile de mai târziu ale lui G V Adamovich, care, atribuindu-le în mod greșit lui Georgy Chulkov, notează că au făcut odată să râdă "jumătate din Rusia" (Adamovich Georgy Întâlnirile mele cu Anna Akhmatova - În: Airways, Almanah V, New York, , p -) Bely însuși, amintindu-i pe "anarhiștii mistici", scria: " unul dintre ei a șocat lumea cu o capodopera aforistică:" Fiecare poet este un anar mistic Note un hist, pentru că, cum ar putea fi altfel!") * (vezi: Gogol şi Meyerhold Colecţia Asociaţiei de Cercetări Literare Ts D R P M , , p) Panteleimon (Pantoleon) Vindecător (d) - sfânt, medic creștin care a tratat bolnavii gratuit Moaștele sale se aflau în mănăstirea rusă Pan-Teleymonov de pe Athos și în capela Athos Panteleimon din Moscova, pe strada Nikolskaya, lângă Porțile Vladimir, unde se înghesuiau cei afectați (adesea bolnavi mintal) Jocul creierului se distingea prin proprietăți ciudate, foarte ciudate, extrem de ciudate - O reminiscență de la Gogol, pe care Bely însuși a subliniat: "Nu voi enumera toate dispozitivele lui Gogol în țesutul verbal din Petersburg"; menționăm doar supraaglomerarea romanului cu triplă repetare Gogol : "ținând cont de această împrejurare ciudată, foarte ciudată, extrem de ciudată" etc "; aici Bely citează și fraza comentată ("Maiestria lui Gogol", pp -) Aceasta se referă la mitul grecesc antic

despre nașterea fiicei zeiței sale Atena Pallas din capul lui Zeus (vezi: Apolodor Biblioteca mitologică L , , p) Restaurantul (până în a fost o crâșmă), situat în casa baronesei E A Maidel la colțul străzii Millionnaya cu strada Mashkov Lane (Millionnaya, /), a aparținut lui S I Davydov Substanta (lat substanta - esenta) - o realitate obiectiva, considerata din partea unitatii sale interne, baza neschimbata a tot ceea ce exista Accident (lat actidentia - caz, șansă) este un termen filozofic care denotă aleatoriu, schimbător, trecător, nesemnificativ Poate o aluzie la V Ya Bryusov În - Bely (legat de Bryusov prin relații personale complexe) l-a perceput ca un "mag negru" și "slujitor al întunericului", între ei a apărut un fel de "duel mental", în timpul căruia Bryusov și-a asumat o mască "demonică", iar Bely a acționat ca un purtător al începutului "luminii" (pentru detalii, vezi: Moștenirea literară Valery Bryusov M , , v , pp - , - ; Grechishkin S S , Lavrov A V Surse biografice ale romanului lui Bryusov "The Înger de foc" - Wiener slawistischer Almanach, Bd , S -) "Norul negru" - o reminiscență a versurilor "Dar în ochi - un nor negru, văl de moarte neagră" din poemul lui Bryusov "Orfeu și Eurydice" ( ); vezi: Bryusov V Sobr op În vol M , , vol , p Strass - un diamant de cristal fals (numit după inventatorul - Strass) "Ce este adevărul?" - întrebarea lui Ponţiu Pilat adresată lui Hristos (Evanghelia după Ioan, XVIII, -), care mai târziu a devenit o problemă de mare însemnătate filozofică Această întrebare a apărut în repetate rânduri în mintea lui Bely (vezi, de exemplu: Gunctator Despre "dublu adevăr" - Lucrări și zile, , nr , pp - ; Bely Andrey Așa spune adevărul - Note Visatori, , nr , p) Comparați: "Soarta noastră este soarta lui Pilat: teoretic, pentru a pune la îndoială adevărul, ce este adevărul; adevărul nu a răspuns lui Pilat: adevărurile nu sunt chemate să răspundă la întrebări despre adevăr adevărul este urmat fără întrebări" (Bely Andrey Pe trecere I Criza vieţii Pb , , p) În roman, această întrebare capătă un sunet parodic, exacerbat de jocul de cuvinte: "adevăr" - "adevăr" F A Stepun a văzut în acest joc verbal o încercare de a apropia "adevărul" și "ființa", o tendință spre o "înțelegere ontologică, existențială a adevărului" (F Stepun Meetings München, , p) Atitudinea lui Bely față de sunetul "y" avea un caracter specific Comparați, de exemplu, judecățile sale exprimate într-o scrisoare către E K Medtner din iunie : "Mi-e frică de litera Y Toate cuvintele rele sunt scrise cu această literă: r-yba (ceva fără sânge literar), m-ylo (o prăjitură mânjită de la toți trecătorii întâmplători), p-yl (ceva care zboară din canapelele nelocuite) local), d-ym (mucuri de țigară), t-pumpkin (ceva foarte mulțumit de sine), t-yl (ceva opus combaterii ♦ Aici și mai jos, italicele între citate sunt în toate cazurile ale autorului * Aplicații pozițiile avangardei)" (GBL, f , harta , poz) În continuare, criticând activitatea colectivă din editura Musaget, cu care avea o relație directă, Bely vorbește despre colectivul "yyy Musaget": "noi - a devenit wey, weyy" Ultima nuanță a "sensului" sunetului "y" a fost destul de stabilă pentru Bely, exprima în ochii săi psihologia mulțimii și încălcarea principiului personal Este posibil ca această nuanță să fi fost cea care l-a făcut pe Bely să schimbe șirul de gândire al eroului său de la semantica sunetului "y" la "tătar" De asemenea, este caracteristic că în "poemul său despre sunet", care este dedicat descrierii prototipurilor de sunet în sensul lor cosmogonic original, Bely nu vorbește despre sunetul "y"; doar o dată el menționează în mod întâmplător că "y" este un "germen animal" (Bely Andrey Glossolalia Poeme despre sunet Berlin, , p) The Dream of the Negra era o piesă muzicală la modă în acei ani, menționată în memoriile lui Andrey Bely

The Beginning of the Century (p ,) Filosofia lui Immanuel Kant (-) a jucat un rol important în evoluția viziunii lui Bely asupra lumii (cf , de exemplu, poeziile sale "Ispititor", "Sub fereastră" din cartea "Urn") Agnosticismul lui Kant (ideea de incognoscibilitate a lumii), precum și învățăturile lui Kant despre spațiu și timp, au lăsat o amprentă notabilă asupra stilului general al gândirii lui Bely (vezi: Filippov L I Neo-Kantianismul în Rusia - În carte: Kant și kantienii Eseuri critice asupra unei singure tradiții filosofice M , , p -), și în special asupra romanului "Petersburg" Kantianismul lui Nikolai Apollonovich a reflectat căutările filozofice ale lui Bely din - , caracterizate printr-un interes pentru "teoria cunoașterii", logica pură și un studiu atent și părtinitor al lui Kant și al filozofilor neo-kantieni H Cohen (vezi nota) la cap), G Rickert și alții pentru a construi o teorie a simbolismului "Tragedia fiului senatorial din romanul Petersburg** este că este un revoluționar neo-kantian", a remarcat Bely ("Între două revoluții", p), subliniind, aparent, natura abstractă, speculativă a celui mai tânăr Percepția lui Ableukhov asupra evenimentelor revoluționare Ideile lui Kant despre spațiu și timp ca forme subiective de contemplare senzorială au avut un impact necondiționat asupra conceptului istoric și filosofic de "Petersburg" Această semnătură, poate, este o reminiscență ironică a titlului culegerii de poezii în două volume de Vyacheslav Ivanov "Cor ardens" ("Inimă în flăcări"> (M , -) Aeon este un termen care desemnează un concept care stă la baza filozofiei gnosticilor, dar cunoscut și în Grecia antică Conceptul de eon este asociat cu conceptul de timp (pentru grecii antici, un eon este ceva mai mare decât o epocă, adică o expresie absolută a timpului) În filosofia lui Valentinus (d c), cel mai semnificativ reprezentant al filosofiei gnostice, "ființa eternă" este "lumea eonilor, din care vine și se întoarce tot ce este capabil să perceapă adevărul" (vezi: Soloviev Vladimir Valentin și Valentinieni, în: Dicţionar enciclopedic, publicat de F A Brockhaus şi I A Efron, St Petersburg, , vol V, jumătate de volum , pp -) Conform sistemului lui Valentinus, dincolo de limitele ființei percepute senzual, există un eon fără început, perfect - Adâncime, care are în sine posibilitatea absolută a oricărei ființe definite; de eoni alcătuiesc plinătatea exprimată a ființei absolute - Pleroma; Eonul - Sophia - se aprinde cu dorința de a cunoaște și contempla primul tată - Profunzimea mier Expunerea lui Bely: " și scări nesfârșite de eoni au coborât în filosofia gnosticilor, pentru ca cu ajutorul conștiinței lor, sfâșiate de extaz, să poată fi simțit cu pricepere așa ceva"; " lanțurile eonilor cad, dezvoltând în toamnă o pasiune pentru izvorul desăvârșirii, o pasiune între abis - imaginea Sofiei îndrăgostită; eoni iau parte la pasiunea ei "(Bely Andrey Pe trecere II Criza gândirii Pb , , p ,) Conceptul de eon a fost folosit de fondatorul mișcării teosofice, H P Blavatsky, pentru a interpreta cosmogonia indiană antică În comentariile la articolul său "The Emblematics of Meaning" ( ), Bely, subliniind anumite prevederi din "The Secret Doctrine" a lui Blavatsky ("Thè secret doctrine";), notează că "timpul lui Manvanta Raya" (una dintre cele două state ale lumii) "este împărțit în șapte perioade sau eoni, îmbrățișând aproximativ în total o perioadă de trilioane de ani "(" Simbolism ", pp -) Conceptul de eon apare la Bely și în poemul "Primul Note data" ( ) (vezi: "Poezii și poezii", p , ,) Într-o poezie dedicată memoriei tatălui său ("Către N V Bugaev", ,), Bely a scris: Ai spus: "Monade zburătoare În valuri de zonă de timpi de stropire, Noi nu existăm; iar noi suntem grosul, Unde-n lume lumea tremurătoare este aprinsă Avem un roi de lumi În jur - lumile roiesc

Vom deveni lumea Ne vom ridica deasupra lumii Universuri incomensurabile privesc în întunericul rebel al sentimentelor lipsite de vedere " ("Poezii și poezii", p) Aici se simte clar motivele care fac ca poemul să fie legat de romanul "Petersburg" mier rând: "Diavol zvelt - satin, roșu" în poemul lui Bely "Masquerade" ( ) ("Cenusa", p) Dominoul roșu și masca mascată a lui Nikolai Apollonovich sunt un fapt din biografia lui Bely, care denotă experiențe emoționale complexe din vara anului , când relația sa cu L D Blok a dat naștere unei crize interne severe "Da, eram nebun în acele vremuri", își amintește Bely, "am găsit printre lucrurile vechi o mască de mascarada, neagră: mi-am pus-o pe mine și am stat o săptămână de dimineață până seara într-o mască: fața mea nu putea stai ziua; Am vrut să mă îmbrac în domino; și - așa că alergați prin străzi Tema dominoului roșu din "Petersburg - de aici: din aceste zile mascate întinse în spatele meu peste ani" ("Epic", nr , p -)) Intenția lui Nikolai Apollonovich de a o urmări pe Sofya Petrovna Likhutina în ținută de mascarada corespunde adevăratelor fantezii ale lui Bely: "Voi apărea în fața lui Shch în domino de culoarea flăcării, într-o mască, cu un pumnal în mână" ("Între două revoluții", p ; Shch - L D Block) Imaginea unui domino roșu se întoarce la povestea lui E Poe "Mask of the Red Death" învelit într-un pardesiu, părea încovoiat și cumva fără brațe - Această imagine a fost inspirată de Bely de la întâlnirea cu A A Blok din septembrie , când relația lor era deosebit de tensionată: "aceasta este" gol", chipul rău este ferm blocat în memorie; și - a devenit chipul fiului lui Ableukhov când merge, învelindu-se în Nikolaevka lui, văzându-se fără brațe, cu o aripă de pardesiu dansând în vânt; scena este o reminiscență a unei întâlniri" ("Între două revoluții", p) Percepția ambivalentă a lui Nikolai Apollonovich de către doamne se întoarce direct la portretul lui Stavrogin, eroul romanului "Demonii" al lui F M Dostoievski (Partea I, Cap , I): tenul său este deja foarte calm și clar, tenul său este deja foarte blând și alb, fardul lui este ceva prea strălucitor și pur, dinții sunt ca perle, buzele sunt ca corali - s-ar părea că un bărbat frumos scris de mână, dar în același timp este dezgustător Au spus că chipul lui seamănă cu o mască "(Dostoievski F M Poli lucrări adunate În vol L , , vol , p) Legăturile dintre imaginile lui Nikolai Apollonovich și Nikolai Stavrogin sunt analizate în articolul: Pustygina N Citare în romanul lui Andrei Bely "Petersburg" Articolul - În carte: Tr în filologia rusă şi slavă XXVIII Critică literară (Studiul Occidentului Universității din Tartu, numărul) Tartu, , p - Acesta descrie figurile simetrice de lei situate la intrarea în conacul contesei A G Laval pe digul englez (acum digul Flotei Roșii,) Coffee House, Farsa, Theta Diamonds, Ceas Omega - În , pe Nevsky erau cafenele; "Fars" - numele teatrului G G Eliseev (Nevsky,); "Casa americană a diamantelor lui Tet (artificiale)" era situată la nr de pe Nevsky Prospekt (reclamă în ziar a vremii: "Diamantele lui TET sunt cea mai bună imitație din lume"); Omega este numele unei companii germane de ceasuri (pe Nevsky Prospekt erau de magazine de ceasuri) Percepția asupra orașului și în special Aplicații Postul Petersburgului ca un coșmar întruchipat a luat contur în Bely cu mult înainte de romanul "Petersburg" Vezi, de exemplu, articolul său "Orașul" ( ): "Moartea a scos-o pe marea desfrânată din iad pentru ca ea să stropească în noapte acele pumni de diamante, safire, iahturi Iată inscripția " Omega , ca o constelație, pâlpâie cu lumini de rubin de la înălțimea unei clădiri cu cinci etaje Privește în sus într-o noapte de ceață și vei crede că pe cer ard stele fără precedent Orașul care a pervertit pământul a creat ceva care nu există Dar l-a înrobit și pe om: l-a făcut pe locuitorul

orașului într-o umbră Dar umbra nu bănuia că era fantomatică Orașul ucide pământul O reformează într-un coșmar haotic" ("Arabesques", pp -) Vezi și articolul "The Stamped Galosh" ( ) Numele de familie Ommau-Ommergau s-a format probabil din numele unui sat din Bavaria, lângă Munchen - Oberammergau, unde, conform tradiției, tainele Patimilor lui Hristos sunt săvârșite la câțiva ani (vezi: Mezhdu dvuh revolyutsii, p) Festivitățile misterioase de la Oberammergau au fost renumite în toată Europa, au fost raportate în presa rusă Comparați: Dolgopolov L K Simbolismul numelor personale în lucrările lui Andrei Bely - În cartea: Patrimoniul cultural al Rusiei antice Originile Devenirea Traditii M , , p - Cuirasieri - unități călare, care erau înarmate cu soldați și ofițeri blindați La începutul secolului XX în Rusia existau doar patru regimente de cuirasieri Aceasta se referă la diferitele culori ale uniformelor regimentelor de cuirasi al Gărzilor de Salvare (galben și albastru), care făceau parte din Divizia de Cavalerie Gărzi Liliacul este un tip de liliac Această poreclă a lui Apollon Apollonovich îl aduce direct pe eroul romanului mai aproape de Pobedonostsev, care a fost asemănat în jurnalismul satiric și în critică cu un liliac sau cu păsările de noapte în general: "Ca un liliac ras cu ochelari și pe picioarele din spate" (A Amfiteatrov) , E Anichkov Pobedonostsev SPb , , p -); "Bufnița care a zburat departe de St Sinod "(Yablonovsky A Îmi spun la revedere, îngerul meu, de la tine - Eastern Review, , nr) și mulți alții etc Au fost publicate cărți poștale cu imaginea lui Pobedonostsev sub forma unui "liliac" Unul dintre ei (autor - N Zaborovsky) a înfățișat chipul lui Pobedonostsev într-o glugă, cu tentacule uriașe; pe de altă parte, o pasăre neagră cu chipul lui Pobedonostsev plutea deasupra unui grup de oameni cu bannerul "Libertate" M Gorki în "Viața lui Klim Samgin", descriind cărți poștale "pe subiecte politice", menționează și "Pobedonostsev sub formă de liliac" (Gorki M Poli lucrări colectate Opere de artă În de volume M , , v , p ; M, , v , p) Evident, Bely are în vedere raționamentul lui Gogol din capitolul al primului volum din Dead Souls despre tratamentul diferit al unuia și aceluiași funcționar cu funcționari diferiți în termeni oficiali (vezi: Gogol N V Poli, lucrări colectate [L], , vol VI, p -) mier Vezi și observațiile lui Bely despre "oficial" în articolul "Ivan Alexandrovich Khlestakov" ( ), construit pe imaginile lui Gogol: " va alerga la departamentul său, unde își va petrece ziua în strictă (o, bineînțeles) , nu jignitor de respectuos!) bow Acesta este un zâmbet grațios și acesta este un încuviințare din cap" (Dimineața capitală, , nr , octombrie) Conform tabelului gradelor, un registrator colegial este rangul ultimului, clasa a XIV-a, un consilier de stat este rangul clasei a cincea O interpretare mistică arbitrară a legii gravitației universale descoperită de Newton Potrivit lui Bely, lumea materială este supusă acțiunii nu numai a forțelor mecanice, ci și a forțelor oculte, așa cum spunea în comentariile ( ) la articolul său "Forms of Art": "Dar chiar și în concepția newtoniană despre cosmos, conceptul de forță s-a schimbat; punctul de aplicare a forțelor s-a dovedit a fi fie în spațiu, fie în afara spațiului; forța sa dovedit a fi fie o muncă mecanică, fie "qualitas occulta" (Newton însuși era înclinat către ultima interpretare a forței) "("Simbolism", p) În , Bely a notat într-o scrisoare către M K Morozova: " De exemplu, Newton : "puterea" lui este, desigur, "qualitas occulta În linii mari, Newton este și un ocultist: toate teoriile newtoniene din fizică sunt involuntar mistice" (GBL, f , cart , itemul) Note Gorgon - în mitologia greacă antică - un monstru înaripat sub formă feminină, a cărui privire a transformat toate ființele vii în piatră Erau trei

Gorgoni: Steno, Euryale și Medusa; Medusa, singurul muritor dintre Gorgoni, a fost decapitat de Perseu Însuși Bely a trasat această dualitate a lui Apollon Apollonovich până la povestea lui Gogol Paltonul cu imaginile ei polare - Akaky Akakievici Bashmachkin și o "persoană semnificativă": "Platina dezvoltă două teme: tema umilinței (Akaki Akakievici); și - tema aroganței unei persoane semnificative care, după ce l-a confundat pe Bashmachkin până la moarte, este mai târziu speriată de moarte: umbra lui Bashmachkin Apollon Apollonovich combină ambele teme ale pardesiului : în aspectul ministrului este o persoană semnificativă; în aspectul profanului - Akaki Akakievici"; mai departe, Bely descoperă la Apollon Apollonovich o serie de asemănări cu Akaky Akakievici: legături de limbă, chicoteli, hemoroizi etc ("Maiestria lui Gogol", p) Descrierea "bărbosului de piatră" poate să fi reflectat impresiile lui Bely cu privire la figurile sculpturale ale atlanților care susțin coloanele Palatului Belo-Selsky-Belozersky (din , palatul Marelui Duce Serghei Alexandrovici; arhitectul A I Shtakenshneider) Această clădire de la podul Anichkov (la colțul dintre Nevsky Prospekt și Fontanka) era, fără îndoială, binecunoscută lui Bely: în toamna anului a locuit la Sankt Petersburg în camere mobilate de pe Nevsky Prospekt de cealaltă parte a podului Anichkov Acest detaliu ar putea fi inspirat din poemul satiric al lui A K Tolstoi "Visul lui Popov" ( ): eroul poeziei a avut un vis că a apărut la recepția ministrului fără pantaloni Bely menționează această poezie într-o descriere jucăușă a călătoriei sale caucaziene: " mergem la Tiflis, unde țin două prelegeri, după care se va întâmpla ceva care mă va face să cad dinainte de frică și rușine " pantaloni ", și experimentez Tolstoi "Visul lui Popov" Scriitorii georgieni organizează o întâlnire solemnă dedicată mie " (Scrisoare către Ivanov-Razumnik din iunie - TsGALI, f , la , pct) Halbarda este o armă medievală de corp la corp sub forma unui topor care se termină într-o suliță Un pistol este un pistol antic Shestoper este o armă veche de corp la corp sub formă de buzdugan cu șase pene de metal În mitologia greacă, Niobe este fiica lui Tantalus, soția regelui teban Amphion, mama multor copii uciși de Apollo și Artemis ca pedeapsă pentru mândria ei excesivă; Niobe era împietrit de durere Statuia o înfățișează pe Niobe ca un simbol al durerii și al suferinței materne Aparent, acesta este un detaliu al uniformei vestimentare a regimentului de pază de cavalerie al Diviziei Cavalerie Gărzi - coifuri, "pe care erau înșurubate conuri ascuțite sau, în cazuri speciale, vulturi dublu capete argintii Din anumite motive, acești vulturi au fost numiți de soldați "yulubkymi " (Ignatiev A A Cincizeci de ani în rânduri M , , vol , p) Acest detaliu a fost introdus de Bely pentru a sublinia legătura dintre lucrare și romanul Porumbel de argint Această imagine se întoarce la Odiseea lui Homer: Ulise a ajuns pe o insulă plutitoare, care era condusă de stăpânul vânturilor, Aeolus Fascinat de poveștile lui Ulise, Eol l-a lăsat să plece împreună cu tovarășii săi în patria lor, prezentând o pungă cusută din pielea unui taur cu vânturile conținute în ea Chiar înainte de a ajunge pe insula natală Itaca, Ulise a adormit, iar tovarășii săi, dezlegând blana în speranța de a descoperi în ea comorile lui Eol, au provocat o furtună care a aruncat corăbiile înapoi în Eolie (Odiseea, X, -)) Piața Aleksandrovskaya este piața centrală a Sankt Petersburgului din fața Palatului de Iarnă (acum Piața Palatului) Reminiscențe ale unei scene din opera lui P I Ceaikovski Regina de pică ( ) bazată pe povestea omonimă a lui Pușkin: Liza, abandonată de Herman, se grăbește în Canalul de Iarnă, un mic canal care leagă Neva de Moika (actul , scena) Hercule, Poseidon - sculpturi care decorează

frontonul Palatului de Iarnă ^Aplicații Nikolaevka - un pardesiu în stil special (cu o pelerină), care a devenit larg răspândit în timpul domniei lui Nicolae I Bely vorbește aici despre starea în care se afla în toamna anului Trăind dureros o pasiune pentru L D Blok, el, prin propria sa mărturisire, a ajuns la disperare și a fost gata să se repezi în Neva Ulterior, amintind circumstanțele unei explicații decisive cu L D Blok la sfârșitul lunii septembrie și începutul lunii octombrie , Bely scria: "Nu trecuse jumătate de oră, se rostogoli de la etajul al patrulea direct în toamnă, în ceață, nepătruns de petele roșiatice ale ceață a stâlpului; și s-a trezit la pod; aplecându-mă mecanic, aplecându-mă peste balustradă, aproape că m-am aruncat - o, nu, nu în apă: pe șlepuri, plute, probabil bătute în cuie pe pod și pe țărm (nu se vedea apă: doar - o ceață roșie); acest gând despre șlepuri m-a oprit" ("Epic", nr , p ; cf : "Între două revoluții", p) melon, baston, urechi, nas și mustață - O astfel de listă de detalii caracterizează percepția Petersburgului, pe care Bely s-a conturat în toamna anului , despre care el însuși a scris în memoriile sale: " o pată de lanternă din care a venit o silueta: o pălărie melon, baston, haină, urechi, nas și mustață, porțile și pereții se simțeau din loc în loc; acum pete roșii se târau de peste tot: ceața devenea roșie murdară; în ea erau presărate doar paltoane umbrite, pălării melon, mustăţi, pene, agăţându-se mai târziu de romanul "Petersburg ; toate paginile ei sunt pline de un roi de umbre, oameni HÇ; Am văzut orașul așa când o ceață fără precedent a șters toate viețuitoarele din el" ("Între două revoluții", p) Viziunea artistică a unei persoane ca o colecție de elemente nelegate sau arbitrar conectate se întoarce la Gogol, pe care Bely însuși l-a notat (vezi: "Maiestria lui Gogol", p) inutil, inactiv, joc de creier - Cf comentariul autorului: " casa cu fiul senatorului rătăcind în ea este sălbatic arătată de șeful senatorial; senatorul însuși este un "joc de creier inactiv"* care a fost stors din autor, toate acestea sunt reluări ale temei "Jurnalul unui nebun" : "oamenii își imaginează că creierul este * în cap ; deloc: este adus de vântul din afară" * Gogol", p ; citat din povestea lui Gogol "Însemnările unui nebun") CAPITOLUL DOI Epigraful este din poemul neterminat al lui Pușkin "Ezerski" ( ) (V,) În nu exista un astfel de ziar La Sankt Petersburg a fost publicat un ziar cu numele "Tovarăș" din aprilie până la decembrie ; la Moscova - săptămânal din noiembrie până în iunie Eroul romanului lui Andrei Bely Porumbelul de argint ( ), care a fost ucis de sectanți Arthur Conan Doyle (-) este un scriitor englez, autor de romane și povestiri despre activitățile detectivului amator Sherlock Holmes, care a dobândit în Rusia la începutul secolului XX popularitate largă Chernyshev Most - un pod peste Fontanka, construit în - (acum Podul Lomonosov) Lanț spiritist - cel mai convenabil din punctul de vedere al apariției fenomenelor mediumistice, aranjarea participanților la o sesiune spiritualistă în jurul mesei; necesită implementarea unor reguli destul de stricte Un chiromant este un dăruitor de linii, riduri, pliuri și tuberculi pe palme, determinând caracterul unei persoane și prezicându-i soarta "Doamnă" - aici, poate, se înțelege și una dintre figurile cărților de ghicire - Tarotul, interpretat simbolic de ocultiști (vezi: Uspensky P D Simboluri ale Tarotului Filosofia ocultismului în desene și numere Pg ,) îngerul Peri este o reminiscență ironică a poemului lui V A Jukovski "Peri and Angel" ( ), care este o traducere a celei de-a doua părți a poemului "estic" de T Moore "Lalla Ruk" - "Paradisul și Peri" Peri, potrivit lui Jukovski, "ființele imaginare, mai joase decât îngerii, dar mai excelente decât oamenii, nu trăiesc în rai, ci în

flori Note curcubee și flutură în regiunile balsamice Această imagine era comună în poezia romantică rusă; Să ne referim în primul rând la poeziile lui A I Podolinsky "Div și Peri" ( ) și "Moartea lui Peri" ( ) În poemul lui Pușkin "Din Waggoo Cornwall" ( ), eroina este denumită "micul peri" (III,) Fuzi-Yama (Fuji) - muntele sacru al Japoniei, glorificat în legende și cântece și reprezentat constant de artiștii japonezi La sfârșitul secolului al XIX-lea, mai ales după cărțile lui Edmond de Goncourt "Utamaro" ( ) și "Hokusai" ( ), arta japoneză a câștigat o mare popularitate în Europa și a devenit la modă; acest hobby la începutul secolului al XX-lea a ajuns în Rusia: în special, unul dintre numerele revistei simboliste "Balance" a fost publicat în design japonez (, nr); în , la Sankt Petersburg a fost deschisă o expoziție japoneză, au fost publicate cărți despre Japonia (Sufletul Japoniei Romane japoneze, nuvelele, povestiri, balade și tancuri Editat și cu prefață de N P Azbelev Sankt Petersburg,) : Aston V G History of Japanese Literature, Vladivostok, , Vostokov, G Japanese Art, Sankt Petersburg, , Herne Lafcadio, The Soul of Japan, M , etc) Vezi și un eseu al unui prieten apropiat al lui Bely în anii G A Rachinsky "Poezia japoneză" (M ,) Bely era profund interesat de arta japoneză; în articolul "The Song of Life" ( ), el scria: " de îndată ce pictura japoneză a cântat pentru Goncourt, Edouard Manet a reînviat-o în opera sa iar Aubrey Beardsley a recreat epoca noastră în japonezi " ("Arabesci", p); vezi, de asemenea, cinci dintre poemele sale (și), stilizate ca tancuri japoneze (Bely Andrey Zvezda Pb , , pp -) și poemul "Floarea curge roua" ( ) ("Poezii și Poezii", p) Nikolai Apollonovich o numește pe Sofia Petrovna Lihutina, cu pasiunea ei necugetată pentru tot ce este japonez, o "păpușă japoneză" Moda pentru arta japoneză a fost remarcată de Bely într-o recenzie a colecției de povestiri a lui N I Petrovskaya "Sanctus amor" ( ), unde a scris despre Petrovskaya: nu stilizate, ca în peisajul japonez, imagini, ci păpuși, doar păpuși De aceea, peisajul japonez al operei sale se pierde adesea într-o poză dintr-o revistă de modă pentru femei "(" Arabesque ", p) Hadusai - Katsushika Hokusai (-) - un mare artist japonez care a creat aproximativ de mii de desene Duncan și Nikish - Isadora Duncan (sau Denkan) (-) - Dansatoare americană, unul dintre fondatorii școlii plastice de "dans modern"; în căutările ei s-a bazat pe mostre de materiale plastice grecești antice Ea a făcut în mod repetat turnee în Rusia, inclusiv în Bely și-a transmis impresiile despre performanța lui Duncan din ianuarie , în care a văzut "o imagine a unei vieți viitoare bogate - viața unei umanități fericite", în articolul "Green Meadow" ( ) (vezi: Bely Andrey Lunca verde M , , p -) Artur Nikisch (-) a fost un dirijor maghiar care a cântat în mod repetat în Rusia White l-a tratat cu entuziasm Un studiu despre Nikita este cuprins în articolul său "Masca" ( ), unde dirijorul este numit "vrăjitor" și "frenetic" ("Arabesques", pp -) Valchirii (din valkyria din limba norvegiană veche - alegerea morților) - fecioarele zeiței războiului și a victoriei printre vechii scandinavi, care au purtat eroii căzuți pe câmpul de luptă în Valhalla Zborul valchiriilor este un episod al începutului celui de-al treilea act al operei lui R Wagner Valchiria ( ) Bayreuth este un oraș din Bavaria în care a fost construit un teatru pentru reprezentarea operelor lui Wagner "Manifestul" de Karl Marx - "Manifestul Partidului Comunist" ( ), scris de K Marx și F Engels Annie Besant (-) - scriitoare engleză și persoană publică, unul dintre liderii mișcării teosofice, din președinte al Societății teosofice mondiale Cartea ei Man and his bodies (Londra-New York, ; ed a -a,) nu a fost publicată în traducere rusă; prima carte teosofică

din Rusia - E P (Pisareva E F > "Lumina pe cale și Karma" - a fost publicată abia la sfârșitul anului "Corpurile" în teosofie se numește compoziția unei persoane, vizibilă și invizibilă; fiecare dintre "corpurile" găsește o potrivire Aplicații în zone globale În momentul în care a lucrat la Petersburg, multe cărți și articole au apărut deja în Rusia care expuneau aceste propuneri teosofice: Annie Besant Înțelepciunea antică SPb , ; Bezant Annie A Brief Essay on Theosophical Teachings Bulletin of Theosophy, , No ; Pascal T Structura umană - Buletinul de Teozofie, , nr ; Stranden D Şapte principii ale omului conform învăţăturilor teosofiei - Buletinul de Teozofie, , Nr , ; Ledbiter Ch Scurt eseu despre teosofie Kaluga, și alții Bely expune ierarhia teosofică a "corpurilor" și lumilor în comentariile articolului "Emblematica semnificației" ( ) ("Simbolismul", pp -) Aici folosim un fapt din biografia tatălui vitreg al lui Blok F F La ianuarie , F F Kublitsky-Piottukh cu un detașament de grenadieri "a ocupat o poziție lângă capela Mântuitorului" (vezi: Beketova M A Alexander Blok Eseu biografic Pb , , p) Ordinul de a lua parte la suprimare a făcut o impresie deprimantă asupra lui și asupra întregii familii Bely, care a ajuns la Sankt Petersburg în dimineața zilei de ianuarie, a vizitat și Blok în acea zi Ulterior, el și-a amintit: " Franz Feliksovich, care apăra un fel de pod, ar putea fi forțat să se oprească de forța brută a mulțimii faptul că F F stătea tot timpul la vreun pod l-a deranjat pe Alexandru Alexandrovici " ("Epic", nr , p) A fost și un vizitator: vicleanul stema rusească Lippanchenko - Având în vedere că trăsăturile lui Lyubov Dmitrievna Blok au fost parțial reflectate în imaginea Lihutinei într-o caricatură, se poate presupune că numele lui Lippanchenko, un vizitator frecvent a Likhutins, a fost format de Bely prin analogie cu numele lui Semyon Viktorovich Panchenko (-) - compozitor, prieten cu M Beketova și tânărul Blok Bely l-a tratat cu ostilitate: "Acest Pancenko mi s-a părut fals L-am întâlnit doar o dată, m-a alungat" ("Epopeya", nr , p) La decembrie , M A Beketova scria despre cina de la Blok din decembrie: " emoție datorată prezenței lui Borya și S V împreună Amândoi, desigur, se blestemă reciproc în suflete sau condamna" (IRLI, f , poz , fol - v) Alte intrări în jurnal ale lui Beketova sugerează că Panchenko și Bely s-au simțit rivali în influența lor asupra familiei Blok În articolul lui N Pustygina (vezi nota la Ch), numele de familie al lui Lippanchenko este interpretat în mod dubiu ca "transformarea numelor de familie ale personajelor din Possesedul lui Dostoievski: Liputin + Tolkachenko" (p) Nu exista un astfel de regiment în Rusia, dar unul dintre șefii Regimentului de Husari al Majestății Sale era prințul Chakrabon de Siam Aceasta se referă la prevederile filozofice ale școlii pitagoreice, conform cărora armonia universului se realizează în categorii-opuse, sub care se rezumă tot ce există: unitate-multiplu, dreapta-stânga, bărbat-feminin etc Primul rând are un sens pozitiv, activ, al doilea negativ, pasiv Armonia lumii este unitate în pluralitate și pluralitate în unitate Mulți se unesc în număr; începuturile matematice sunt începuturile a tot ceea ce există În cifre, pitagoreicii vedeau analogii sau asemănări cu lucrurile Unul este cauza unității, doi este cauza bifurcării, divizării; unul determină primul rând, doi - al doilea De aici remarca ironică a lui Bely Bely ar putea obține o descriere a învățăturilor școlii pitagoreice din cartea: Trubetskoy S Metaphysics in ancient Greece M , Vezi judecăţile lui Bely despre "numărul pitagoreic": Bely Andrey Pe trecere II Criză de gândire Pb , , p - ; "Note de călătorie", p , Moartea lui Siegfried este episodul final al operei lui R Wagner Siegfried (-), a treia parte a

tetralogiei operei Der Ring des Nibelungen broască , bufon roșu - Imaginea bufonului roșu (precum și domino-ul roșu) este asociată cu povestea lui Edgar Poe "Masca morții roșii" În , Bely și-a propus să scrie drama The Red Jester Balada lui Bely "Jester", creată în concomitent cu începerea lucrărilor la "Petersburg" poate servi drept paralel; prezintă un bufon cocoșat într -o "pelerina de satin" (vezi: B e-lyi Andrey Korolevna și cavalerii Pb , , pp -) Sună Sofia Petrovna Note Nikolai Apollonovich este, de asemenea, o "broască" (în alt caz, o "broască"), dar această definiție, alături de "bufonul roșu", ascunde o reminiscență probabilă a unei alte povești a lui E Poe - "Broasca" ("Salt -Jump",): apariția lui Nikolai Apollonovich în fața Sofiei Petrovna într-un domino roșu aprins și răzbunarea ei ulterioară la balul de la Tsukatov corespunde în povestea lui E Răzbunarea bufonului ("broasca"), care într-un mod viclean a dat foc regelui crud și slujitorilor săi în viață în timpul mascaradei (vezi: P despre Edgar Allan, Poly povestiri adunate, M, , pp -) Cinizelli Circus - un circ staționar de piatră pe Fontanka, deținut de un actor și regizor de circ, italian de naștere, Scipio Ciniselli; acum - Circul de Stat din Leningrad o femeie cu barbă cu o tânără servitoare, Mavrushka , - Numele slujnicei ar putea fi împrumutat din poezia lui Pușkin "Casa din Kolomna" ( ); mențiunea din textul lui Bely lângă numele slujnicei "femeie cu barbă" corespunde scenei de bărbierit a pseudo-Mavrushei din poemul lui Pușkin Adică o ședință de spiritism Bely a fost mereu precaut și sceptic față de spiritism, opunându-l misticismului religios autentic, din punctul său de vedere Într-o scrisoare către N I Petrovskaya din iunie , el scria: " misticismul nu poate fi de acord cu necesitatea fenomenelor exterioare Nici Hristos, nici Buddha, nici profeții nu organizau ședințe de spiritism, iar dacă făceau minuni, aveau o semnificație clar transformatoare, adică erau simboluri, nu fenomene Important este ca miracole - simboluri - halucinații să apară brusc fără ședințe, fără premeditare" (GBL, f , card , poz) funcționari de clasa a patra - în conformitate cu "Tabelul de ranguri" consilieri imobiliari, procurori șefi, maeștri de herald (în serviciul public), generali-maiori (în armată), contraamirali (în Marina) Aceasta se referă la înmormântarea lui Prince Serghei Nikolaevici Trubetskoy (-) - publicist, filozof, primul rector ales al Universității din Moscova, o figură cunoscută în tendința liberală și un susținător al monarhiei constituționale; fiind membru al deputației lui Nicolae al II-lea în iunie , s-a adresat țarului cu un discurs liberal programatic A murit la septembrie la Sankt Petersburg, în timpul unei ședințe a comisiei pentru elaborarea unei carte universitare Trubetskoy a fost înmormântat la Moscova; romanul înfățișează văzând sicriul în stația de cale ferată Nikolaevsky pe octombrie De fapt, cortegiul nu mergea de-a lungul lui Nevsky, așa cum scrie Bely, ci de-a lungul Suvorovsky Prospekt de la clinica Eleninsky (Sankt Petersburg Vedomosti, , nr , octombrie) Atât la Sankt Petersburg, cât și la Moscova, înmormântarea a căpătat caracterul unei manifestări politice; Pe octombrie, aproximativ de mii de oameni au mers în spatele sicriului din Moscova White, care a participat la ele a scris: "Panglici stacojii de coroane, umbrind viu verdele frunzelor, s-au vărsat peste marea de capete negre Capetele au fost descoperite în fața fiecărei biserici, iar numeroase coruri au cântat "Memoria eternă" În fruntea cortegiului, un buchet de flori stacojii era purtat pe un stâlp lung, iar panglicile, căzând, fluturau "(Bely Andrey Prințul S N Trubetskoy - Cântare, , nr - , p) Casa Petrovsky - Palatul de vară al lui Petru I, construit în Grădina de vară în anii - proiectat de D Trezzini Sursa acestei fraze ar putea fi

cuvintele lui Pobedonostsev, rostite de mitropolitul Anthony în prezența lui D S Merezhkovsky: "Rusia este un deșert de gheață pe care merge o persoană atrăgătoare" (vezi: Merezhkovsky D S A fost și va fi Jurnalul) - Pg , , p) Această întâlnire s-a desfășurat în cadrul eforturilor de soluționare a Întâlnirilor religios-filosofice, interzise în ; Bely ar fi putut ști despre circumstanțele ei de la Merezhkovsky sau Z N Gippius O analogie cu cuvintele lui Apollon Apollonovich poate fi văzută și în formula binecunoscută a gânditorului conservator K N Citate din poeziile lui Pușkin (vezi notele , , la cap) Al doilea pasaj este dat inexact; rând final: "Geniul care s-a scurs de la noi pentru totdeauna " Aplicații Bely și-a amintit că cel mai distinct sentiment al imaginii lui Apollo Apollonovich în camera sa a fost asociat pentru el cu șoareci (în , în timp ce lucra la Petersburg, în Bois-le-Roi, lângă Paris): " I-am recunoscut urechile moarte , o frunte imensă, îngălbenită și goluri în cei mai reci ochi; este curios că în acelaşi timp strigă Nellie; un şoarece insolent sări spre ea, scârţâind, pe pat Câteva zile ne-au bulversat șoarecii; șoarecii se târau prin cameră, luminați de soare "(Bely Andrey Note ale unui excentric Berlin, Helikon, , vol , p) Golul lui Torricelli - un spațiu fără aer format deasupra suprafeței unui lichid într-un vas închis de sus Acest fenomen a fost explicat în de către fizicianul italian E Torricelli (-) Gnosticismul este un ansamblu de sisteme religios-filosofice sincretice care au apărut în primele două secole ale noii ere, în care faptele și învățăturile de bază ale creștinismului sunt combinate cu elemente ale religiilor păgâne Gnosticismul a fost o formă de legătură între noua religie creștină și mitologia și filosofia elenismului Cele mai studiate sunt sistemele gnostice ale lui Valentinus și Basilides Din posibila "istorie a gnosticismului" pe care Bely și, în consecință, eroul său au putut să o citească, indicăm cărțile: Ivantsov-Platonov A M Erezii și schisme ale primelor secole de creștinism M , ; Harnack A Geschichte der altchristlichen Literatur bis Eusebiu Leipzig, ; Hingelfeld A Die Ketzergeschichte der Urchristentums Leipzig, ; de F aye E Introductions á l'etude du gnosticisme au II et au III siede Paris, Grigore de Nyssa (c -c) - Episcop al orașului Capadocian Nissa, "părintele și profesorul bisericii", fratele mai mic al lui Vasile cel Mare, unul dintre cei mai semnificativi reprezentanți ai gândirii filozofice în teologia creștină a epocii sale Viziunea filozofică asupra lumii a lui Grigore poartă urme ale influenței pitagoreenilor, a lui Platon și a neoplatoniștilor Grigore deține tratate dogmatice, interpretări alegorice ale textelor biblice, predici și scrisori Bely credea că "extazul" în conștiința creștină a apărut pentru prima dată în Grigore de Nyssa (Bely Andrey La trecere II Criza gândirii, p); cf o remarcă despre "luminile extatice" ale lui Grigore de Nyssa (Bely Andrey Epopeya - Epopeya, M ; Berlin, , nr , p) Sirian - Isaac Sirpyaninul, "părintele bisericii" al secolului al VII-lea, autor al unor învățături care conțin o analiză a stărilor de neprihănire și păcătoșenie, precum și a modalităților de autodesăvârșire creștină Bely îl menționează într-unul dintre articolele despre D S Merezhkovsky ("Arabesques", p) Referindu-se la evenimentele vieții sale din , Bely nota: " a trecut la citirea Părinții Bisericii; și cel mai important, la învățăturile operelor lui Isaac Sirul, care au lăsat cea mai puternică impresie în sufletul meu "(Bely Andrey Material pentru o biografie (intim), destinat studiului abia după moartea autorului ( ) - TsGALI, f , op , single , fila) Apocalipsa - "Revelația Sfântului Ioan Teologul", ultima carte a canonului Noului Testament, care conține o predicție

profetică a venirii lui Hristos pentru judecata lumii și împărăția viitoare a lui Dumnezeu Ideile și imaginile Apocalipsei au ocupat un loc important în viața și căutarea creativă a lui Bely Imaginea unui terorist revoluționar care studiază Apocalipsa ar fi putut fi inspirată de Bely de destine reale Pe lângă B Savinkov și G Gershuni menționate în articolul lui L K Dolgopolov, Nikolai Alexandrovich Morozov (-), poet și populist revoluționar, membru al grupării teroriste "Libertate sau Moarte" și apoi membru al Comitetului Executiv al Partidului "Narodnaya Volya", care se află într-o poziție ilegală din Din până în , Morozov a murit în izolare în Cetatea Shlisselburg, unde a fost angajat, în special, în studiul Apocalipsei În , a fost publicată cartea sa "Revelația în furtună și furtună" Istoria Apocalipsei Bely a salutat cartea "Prizonierului din Shlisselburg, domnul Morozov" cu o recenzie în care scria: " Mă grăbesc să aduc un omagiu respectului meu profund și uneori admirației pentru metodele domnului Morozov, unde pătrunderea poetică în natură se ceartă cu un spirit uimitor; în cele din urmă, sensul astronomic al lui "Deschis Note veniya", după părerea mea, este complet stabilită" (Pereval, nr , , p) O altă figură care atrage atenția în acest sens este Lev Alexandrovici Tihomirov (-), de asemenea membru al Comitetului Executiv al Voinței Poporului; a fost grațiat de Alexandru al III-lea, s-a rupt de mișcarea revoluționară (prin publicarea cărții De ce am încetat să mai fiu revoluționar în) și s-a transformat într-un monarhist extrem de reacționar și militant; la un moment dat a fost redactorul semi-oficialului Moskovskie Vedomosti Tikhomirov a fost interesat de interpretarea Apocalipsei și pe această bază l-a întâlnit Bely; el a dedicat un capitol întâlnirilor sale cu Tihomirov în memoriile sale (vezi Nachalo veka, pp -) De asemenea, este posibil ca, în crearea imaginii lui Dudkin, Bely să fi avut în vedere biografia lui Alexei Nikolaevich Turgheniev (d), tatăl primei sale soții A A Turgeneva, care "își încheie viața în cercul socialist- Revoluționari, se apropie de teroriști; și moare cu câteva zile înainte de arestarea lui iminentă" (Bely Andrey, Memorii, vol III, partea - GPB, f , poz , fol) Bely a aflat aceste fapte cu puțin timp înainte de începerea lucrărilor la Petersburg Este posibil ca crearea imaginii lui Dudkin, în care trăsăturile anarho-teroriste sunt combinate cu o atenție persistentă la problemele religioase, să fi fost influențată de gândurile lui F Nietzsche, potrivit cărora creștinismul și anarhismul vizează în egală măsură distrugerea cultură și principii sănătoase într-o persoană și, prin urmare, "între creștin și anarhist, se poate stabili egalitatea deplină: scopul lor, instinctul lor se reduce doar la distrugere" (N și che Pr Antihrist Traducere de H N Polilov Sankt Petersburg , , p) Adolf Harnack (-) a fost un teolog protestant german, profesor la Universitatea din Berlin, șef al istoriei bisericii în Europa la sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul anilor Secolului Lucrarea sa Esența creștinismului a fost publicată în mod repetat în Rusia în anii Un academician este studentul unei academii teologice Schemnik (schemamonah) - un călugăr care a acceptat schema, vol cel mai înalt grad monahal din Biserica Ortodoxă, necesitând îndeplinirea unui număr de reguli ascetice severe George - Ordinul Sf George, înființat de Ecaterina a II-a pentru a "răsplăti faptele militare excelente și încurajarea în arta războiului"; în au fost aprobate crucile Sf Gheorghe pentru gradele inferioare; avea grade Un episod din biografia lui Grigori Andreevici Gzhurshuni (-), unul dintre liderii Partidului Socialist-Revoluționar, șeful unei organizații militante, care a fugit în toamna anului din servitutea Akatui Un acord al șaptelea este o consonanță a patru sunete Aici:

misterios, având un sens secret Helsingfors (acum Helsinki) - până în principalul oraș al Marelui Ducat al Finlandei; la începutul secolului al XX-lea a fost unul dintre centrele activității revoluționare și de opoziție Dmitri Nikiforovici Kaigorodov (-) este un cunoscut naturalist-fenolog, profesor, autor a numeroase eseuri științifice populare despre flora și fauna Rusiei, pe care Bely le-a citit în copilărie (vezi: "La începutul a două secole ", p) Ieri ochii mei s-au uitat - Inexactitatea lui Bely: judecând după conținutul romanului, întâlnirea lui Dudkin cu senatorul de pe Nevsky Prospekt și întâlnirea lor ulterioară la casa lui Ableukhov a avut loc în aceeași zi Fitin este un medicament folosit în boli ale sistemului nervos, isterie etc Călărețul de bronz, monument ecvestru al lui Petru I în Piața Senatului de E Falcone, ridicat în Această imagine este ridicată de Bely poeziei lui Pușkin "Călărețul de bronz" și este constant comparată cu ea pe tot parcursul romanului de imagini din Călărețul de bronz al lui Pușkin miercuri: Unde galopezi, mândru cal, Și unde vei coborî copitele? O, puternic stăpân al sorții! Aplicații Nu ești chiar deasupra prăpastiei La înălțime, cu un căpăstru de fier înălțat Rusia pe picioarele din spate? (V,) Laș (rusă veche) - cutremur Tsushima - Bătălia navală de la Tsushima din - mai lângă Insulele Tsushima din strâmtoarea Coreea în timpul războiului ruso-japonez din - , care s-a încheiat cu înfrângerea completă a escadronului rus Kalka este un afluent al râului Kalmius, pe care, la mai , a avut loc prima bătălie a trupelor prinților ruși și a hanului polovtsian Kotyan cu armata mongolo-tătară din Dzhebe și Subede, care s-a încheiat în înfrângerea trupelor ruse Andrei Bely regândește aceste evenimente sub semnul intuițiilor eshatologice ale lui Vl Solovyov ("Trei conversații", -), care a profețit o nouă invazie "mongolică" a Europei septembrie pe câmpul Kulikovo a avut loc o bătălie a trupelor rusești conduse de prinț Dmitri Donskoy cu mongolo-tătarii Bătălia s-a încheiat cu victoria trupelor ruse și a reprezentat un punct de cotitură în lupta împotriva jugului mongolo-tătar Sensul eshatologic pe care Bely o pune acestui eveniment derivă, în special, din ciclul poetic al lui A Blok "Pe câmpul Kulikovo" ( ), care a ocupat un loc imens în mintea lui Bely: " elanul "Câmpul Kulikovo" pentru mine, rând cu rând, coincide cu cele mai intime experiențe din acești ani de viață; întreaga sa temă: întunericul suspendat și amenințarea estului (tătarismul) și sentimentul nevoii de a se înarma pentru a lupta cu inamicul ocult au fost experimentate de mine "(" Epic ", Nr , Contextul istoric și literar al ciclului "Pe câmpul Kulikovo" este studiat în articolul: Levinton G A , Smirnov I P "Pe câmpul Kulikovo" de Blok și monumentele ciclului Kulikovo carte: Bătălia de la Kulikovo și Rise of National Self-Consciousness (Proceedings of Department of Old Russian Literature, vol XXXIV), L , , pp - Aparent, aceasta se referă la figurile zburătoare ale Gloriei cu coroane de laur în mâini - parte a decorației sculpturale a arcului Statului Major General (- ; sculptorii S S Pimenov și V I Demut-Malinovsky) Stepka , fiul comerciantului Ivan Stepanov, este un personaj din romanul lui Andrey Bely Porumbelul de argint ( ), care s-a mutat la Petersburg, care a fost conceput ca a doua parte a trilogiei începute de Porumbelul de argint În primul roman, Styopka părăsește satul natal și se duce nimeni nu știe unde (Porumbelul de argint, pp -) Tselebeevo este satul în care are loc Porumbelul de Argint Styopka povestește despre secta mistică a "porumbeilor", descrisă în "Porumbelul de argint" Comparați: "Styopka a fugit la Kobylya Puddle cu oameni ciudați care adulmecă și i-au spus că "slăbirea" oamenilor vine prin Duhul Sfânt și că există oameni care așteaptă în secret venirea

Duhului pe pământ" (" Porumbel de argint", p) Aceasta se referă la Pyotr Daryalsky, personajul principal al "Porumbelului de argint"; Styopka repovesti elementele individuale ale intrigii acestui roman "Primul distilator" este o comedie populară de L N Tolstoi "Primul distilator, sau cum a meritat diavolul mic o pâine" ( ) (Tolstoi L N Poli lucrări adunate M , , vol , p) -), care este o punere în scenă a propriei sale povești "Cum diavolicul a răscumpărat pâinea" Comedia folosește tehnicile dramei populare și demonstrează necazurile pe care vinul le aduce cu ea Probabil că se referă la capela budistă din Staraya Derevnya (pe atunci la periferia Sankt-Petersburgului), construită în - (proiect de G V Baranovsky) Construcția capelei a stârnit un strigăt public: pentru a rezolva problemele legate de construcția acesteia, a fost creat un comitet special, care includea cei mai mari savanți orientali ruși (V V Radlov, S F Oldenburg, F I Shcherbatskoy), artistul N K Roerich și alții; construcția a fost realizată din inițiativa și cu sprijinul lui Dalai Lama Philadelphia (greacă - dragoste frățească) - un oraș din Lydia (Asia Mică); numit după fondatorul său Attalus II Philadelphus, regele Pergamonului Creștinii din Philadelphia, în ciuda persecuțiilor din partea celor din jur Note tsev, au rămas fermi în credință, iar în Apocalipsă s-a promis să-i salveze de ceasul ispitei, care va veni în tot universul (I, I, III, -) Istoria ulterioară mărturisește că, în ciuda ruinei și devastării generale a bisericilor creștine din Asia, biserica din Filadelfia nu a încetat să existe, fiind singură printre regiunile musulmane Sophia (greacă σοφία - pricepere, cunoaștere, înțelepciune) este un concept mitologic asociat cu ideea de plenitudine semantică și aranjare a lucrurilor Sophia este conceptul principal în filosofia lui Vl Solovyov, toate în sine conținând unitatea, principiul etern feminin al zeității, corpul mistic colectiv al Logosului și, în același timp - omul total ideal Sophia este identificată (sau caută să reunească) conceptul mitologic și poetic al "sufletului lumii" - unitatea elementelor vii ale creației Poezia lui V Solovyov "Trei întâlniri" ( ) descrie întâlniri cu "prietenul etern" - Sophia, "femininitatea eternă" Aceasta se referă la Anna Nikolaevna Schmidt (-), angajată a ziarelor Nijni Novgorod, autoarea tratatului mistic "Al treilea testament" și a altor lucrări de natură religios-extatică (adunate într-o ediție postumă: Din manuscrise) a Annei Nikolaevna Schmidt [M],) După ce a citit Trei Convorbiri în , ea a crezut în Vl Solovieva ca una dintre întrupările lui Hristos pe pământ și "s-a imaginat ca întruparea Sofiei, care l-a inspirat pe Vl Solovyov" ("Epic", nr , p) Din martie , Schmidt a intrat în corespondență cu Vl Solovyov, în aprilie s-au întâlnit personal Bely l-a întâlnit pe A N Schmidt în casa lui M S Solovyov, fratele filozofului A N Schmidt a răspuns cu entuziasm articolului lui Andrei Bely "Despre Theurgie" ( ), considerându-l "un semn al vremurilor" (vezi: Notă despre un articol teosofic - În cartea: Din manuscrisele lui A N Schmidt, p) -) În memoriile sale ulterioare, Bely a oferit o caracterizare ironică a lui A N Schmidt, numind-o "pe jumătate nebună", iar Al Treilea Testament o "lucrare teosofico-scolastică pe jumătate delirante" ("Începutul secolului", pp ,)) La Nijni Novgorod, M Gorki a comunicat cu ea, care a scris ulterior un eseu de memorii "A N Schmit" ( ) (Vezi: Gorki M Poly, lucrări colectate Lucrări artistice În vol M , , v , pp - , -) Al doisprezecelea an, potrivit lui Bely, a jucat un rol decisiv în istoria Rusiei Vezi scrisoarea sa către M K Morozova, citată aici în articolul lui L K Dolgopolov Noe - conform Bibliei - ultimul patriarh dinaintea potopului global; s-a păstrat neimplicat în rău în timpul domniei corupției

extreme Dumnezeu i-a poruncit să construiască un chivot în care Noe și familia lui au fost mântuiți în timpul potopului global (Geneza, VI, - , VII, - , VIII, -) "Da, vino, Doamne Isuse!" - fraza finală a Apocalipsei (XXII,) CAPITOLUL TREI Epigraf - din poezia lui A S Pușkin "Ezersky" cu un prim rând schimbat; Pușkin: "Deși nu este un militar" (V,) Lovitură de tun zilnic de la Cetatea Petru și Pavel exact la prânz Conform "Tabelului de ranguri", stabilit de Petru I, toate gradele Imperiului Rus erau repartizate la clase sau trepte Cavalier al unuia dintre cele opt ordine rusești - St Anna După origine - ordinul Holstein, inclus în numărul ordinelor rusești de către Paul I în Vulturul Alb este un ordin polonez care a devenit parte a ordinelor ruse în numărul unu deasupra numărului doi - Restul descrierii lui Nikolai Apollonovich, conținute în prima ediție a romanului (Vezi p prezent, ed) Aceasta se referă la tratatul de pace ruso-japonez semnat de S Yu Witte la august în orașul american Portsmouth Tratatul era considerat mare Aplicații o victorie diplomatică pentru Witte; a fost ratificat de Nicolae al II-lea la octombrie , la octombrie a fost emis cel mai înalt manifest cu această ocazie Witte a fost ridicat la demnitatea judetului În consecință, se poate presupune că în acest moment al romanului vorbim despre o recepție solemnă la Palatul de Iarnă chiar cu această ocazie Bely ar putea avea în vedere și primirea ceremonială din octombrie , cu ocazia omonimului moștenitorului tronului Alexei (născut la iulie), fiul lui Nicolae al II-lea ("ziua de urgență"); în această zi, "capitala a înflorit cu steaguri și a căpătat un aspect de sărbătoare" (Sf Petersburg Vedomosti, , nr , octombrie, p) Gărzi de cavalerie - inițial escorta de cavalerie a Ecaterinei I la ceremonia încoronării acesteia, ulterior - un regiment de cavalerie deosebit de privilegiat, format din trei escadroane s-au ridicat călăreți azurii, dând atât distanței cât și soarelui argintul armurii lor oo eliberat mulțimii s-a plâns cu o trâmbiță fl autist" patos mier versuri din poemul program "Lâna de aur" ( ); Ascultă, ascultă Ajunge suferință! Purtați armură din material solar! Bătrânul Argonaut strigă după el, strigă cu o trâmbiță de aur: "Pentru soare, pentru soare, iubind libertatea, să ne grăbim în eterul albastru! " (Bely Andrey Aurul în azur M , , p) De vachanic prieten, budhic scânteie - Devakan (tradus literal din sanscrită - "locul zeilor") - desemnarea cerului în teosofie; sfera în care trec ființele umane, care și-au vărsat corpurile fizice și astrale, o lume a beatitudinii și a bucuriei inexprimabile "Imaginile mentale ale prietenilor noștri ne vor înconjura în Devakan Cei pe care i-a iubit în timpul vieții ei pământești se înghesuie în jurul fiecărui suflet, iar fiecare imagine care a trăit pe pământ în inimă devine un tovarăș viu al sufletului în timpul șederii ei cerești "(Bezant Anni Înțelepciunea antică Sankt Petersburg , , p) mier capitolul "Devakan" din studiul lui R Steiner "Evoluția lumii și a omului" (Buletinul de teosofie, , nr , pp -) Buddhi (Buddhi, Buddhi) - din denumirea sanscrită de înțelepciune - sfera "sufletului lumii", "sufletului spiritual", principiul vieții spirituale, sfera înțelepciunii și a iubirii care decurge din conștiința unității tuturor lucrurilor (Vezi: Stranden D Şapte principii ale omului conform învăţăturilor Teozofiei - Buletinul Teozofiei, , nr , p) "Scânteia budică" simbolizează separarea esenței divine, ascunsă în om, de conștiința divină, Sinele lumii (Vezi: Bezant Anni Înțelepciunea antică, pp -) ",, Buddhi", scrie Bely în comentariile la articolul "The Emblematics of Meaning" ( ), "este o stare despre care nu se poate spune nimic în termeni de cuvinte: conceptul cel mai aproximativ al planului budic dă o idee a relației

dintre oameni, în care înțelepciunea cu dragostea" ("Simbolism", p) Ambele concepte sunt folosite ironic în contextul romanului Opoponax este o rășină aromatică cu miros de mosc extrasă din sucul plantei cu același nume din tărâmul necesității, să punem tărâmul libertății - Aceste cuvinte se întorc la expresia lui F Engels din cartea Anti-Dühring Vorbind doar despre Note sub socialism, "oamenii vor începe să-și creeze propria istorie în mod destul de conștient", Engels subliniază că acesta este "saltul omenirii de la tărâmul necesității în cel al libertății" (Marx K și Engels F Works M , , vol , p) Bely în articolul său "Social Democracy and Religion" ( ), combinând în mod bizar socialismul cu religia, scria: "Revoluția socială va deschide ușa către tărâmul libertății, va elibera forța interioară a omenirii, până acum legată din exterior, clară locul construcției religioase" (Pereval, nr , , p) Bely pune în gura unuia dintre personajele episodice ale Porumbelului de argint o expresie apropiată de sens (Silver Dove, p) Poeziile Varvara Evgrafovna se întorc la poezia lui Pușkin "A fost odată un biet cavaler " ( ) în ediția pe care a inclus-o în "Scene din vremurile cavalerești" ( ): Plin de iubire curată, Credincios unui vis dulce, A M D Cu sângele lui A scris pe scut (VII,) Ultimele două versuri sunt luate ca epigraf în poezia lui Blok "A M Dobrolyubov" (; publicată sub titlul "Unul dintre decadenți" în) Literele A M D ("Ave, Mater Dei!" - cuvintele rugăciunii catolice) coincid și cu inițialele lui A M Dobrolyubov (Bloc A Lucrări adunate În vol M ; L , , vol , p ,) Imaginea lui Nikolai Apollonovich ("N A A ") din poeziile lui Varvara Evgrafovna se corelează și cu prințul Mișkin din "Idiotul" - poemul "A fost odată un biet cavaler în lume " este citat în romanul lui Dostoievski (partea a doua, Ch VII) în legătură cu Mișkin, cu înlocuirea corespunzătoare a inițialelor (în loc de "A M D " - "N F B ", adică Nastasya Filippovna Barashkova) (Dostoievski F M Poly, cules Op În vol L , , v , p) N Pustygpna, în studiul său asupra stratului citat la Petersburg, corelează și primul rând de versuri comentate cu versul "Swarty-faced, tall and straight" din poemul lui N A Nekrasov "Vlas" ( ) (Tr în rusă și Filologie slavă XXVIII Critică literară, p) Aperception - (latină ad-to și perceptio-perception)-o manifestare a activității interioare a sufletului, dependența fiecărei noi percepții de experiența trecută și conținutul general al activității mentale a unei persoane Termenul a fost introdus de G W Leibniz, care a înțeles apercepția ca fiind conștiința de sine activă a monadei, care asigură trecerea unei stări mentale inferioare (percepția, adică percepția pasivă) în conștiință Hermann Cohen (-), filozof și logician german, șef al școlii de neo-kantianism din Marburg; a încercat să creeze o filozofie pur epistemologică pe baza transcendentalismului și apriorismului lui Kant, a afirmat identitatea gândirii și a ființei și a considerat ființa ca o împletire a relațiilor logice Aceasta se referă, după toate probabilitățile, la lucrarea sa "Logik der reinen Erkenntnis" ( ) Pentru a studia Cohen, precum și alți filosofi neo-Kantpan, Bely a început în toamna anului ; vezi și poezia sa "Înțelepciunea" ( ) ("Urn", p) În articolul "Mișcarea circulară" ( ), care a fost scris în paralel cu lucrarea despre "Petersburg", Bely, depășind deja "cohenpanismul", scria ironic despre "amoniacul logic salvator" al logicii coheniene (Trudy i DNP, , nr - , p) "Théorie der Erfahrung" al lui Cohen - Studiul lui G Cohen despre "Kants Théorie der Erfahrung" ("Teoria cunoașterii lui Kant", , ed a -a) Bely a studiat această carte în octombrie (Bely Andrey Material pentru o biografie (intim) , fol v) Potrivit acestuia, "a fost răpusă de toată Moscova filozofică" ("Între două revoluții", p)

Auguste Comte (-) - filozof și sociolog francez, fondator al pozitivismului, cel mai autoritar și popular sistem filozofic Aplicații în rândul intelectualității ruse din a doua jumătate a secolului al XIX-lea Natura însăși a opoziției este orientativă, în care bătrânul Ableukhov este un susținător al pozitivismului lui Auguste Comte (filozofia "părinților"), iar fiul este un susținător al idealismului subiectiv al lui Kant, care este atât de semnificativ pentru Bely se Pentru mai multe despre această opoziție joc de cuvinte, care reflectă comic tema "tatălui și fiului", vezi Pusty Gina N Citate din romanul lui Andrey Bely "Petersburg" (Tr po russkoi i slavyanskoy philologii XXVIII Critica literară, p -) Cohorta - de la sfârșitul secolului II î Hr e - principala unitate tactică a armatei romane (de oameni) cohorte formau o legiune Testu do (lat testudo - broasca testoasa) - un detașament de asalt ermetic închis de legionari, formând un fel de acoperire din scuturi ridicate deasupra capetelor lor Turris este o structură de asediu de tip turn în armata romană Războiul Galic - operațiunile militare ale lui Iulius Caesar împotriva diferitelor triburi germanice din Galia (- î Hr), descrise în detaliu de Cezar însuși în Notele despre războiul galic John Stuart Mill (-), filozof, logician și economist pozitivist englez; a construit un sistem de logică pe baza psihologismului empiric În cercurile inteligenței ruse din a doua jumătate a secolului al XIX-lea considerat unul dintre cei mai influenţi gânditori Lucrarea principală a lui Mill, The System of Logic ( ), a fost publicată în mod repetat în traduceri rusești; Bely a studiat-o încă din liceu, la recomandarea tatălui său, N V Bugaev: "în clasa a VIII-a, a adăugat Principiile de bază ale lui Spencer și logica lui Mill, pe care le-am depășit doar la universitate ; a depășit deja în clasa a opta "(" La sfârșitul a două secole, p ; cf pp , ,) Astfel, episodul comentat al romanului este și direct autobiografic Mill, alături de G Spencer și O Comte, a fost pentru Bely unul dintre acei "stâlpi" ai filozofiei "părinților" - pozitivismul, care trebuie depășit prin simbolism Christoph Sigwart (-) - logician german, filozof neo-kantian, autor al lucrării în două volume "Logica" (- ; traducere rusă - Sankt Petersburg, -) Bely a studiat "logica" lui Sigvart în octombrie (Bely Andrey Material pentru o biografie (intim) , fol v) Numind-o "o lucrare minunată", Bely susține că Sigwart, spre deosebire de Mill, "este un susținător al fundamentării epistemologice a problemelor logice; a făcut multe pentru a elibera problemele logicii de tot felul de gusturi psihologice" ("Simbolism", p) Această indicație conține o aluzie la biografia lui K P Pobedonostsev, care în a absolvit un curs la Școala Imperială de Jurisprudență și, ulterior, a deținut catedra de drept civil și a predat jurisprudența membrilor familiei imperiale Un bundist socialist este membru al Bund-ului, o organizație naționalistă evreiască autonomă care la un moment dat făcea parte din RSDLP Un citat inexact din poemul lui N A Nekrasov "Către semănători" ("Semănătorul de cunoaștere pentru câmpul poporului! ",), foarte popular în rândul intelectualității radicale și populiste Distorsiunea ("seiti") este deliberată, reflectă atitudinea ironică a lui Bely față de "activistul zemstvo" Aici Bely ridiculizează "anarhismul mistic" - doctrina filozofică și estetică propusă de Georgy Chulkov (vezi cartea sa "Despre anarhismul mistic", Sankt Petersburg,) și care a primit o anumită rezonanță în cercul simbolist Combinând eclectic în construcțiile lor cele mai diverse idei filosofice, religioase, estetice, anarhiștii mistici erau obsedați de patosul respingerii "lumii date", care îi lega parțial de radicalismul politic Bely, care vedea în anarhismul mistic o "profanitate" a fundamentelor

simbolismului, a supus această învățătură unei critici fără milă: aproape toate articolele sale din - includ direct sau indirect un element de controversă cu "anarhismul mistic" (Vezi: Moștenirea literară M , , v Valery Bryusov, pp -) Bely i-a ridiculizat simultan pe anarhiștii mistici și în "simfonia a patra" Cupa viscolelor ( ) și în romanul Porumbelul de argint ( ) Note "Privindu-se la raza apusului violet " - Romantism bazat pe cuvintele poeziei "Ai uitat" a poetului P A Kozlov (-), publicată în ediție separată cu muzică de A A Oppel în ; a fost popular la începutul secolului al XX-lea A doua linie este dată de Bely în mod inexact; ai nevoie de: "Stăteam pe malurile Nevei" ("Cântece și romane ale poeților ruși" M ; L , , pp - ,) Mamei lui îi plăcea să cânte această poveste de dragoste În memoriile sale, Bely citează aceleași rânduri, numind în mod eronat romantismul "vechi" ("Între două revoluții", p) În același loc, relatează că, în februarie , el și L D Blok pe Neva lângă Canalul de Iarnă "stăteau " privind o rază de apus de soare violet", visând la viitor: la lagunele Veneției ; reflectări ale acestui lucru sunt la Petersburg, romanul meu" (p) Aceasta se referă la scene din opera lui Ceaikovski Regina de pică Bely îi atribuie eroului operei Herman cuvintele arioso-ului lui Yeletsky: "Te iubesc, te iubesc peste măsură" (actul , scena) Finalul operei este sinuciderea lui Herman "Codul de legi al Imperiului Rus" - o colecție sistematică de legi care au fost în vigoare în Rusia până în ; a intrat în vigoare în , consta din volume Reguli de urgență - evident, cea mai înaltă aprobată la decembrie , regulile privind aplicarea și folosirea Codului legilor în procese a fost întuneric înainte de timp; iar conștiința roia în întuneric - Interpretarea tabloului biblic al facerii lumii; cf : "Pământul era fără formă și gol și întunericul era peste prăpastie; şi Duhul lui Dumnezeu plutea peste ape" (Facere, I,) tabes dorsalis (lat , med) - tabes ale măduvei spinării, o formă de neurosifilis tardiv CAPITOLUL PATRU Epigraf - linia inițială a poemului cu același nume de Pușkin ( ) (III,) Zelenitsa (dialect) - tisa, mahon Meadowsweet este o plantă cu arbust de foioase din familia trandafirilor Nu a fost găsită o astfel de statuie în istoria Grădinii de vară Este posibil ca aici să fie o greșeală de scriere a lui Bely sau o greșeală pe care nu a observat-o: "Irellevskaya" în loc de "Rastrelli" În acest caz, ne referim la statuia ecvestră a lui Petru I de B K Rastrelli (-), sculptată în - după modelul din - și instalat abia în anul din ordinul lui Paul I în Piața Connetable, la intrarea principală a Palatului Mihailovski (Castelul Inginerilor) Boabele de wurmite sunt perle mari, rotunde Spirite este o sărbătoare a bisericii imediat după Ziua Treimii În viața lui Bely, această sărbătoare a avut o semnificație deosebită semnificativă (vezi notele lui N B Bank și N G Zakharenko în cartea: Poezii și poezii, pp -) Ilms - un gen de copaci din rasa ulmului Kutafya (spațioasă) - femeie îmbrăcată stângaci Jeanne-Antoinette Poisson, Marquise de Pompadour (-) - atotputernică amantă a regelui francez Ludovic al XV-lea, creatoare de tendințe Blondele sunt un fel de dantelă de mătase făcută manual Maison Tricotons (franceză) - Posibil, Bely se referă la magazinul de modă pentru femei și la atelierul Maison Annette (Nevsky, de ani) Chapeau Bergère (fr) - aici: pălărie de cioban Fusta Pannier (din franceză panier - coș) - o fustă de doamnă pe un cadru, care era atașată în talie (sec XVIII) Fabrica de ciocolată a lui I Kraft era situată pe strada Italianskaya nr / (acum strada Rakova) Cofetăria lui F Balle era situată pe Nevsky Prospekt la numărul Vorbim despre Palatul de Iarnă din Sankt Petersburg, construit în anii - proiectat de Rastrelli Culoarea originală alb și albastru a palatului (restaurat în) în

secolul al XIX-lea schimbat în maro închis Aplicații ïb Elizaveta Petrovna (-) - fiica lui Petru , împărăteasă (-); Alexandru Pavlovici (-) - Împăratul Alexandru I (-); Alexandru Nikolaevici (-) - Împăratul Alexandru al II-lea (-) Templierii (fr templu - templu) - ordin cavaleresc fondat în de către cruciați pentru a lupta împotriva musulmanilor din Palestina; în desființat de Papa Clement al V-lea Cotillion - dans de sală, precum și un joc de bal cu fantome Aici vorbim despre forfeits pentru joc Se pare că Aleksey Sergeevich Suvorin (-) - publicist, scriitor, editor A avut loc în mediul spiritual Până în , activitatea sa jurnalistică a fost de natură liberal-democratică Din a fost editorul ziarului reacționar-protector Novoye Vremya Charlestown - un oraș mic din statul nord-american Virginia, unde a existat o loja masonică influentă; capul său în scrierile antimasonice era numit antipapă Aici vorbim despre păcăleala lui Leo Taxil, care a publicat sub pseudonimul Bataille cartea "Diavolul în secolul al XIX-lea", în care i-a acuzat nejustificat pe masoni de închinare la demoni, satanism și aderență la rituri sălbatice Un loc mare în el este dedicat descrierii templului "masonic" din Charleston, activităților "marele preot al francmasoneriei lumii" Albert Pike, numit Taxil "anti-papă" Albert Pike, conform lui Taxil, era în fruntea cabanei din Charleston Toate faptele din cartea lui Taxil sunt fictive Vezi mai mult: Orlov M A Istoria relațiilor omului cu diavolul SPb , , p - Counterdance - dans de sală (cadrilă) Cu imaginea profesorului liberal, Bely a asociat eșecul care s-a întâmplat cu romanul său din Russkaya Mysl; în memoriile sale, scria: " Eu, ca întotdeauna, am greșit fără tact, lovindu-l pe Struve nu în sprânceană, ci în ochi; în romanul meu este înfățișată o figură liberală absentă, care la ultima întâlnire a ținut un discurs radical și a trecut imediat la dreapta; atât în aspectul său, cât și în situația politică, era un portret viu al lui Struve, care se vedea pe sine, în timp ce eu habar nu aveam să-l jignesc; cu atât am intrat mai dureros în ea; era furios" (LN, p) Dovezile documentare ale acestor cuvinte ale lui Bely nu au fost găsite Aceasta se referă la revolta Yihetuan (-) din nordul Chinei, condusă de societatea religioasă secretă Yihetsyuan (Pumnul pentru Justiție și Pace) și îndreptată împotriva agresiunii imperialiste și a dominației misionarilor creștini în țară Rebelii au folosit un set de tehnici gimnastice taoiste care aminteau de o luptă cu pumnii, motiv pentru care europenii i-au numit "boxeri" Guvernul împărătesei Cixi i-a susținut inițial pe Yihetuan (în vara anului chiar au ocupat Beijingul), apoi i-a trădat Ca urmare a intervenției armatei celor opt puteri imperialiste aliate, răscoala a fost zdrobită Catarenul (precum și întreaga scenă a apariției lui Nikolai Apollonovich într-un domino roșu la mascarada) este direct legat de poeziile lui Bely "Masquerade" ( ) și "Feast" ( ): Invitat: - mut, fatal, Fiery domino - Cap neînsuflețit Deasupra gazdei este înclinat ("Cenuşă", p) "Cine ești, cine ești, oaspete sever - De ce ai nevoie, domino?" Dar, după ce s-a închis într-o mantie purpurie, este îndepărtat ("Pepe l" g s:) Note În poezii, ca și în roman, este înfățișată apariția unui domino roșu fatal la un festival de mascarade Această imagine, care are și o sursă autobiografică directă (vezi nota la cap), se întoarce (mai ales clar în poemul "Masquerade", unde este combinată cu imaginea "oaspeților-moarte") la povestea lui Edgard Poe "Masca morții roșii" ( ) (cf nota la cap) Rezolvarea situației la fel de date în E Poe și în Petersburg este opusă: în E Poe, "atât Darkness, and Decay, and Red Death au câștigat putere nelimitată asupra tuturor" (Poe Edgar Allan Poly a cules povești M , , p), iar eroul din Bely, care a apărut la mascarada

cu scopul de a șoca publicul, se trezește brusc la mila provocării, provoacă milă și ridicol Dominoul roșu, pe lângă funcția sa de complot, întruchipează ideea unui anumit prevestire fatală și avertisment; ulterior, Bely ar numi direct această imagine "simbol al rebeliunii" ("Începutul secolului", p) și " revoluție socială" ("Epic" nr , p) De asemenea, puteți indica o altă sursă probabilă a imaginii dominoului roșu din roman - un sul roșu de la Târgul Sorochinsky al lui Gogol Bely și-a amintit că, în vara anului , el și S M Solovyov au experimentat această imagine Gogol ca un simbol al cataclismelor sociale și spirituale în curs și așteptate (Epic, nr , pp - ,) mier Utilizarea de către Bely a imaginii "măștii morții roșii" în articolul despre Merezhkovsky ("Arabesci", p) confetti bandă de hârtie - Bely confetti confuz (cercuri de hârtie multicoloră) cu serpentine (panglici înguste de hârtie multicoloră) mier versuri din poezia "Masquerade" ( ): Oaspetele intră, clacă un os, Giulgiul flutură: oaspetele este moartea ("Cenuşă", p) G pude în stânga - gri perlat mier versuri din poemul lui Bely "Vacanța" ( ), variind aceleași teme ale balului mascat: Și în prag soția foșnește cu trenul Gris-de-pearl ("Cenuşă", p) Aluzie la stema Imperiului Rus înfățișând un vultur cu două capete Aluzie la stema Ableukhovilor ("un unicorn care străpunge un cavaler") și la visul "călătoriei" al lui Apollon Apollonovich (capitolul trei, capitolul "Al doilea spațiu al senatorului") Astfel, granițele dintre vis și realitate din roman par să fie șterse Leo Taxil (pe numele real Gabriel Antoine Pages; -) este un cunoscut publicist francez, autor a numeroase lucrări îndreptate atât împotriva Bisericii Ortodoxe, cât și împotriva Francmasoneriei În , se presupune că s-a întors în sânul bisericii, vorbind în presă în apărarea religiei și a primit o audiență la papa În , și-a anunțat public farsa, a publicat o serie de noi pamflete anti-bisericești, stârnind ură în cercurile clericale M A Orlov, care a repetat cartea farsă a lui L Taxil, Diavolul în secolul al XIX-lea (vezi nota la capitolul), definește paladismul ca "masonerie superioară și ( ) adorare pură a demonilor" Numele provine de la Palladium - statuia lui Pallas Athena - cel mai înalt altar al elenilor (Vezi: M A Orlov Istoria relaţiilor umane cu diavolul, p) Enciclică (sau Enciclică) - un mesaj papal către credincioși cu privire la probleme legate de toți creștinii subordonați tronului roman o mână de lemn s-a dovedit a fi o grămadă de spice coapte de porumb - Sub aspectul unui "trist și lung" în "domino alb", este înfățișat imaginea-simbol al lui Hristos, opuse în general structura romanului și ideea de teroare ("domino roșu" de Nikolai Apollonovich), iar imaginea simbolul lui Petru I - Călărețul de bronz Înainte de White Andrei Bely Aplicații în tonuri similare, imaginea lui Hristos este înfățișată în romanul lui A M Remizov "Iazul": "Și cine este acolo, în mijlocul mulțimii sărace, cine este acolo, în haine strălucitoare, pe capetele aplecate, care își pun mâinile, a căror voce este ea, ieșind din necazuri, răsună peste toată lumea voci: Pace vouă (Remizov A Prud Sankt Petersburg, , p) Bely a scris o recenzie a acestui roman (Balance, , nr , pp - ; Arabesques, pp -) mier de asemenea poezia lui Blok "Iată-l - Hristos - în lanțuri și trandafiri " - coincidența detaliilor: în Blok - "luminos, puțin trist - cerealele se ridică în spatele lui" (Blok A Sobr Op În vol) M ;L , , v , p); Bely are "o grămadă de spice coapte" Poezia este datată octombrie , adică a doua zi după încheierea romanului Impresiile lui Bely despre arta medievală a Europei de Vest au afectat și reprezentarea "tristului și lung": este ritualul catolic care este caracteristic imaginii sculpturale a lui Hristos, realizată în lemn mier mare apreciere a operei artistului și sculptorului german

Michael Wolgemuth (-) într-o scrisoare de la Bely către Bryusov din München din octombrie (Moștenirea literară M , , vol Valery Bryusov, p) Reminiscență din poezia lui Pușkin "Călărețul de bronz" Inexactitatea lui Bely: senatorul Ableukhov, conform "Tabelului de ranguri", ca un adevărat consilier privat nu putea fi decât un oficial de clasa a doua Cel mai probabil prototip al lui Ableukhov, procurorul șef St Sinod K P Pobedonostsev - respectiv, un oficial de clasa a doua preoți consistoriali - slujitori ai consistoriilor spirituale, instituții speciale sub eparhii diecezani Consistoriul se ocupa de aproape toate treburile diecezane (administrative, economice, judiciare etc) unele părți moi se strângeau prostește într-o băltoacă - Bely își transmite sentimentele personale pe care le-a experimentat după o explicație decisivă cu L D Blok în toamna anului și aproape că l-a împins la sinucidere: " părți moi - nu picioare - în ordine inversă, în cădere rapidă, treceți peste trepte Și părți insensibil de moi stinse sub locul felinarului "("Între două revoluții", p ,)) Și nimic nu strălucea era un întuneric groaznic Întunericul l-a învăluit Antinomie în legătură cu afirmația Evangheliei: "Și lumina strălucește în întuneric și întunericul nu a îmbrățișat-o" (Evanghelie) lui Ioan, I,) "Ca în cine? În tine, Excelență, în tine!" - O posibilă reminiscență din Crima și pedeapsa lui Dostoievski (Partea , Cap II) sunt cuvintele lui Porfiri Petrovici către Raskolnikov: "Cum a ucis cineva? " (Dostoievski F M Poly lucrări adunate În de volume L , , vol , p) mier primul capitol "La ora unu, Excelența Voastră" din "Povestea celor șapte spânzurați" de L N Andreev ( ) Mumia faraonului Ramses al II-lea (- î Hr) este depozitată în Muzeul Bulak (Egipt), unde a văzut-o Bely în martie În percepția sa, mumia s-a dovedit a avea o legătură ciudată cu modernitatea vie În memoriile sale, Bely scrie despre "Muzeul Bulak cu mumia faraonului Ramses al II-lea întinsă în el, parcă în viață, zâmbind izbitor dintr-un sicriu de sticlă cu dintele său alb, din care smalțul nu a fost șters; și părea că se va ridica: purtând un smoking la modă, mergea foarte la modă pe bulevard, amestecându-se în perechi sofisticate de doamne și domnișoare în cele mai albe costume "(LN, p) Această impresie s-a reflectat în notele de călătorie ale lui Bely "Egipt" (" pe Bulevardul Cairo, în plină zi, Ramses al II-lea, faraonul te depășește " - Sovremennik, , nr , p) și în cartea sa " Pe trecere I Criza vieții" (p) "Cuvânt și faptă!" - această expresie (din secolul al XIV-lea până în epoca Ecaterinei a II-a) însemna că vorbitorul trebuia să dovedească o chestiune importantă referitoare la persoana suverană Consecința acestui fapt a fost implicarea atât a informatorului, cât și a persoanelor afectate în procedurile din Cancelaria Privată Aluzie la asasinarea lui V K Plehve Vezi nota la cap Note Posibil, un indiciu la uciderea guvernatorului general al Moscovei Ved carte Serghei Alexandrovici (februarie la Kremlinul din Moscova) Acest act de terorism și uciderea lui V K Plehve au fost unite în mintea lui Bely: "Plehve a fost ucis și Marele Duce Serghei a fost sfâșiat de o bombă" ("Între două revoluții", p) "În acea vizită de la Șahmatov, am aflat despre moartea lui Plehve Acum, moarte din nou", a scris Bely despre uciderea Marelui Duce Blok între și februarie ("Corespondență", p) Citat din poezia lui Pușkin "Către calomniatorii Rusiei" ( ) (III,) Citat inexact din poezia cu același nume a lui Pușkin Pușkin: E timpul, prietene, e timpul! Inima cere liniște - Zilele zboară după zile, și fiecare oră ia o bucată de ființă, iar tu și cu mine împreună Ne propunem să trăim Și uitându-ne - doar - vom muri (W,) CAPITOLUL CINCI Epigraful este din romanul lui Pușkin "Eugene Onegin" (capitolul ; versuri de Lenski) Al treilea rând în

Pușkin: "Și eu, poate, sunt mormântul" (VI,) Carminul este un colorant natural obținut din afidele cocenii un uriaș în cizme sprâncene negru, păr negru, cu nasul mic, cu o mustață mică - Viziunea lui Petru I, care îl însoțește pe Nikolai Apollonovich și Morkovin și nu numai "Calmează-te, emoție de pasiune " - Romantism de M I Glinka "Doubt" ( ) la cuvintele "Romanțului englez" de N V Kukolnik (vezi: "Cântece și romanțe ale poeților ruși" M ; L , , p ,) Cuvintele acestui romantism sunt unul dintre laitmotivele simfoniei a patra a lui Bely: partea a treia a acesteia se numește "Excitații ale pasiunii", versurile romantismului sunt citate în mod repetat în "simfonie", dobândind sensul despărțirii de eternitate și al dorului a sufletului pentru dincolo - "patria necunoscută" (Bely Andrey Cupa viscolelor Simfonia a patra, Moscova, , pp - , - , -) Rândul din acest romantism "Nu cred, nu cred în jurămintele insidioase" este citat de Bely într-o scrisoare către Blok (noiembrie) ("Corespondente", p) Allah - vodcă de chimen "Oh, să nu credeți că acele legături au fost legate de vărsarea de sânge " - O reminiscență a conversațiilor dintre Raskolnikov și Porfiry Petrovici din Crima și pedeapsa lui Dostoievski, în care ideea "vărsării de sânge" este principala problemă morală În aceste cuvinte ale detectivului Morkovin, provocându-l pe Nikolai Apollonovici, se poate vedea o reflectare a ciocnirii intriga a romanului lui Dostoievski Frații Karamazov (vezi partea a IV-a, cartea I, cap VIII): Smerdiakov, ucigașul lui Fiodor Pavlovici Karamazov și fiul său nelegitim (mamele Smerdyakova Lizaveta Smerdyashchaya, așa cum spune, corespunde în romanul lui Bely cu "croitoreasă de casă"), raportează crima comisă "inspiratorului" său ideologic Ivan Fiodorovich Karamazov; provocarea patricidului este povestea centrală a Petersburgului Mai există o coincidență care mărturisește fidelitatea intuiției creatoare a lui Bely: din materialele pregătitoare pentru Frații Karamazov, reiese că una dintre sursele pentru imaginea lui Smerdyakov a fost imaginea detectivului de poliție Javert (de asemenea ilegitim) de la Victor Romanul lui Hugo Les Misérables (vezi: K E I Din istoria creației Fraților Karamazov (Ivan și Smerdiakov), în Dostoievski, Materiale și cercetări, L , , vol , pp - ,, White-rose "- yow (tm) of the Atkinson factory" - Bely a comentat un vers din poemul său "First Date" ( ): "Falling in love with Atkinson's roses" ("Poezii și poezii", p)) * Aplicații Eroul romanului este identificat aici cu Evgheni, eroul poeziei lui Pușkin "Călărețul de bronz", care fuge de "un idol pe un cal de bronz" Steagul național și comercial al Imperiului Rus "Caranul a fost scris de însuși Bely Cf : Bely Andrey Kotik Letaev Pb ," Epoch ", , p Jiu-jitsu (Ju-Jitsu) este un sistem japonez de autoapărare și atacuri fără arme, dezvoltat în secolele XIII-XIX la samurai Imaginea "cometei fără lege" se întoarce la poemul lui Pușkin "Portret" ("Cu sufletul său în flăcări ",): Ca o cometă fără lege În cercul luminilor calculate (III,) Vezi și poezia lui Ap "Cometa" lui Grigoriev ( ), legată genetic de poemul lui Pușkin (Grigoriev Apollo Opere alese L , , p) petit-jeu (din franceză, petit-jeux - jocuri mici) - jocuri de societate: șarade, burimes, improvizate, epigrame, inscripții pentru tablouri vii etc În clipa aceea soarele se uită prin ferestre Dar soarele i se părea ca o uriașă tarantulă cu o mie de picioare - Contaminarea celor două linii principale de atitudine față de soare care s-au dezvoltat în poezia începutului de secol : una dintre ele este direct legată de numele lui Bely însuși - vezi poeziile sale "Lână de aur", "Soarele", "În spatele soarelui" și altele din carte "Gold in Azure" ( ), parțial de Vyach Ivanov - vezi ciclul său poetic "Soarele-Inima" în carte "Cor ardens" (M ,); celălalt - în

principal cu numele de F Sologub, în multe poezii și proză în care soarele este asemănat cu un "șarpe" sau "balaur" înflăcărat, devorator cu douăsprezece guvernante cu un coșmar personificat - Mier Poezia lui Bely "Coșmar în plină zi" ( ), care descrie mersul pensionarilor "sub escorta pepinierelor" (pepigneres - guvernantă) (Bely Andrey Aur în azur M , , p -) Karolina Karlovna a fost numele primei bonete a lui Bely, care a studiat limba germană cu el în ianuarie (vezi: Bely Andrey Material pentru o biografie (intim) , l) TJénn Peppovich Hénn - În acest delir copilăresc al lui Nikolai Apollonovich, s-au reflectat experiențele lui Bely, provocate de profesorul său de latină la gimnaziu, Kazimir Klementievici Pavlikovsky; Bely l-a simțit un "chinuitor" și pe el însuși, în mod corespunzător, o "victimă" a "atmosferei" pe care a răspândit-o (La cumpăna a două secole, pp -) "M-a chinuit timp de șapte ani cu un fel de groază de nespus, provocându-mi accese isterice de frenezie, pe care le-a umilit de unul singur", a recunoscut Bely într-o scrisoare către A Blok din sau decembrie ("Corespondență", p) Bely și S Solovyov au văzut pe jumătate în glumă în latinist întruchiparea începutului "întunecat"; S Solovyov i-a scris lui Bely pe septembrie , în legătură cu un eveniment atât de recent "luminos" precum nunta lui Blok: " Kazimir Klementievich este bolnav, iar fața lui a căpătat o nuanță de bronz închis Dă impresia că este complet deprimat de nunta lui Blok și simte că împărăția lui se apropie de sfârșit" (GBL, f , harta , itemul) În "Notele unui excentric", când vorbește despre latinist, Bely îl numește "Kazimir Kuzmich Pepp" și povestește pe larg despre experiențele și visele sale de gimnaziu, cu participarea lui Kazimir Kuzmich (Bely Andrey Note ale unui excentric M ; Berlin, , vol , p -) Compară: " Am simțit vag: Kazimir Kuzmich Pepp sapa sub mine; Am înțeles: va fi o zi; și - camera mea va decola; pereții se vor destrama; golurile și găurile vor ieși în evidență distinct; "Kazimir Kuzmichi** din lumea interlopă va intra în găuri: într-o formă naturală, pre-umană - direct la clasele noastre; va fi confuzie " (ibid , p) Note Aceasta se referă la scrierile vechilor filozofi budiști indieni, în special Dharmakirti, traduse în tibetană și incluse în a doua cea mai importantă colecție (după Kanjur) de literatură lamaistă - Danjur Darmakirti (Dharmakirti; secolul al VII-lea) este cel mai mare teoretician indian al școlii budiste de logică, autorul a șapte tratate de logică, care sunt lucrarea principală pentru toată literatura budistă ulterioară despre acest subiect Darmottara (a doua jumătate a secolului al IX-lea) - filozof și logician indian, autor atât al scrierilor originale, cât și al interpretărilor operelor lui Dharmakirti Bely are în vedere publicația: Shcherbatskoy F I Teoria cunoașterii și a logicii după învățăturile budiștilor de mai târziu Partea Manual de logica lui Darmakirti cu interpretarea lui Darmottara SPb , Această carte a fost, după toate probabilitățile, în biblioteca personală a lui Bely: se știe că V Ya Bryusov i-a cerut în februarie titlul și amprenta ei exacte, ceea ce i-a spus Bely într-o scrisoare de răspuns (Moștenirea literară , M , , v Valery Bryusov, p) Enumerând în poezia sa autobiografică "Prima întâlnire" ( ) hobby-urile tinereții, Bely menționează că printre ele s-a aflat "marea opera a lui Darmo-tarra " și explică într-o notă: "Darmotarra este un logician budist, adept și comentator al filozofului Dignagi)" ("Poezii și poezii", p) într-o atmosferă de două sute șaptezeci și trei de grade de frig - Aplicat, aparent, prin analogie cu romanul lui F M Dostoievski "Frații Karamazov" (partea a IV-a, cartea I, cap IX), unde diavolul într-o conversație cu Ivan susține că în spațiile de deasupra pământului "înghețul este unul o sută cincizeci de grade sub zero!"

(Dostoievski F M Poly lucrări adunate În de volume L , , v , p)
Conceptul de "călătorie astrală" este interpretat în mod ambiguu în diferite școli de ocultism În acest caz, aparent, vorbim despre părăsirea temporară a corpului magicianului de către suflet și deplasarea acestuia în spațiu și timp într-o dimensiune aparte Kon-Fu-Tzu (Confucius; - î Hr) - gânditor, politician și profesor chinez, creator al doctrinei etice și politice originale, care a avut un impact uriaș asupra dezvoltării gândirii socio-politice și filozofice în China și a devenit un timp la baza ideologiei feudale oficiale a Chinei Mitra este veșmântul episcopilor, arhimandriților, protopresbiților și protopopilor Bisericii Ortodoxe Ruse cu aspect cronic - un joc de cuvinte: sensul adjectivului "cronic" (prelungit sau reînnoit periodic, lung, constant) se îmbină cu sensul numelui "Chronos" Chronos este timpul absolut în cosmogonia orfică, unul dintre principiile lumii împreună cu Zeus (principiul vieții) și Chthonia (principiul pământului) Din sămânța lui Chronos, conform lui Ferekid din Demand, a apărut focul, aerul și apa, iar din aceste elemente - diverse generații de zei În alte scrieri orfice, Chronos este un timp fără început care a creat un ou de argint din eter și haos, din care a venit primul născut de la zeii Phanet (Eros), purtătorul tuturor germenilor lumii Chronos ca simbol al timpului a fost înfățișat cu o coasă în mână Nirvana (sanscrită - extincție) - unul dintre conceptele de bază ale filozofiei și religiei budiste, înseamnă scopul "căii eliberării" și desăvârșirea vieții religioase, un fel de sfințenie supremă Nirvana este descrisă în opoziție cu semnele lucrurilor condiționate: este eternitatea, nemurirea - spre deosebire de lucrurile schimbătoare, nepermanente; pacea și încetarea suferinței - spre deosebire de o lume plină de neliniște și suferință; refugiu, eliberare, sfârşitul tuturor lucrurilor Budismul distinge între nirvana în timpul vieții, adică starea unui sfânt care a biruit pasiunile și setea de viață, dar încă păstrează elementele existenței, și nirvana deplină - o moarte fericită, după care nu pot urma noi renașteri Nirvana ca sferă spirituală este unul dintre conceptele teozofiei (vezi, de exemplu: Bezant Anni Înțelepciunea antică SPb , , pp -) Aplicații în sânge corupt arian - Popoarele și limbile ariene aparțineau comunității lingvistice indo-europene Într-un sens mai restrâns - popoarele indo-iraniene Pe această bază, a apărut ideea rasei ariene În evoluția teosofică a omenirii, rasa ariană este a cincea mier Explicațiile lui Bely despre Nikolai Apollonovici: " este conștient că "mongolul" este sângele lui; îl simte pe turanianul în sine, își simte arianismul ca pe o cochilie, domino; deci "sângerul domino" (revoluție) este o acoperire sub care pândește Turanianul " ("Epic", nr , p) Imaginea Balaurului ca forță mondială care se opune principiului bun divin se întoarce la Apocalipsă: " și s-a închinat înaintea balaurului, care a dat putere fiarei" (XIII,) Probabil și impactul asupra lui Bely Vl Solovyov, în care apare această imagine (în poemul "Dragon",) în legătură cu pericolul "estic": Din spatele cercurilor cerurilor nevăzute, Dragonul și-a dezvăluit fruntea, - Și ziua care urma a fost învăluită într-o ceață de nenorociri irezistibile (Soloviev Vladimir Poezii și piese comice L , , p ; vezi și p -) o veche bombă turaniană - Turan este un termen geografic care nu are un sens precis stabilit Este folosit în principal în opoziție cu termenul Iran: Iranul este țara arienilor, Turan este țara popoarelor turcice Imperiul de Mijloc (Zhun-guo) - numele oficial al Chinei în epoca dinastiei Zhou (- î Hr); a fost folosit și mai târziu, deși fiecare dinastie domnitoare a redenumit statul în conformitate cu numele de familie În "O scurtă poveste despre

Antihrist" de Vl Solovyov numește starea mondială a viitorului "pan-mongolism" pe care o prevede Vat - un albastru strălucitor de o nuanță groasă Bely reproduce aici parodic ideile sale despre "valoare", care constituie "ierarhia judecăților de bază ale metafizicii epistemologice", pe care le-a dezvoltat (în momentul studiului său despre filosofia neokantiană) în articolul "Emblematica sensului" ( ) Justificând natura simbolului din el, Bely împarte textul în paragrafe și în fiecare dintre ele își aranjează afirmațiile într-o succesiune strictă de formule: "Un simbol este o unitate Una este valoarea Valoarea este o datorie Trebuie să fie adevăr", etc Vezi: "Simbolism", p - , - , - etc Aici și mai jos, Bely folosește și combină mai multe semnificații ale conceptului de Saturn A șasea planetă de la Soare din sistemul solar Saturn (lat Saturnus) - în vechea religie italiană, zeul culturilor, patronul agriculturii, identificat cu vechiul titan grecesc Kronos (Chronos), cu care au fost ideile "epocii de aur" și timpul absolut asociate Cu ajutorul altor titani, Kronos și-a castrat și și-a răsturnat tatăl, luând puterea asupra lumii "Kron s-a căsătorit cu sora sa Rea și, deoarece Gaia și Uranus i-au prezis că propriul său fiu îi va lua puterea, a început să devoreze copiii născuți din el" (Apollodorus Bibliotecă mitologică L , , p) Rhea a reușit să-l salveze pe cel mai mic dintre copii, Zeus, care, devenit adult, a început un război cu Kron și Titanii, a câștigat o victorie și i-a închis pe învinși în Tartar La mitul lui Kronos și Zeus (Kronidas), Bely ridică situația dintre tatăl și fiul lui Ableukhov Saturn - o etapă în dezvoltarea lumii; acest sens s-a dezvoltat în aptitudinile teosofice şi antroposofice "În știința ocultă, Saturn, Soarele și Luna sunt nume pentru formele trecute de dezvoltare prin care a trecut Pământul" (Shteiner Rudolf Eseu despre știința ocultă M , , p) Potrivit unor astfel de idei, Pământul a trecut prin trei stări anterioare; Saturn - prima incarnare a planetei - este format din corpuri termice; căldura este o calitate care caracterizează statul Note Saturn în perioada inițială de dezvoltare mier rânduri din poezia lui M A Voloshin "Saturn" O, strămoș al Lunilor și al Sorilor, universul lui Saturn! Acolo unde conștiința se țesea în vise afumate - un păianjen Țesuturile vii ale corpurilor, iar corpul era un sunet (Buletinul de Teozofie, , nr , p) În felul său, el reformula poziția lui Steiner asupra lui Saturn Alb în poemul "Glossolalia": "Acțiunea vieții Începuturilor, căldura, a fost suma fluctuațiilor termice în timp: timpuri expirate de la Începuturi A trecut prima zi: se numea Saturn "(Bely Andrey Glossolalia Poeme despre sunet Berlin, , pp - și urm) mier interpretarea "doctrinei cărnii cu șapte membri" și a ideilor despre cele șapte etape ale universului conform "cosmologiei științei spirituale" din cartea lui Andrei Bely "Despre sensul cunoașterii" (Pb , , p) -) Conform ideilor "oculte", o persoană apare în a patra dintre încarnările planetare (Pământul) Atlantida este o țară legendară, principala sursă de informații despre care sunt dialogurile lui Platon "Timaeus" și "Critias", un stat bogat și prosper - "o insulă mai mare decât Libia și Asia, dar acum a eșuat din cauza cutremurelor și a transformat în nămol de nepătruns, blocând calea marinarilor" (Platon Lucrări în trei volume M , , v , partea , p) Existența și dispariția Atlantidei au făcut obiectul unor controverse încă din antichitate Teozofia a considerat Atlantida ca o epocă specială în dezvoltarea lumii și a omenirii (a patra, rasa atlantă); o amintire vie a erei atlantei a fost păstrată de India (cultura "indiană" caracterizează în teozofie prima perioadă terestră post-atlantă; a cincea - rasa ariană provine din a cincea subrasă a atlanților) - vezi

capitolul "Dezvoltare of the World and Man" în cartea: Rudolph Steiner Eseu despre știința ocultă, p - Dintre simboliștii ruși, problema Atlantidei a fost dezvoltată îndeaproape de V Ya Bryusov, care a publicat un studiu special despre aceasta - "Profesorii profesorilor" ( ) (vezi: Bryusov V Sobr soch În voi M, , voi , p - , -) Bogdykhan (din Mong Bogdokhan - suveran sacru) este numele tradițional al împăraților chinezi din Rusia Tamerlane (Timurleng, Timur) (-) - un comandant din Asia Centrală, unul dintre cuceritorii lumii, care a întreprins raiduri devastatoare asupra Persiei, Indiei și Chinei din Asia Centrală a călărit către această Rusia pe calul său de stepă - O reminiscență probabilă a primelor rânduri ale poemului lui Blok ( ): Am galopat peste stepa sălbatică Pe un cal spumos (Blocul A Lucrări adunate În vol M ; L , vol , , p) CAPITOLUL ȘASE Epigraful este din poezia lui Pușkin "Călărețul de bronz" (V,) Furies (Erinia, Eumenides) - printre vechii greci și romani - zeița damnării și răzbunării pentru încălcările împotriva zeilor, rudelor de sânge și obiceiurilor Apocalipsa - "Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul" (Apocalipsa) Serafim de Sarov (-) - ieromonah al Mănăstirii Sarov (deșert), a devenit celebru ca ascet (a fost mulți ani pustnic, tăcut, apoi reclus); la începutul secolului al XX-lea canonizat de Biserica Ortodoxă Rugăciunea O Mie este una dintre isprăvile religioase săvârșite de Serafim, care a constat în faptul că s-a rugat pe o piatră din pădure o mie de nopți, repetând același lucru în timpul zilei în chilia sa (Vezi: Cronica Aplicații Mănăstirea Serafimo-Diveevsky, provincia Nijni Novgorod districtul Ardatovsky Alcătuit de preotul L M Chichagov M , , p - ,) Imaginea serafimilor era foarte populară în cercurile simboliste; R Steiner s-a exprimat și ea laudat despre el (vezi: Woloschin Margarita Die grüne Schlange Lebenserinnerurigen Stuttgart, , S), la sfatul căruia M V Sabashnikova (Voloshina) a scris și publicat o scurtă "viață" a lui Serafim (Sabashnikova M V Sfântul Serafim M ,); Prietenul, poetul, criticul și traducătorul lui Bely Ellis (L L Kobylinsky) l-a numit în cartea sa ulterioară "Alexander Puschkin, der religiose Genius Russlands" ( ) unul dintre cei mai mari oameni din Rusia Bely însuși cunoștea bine Cronica Mănăstirii Serafim-Diveevsky, pe care o considera "cartea sa de birou" (Bely Andrey Material pentru o biografie (intim) , fol v) Într-o scrisoare către E K Medtner din martie , el a susținut că Serafim este "singura stâncă care este indestructibil de importantă și necesară pentru Rusia în momentul nostru istoric" (GBL, f , harta , articolul) Khalda (colocvial) - o femeie nepoliticos, obscen Acesta sunt eu ruinez fără întoarcere - Însuși Bely a interpretat această frază în sens autobiografic: "Întotdeauna am fost conștient de ororile capitalismului; dar acum am trăit aceste orori cu o nouă strălucire, aproape nebună, ca ceva îndreptat către mine personal; și nu prea credeam că aceste orori erau rezultatul mecanic al sistemului social; Am văzut o conspirație; părea că ceva se furișează din spate; aproape se putea vedea o "față" la pândă în umbra biroului; și se auzea aproape o șoaptă: "Eu, eu!" Stric fără întoarcere! Mai târziu, am inserat această frază în roman, "Petersburg" (în scena delirului unui istoric revoluționar înnebunit, înzestrându-l cu experiențe care m-au cuprins) "("Între două revoluții", p) În roman, această frază a corelat cu imaginea Călărețului de bronz Scolopendra este o insectă otrăvitoare din familia centipedelor, răspândită mai ales în țările cu climă caldă; mușcătura este extrem de dureroasă Aceasta se referă la grupurile sculpturale de tineri cu cai de P K Klodt ( ), care împodobesc Podul Anichkov peste Fontanka Dionysos (Bacchus) - în mitologia greacă antică, zeul puterii

vii a naturii, precum și al vinului Înflorirea și ofilirea naturii în timpul ciclului anual este asociată cu mitul suferinței și morții lui Dionysos și apoi al învierii sale Bely l-a perceput pe Dionysos în conformitate cu conceptul lui F Nietzsche, prezentat de acesta în cartea "Nașterea tragediei din spiritul muzicii" ("Die Geburt der Tragodie aus dem Geiste der Mu-sik",), unde Dionysos, opus lui Apollo, este un simbol al dizarmoniei, pasiunii haotice, partea "noaptei" a sufletului Bely a fost, de asemenea, foarte influențat de cartea lui Vyach, care a dezvoltat conceptul de Nietzsche Ivanov "Religia elenă a Dumnezeului care suferă" ( ), publicată în revistele "New Way" (, nr - , ,) și "Questions of Life" (, nr ,) Pseudo-halucinațiile sunt o stare mentală anormală în care o persoană este vizitată de viziuni, imagini, senzații neobișnuite Spre deosebire de halucinapii (adică adevărate înșelăciuni ale simțurilor), pseudohalucinațiile nu au analogii directe cu ceea ce este posibil în realitate; acestea sunt, potrivit cunoscutului psihiatru V Kandinsky la începutul secolului, fenomene care nu au "caracterul realității obiective", ci sunt percepute de subiectul însuși "ca ceva subiectiv, dar în același timp , ca ceva anormal, nou, ceva, foarte diferit de imaginile obișnuite ale memoriei și fanteziei "(Kandinsky V X Despre pseudo-halucinații Studiu critico-clinic Sankt Petersburg, , p -) Bely menționează acest termen în Simfonia a -a într-o situație asemănătoare unui episod din Petersburg, punându-l în gura unui "cocoșat verde-pal": "Un văr a venit la el și s-a plâns de suferințele lui: a vorbit ca în serile i se pare că obiectele se mişcă din locurile lor Gorbach l-a bătut pe fratele său nervos pe umăr și a remarcat cu bunăvoință că nu avea de ce să fie jenat, că acestea erau "pseudo-halucinații ale doctorului Kandipsky" "(Bely Andrey Simfonie (a -a, dramatică) , , p); Bely dă o notă aici: "Vezi: Cursul de psihiatrie a lui Korsakov" (adică: Cursul de psihiatrie Korsakov S S M , ; în această carte, la p , o descriere a pseudohalucinațiilor este dat) Note '* Imaginea unui "modernist" care experimentează un "simț al abisului" a apărut mai devreme în lucrările lui Bely; în special, în articolul "The Stamped Galosh" ( ), "modernistul din Petersburg" este înfățișat în mod ironic călcând "abisul" cu galoșuri: "Orice persoană inteligentă, bine crescută știe perfect că cuvântul "abis" este jargon în stilul Art Nouveau Și nu există nici un abis sub galoșele de cauciuc ale modernistului din Sankt Petersburg: există un p nel alunecos, iar sub el este o mlaștină Dar despre asta - nu gu-gu! ("Arabesci", p) A se vedea interpretarea lui Bely a alegoriei ("conceptul reprezentat") în legătură cu teoria simbolismului pe care o dezvoltă în articolul "Emblematica semnificației" și o comentează ( ) ("Simbolismul", pp - , -) Opoziția alegoriei cu simbolul și aleurismul în artă cu simbolismul este unul dintre fundamentele esteticii simboliste Corpul elementar (eteric, vital), conform învățăturii teosofice, este un "dublu eteric" de culoare gri-liliac sau gri-albastru, care pătrunde prin corpul fizic al unei persoane și servește drept conductor pentru curenții vitali care acționează asupra organism material; de obicei o astfel de "separare" apare odata cu moartea mier cu senzațiile explicațiilor lui Nikolai Apollonovich și Dudkin, o descriere a experiențelor suprasensibile "din afara corpului", dată de R Steiner: "Când o persoană începe să perceapă nu cu un corp senzual, ci în afara lui - cu un corp elementar, apoi experimentează o lume necunoscută percepțiilor simțurilor externe și gândirii raționale obișnuite Când treci în corpul elementar, simți, parcă, o expansiune a propriei ființe Atunci tu sunt complet rupte din lumea sentimentelor exterioare și a rațiunii și, totuși, experimentezi

totul la fel ca în viața obișnuită Apoi se pare că vezi crăpături în pereții din jurul tău Vreau să-mi spun mie sau celui care stă lângă tine: lucrurile sunt rele; fulgerul a lovit casa, mă depășește Și după ce trec o serie de astfel de reprezentări, experiența interioară se întoarce la starea de spirit obișnuită "(Steiner Rudolph Calea către autocunoașterea omului În opt meditații , Moscova, , p , , -) Probabil, Bely se referă la afirmația din dialogul lui Platon "Phaedo", conform căreia "neinițiații care au coborât în Hades vor zace în noroi, iar cei care au fost curățați și au acceptat inițierea, plecând în Hades, se vor stabili printre zeii"; în același timp, Platon se referă la vechiul vers orfic "sunt mulți purtători de Tyrson, dar puține Bacchantes", care a devenit un proverb (Platon Soch în trei volume M , , vol , p ,) Bacchantes (Bacchants) - participanți la festivitățile în cinstea lui Bacchus (Dionisos); tirsul este un atribut indispensabil al festivităților bacchice mier reportaj din ziar: "În Kutais În seara zilei de , în timpul unui spectacol al unei trupe rusești, în sală a răsunat o voce: "Cetățeni, să-l onorăm pe prințul S N Trubetskoy " Întregul teatru s-a ridicat ca un singur om Ordinea spectacolului nu a fost încălcată "(Birzhevye Vedomosti, nr , , octombrie, ediția de seară) Bely se referă în mod inexact la evenimentul care a avut loc la Tiflis la octombrie : "La ora dimineața, lângă grădina Mushtaid, a fost făcută o tentativă de asasinat asupra polițistului Sani-kidze, care a deschis o bombă fabrica din Avchalaf vara, folosind o bombă explozivă În timpul exploziei, Sanikidze, femei și bărbat au fost răniți ușor Criminalul, asupra căruia Sanikidze a tras fără succes cu un revolver, a reușit să scape sărind peste cel mai apropiat gard "(News of the Day, Moscova, , octombrie; alte ziare din Sankt Petersburg și Moscova au raportat și acest caz) În zilele grevei politice a întregului rus din octombrie, au avut loc tulburări și manifestări la Sankt Petersburg, Moscova, Odesa, Iuriev, Varșovia, Kazan, Tomsk, Riga, Kiev și alte universități Probabil, Bely a avut în vedere o adunare a muncitorilor de la uzina Motovilikhinsk din Perm la octombrie (vezi: Grevă politică a întregului rus din octombrie M ; L , , partea , pp -)) Aplicații Un indiciu al unei greve a muncitorilor de la fabrica Revel Dvigatel la octombrie (vezi Russkiye Vedomosti, , nr , octombrie) Ignatii Nikolaevich Potapenko (-) - romancier și dramaturg, foarte popular în anii - Bely, se pare, se bazează pe un reportaj din ziar: "Eu N Potapenko a terminat piesa "Viața nouă" în ziua a -a Piesa va merge la teatrul Societății literare și de artă "(Birzhevye Vedomosti, nr , , octombrie, numărul de dimineață) Piesa a fost montată pentru prima dată la teatrul Societății literare și artistice la decembrie Bely menționează în mod ironic numele piesei, subliniind inconsecvența dintre evenimentele revoluționare și opera depășită banală și moralizatoare a lui Potapenko "Întregul domnului Potapenko, cu toată viziunea sa viguroasă, dar îngustă asupra lumii, s-a reflectat în Novaya Zhizn", recenzorul St T (I M Kheifits *) (știri Odesa, K(r) ,) În seara zilei de octombrie , mecanicii trenurilor de marfă ale căii ferate Moscova-Kazan au refuzat să-și continue munca; de la ora pe octombrie, traficul pe acest drum a fost complet oprit Greva de la calea ferată Moscova-Kazan a marcat începutul unei greve generale a lucrătorilor feroviari Greva pe căile ferate Moscova-Kursk și Moscova-Nijni Novgorod a început la octombrie (calea ferată Murom - linia Murom a căii ferate Moscova-Nijni Novgorod), pe calea ferată Moscova-Vindavo-Rybinsk - la octombrie Circulația trenurilor s-a oprit și pe căile ferate Moscova-Iaroslavl-Arhangelsk, Moscova-Kiev-Voronezh, Moscova-Brest și Nikolaev

octombrie , la adunarea generală a tipografilor din Sankt Petersburg, s-a hotărât, exprimându-și solidaritatea cu compozitorii tipografiilor din Moscova, aflați în grevă între septembrie și octombrie, să întrerupă munca timp de trei zile Pe octombrie nu au ieșit ziarele capitalei; în aceeași zi, trupele au împrăștiat deputația de la compozitori la Expediția pentru Procurarea Hârtiilor de Stat Publicarea ziarelor din Petersburg s-a reluat abia pe octombrie Greva la construcțiile navale Nevsky și la alte fabrici de-a lungul tractului Shlisselburg a început pe octombrie θ Conform raportului primarului din Sankt Petersburg, V A , la fabrica Spassko-Petrovsky și la fabrica de tipărire de bumbac Palya, este de de oameni (Grevă politică a întregului rus din octombrie , partea , pp - ; cf : partea , pp -) Zoya Zaharovna Fleisch - Fleisch (germană) - carne Bely a folosit aici o trăsătură caracteristică poetului simbolist, traducător și critic Ellis (L L Kobylinsky) În memoriile sale, Bely scrie despre el: "Când a văzut o masă frumos așezată, cu o vază de ducese, a avut chinuri de foame Ellis înfometat, care nu a luat nimic în gură zile întregi, și-a umplut stomacul pt două zile cu ducese: vaza era goală spre groaza gospodinelor " ("Începutul secolului", p) Shamakhi - un oraș din Azerbaidjan, în secolele IX-XVI a fost reședința șahilor Shirvan Ispahan (Isfahan) - un oraș din partea centrală a Iranului, al doilea ca importanță din țară, în secolele XVI-XVII - capitala statului În acest caz, este permis un anacronism: vorbim despre evenimentele inițiale ale revoluției iraniene din - - ciocniri între susținătorii reformelor constituționale și reacția feudală, în special, la Isfahan în vara anului Poate că Bely înseamnă și un alt episod al revoluției iraniene - o revoltă armată la Isfahan în ianuarie și expulzarea guvernatorului șahului Vezi: Berar V Persia și problemele persane [Sankt Petersburg], , p Tinerii perși (numele se formează după modelul de formare a cuvintelor: Tineri turci, tineri afgani etc) sunt susținători ai reformelor constituționale, participanți la revoluția iraniană "Veniți cu frica de Dumnezeu și cu credință" sunt cuvintele proclamate de diacon în timpul Liturghiei Ortodoxe (vezi: Nikolsky K Guide to the Study of Divine Services in the Orthodox Church St Petersburg, , pp -)) Note efort - fără gând, fără simțire: să înțeleagă părea că plânge - În caracterizarea lumii interioare a lui Lippanchenko, Bely s-ar fi putut baza pe judecățile lui R Steiner cu privire la semnificația personalității provocatorului E F: Azef M V Sabashnikova (Voloshina) citează cuvintele lui Steiner despre Azef în memoriile sale: "Uită-te la această față, această frunte - nu este capabil să gândească Uită-te la partea inferioară a feței, arată o forță irezistibilă de acțiune optimistă, fără participarea voinței El trebuie să îndeplinească liber acțiuni dictate de voința altcuiva De aceea pare atât de curajos Dar a făcut doar ceea ce a cerut poliția sau ce au vrut revoluționarii Și a fost sincer când a plâns moartea lor "(W o o s cu h i ŋ Margarita Die grüne Schlange, S) ridică-le pleoapele! - O reminiscență din povestea lui N V Gogol "Viy": ""Ridică-mi pleoapele: nu văd!" a spus Viy cu o voce subterană - și toată gazda s-a repezit să-și ridice pleoapele "(Gogol N V Poli, lucrări adunate (L |, , vol II, p) Himera (mit grecesc antic) - un monstru cu cap de leu, limbă lungă, corp de capră și coadă de șarpe Falangi (solpugi, bihorkh) - unul dintre detașamentele clasei arahnidelor; distribuită în principal în regiunile sudice, mușcătura nu este otrăvitoare Tarantulele sunt un nume comun pentru mai multe specii de păianjen răspândite a căror mușcătură nu este otrăvitoare, ci foarte dureroasă Atunci ea l-a numit Mişa - Poate o aluzie ascunsă la Arhanghelul Mihail, unul dintre cei

șapte arhangheli, conducătorul "oștii cerești" în lupta împotriva forțelor iadului, mai ales că vorbim despre eroul romanului (Dudkin), obsedat de "demonic" Toate aceste versete îi aparțin lui White; stilizare cantitativ miercuri: Cumpără, mami, pe o rochie, Încearcă să zbârci: Dragul are o cămașă - vreau una omogenă (Chastushka M ; L , , p) de poezii îi aparțin lui Bely În manuscrisul romanului, poemul se încheie cu două rânduri tăiate, explicând că în acest caz se înțelege un eveniment specific: Catastrofa Kukuevskaya, Oriunde te-ai afla, amintește-ți peste tot (IRLI, f , op , poz , fila) Vorbim despre un accident de cale ferată care "a avut loc la iunie , lângă satul Kukuevka, între gările Cern și Bastyevo ale căii ferate Moscova-Kursk Ca urmare a prăbușirii terasamentului, spălat de ploi, trenul poștal nr s-a prăbușit în această secțiune a transportului, majoritatea mașinilor s-au adâncit în pământ, îngropând în viață cel puțin de pasageri "(notă de Yu G Oksman în cartea: Garshin V M Letters, M , L , , p) a văzut chipul unui subiect persan din acest chip într-o cafenea Helsingfors * Imaginile delirului lui Dudkin au fost inspirate de Bely în parte din circumstanțele imaginilor lui G Petersburg Pe noiembrie , Bely i-a scris lui Blok: " tot ceea ce îmi scrii este mai mult decât familiar în jumătate de aluzii: farmec galben - ceda și - o mașină, tătari, oaspeți japonezi, apoi - Finlanda, sau " ceva" care este în Finlanda , mai departe - Helsingfors, Azef, revoluția - la fel toată gama M-a prins îngrozitor incidentul cu Seryozha, în două săptămâni eram epuizat de Seryozha: la urma urmei, unul dintre cei ideile care-l urmăresc acum este chipul unei persoane orientale "(" Corespondență", p) de apași - huligani parizieni, participanți la revolte de stradă Aplicații Kek-walk (kekuok) este un dans american american care a intrat în modă la începutul secolului al XX-lea in Europa si America "Pentru o clipă, motivul cakewalk a devenit la modă Cu toate acestea, acest dans negru a fost curând uitat", a scris Kuprin în povestea "Gambrinus" ( ) (Kuprin A I Lucrări adunate În volume M ,) , v , p) Vezi poemul comic al lui I F Annensky "Kak-walk on cymbals" ( ) (Annensky Innokenty Poems and tragedies L , , p -) În conștiința artistică a lui Bely, acest dans a dobândit sensul de frenezie și gol; versuri din poemul său "Sărbătoare" ( ) Și, jucător învins, m-am ridicat: invulnerabil de strict, am dansat o plimbare nebună, aruncându-mi picioarele în tavan ("Cenuşă", p) el a determinat "tonalitatea" dezvoltării sale interioare la mijlocul anilor (într-o scrisoare autobiografică către Ivanov-Razumnik din - martie - Cahiers du Monde russe et soviétique, vol XV, , nr - , p) mier rânduri din articolul "The Stamped Galosh" ( ), care reflecta evenimentele din : "Când Moscova a fost udată de sânge în decembrie și strălucirea roșie a focului strălucea peste oraș, la Palkin, napolitani roșii zbârneau un tort mers pe jos Nu a fost doar o plimbare de tort: a fost o plimbare de tort peste abis" ("Arabesques", pp -); o imagine din "Simfonia a patra" - "plimbare cu prăjitura viscolă" (Bely Andrey Cupa viscolelor, p) Ulterior, cakewalk a devenit pentru Bely unul dintre simbolurile "sălbăticiei secolului al XX-lea": " am dansat - cake walk, un dans negro; și "kzh-walk" am trecut prin viață sigiliul "Cake-walk" și "Tango" - întipărit pe toate manifestările - în viața noastră; și ea este pecetea sălbaticului, pe care se presupune că Europa l-a absorbit de civilizație; nu l-a aspirat, l-a aspirat înăuntru: corpul său uriaș în corpul său în miniatură" (Bely Andrey, On the Pass, I Crisis of Life, p) Henrik Ibsen (-) este un mare dramaturg norvegian, lucrării căruia Bely a acordat o mare importanță Vezi articolele sale "Henrik Ibsen", "Ibsen și Dostoievski", "Criza conștiinței și Henrik Ibsen", incluse în carte "Arabesci" În manuscrisul romanului, o indicație mai

transparentă a înfăptuirii clanului satanic este tăiată; versiunea originală a textului: " să înfăptuiască un act satanic (sărutarea spatelui caprei și călcarea crucii) " (l) Trebnik este o carte liturgică care conține rugăciuni și rituri sacre numite trebs Există un breviar mare, mic și suplimentar Trebnikul a intrat în uz general în Biserica Ortodoxă Rusă Aceasta se referă la "Rugăciunea de interzicere a Sfântului Vasile asupra celor care suferă de demoni" (Trebnik, M , , partea - , fol - v) Vasile cel Mare, Arhiepiscopul Cezareei (circa - ianuarie) - părinte și profesor al bisericii, șef al școlii de teologie Capadociană Descriind în memoriile sale vara anului , petrecută la Bogoliuby (imediat înainte de începerea lucrărilor la Petersburg), Bely menționează "fenomene mediumiste" în casa sa de vară și lupta împotriva "fenomenelor": " o bătrână pioasă a recomandat am citit într-o cameră goală îndemnul lui Vasile cel Mare, adresat demonilor; așa ne-am părăsit cu Asya până la sfârșitul verii Bogolyubsky "(Bely Andrey Memorii, vol , partea - GPB, f , articolul , l ; Asya - A A Turgeneva, Bely's prima sotie) Carl Baedeker (-) - compilator de ghiduri către țări și orașe, foarte popular în Europa În viața de zi cu zi, acești ghizi erau numiți pe numele lui Kirsanov este un oraș districtual al provinciei Tambov, o gară a căii ferate Ryazan-Ural Aceasta se referă la negri - locuitorii coloniilor africane din Franța, pe care guvernul francez i-a recrutat în soldați; ulterior au participat la primul război mondial În mintea lui Bely, acest fapt a fost perceput ca Note mesajul schimbărilor catastrofale viitoare (vezi: "Note de călătorie", p ; LN, p - ; Bely Andrey "Unul dintre mănăstirile regatului umbrelor" L , , p -)) Colerina este un termen învechit pentru catarul gastrointestinal acut; de asemenea - a doua etapă a holerei; în formele mai ușoare ale bolii, holera se poate opri în stadiul coleric Picăturile Dr I Nozemtsev - o tinctură pe bază de opiu folosită ca analgezic și sedativ pentru bolile intestinale; propusă de remarcabilul medic rus F I Inozemtsev (-) pentru tratamentul holerei În descrierea iluziilor lui Dudkin, Bely folosește, combinând, două tradiții literare În primul rând, aceasta este tradiția lui Gogol, care în povestea "Portret" a descris delirul nocturn al artistului Chartkov în fața tabloului achiziționat Bely însuși a subliniat legătura cu Gogol: "În scena delirului care are loc într-o încăpere luminată de lună de pe insula Vasilyevsky, sentimentul lui Chartkov în fața portretului luminat de lună este exagerat; Cel evaziv aude: "Struc fără întoarcere"] un persan, Shishnarfiev, s-a urcat în el; dar el este Enfranshish, adică "shish" (joc de cuvinte delirante); și un persan, sau un grec, care a sărit din el portretul de a distruge fără întoarcere "(" Stăpânirea lui Gogol, p) În al doilea rând, aceasta este tradiția lui Dostoievski, care provine din romanele sale "Demonii" și "Frații Karamazov" În cele din urmă, Bely putea fii atras mai ales de scena în care noaptea "convorbirea" lui Ivan Karamazov cu "diavolul" (Partea a IV-a, cartea , cap IX), și se dovedește (ca în Bely) că "diavolul" este o înfăptuire a Imaginația lui Ivan, halucinația lui, cel de-al doilea "eu" al lui Toți cei trei eroi - Chartkov al lui Gogol, Ivan Karamazov al lui Dostoievski și Dudkin al lui Bely - ajung nebuni Episodul procesului lui Ponțiu Pilat asupra lui Isus Hristos (Evanghelia după Matei, XXVII,) zidurile unui templu imens făcut de om cu Isakius - izbucnirea lui Bely împotriva clerului oficial; cf cu pilda Evangheliei, în care templul făcut de om se opune templului care nu este făcut de mână (adevărată credință): "Și unii s-au ridicat și au depus mărturie mincinoasă împotriva Lui și au zis: L-am auzit spunând: "Voi distruge aceasta templu făcut de mână și în ziua următoare voi

ridica altul nefăcut de mână" (Evanghelia din Marcu, XIV, -) Anagrama - permutarea literelor dintr-un cuvânt, rezultând formarea de noi cuvinte (Shishnarfne - Enfranshish) Aici este folosit într-un sens alegoric mai larg: "vizitatorul" lui Dudkin este un diavol, adică o persoană complet diferită, nu cea care pretinde a fi Eugene este eroul poeziei lui Pușkin "Călărețul de bronz" Nicolae, Alexandra - se referă la împărații ruși Nicolae I, Alexandru al II-lea și Alexandru Ili Vezi articolul lui Bely "Mișcarea circulară (patruzeci și două de arabescuri)" (Works and Days, , nr - , pp -), care fundamentează ideea unei dezvoltări circulare a procesului istoric "Petro Primo Catharina Secunda" este o inscripție în latină ("Către Petru cel Mare - Ecaterina a II-a") pe o stâncă de granit care servește drept bază pentru Călărețul de bronz Trâmbița Arhanghelului este o imagine din Noul Testament a trâmbiței, care urmează să vestească a doua venire a lui Hristos (Prima Epistolă către Tesaloniceni a Sfântului Apostol Pavel, IV, ; Prima Epistolă către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel) , XV, -) CAPITOLUL ŞAPTE Epigraful este din poezia lui Pușkin "E timpul, prietene, e timpul! inima cere odihnă " ( ) (,); prima linie schimbată de White Gaurisankar (Gaurishankar) este un vârf potrivit în Himalaya, înălțimea m Până în , a fost identificat în mod eronat cu vârful Chomolungma (Everest) situat la o distanță de km de acesta - cel mai înalt pământ aa Aplicații Biserica universitară Sfinții Apostoli Petru și Pavel Knockert este numele real al guvernantei lui Bely în - începutul anului ("La cumpăna dintre două secole", p) Wer reitet so spãt dur ch Nacht und Wind? sunt versurile de început ale baladei lui Goethe "Regele pădurii" ("Erlkõnig") ( ) Conform dovezilor autobiografice ale lui Bely, nu Fraulein Knockert l-a introdus în poezia clasică germană, ci o altă guvernantă, Raisa Ivanovna, în toamna anului : Eichendorff Romanticii germani pictează lumea într-o culoare nouă "(Bely Andrey Material pentru o biografie (intim) , l v) mier Mărturisirea lui Bely despre copilărie într-o scrisoare către A A Blok din sau decembrie : " Încep să mă recunosc ca un băiețel, îndrăgostit de inutilitatea confortabilă și de tristețea blândă Guvernanta germană citește despre regi, legende, zâne, citește din Goethe, din Uhland, iar eu adorm în genunchi Iată tema mea muzicală" ("Corespondente", p) Cine sare, cine se năpustește sub ceața rece - Primele versuri ale baladei de V A Jukovski "Forest Guy" ( ) (traducere a baladei cu același nume de Goethe) În mâinile lui zăcea un copil mort - ultima linie a baladei lui Jukovski "Țarul pădurii" Paralel cu romanul "Porumbelul de argint": " luna august se repezi pe cerul înalt cu triunghiuri de macarale: ascultă, ascultă, dragă, glasul de rămas bun al unei veri zburătoare! " ("Porumbelul de argint" , p ; compara cu) Pentalion (quintilion) - IO - în Anglia și Germania IO - în America și Franța; în prezent nu există un sistem de denumire unificat pentru numere mari Se pare că Pentallion Bely a venit cu o analogie cu numere mari care apar în conversația lui Ivan Karamazov cu diavolul ("Frații Karamazov", partea a IV-a, cartea , cap IX): "verste de patruliere", "miliard de ani de mers", " pământul actual repetat de un miliard de ori", "un cvadrilion de grad" etc (Dostoievski F M Poly lucrări adunate În vol L , , t vol , p) Iar katisturile sunt imnuri de laudă în cinstea lui Isus Hristos, Maica Domnului și a sfinților, săvârșite prin rugăciuni în picioare Robert Edwin Peary (-) a fost un explorator polar american care a ajuns pentru prima dată la Polul Nord la aprilie Fridtjof Nansen (-) - oceanograf norvegian, explorator arctic și persoană publică, a devenit faimos pentru expedițiile sale curajoase în bazinul Oceanului Arctic Roald Amundsen (-) - explorator norvegian al Arctici și Antarcticii,

a făcut o serie de călătorii polare remarcabile, - decembrie a fost primul care a ajuns la Polul Sud Reminiscență ironică a tabloului biblic al facerii lumii (Geneza, , -) Lumina strălucește în întuneric Întunericul nu l-a îmbrățișat - Vezi nota la cap Filoxera este un gen de insecte parazite aparținând familiei afidelor sau păduchilor de iarbă Multe specii din acest gen sunt dăunători ai plantelor agricole Zodiac - o serie de constelații în care au loc mișcările vizibile ale Soarelui, Lunii și planetelor majore În funcție de lunile anului, Zodiacul este alcătuit din constelații, ale căror nume și semne au fost stabilite în antichitate Despre utilizarea semnelor zodiacului în raport cu poziția planetelor în astrologie, vezi comentariul amplu al lui Bely la articolul "Emblematica semnificației" ("Simbolism", pp -) Aleksey Vladimirovich Konshin - manager al unei bănci de stat; semnătura sa a fost reprodusă în facsimil pe bancnotele rusești Proserpina (romană; greacă - Persefona) - fiica lui Zeus și a lui Demeter A fost răpită de Pluto (roman; greacă - Hades), zeul lumii interlope a morților Persefona a petrecut o parte a anului la Pluto, iar cealaltă - mediul zeilor; în literatura de mai târziu a devenit un simbol al nemuririi sufletului Note lh Kotsit (sau Kokit) - în mitologia greacă, unul dintre râurile din lumea interlopă a morților, un afluent al lui Acheront mier Poezia lui Bely "Plângerea" ( ): Cocytus bate pe malul pustiu Și pot discerne prin ceață că sunt un țărm drăguț dincolo de Cocyte ("Urnă", p) Tartarul este temnița titanilor, culcat (după Homer - Iliada, VIII,) în adâncurile Pământului la fel de mult sub regatul lui Hades, pe cât este Pământul sub cer Charon - în mitologia greacă, purtătorul umbrelor morților prin râul lumii interlope Vezi: Virgil Eneida, VI, - Phlegeton (sau Piriflege-tont) este râul de foc al lumii interlope (vezi: Virgil Eneida, VI, și urm) mier Poezia lui Pușkin "Proserpina" ( ): Valurile lui Phlegeton se stropesc, bolțile Tartarului tremură (III,) Ravines au luat un anumit loc în mintea lui Bely după ce a citit articolul lui Vl Solovyov "Inamicul din Est", dedicat răspândirii ravenelor în Rusia Tema ravenelor a fost de asemenea de interes personal pentru Bely: eseul său pentru candidatul la universitate ( ) i-a fost dedicat Ulterior, Bely s-a îndepărtat de ea: aspectul ei natural nu-l mai interesa Tema râpelor a căpătat o semnificație semnificativă pentru Bely într-un mod diferit - în ceea ce privește problemele lui Solovyov despre Est și Vest; astfel, tabloul alternanței câmpiilor și râpelor deja în perioada timpurie amintește lui Bely de "trecutul mongol" al țării (Bely Andrey Simfonia (a -a dramatică) M , , p) Iar calonul, vântul de nord-est în Italia și Grecia, era considerat și vântul de nord Mukhoedinsk, Likhov, Gladov, Morovetrinsk, Pupinsk - acest tip de colorare semantică a numelor toponimice se întoarce la Bely, eventual la Nekrasov - cf rînduri din poezia "Cui e bine să trăieşti în Rus'" despre ţărani din Provincia înăsprită, Terpigoreva Uyezd, Volost gol, Din satele adiacente: Zaplatova, Dyryavina, Razutova, Znobishina, Gorelova, Neyolova - Neurozhina, de asemenea (Nekrasov N A Poly a adunat poezii în trei volume L , , v , p ; cf p) De asemenea, este posibil să folosiți experiența lui Dostoievski (orașul Skotoprigonievsk este scena romanului Frații Karamazov) Likhov, menționat de Bely, este "orașul glorios al lui Lihov" din romanul "Porumbelul de argint", descris, ca și Petersburg, ca un oraș aparent, scufundat în ceață, "un oraș al umbrelor" ("Porumbelul de argint", pp , , etc) Toate aceste nume, precum și Sankt Petersburg, simbolizează pentru Bely Rusia "bolnavă" modernă, care este destinată să treacă printr-o transformare spirituală După ce a experimentat profund plecarea și moartea lui Lev Tolstoi la

stația Astapovo ca un fel de ispravă religioasă care creează viața, el a scris în noiembrie (cu un an înainte de începerea lucrărilor la Petersburg): "Nu Petersburg, nu Moscova - Rusia; Rusia nu este Skotoprigonievsk, nu este orașul Peredonova, Rusia nu este orașul Okurov, nu Lihov Rusia este Astapovo inconjurata de spatii; iar aceste spații nu sunt spații strălucitoare: sunt clare, ca ziua lui Dumnezeu, poieni strălucitoare "(Bely Andrey Tragedia creativității Dostoievski și Tolstoi M , , p) "Orașul Peredonov" - scena romanului de F So Aplicații logub "Demon mic" ( ), "Orașul Okurov" - scena lucrărilor lui M Gorki "Orașul Okurov" ( ) și "Viața lui Matvey Kozhemyakin" (-) Palmyra (în Vechiul Testament Fadmor - vezi Regi, IX,) - un oraș de palmieri fondat de regele Solomon ca punct de oprire pentru caravanele în deșertul sirian dintre Anti-Liban și Eufrat; centrul statului sclavagist cu același nume, a devenit faimos pentru splendoarea monumentelor de arhitectură Până pe vremea Imperiului Roman, Palmyra a înflorit în comerț, fiind un intermediar între Occident și Orient În tradiția rusă din secolul al XVIII-lea Se obișnuia să se numească în mod convențional în mod poetic St Petersburg Palmyra de Nord Aruncator de sageti, - degeaba a trimis un fulger apolinic zimtat , - Una dintre calitățile lui Apollo (mit grecesc antic) - zeul prosperității și al ordinii, gardianul legii, protectorul îmbunătățirii statului El proclamă oamenilor voința lui Zeus, conducătorul lumii și cel mai înalt apărător al legalității, este treaz asupra executării acesteia Apollo îi pedepsește pe cei care se opun legii lui Zeus cu săgeți trase dintr-un arc de argint, care aduc moartea criminalului Sisif este întemeietorul și regele Corintului Pentru crimele sale împotriva zeilor, el a fost condamnat în regatul lui Hades la muncă grea și fără scop: rostogolirea pentru totdeauna un bloc de piatră în sus pe munte, rostogolindu-se invariabil înapoi Vezi: Odiseea, XI, - Bely îl face pe Apollon Apollonovich de aceeași vârstă cu tatăl său N V Bugaev (-) mier Notă la cap Posibil referitor la Departamentul de Enciclopedie și Istoria Filosofiei Dreptului Un indiciu la biografia lui Pobedonostsev Un solicitant este absolvent al unei instituții de învățământ secundar Citat din poezia lui Pușkin "Cu cât liceul sărbătorește mai des " ( ) (III,) Poezia lui Pușkin "E timpul, prietene, e timpul! inima cere odihnă " ( ) este reprodusă de Bely cu numeroase inexactități; cf : III, Un citat denaturat din poezia lui Pușkin "A fost o vreme: vacanța noastră este tânără " ( ); Pușkin: "Și a plecat - și a plecat din Rus" (III,) Vyacheslav Konstantinovich - V K Pleve Citat inexact din poezia lui Pușkin "E timpul, prietene, e timpul! inima cere odihnă " (III,) Palatul Mihailovski (Castelul Ingineriei), construit după proiectul lui V I Bazhenov în anii - pentru împăratul Paul I, care a fost ucis în ea în Vorbim despre două pavilioane simetrice în fața intrării principale a Castelului Ingineriei (Mikhailovsky), construite după proiectul arhitectului V I Bahenov în anii - Monumentul lui Petru I în fața Palatului Mihailovski (vezi nota la capitolul) Aceasta se referă la inscripția făcută pe peretele din față al piedestalului scaunului ecvestru al lui Petru cel Mare în timpul instalării acestuia: "Strănepotul străbunicului " Panglica Sf Andrei - Ordinul Sf Apostol Andrei Cel Întâi Chemat - cel mai înalt ordin al Imperiului Rus, aprobat în ; avea o casetă specială Descrierea asasinarii lui Paul I îndeplinește o funcție destul de clară în construcția romanului: se știe că fiul său, viitorul împărat Alexandru I, a fost implicat indirect în conspirație; pentru Bely, aceeași problemă a "parricidului" care stă la baza complotului "Petersburg" a fost importantă aici (această problemă a fost subliniată și în drama "Pavel I" de D S

Merezhkovsky, lansată în) Și chiar în descrierea lui Paul I, Bely este aproape de reprezentarea lui Apollo Apollonovich Ableukhov Kunstkamera este primul muzeu public din Rusia, fondat de Petru I În , Petru a emis un decret privind trimiterea obligatorie a tuturor "monstrilor" umani și animale la Kunstkamera Amintind argumentele despre "abis", dezvoltate de Bely în articolul "The Stamped Galosh" ( ): "Abisul este o condiție necesară pentru confortul unui scriitor din Petersburg" ("Arabesques", p) Note Formula din Evanghelie: "Isus a zis: Părinte, iartă-i; ei nu știu ce fac" (Evanghelia după Luca, XXIII, -) Tyutka (tyutya; dialecte) - o persoană liniștită cu voință slabă; inițial - pui de curte O posibilă reminiscență din romanul lui F Sologub Micul demon ( ) este o descriere a înfățișării Grushinei: "Tot ce a dezvăluit atât de îndrăzneț de Grushina a fost frumos, dar ce contradicții Pe piele - mușcături de purici, strângeri grosiere, cuvinte de o vulgaritate insuportabilă "(Sologub F Sobr soch În de volume Sankt Petersburg, , vol , p) Într-un articol consacrat analizei operei lui Sologub ("Dalai Lama din cizmă"), Bely observă acest detaliu și îl modifică în multe feluri (Balance, , nr , pp - ; cu modificări minore privind acest detaliu, iar sub intitulat "F Sologub" retipărit în carte: Bely Andrey, Zeleny Meadow, Moscova, , pp -) Această imagine se întoarce la povestea lui Andrei Bely "The Bush" ( ) (Golden Fleece, , nr - - , pp -), în centrul căreia se află o imagine animată a unui "vrăjitor" Bush" captivând un grădinar frumos "Nu mă ispiti fără nevoie " - Romantism de M I Glinka "Reasigurare" ( ) la cuvintele poemului cu același nume de Baratynsky ( ) (Baratynsky E A Poli poezii adunate L ,) , p) Rândurile acestei poezii Străin celor dezamăgiți Toate iluziile din vremurile trecute Bely a luat epigraful în cartea sa de poezii Urn ( ) Dudkin așezat călare pe Lippanchenko mort - o parodie a Călărețului de bronz - Bely a proiectat și el pe Poprishchip, eroul din Notele unui nebun al lui Gogol: "Poprișchinul lui Gogol și-a imaginat el însuși un rege; Evaziv, imaginându-se Eugene din Călărețul de bronz, și-a imaginat și Petru, când statuia a fost turnată în el cu metale; după ce l-a ucis pe Lapianchenko, s-a așezat pe el, confundând cadavrul cu un cal ( ) Elusive se termină cu Poprishchin ( ) "(" Măiestria lui Gogol ", p) J Holthusep, considerând că analogia lui Bely cu Poprishchin este nereușită în acest caz, compară poza lui Dudkin (cu excepția analogiei caricaturale evidente cu statuia ecvestră a lui Falcone) cu descrierea lui Eugene care fuge de inundație pe o statuie a leului din "Călărețul de bronz" a lui Pușkin: Pe o fiară de marmură, Fără pălărie, cu mâinile strânse într-o cruce, Eugene stătea nemișcat, teribil de palid (H o husen J Studien zur Asthetik und Poetik des russischem Symbolismus Gottingen, , S) O analogie cu uciderea lui Gapon din Ozerki este stabilită într-un articol al lui L K Dolgopolov în prezent ed CAPITOLUL OPT Epigraf - din tragedia lui Pușkin "Boris Godunov" ( ) (VII,) - monologul lui Pimen Ultimul rând al lui Pușkin: "Nu mă ajung multe cuvinte" Ocrotirea Preasfintei Maicii Domnului - sărbătoare a Bisericii Ortodoxe (octombrie); Nașterea Maicii Domnului - sărbătoare bisericească, durează din până în septembrie; Nicolae Iarna - ziua odihnei Sf Nicolae Făcătorul de Minuni, Arhiepiscopul Mir Lycian (decembrie) Sărbătoare patronală - o sărbătoare a templului în cinstea sfântului creștin, căruia îi este dedicat acest templu Waterproof este o haină impermeabilă pentru femei Mantalini este numele de familie al unui personaj din romanul lui Charles Dickens Life and Andrei Bely Aplicații Aventurile lui Nicholas Nickleby ( ), soțul frivol și sentimental al modăreței Madame Mantalini, un dandy și un loafer, descris de autor în tonuri pline de umor Familiaritatea lui

Bely cu acest roman nu poate fi pusă la îndoială: "Dickens este lectura mea permanentă trei romane de Dickens înseamnă mai mult de trei sute de romane de calitate redusă", a notat el în memoriile sale ("La cumpăna dintre două secole" , p) Guniadi Ya nos - izvor de vindecare, bogat în săruri laxative, la apele minerale Ofensky din Budapesta Giordano Bruno - filozof și poet italian (-), a dezvoltat teoria heliocentrică a lui N Copernic; sub acuzația de erezie și liberă gândire a fost ars pe rug Părerile lui Bruno au fost foarte apreciate de teosofi (vezi: Without ant Anni Giordano Bruno Pg ,) Bely însuși, într-o scrisoare către M K Morozova ( ), îl numește pe Giordano Bruno printre numele ocultiștilor (GBL, f , cart , poz) Alhambra - o veche fortăreață a conducătorilor arabi din Spania la periferia Granada cu celebrul palat (-) și curți cu grădini și fântâni "Această locuință, prin frumusețea ei, este o podoabă pentru toate locuințele omenirii", se citeau versete arabe pe unul dintre bolurile fântânii În poezia "Parodie" ( ), Bely menţionează acest palat ("Poezii şi poezii", p) EPILOG În epilog, impresiile lui Bely despre o călătorie în străinătate în noiembrie -mai (Veneția-Sicilia-Tunisia-Egipt-Palestina), întreprinsă de el împreună cu prima sa soție Anna Alekseevna (Asya) Turgeneva (-), sunt punctate recreat Bely a locuit în Tunisia în ianuarie-februarie Explicații ale Bely: "Gondura este o cămașă colorată a arabilor sub genunchi, pe care se aruncă burnous" (o altă variantă: "O cămașă lungă sub genunchi, pe care arabii o poartă sub mantie"); "Chechya este un fes tunisian rotund cu o perie lungă" ("Note de călătorie", pp , ,) Comparați: "După cum îmi amintesc acum o cameră cu gresie, un pouf căptușit cu mătase, un covor Kairouan Mi-am dezvoltat filozofia în fața Asyei într-un halat verde și fez-chech" (LN, p) Într-o scrisoare către A S Petrovsky din ianuarie , Bely s-a înfățișat într-un cec (GPB, f , articolul) Explicația lui Bely: "Tam-tam este un instrument special care seamănă cu o tobă: ei îl bat cu mâinile" ("Note de călătorie", p) Zahuan este un lanț muntos din Tunisia (Cf : "Note de călătorie", p) Cap în Golful Tunis, care făcea parte din teritoriul orașului-stat sclav Cartagina (secolele VII-II î Hr) Pentru această pelerină, vezi: LN, p Aici au fost otrăvite impresiile lui Bely despre satul tunisian Rades, în care a petrecut, în cuvintele sale, "zile ciudate, liniștite, magnifice" în ianuarie-februarie : "Am venit în Tunisia să mă las la soare - timp de zece zile ; și nu mai mult; dar m-am regăsit în Rades: locuiesc pentru a doua lună într-un sat arab "(" Note de călătorie ", pp ,) Într-o scrisoare către M K Morozova, el a relatat: "Trăim în Rades, un mic sat arab, printre arabi Am închiriat o adevărată casă arabă cu acoperiș plat " (GBL, f , harta , poz) Aceasta se referă la așa-numitul mare sfinx - cel mai mare dintre sfinxuri, sculptat dintr-o singură stâncă lângă piramida lui Khafre Sfinxul ca imagine simbolică i-a atras atenția lui Bely chiar înainte de călătoria sa spre est: vezi articolul său "Sfinxul" (Balance, , nr - , pp -); în articolul "Phoenix" ( ) a dezvoltat un simbol dublu - Sfinxul și Phoenix, unde Sfinxul marchează "personificarea infinitului întunecat al ființei și haosului", "privitatea vidului și inexistenței din ochii săi întunecați" ("Arabesci", p ,) White a văzut marele Note $ a sfinxului la începutul lunii martie În memoriile sale, visul a subliniat că la Petersburg "sentimentul de a sta în fața sfinxului a fost transmis pe tot parcursul romanului" și a citat pasajele relevante din epilog (LN, p)) De asemenea, Bely a transmis impresiile sale despre Sfinx într-un număr de scrisori din Egipt "Vă scriu, șocat de Sfinx", i-a informat-o pe mama sa, A D Bugaeva - N-am văzut nicăieri o privire atât de vie, de plină de sens, niciodată Pe cerul albastru, direct din stele în deșert,

zboară privirea unui sfinx monstruos; şi el este ori un înger, ori o fiară, ori o femeie frumoasă" (TsGALI, f , op , itemul ; cf : Corespondenţa, p) Bely și-a surprins în detaliu "sentimentul de a sta în fața sfinxului" în eseurile de călătorie "Egipt" (Sovremennik, , nr , pp - ; cf : Bely Andrey Pe trecător I Criză al vieții, p) Muzeul Bulak este un muzeu de antichități egiptene din Bulak, portul Cairo, fondat în Conține un număr mare de monumente obținute în timpul săpăturilor, papirusuri antice etc Dintre exponatele muzeului, Bely a fost cel mai impresionat de mumia faraonului Ramses II (vezi nota la capitolul) Cartea morților este un monument al literaturii sacre egiptene antice - o colecție de texte neînrudite de diferite dimensiuni (imnuri poetice, vrăji, formule magice), care, conform credințelor egiptenilor, avea ca scop asigurarea defunctului bunăstare în viața de apoi și posibilitatea de a apărea pe pământ în timpul zilei; textul a fost pus cu defunctul în mormânt Manetho (sfârșitul secolului al IV-lea-începutul secolului al III-lea î Hr) - istoric egiptean antic, preot, care a scris în greacă "Istoria Egiptului", care a ajuns până la noi în extrase El aparține împărțirii istoriei Egiptului în de dinastii, acceptate în știință (cu unele precizări) și în prezent Vezi: Struve V V Lista originală Manetho a regilor Egiptului și cronologia Regatului Nou - Buletinul de istorie antică, , nr , p - Laitmotivul multor impresii egiptene despre Bely însuși (vezi: Bely Andrey Egipt - Sovremennik, , nr , p ,) În memoriile sale ulterioare, Bely a scris: " antichitatea egipteană a răsărit în Egiptul secolului al XX-lea "; " tocmai gesturile cu care polițiștii ridică bastonul alb semănau cu gesturile omuleților egipteni de pe fresce; așa că vechiul Egipt a izbucnit în Cairo Avenue dintr-un mormânt săpat în nisip"; "Vechiului Cairo arab nu-i pasă; iar Egiptul antic de cinci mii de ani, izbindu-se în conștiință ca o cometă, prinde viață în el, ca cea mai arzătoare modernitate; și chiar: ca viitorul viitor" (LN, pp , - ,) Uitarea lui Kant de către Nikolai Apollonovich are sub ea o evoluție corespunzătoare în viziunea despre lume a lui Bely însuși: până în , el notează într-o scrisoare autobiografică către R V Ivanov-Razumnik din - martie , el "poartă pe Kant, Rickert, Cohen", o nouă tendință - "de la Kant la căutarea "misterului" într-un mod nou, ca "cale a vieții " " (Cahiers du Monde russe et soviétique, vol XV, , nr) - , p) La întoarcerea din călătoria spre est, el a anunțat această schimbare semnificativă a perspectivei sale asupra lumii: "Înainte, Kant a călătorit cu mine: cartea s-a dovedit a fi incomodă când se mișcă" (Bely Andrey Mișcare circulară (patruzeci și două de arabescuri) - Lucrări și zile, , Nr - , p) Gizeh (Gizeh, Gîzeh) - o zonă de pe malul stâng al Nilului, în apropiere de Cairo, cunoscută pentru câmpul de piramide (iată cele trei piramide mari: Keops, Chephren și Menkar, câteva mai mici și marele sfinx) Câmpul piramidelor și ascensiunea la piramida lui Keops sunt descrise în detaliu în eseurile de călătorie ale lui Bely "Egipt" (Sovremennik, , nr , pp - , -) Experiențele provocate de contemplare și de escaladarea piramidelor, Bely a definit ca "boală piramidală"; a scris: "Am vrut să cad, în ciuda tuturor, pentru că tot ceea ce este, parcă ar țipa: "Horor, o gaură și o buclă pentru tine, omule!"" (Bely repetă aici cuvintele din Silver Dove, în care din zel sectar) Și apoi continuă: "Boala de piramidă durează de mult; între urcarea pe partea putredă a piramidei și experiențele lui "Pe- * Aplicații terburia" o legătură clară întinsă" (LI, vol - , p) În versiunea scrisă de mână a acestui episod de amintiri, s-a păstrat o descriere mai detaliată a semnificației experiențelor "piramidale" pentru viitorul "Petersburg": " o consecință a" unei boli piramidale ,

un fel de schimbare în organele de percepție; viața era colorată cu o nouă tonalitate, de parcă aș fi urcat pe treptele împodobite - singur; coborât - la alții; iar acea nouă atitudine față de viață, cu care am coborât din vârful sterp, sa reflectat curând în lucrările mele; viața pe care am văzut-o colorat, parcă ștearsă; comparați culorile romanului Porumbelul de argint cu Petersburgul imediat început și veți fi lovit de liniile sumbre cenușii, negricioase sau complet incolore ale Petersburgului; sentimentul Sfinxului și al piramidelor însoțește romanul meu Petersburg" (GPB, f , dosar dosar , fol) Vorbim despre celebrul monument al literaturii egiptene antice din epoca Regatului Mijlociu (secolele XX-XVIII î Hr) - "învățătura lui Kheti, fiul lui Duauf, către fiul său Pepi" (mai precis: "învățătura lui Akhtoya, fiul lui Duauf, fiului său Piopi") , în care, în comparație cu alții, este lăudată profesia de scrib Daufsekhruta (corect Duauf-se-Akhtoy) este o transliterare incorectă a numelor proprii în vocalele copte, datorită nivelului de dezvoltare al egiptologiei contemporane pentru Bely (Sunt recunoscători lui E S Bogoslovsky pentru consultarea pe această problemă) Nazaret este un oraș din sudul Galileii unde, după Evanghelie, graiul Maicii Domnului și copilăria și adolescența lui Iisus Hristos a trecut, la întoarcerea sa din Egipt A fost matur în Palestina în aprilie * Mențiunea de clopote este inspirată probabil din poeziile lui Vl Solovyov "White Bells" ( ) și "Again White Bells" ( ) În primul dintre ele, clopotele sunt personificarea aspirațiilor strălucitoare ale sufletului uman: "Trăim, gândurile tale albe, Pe cărările prețuite ale sufletului Rătăciți de-a lungul drumului mohorât, noi strălucim nemișcați în liniște " În al doilea poem, pe moarte, dezvoltând aceeași temă, Solovyov ridică imaginea florilor la un grad înalt de profeție și o formulă "creatoare de viață": Răul experimentat Se îneacă în sânge - Soarele spălat al iubirii răsare Planuri îndrăznețe Într-o inimă bolnavă, - Îngerii albi au stat în jur {Soloviev Vladimir Poezii și piese comice L , , p ,) În aceste rânduri finale, dedicate soartei eroului principal al "autorului" din "Petersburg", Bely revine în multe privințe la postulatele vital-filosofice formulate în romanul "Porumbelul de argint" - despre inevitabila întoarcere a bătrâni fii ai Rusiei, crescuți pe "apus", "cuvinte străine", la "lunca, poteca natală": "Nu va trece un an până vor pleca să hoinărească prin câmpuri, prin păduri, pe potecile animalelor , a muri într-un șanț înierbat Va fi, va fi o creștere a numărului celor care fug pe câmp!" ("Porumbelul de argint", p) Grigory Savvich Skovoroda (-) - filozof și poet ucrainean; viziunea sa obiectiv-idealistă asupra lumii s-a format pe baza studiului Bibliei, patristicii și filozofiei lui Platon Un anumit loc în priveliștile din Skovo Note nașterea a fost ocupată de ideea de auto-îmbunătățire morală bazată pe autocunoaștere A făcut cunoștință cu personalitatea și viziunea asupra lumii a gânditorului Bely din cartea "Grigory Savvich Skovoroda Viață și Învățătură" (M ,), scrisă de V F Ern (-), un filozof religios rus, adept al slavofililor și Vl Solovyov; Bely din tinerețe a fost legat de Ern prin cunoștință apropiată și a simpatizat cu căutările sale Este posibil ca și mai devreme, Bely să fi fost familiarizat cu prima lucrare a lui Ern despre Skovoroda - articolul "Socrate rus" (Northern Lights, , nr , noiembrie) Într-o monografie despre Skovoroda, Ern a scris: "În persoana lui Skovoroda, nașterea rațiunii filozofice are loc în Rusia; și chiar în acest prim balbuc note noi, necunoscute noii Europe, sunet În Skovoroda, prima brazdă este făcută de plugul divin, pământul negru rusesc sălbatic și liber se ridică pentru prima dată Și în acest pământ negru, în această natură

populară pământească a Skovorodei, suntem surprinși să vedem principalele trăsături care caracterizează toată gândirea rusă ulterioară "(p) Aceste idei ale lui Ern coincid cu judecățile lui Bely, care s-au conturat vizibil după călătoria răsăriteană ( ), despre semnificația "calei speciale" a Rusiei și nevoia de a "ține sus non-europenismul" "Mă întorc de zece ori mai mult rus; o relație de cinci luni cu europenii, acești călăi ambulanți ai vieții, m-a înfuriat foarte tare *, noi, slavă Domnului, rușii nu suntem Europa ", i-a scris lui A M Kozhebatkin din Palestina la aprilie (TsGALI, f , op , punctul) În analiza sa specifică a viziunii lui Skovoroda asupra lumii, Ern se concentrează pe o serie de puncte care, fără îndoială, ar fi trebuit să găsească o simpatie specială în Bely: comparând plecarea lui Tolstoi (pe care Bely a trăit-o ca un eveniment uriaș) cu mulți ani de rătăcire a lui Skovoroda, subliniind "simbolismul" Viziunea despre lume a lui Skovoroda, care se întoarce la Biblie - "lumea simbolică", ideea esenței feminine a lumii, care a devenit ulterior baza învățăturilor lui Vl Solovyov (p) și alții O altă semnificație a menționării numelui lui Skovoroda în roman este de asemenea posibilă În rândurile finale, Nikolai Apollonovich, cu introducerea sa în sursele sale natale, seamănă cu Pyotr Daryalsky, eroul Porumbelului de Argint Imaginea lui Daryalsky, după cum se știe, reflecta trăsăturile lui S M Solovyov, poetul simbolist și cel mai apropiat prieten al lui Bely; Solovyov a fost pe partea maternă un descendent al lui Mihail Ivanovici Kovalinsky, un student iubit și prieten al lui Skovoroda, care a scris Viața lui Grigory Skovoroda, principala sursă de informații despre viața și personalitatea filosofului În poemul "Strămoșii mei" ( ), vorbind despre Kovalinsky, Solovyov îl menționează și pe "înțeleptul rătăcitor" Skovoroda ("Sfântul excentric, fiul vesel al Ucrainei"): Era plin de niște puteri minunate, Focul lui Dumnezeu ardea cu adevărat în el, Și pentru el ultima chilie era Camera nobilului magnific Viața lui Skovoroda curgea liber: Ca pasărea, n-a strâns, n-a semănat, Însuși strămoșul Meu și-a scris lucrările Și l-a prețuit pe mesagerul lui Dumnezeu (Serghey Solovyov Grădina de flori a prințesei A treia carte de poezii M , , p -) Bely l-a arătat pe Kovalinsky ca strămoș al lui Solovyov și student al lui Skovoroda în memoriile sale Between Two Revolutions (p) Un portret al lui Skovoroda atârna în biblioteca moșiei lui A G Kovalenskaya din Dedovo, unde Bely îl vizita constant pe S Solovyov; stând sub acest portret, Vl Soloviev în iunie a citit rudelor sale "Trei conversații" încă neterminate (vezi: Soloviev M Viața și evoluția creativă a lui Vladimir Solovyov Bruxelles, , p) Pentru mai multe detalii, vezi: Lavrov A Andrey Bely și Grigory Skovoroda - Studia slavica (Budapest), , or XXI, p - Aplicații ADULTIRI * Contele D este contele Dublve din textul principal al romanului, adică S Yu Nitte (vezi nota la cap) Nu este clar cine este exact criptat cu inițialele S S Kn - niciunul dintre marii oameni de stat și personalități politice ruși de la începutul secolului al XX-lea nu se potriveste cu ele Ar putea fi subînțeles în acest caz: unul dintre liderii Partidului Cadeților Fedor Fedorovich Kokoshkin (-), membru al Consiliului de Stat, unul dintre fondatorii Uniunii All-Rusiei proprietarilor de pământ Alexander Vasilievich Krivoshein (-)) sau chiar generalul Alexei Nikolaevici Kuropatkin (-), comandantul șef al forțelor armate ruse din Orientul Îndepărtat, a cărui comandă și strategie inepte au fost unul dintre motivele înfrângerii trupelor ruse în războiul cu Japonia în - Este posibil ca prin "cunoscutul nostru Paul Polsky", atestat ironic, Bely să se refere la criticul și jurnalistul Piotr Moiseevici Pilsky (-), cunoscut pentru atacurile

sale feuilleton asupra simboliștilor Ordinul Sfântului Egal cu Apostolii Principele Vladimir a fost înființat de Ecaterina a II-a în ; avea patru grade; Ordinul a fost acordat atât gradelor civile, cât și militare Konstantin Petrovici - K P Pobedonostsev Director al Departamentului de Poliție - acest post în octombrie a fost deținut de Alexei Aleksandrovich Lopukhin, mai târziu unul dintre avertizorii lui Azef Tertia este o unitate acum neutilizată pentru măsurarea unor perioade scurte de timp (/ de secundă) Reminiscență ironică din Evanghelia după Luca (VII,) Această "frază clasică" a lui Apollon Apollonovich se întoarce la expresia binecunoscută a lui K N Leontiev: "Trebuie să înghețăm măcar puțin Rusia, ca să nu "putrezească" " Cf Notă la cap a urât această comunitate și a devenit un susținător puternic al economiei agricole - Un indiciu asupra activităților lui Piotr Arkadievici Stolypin (-), președintele Consiliului de Miniștri, care a publicat la noiembrie un decret privind reforma funciară, care permitea țăranilor să părăsească comunitatea și urmărea să dirijeze dezvoltarea agriculturii pe calea capitalistă Esperanto este cea mai răspândită dintre limbile artificiale; a fost creat în de doctorul din Varșovia L Zamenhof, sub pseudonimul căruia ("Esperanto" - sperând) limba și-a primit numele În Sankt Petersburg existau două străzi paralele Morskie (Bolshaya și Malaya); acum st Herzen și st Gogol; merg de la Nevsky Prospekt spre Piața Mariinsky (acum Sf Isaac) Tsarevokokshaysk este un oraș de județ din fosta provincie Kazan (acum orașul Yoshkar-Ola, Mari ASSR) Bi-ba-bo - o păpușă comică, pusă în mișcare de degetele mâinii Titlul oficial complet al împăratului rus includea și articolul "moștenitorul norvegian" Un ecou al controversei dintre facțiunile simboliste literare de la Moscova și Sankt Petersburg, la care Bely a participat activ în - mier judecăți similare în articolul lui Bely "The Stamped Galosh" ( ) ("Arabesques", pp -) Bely strigă numele celor populari la începutul secolului al XX-lea scriitori aparținând diferitelor mișcări literare, ale căror destine personale și creative au fost legate de Sankt Petersburg: Alexandru Ivanovici Kuprin (-), Dmitri Sergheevici Merezhkovsky (-), Leonid Nikolaevici Andreev (-), Evgheni Nikolaevici Chirikov (-), Fyodor Sologub (pseudonim al lui Fiodor Kuzmich Teternikov; -), Alexei Mihailovici Remizov (-), Mihail Petrovici Artsybashev (-), Arkady Timofeevici (-) * În ediția "Nekrasov" a primelor capitole ale romanului sunt comentate doar acele realități care nu sunt reflectate în notele la textul principal Note Despre atitudinea lui Bely față de G S Skovoroda, vezi nota la Epilog Atestarea ironică a lui Skovoroda ca "filozof casnic" dată aici este asemănătoare cu caracterizarea gânditorului pe care o dă Bely în versuri noi ale poemului "Tempter" ( ), scris după publicarea sa în cartea "Urn": Nu-mi vorbi despre Kant!! Ce este Kant? Aici există Tigaie Filosof rus, nu german!!! ("Poezii și poezii", p) mier noi rânduri ale poeziei "Înțelepciunea" ("Voi asculta discursurile, învăluită în întuneric ",), completând-o într-o reeditare ulterioară: Da, domnilor: ce este Kaet? Filosof excelent - Skovoroda (Bely Andrey Poezii Berlin; Pb ; M , , p) "Otkrytoe" este o aluzie la revista istorică și literară "Byloye", apărută în anii - , - , - , - V L Burtsev, V Ya Bogucharsky, P E Șcegolev și supus persecuției cenzurii în anii prerevoluționari Arahnoid (greacă) - o membrană "arahnoidă" transparentă care acoperă creierul O aluzie semiparodică la învățătura filosofului englez, idealistul subiectiv D Berkeley (-), conform căreia realitatea obiectivă este un complex de senzații în mintea umană, iar spațiul este o ficțiune, un inexistent entitate Reminiscență din romanul lui F M

Dostoievski "Crimă și pedeapsă" - cuvintele lui Svidrigailov (Partea a IV-a, Cap I): "Toți vedem eternitatea ca pe o idee care nu poate fi înțeleasă, ceva uriaș, imens! Și brusc, în loc de toate acestea va fi o cameră mică, ceva ca o baie de sat, fumurie și păianjeni în toate colțurile, și asta este toată eternitatea "(Dostoievski F M Poly, col citat în vol L , , vol , p) el a numit circulara premisa mare a silogismului; efectuând o circulară el a numit o mică premisă - Termenii logicii lui Aristotel, care a fundamentat în "Organonul" său doctrina silogismului (inferența), adică raționamentul deductiv în sensul cel mai larg Tot ce ai tu, avem și noi Ființa însăși este doar un gând - Reminiscență din Frații Karamazov - cuvintele diavolului către Ivan Karamazov (Partea a IV-a, Cartea , IX): și interzis" (Dostoievski F M Poli lucrări adunate În vol L , , vol , p) În același capitol, diavolul citează binecunoscutul aforism al lui René Descartes (-) "Gândesc, deci sunt" din partea a patra a Discursurilor sale despre metodă ( ): "Je pense donc je suis, acest Știu sigur, restul dar tot ce este în jurul meu, toate aceste lumi, Dumnezeu și chiar Satana însuși -e- toate acestea nu mi-au fost dovedite, fie că există în sine, fie că sunt doar unica mea emanație " (ibid , p) Bely parodiază "învârtitorul teosofic al unităților de bază" (interacțiunea ocultă și întrepătrunderea a trei planuri: mental, astral și fizic): spirit (idei), astral (energii, forme) și materie (obiecte reale) (vezi: Cursul enciclopedia ocultismului Sankt Petersburg , , numărul , pp -) Epigraf - din romanul lui F M Dostoievski "Frații Karamazov" - titlul capitolului VII al cărții a cincea a romanului Casa de comerț a Fraților Zenzinov (Odesa) deținea ceainărie în toate orașele mari Pulberea persană este un remediu preparat din mușețel persan peren și folosit ca insecticid Aplicații b Richard Kraft-Ebing (-), cel mai important psihiatru german din a doua jumătate a secolului al XIX-lea; Max Simon Nordau (nume real Ziegfeld; -) - publicist german, doctor de educație; în cartea "Degenerarea" ("Entartung", , traducere rusă -) a interpretat ultimele căutări în arta europeană ca o manifestare a înclinațiilor morbide mier caracterizare ironică a lui Max Nordau în Simfonie (a II-a, dramatică) ( ) (Bely Andrey Sobr poeme epice M , , v , p - ,) Cărți în cauză: Erdmann V Kanls Kritizismus Leipzig, ; L i b-mann O Kant und Epigonen Berlin, ; Vaihinger H Kommentar zu Kants Kritik der reinen Vernunft Stuttgart-Berlin-Leipzig, , Bd - Hans Vaihinger (-) a fost un filozof german, cercetător și popularizator al kantianismului Ernst Cassirer (-) a fost un filozof idealist german, neo-kantian, autor al mai multor lucrări despre Kant, editor al lucrărilor colectate cu autoritate ale filosofului Vezi: V e g e n e D P Kant, Hegel und Cassirer - Journal of the History of Ideas (New York), , voi , nr , p - Vezi și nota la cap ordinul fraților lui Iisus - ordinul monahal catolic al iezuiților ("Societas Jesu" (lat) - "Societatea lui Isus"), fondat în de Ignatie Loyola; există și astăzi Anna Petrovna și-a luat fiul infinit iubit ca o fată, a vrut să înveselească trăsăturile abia perceptibile ale tuturor Ableukhovilor - Reminiscența autobiografică a lui Bely: în același mod, mama a încercat să-și camufleze asemănarea exterioară cu tatăl lui "Uită-te la frunte: ciudatul va crește El este imaginea scuipătoare a unui robinet!" - a spus A D Bugaeva Bely a amintit în acest sens: "Și știu: tatăl meu este un ciudat; a fi ciudat este o rușine buclele singure mă justifică; și - rochii deștepte, în care mă îmbracă ca să ascund urâțenia; și mi-e rușine de băieți: se lipesc de mine: "Fata! " ("La cumpăna de două secole", p) Următoarea descriere a conflictelor dintre tatăl și mama lui Nikolai Apollonovich pe baza creșterii fiului său are același

subtext autobiografic Numele guvernantelor și succesiunea serviciului lor sub Nikolai Apollonovich au fost împrumutate de către Bely din propria sa biografie (în unele cazuri, numele sunt reproduse incorect) ianuarie : "Apariția primei bonne Karolina Karlovna, primele exerciții în limba germană"; Februarie : "Karolina Karlovna este alungată: ei o iau la mine pe Bonna Fanny Andreevna"; Mai : "Prima amintire a noii guvernante, Raisa Ivanovna" (Bely Andrey Material pentru o biografie (intim) , fila) Raisa Ivanovna, care l-a introdus pe Bely în poezia germană, a slujit până în toamna anului , după care a fost înlocuită de Henrietta Martynovna, iar apoi, în , de Fraulein Knockert În același timp, "Koenig și Becker, după ce au fulgerat palid, au dispărut palid", apoi "au apărut femeile franceze" ("La cumpăna dintre două secole", pp -): în ianuarie η - Mademoiselle Marie, după ea - madame Teresa, care a fost înlocuită de madame Fumichon În mai , a venit mademoiselle Bella Radin: "Prietenie tandră cu tovarășul Radin; mi se pare că numai ea mă înțelege "(Bely Andrey Material pentru o biografie (intim) , l v) Vezi și nota , la cap VII Contradictio (lat) - contradicție (termen logic) Quaternio termino-rum (lat) - denumirea unei erori logice, care constă în faptul că într-un silogism, în loc să se bazeze pe regula celor trei termeni, apare un al patrulea termen prius - (prins - lat) - anterior, primar (termen logic) oțelărie su obukhovsky cu semenikovsky - fabrici din Sankt Petersburg, ai căror muncitori au luat parte activ la greva din octombrie a Rusiei mondnaya, demimondnaya - Din franceză: monde - înalta societate, societate laică; demimonde - jumătate de lumină "L'État, c'est moi!" - o frază atribuită prin tradiție regelui francez Ludovic al XIV-lea (-), care ar fi rostit-o la o ședință a parlamentului din (vezi: Du pré P Encyclopédie des Citations Paris, , p) Note ûb Carol al XII-lea (-) - rege suedez (din), comandant, învins de Petru I lângă Poltava ( ) Aceasta se referă la piesa lui Andrei Bely "Petersburg" ( ), o dramatizare a romanului, destinată Teatrului de Artă din Moscova- În timpul pregătirii piesei pentru punere în scenă, textul acesteia a fost supus numeroaselor modificări Pentru mai multe detalii, vezi: Dolgopolov L K A Bely despre punerea în scenă a "dramei istorice" "Petersburg" pe trenul MXA G- (pe baza materialelor din TsGALI) - Literatura rusă, , nr , Cu - Mai întâi, strofa din balada lui Bely "Jester" ( ) (Bely Andrey The Queen and the Knights Fairy Tales Pb , , p) Mai departe, într-o formă complicată, Bely expune tema ideologică a romanelor Porumbelul de argint și Petersburg, recurgând la simbolismul creștin și mistic Klingzsr - un vrăjitor rău în opera lui R Wagner "Parsifal" ( ), un magician negru, un hoț de sulițe care l-a rănit pe Hristos pe cruce Ahriman, Lucifer - în antroposofie, aceste simboluri denotă două căi opuse ale ispitei demonice care amenință "eul spiritual" în căutarea cunoașterii de sine: Lucifer este spiritul mândriei și principiul "uman-divin", Ahriman este spirit de decădere și haos Pentru mai multe detalii, vezi capitolul al treilea "Rudolf Steiner ca lector și profesor" din "Memoriile lui Steiner" a lui Andrey Bely (GBL, f , harta , articolul) Bely folosește aceste simboluri atunci când își interpretează calea interioară la momentul inițierii în antroposofie (vezi scrisoarea sa autobiografică către Ivanov-Razumnik din - martie - Cahiers du Monde russe et soviétique, vol XV, , nr -) , p) Perceval (Parsival, Parsifal) este un cavaler creștin legendar, eroul legendelor medievale despre Sfântul Graal, care a servit drept intriga pentru multe opere literare și muzicale, inclusiv opera cu același nume a lui Wagner În operă, Parsifal îl învinge pe vrăjitorul Klingsor și devine paznicul Graalului (poharul din care Hristos s-a împărtășit și unde i-a fost strâns

sângele din rană cu sulița de pe cruce) Zarathustra (Zarathushtra, Zoroastru; secolul al VII-lea î Hr) este întemeietorul religiei dualiste răsăritene numită după el (zoroastrismul), conform căreia principiile binelui și răului, personificate de zeii Ahuramazda și Aphra-Mainyo (Ariman), se opun mereu in lume Manes (mai corect Mani; -) este fondatorul maniheismului, o doctrină religioasă dualistă care s-a dezvoltat pe baza cultelor zoroastriene și creștine, apropiate de gnosticism În centrul doctrinei maniheiste, ca și în zoroastrism, se află lupta dintre bine și rău în univers Msn-Salvat - în opera lui Wagner Parsifal, o comunitate de cavaleri creștini care păzesc potirul Sf Graal În articolul "Poezia lui Blok" ( ), Bely stabilește aliterația dominantă a celui de-al treilea volum de poezii ale lui Blok ("rdt") și îi dă următoarea interpretare: > în er-de-te - o expresie externă de curaj și tragedia sobrietății "(Bely Andrey Poezia cuvântului Pb , , p) Ideea unei opere grandioase numite "I Epic" nu a fost implementat pe deplin de către Bely; în almanahul Notele visătorilor (nr , - , -), Notele unui excentric a fost publicat ca una dintre părțile sale constitutive Aceasta se referă la Emily Karlovich Mtner (pseudonim: Wolfing; -) - critic, filozof, muzicolog Din , relațiile sale cu Bely, inițial prietenoase, au devenit din ce în ce mai conflictuale, atingând întrebări fundamentale despre direcția activităților editurii Musaget conduse de Medtner Înțeles A A Blok Vezi despre acest lucru mai sus în articolul lui L K Dolgopolov "Principiile textologice ale publicării" Aici și mai devreme, Bely înseamnă, citându-l, ciclul de versuri al lui Blok "Pe câmpul Kulikovo" (Blok A Lucrări adunate În vol M ; L , , vol , p) Aplicații Într-o vilă de lângă Moscova, în Rastorguev, Bely a trăit de la sfârșitul lunii septembrie până în prima jumătate a lunii noiembrie ; acolo a început să lucreze la Petersburg Helena Petrovna Blavatsky (născută Hahn, -) este fondatoarea mișcării teosofice, autoarea unui număr de lucrări pe teme oculte Vorbim despre cartea ei "Din peșterile și sălbăticiile din Hindustan", publicată sub pseudonimul "Radda-Bai" în traducere rusă în și a făcut o mare impresie asupra tânărului Bely B Nikolai Aleksandrovich Berdyaev (-) și Serghei Nikolayevich Bulgakov (-) au fost filozofi idealiști apropiați cercului simbolist, cunoscuți ai lui Bely Berdyaev a scris un articol despre "Porumbelul de argint" - "Ispitita rusă" (Gândirea Rusă, , nr , partea a II-a, pp -) Într-adevăr, după ce provocările lui Azef au fost expuse la tribunalul partidului, "în a trăit cu un pașaport pe numele lui Lipchenko fie în Austria, fie în Germania" (Luchinskaya A V Marele provocator Yevno Azef - e ed Pg ; M , , p) Sofya Nikolaevna și Vladimir Konstantinovich Campioni - mama și tatăl vitreg al lui A A Turgeneva, prima soție a lui Bely Alexander Mikhailovich Pozzo este avocat, soțul lui N A Turgeneva, sora lui A Turgeneva și fiica lui S N Campioni Bely i-a dedicat mai multe poezii, care au fost incluse în cartea Zvezda Grigori Alekseevici Rachinsky (-) - filozof, traducător, scriitor, apropiat simboliștilor; prieten al lui White Bobrovka este moșia familiei Rachinsky din provincia Tver S-au păstrat mai multe scrisori de la Bely către A A Rachinsky (sora lui G A Rachinsky); în prima dintre ele, trimisă de la Moscova la noiembrie , a fost exprimată o cerere de a-i permite să vină la Bobrovka la noiembrie și să stea acolo aproximativ două săptămâni: "Pe lângă dorința mea de a te vedea și dragă Bobrovka, trebuie să lucrez (urgent) și ne-am trezit pe neașteptate la Moscova în noiembrie (frigul ne-a alungat din dacha), eram complet în pierdere în zgomotul orașului, așa că nu pot lucra la Moscova Fără să aștepte un răspuns, Bely a plecat la Bobrovka și l-a informat de la drum pe A A Rachinskaya (Rzhev, decembrie): " Mi s-a

comandat un roman în gândirea rusă, despre posibilitatea de a scrie care depinde pur și simplu de existența noastră cu soția mea - anul dacă până la ianuarie nu depun un anumit număr (foarte mare) de pagini tipărite către Russkaya Mysl , romanul meu este amânat până în , adică îmi pierd mijloacele de existență pentru Scuză-mă, pentru numele lui Dumnezeu, eu, dacă eu, fără să aștept permisiunea, voi apărea în mod arbitrar la Bobrovka pe Pe decembrie, Bely i-a scris lui A A Rachinskaya din Bobrovka: " e atât de bine aici, clar, calm; se respiră atât de uşor după Moscova şi aşa se lucrează ne gândim cu soţia mea să profităm de bunătatea ta înainte de a douăzecea Am să scriu multe pentru tine" (TsGALI, f , op , poz) Aleksey Sergeevich Petrovsky (-) - traducător, muzeolog, prietenul apropiat al lui Bely din anii studenției Vezi: Scrisori de la Andrei Bely către A S Petrovsky și E N Kezelman Publicație de Roger Keyes - Revista nouă, , nr , p - Roman Dmitri Alekseevici Abeldyaev (-?) "Umbra acestei epoci Notele lui Abashev" a fost publicată în "Gândirea Rusă" în (nr -), dar nu a fost completată prin publicare Vezi scrisoarea lui V G Korolenko către Abeldyaev din octombrie cu o descriere a romanului (Voprosy Literature, , nr , pp -) Despre poziția lui Bryusov în incidentul lui Bely cu gândirea rusă, vezi: Moștenirea literară M , , v Valery Bryusov, p ; Yampolsky I Valery Bryusov despre "Petersburg" de Andrei Bely - Întrebări de literatură, Nr , p - Alexander Alexandrovich Kizevetter (-) - istoric, publicist; a participat la editarea "Gândirea Rusă" Societatea de Estetică Liberă este o societate literară și artistică care a existat la Moscova în anii - , unind în principal reprezentanți ai intelectualității creative de orientare modernistă Vezi: Moștenirea literară, v Valery Bryusov, p , Note w Ivan Ivanovich Troyanovsky (-) - chirurg din Moscova, colecționar de artă, unul dintre fondatorii Societății de Estetică Liberă Valentin Alexandrovich Serov (-) - artist Bely a scris un articol despre el în "În memoria unui artist moralist" (Russkiye Vedomosti, , nr , noiembrie) Vorbim despre apartamentul lui Vyach Ivanova (str Tavricheskaya, , ap , acum), unde în - au avut loc în mod regulat întâlniri și discuții Serghei Mitrofanovich Gorodetsky (-) - poet, romancier, care s-a alăturat în anii la simboliști; Alexei Nikolaevici Tolstoi (-) și soția sa Sofya Isaakovna Dymshits-Tolstaya (-); Iosif Vladimirovici Gessen (-) - avocat, publicist, renumit editor și redactor al ziarului Rech Konstantin Fedorovich Nekrasov (-) - editor, nepot N A Nekrasova; proprietar al unei edituri cu nume propriu din Iaroslavl Evgheni Vasilevici Anichkov (-) - istoric literar, folclorist, critic; prieten apropiat Vyach Ivanova Vera Ivanovna Kryzhanovskaya (pseud Rochester) - autoarea popularului la începutul secolului al XX-lea în mediul mic-burghez al romanelor pseudo-istorice pe subiecte oculte și spiritualiste, care erau publicate ca suplimente lunare la ziarul Svet Această intenție nu a fost realizată Pentru mai multe detalii, a se vedea: Grechishkin S S , Lavrov A V Andrey Belyi și H F Fedorov - În cartea: Creativitatea lui A A Blok și cultura rusă a secolului XX Colecția lui Blok III Tartu, , p Baronul Pierre (Peter Ivanovici) d'Alheim (-) - jurnalist, scriitor, traducător, cunoscut la Moscova cu Bely și rudă cu soția sa A A Turgeneva Margarita Kirillovna Morozova (-)-soția celebrului producător M A Morozov, destinatară a tinereții scrisori lirico-romantice ale lui Bely, eroina a "Simfoniei a II-a" În anii - organizator al editurii "Way" Așa a numit Bely în mod convențional Petersburg (concepută ca a doua parte a Porumbelului de argint) în etapa pregătitoare a lucrării la roman În , fragmente din Notele de călătorie ale lui Bely au fost publicate în ziarul Rech din

Sankt Petersburg și în ziarul moscovit Utro Rossii Există două ediții ale primului volum din Notele de călătorie ale lui Bely într-o versiune revizuită: Opheira Editura scriitorilor din Moscova, ; Note de călătorie, partea I Sicilia și Tunisia Berlin, Bely datora editurii Musaget o sumă mare de bani Dintr-o poezie de Vl Solovyov "Das Ewig-Weibliche Un cuvânt de admonestare pentru diavolii mării "( ) (Soloviev Vladimir Poezii și piese comice L , , p) Monografie pentru seria Gânditorii ruși, Editura Put' Inițial, Bely a promis că va scrie o carte despre A A Fet; în scrisoarea sa către Medtner, era deja despre o carte despre H F Fedorov Nicio idee nu a fost implementată "Un articol despre poeți" - "Pușkin, Tyutchev și Baratynsky în percepția vizuală a naturii" (Birzhevye Vedomosti, , iulie, numărul de dimineață; inclus în carte: Bely Andrey Poezia cuvântului Pb , , p -) Vorbim despre planul tineresc al lui Bely, pe care a încercat să-l realizeze la sfârșitul anilor Au fost publicate două fragmente legate de această lucrare: "Vino Un extras dintr-un mister nescris "(Flori de Nord Al treilea almanah al editurii Scorpion M , , pp -) și" Gura nopții Un fragment dintr-un mister conceput" (Lână de aur, , nr , pp -) Zarathustra este un poem filozofic al pr "Așa a vorbit Zarathustra" de Nietzsche (-), care a avut o mare influență asupra lui Bely Jacob Boehme (-) a fost un filozof natural-panteist german, mistic, ale cărui scrieri se caracterizează printr-o combinație de elemente filozofice, teologice și poetice În traducerea lui A S Petrovsky (un apropiat al lui Bely), a fost publicată cartea lui Boehme Aurora, or Dawn în Ascent (Moscova,) Citat din poezia lui A S Pușkin " octombrie" ( ) (II,) Aplicații Maya este unul dintre cele mai importante concepte ale filosofiei antice indiene, care a trecut în terminologia teosofică și antroposofică: în școala Vedanta, acest termen este folosit în sensul unei iluzii, al unei înfățișări percepute de conștiința cotidiană ca o adevărată realitate "Cântecul vieții", "Simbolismul ca viziune asupra lumii", "Emblematice ale sensului" - articolele lui Bely, respectiv publicate: "Arabesques", p - ; Lumea artei, , nr , p - (inclus în "Arabesques"); "Simbolism", p - Aceasta se referă la adunarea generală a Societății Antroposofice "lohannesbaii" ("Goetheanum") - un centru antroposofic, "teatrul-templu", ridicat din de membrii societății antroposofice din satul elvețian Dornach; Bely și A A Turgheniev au participat activ la construcția sa Aceasta se referă la biserica Sf Sofia (sec VI), construită sub împăratul bizantin Iustinian Ilya Nikolaevici Ignatov (-) - critic, publicist, colaborator permanent la Russkiye Vedomosti Vorbim despre însemnările sale despre "Petersburg", plasate în secțiunea permanentă a ziarului "Ecouri literare" (Vedomoști rusesc, , nr , noiembrie; , nr , mai) Aceasta se referă la romanele lui Charles Dickens "Viața lui David Copperfield, spusă de el însuși" ( ) și I -V Goethe "Anii învățăturii lui Wilhelm Meister" (-) Mihail Alexandrovici Cehov (-) - nepotul scriitorului, actor și regizor, unul dintre liderii Teatrului de Artă din Moscova- , care a jucat rolul lui Ableukhov în drama lui Bely Petersburg (Moartea unui senator) la acest teatru ( ); antroposof A V Lunacharsky a asistat la punerea în scenă a piesei lui Bely Vezi scrisoarea sa pe acest subiect din noiembrie (Moștenirea literară M , , vol A V Lunacharsky Materiale inedite, pp -) Lui Lunacharsky nu i-a plăcut spectacolul Vezi articolul său "Despre "Petersburgul" lui A Bely în Teatrul de Artă al II-lea" (Krasnaya Gazeta, , nr , noiembrie, ediția de seară) Tatyana Lvovna Shchepkina-Kupernik (-) - scriitoare, traducătoare, dramaturgă Bely și-a privit opera ca un exemplu de literatură stereotipată, imitativă Sofya Vladimirovna Giatsintova (născută în) - actriță și

regizoare, interpretă a rolului Lihutinei din drama lui Bely; Alexander Ivanovich Cheban (numele real Chebanov; -) - actor și regizor, a lucrat la Teatrul de Artă din Moscova- ; Ivan Nikolaevich Bersenev (nume real Pavlishchev -) - actor și regizor, unul dintre directorii artistici ai Teatrului de Artă din Moscova- , care joacă rolul lui Nikolai Ableukhov Drama lui Bely nu a fost publicată Boris Mikhailovici Sușkevici (-) - actor și regizor, membru al consiliului de conducere al Teatrului de Artă din Moscova- , interpret al rolului lui Lippanchenko în drama lui Bely Serafima Germanovna Birman (-), actriță și regizor, a lucrat la Teatrul de Artă din Moscova- Vladimir Nikolaevici Tatarinov - director al Teatrului de Artă din Moscova- Euritmia (germană: Eurythmie) este arta ritmului în dans, în mișcare, căreia antroposofii i-au acordat mare atenție S N Campioni Vezi nota la Adăugiri Scrisorile lui Bely către S N Campioni sunt publicate de Georges Niva, vezi: Cahiers du Monde russe et soviétique, vol XVIII, , nr - , p - LISTA ILUSTRAȚIILOR Andrei Bely Fotografie Bruxelles, Muzeul IRLI (p -) Petersburg Pagina de titlu a primei ediții separate a romanului (o) Petersburg Foaie de autograf albă IRLI (p) Andrei Bely și A A Turgheniev Fotografie (p -) Andrei Bely și A A Turgheniev Portret de M V Sabashnikova (Voloshina) Dornakh, Casa-Muzeu a lui M A Voloshin Koktebel (p -) Andrei Bely Fotografie Publicat în cartea: Gurkov A Alexander Blok Moscova, (p -) Andrei Bely Fotografie anii Colecția lui M A Baltsvinnik Leningradets, -), "Petersburg" Foaie de autograf albă IRLI (p) LISTA DE ABREVIERI "Arabesci" - Bely Andrey arabescuri Cartea de articole M , Musaget, "Vârfurile" - Ivanov-Razumnik Noduri Alexandru Blok Andrei Bely Pg , Kolos, GBL-Departamentul Manuscriselor Statului Bibliotecile URSS V I Lenin (Moscova) GPB - Departamentul Manuscriselor Statului Biblioteca Publica M E Saltykov-Șcedrin (Leningrad) IRLI - Departamentul de manuscrise al Institutului de Literatură Rusă (Casa Pușkin) al Academiei de Științe a URSS LN - Bely Andrey Memorii, vol III, partea a -a - În cartea: Patrimoniul literar M , , vol - "Maestria lui Gogol" - Bely Andrey priceperea lui Gogol M ; L , GIHL, "Între două revoluții" - Bely Andrey Între două revoluții Editura scriitorilor din Leningrad, "La începutul a două secole" - Belyi Andrey La începutul a două secole M ; L , Teren și fabrică, "Începutul secolului" - Bely Andrey Începutul secolului M ; L , GIHL, "Cenuşă" - Andrei alb Frasin Poezie Sankt Petersburg, Rosepovnik, "Corespondente" - Alexander Blok și Andrei Bely Corespondenţă M , (Cronicile Muzeului Literar de Stat, cartea) "Note de călătorie" - Bely Andrey Note de călătorie T Sicilia si Tunisia M ; Berlin, Helikon, "Silver Dove" - Bely Andrey Porumbel de argint O poveste în șapte capitole M , Scorpion, "Simbolism" - White Andrey Simbolism Cartea de articole M , Musaget, "Poezii și poezii" - Bely Andrey Poezii și poezii M ; L , Sov scriitor, ("Biblioteca poetului", serie mare) "Urnă" - Bely Andrey Urnă Poezii M , Grif, TsGALI - Statul central arhiva literaturii și artei URSS (Moscova) "Epic" - Andrei alb Amintiri din Blok - În cartea: Epic, nr - M ; Berlin, Helikon, - CONŢINUT De la redactor (D S Lihachev) PETERSBURG prolog capitolul unu, care vorbește despre o persoană demnă, inteligența ei jocuri venoase și efemeritatea ființei Și capitolul doi, care vorbește despre o anumită dată, plină de consecințe capitolul trei, care descrie modul în care Nikolai Apollonovich Ableukhov intră în probleme cu întreprinderea sa capitolul patru, în care linia narativă se rupe capitolul cinci, care vorbește despre un domn cu un neg lângă nas și despre sardina de un conținut teribil capitolul șase, în care sunt relatate întâmplările unei zile gri capitolul șapte, sau: incidentele unei zile gri încă se

desfășoară capitolul opt și ultimul EPILOG ADULTĂRI Ediția de carte ("Nekrasov") a primelor două capitole ale romanului "Petersburg" Text retras de A Bely din manuscrisul de tipografie al romanului Prefață la povestirea "Porumbelul de argint" ( ) Prefață la cartea "Fragmente din romanul "Petersburg"" ( ) Prefață la romanul "Petersburg" ( ) Din cartea lui A Bely "Pe pas II Criza gândirii" ( ) Din înregistrările din jurnal "Despre materiale despre Blok" ( ) Din Jurnalul unui scriitor al lui A Bely Din memoriile lui A Bely "The Beginning of the Century" ("Ediția Berlinului" -) Din "Memorii" de A Bely (vol III, partea a II-a "Moscova Egipt") , Din scrisorile lui A Bely M K Morozova E K Mətnəru Conţinut Ivanov-Razumnik Mame (A D Bugaeva) APLICAȚII Istoria creativă și semnificația istorică și literară a romanului lui A Bely "Petersburg" (L K , Dolgopolov) De la "Symphony" la "Silver Dove" și ideea unei trilogii De la "Porumbelul de argint" la "Petersburg" Principalele ediții ale romanului Izvoarele literare şi istorice ale "Petersburgului" Principii și tehnici ale imaginii orașului Principii textuale de publicare (L K Dolgopolov)' \ Note (S S Grechishkin, L K Dolgopolov, A V Lavrov) Lista ilustrațiilor Lista de abrevieri Andrei Bely PETERSBURG Aprobat pentru publicare de către redacția seriei "Monumente literare" a Academiei de Științe a URSS Editor editura V A Brailovsky Artist M I Razulevich Redactor tehnic M I Kondratieva Corectori A I Katz, F Ya Petrova și G I Suvorova IB nr Semnat spre publicare la Format χ ,/ιβ Hârtie de tipar Nr Tipar obișnuit Imprimeul este ridicat Conv pfh l Uch -ed l , Tip zak Preț ruble Editura "Nauka", , GSP- , Moscova, V- , strada Profsoyuznaya, Dactilografiat în Ordinul Bannerului Roșu al Muncii al tipografiei I a editurii Nauka, , Leningrad, V- , rândul , Tipărit din matrice în al -lea tip Editura "Știință" , Moscova, G- , Shubinsky per ,